

قِصَّةِ آزاد از کُتابِ مقدس

License

This work has been translated by Transform Iran. This work is available from <https://tibible.com>

If you would like to notify Transform Iran regarding this work, please contact us at (info@transformiran.com).

این کتاب توسط شورای ترنسفرم ایران ترجمه شده است و در تارنمای زیر در دسترس میباشد:

<https://tibible.com>

در صورت نیاز میتوانید با آدرس زیر تماس بگیرید:

info@transformiran.com

Table of Contents

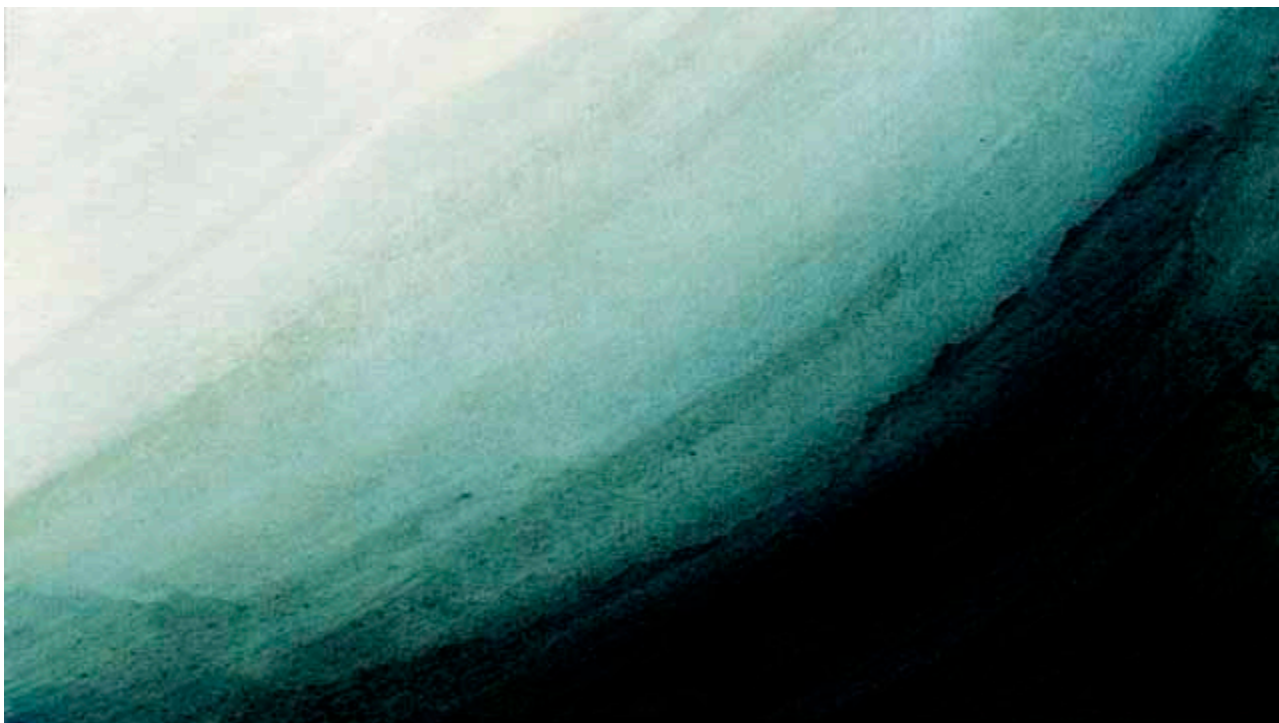
۱- پیدائش	1
۲- آمدن گناه به دنیا	10
۳- سیل	18
۴- قول قرار خدا هاد ابراهیم	27
۵- پیری و عد	33
۶- خدا اسحاق را آماد اکر	40
۷- خدا یعقوبش برکت اد	45
۸- خدا یوسف و خانوادش نجات اد	52
۹- خدا موسی ش واج اکر	61
۱۰- ده بلا	70
۱۱- عید پسخ	77
۱۲- خروج	82
۱۳- عهد خدا هاد اسرائیل	91
۱۴- سرگردونی در صحرا	101
۱۵- سرزمین موعود	110
۱۶- رهانندگان	118
۱۷- عهد خدا هاد داوود	129
۱۸- تقسیم پادشاهی اسرائیل	139
۱۹- پیامبرون	147
۲۰- تبعید و بازگشت	157
۲۱- خدا وعده آمدن مسیح را شادا	165
۲۲- ب دنیا آمدن یوحنا تعمید دهنده	174
۲۳- تولد عیسی	179
۲۴- یوحنا، عیسی را تعمید اد	186
۲۵- شیطان عیسا و سوسش اکر	192
۲۶- آغاز خدمت عیسی	197
۲۷- قصه سامری خیب	204

211	۲۸- جوون پیلدار
217	۲۹- داستان خدمتکار سنگدل
223	۳۰- عیسی مسیح د پنج هزار نفر قوت آد
229	۳۱- عیسی دیم او د را اش
235	۳۲- عیسی ایی مردی دیوبُغت و ایی جن مریض نجات آد
245	۳۳- داستان رعیت
251	۳۴- عیسی مټلون چی بی تعلیم آد
258	۳۵- داستان بُبای دلسوز
266	۳۶- عوض بُندن صورت مسیح
271	۳۷- خدا ایلعازرش جید آکر
278	۳۸- خیانت ب عیسی
287	۳۹- محاکمه عیسی
295	۴۰- عیسی مصلوب گِردا
301	۴۱- خدا عیسی را از مردگل پاکړ
306	۴۲- واگردان عیسی ب آسمون
313	۴۳- آغاز کلیسا
322	۴۴- شفای مردی گدا توسط یوحنا و پترس
328	۴۵- استیفان و فیلیپس
336	۴۶- پولس مسیحی اگرد
343	۴۷- پولس و سیلاس روو فیلیپی
352	۴۸- عیسی مسیحای موعود
362	۴۹- پیمان تازه خدا
373	۵۰- عیسی وا اگرد

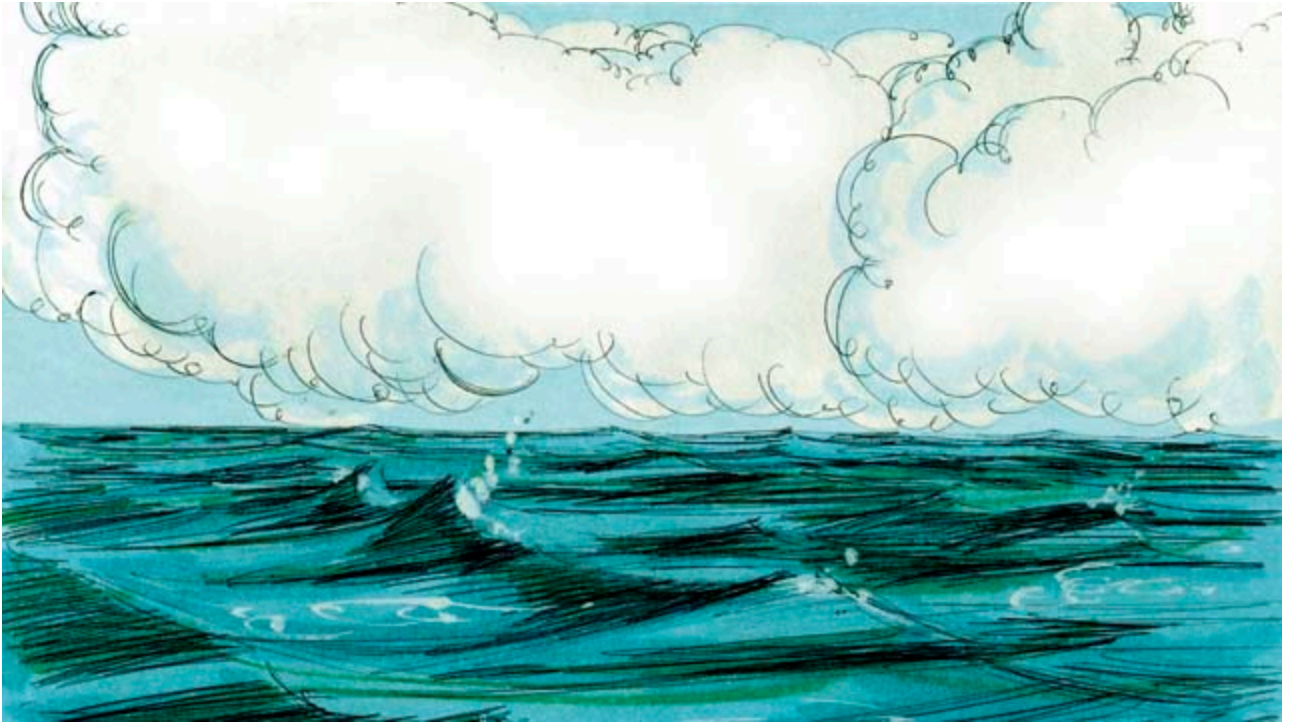
۱- پيداوارِ بدن

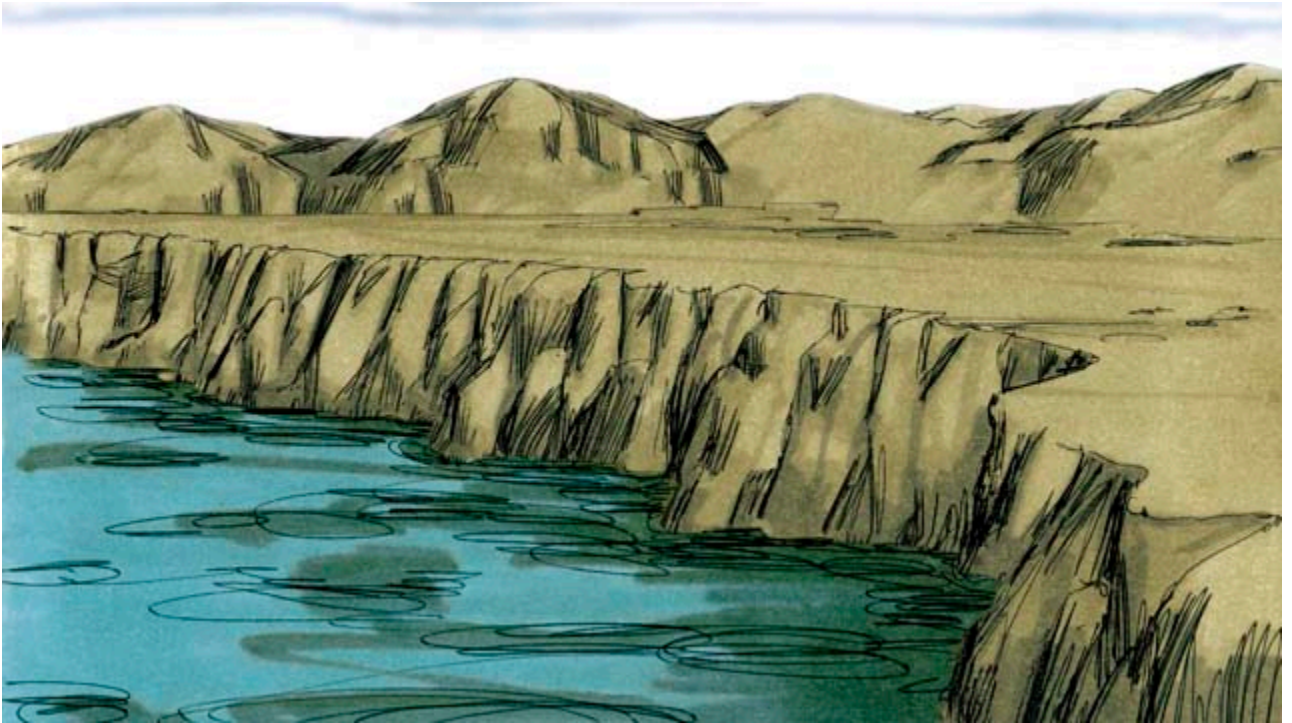
اَوَّلش دِ، خدا پاک چیش نَزینی خَلَقش کَ: نُو پاکِ دنیا و چی گُل و جونورونش شس رو دِ خَلَقش کَ. بَد نِ کُ پاکِ چیش بیافرید، چُن کُ خدا هَنی هُچش شِکل نَداد بُو، پاکِ یاقا سیاه و روخالی بُو. وَلی روح خدا دیم پاکِ سَطَح اُو دِ بُو.

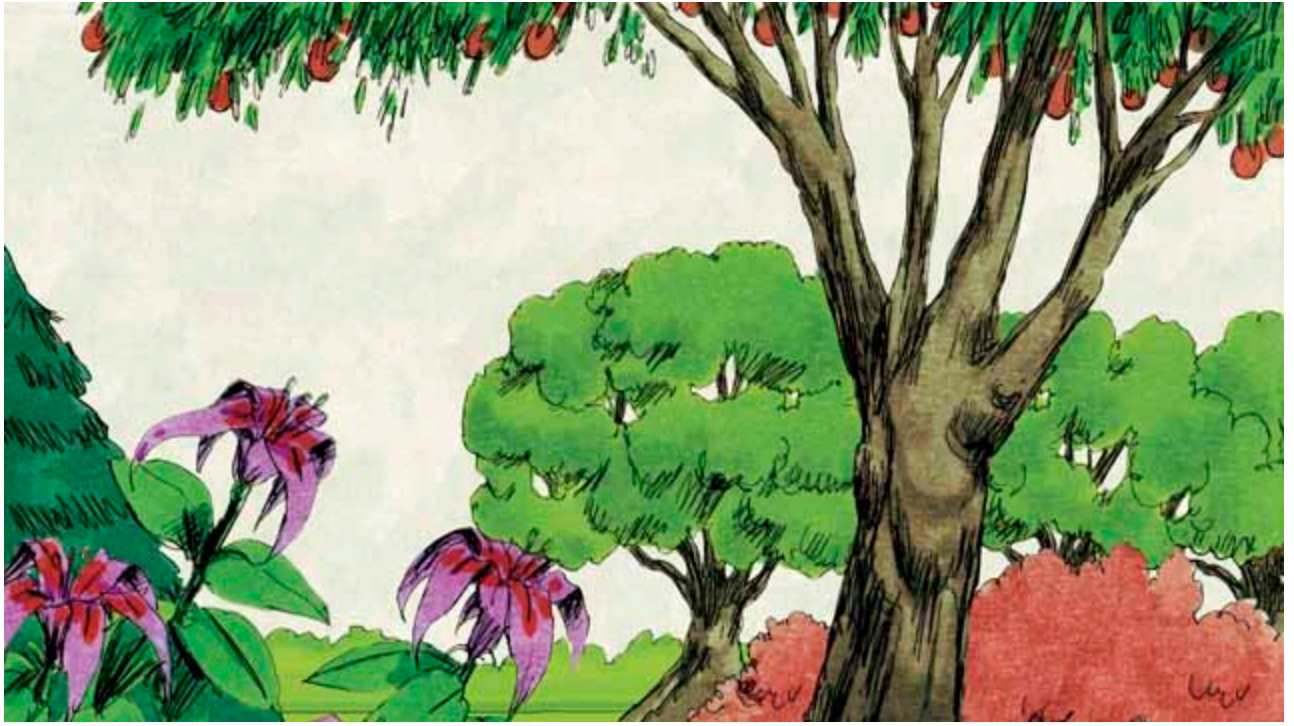
بَدش جیی خدا بَش وَا: «پاکِ یاقا ای گَا رووشنُ گِرِد.» و رووشن وَا بُو. خدا جیی بَش دیی روشنایی خیلی خیبِ اسمیش «روو» نا. و خدا شی وُ رووش بِ هُم یَداش وَا کَ و اسمیش «شی» نا. خدا رووشنایش رووچ اَوَّل دِ بَش آفرید.

خدا روج دُوم خَلَقَتْ بَش وَ ا: «فَلْکِ دِیِم بِالْاَثَرِیْن سَطَحْ اُو دِ اِیْگِی بِ وِجودِ اوور» وَ نَزِیْنِی گِرْدَا کُ اِسْمِ فَلْکِشِ اَسْمونِ نا.

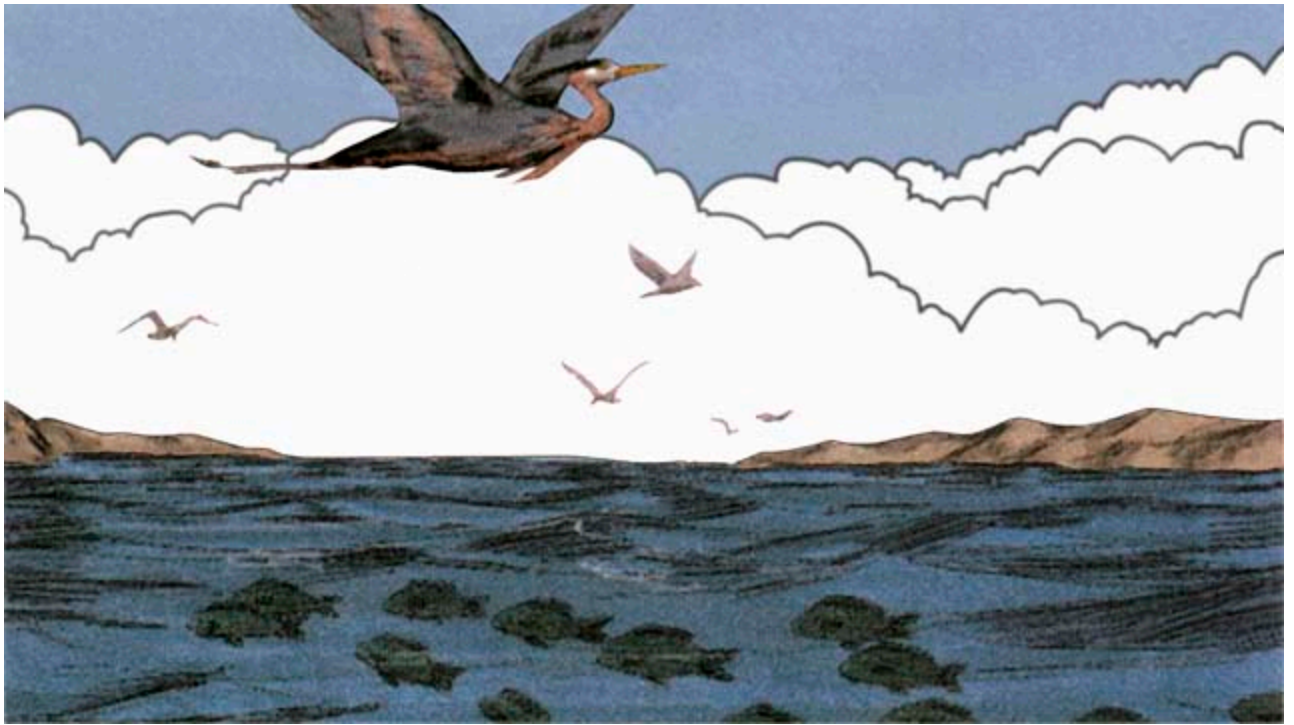
روجِ سوُم خدا بَشوا: «پاکِ اوَوونِ جِیرِ اَسْمونِ اِیْ گِی اِیْ گِلِ دِ جَمِ بِ تا خُشْکِی خُش نُشوونِ اِد.» نُ اِسْمِ خُشْگِیْگِشِ «زَمِیْنُ» وَ اوَوونِشِ «دَرِیا» نا. خدا بَشِ دِی نِ چِی گِلی کُ بَشِ اَفَرِیْدَ خِیْلِ خِیْبِ.

بَدش خدا بَشُوا: «پاکِ عَافُونُ دِرختون ای گِی دِیم زمین دِ بَر اُورِه» و نَر جِی گِردا. خدا بَش دِی نِ چِی گِلی کُ بَش اَفریدِ خِلی خِیبِ.

چهارمین رُوجِ خَلَقَتِ خدا بَشُوا: «روو آسمون دِ روو شَنایِ پِدا ش.» نِزینی بُبُ کُ خدا دِیم آسمون دِ ماه و ستارَ و خورشیدش دُرس کَ تا دِیم زمین روو شَن واکِرند. نِزینی بُبُ کُ روو وُ شِی وُ فِصلُ و سالون بِ هُم یَدا وائِند. خدا بَش دِی نِ چِی گِلی کُ بَش اَفریدِ خِیبِ.

روچ پنجم خدا بش وَا: «دریا ای گیی ب اوزیگل پُر گرد و پزندگل جی روو آسمون د پرواز کړند.» نرینی گردا ک پاک اوزیون و پزندگلش بشآفرید. خدا بش دی ن چیی گلیی ک بش آفرید، خیب و برکت شیدا.

روچ ششم خلقت، خدا بش وَا: «زمین ای گا ب پاک جوونوروون د پُر آب» و نرینی گردا ک خدا بشوا. ن حیونون حشر و خزند و وحشیگل بُدند. خدا بش دی ن چیی گلیی ک بش آفرید خیلی خیب و خوشال آب.

بَدِش خدا بَش وا: «آدم را جورِ خُومُون بُساجَم تا دِییم پاکِ زمین و جوونُورُون حُکم کِر.»

نُ وَقَتی خدا اییَلَم خاک شارگِی وُ نُش جورِ آدمیزاد دُرُسِتِش کَ وُ نُش جِیدَ وا کَ. خدا اِسْمِش ناد آدم وُ دَشَتِ گُردی بَیْشرا دُرُسِتِش کَ تا نَبین دِ زندگی کِر وُ حواسِش دِ نَما ب.

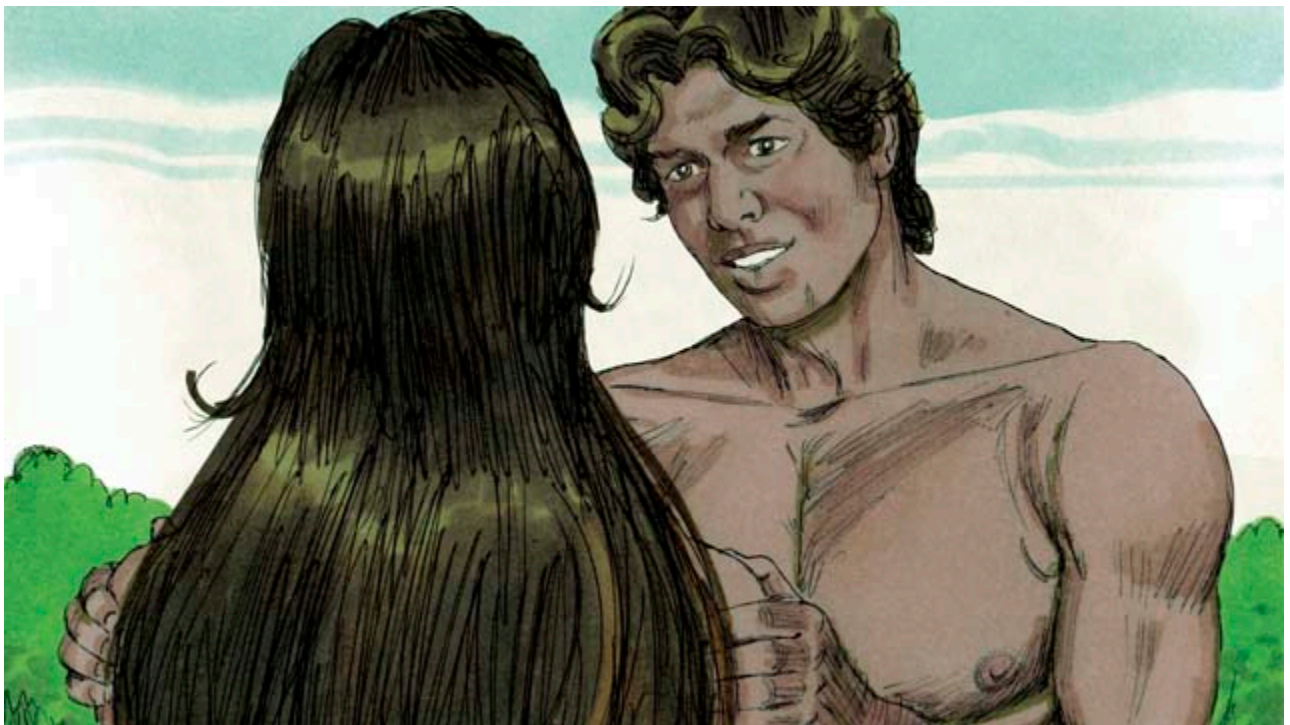
خدا دُ درختِ وِژ و سَط دشتِ کارش نا، ایش درختِ زندگی و ایبیش درختِ خیب بَد. خدا به آدمش بُوات کُ آتونه میوه پاکِ درختون باغ بخور غیر از میوه درختِ خیب و بَد. اگ نُ میوه نُ درختش یَخ، بَمرد.

بَدش خدا بَشوا: «خیب نَه کُ انسان یَد اُموون.» چون کُ جیوونون نَتونند انسان را هَمدمِ خیبی بَنَد.

نَزینی بُبُ کُ خدا آیمش بِ خُو سَنگینی فُروش بَ. بَدش ایی دَنگِلِ نُ شارگی وُ نُ دَندِ دِ ایی جَن شافَرید نُمَاش بِبِ پَلی آدَم.

وَقَتی کُ آدَم نُمَاش پَدی بَشَوَات: «نِ موجود جَوَر مَ. چَوَن مَرَدِ دِ شارشَوَن گِیی تَ، اِسَمَش جَن اَنَم.» نَزینی آَبِ کُ مَرَدِ از نِنِ بَیاشُن
یَدَا وُ آَبِ اَشِ وَر جَن خوش بَدِ نِ آی، دُ فَنجَشَوَن، ایی نَفَر اَکَرِ دَنَدَ.

خدا جن مردش جوور خوش آفرید. ن نیاش برکتش داو بشوات: «حاملِ گردی، وچ باری و زمینش پُر کری.» خدا بش دیی ن چیی گلیی کُ بش آفرید خیلی خییب و خوشال آب. پاک نیا روج ششم د ب وجود آم.

هادِ آمدنِ روج هفتم خدا کارِ خلقشِ ثمووم ک، روج هفتمش برکت شیدا و ن روجشِ مقدس بخوند چرا ک روجی ب ک خدا بد ن ک کارِ خلقشِ ثمووم ک، آروم شاگی. نرینی خدا پاک جهان و مخلوقونشِ خلقش ک.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: کتاب پیدایش فصل ۱ و ۲

۲- آمدن گناه به دنیا

آدم جَنَش روو دَشَت قَشَنگی کُ خدا بیشنرا بَشَساطه بُّ، هاد خوشی زندگی شواک. هاد ن کُ ریت بُدند، خجالَتَشَن نَکِشا، چون کُ هَنی گناه روو دنیا نَمَد بُّ. نُمین ویشتر وَختون هاد هُم رآد اَشَدِنَد و هاد خدا دَمَشو آدَا.

وَلی مار حُق بازی رووی دَشَتَد بُّ. نُ مارَ از جَن بَشِپُرسا: «راشت کُ خدا شَمَش از خَرَدَن میوه گل پاک درختون دَشَت دِ مَنَش گرد؟»

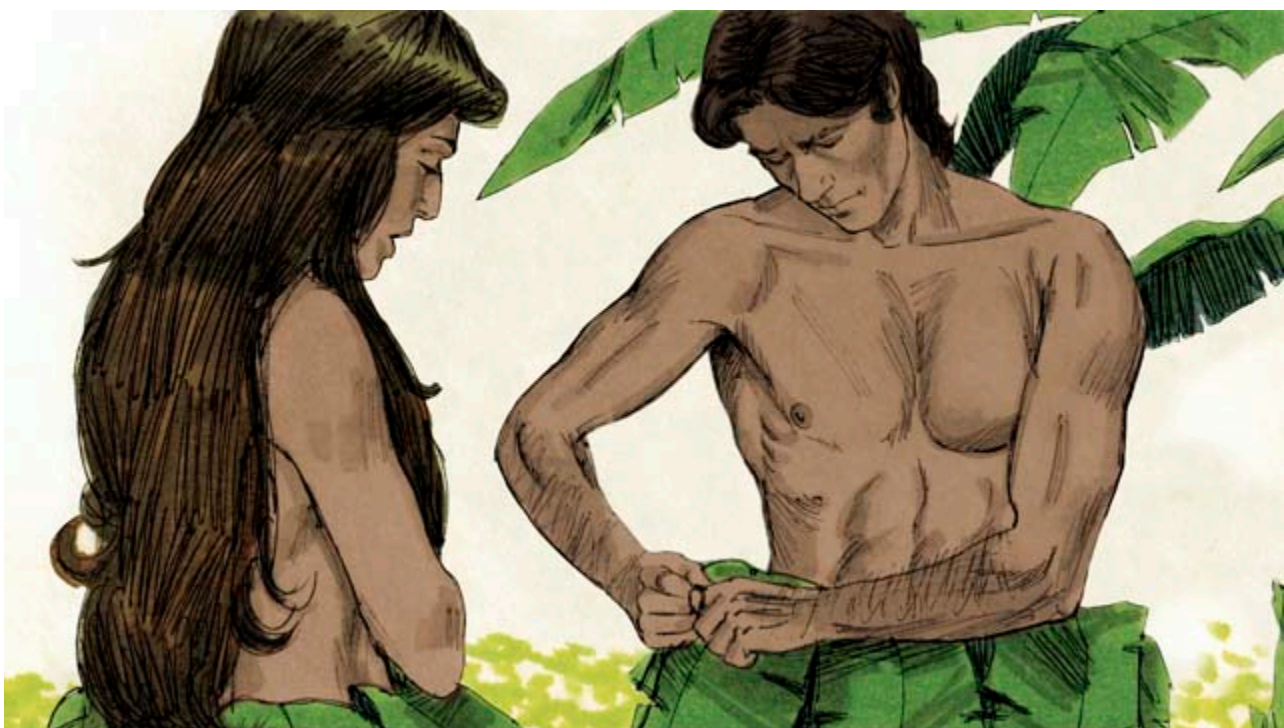
جَن جَوایش بُدا: «هَمَّ اَشْ گَرِیم میوه پاکِ درختوون بخورم به غیرِ دِرختِ خیبِ بَد. خدا بِ هَمَش بُوا: «اگر شُم میوه نِ دِرخت بُخوری یا دَسْت شی نیی، بَمیری.»

مار بِ جَنَش بُوا: «نِ دُرْس نَه! شُم نَمیری. خدا زوون وَقتی کُ شُم میوه نِ دِرختِ بُخوری، جور خدا خیبِ بَد از هُم تَشخیصِ بَدی.»

جَن بَش دِي ڪُ مِيوه نُ دَرختِ خيلي ڦڻنگ و به نظرِش خوشمِز اَت. نا ڪُ شگا پاڪ چي بُروونه، ميوه دَرختش بَشچُ بَشخ. بَش نُ ميوه ڊ شپيش جِي دَا و شيش جِي بَشخ.

يَقَرَت، چيمونشوون داغ نيا و بَشون فُهْمَا ڪُ ريت بُڙند. آدم و جَنش تَلَششون پڪ تا هادِ بَرگِ دَرختوون، ريبتي خوشن بُپوشوونند.

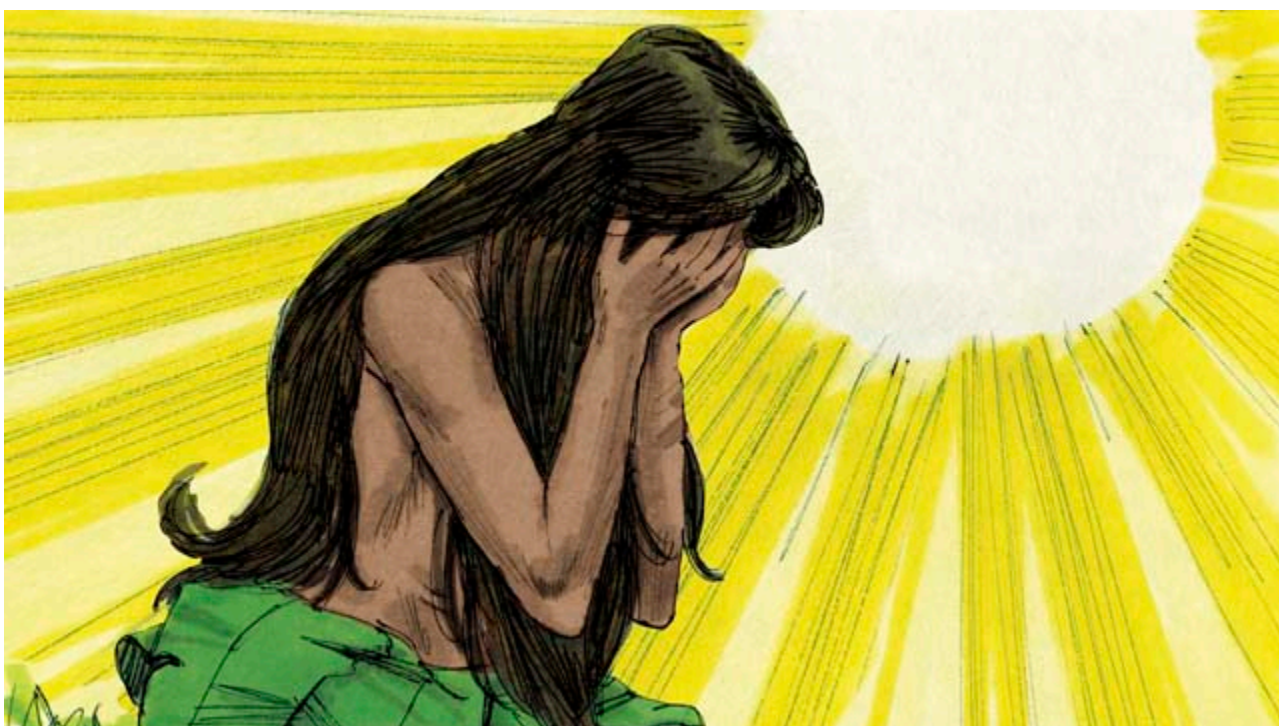
بَدِش آدم و حَیْش صِدای خُداشَن بَشَش نُفَت کُ رُوو باغ دِ رَا دِ اَش. تُمِین خوشون از خُدا قایمَشون کَ. خدا بَشُوا: «آدم کَادِه؟» آدم جُوابش بُدا: «صُدا تو رُوو باغ دِ بَمَشَنُفَت و چون ریت بُدُم بَتَرَسادُم، خومم قائم بَک.»

بَدِش خدا بَشِپُرسا: «کِ بَ شُش بُوا رِییت، نُ میوه دِرَخَت کُ بیڈن مَوا نُخَرِی و مَیم گَرِد بُ بَدَنخ؟» آدم جُوابش بُدا: «ن جَن کُ دِ مَد بَخشا، نُ میوه اَش دِ مَدا.» نُ وَقَتی خُدا از جَن بَشِپُرسا: «ن چ کاری بُ کُ بَد ک؟» جَن بَشَوَات: «ماَر مَش گَول بُدا.»

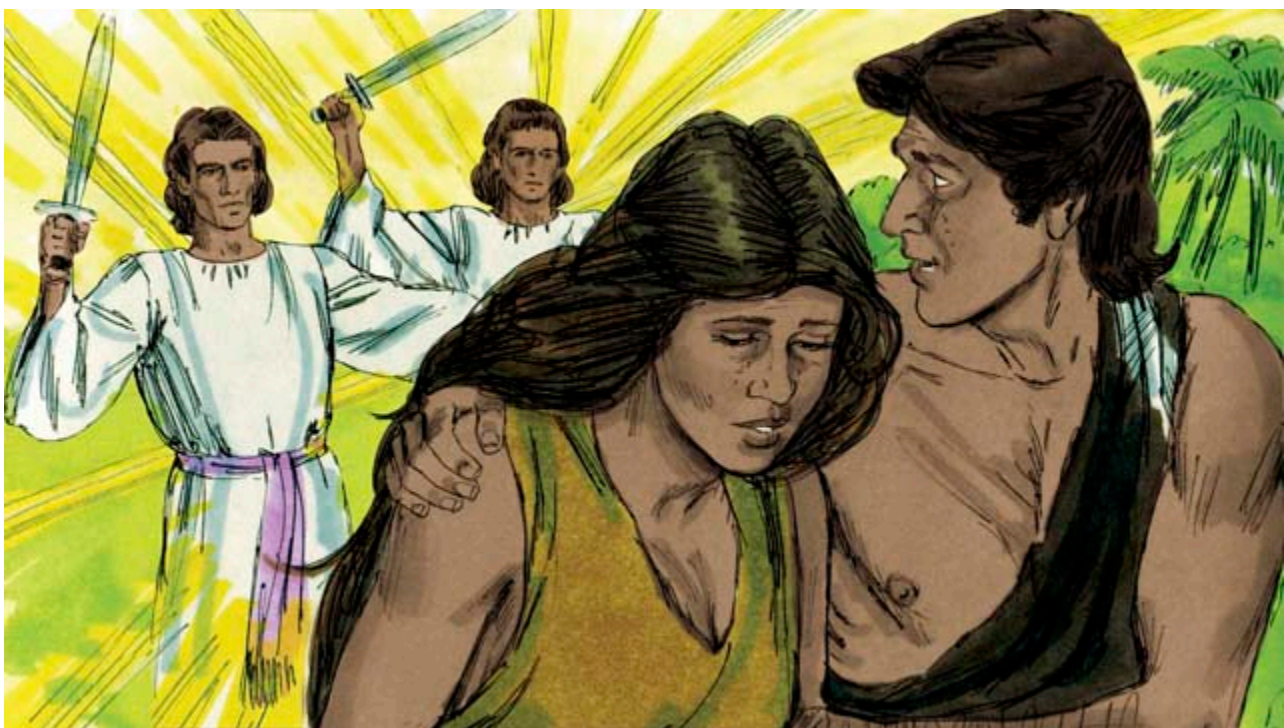
خدا د مارش بُوات: «تو نعلتیه.» دیم اشگمت د خود بکش و خاک بخوره. تو و جن ب هم وږدن کیمی ام. میون نسل تو و نسل جن دشمنی بکړم. آدمی از نسل جن، سر ت ه آپش و ت پاشنه پا ثما ببقای.»

بډش خدا ب جنش بُوات: « درد زایمون تو خیلی زیاد بکړم. شوق تو به شیت کیم ب و ن ب ت زور کیم ب.»

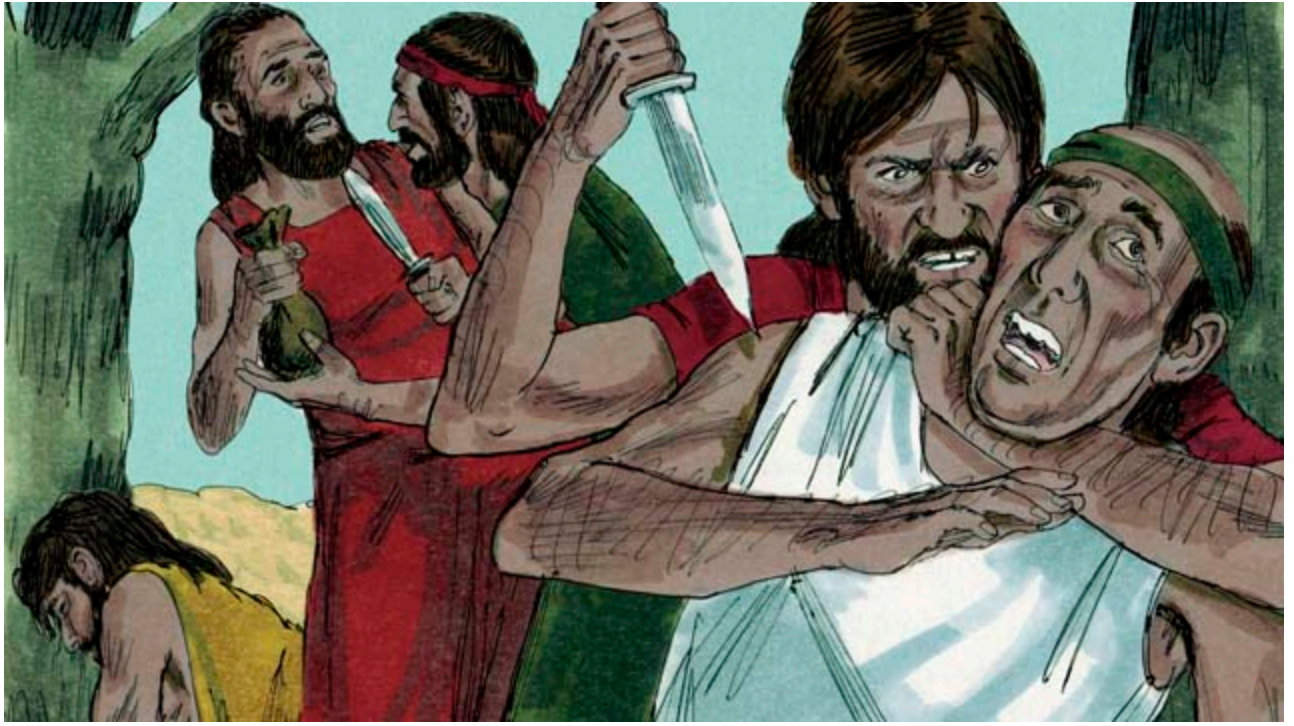

خُدا به مَرَدَش بُوات: «چون به حَرَفِ جَنَدِ گُوش بُدا وُ مَدِ نافرْمُونيتِ كَ، زَمين جير لَعَنَتِ فَرارِ بَگيرِه و تو هادِ رَحْمَتِ خيلي، غِذا جوور بَكر. آخَرَش بَمير وُ بَدَنِ تو به خاك دِ واكيم گرِدا.» آدَمِ اِسْمِ جَنيش حَواشِ نا كُ يَنِي زَنديگي بَخَش؛ چون كُ ثَمّا اِي گا نِنِه ي پاك اِيْموون گرِده. خدا ثُمينِش هادِ پوسِ حيوونون بُپوشِنا.

بَدِش خدا بَشُوا: «هَ كُ آدَمِ جوور هَمِ گرِدادِ و خيب وُ وَدِش بَ هُمِ اَتَشِناسِه. نِيگا بَهْرَزِه كُ ميوِه دِرَخَتِ حياطِ جِي بُخوره و تا اَبَدِ جِييَدِ بَنَد.» بَلْخَرِ خدا ثُمينِش باغِ مَغْبيلِ دِ بَرَش كَ. نُ كُنارِ دَمِ بَرِ وُرودي باغِ دِ، فِرَشَتِگِلِ قَوِي زَمينِش نا تا نَهْرَزَنَدِ كُ ميوِه دِرَخَتِ حياطِش بُخورِنَد.

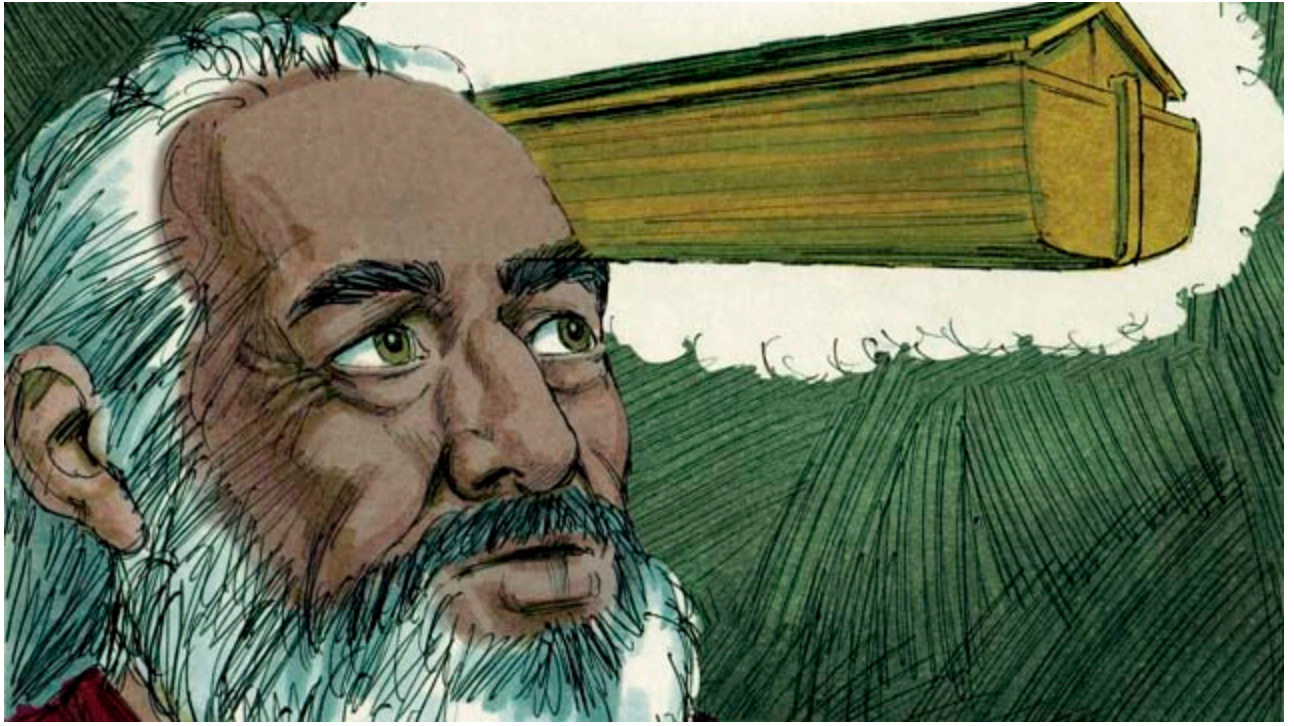
۳- سیل

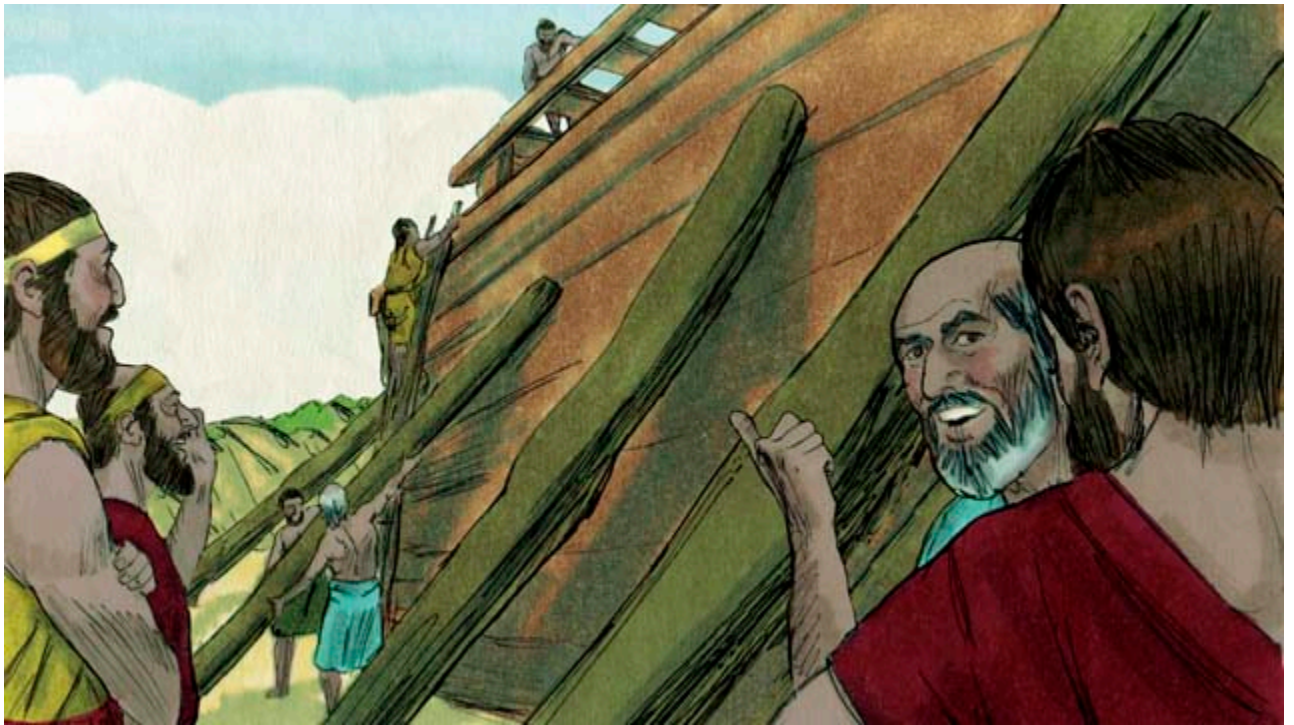
بَد گُلی سال، آیمون دیم زمین خیلی زیاد بُدند. ئمین نندقر عصبانیو و شر بُدند کُ خُدا قَصَدِش کَ پاکِ دُنیا هادِ ایی سیله گُرد خُراب بَکر .

وَلی خُدا دَسَتِ نوح دِ خوشال ب. نُ ایی مَرَدی عاقلی ب کُ میون شَرروون دِ زندگی شَک. خُدا نوحش ب نُ سیلِ گُردی کُ شَگا باره با خَبرش ک. نُ ب نوحش بُوات که ایی کِشتی گُرد بُساجه.

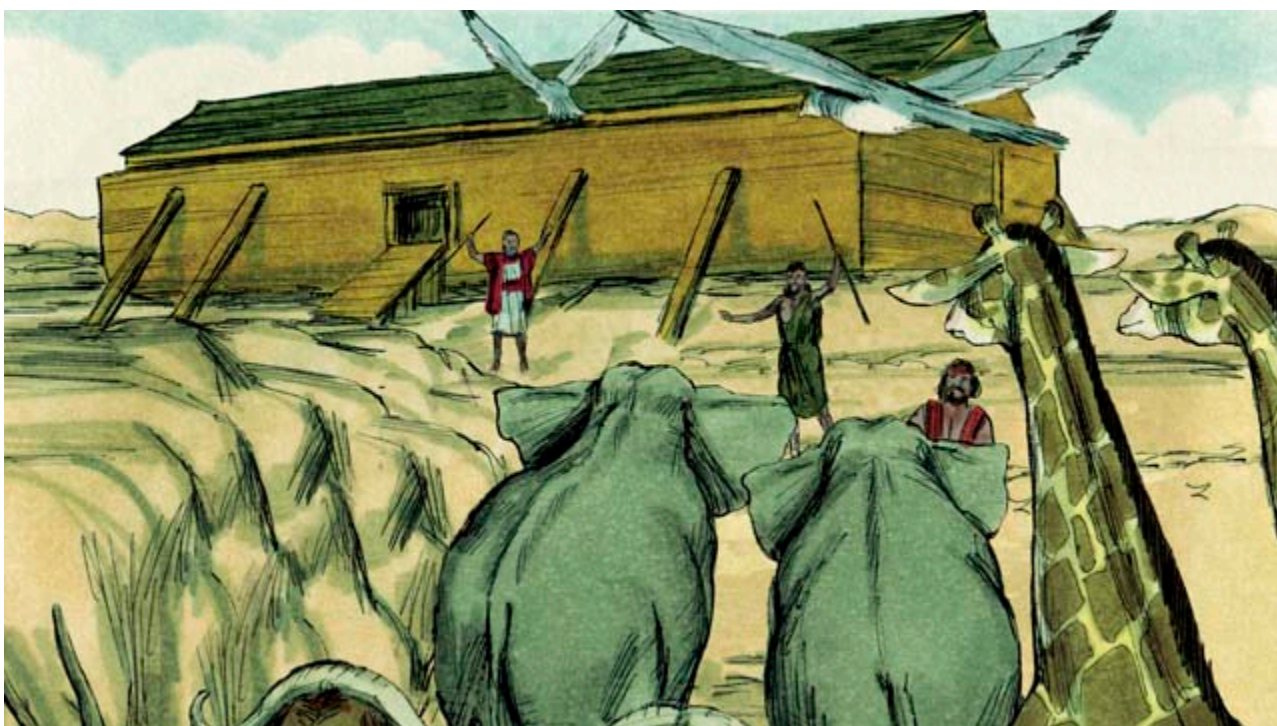
خُدا به نوحش بُوات کُ کشتی کُ آساج دُرازش ۱۴۰ متر بَ و پَهنیش ۲۳ متر و قَدش جی ۵/۱۳ بَ. نوح اگان کشتی سَه طَبَق را هاد چو سَرو بُساج. کشتی ایگا سَقَف و اُطاقون زیاد و پَنجر دار بَ. کشتی به ن دلیل آساجیا کُ نوح، خونوادش و حیونون خُشکیش از سیل محافظت کِر.

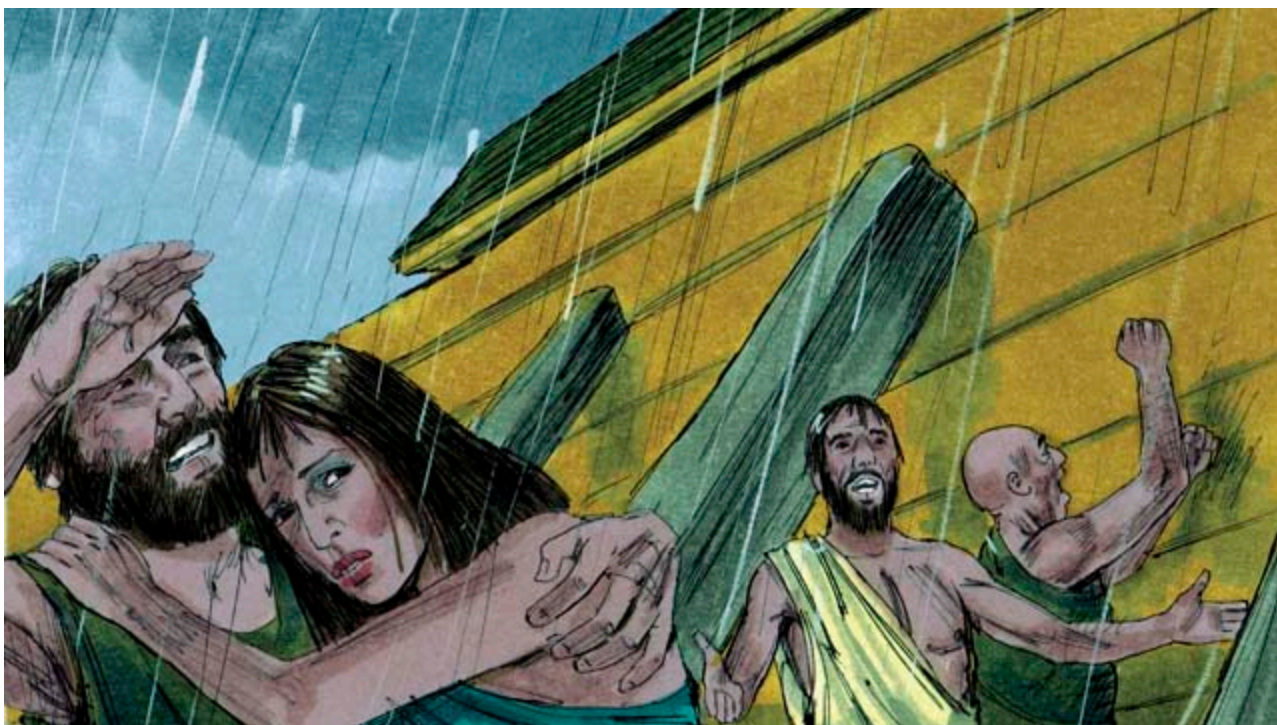
نوح فرمون خُداش بَ. نُ هاد سَه قُنچ پیرگلش کشتی نُرینی کُ خدا بَش واته بَ بَشَن سات. چون نُ کشتی خیلی گُرد بَ، خیلی سال بو دَشت تا کشتی آماد بَب. نوح پاک اِمونش بُوا کُ حواسدن جَم کِرئ کُ سیل کیمی آم و نُمین ای گا به طَرَفِ خُدا واگَرِند. وَلی نُمین حَرَفِ نوحشون باورِشون نِک.

خدا دستور شادا کُ نوح و جَن و چَش چی خَرَدَنی زیاد خوشون را هاد حیوونون آرگیرند. وَختی پاکش آماد بُب، خُدا بِ نوحش بُوات کُ وَختیش بِرَساد تا نُ هشت قَنجه یَنی نُ و سه قَنج پیرگلشو جَیش هاد سه قَنج عاروسویش بِشیند رو گشتی.

خُدا از هر کدوم جونور و پَرندگل، ای جُف نُر مادَ نوح را بِشکینا تا بِشیند رو گشتی و تاوَقَت سیل، جونشون در امان بِ. نُ وَقتی خُدا هفت جُفت نُر مادَ از پاک حیوونون کِ بِ دَرِد قُربونی آخَرِند، بِشکینا. وَقتی پاکج بُشیند رو گشتی، خدا بِر گشتی شابست.

بَدش باروون چهل روو پی سر هُم د بَم وَ اُو نَنَدَقَر زَمین د بُقْلا کُ پاک چی، حَتّی کو هونه بلند جی بَشپوشنا.

پاک حیوونون کُ دیم هُشکی د زندگی ش اَک، به جز آیمون و حیوونون داخل کشتی، نیست بُیْدَنَد. کشتی دیم اُوو د راکتُ پاک چیگلی کُ رو کشتی د بُ مَرَدَن د نِجائِشون پیدا ک.

بعد از ن کُ بارون واشتا، گشتی پنج ما دیم اُوو د بُ نُ وَقْتی عمق اُوو تَ اَشُو بَدِش یِ رو گشتی دیم کوو دِ واستا. ولی پاکِ زمین هَنی جیر اُوو دِ بُ. بَدِ س ماه نوکِ کوهون پیدا شُ.

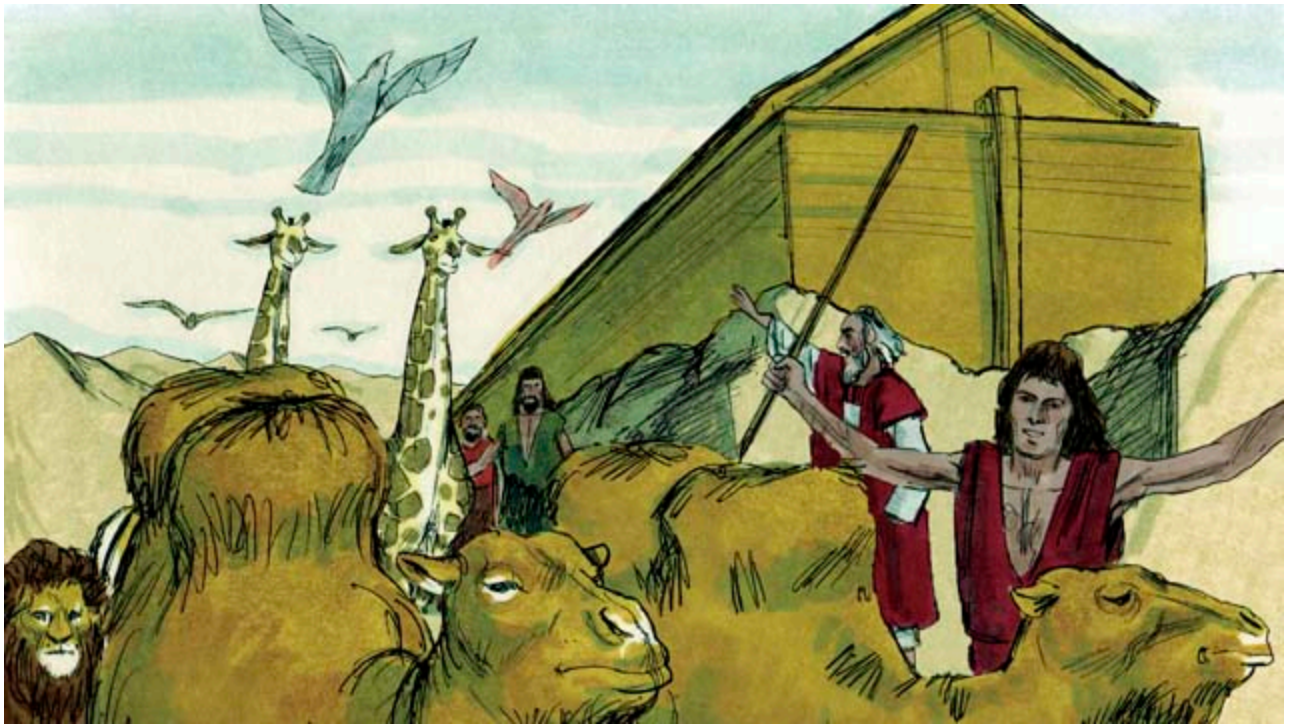
بَدِ از ن کُ چهل رو بو دشت، نوح ایی غُلاش بَرکَ تا ایی زمین هُشک پویزه. غُلا پیرا ولی خُشکیش نویشت.

بَد نُ نوح گفترش پکینا. ولی گفتر جی هُشکیش نویشت. ن خاطر را ریبِ نوح واگردا. ایی هَفَت، دوبار گفترش بشکینا ولی گفتر هاد ایی وَلگِ زیتون به کشتی واگردا! اُوو فروو شُد بُ و عَلف برآمد بُ.

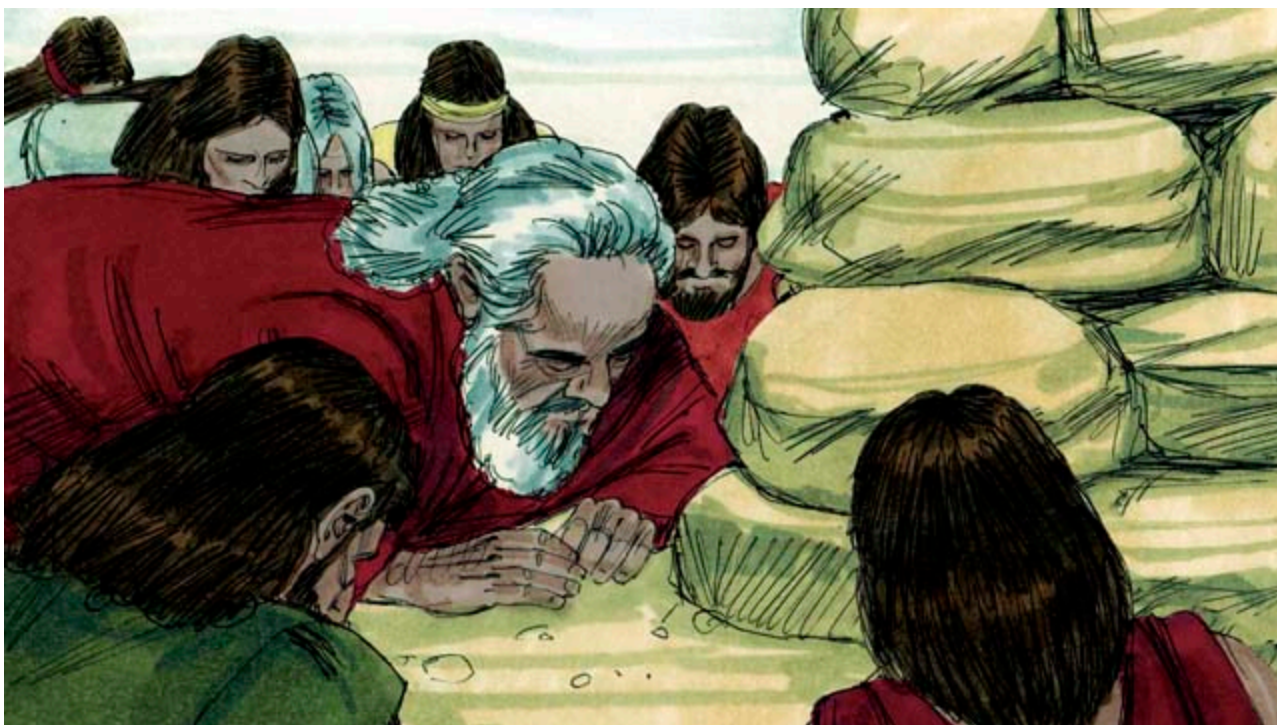
نوح ایی هَفَت بی واشتا و گفتر ایی غَرَت بی بشکینا. ن گفتر وانگردا. اُوو فروو شُد بُ گفتر ایی یاغابیش دیم هُشکی ډ بشویش ډ بُ .

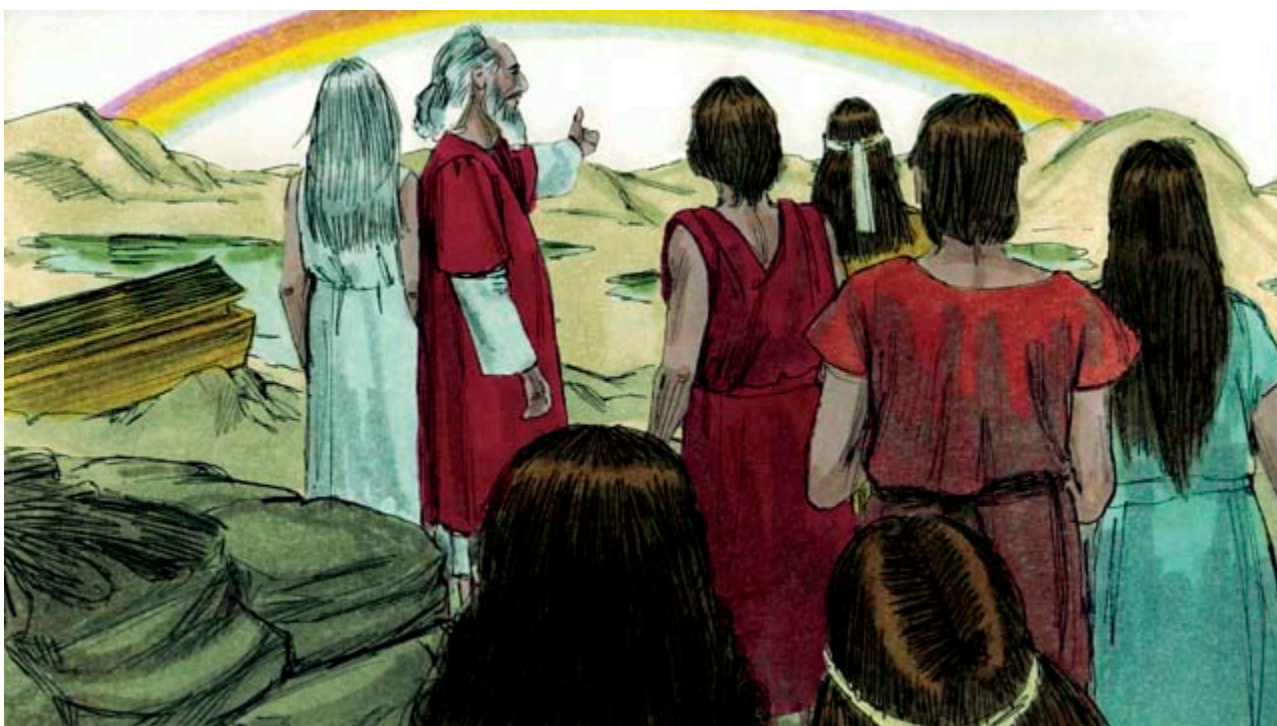
دو ماه بعد خدا د نوحش بُوات: «هَادُ خُدَّ جَن و وَچَدُو حیوونون رو گشتی د بَرُوو ری. حَامِلَ گِردی و وَچَ باری دیم زمین پُر هاگری.»
نزینی بُبُ کُ نوح هَادُ جَن وَچَش گشتی د بَر آمیند.

نوح بَدُ نُ کُ روو گشتی د بَر آم ایی گُشتارگاه بُشسات و حیوونونی کُ بَشَار د بُ تا قُربونی کِر قُربونیش ک. خدا ن کار نوح د خوشش
آم و بَرگَیش د خانوادش دا.

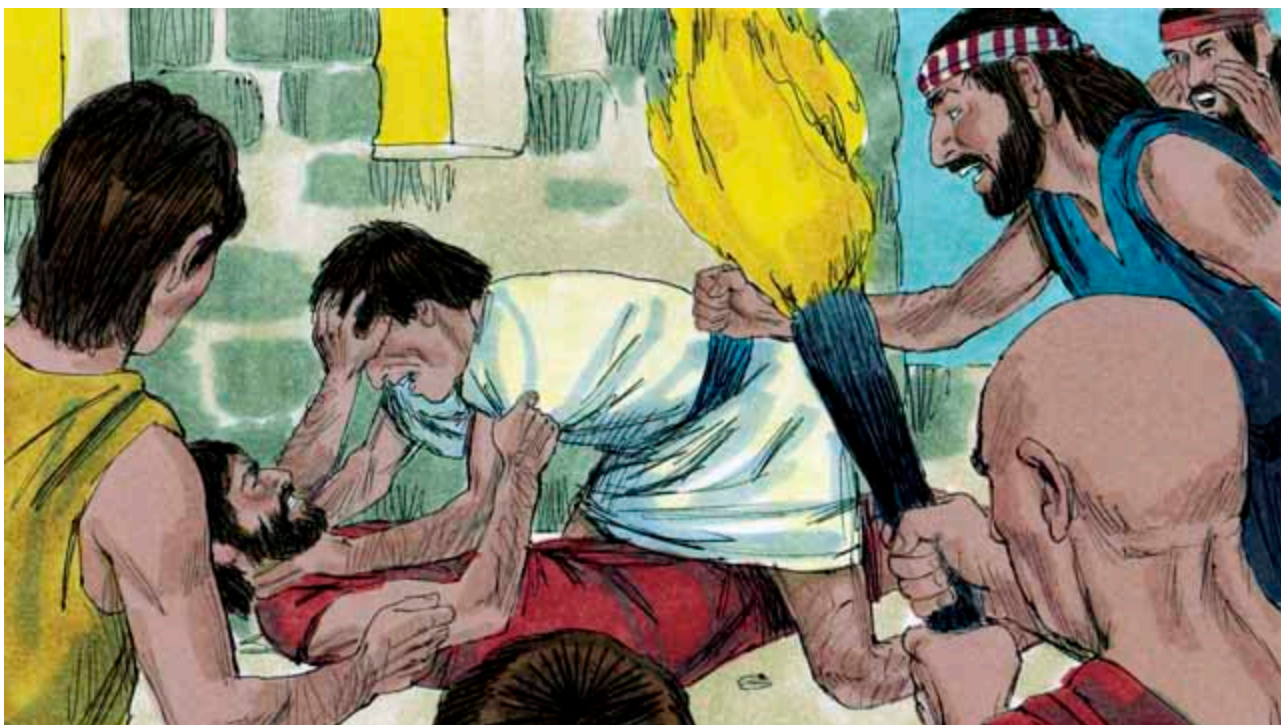
بَدِش خدا نِزینی قَوْل شادا: «آی زمین بِخاطر وَدِی آدِمون، هادِ سیل، نِفرین یا وِیروونَ نُکومون کَ؛ هادِ نِ کُ قَلبِ آدِمون از وَچگی گُناهکار.»

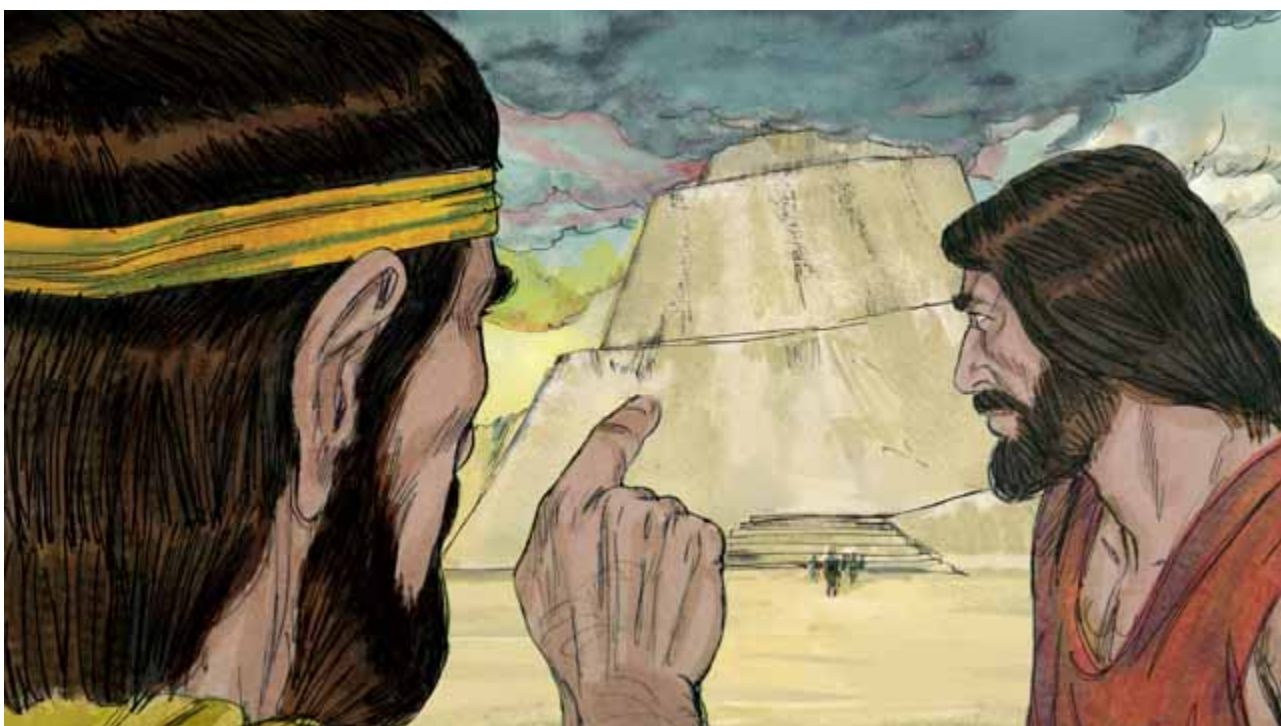
بَدِش خدا بِ نُشونیه قَوْل خوش، اولین رنگین کمونش دِیم آسمون دِ نمودارش کَ. هَر وَختی کُ رنگین کِمون دِیم آسمون دِ مَلِیم اَشو خُدا و طایفَش قَوْل نُ وِیرشون اَتَم.

داستانی بَرگِیتَ از کُتابِ مقدس: کُتابِ پیدایش فصل ۶ تا ۸

٤- قول قُرَارِ خدَا هَادِ اِبْرَاهِيمَ

خيلي سال کُ از طوفانِ نوح پوڊشت، تعدادِ آدمون ديم زمين خيلي گرڊا. نمين دوبار ب خدا و خوشن گناه ش اڪ و چون پاڪجئون همزبون بڻند، ياغان کُ از خدا فرمون بڻرند و پخش اڀند و زمينش پُر ڪرند، پاڪج ابي گل ڊ جم بڻڻد و ابي شهري خشن را بشنسات.

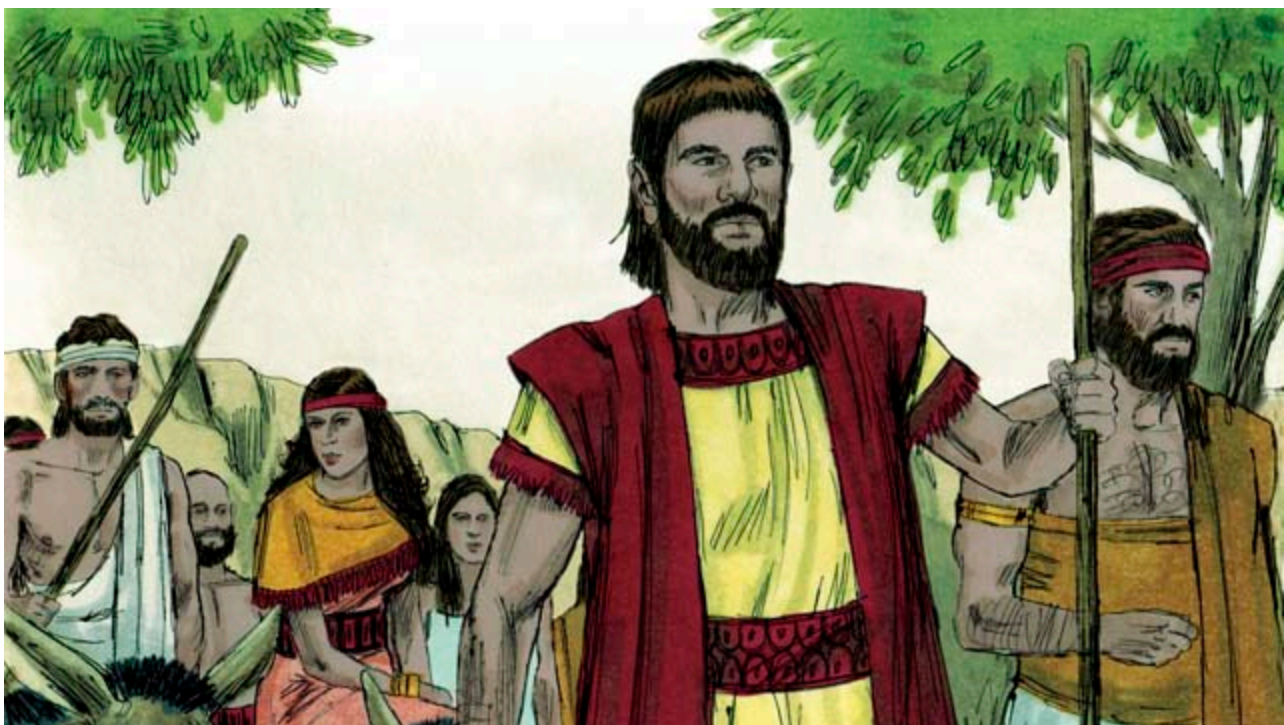
نمين آدمونه خيلي بخلي و تگيري بڻند و نش اگا نريني کُ خدا آواج زندگي ڪرند و حتي ابي برجي بشنسات کُ سر ب فلڪ شڪشا. خدا بش دي اگ نمين ب ن ڪار وڊشون اڊام بڻند، بڊش گلي ڪار زشت جي بڪرند.

نڙینی بُبُ کُ خدا رُبونِ ئُمینیش ب رُبونونِ جورواجوری بَرشارد و ئُمینیش پاک گُل ب گُلی دنیاش د پیراگنا. شَهری کُ آدمون بُنیادش زمین شُن ناد ب، اسمیش بابُل شُن نا، که مَنیش آشفَت ە.

خدا بَد چَند صد سال هادِ مردِ ایی ب اسمِ اَبرام دَمَش بُدا. خدا ب ئَماش بُوات: «سرزمین و کیه اجدادی دُن بَرش و سرزمینی بَش کُ م تو نین د هدایت کُمون ک. م تَم روزی و بَرگت کوموندا و تو د ایی قَوم گُردی بَساجُم. م نوم تو گُرد بَکُرم. ئُمین کُ بَرگت شُن ت دا، مَجی بَرگت شُن آدُم. و ئُمین کُ تَشُن لَعت ک، مَجی لَعت شُن اَکُرم. پاکِ خونادِگِل دیم زمین خاطر تو بَرگت بَینَد.»

آبرام جي به خدا فرمونيش ٻ. ن جڻش ساري، گنيزونشون و پاڪ دارايش شارگي و ريب سرزمينه گنعان ک خدا د نش نشون داد ٻ،
بشو.

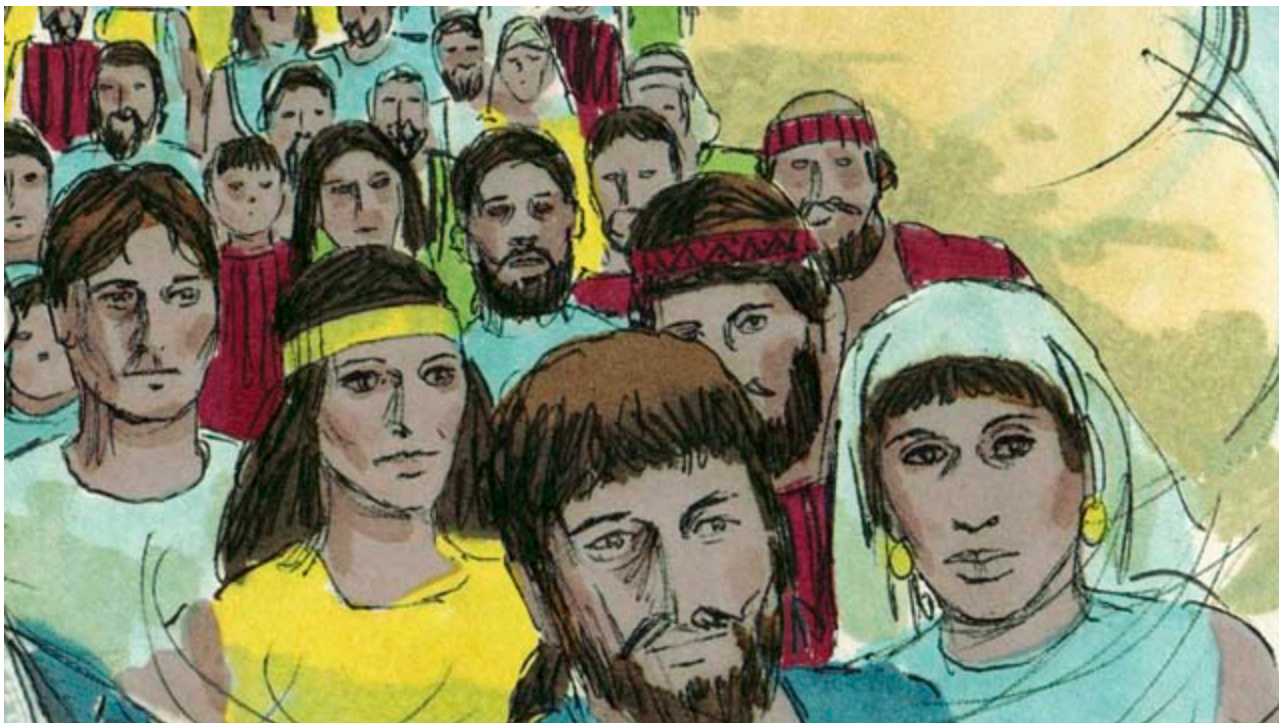
وَقْتِي كُ آبرام بَمَ رُوو گنعان، خدا بشوات: «دور و ور خود اسيوا پڪ. پاڪ ن سرزمينون كُ آي ن، د ت و وچگلد كومون بخشا.»
نُ وَقْتِي آبرام نُ سرزمين د سکناش ك.

نین د ایی مرد بُ ب اسم ملکصدیق کُ روحانی خدا بُ. ابرام نُش آخر ایی جنگونش بُش دی. ملکصدیق، ابرام روزیش شادا و بُشوا:
«خدای بزرگ کُ صاحب پاک آسمون و زمین، ابرام برگت شید.» نُ وقتی ابرام یک دهم غنائیم جنگیش د ملکصدیقش بخشا.

سالها بودشت، ولی ابرام و سارای هنی وچ دار نُئِد بُدند. خدا هاد ابرام دَمَش بُدا و پَقَرط بی وعد تُمینشون دا کُ ایی پیر شو ی آبخش
و از نسلش خیلی وچ وجود کیمی آم کُ عین ستارگل آسمون زیاد کیمی آبد. خدا ابرامش آدم عادل حسایش کُ چون کُ قولِ خداش،
باورش بگرد بُ.

نُ وَقتی خدا هادِ اَبرام قُولی دَرش بَست. قول و قُرار یَنی ایی چی کُ، دو طَرَف مُتَعَهْد اَیند کُ ایی گا ایی کاری هُم را پِکِرند. ولی اَبرام را، خدا ایی وَقتی هادِ نُ قول و قُرارش زمین نا کُ اَبرام خوِ عمیقی دِ ب. ولی نِزینی جی اَبرام صُدا خداهش اَششَنُفت. خدا بَشوات: «م از خود دِ ایی پیر دِ تو کوموم بَخشا و سَرزمین کنعانش دِ قَوم تو کیمیم دا.» ولی اَبرام هَنی پیرش نَد.

داستانی بَرگِیت از کُتابِ مقدس: کُتابِ پیدایش فصل ۶-۸

۵- پیری وعدہ

بَدِ ده سال کُ بَ سرزمینِ گنعان مهاجرتشون کَ ابرام و سارای هَنی وَچِه ایشون نَدَ. بَدِش سارای جَن ابرام دِ نَش بُوات : «هَ کُ خدا نَهرزه تا وَچَ دار بُبُم و هَ جی کُ مَ، وَچَ دار بُبُن را خِلی پیرُم، هادِ کُلفَنُم هاجر ازدواج کَ تا نُمَا مَرا ایی وَچَ باره.»

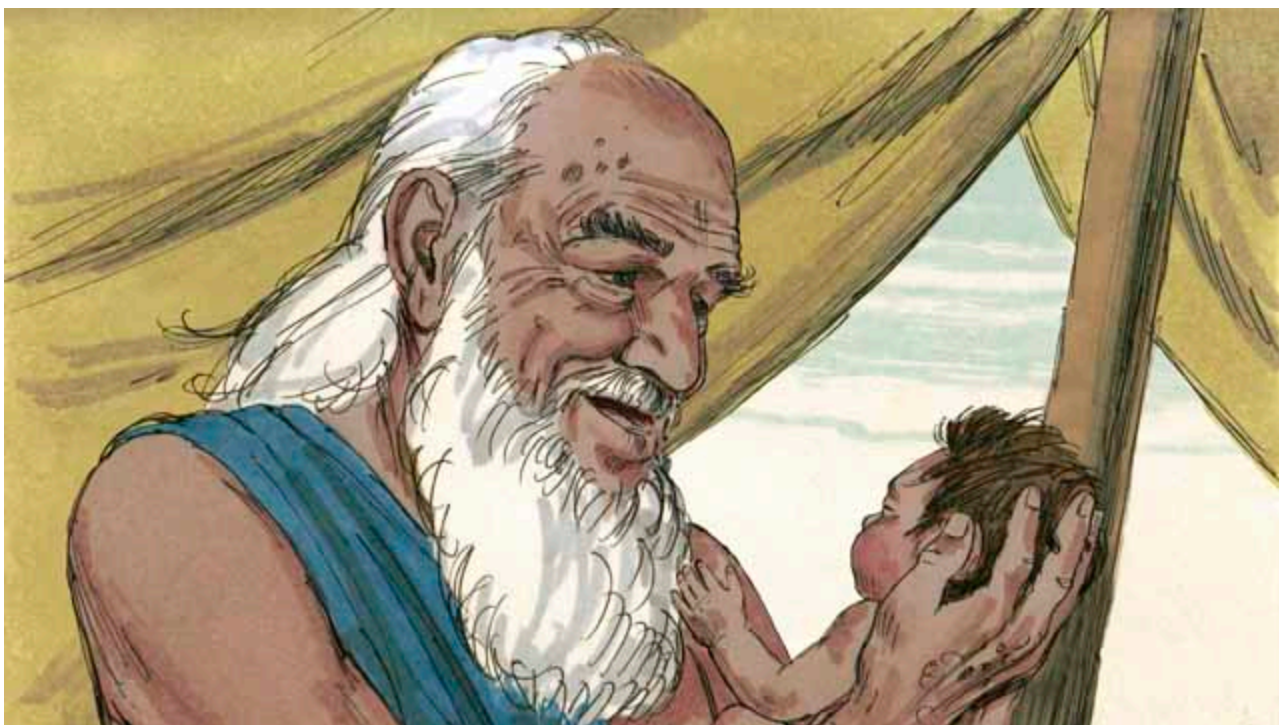
ابرام هادِ هاجر ازدواجش کَ. هاجر ایی پیرش دُنِباش باهارد و ابرام اسمیش اسماعیل نا. ولی سارای بَ هاجر حَسودیش شَکَ. وَقتی کُ اسماعیل سیزده سالش بُبُ، خدا یَقَرطِ بی هادِ ابرام دَمِش بُدا.

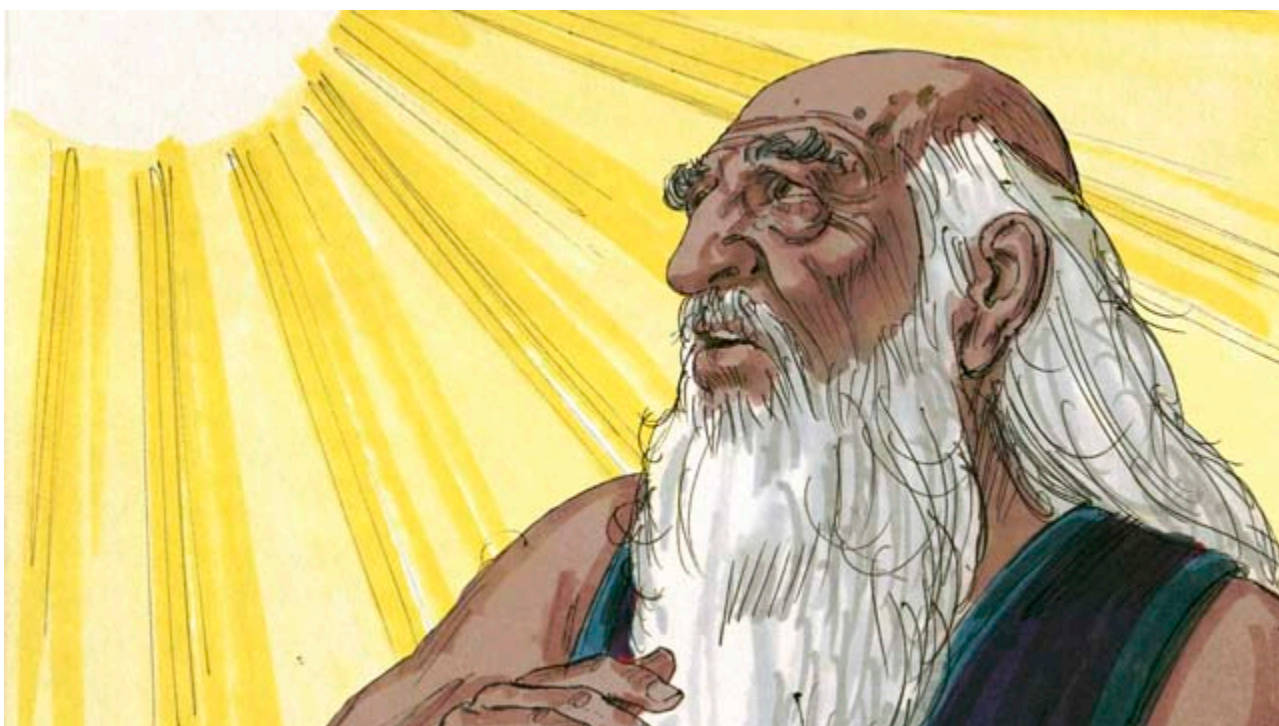
خدا بَشَوَات: «مَ خدای قَادِرِ مُطْلَقَم و هَادِ تو فَراری کوموم بَس.» نَ وَقتی ابرام سَرش بَ بارگاهِ خدا فروش بَ. خدا دوبارَ ابرامش بُوات: «تو بُبای طایفِگل زیادی کیمیم بُد. مَ سرزمینِ کنعان به اسمِ ارثِ دِ تو و نسلِ تو کیمیم دا و هَنی جی خدای ثَمینِ کیمیم بُ. تو جی ایگا پاکِ پیرِگلِ خانوادَت، جِنتَشون کِر.»

جَنتِ سارای، پیره ای اَنّاره کُ وَچه ی وعده دادِ کیم بُ. اسمش اسحاق نَ. مَ هَادِ نَ فَرارِ کیمیم بَس و نَ دِ ایی طایفه خیلی گُردی بارِ اَنّارُم. از اسماعیل جی ایی قوم گُردی کیمیم ساخت، ولی فَرارِ مَ هَادِ اسحاق کیم بُ.» بَدش خدا اسمِ ابرام را بَ ابراهیم، یَنی بُبای طایفه گُلِ زیاد تَغییرِش دا. و خدا اسمِ سارای جی به سارِش تَغییرِش دا کُ به مَعنیه «شاهزادَه» ة.

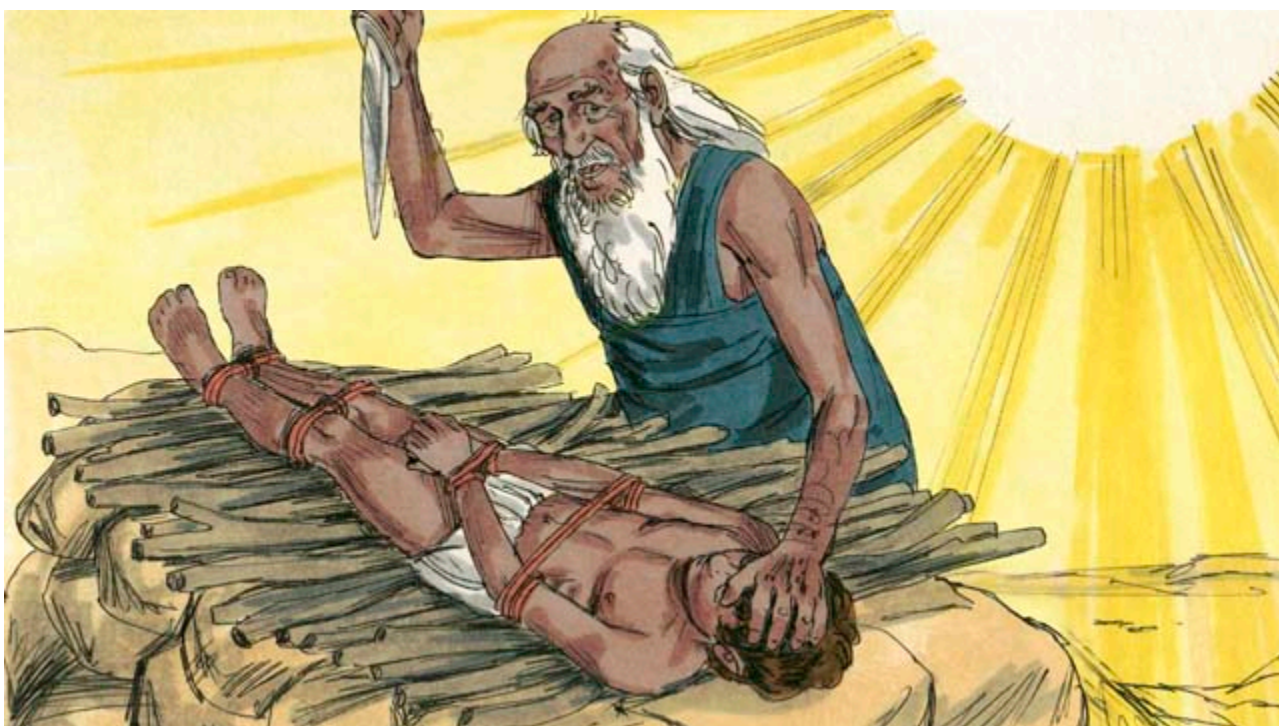
نُ روو ابراهيم پاڪ پيرگل طايهه ي خوش ختنش ڪَ. بَدَ تقريبا ٽي سال، وقتي ڪُ ابراهيم صد سال و ساراي نود سالشون بَ، ساره ابي پيرش دنياش باهارد. همون طوري ڪُ خدا شگا، ثمين اسمش اسحاقشون نا.

وَقْتي ڪُ اسحاق مردي چووني گِردا، خدا ايمان ابراهيمش آزمائيش ڪَ و بَشاوا: «فقط پيرت اسحاق مرا قربونيش ڪَ». ابراهيم يَقرط بي جي خداش اطلاعش ڪَ و آمادَ گِردا تا پيرش قربونيش ڪِر.

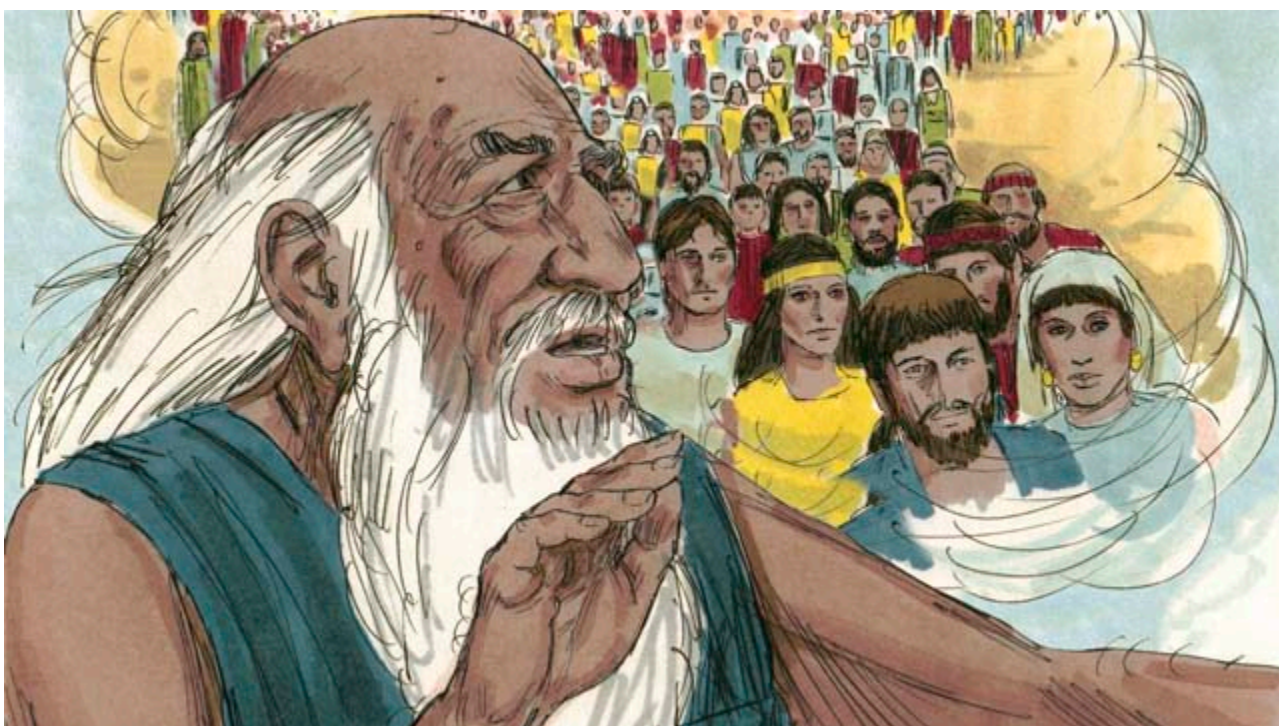
نُ وَقتی کُ اسحاق و ابراهیم سَمَتِ قُربونگاه اَشُدِنَد، اسحاق بَشِيرِسا: «بُبا، چو قُربونی را آمادَه، ولی وَرَ کیا دَه؟» ابراهیم نُش جواب داد: «پیرُم، خدا وَرِی قُربونی جی بیمون را کیمی اُتارَه.»

وَقتی کُ پُرسایند ب قُربونگاه، ابراهیم دستونه اسحاقش هادِ طُنا ب دَرش بَسَت و نُش قُربونگاه د زمينش نا. ابراهیم شگا پيرش قُربونيش كِر کُ خدا بَشُوا: «دَس گُشتا! د پير آسيب نُبُغا! ه آي زوونُم کُ ترس مَد دل داره، چرا کُ ايی دون پيرت د م دِريغت نِک.»

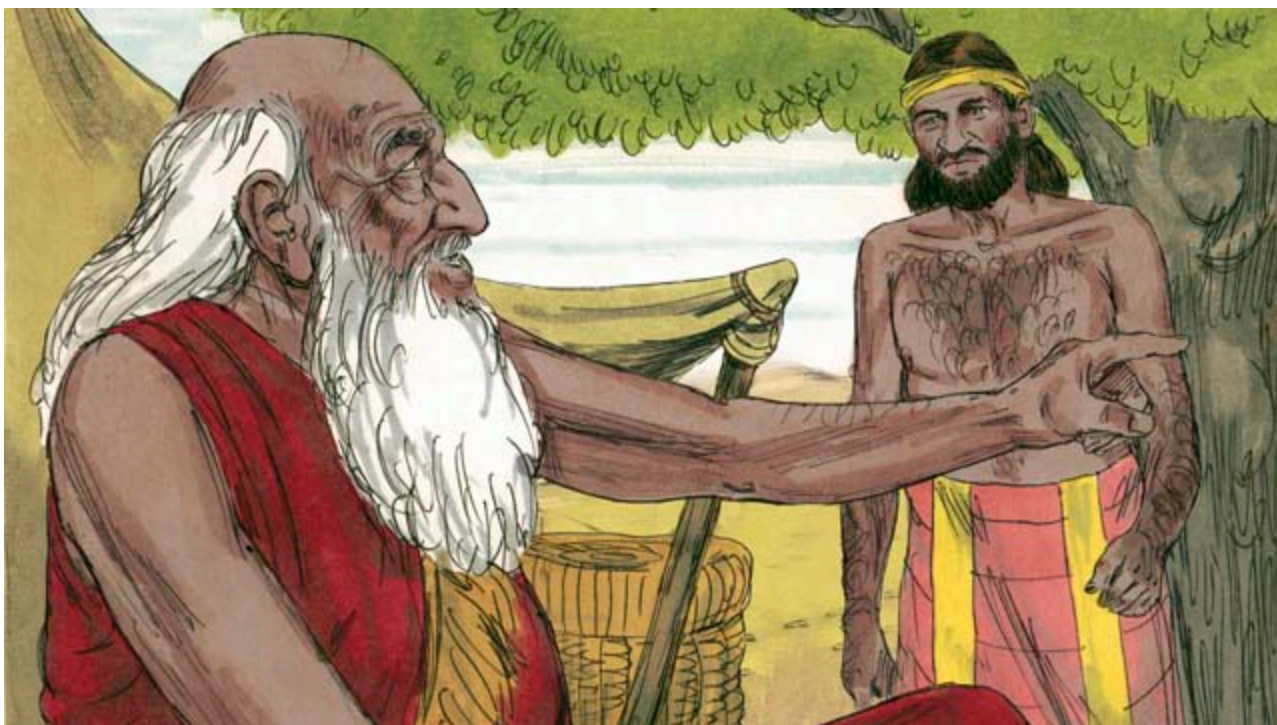

ابراهيم نين نږدېكې د، ايې قوچش پدې كې بين بوټگل د گير كړد ب. خدا ن قوچش را ياغا اسحاق قربوني را آمادش زمين ناد ب. ابراهيم هاد خوشحالي ن قوچش ب عنوان قربوني د خدا تقديم ك.

بډش خدا ب ابراهيمش بوا: «ن خاطر را كې تو حاضر بډ تا پاك چي خود را، حتى ايې غنچ وچت را د م بخش، مچي د ت قول ادم تو بركت دي دم . نسل تو بيش ستارگل آسمون كي مي كړدا. ن خاطر كې مد اطاعت ك، پاك خونواډگل ديم زميناز طريق خونواد تو برگت كي مي دا.»

۶- خدا اسحاق را آمادۀ اَکِرِ

وَقَتِي كُ اِبْرَاهِيمَ پِير گَرْدَا وَ اسحاق پیرش چوون بُدْ، ابراهیم ایی دونه از گُلفتون خوش را به زادگاه و سرزمین طایفَش بَشْفَرِسا تا نین دِ اسحاق را ایی جَنَ باره.

بَدِ سفر طولانی به یاقایی کُ فامیلیون ابراهیم نین دِ زندگی شُ اک، خدا نُ خادمش به سمت ربکا کُ نیوی دَدِ ابراهیم بُ راهنماییش ک. نُ نیو دَدِ ابراهیم بُ.

ربکا قبیلش کَ کُ خانوادہ خوش ترک کر و ہادُنْ کُلَفَتَ بہ کیی ی اسحاق پُشِنَد. بلافاصلَ بعد ن کُ نَما پُرسا، اسحاق ہادُنْما از دواجش کَ.

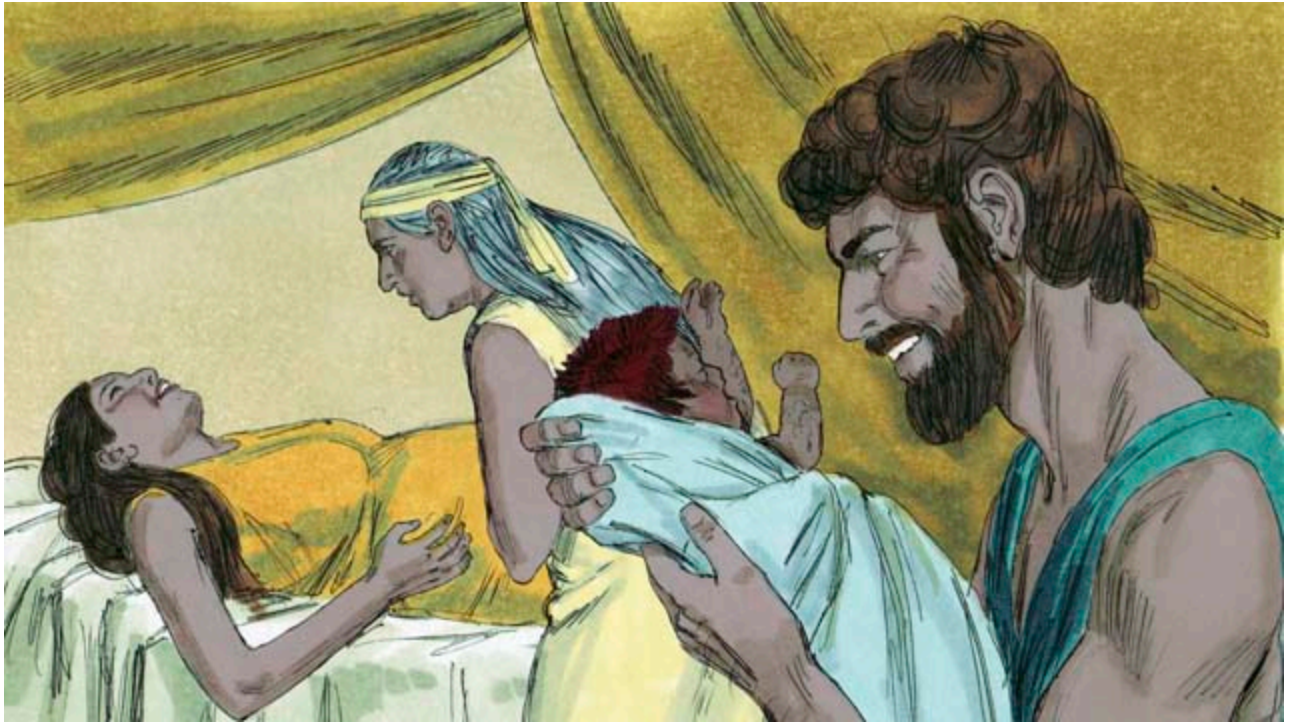
بَدِ کُلی وَقت، ابراہیم بَمَرَد و خدا ن خاطر پیمانی کُ ہادِ ابراہیم دَرش بَسَ بَ، اسحاقش بَرکَتش دا. ایی دونه از وعِدِگل خدا ن پیمانَ دُنْ بَ کُ، ابراہیم نسلِ بی شماری کیمی دار بَ، ولی ربکا جَن ابراہیم وَچہ دار نَبَ.

خدا اجازه داد هادِ دعای اسحاق، دو قلو حاملِ گرد. نْ دُ فَنجِ وَچَ قَبِلِ نْ کُ دُنیا بورند، دیم رَحِمِ ربکا، هادِ هُم دعوا شُ اَکَ و نْ خاطر
را، ربکا دِلیلِ نْ کارِ از خدا بَشپُرسا.

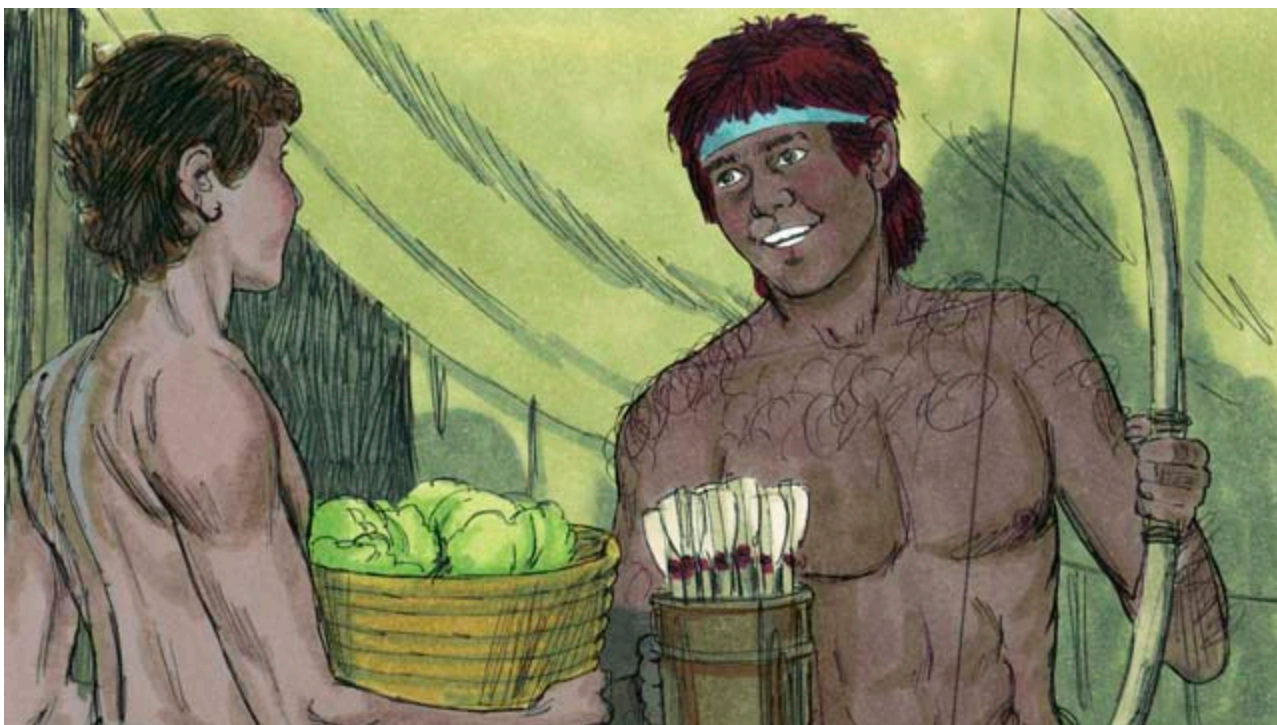
خدا به ربکاش بُوات: «تو دو پیرِ دنیا کیمی اَثار. دو قوم و طایفه مختلف نُمین دِ وجودِ کیمی اَم. نُمین پاکش هادِ هُم دعوا کیمی اَکرنَد،
ولی قوم پیرِ بوجولِ از قوم پیرِ گردِ اطاعت کیمین ک.»

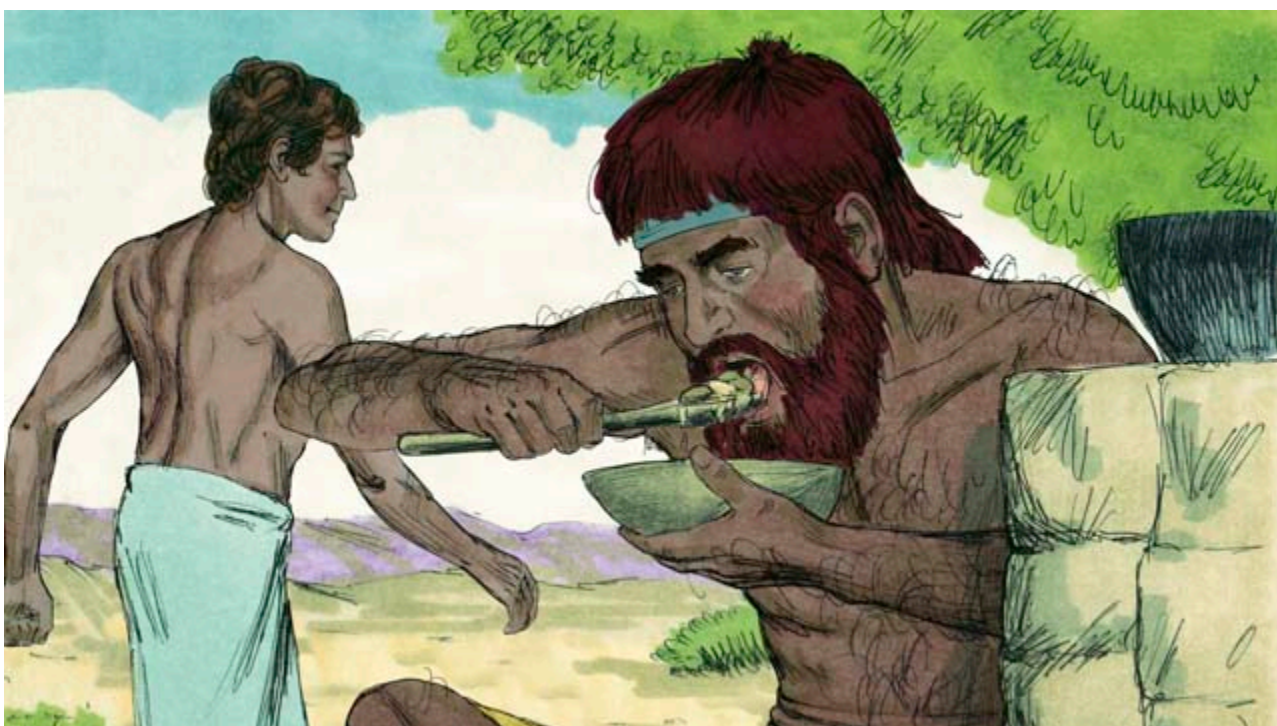
وَقَتِي كُ پِيرِ گِلِ رَبِكا دُنْيا اَمِدِنْدَ، پِيرِ اول، دِيمِش سِير بُو وَ بَدَنِش خِيلِي مِيش دَ، نُمِين اسمِ نُمَاش عيسو شُن نا. بَدَش پِيرِ دُوم كُ پَاشَنه عيسو ش دَسَتِش دَ دُنْيا اَم. اسمِ نُس يَعْقوب نَادِدِنْدَ.

داستانی بَرگِیتَ از کُتابِ مقدس: کُتابِ پیدایش فصل ۲۴ آیات ۱-۲۵ و فصل ۲۶

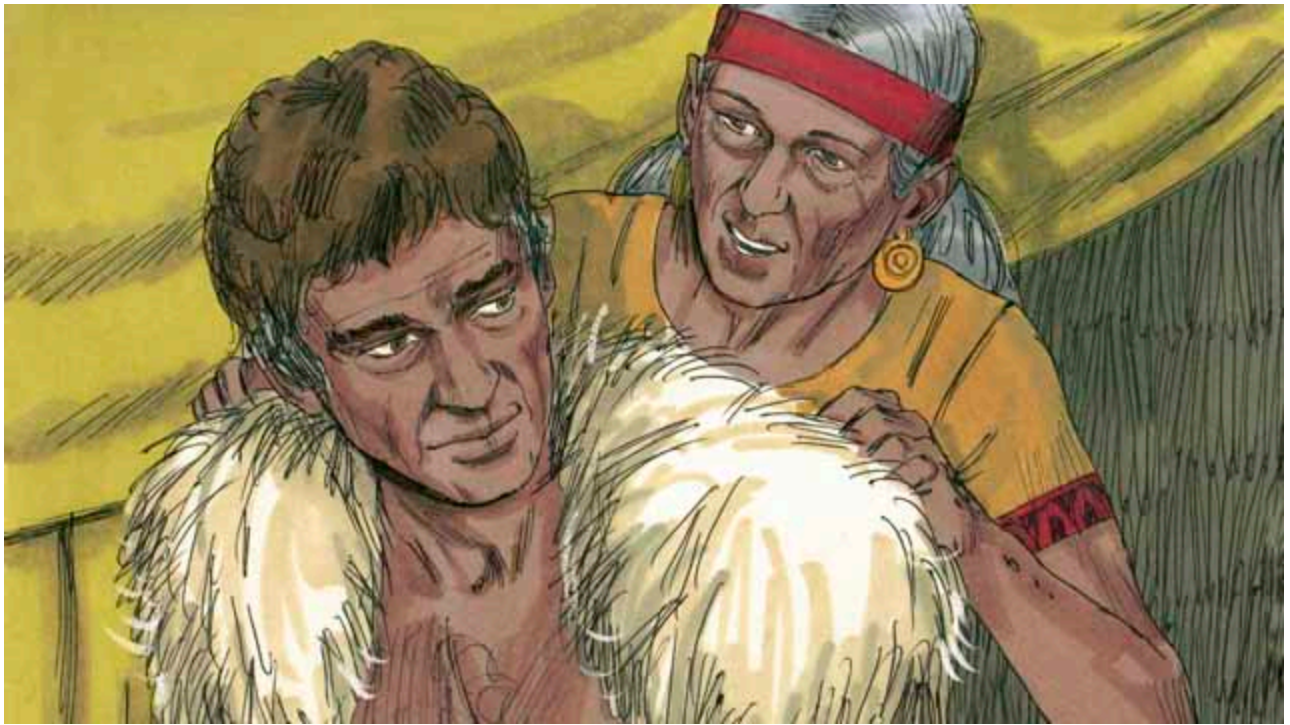
٧- خدا یعقوبش برکت آد

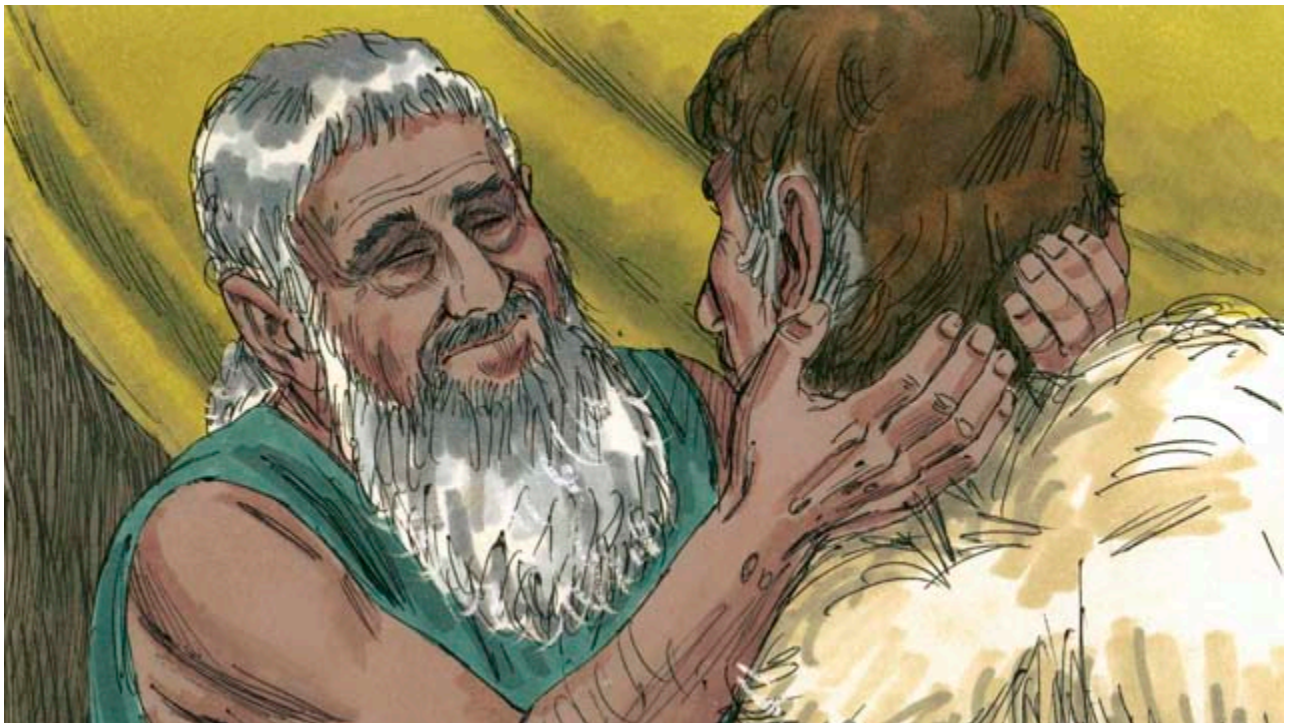
نُ دو پیرَ بزرگ بُڙند. عیسو خیلی دوش د بَش شکار ولی یعقوب آدمی بُ کُ کیی نَشین بُ. ربکا یعقوبش دوست د ولی عیسو محبوب اسحاق بُ.

روپی عیسو کُ خیلی وِش بُ شکار د واگردا. عیسو به یعقوبش بُوات: «لطفاً ای ذره از غذات د مَد.» یع قوب جُوابش بُدا: «اول قول د مَد کُ پاکِ چی کُ نخست زادگیت د تَشُن داد د مَ بَخش.» عیسو قول شادا کُ پاکِ امتیازون نخست زادگی را ب یعقوب بَخش. بَدش یعقوب کمی عُدا د عیسو شادا.

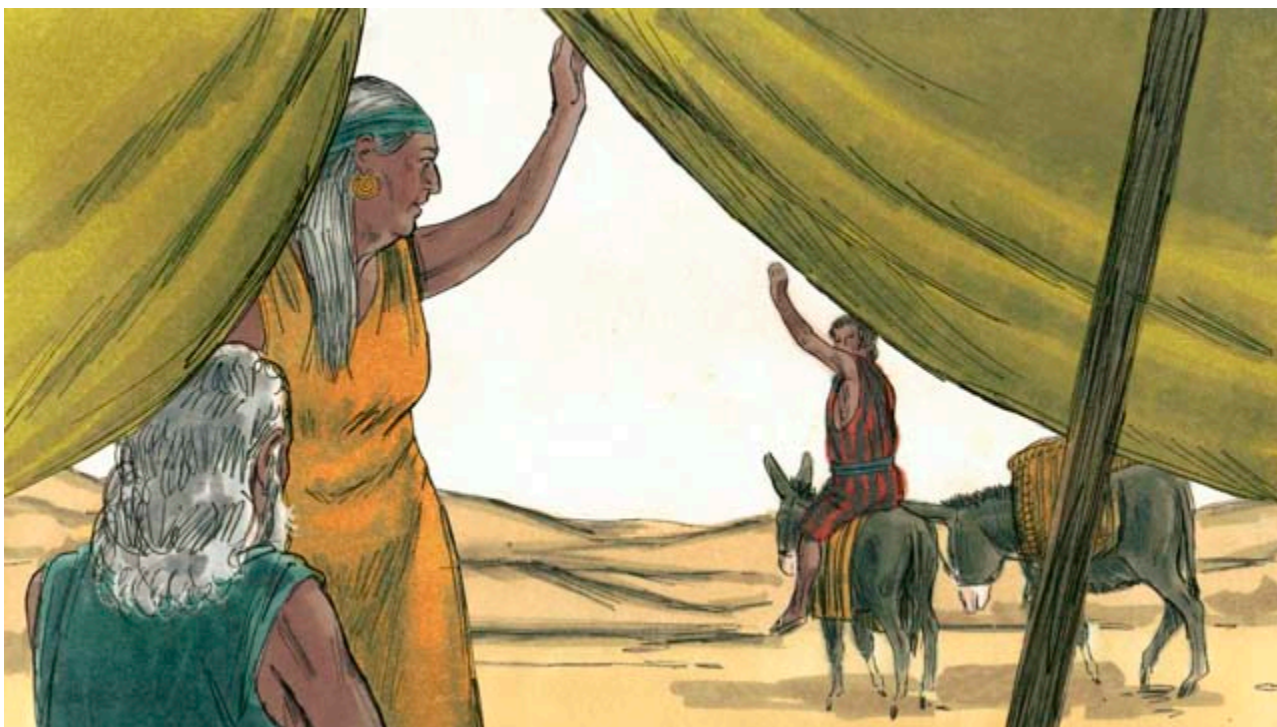
وَقَتِي كُ اسحاق شگا بَرکت خُش ب عيسو د. ربکا هادِ فَرِيکاري يَعْقوبِش ياقا عيسو ب اتاق اسحاق بَشکينا. اسحاق پير بُد ب و آي خيب نَشدي. يَعْقوب پيرن عيسوش دَرش پوشا و گردن و دستون خوش هادِ پوست بُز بَشپوشنا.

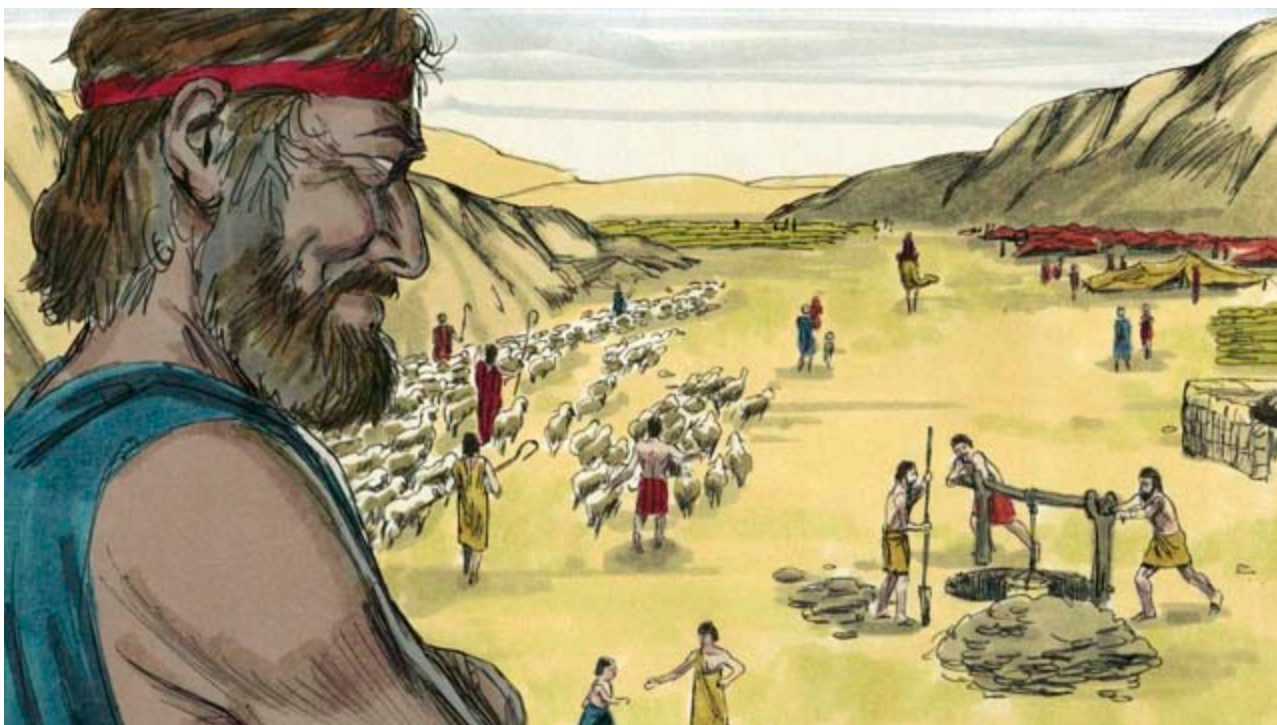
يَعْقوب نزد پُاشون بَم و بَشوات: «م عيسوام و بَمَدَم تا م بَرکت د.» وَقَتِي اسحاق مِي بُز و و لباسش لمس و بوش ک. خيالش ک ک عيسو بَمَد و بَرگَتش دا .

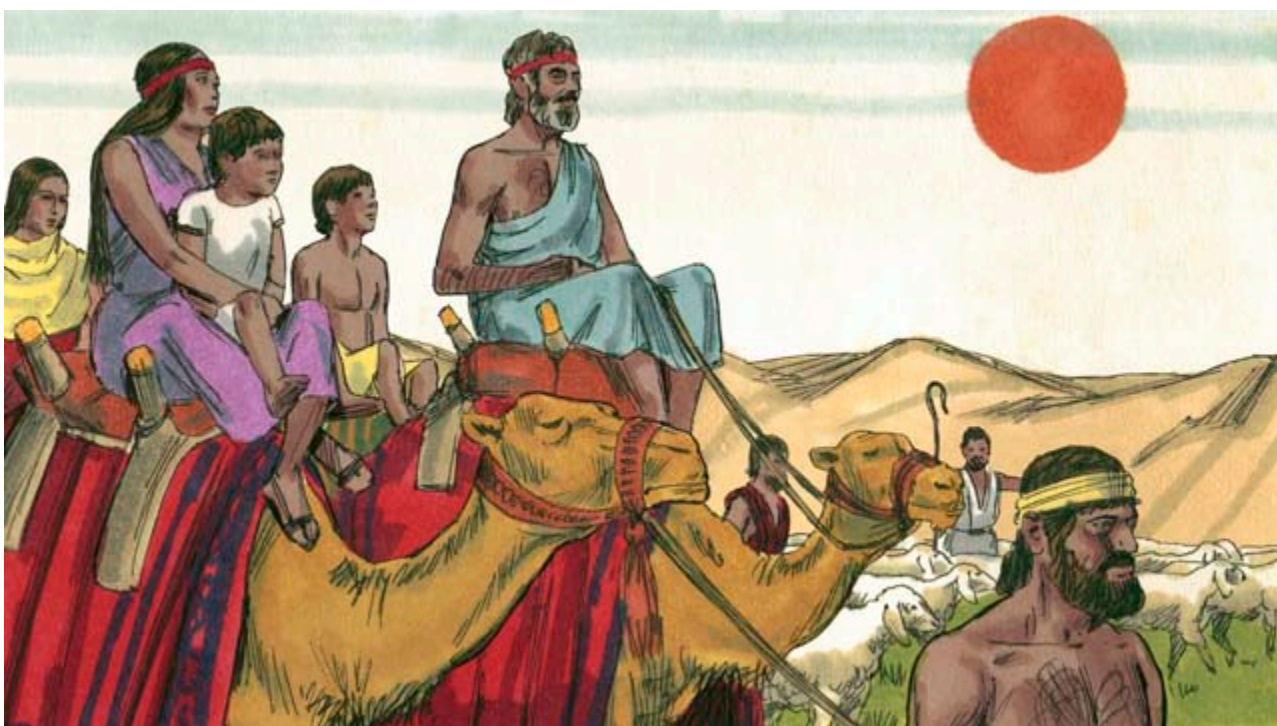
عیسو از یعقوب نفرتش د، چون کُ حق نخست زادگی و برکت ثماش بشنُر زاده بُ. نَقشش بِکشا کُ بد مرگ اسحاق، یعقوبش بُگش.

ولی ربکا از انیت مُخبر بوئه. او و اسحاق، یعقوب ر به یک دیر جا ربکای فامیلون پیش بر سینه.

يعقوب خیلی وقت پلى فاميليون ربکا زندگيش كے. نُ دور د ازدواجش كے و صاحب ۱۲ پير و آبي دُت گردا. خدا يعقوبش ثروت زياديش دا.

بَعْدِ بيست سال دورى از كيى خُش اين كنعان، يعقوب هاڊ خانواده و گَل و كُلفتون خوش د نين واگردا.

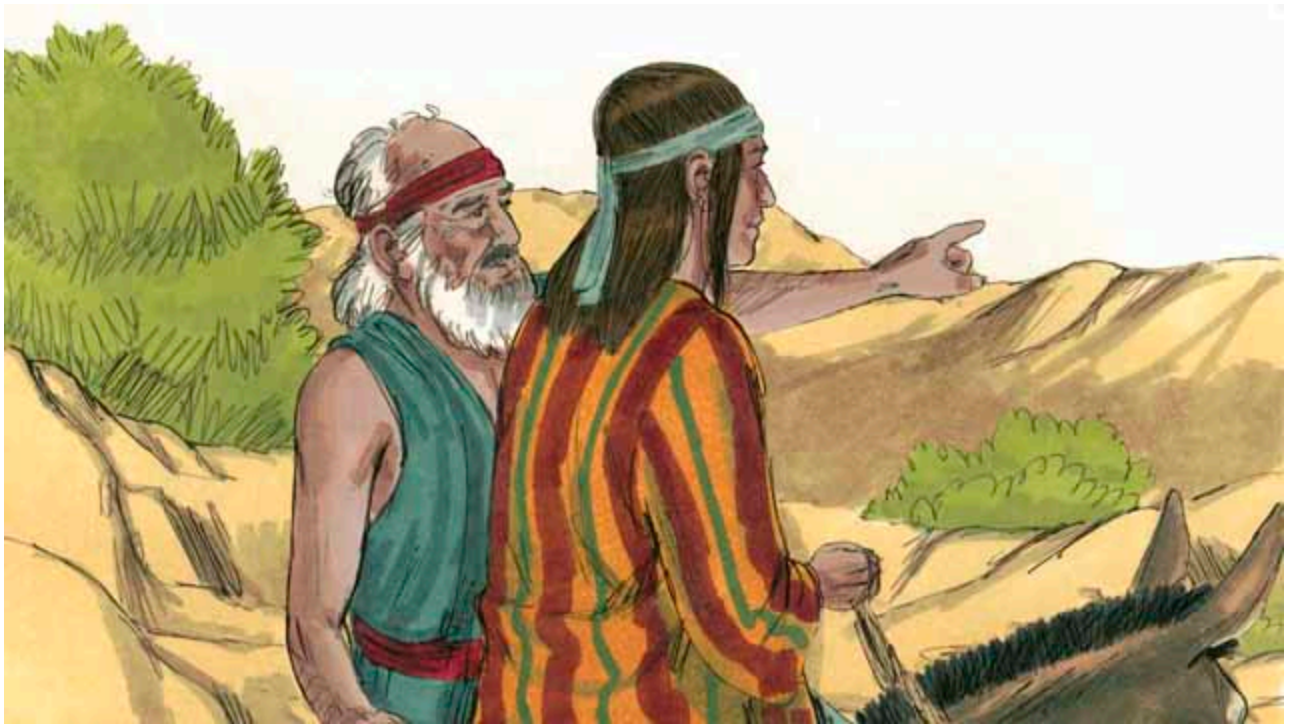
هاد ن حال یعقوب خیلی شترسا، چون فکر شک ک عیسو هنی شی نش بُگش. ن زینی بُ ک گلی از گلش را ب عنوان هدی عیسو را بشکینا. کلفتی ک ن دامون را عیسو را بشبرد ب. د نش بوات: «ن دامون خادم تو یعقوب تورا بش کینا. ن ب زودی اند د کیمی رسا.»

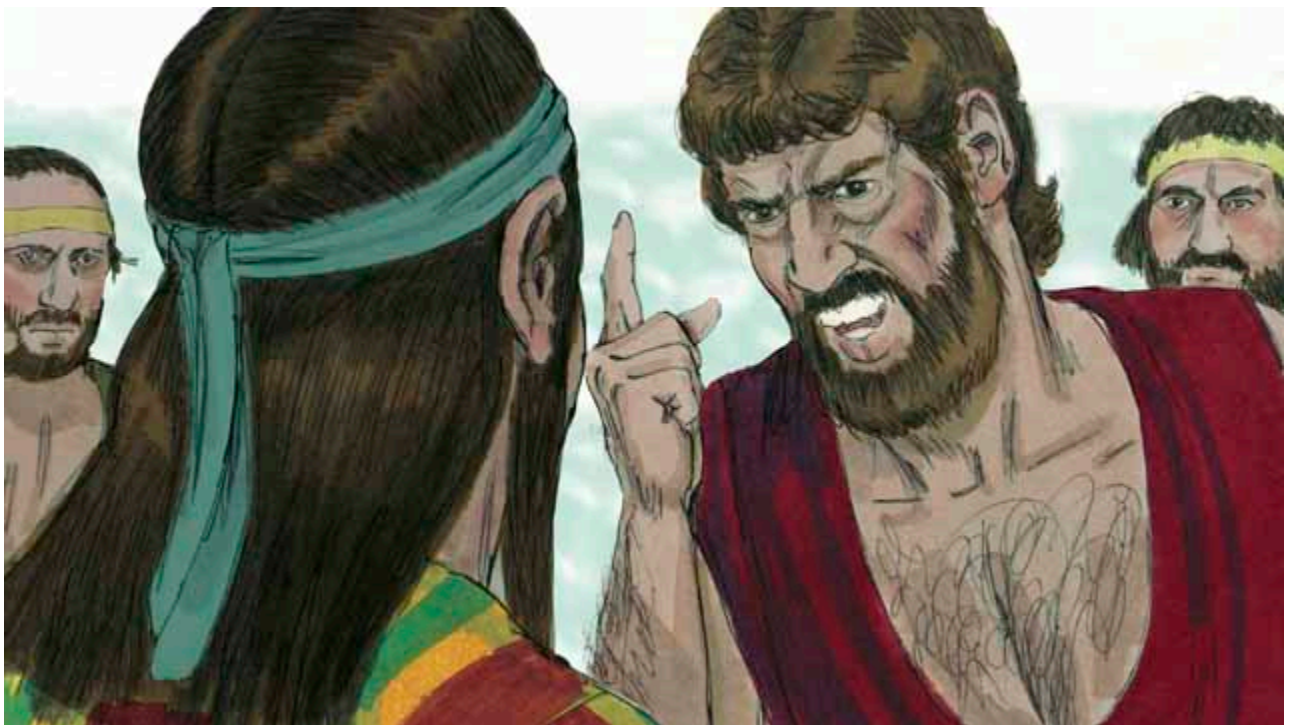
ولی عیسو آی قصد آسیب زدن به یعقوبش ند و خیلی خوشحال بُ ک نُماش بشدی. یعقوب هاد صلح و آرومی د کنعان د زندگیش شک. بعدش اسحاق پُرد و یعقوب و عیسو نُماش خاکشون ک. قول و فراری ک خدا هاد ابراهیم درش بس ب. بعد اسحاق به یعقوب برسا.

داستانی برگزیده از کتاب مقدس: کتاب پیدایش فصل ۲۵ آیات ۲۷ تا ۳۵ و فصل ۲۹

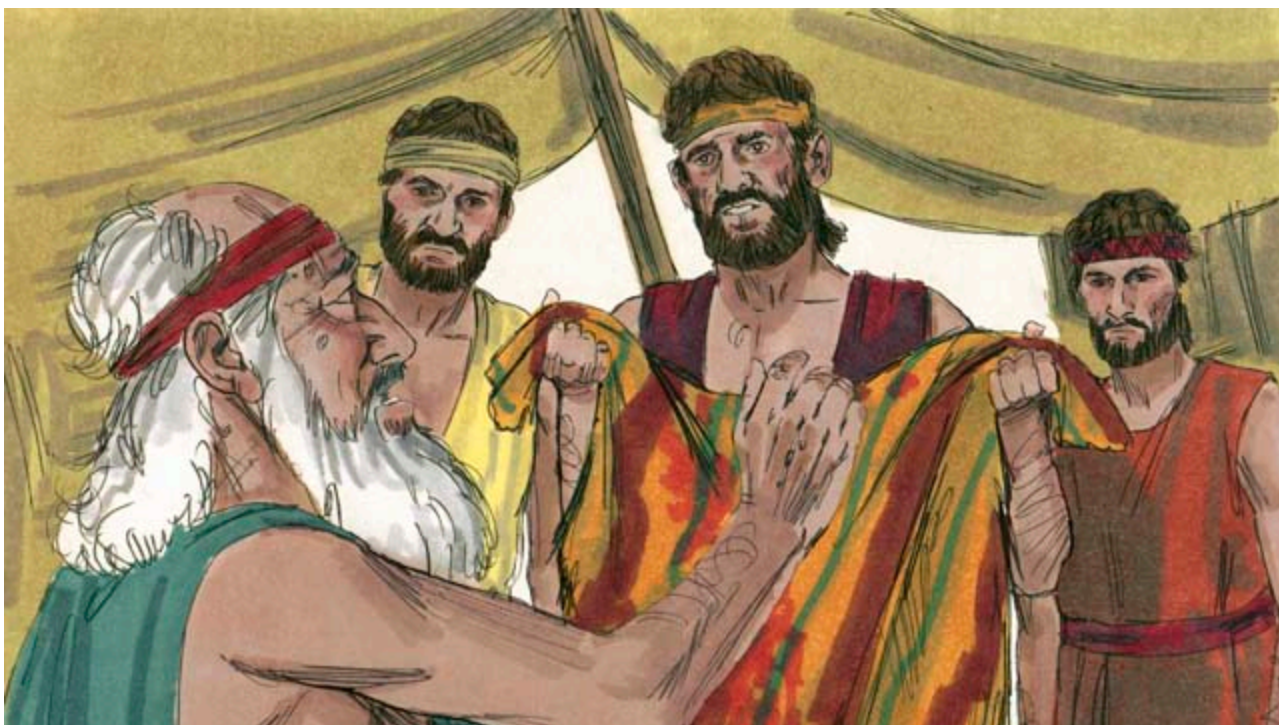
۸- خدا یوسف و خانوادش نجات آید

بعد از کُلّی سال، وقتی که یعقوب آی خیلی پیر و فرسودَ بُدْ، پیر مورد علاقَ خوش بَشْفَرِستا تا از سلامتی پیرگِلش کُ گل شُ اَچَرنا آیی خَبری بار.

دِدْگِل یوسف از یوسف وَدِشَن شُ آم، چون کُ هَم بُباشون بیش نُمین نَش دوسیش دَ هَم یوسف خُو بَش دید بُ کُ نُمین را حکمرانی کیمی اَکِر. وقتی کُ یوسف بُش وَر دِدْگِلش، نُمین بَشَن دُزدا و ب تاجر برده فروشی بَش اَروت.

قبل ن ک دڊگل يوسف به کي واڱرڊند. ٽمين پيرهن يوسف پارشن ک و ديمش خين بڙ بشن ريت. بعدش پيرهن خيني را نشون يعقوبشون دا تا ن فکر ڪر ک اي حيون وحشي يوسفش بشگشت. يعقوب خيلي ناراحت بڻ.

تاجران برده يوسف را هاد خوشون به مصر بشن ب. مصر سرزمين بزرگ و قدرتمندي ب ک ڪنار رود نيل قرارش د. دڊگلش ٽما را ب ابي مقام خيلي قدرتمند و ثروتمندي اين مصر ڊ بشن آروت. يوسف اربابش را خيلي خيب خدمت شڪ و خدا جي نش برگت ش آدا.

جَن نُونِ مقامِ دولتي شَگا خيلي کُ هادِ يوسف همبستر گرَد، ولي يوسف قَبيلش نِکَ کُ به خدا د گناه وَرزي کِر. پس نُونِ جَن ناراحت بُو و به يوسف تهمت نارواييش بُبُقا و ثُمّاش دستگيرش کُ و بَشَبَ زندان. ولي يوسف زندان جِي کُ بُو ب خدا وفادار بُو و خدا نُونِش برکت دا.

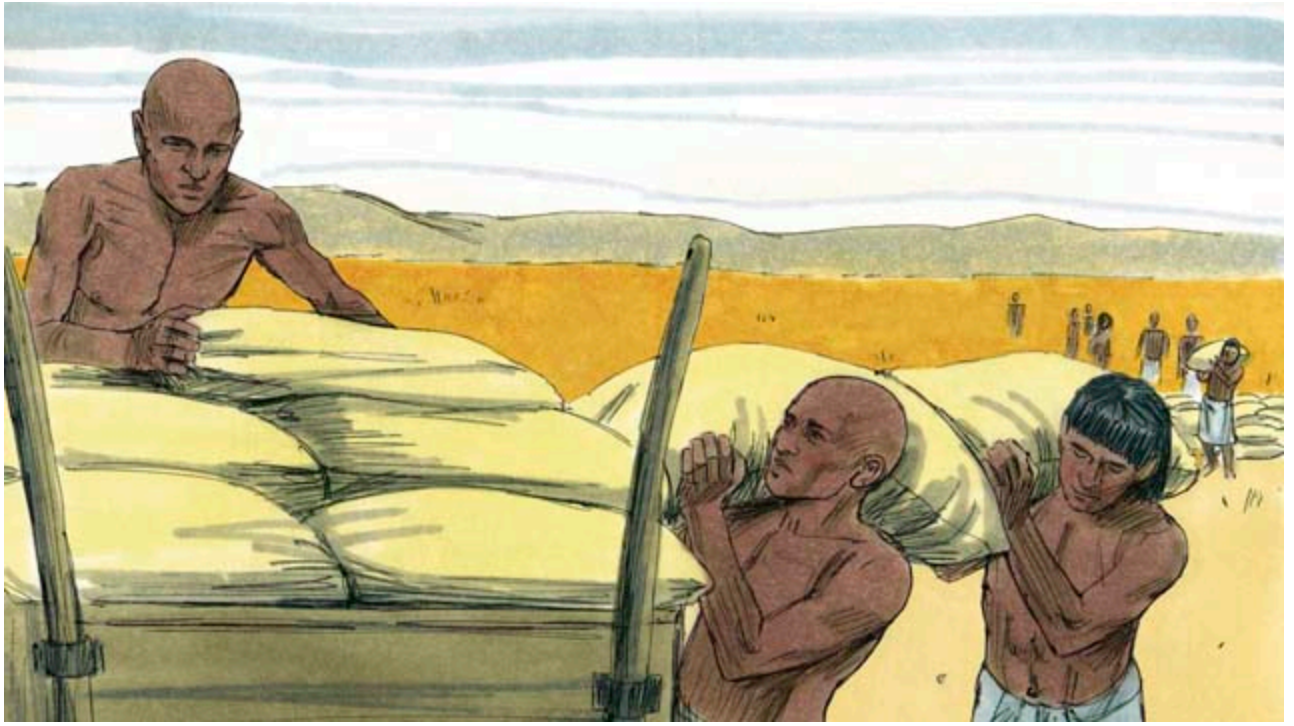
بعد از گذشت دوسال، هادِ نُونِ کُ يوسف بي گناه بُو هَنِي زندان د بُو. شَيوي فرعون (مصريگل پادشاهون خوشون را فرعون واج اکرند)، دو خُوو عجيبش بدِي کُ نُونِش خيلي مضطربش کُ. هيچ کدوم از مشاورون فرعون نُونِش اَتونا خوابون نُونِ تعبير کِرند.

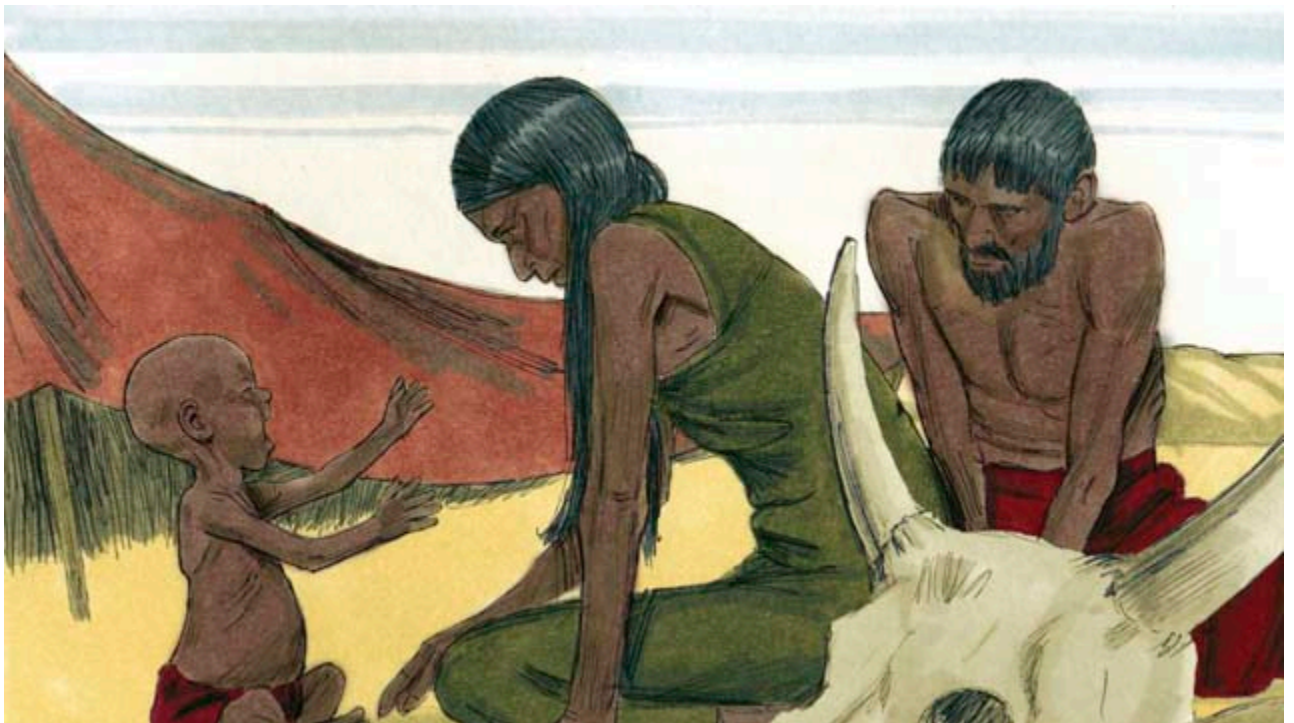
چون خدا توانایی تعبیر خوابش ب یوسف داده ب، فرعون نماش را بش پلی خوش تا خوابش تعبیر کر. یوسف ب نماش بوات: «خدا هفت سال زیادی محصول د تو آد و بعد نو، هفت سال قحطی کیمیم بو.»

فرعون نزه تحت تاثیر شخصیت یوسف فرارش گئی ک جایگاه یوسفش دومین شخص قدرتمند مصر زمینش نا.

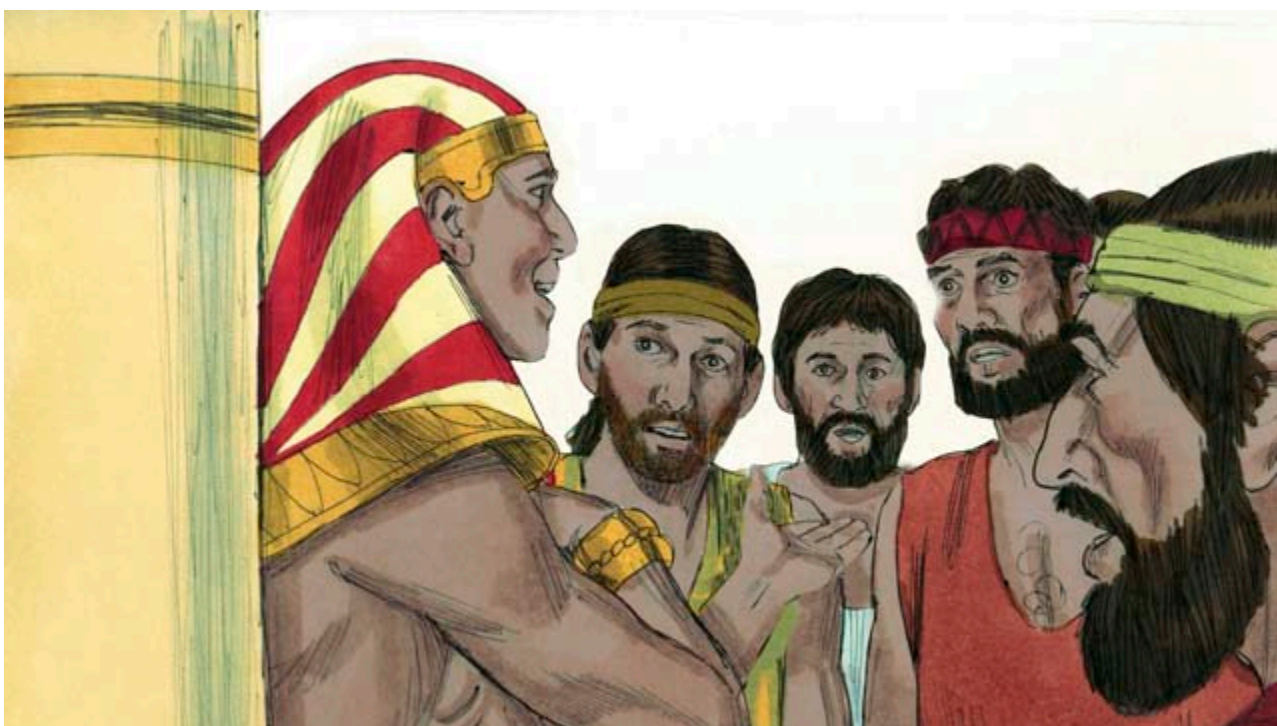
يوسف به مردمش بُوَات کُن ۷ سال کُ پاک محصولون زيادَ محصولون غذايي ذخيره کړئ، کُ بَدش وځتي کُ هفت سال قحطی شروع بُبُ، يوسف نُ محصولون به مردم شُروت، تائمين خوراکی به اندازه کافي دار بند.

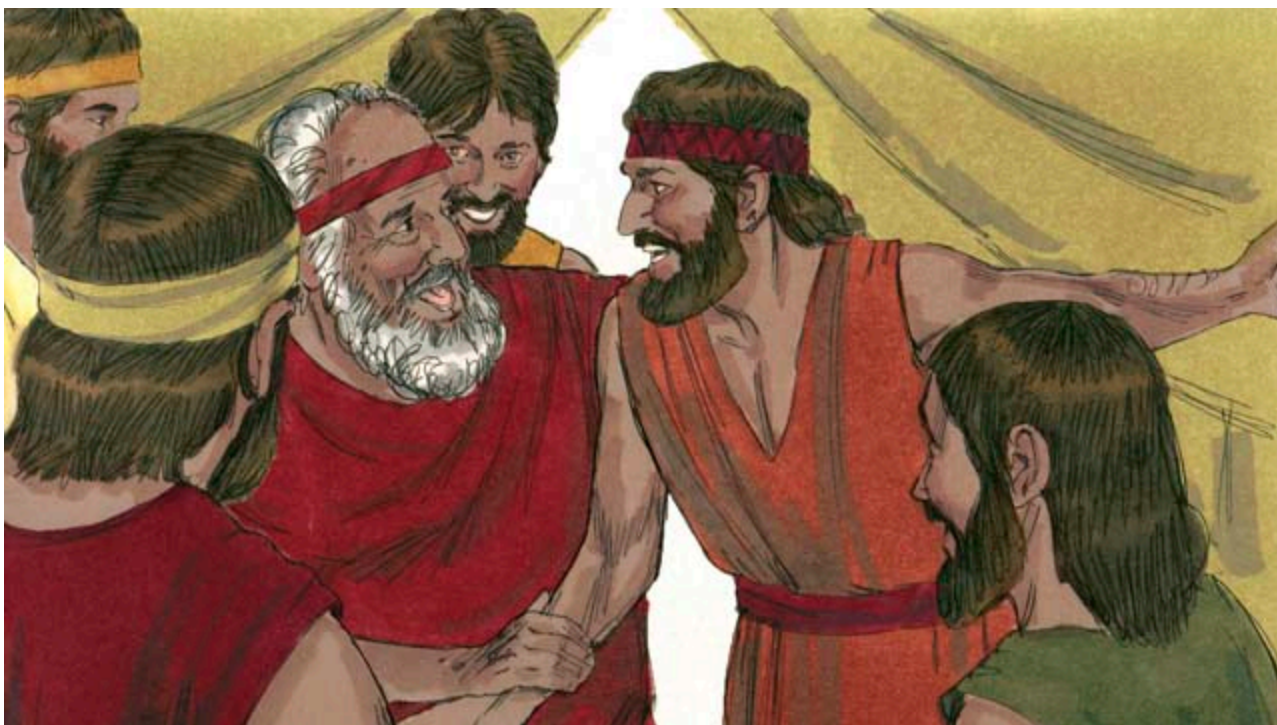
قحطی و خشکسالی شدیدی پاک ياغا نه تنها مصر بلکی سرزمين کنعان، ياغايي کُ يعقوب و خانوادش زندگي شوکَ جي فراش گييتَ بُ.

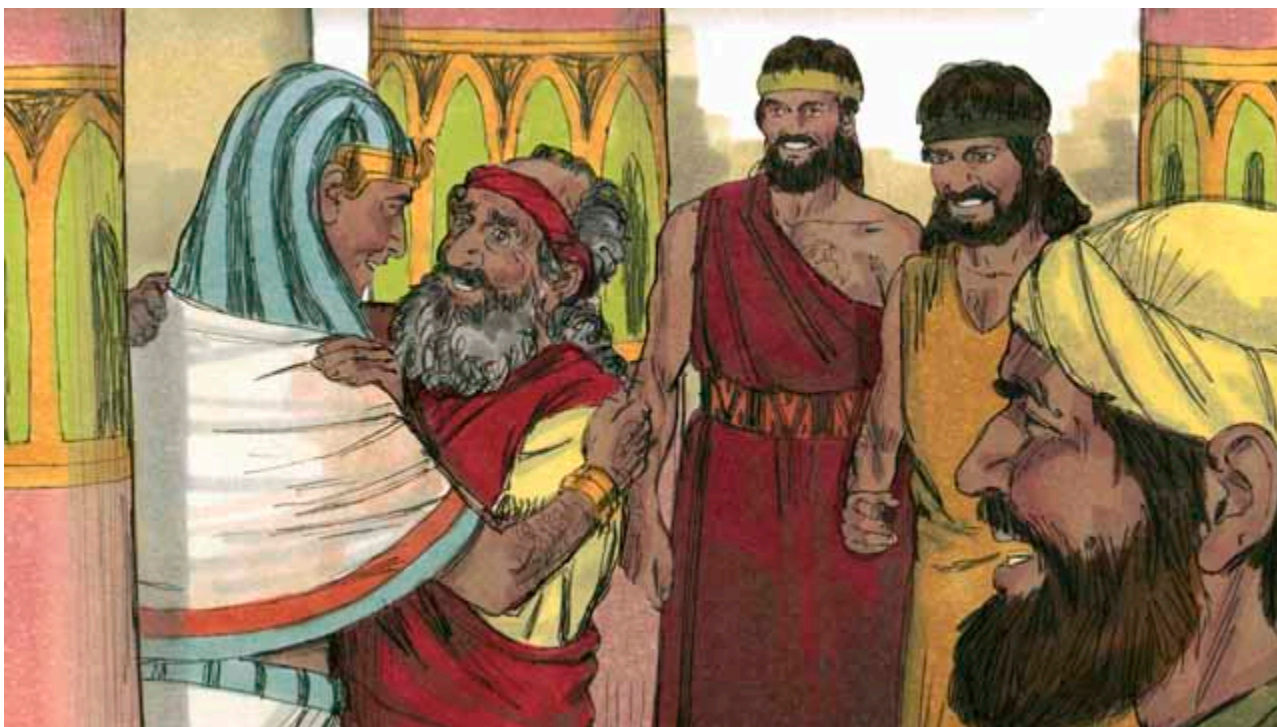
نَزیَنی بُبُ کُ یعقوب پیرگلِ گُردِ خوش به مصر بَشکینا تا غِذا و اَنوقَ تَهِیَہَ کَرِنْدَ. وَقتی کَ تُمینِ رِی ب رِیہ یوسف فُرارشون گِییَ تا غِذا از نُ هاگیرِنْدَ، تُماش نَشو اَشناخت. ولی یوسف تُمینش بَشش ناسا.

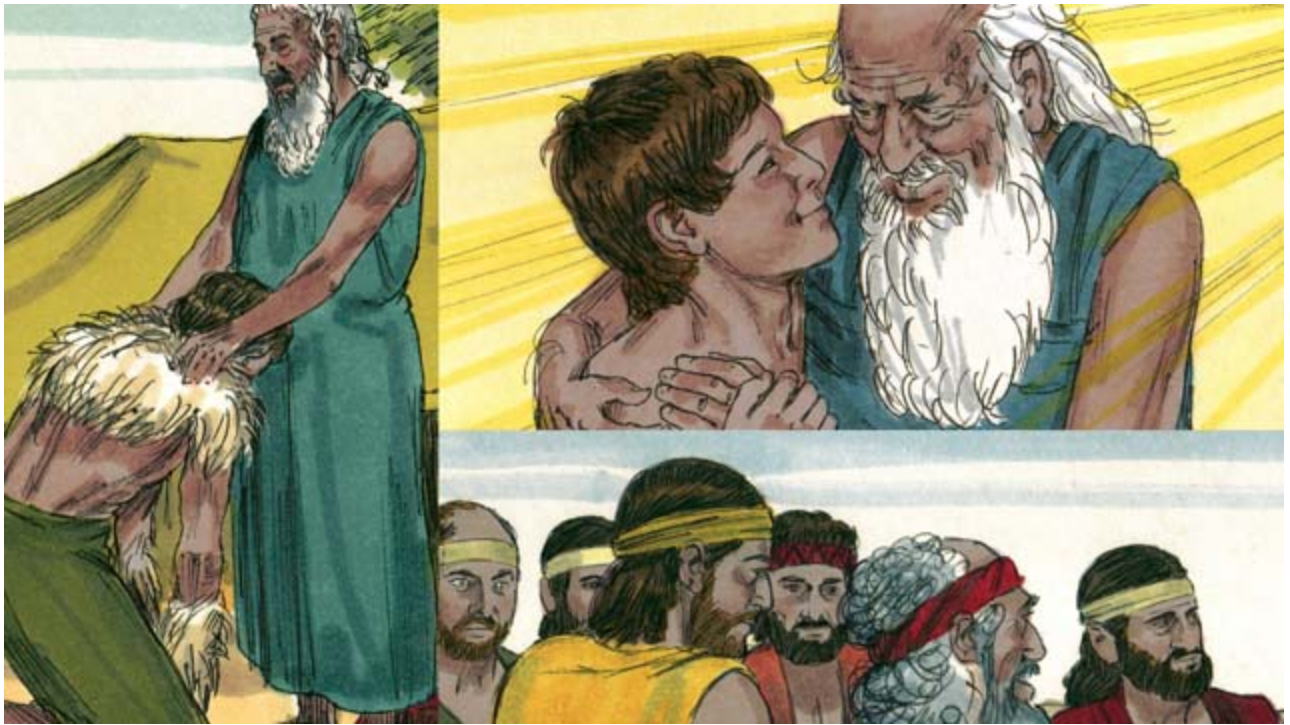
بعد ن کُ یدگلِ خوش امتحانِش کَ، یوسف ب تُمینش بوات: «مَ یوسف، یدئی شُم اُم ، یَتَرسِی. شُم در حَقِّ مَ وَدیتون کَ، ولی خدا وَدی شُم را ب خِیلی تَبدیلش کَ. بورِی و در مصر زندگی کَرِی، مَ اَنَدِ پاکِ چی شُم و خانوادہ شُم اَتونم فراہم کُرم.»

وَقَتِي دَدْگَلِ یوسف ب کَي وَاگَر دَادَنَد و خَبَر جِيده اِيه یوسفشون باهارد و ن خيلي خوشحال آبُ.

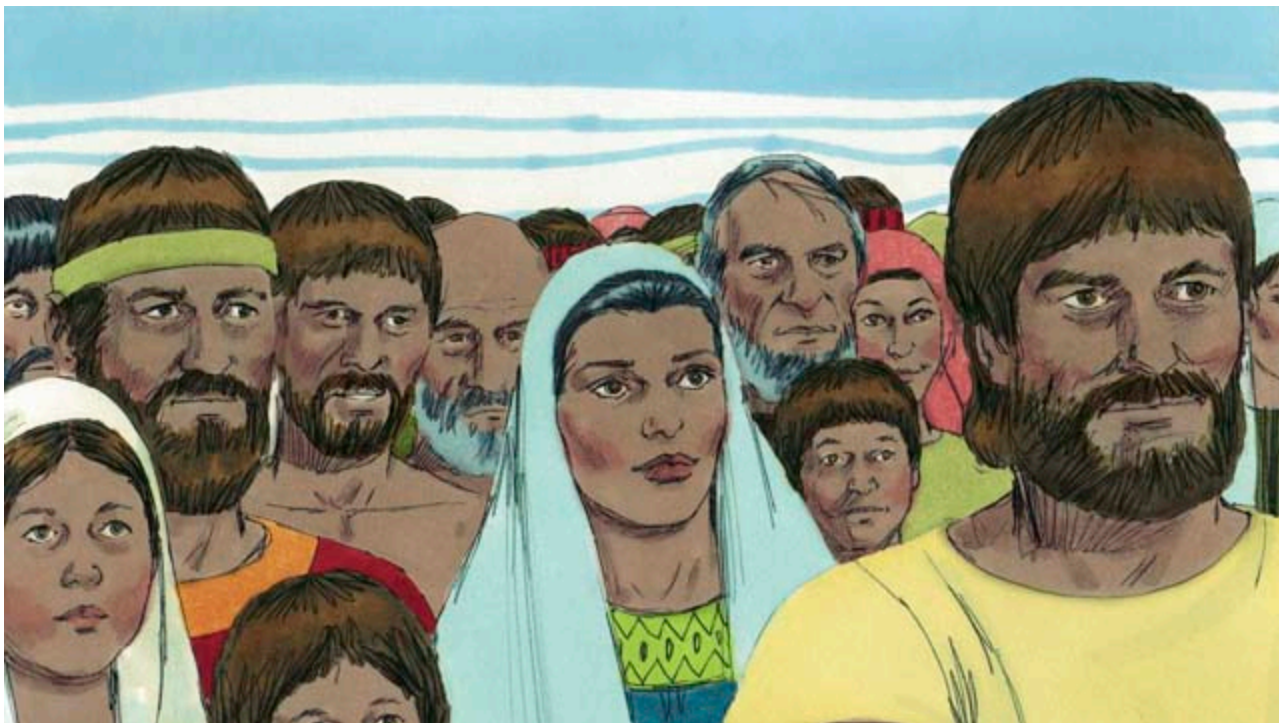
هَادِ نِ كُ يَعْقوب مَرْدِي سَالخوردِ اِي بُيُودُ، هَادِ خانوادَهش ب مصر كوچش كَ و ثَمِين پاكجَ هَادِ هُم نِينِ دِ زندگي شُن كَ. يَعْقوب قَبِل مَرگِ خوش، پاكِ پيرگَلش بركت شادا.

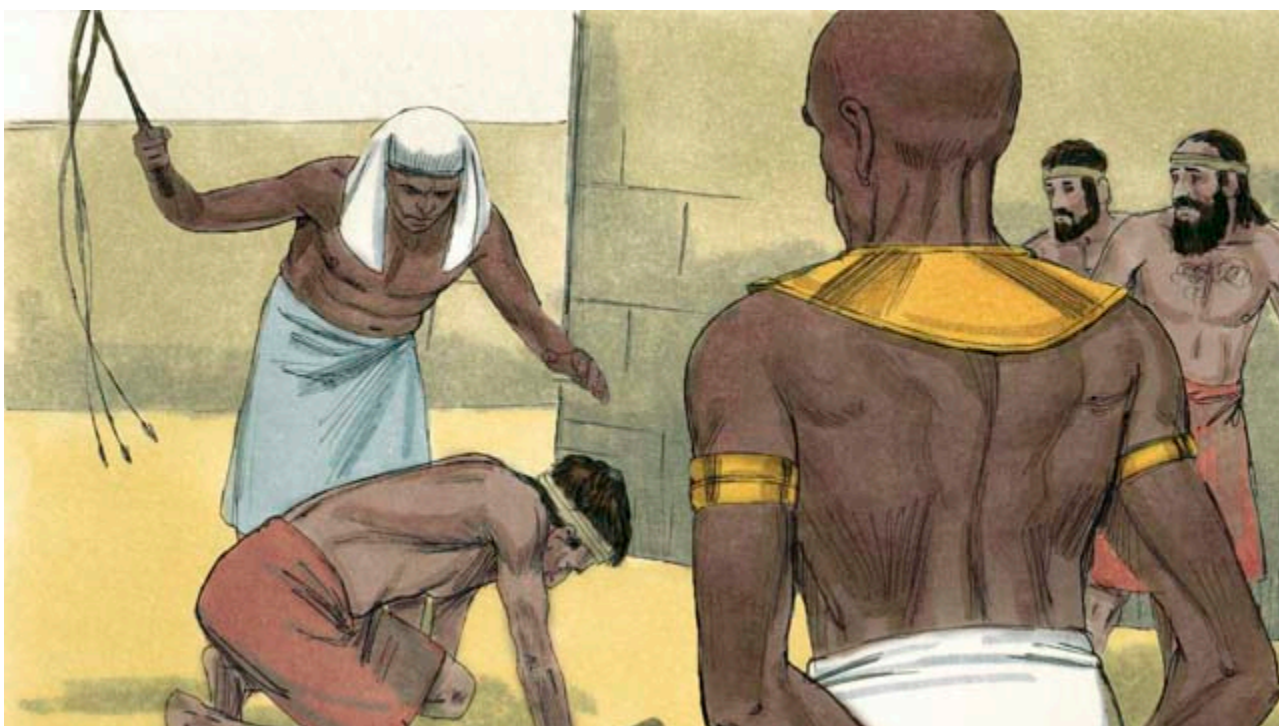
قَوْل و فُراری کُ خدا ب ابراهیمش داده بُ، بعد اسحاق ب یعقوب و بعدش ب دوازده پیرگلش هادِ خونواڭلش پَرسا. از نسلِ دوازده پیر یعقوب، دوازده قبیله قوم اسرائیل وجود آمِځند.

داستانی بَرگیت از کُتابِ مقدس: کُتابِ پیدایش پیدایش: فصل ۳۷ تا ۵۰

۹- خدا موسیٰ ش واج اَکِرِ

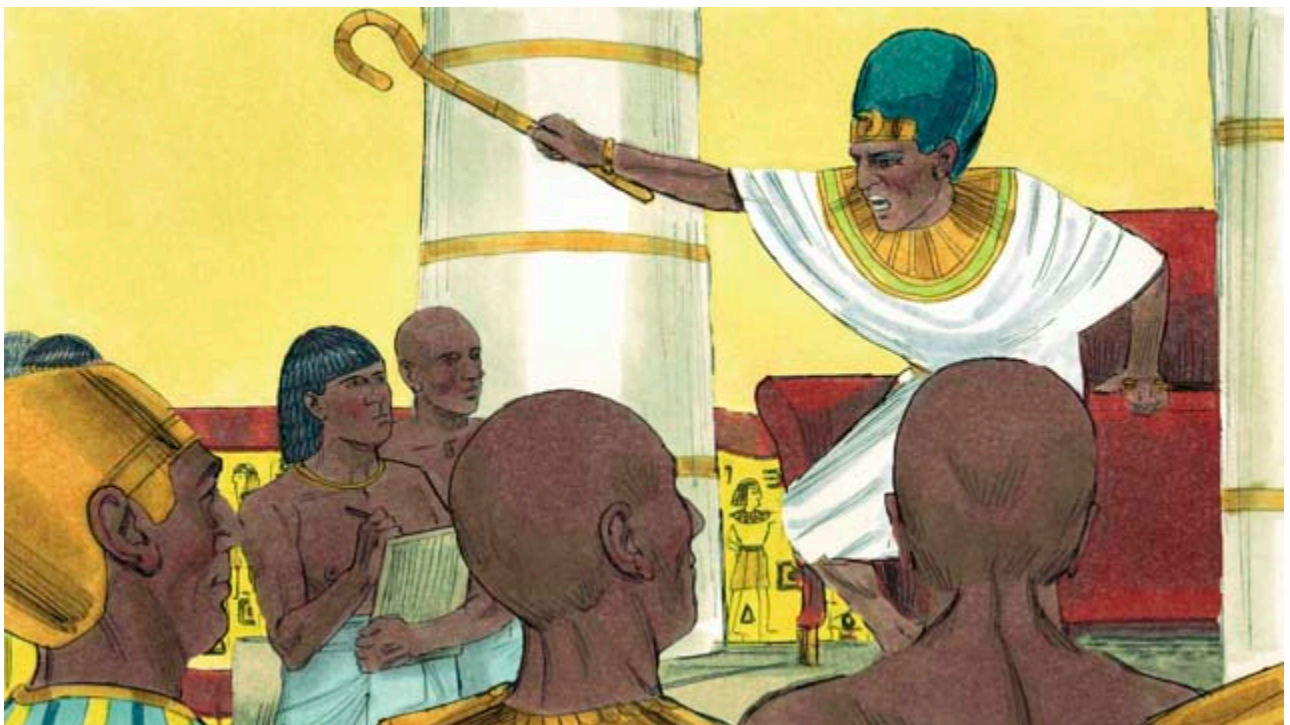
بعد ن کُ یوسف بمرد پاک فامیلونش مصر د بمندند. ئمین و وچ گلشون خیلی سال را نین د زندگیشون پک و وچ دار بُد ند. مصریون ئمین اسرائیلی واج شُ اک.

بعد از صد ها سال، جمعیت اسرائیلیون خیلی زیاد بُد بُ. مصریون آی یوسف و کمکونش ویرشون ئُب. ئمین از اسرائیلیون آی شُ اترسا چون تعدادشون خیلی زیاد بُد بُ. نِزینی بُبُ کُ فرعون کُ مصر د حکومت شک، دستور شادا تا اسرائیلیون برده مصریون بیند.

مصريون، اسراييلون را وادارشون كَ تا شهرها و حتى كِيي هاى خيلى زيادى بُساجند. كارون سخت، زندگى ب كام نُمين تلّخش گرده ب، ولى خدا نُمينش بركت شادا و وچگل بيشترى بَشْ آرَد.

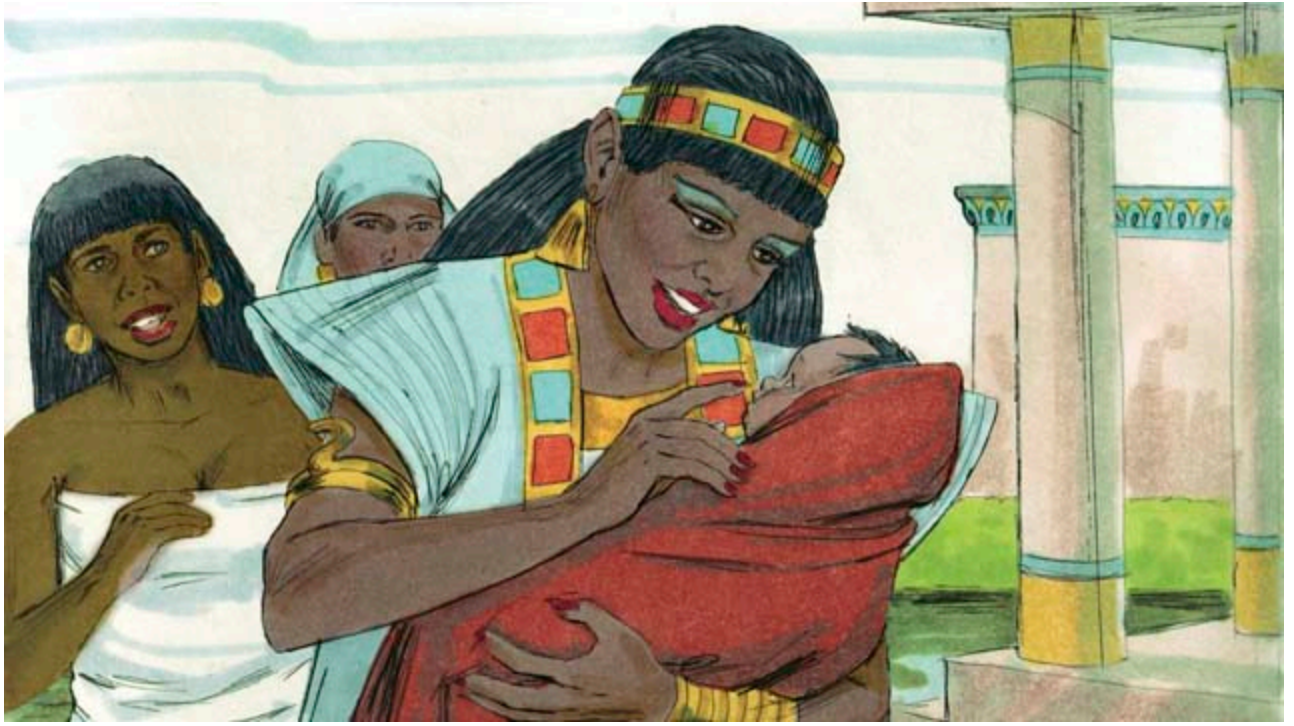
فرعون بَشدى كُ اسراييليون وچگل زيادى عتّارند. به قوم خوش دستور شادا كُ پاك وچ پيرگل نُمين رود نيل ديرخوسيند و بَشْ كُشيند.

تان کُ ایی جن سرائیلی وچ پیری دنیاں باہارد. نُ و شیش تا زمانی کُ شُ آتونا، نُش مخفیشون کُ.

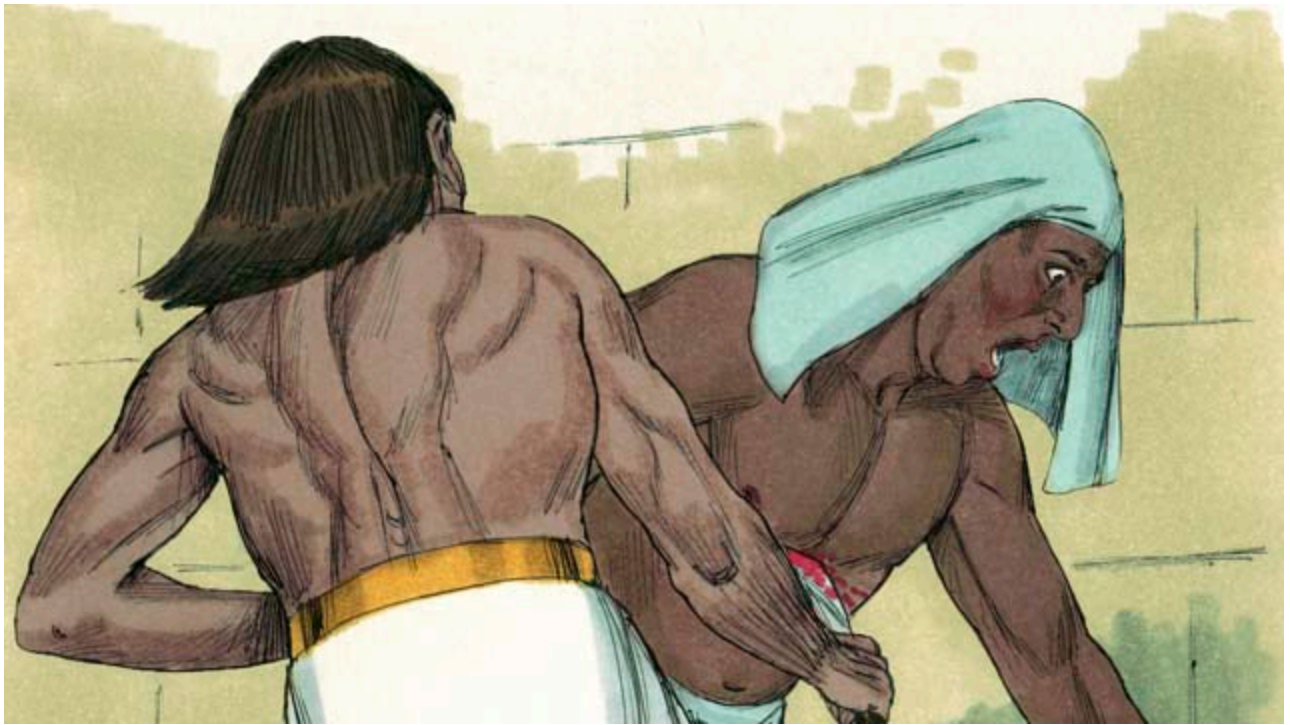
وقتی کُ بُبا و ننه وچ، آی نُشُن تونس وچ مخفی کُرنَد، نِ خاطر را کُ وچ نُکُشِنَد، نُماش دیم سیدی میون نیزارونِ کُناں رود نیل زمینشون نا. ولی دُدا گُردنُرش دیر دِ اِسبُوا شَک تا بین چ اتفاقی نُما را وجود آت.

دُتِ فرعون سَبَدِش اِسِيَواش پَکَ و داخلش بِدِی. وَتِی وَچَش بِدِی، تُماش ب عنوان پیرش قَبیلش کَ. نُ ای جَن اِسرائیلیش اِستخدام کَ تا وَچَش شیر آد. غافل از ن کُ نُ جَن نِن خود وَچَ ه. وَتِی کُ نِن وَچَش دِ شیر بِگِی، نُس نرد دُتِ فرعون و اِگَر دَنّا. نُ اسم وَچَش موسی ناد.

وَتِی کُ موسی گُرد بُب، ای مصریش بِدِی کُ بِرِیگِل اِسرائیلی را کُتک کار اَنُق. موسی پاکِ تَلّاشش بِکَ تا دِی اِسرائیلی خوش نجات هاد.

موسیٰ هاد ن فکر کُ آدمی نَشین، نُ مصریش بُگشت و چسَدیش مخفیش کَ. ولی شخصی ن کارش پدی.

فرعون ن کار موسیٰ دِ باخیر بُبُ و سعیش کَ موسیٰ ش بَشگش. ولی موسیٰ از مصر به صحرا فرارش کَ و سربازان فرعون نَشُن
تونا نَماش نین د پیداش کردند.

موسیٰ این بیابانی دور از مصر چوپانی شڪ. نُو هادِ جَنی مالِ نُو سرزمین د ازواجش کُو و صاحب دو وچ بُبُ.

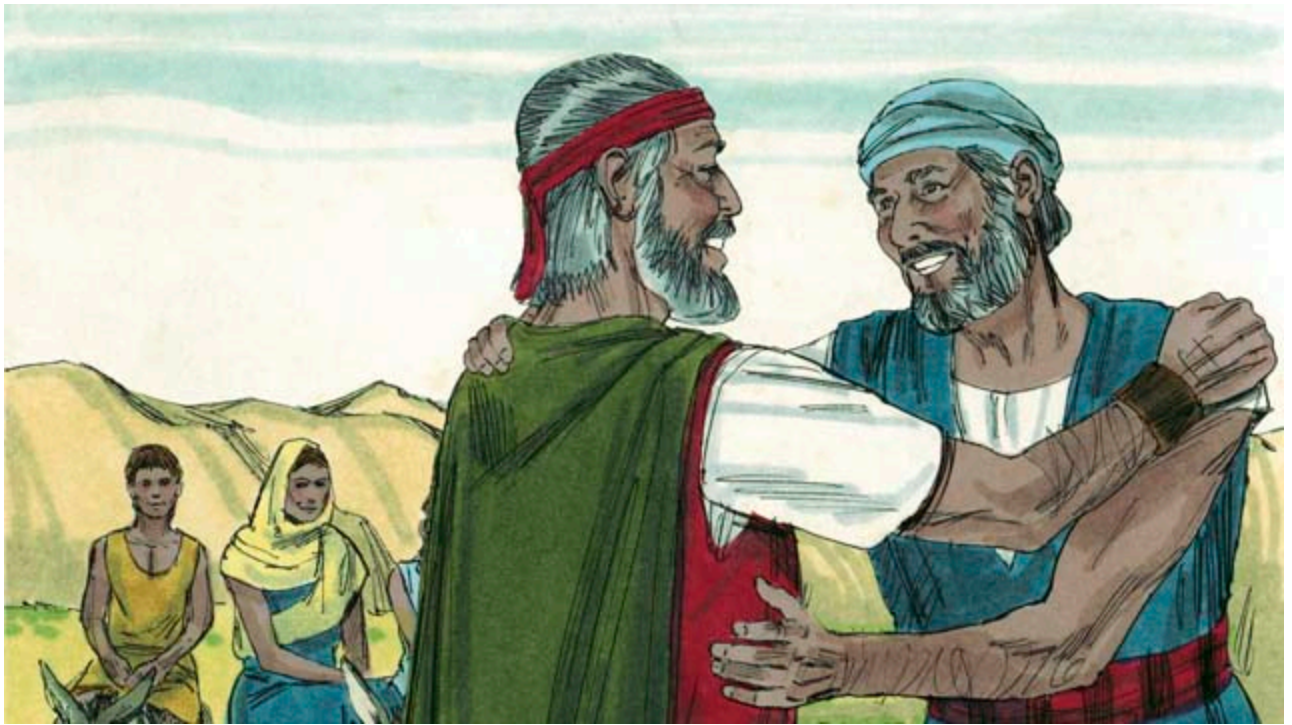
ایی رو، وقتی کُو موسیٰ هادِرِ گوسفندونه باخسورَش بُ، بوته ایش بدی کُو شعلہ وَر بُ ولی آتیشش نَد و نسوت. بُش پَلیش تا علتش بفهمه. وقتی کُو ب بوته شعلہ وَر نزدیک آب، خدا میون بوتِ نَداش سر دا: «کفشونِت پاد دِ بر آر، چون کُو یاقایی کُو و اشتادِ مُقدس.»

بعدش خدا بَشَوَات: «مَ رنج و بدبختی قوم هون این مصر د بَم دید. مَ ت پَلی فرعون اَکِیُم تا قوم مَ از بردگی بَرَار. مَ گَنعان نُمین اَدَم، سرزمینی کُ و عَدَش ب ابراهیم، اسحاق و یعقوبم داده ب.»

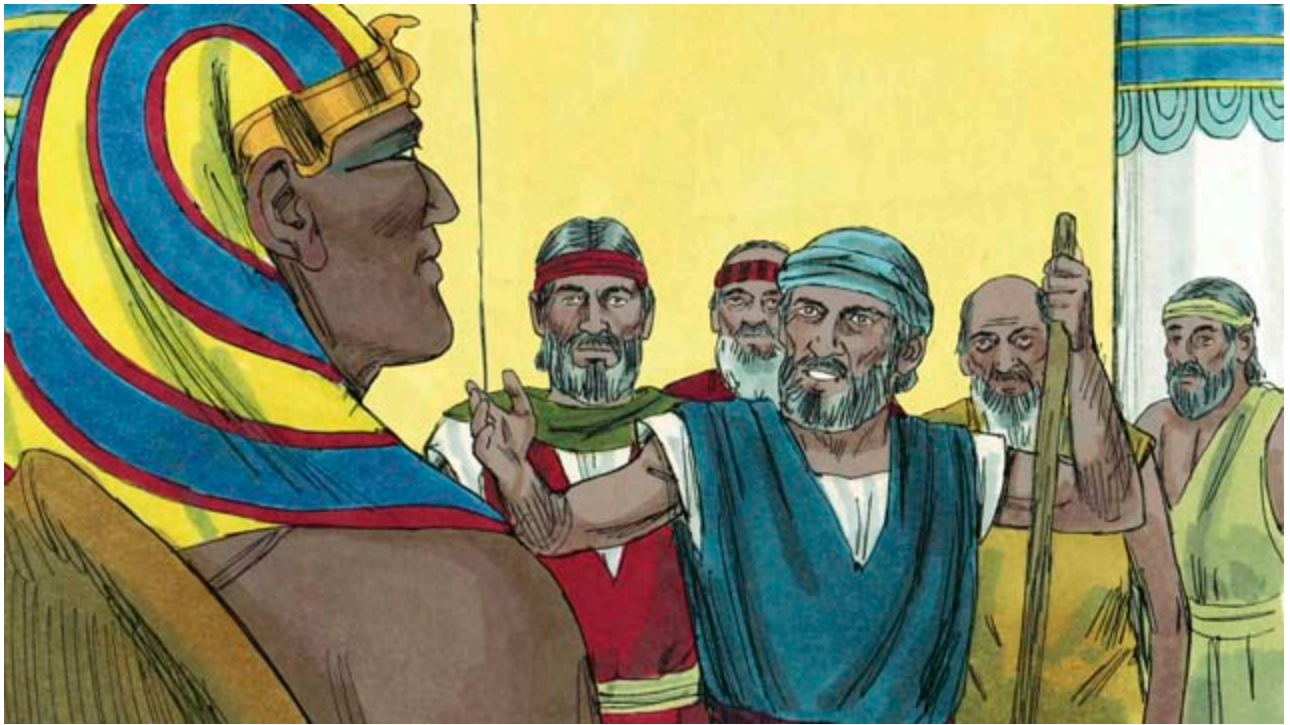
موسی بَشَوَات: اِگر قوم بَشَنپُرسا کُ ک مَش بَکیناد، نُمین چی چی بُوَاجُم؟ خدا بَشَوَات: «هُم نُ کُ هُم. ب نُمین بُوا «هُم» مَش پَلی شَم بَشَکیناد. بَعَدَش جی نُمین بُوا کُ مَ یَهُوَه خدای بُبَاگِلْدَن ابراهیم، اسحاق و یعقوبم. اسم مَ تا اَبَد هَمین.»

موسیٰ نَشگاہِ پَلی فرعون بِش، چون کُ شَتَرِ سا خیب دَم نِد. نِزینی بُبُ کُ خدا دَدَ موسیٰ، هارون را بَشکینا تا تُماش کُمک کِر.

داستانی بَرگِیت از کُتابِ مقدس: کُتابِ خروج فصل ۱ تا ۴

۱۰- ده پلا

خدا ب موسی و هارون ن هُشدارَ شادا کُ فرعون سرسخت کیمیم ب. موسی و هارون پُلی فرعون بُشِتِنْد و بُشُنَوَات: «ن پیامِ خدای اسرائیل تو را: قوم مَ رها کَ بُشِنْد. «فرعون ب حرفِ تُمینِ اعتنائیش نک و یاغان کُ قومِ بنی اسرائیل آزاد کر، تُمینش مجبور کَ از قُبل ویشتر کار کِرِنْد.

فرعون هَنی جی از رها گردن قومِ بنی اسرائیل سَرپِچیش شَک. ن خاطر را خدا دَه بِلای وَحشتناکِ مصر دِ نازلش کَ. از طَریق نُ بِلَاعون، خدا ب فرعون نُشونش دا کُ قُدرتیش از فرعون و پاکِ خدایونِ مصر ویشتر.

خدا اُوو رود نیلش به خین واشگردنا. ولی فرعون هنی جی، قوم اسرائیلش ره اش نک.

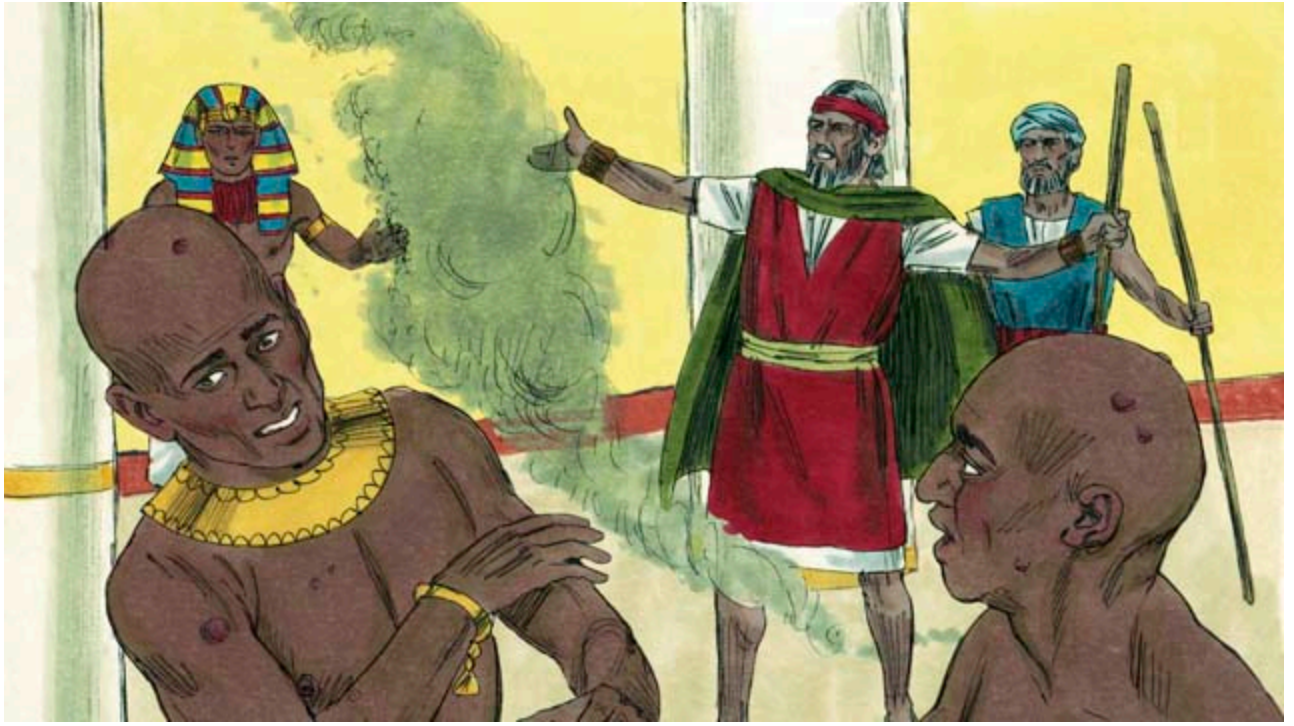
خدا پاک سرزمین مصر از وزغ پُرش ک. فرعون از موسی درخواستش ک کُ وزغون از سرزمینشون دور کِر. ولی یدِ ن کُ وزغون از بین بُشتند، دل فرعون سخت تر آبُ ب ئمین اجازشون ندا مصر دِ برشیند.

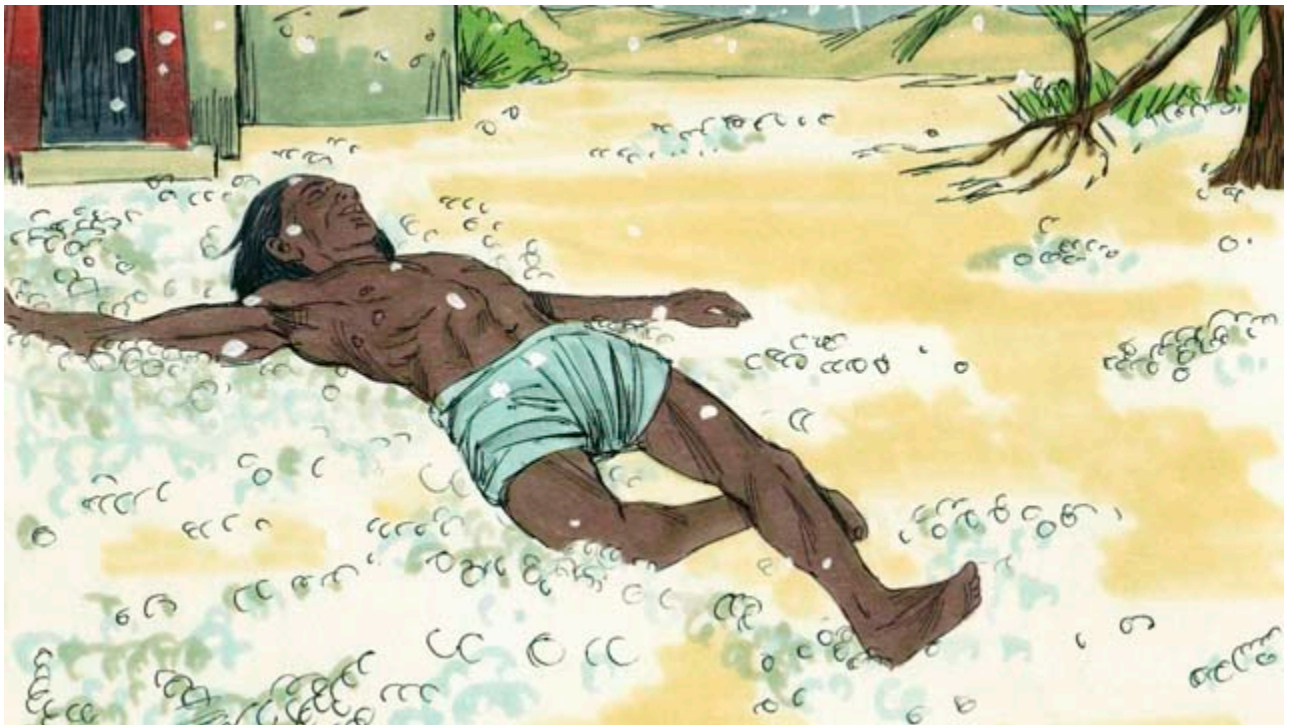
پس خدا بلاي پش و بد ن مگسش پکينا. فروعن ب موسی و هارونش بوا ک اگ ن بلا دور کړند، ب نمين اجاز کيمی دا تا مصر د خارج بند. بد دعای موسی، خدا ن بلاعون دورش ک، ولی فروعن قلب خوش سختش ک و دوبار ب نمين اجازشون ندا مصر د خارج بند.

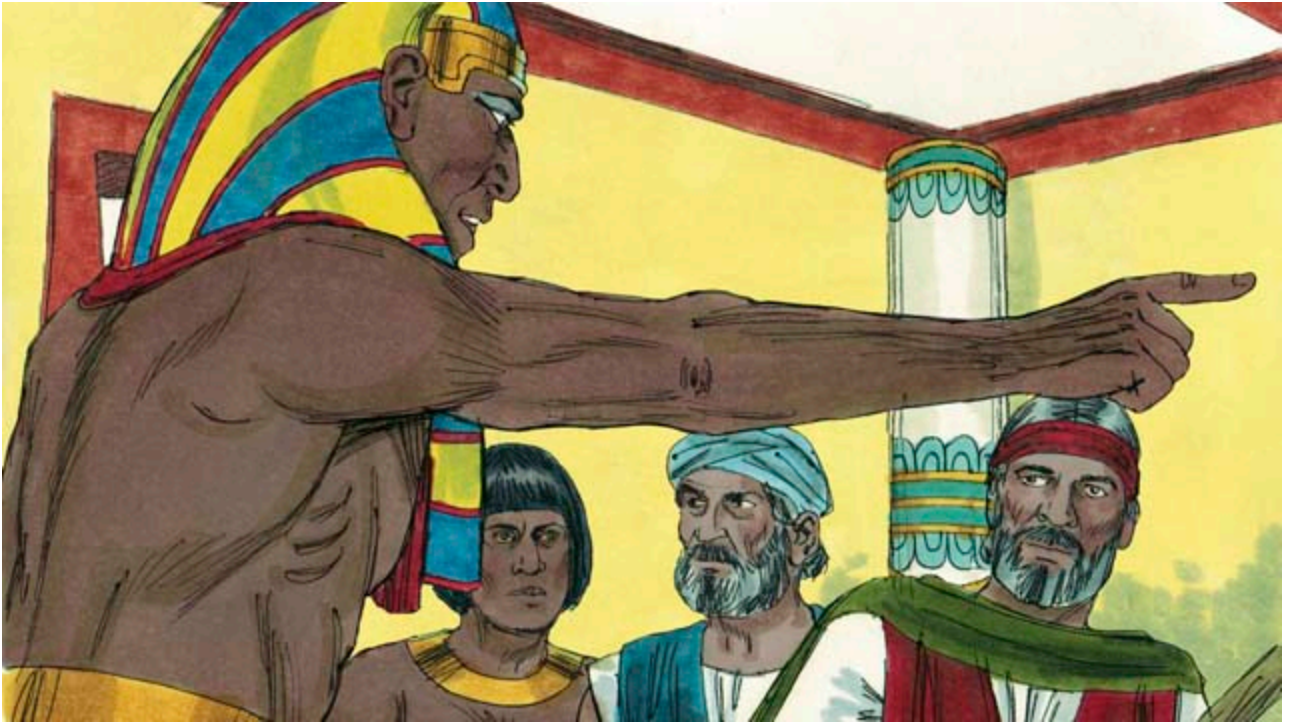
بد ن، خدا کاريش ک تا پاک حيونون مصريگل بيمار بښد و بميرند. ولی قلب فروعن سخت بښد ب و ن بار جی نمين اجاز خروچشون ندا.

خدا ب موسیٰ ش بُوا مُشتونیش از خاکستر پُرکِر و جَلِی فرعون هوا د پَخش کِر. وقتی موسیٰ ن کارش کَ، پاکِ مردم مصر ب جز اسرائیلیون دُچار تاوَلون دردناکی بُبُدن. اما خدا قلب فروعونش سخت کَ و فرعون اجازش نِدا کُ تُمین بَشِنَد.

بَدِش خدا پَلاي تَگرگَش بَشکِینا و وِشَتَر محصولون و پاکِ جونورونی کُ هوای آزاد بُبُند بین د بَشَن بَ ن وَقَتی فرعون، موسیٰ و هارونیش فَراش خوند و بَشوات: «مَ ن قَرَت گَنام کَ شَم آزادی کُ بَشی.» بَدِش موسیٰ دعاش کَ و بارون تَگرگ بَند آم.

ولی فرعون دوبار گناہش کے و قلبِ خوش سختیش کے و اجازش یدا کے اسرائیلیوں آزاد پیندے۔

نزینی بُب کے خدا ایی گلِ مَلَخ بہ سرزمین مصر بَشکینا۔ اُمین پاک محصولونی کے از بلای تگرگ باقی پَمند پُندے، بَشَنخ۔

بَدِش خدا بلاى تاريخى بَشَكينا كُ سِه رُوو طوَلش كِشا. پاڪِ ياغا نَرِ تاريخ بُو كُ مصريون نَشُ اَتونا كيئِ دِ بَرِ اوورندِ. ولى ياغايى كُ اسرائيليون زندگى شُ اَكِ روشنايى بُو.

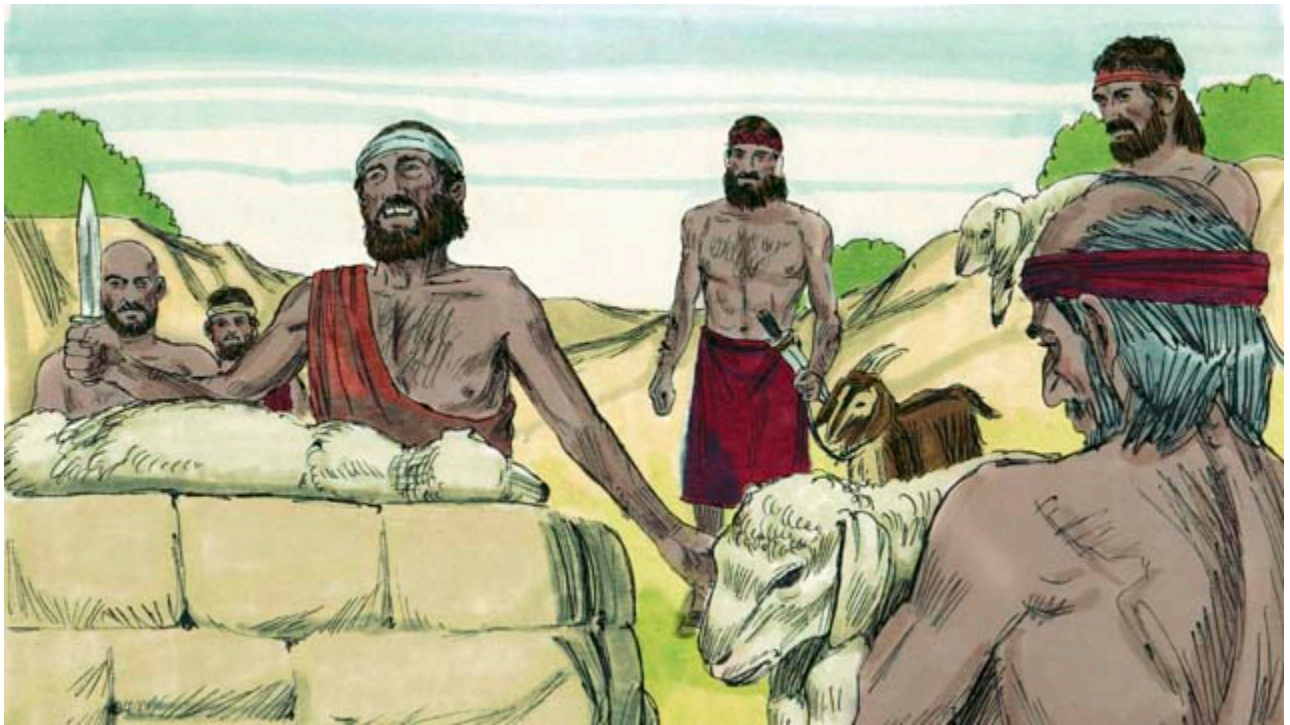
حتى بَدِ نِه بلا، فرعون ب اسرائيليون اجازَشون نِدا كُ بَشِنَد. از ياغايى كُ فرعون گوش شِنواش نِدا، خدا قَصْدِش كُ اَخِرِين بلا جى بَكينه. ن بلا باعث اَبِ كُ فرعون تصميم خوش عوض كِر.

داستانى بَرَكيت از كُتاب مقدس: خروج فصل ۵ تا ۱۰

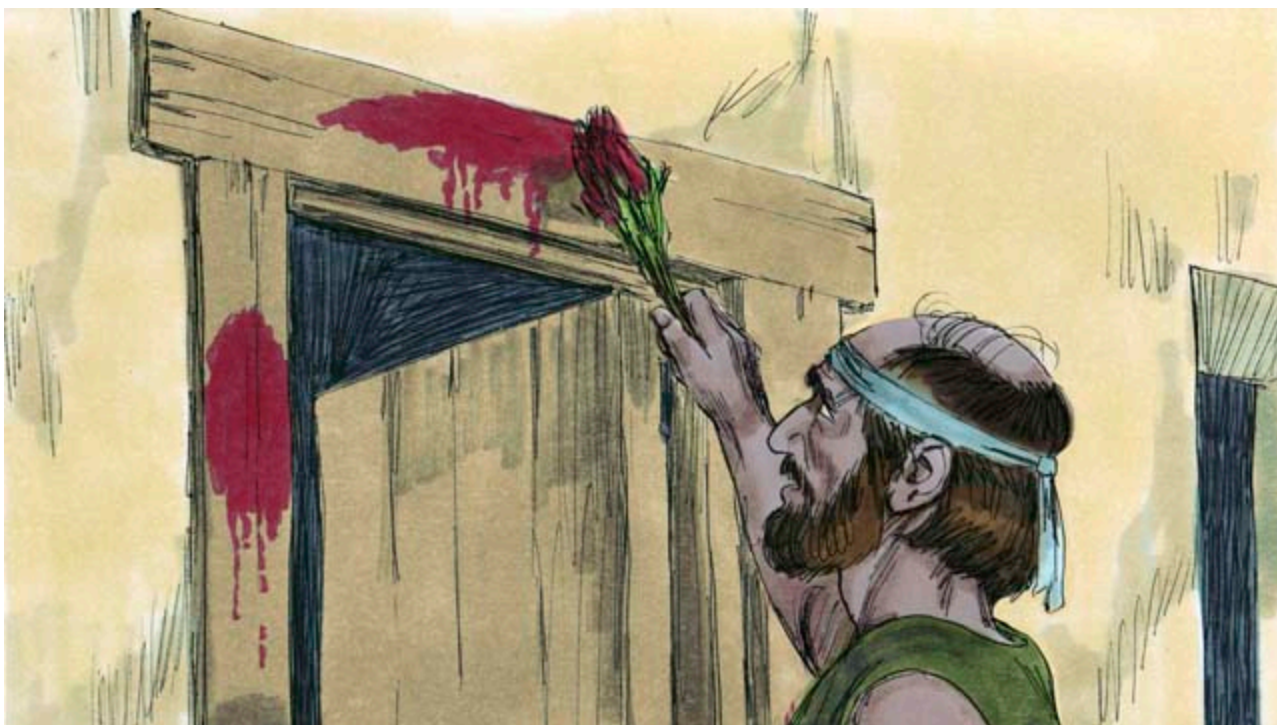
۱۱- عید پسخ

خدا موسیٰ و هارونش بَشکینا فرعون را کُ بیش بُواجند تا اسرائیلیون آزاد کِر. نُمین ب فرعون اخطارشون دا کُ اگ قوم اسرائیل آزاد نِکَر خدا پاک پیر اُولی گل و پاک حیوونون مصر نابود کیمی ک. وَقتی کُ فرعون ن بَششَنُفت، باورش نِک و دوبار جی از دستور خدا سر پیچیش ک.

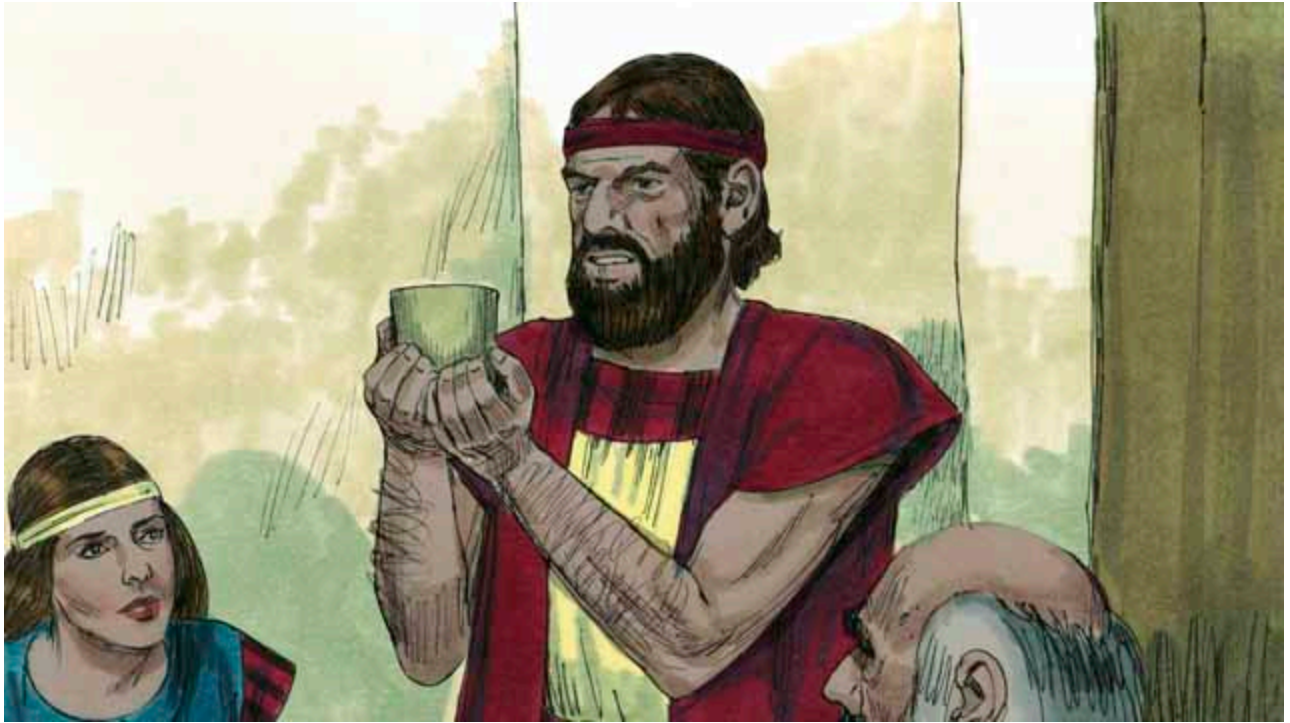
خدا نُمین را کُ ایمانشون د، ای راهی بَشسات تا پیر اُولی گل ن بُلا د نجات یابند. هر خونواده ای ایگا ای بره بی عیب انتخاب کِرند و فُربونیش کِرند.

خدا ب قوم بنی اسرائیلش بوات کُ خین و رگل اطرافِ بر کیه گلشون بُمالند. ثمین ایگا گوشت نُ بره بریون پکرنده و هاد نون بدون همیر مای ب سرعت بَشَن آخ. خدا ب ثمین بوا کُ آمادِ بیی تا بعد خوردن نُ، جلی مصر ترک کری.

اسرائیلیون پاک دستورون خدا خیلی با دقت انجامشون بُدا. نصف نُ شَبو، خدا از مصر د عبورش کُ پاک پیر گرد و ارشد مصریگل از بین د بَش ب.

خدا از پاک کیه گل قوم اسرائیل کُ نشون خین بر کیئ شُن د ب عبور شُ اک. پاک آیمونی کُ ن کی د بُند، ن خاطر خین وِردر امان بُند.

ولی خدا از بغل کی مصریگی کُ ب خدا ایمانشون ند و از دستورون خدا پیرویشون نک عبورش نک و پاک پیر ارشدون نمین را بَشکُشت.

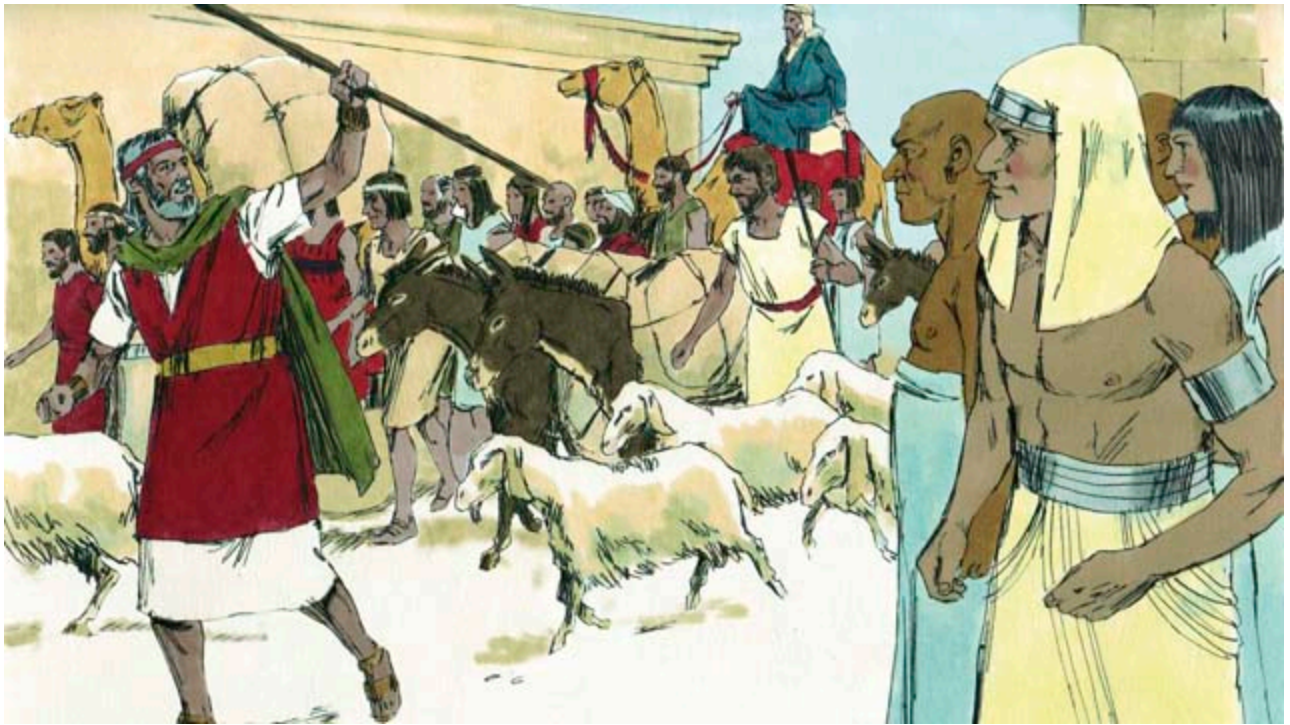
پيرِ اَوَّلِ پاڪِ مصريون ٻُمرڻد. پيرِ گُردِ فرعون بَشگيتَ تا پيرِ گُردِ نِ غلامي کَ زندون ڊِ ب. خيليَ از مردمِ مصر نِ خاطرِ غم و غُصه اِي کُ اَشُنْد، گريه و زاري شُ اَک.

فرعون نِ شَيو ڊ، موسي و فرعون فَرَاشِ خوند و بَشوا: «قومِ اسرائيلِ آرگي و جليَ از مصرِ پَشِي بَر.» مصريون جِي بِ نَمِينِ اصرارِ شون کَ کُ جليَ نِينِ ترڪِ کِرَنَد.

داستاني بَرگيتَ از کُتابِ مقدس: کُتابِ خروجِ فصلِ ۱۱ تا فصلِ ۱۲ آيه ۳۲

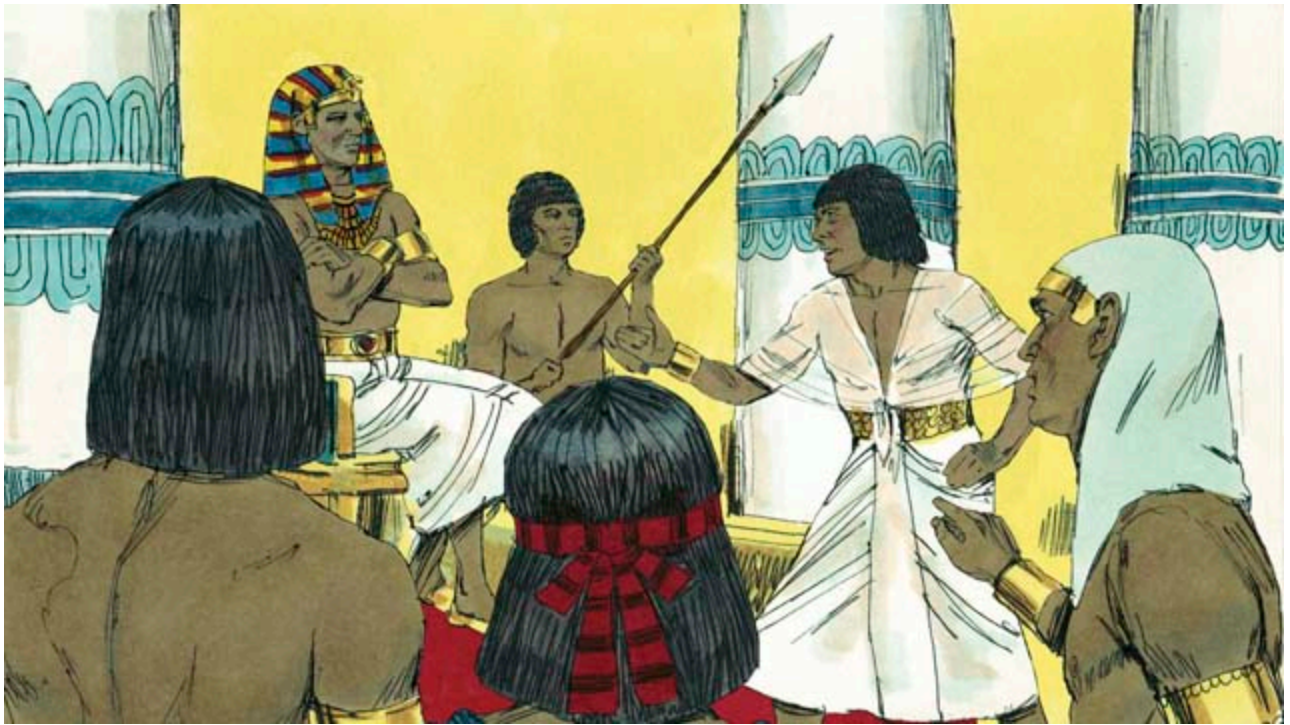
١٢- خروج

اسرائيليون خيلي خوشحال ٻڌند ڪو مصر ترڪ ش اڪ. ٽمين آي نيگر ٿيڻد و ريب سرزمين موعود پيش آڻيند. مصريگل ن چي گلي ڪو اسرائيلون طلشون ڪ، طلا و نقره و چي گل قيمتي ب ڊ ٽمين بڻن بخشا. يقى قوموني جي ڪو ب خدا ايمانئون بشارد ب هاد ٽمين مصر ترڪشون ڪ.

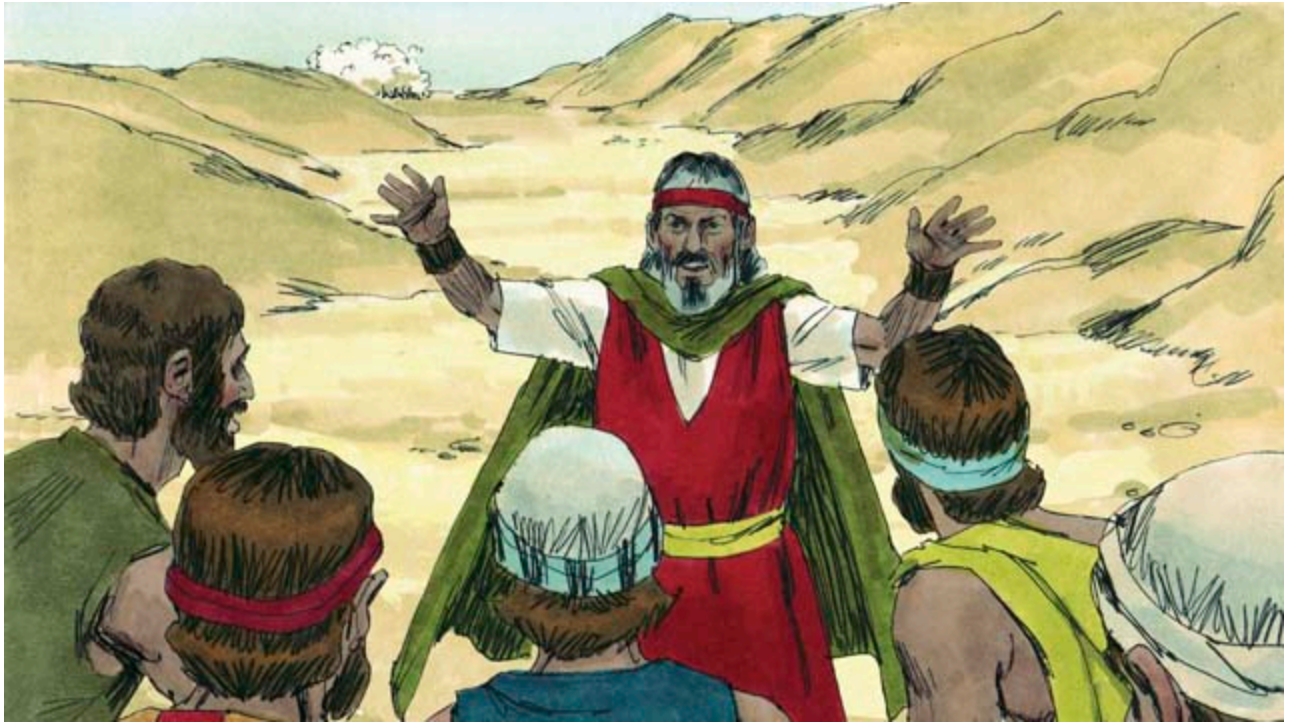
اي ستون از ابر و اي ستون از آتيش چلي ٽمين حرڪت شڪ. وجود خدا ميون ستون اوو و آتيش هاد ٽمين ب و پاڪش ٽمين ن سفير ڊ همراهي و هدايت شڪ. پاڪ ڪاري ڪو نمين اگا ش ا ڪو ن ب ڪو نش دنبال ڪرند.

بَدِ وَقتِ گمی فرعون و قومش، از کاری کُ بشُنِ گرد بُ پشیمون بُدِنَد و اسرایلیون تعقیبشون ک، تا یقربِی نُمینِ بَرَدِ خُشَنِ کِرِنَد. خدا نُمینش عَوَضِشِ گرد بُ تا نُشونِ هادِ فِطِ خدایِ واقعی خُش، و مَرْدُمِ بَفَهمِنَد کُ یَهُوَه از فرعون و پاکِ خداگِلِ مصر قوی تَر.

وَقَتی اسرایلیون سپاهِ مصرشون بَدی، متوجه بُدِنَد کُ وسطِ دریایِ سرخ و سپاهِ فرعون گیرِ کَتِنَد. نُمینِ خیلی بَشُنِ تَرَسا دِ بُ و دادِ شُ اک: «چرا مصرمون تَرک ک؟» «پاکجَمون جلی بَمیرم!»

موسیٰ ب اسرائیلیوںش بَوَات «نَترسَ! خدا اِبرو شَم را اَجَنگ و شَم نِجات پیدا اَکری. نُ وقتی خدا موسیٰ ش بَوَات: «بہ قوم اسرائیل بَوا کُ ب طَرَفِ دریای سیر جرگت کَرنَد.»

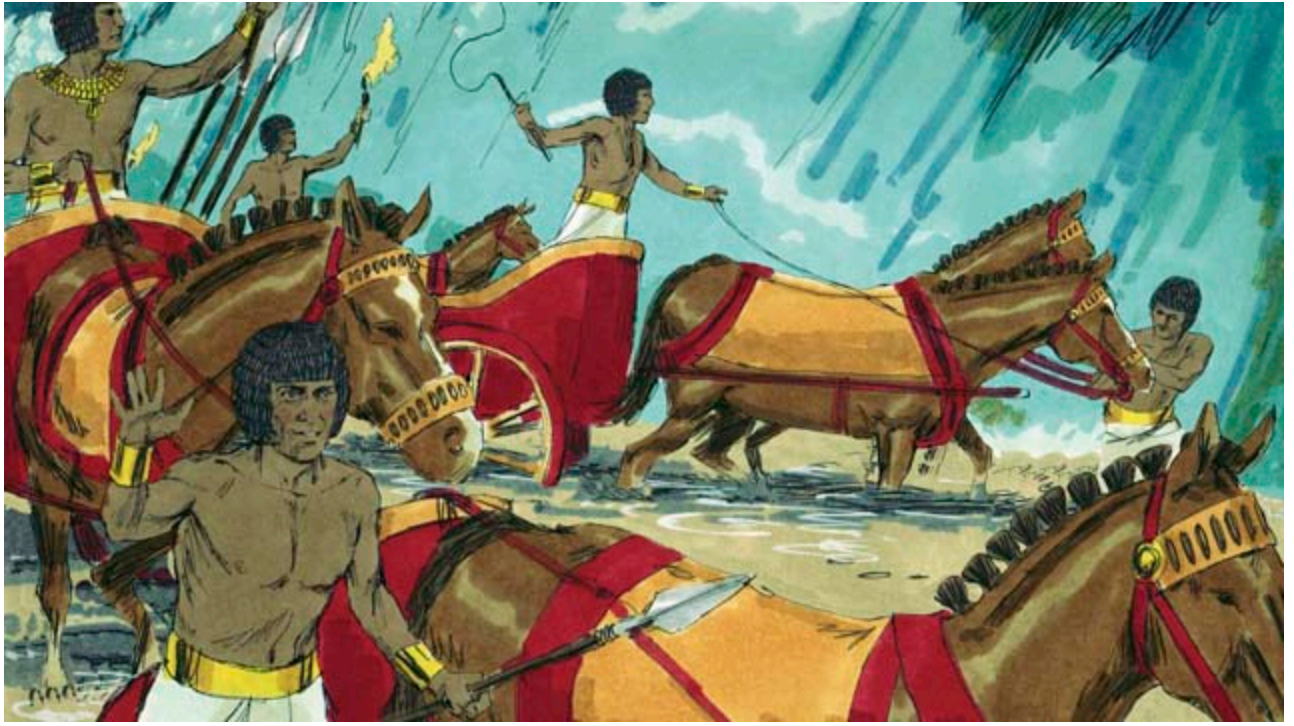
نُ وقتی خدا ستون اَور را راہیش کَ و نَش میون بنی اسرائیل و سپاہ فرعون قُرارش بُدا تا سربازون مصری آی نَشَن تونا نُمینشون بَینَد.

خدا به موسیٰ اَمْرش پَکّ کُ دَسْتِ خُش را به بالای دَریتا بُلند کَر. نُو وَتّی خدا بادش پَکینا کُ اُوو دَریا به چپ و راست بُروون ب جوری کُ راہی دریا د پیدا ش.

در حالی کُ قوم اسرائیل دو طَرَفِشون کلّ اُوو بُو، وَسَطِ دَریا به راہ خُشَن اِدامشون دا.

بَدُنْ، خدا ستون ابر شارگی تا مصریون بُتونند فرار اسرائیلی گل بینند . مصریون تصمیمشون پگی کُ ئمین تعقیب کِرنند .

بنابراین ئمین دنبال اسرائیلیون ب دریا بُشتند، ولی خدا مصریونش ب وحشتِ خوست و کاریش پک کُ اراپشون روو گل ډ گیرش ک. نمین داد شُ اک: «فرار کړئ! چون کُ خدا اسرائیلیون را اُجنگ.»

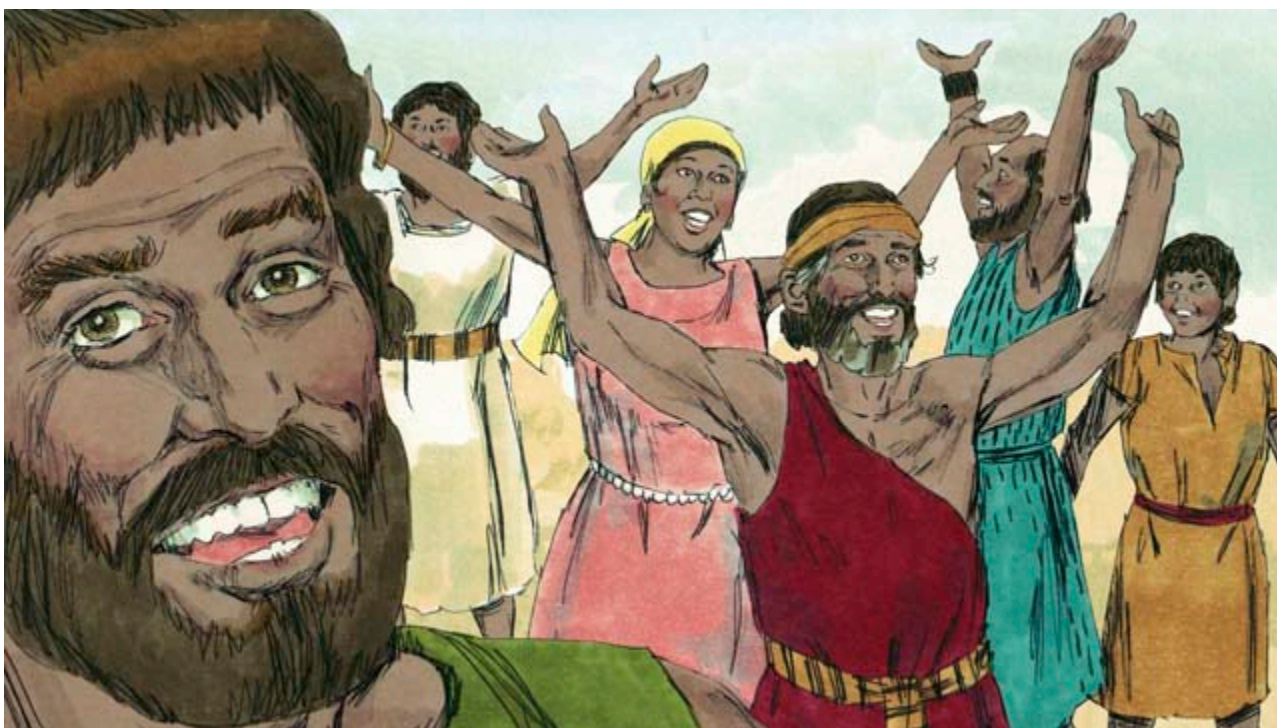
بَدِ نِ كُ قَوْمِ اسْرَائِيلِ سَالِمِ بِ نِ طَرَفِ دَرِيَا بِرَسَا، خُدا بِه مَوْسَى شِ بُوَات: «يَقَرَّتْ بِي دَسْتِ خُودِ بِ طَرَفِ دَرِيَا دُرَا زِ آكَ.» وَقَتِي كُ
نِ نِ كَارِشِ بِكَ، اَوُو بِرِ سَرِ مَصْرِيْغَلِ وَ اَرَايْغِشُونِ فَرُو رِيْجَا وَ پَاكِ ثَمِينِ دَرِ دَرِيَا غَرَقِ بُيُودَنْدَ.

وَ قَتِي اسْرَائِيلِي گِلِ نَابُودِي كَامِ سِپَاهِ مَصْرِشُونِ بِدِي، بِه خُدا اِعْتِمَادِشُونِ كَ وَ بِ نِ بَاوَرِ بَشَنِ رَسَا كُ مَوْسَى، پِيَامِبِرِي اَزِ طَرَفِ خُدا آ.

قوم اسرائیل خیلی شاد بودند؛ چرا که خدا نمیش از بردگی و مرگ نجات داد. الان ثمن آزاد بودند که خدا پرستش کردند و نش پیروی کردند. اسرائیلیون شعرون زیادی دربار آزادی خوشون بشن خوند و خداشون ستایش که که نمیش از دست لشکریون مصر نجاتش بود.

ن وقتی خدا ب قوم بشوات که هر سال ن ز رویی را جشن بگیرند و به یاد یادشون ب که خدا چطوری مصریونش شکست دا و قوم اسرائیل را از نیگری آزادشون که. ن جشن پسخ نامگذاریشون بک. ثمن هر سال هاد قربونی و ز بریونی و هاد نون هُشک و، جشن ش اگی.

داستانی برگزیده از کتاب مقدس: کتاب خروج ۱۲: ۳۳ تا ۱۵: ۲۱

١٣ - عهد خدا هادِ اسرائيل

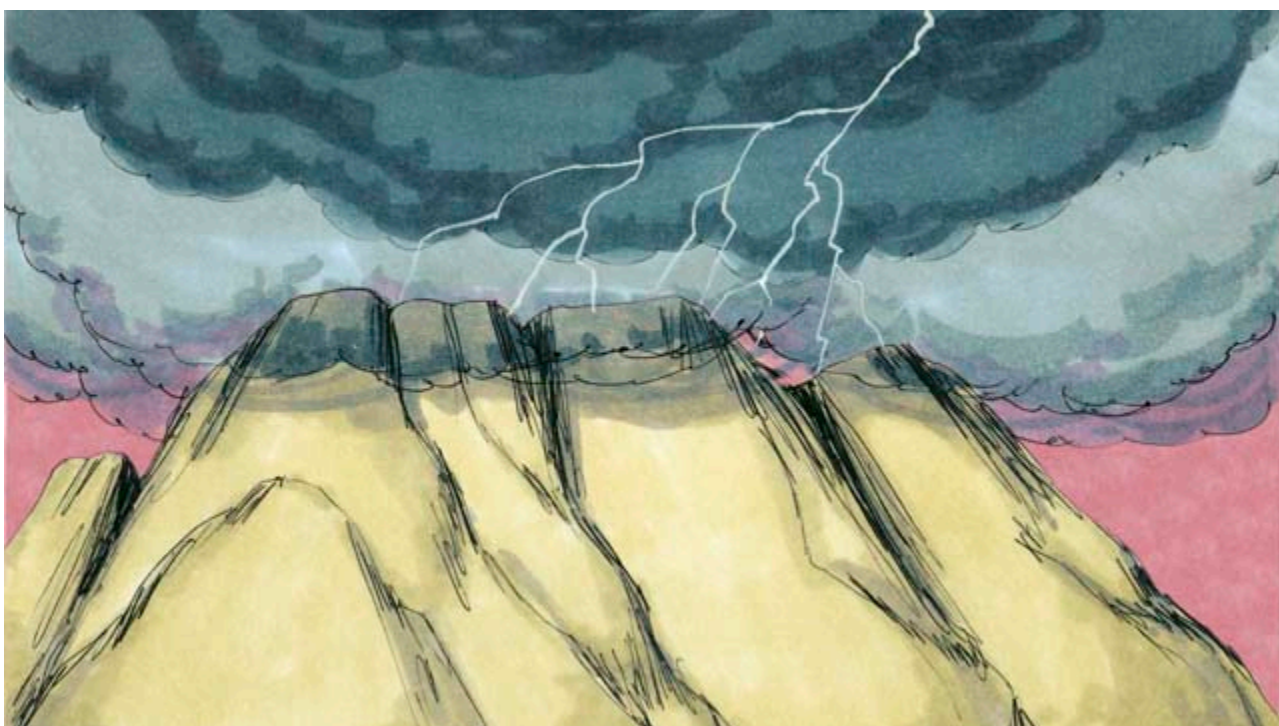
بَدَنِ كُ قَوْمِ اسْرَائِيلِ اَزِ دَرِيَايِ سِيرِ عُبُورِشِ كَ، خُدا نُمِيشِ بَه طَرَفِ كُوهِ سِينَا هَدَايِشِ كَ. يَئِنِ هُمُونِ كُوهِ كُ مُوسَى چَوَرِي شَعْلَه وَرَشِ نِیْنِ دِ بَشِ دِیدَه بُ. بَعْدِشِ قَوْمِ پَا نُ كُوهِ دِ اَطْرَاقِشُونِ كَ.

خُدا بِ مُوسَى وَ قَوْمِ بَنِي اسْرَائِيلِ بَشَوَات: «شَمِ اِي گَا اَزِ مَ فَرْمُونِ پِیَرِي وَ هَادِ عَهْدِي كُ هَادِ شَمِ دَرِ اَبَنَدِمِ پَابَنَدِ بِيِي. اَگَ نِ اَنجَامِ بَدِي، مَ رَا مُلْكِ خَاصِ وَ مَمْلَكَتِي اَزِ كَاهَنَانِ وَ اَمْتِي مُقَدَّسِ كِيمِ بُدِي.»

مردم س رو خوشون آماد ش اكَ تا خدا ببینند. پس خدا همراه با رعد و برق و دید و سرو صدای وحشتناک شیبپور، قله کوه سینا د
فرو د آم. موسی تنهایی بالا کوه بُش.

خدا هاد ئمین پیمانیست بَسْت و بَشُوا: «مَ اُم خدای تو یَهوه، کُ توش از اسارت و نیگری مصریون آزادش ک. غیر از م خدایی بی
پرستش نِک.»

«بت درست نِک و پرستیش نِک؛ چرا کُ م یهوه، ایگا تنها خدای تو بُم. اسم م بی حرمت نِک و روو شبات را مقدس بُدون. پاک کارون خود شش روو دِ بک؛ چرا کُ ت ایگا روچ هفتم آروم گیر و م یادت آر.»

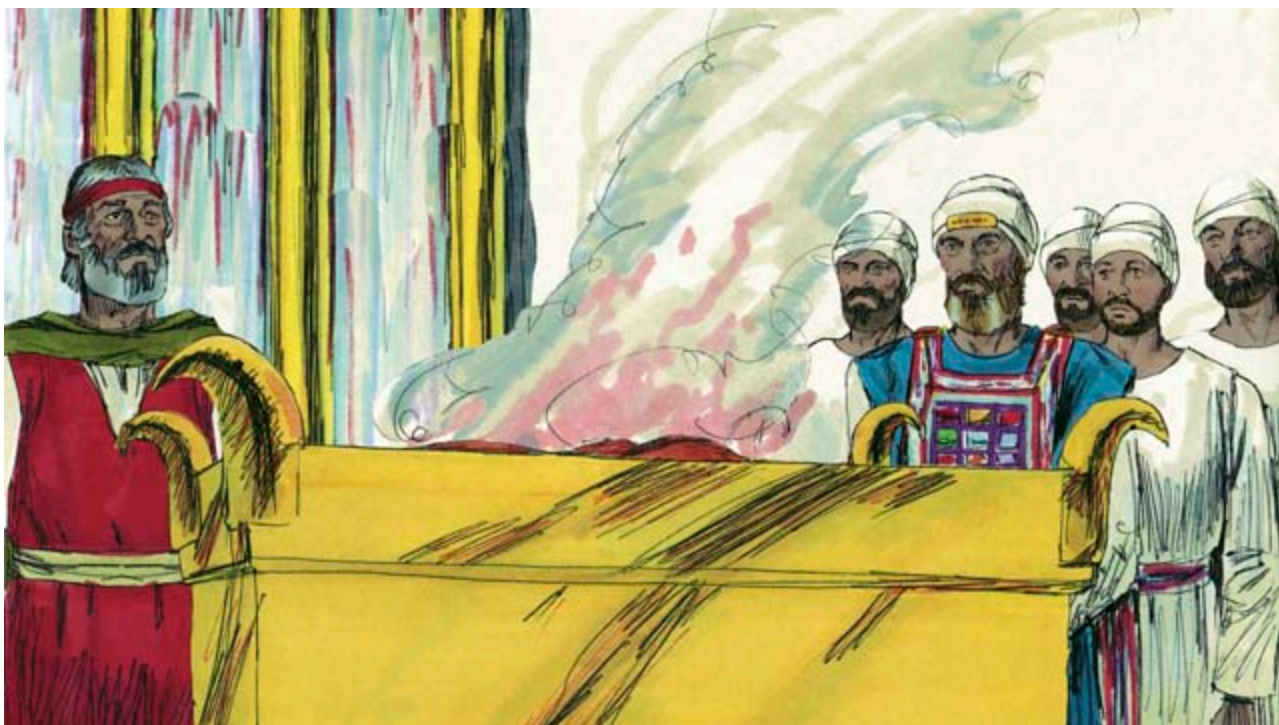
بُبا و یَنَدُن قدر بدون. قتل نِک، زنا نِک، دزدی نِک و دوررو نُوا. چیم طمع به مال و جَن هُمسایت نُدار بی.

قوم قبیلشون کے قانونی کے خدا ٹمینش دادہ بے پیروی کړند. ٹمین قبیلشون کے خدا را بند و فقط ن پرستش کړند.

خدا به مردم اسرائیل فرمانش شادا کے خیمہ گل گردی (خیمہ ملاقات) بساچند. خدا دستور ساتن خیمہ هاد پاک ریزه کاریگلش و هر چی کے ایگا خیم در زمین نند را د ٹمین شادا. خدا دستور شادا پرده ای بزرگ بساچند کے خیم ب دو بخش تقسیم کړ. خدا اتاق پشت پرد د حضور پیدا شک و نین د ساکن اب فقط کاهن اعظم شتونا کے ب ن اتاق بش و خداهش بین.

قوم ایگا ایی قربونگاہی چلی خیمہ ملاقات بر پا کړند. هر آدمی کُ از شریعت خدا سرپیچی شک، ایگا حیوونی قربانگاه را باره. کاهن ایگا نُ حیوون بُکش و نُ ب عنوان قربونی خدا را قربونی کړ و بُسوجن. خدا بشوات کُ خین حیوون قربونی، گناهون شخص آپوشن. نرینی خدا گناه نُ نادیدَ اگیرو نُ ایم از نظر خدا پاک حساب آت. خدا ید موسی و هارون و نسل نُ انتخابش ک تا کاهنون خدا بند.

نُ وقتی خدا دِخ فرمون دیم تختِ سنگی بَشَنوشت و به موسی شادا. خدا همچنین به قوم قانونی ئُمیش دا تا پیروی کُرنَد. خدا و عَدَ شادا اگِ نِ قانون اطاعت کُرنَد ئُمین برکت آدِ و ئُمین محافظت اکر، ولی اگر سرپیچی کُرنَد و فرمون نِیرنَد ئُمیشنون مجازات کیمی کُ.

موسی خیلی وقت بالای کوه سینا در بَمَنَد و هادِ خدا دَم شدا. مردم از بس چیم به راهیشنون موسی را بِکشا خَسَت بُبُندَن. پس طلاها بَشَن بَ پلی هارون تا بیشن را بُت بُساج، تا یاقا خدا دِ بَرسِنتَن. زِینی بُبُ کُ به گناهون وحشتناکی در حق خدا دَسْتشون بُقات.

هارون ایی بتی زرین شکل گوسالَ بَش سات. مردم بُت خیلی وحشیانَ بَشَن پَرستَا و نَ را قربانیشون زمین نا. خدا بَ نَ گناهونی نُمین در حَق خدایشون انجامشون بُدا، خیلی خشمگین و ناراحت بُبُ و بَ موسی بَشوا کُ تصمیم شاگیتَ کُ نُمینش نابود کِر. ولی موسی از خدا درخواستش کَ کُ نَ کار نِکِر. خدا دعای موسی را بَششُفت و نَ کارش نِک.

وقتی کُ موسی از کوه سینا تَ بَم، دو تخته سنگ دَسِتیش دَ بَ کُ خدا دَه فرمایش دیم نَ دَ بَش نوشتَ بَ. چون بُت بَشدی، نَنَدِقَ ناراحت بُبُ کُ لوحون زمینش بَشکوبنا و بَهمَریا.

بَدِش بُت بَشَسوَجَنّا و هيردش كَ و شِكَلِ گَرْدِش دُرُسْتِش كَ. و گُردَ ديم اُو د بَش ريئُ مردِش وادار كَ تا بُخورند. خدا بلایي مردم را بَشفرستا تا خيلي از نَمين پَمردند.

موسى ياقا نُ تخته سينگونى كُ خُش پَتَمَريا د بُ، ايبي تَخَبَ سنگ ده فرمان را بَشْتَراشا. بَدِش دوبارَ بُش بالاي كوه و براى بخشش گناهون قوم دعاش كَ. خدا دعای موسى بَشَشْنُفَت و نَمينش بَشَبَخْشا. موسى هاد ده فرمانى كُ خدا ديم لوح تازه بَشَنوشت بُ، كوه د تَ اَم و بَدِش خدا نَمين را از كوه سينا به طرفِ سرزمين موعود هدايتشون كَ.

۱۴- سرگردونی در صحرا

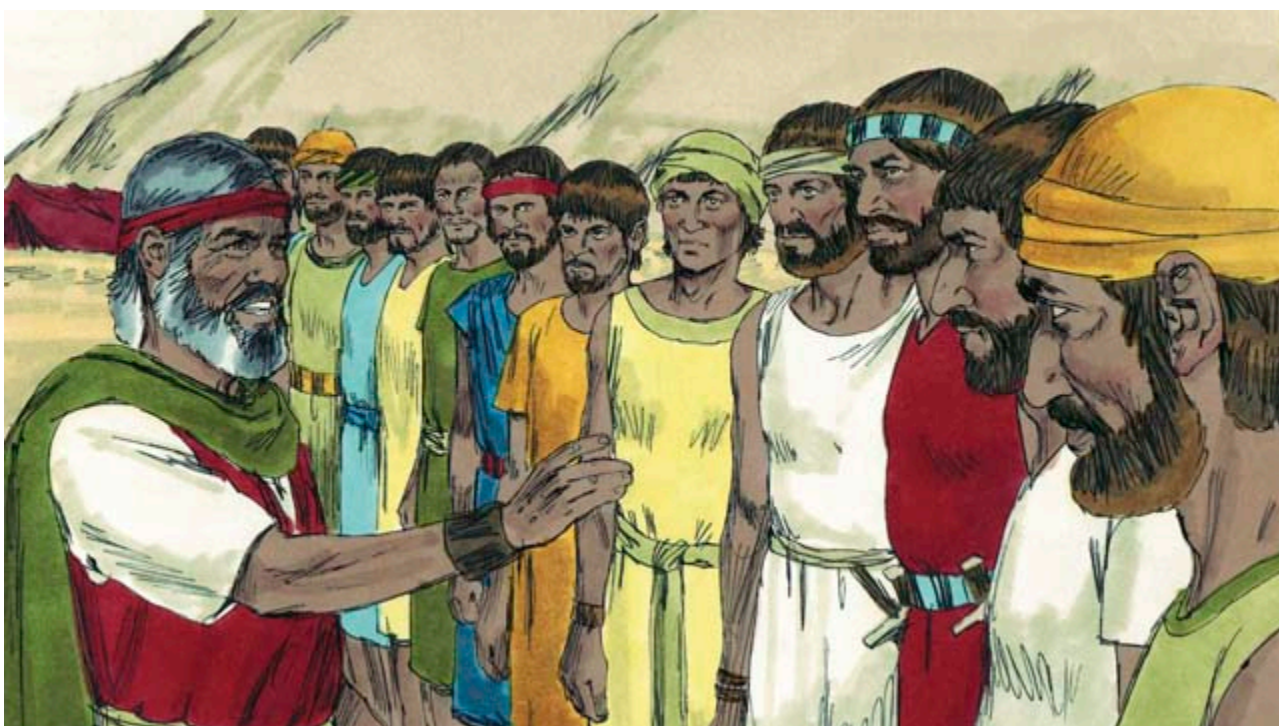
بد ن کُ خدا قومش از قانونِ شریعت آگاهشون ک، نُمین به طَرَفِ کوه سینا هدایتشون ک. نُمین ایگا هادِ خاطرِ عهدی کُ هادِ خدا دَرشون بَسته ب، از قانونِ شریعت پیروی شُ اک. خواست خدا ن ب کُ نُمین به سرزمین موعود بَنی کنعان بَرسند. خدا چلی نُمین دیم ستون آور دِ آشو مردم جی نَش دنبال شُ اک.

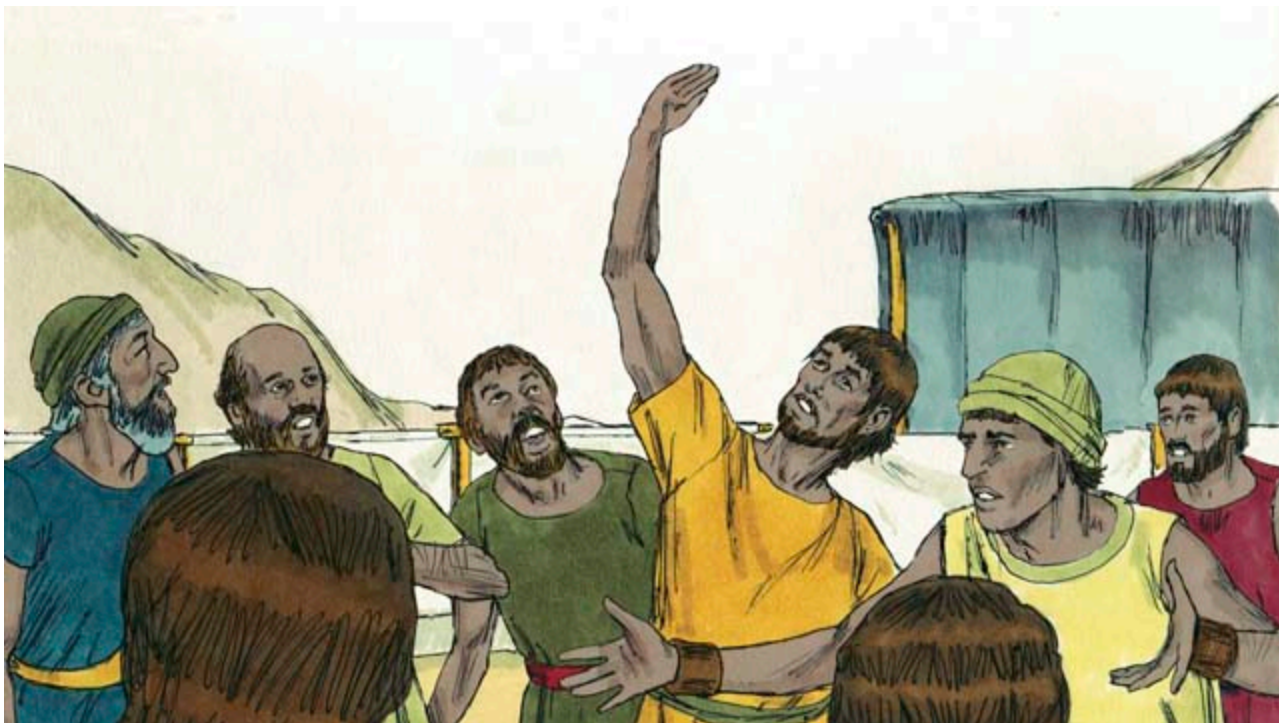
خدا به ابراهیم، اسحاق و یعقوب قَول شاداده ب کُ سرزمین موعود به وچگَلِ نُمین هاد. ولی ن مَوَقَ قَبیلَه گَلِ زیادی نین د زندگی شُ اک کُ نُمین کنعانیان صدا شُ اک. کنعانیون خدا را پیروی نَش اک و نَشَنپَرستا. نُمین خدایون دروغی شَپَرستا و کارون خیلی زشتی شُ اک.

خدا قوم اسرائیلش بُوَات: «بَد ن کُ ب سرزمین موعود پَر سادیّه، ایگا خود از شر کنعانیونی کُ نین زندگی اکرند راحت کری. هاد نُمین صلح و ازدواج نیکری. شَم ایگاه پاک بتون نُمین نابود کری. نتیجه نافر مونی از ن دستورون، پرستش بُتون نُمین یاقا مَ کیم ب.»

وقتی اسرائیلیون به مرز سرزمین کنعان پَر ساندن، موسی هر قبیل د ای نفر، یَنی دوازده مرد انتخابش ک. نُ ب نُمین راهکارونی خاطر جاسوسی سرزمین کنعان شادا. بَدش از نُمین شگا کُ بررسی کُرنند کُ کنعانیون قوی اند یا ضعیف.

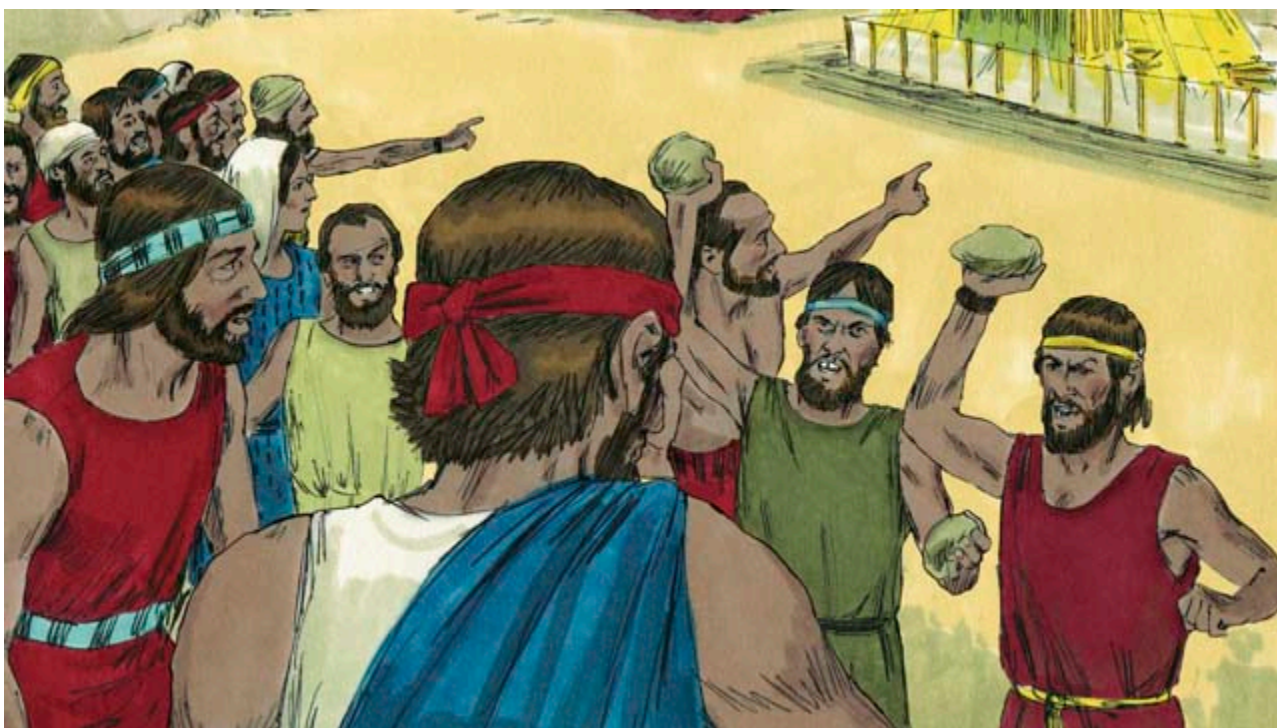
نُ دوازده نفر چهل روو در کل کنعان سَفَرشون کَ و بَد نُو واگردادند. نُمین ب قوم بَشْنوات: «زَمین حاصلحیرَ و گُلی جی محصول دار.» ولی ده نفر از جاسوسون بَشْنوات کُ: «شَهرُون استوارند و آدمونیش یُغَرند.» اگ ب نُمین حمل کُرم، حتما دَرَاوَرَم و ب دست نُمین کیمی آریم.»

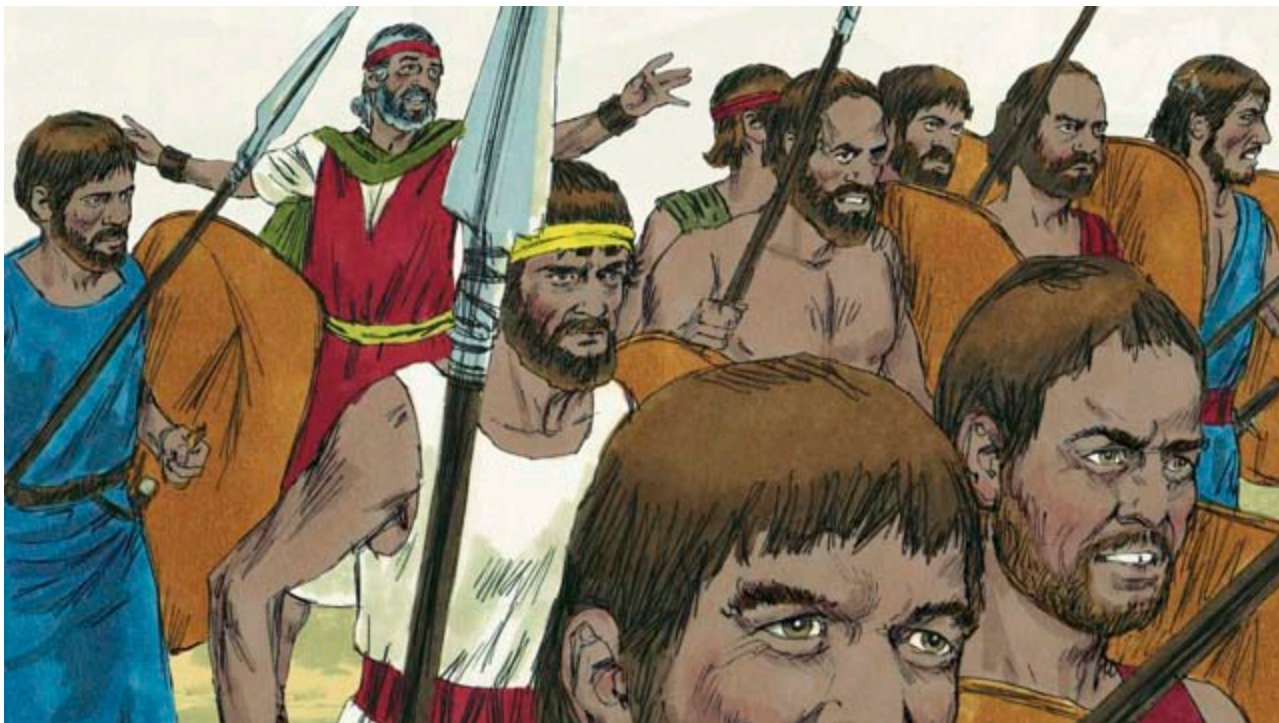
نُ وَقتی دو جاسوس بی کُ اسمشون یوشع و کالیب ب، بَشْنوات: «درست کُ مَرْدُمون کنعان از هَم قوی تر و بلند ترند، ولی حتما هَم نُمین شِگسْتِشون اَدَم! چرا کُ خدا هَم را اَجَنگ.»

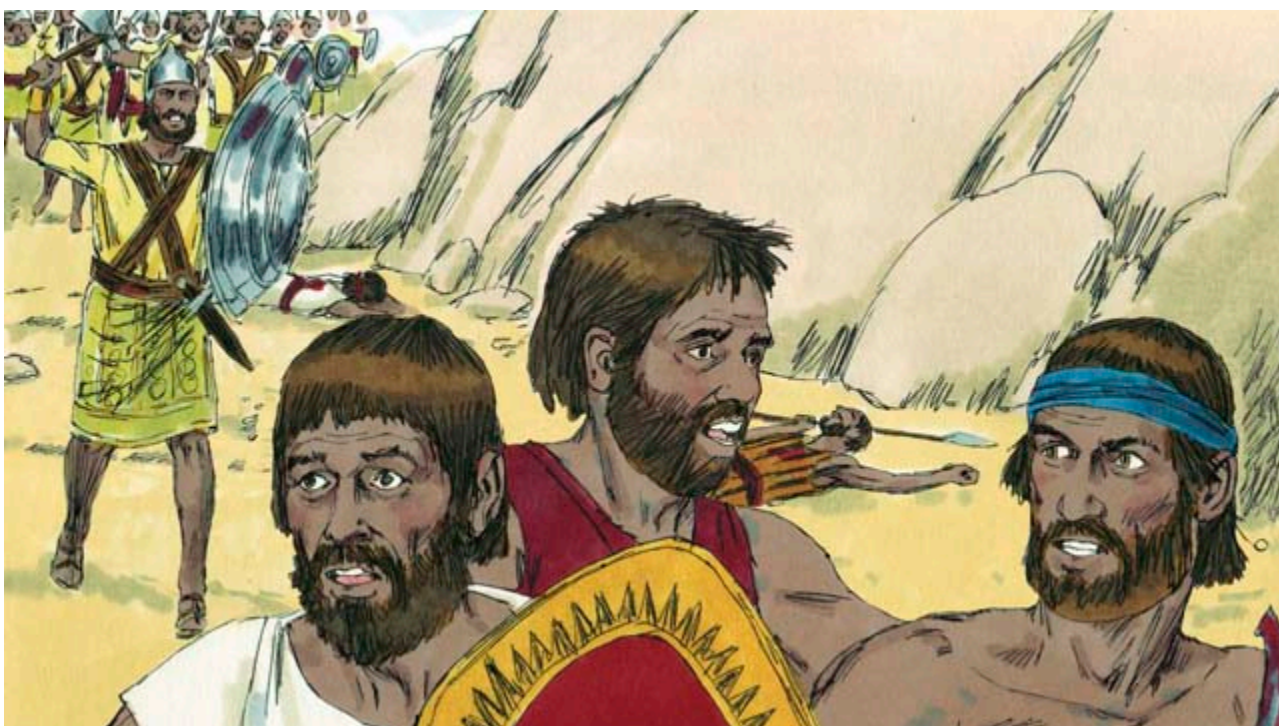
ولی قوم به حرفون یوشع و کالیب گوششون ندا و هادِ خشم به موسی و هارونشون بوات: «چرا همت باهارد نر یاقای وحشتناکی؟ هم ایگا مصر د بَمیدم. اگ پشم نین، در جنگ هم بگشیند و جن و وچ هم بردگی اگیرند.» ثمین شگا ای رهبری بی انتخاب کردند تا ثمین به مصر واگردن.

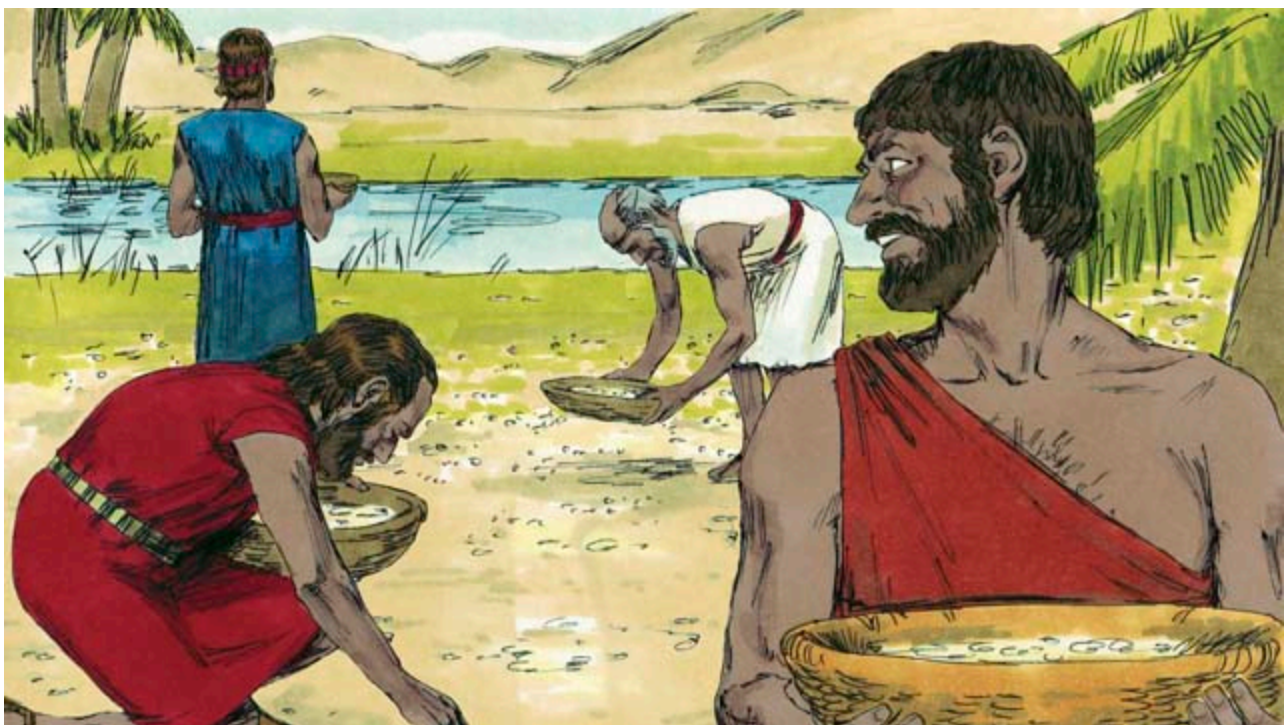
خدا از حرف ثمین خیلی خشمگین و ناراحت گردا و بُش به خیمه ملاقات و بشوا: «شُم نِسبت ب م سرکش بُدی، پس پاک شُم صحرا د سرگردون آبی. پاک افراد بیست سال ب بالا صحرا د بَمیرند، ب جز یوشع و کالیب و هیچ وقت به سرزمین موعود وارد نیند.»

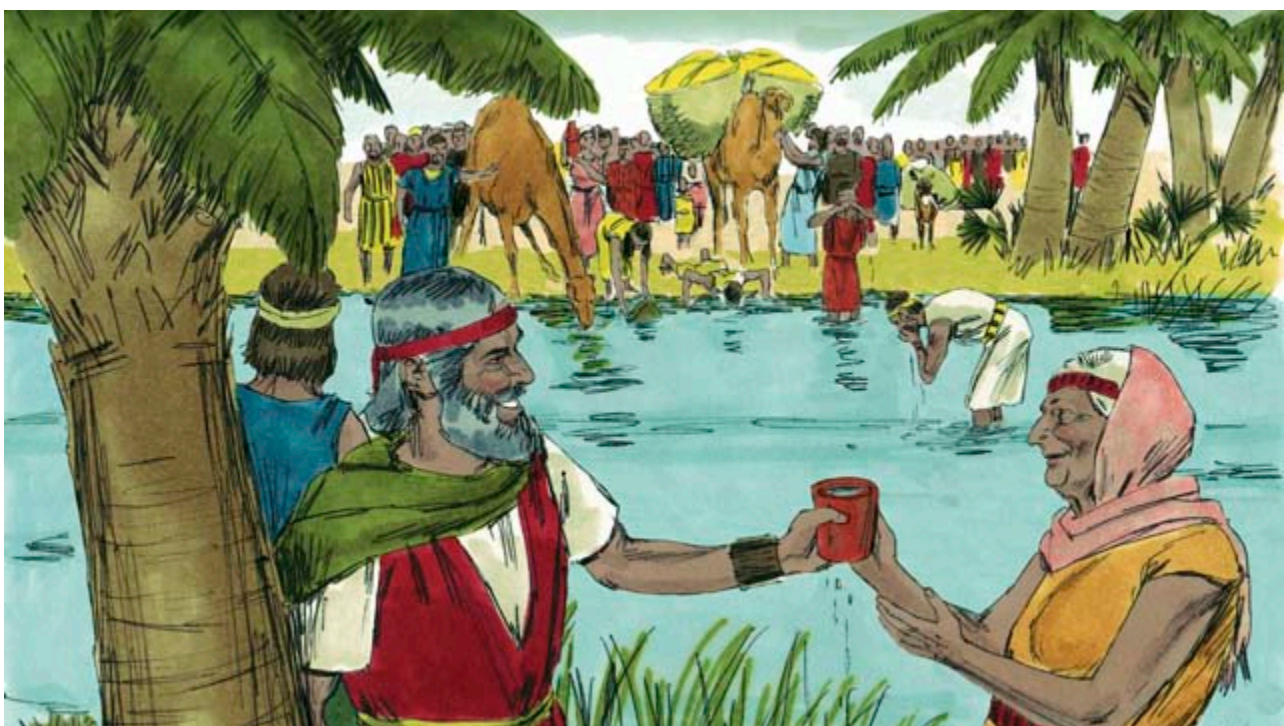
وقتی که مردم ن حرفِ خدا بشن شنفت، از حرفِ خُشَن پشمون گر دادند و تصمیمشون گیت کُ به کنعانیون حَمَل کردند. موسی بِ نَمین هشدار شادا کُ نشی چرا کُ خدا هادِ شَم نَه ولی نَمین ب حرفِ موسی گوششون نَدا.

خدا نُ جَنگ دِ هادِ نَمین نُب. پس نُ جَنگ دِ شِکسِشون بَخ و خیلِشون بَمردند. بَدش قوم اسراییل از کنعان واگر دادند و برای چهل سال صحرا دِ سرگردون بُدند.

نُ چهل سالی ک اسراييليون صحرا د ويلون بُدند، خدا پاک نيازون نُمينش برآورد اک. او از آسمون ب نُمين نانی شدا کُ اسمش «مَنّا» ب. نُ همچنين بيژن را بلرچين اکينا تا گوشت جی، خوردن دار بند. پاک نُ مدت خدا نثرزا کُ کفش لباس نُمين فرسود گرډ.

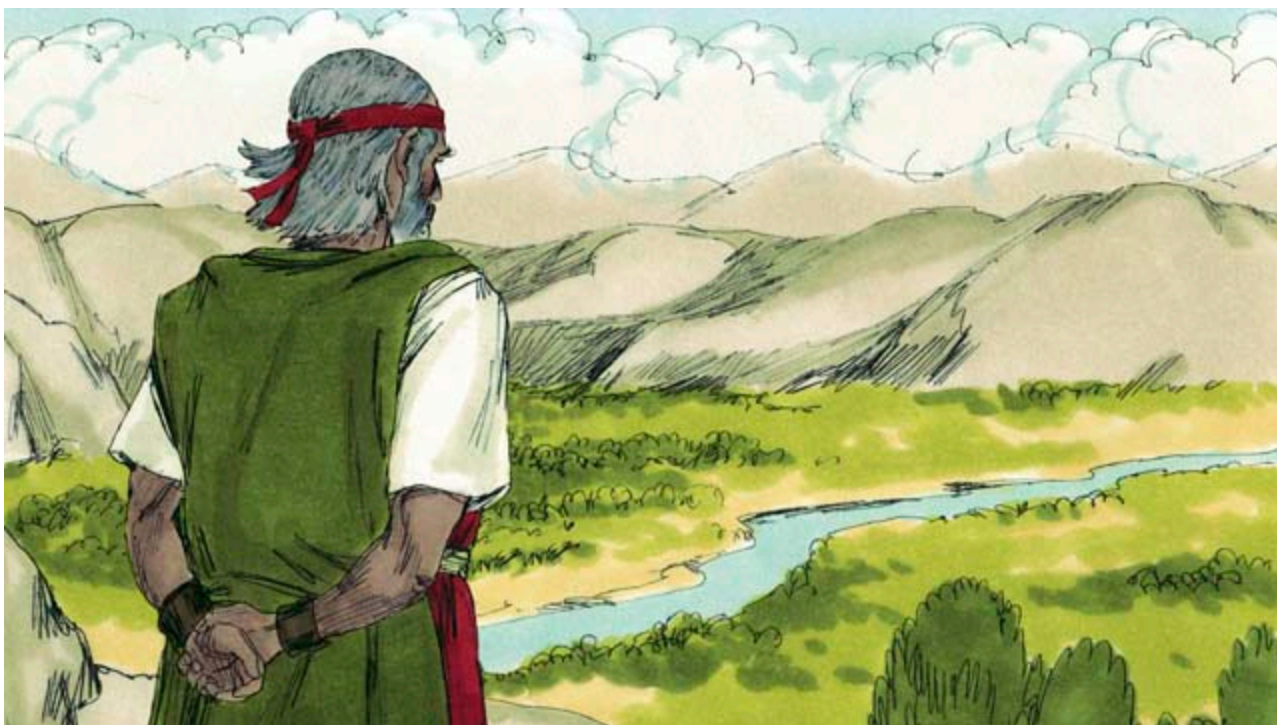
خدا به طور معجزه آسايی از ميون سنگ نُمين را آوو آشاميدنی شتتارد. ولی هادِن، قوم اسراييل از خدا و موسی گلشون د و غرشون کار اُغا. هادِن خدا همچنان به قولی کُ ب ابراهيم، اسحاق و يعقوب شاداد ب، وفادار بُمَد ب.

يَقَرُّ كُ مَرْدُمُ اُوو خَرَدَن رَا نَشْن دَ، موسی به خدایش بُوَات: «به صخرَ بُوَا كُ اُوو از نُ جاری بِب.» ولی موسی یاقا ن كُ به صخرَ فرمان هاد، هادِ عصایش دو قَرَت به صخرَش بُبَقَات و هادِ نِ كارش به خدا بی احرامیش كَ. آبِ پاكجَرا از دِلِ صخرَ بیرون بَم، ولی خدا نسبت به موسی خشمیش گئی و بَشُوا: «تو به سرزمین موعود وارد نَب.»

بَدِ چهل سال كُ قومِ اسرائيل بیابون دِ سرگردون بُدَنَد، پاكِ ثَمین كُ صِدِ خدا شورششون كَ، پَمَرِدَنَد. خدا يَقَرُّ بی قومِ اسرائيل رَا پَلی مرزِ سرزمین موعود هدایتش كَ. چون كُ موسی سالخوردَ و پیر بُبَد بَ، خدا یوشعش برای رهبری قومِ انتخایش كَ. خدا ب موسی قَوْل شادا كُ یِ روویی، پیامبری مِثَلِ خوش مردم رَا کیمی کینا.

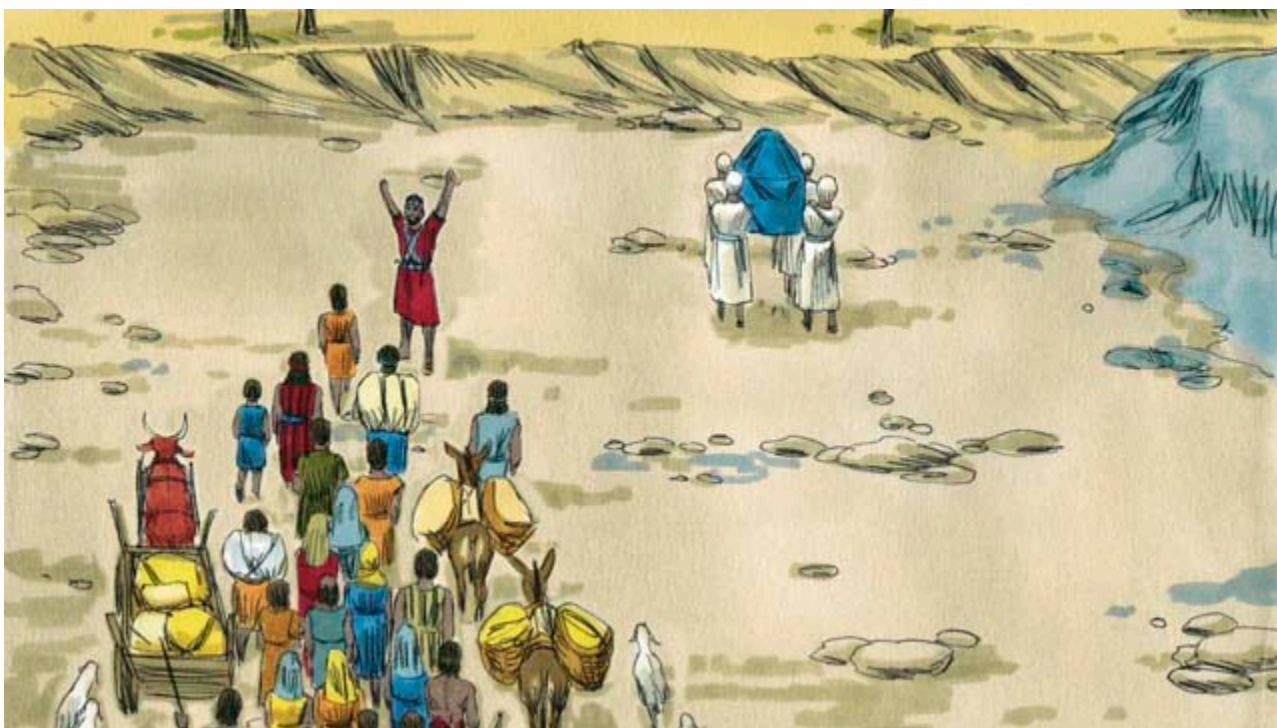
خدا به موسی ش امرش کَ کُ به بالای کوه بُلندی پش تا ن کُ نین د بُتون سرزمین موعود را بین. موسی سرزمین موعودش بُشدی، ولی خدا اجازه ورود به نُش نُدا. بَدش موسی بِمرد و قَوم بنی اسرائیل سی روو نُرا عذارپشون بِک. یوشع رَهِیر نَمین گردا. نُ رهیر خیبی بُ، چون کُ به خدا اطمینانیش د و از نُ اطاعت شَک.

داستانی بَرگیت از کُتاب مقدس: کُتاب خروج باب ۱۶ و ۱۷، کُتاب اعداد باب ۱۰ تا ۱۴، کُتاب تثنیه باب ۳۴

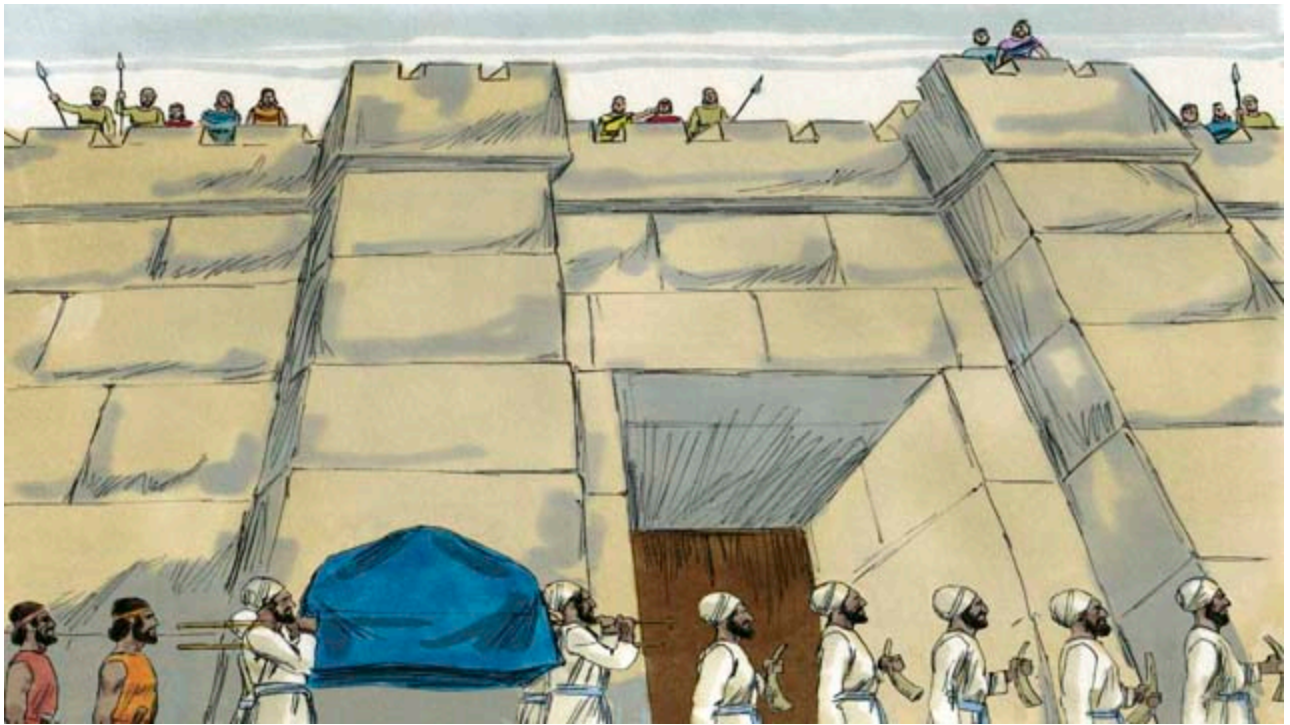
١٥- سرزمین موعود

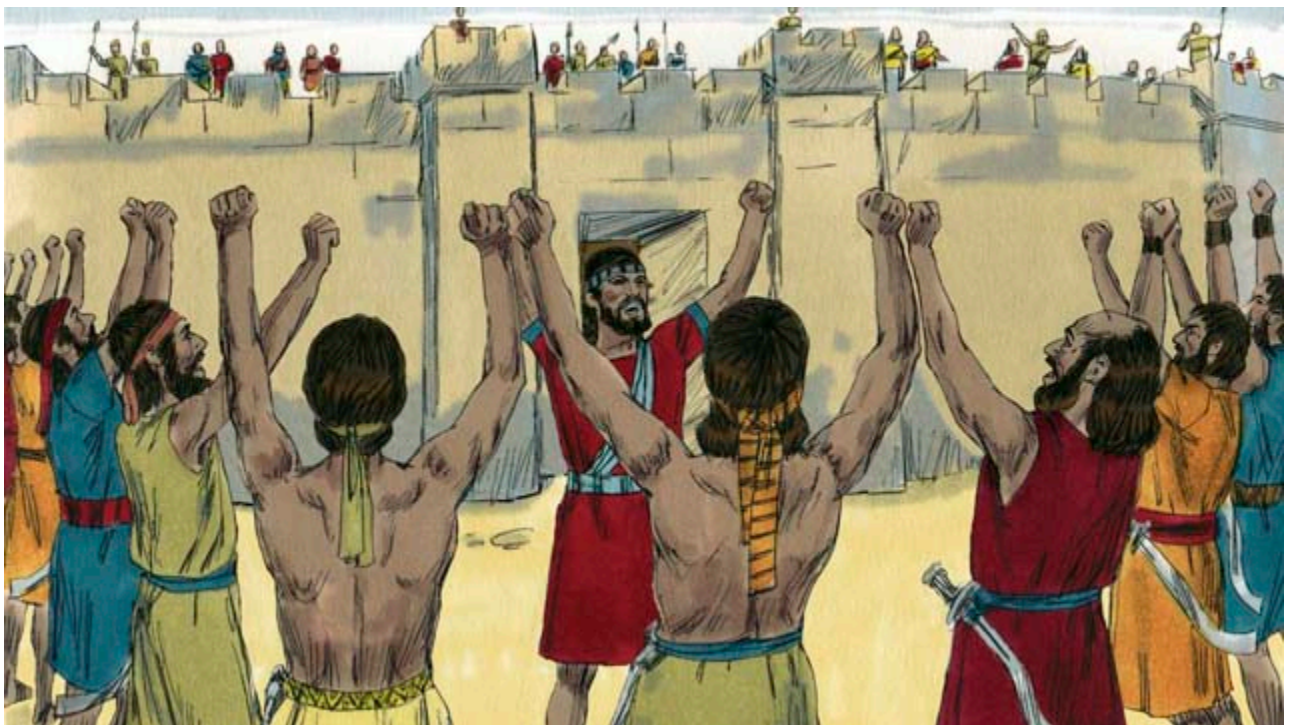
سرانجام وقتِ نُ پَرَسا کُ قومِ اسرائیل به سرزمین موعود، یعنی کنعان وارد پِیَنَد. نینِ دِ شَهری بُ ب اسمِ اریحا کُ دور تا دور نُ توسطِ ای دیوارِ گُردی محافظَتِ اَبُ. یوشع دو جاسوس به نُ شَهرِ بَشکیناد. نینِ آیی جَن خُراب ب اسمِ راحاب زندگی شَک. نُمّا جاسوسون پَلی هُش گوشدا و از شهر فراریشون دا. نُ نَنَدِیق ب خدا ایمانِش دَ کُ ن کار انجام شادا. جاسوسون ب راحاب قولشون شادا کُ وقتی کُ اریحا را نابودشون کُ، نُمّا و خانوادش هَواش دارِپَنَد.

برای نِ کُ ب سرزمین موعود وارد پِیَنَد، اسرائیلیون ایگا از رود اردن عبور کِرَنَد. خدا به یوشع بَشوات: «کاهنانِ دِ چَلی تَر پَکین.» وقتی کُ گَف پای کاهنون ب رود اردن پَرَسا، چریانِ اُوو بَنَد اَم و اسرائیلیون بَشَتونّا به نُ طِرَفِ رود پِشَنَد.

بَدَن کُ قَوْم از رود اردن عبور شون ک، خدا به یوشعش بُوات آمادَ بیی تا به شهر قوی اریحا یورش کَرَم. خدا به مردم بَشُوا: «کاهنون و سربازون ایگا شش روو رویی ای دَف، دَور شَهر راهپیمایی کَرند. کاهنون و سربازون ن کار اِنجامِشون بُدا.

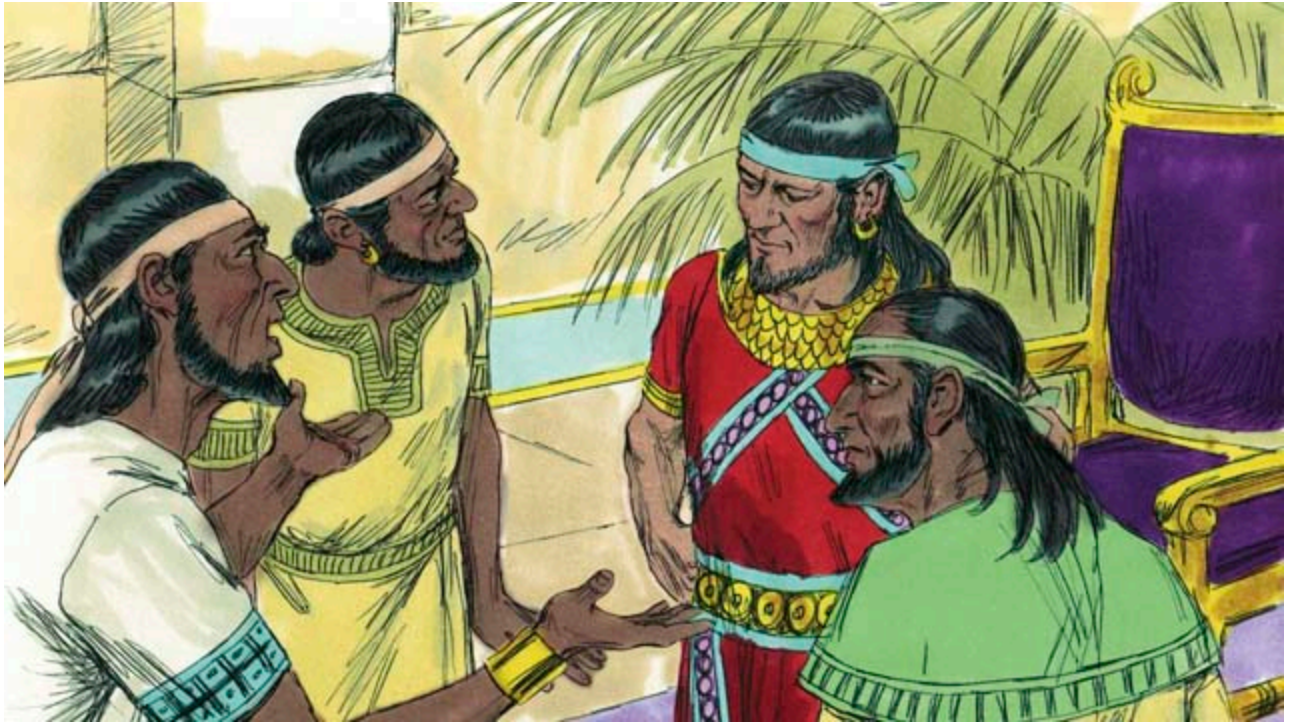
رووُج هفتم ایگا، اسرائیلیون هفت قَر شَهر دَور بُبُندَ، بَدش کانتون دیم شیپور خوشون بَدَمِنَد و پاك مردم داد بُلند کَرند. نُمین ن کار اِنجامِشون بُدا.

نُ وقتی پاکِ گلون اریحا دُور تا دُورش فرو ریجیا. اسرائیلون پاکِ چی گل داخل شهر نِزینی کُ خدا بَشُوا، نابودشون کُ. فَفَط راحاب و خونادش نِ خاطر را کُ ب اسرائیلیون مُلَحَق بُبُندَ، در امان دِ بُدند. وقتی کُ قَومونی کُ داخلِ کنعان زندگی شُ اکَ بَشُفَهما کُ اسرائیلیون اریحاشون نابود گردَ، ب وَحشت کُتَند کُ یَقَرط نورند و ب نِمین جی یورش پِیرند.

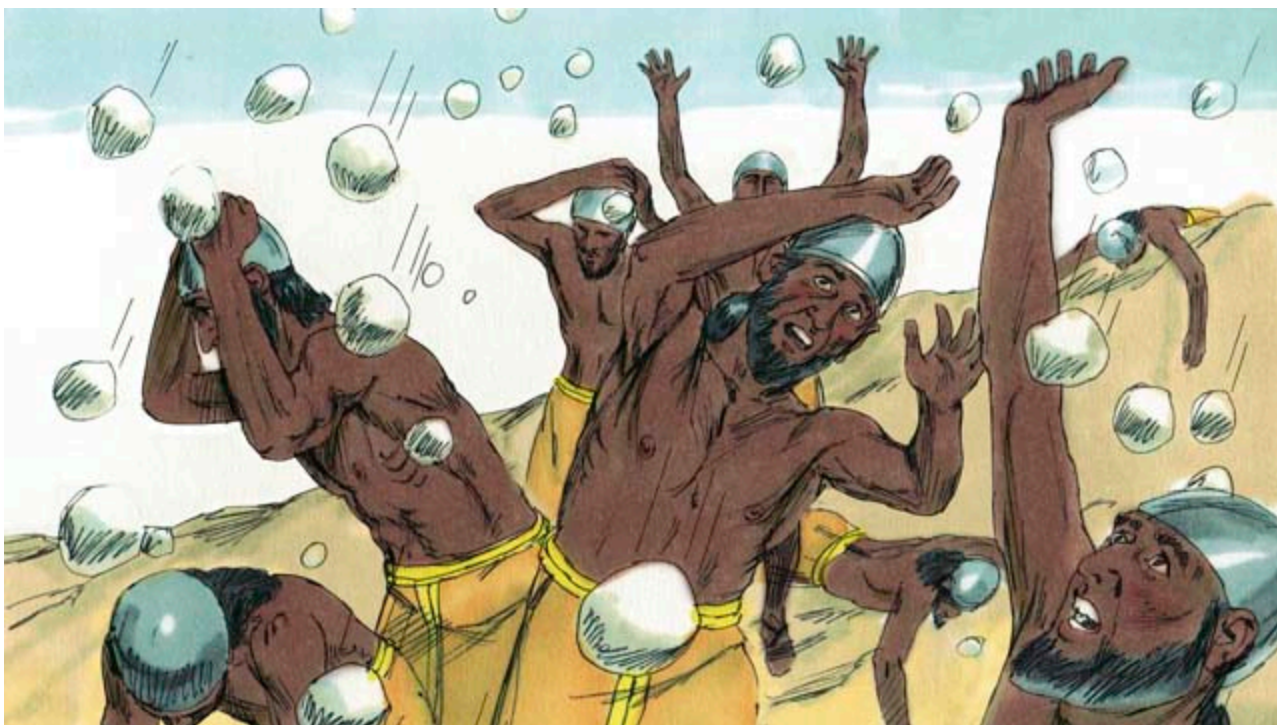
خدا ب قَوم بنی اسرائیل فرمان شادا دِ بُ کُ هادِ هِج قَومی کنعان دِ پیمان آشتی دَر بُندَ. ولی ایی دونه از قبیله گِلِ کنعانی ب اسم جبعونیان، ب یوشع دُرووشون بُوات و اداعاشون کُ از یاقایی دیر از گنعان بَمَند. نُمین از یوشع در خواستشون کُ کُ هادِ نِمین پیمان آشتی دَر بُند. یوشع هادِ بقی رهبرون بنی اسرائیل، بدون نِ کُ هادِ خدا مشورت کُرنَد، هادِ جبعونیان پیمان صلح دَرشون بَس.

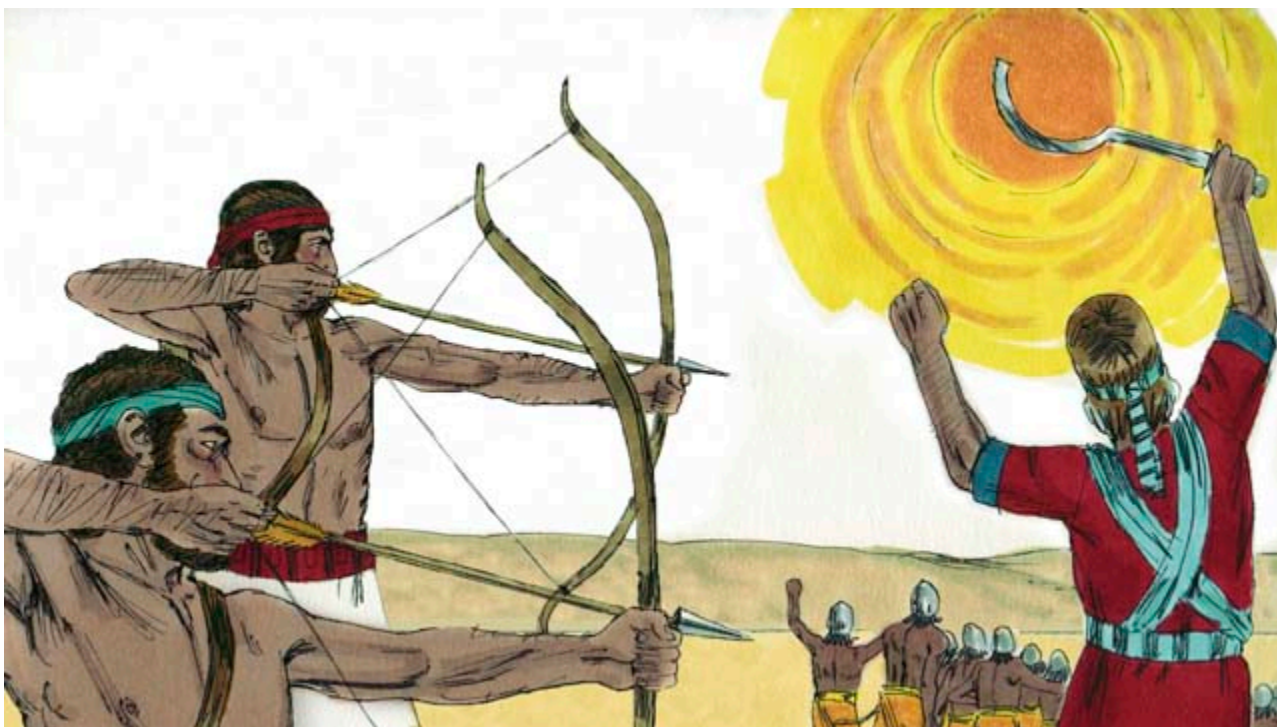
بَدِ سہ روو، اسرائیلیوں بَشْنَفْہما کُ جبعونیان در اصل اہل کنعان ہنْدَ۔ بِ خاطرِ نِ کُ گولشون دادہ بُ خیلی ناراحت بُدِنْدَ۔ ولی پیمان صلح نَشْنَتْہمرا، چون کُ نِ پیمانِ پَلی خدا دَرشون بَسْتِ بُ۔ چند وقت بَدِ نِ، پادشاہون ایبی قَبیلَ از کنعان ب اسمِ اموریان وقتی بَشْنَفْہما کُ جَبعونیان ہادِ بنی اسرائیل پیمان صلح دَرشون بَسْتِ، ہادِ ہُم ہمپیمان بُدِنْدَ و لَشْگرون خوشون جَمِشْن کُ و ب جبعونیان یوریششون بَبَ۔ جبعونیان از یوشع درخواست کمکشون کُ۔

یوشع سپاہ اسرائیل دُور ہُم جَمِش کُ۔ نُمین پاکِ شِی مَسیر بُدِنْدَ تا ب جبعون پَرَسادِنْدَ۔ صُبْحِ زی اموریان غافلگیرشون کُ و بہ نُمین حَمَلْشون کُ۔

خدا نُ روو اسراییل را چنگش پک. نُ اموریانش سردرگم ک و تگرگون گردی از آسمون فرویش آرد و خیلی از اموریانش بُگشت.

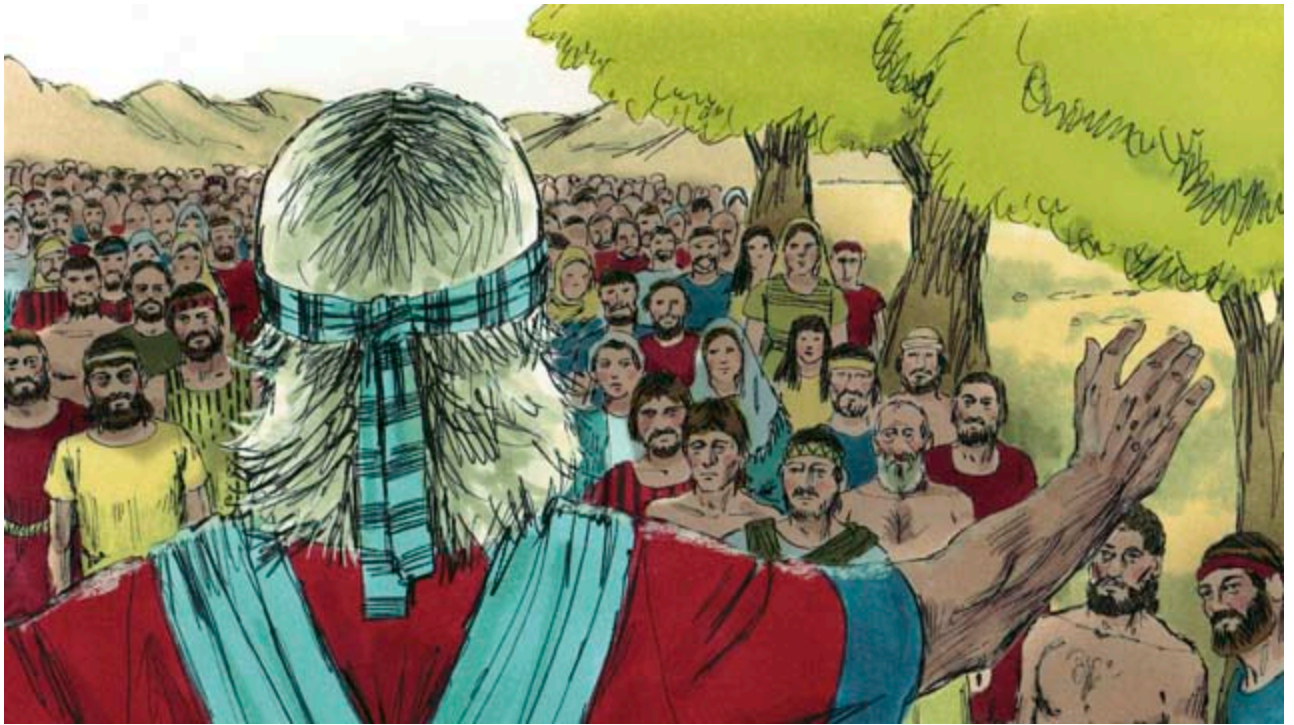
خدا ایطوری ایی کاریش پک کُ خورشید آسمون دِ واشتا تا سربازونِ اسراییلی وقتِ خیلی دارِ بند تا اموریان کامل شکست هادند. خدا نُ روو پیروزی خیلی گردی اسراییلیون را بشارد.

بَدِ نَ کُ خدَا نَ لَشْکَرُونِ شَکسْتِ شَادَا، خِیْلِ اَز قَبیلَه گِلِ کَنعانی، بِرای حَمَلَه بِه اِسْرائِیلُونِ هَادِ هُمُ هُمُ پِیْمَانِ گِرَدانِدَنَد. یوشَع و اِسْرائِیلِیُونِ هَادِ ثَمِینِ چَنگَشُونِ کَ و پَاکَشُونِ شَکسْتِ شَادَا.

بَدِ نَ چَنگُونِ، خدَا سَهْمِ هَر کُدُومِ اَز نَ قَبیلَه گِلِ اِسْرائِیلِ اَز سِرْزَمِینِ موعُودِ رَا بِه ثَمِینِ بَشَبَخْشَا. بَدِش خدَا آراْمَشِ رَا پَاکِ سِرْزَمِینِ اِسْرائِیلِ بَرَقَرارِشِ کَ.

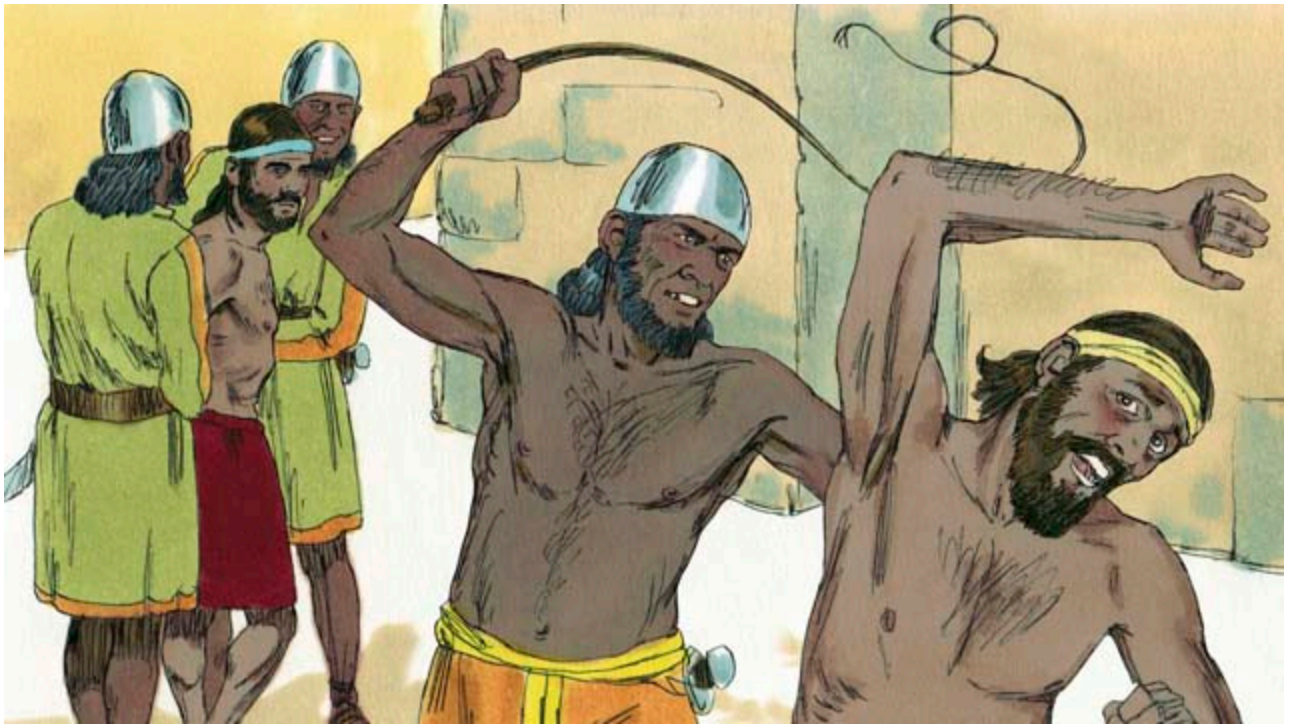
چون يوشع پير گرده ب، پاڪ قوم بني اسرائيل گرد هم جمش ڪ. بڌش به ٽمين ياداوريش ڪ ڪ ٽمين قولشون شاداده ب ڪ ڪ ن
عهدي ڪ خدا هاد ٽمين بالاي ڪوه سينا درش بست ب، اطاعت ڪرند. مردم جي قولشون شادا ڪ ب خدا وفادار ٿونند و از شريعت ن
اطلاعت ڪرند.

داستانی برگزيته از کتاب مقدس: کتاب يوشع باب ۱ تا ۲۴

۱۶- ره‌اندگان

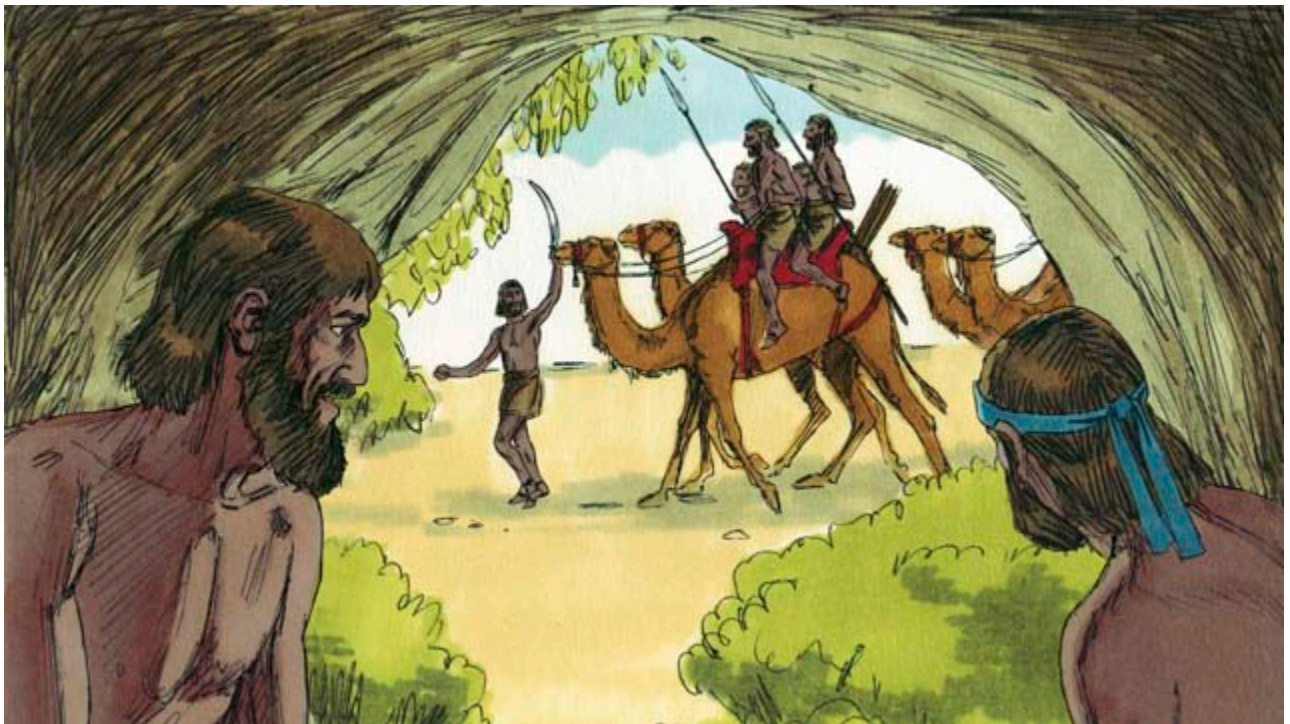
بَد ن یوشع یمرد، قوم اسرائیل از دستورون خدا سرپیچیشون ک و پاک کنعانیون از سرزمین موعود د برشون نک. ئمین یاقا ئک یهوه
خدا ی واقعیشون را بیرستند بُشتند سراغ بُتون کنعانیون. ن موقع د، قوم اسرائیل پادشاهیش ند، ن خاطر را هر آدمی هرچه ک فکر
شک درست انجام شادا.

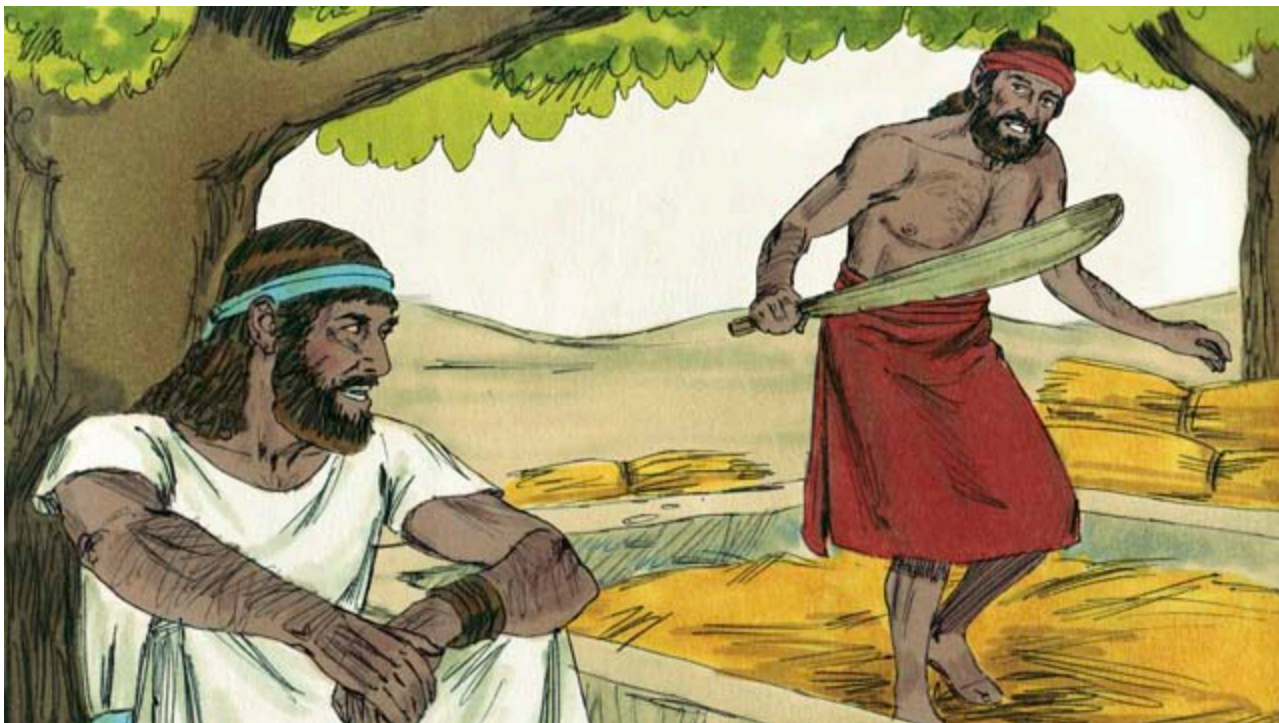
سرپیچی قوم اسرائیل باعث بُبُ کُ ای گردونه ای از اتفاقون چندین مرتبَ دیم زندگی قوم اسرائیل تکرار بب. اتفاقون ن گردون هاد
 ن ترتیب د ب: قوم اسرائیل چند سال به نافرمانی از خدا ادامشون دا. بعیش خدا مجازات نُمین را، به دشمنون نُمین اجاز شادا کُ
 دیم نُمین چیرَ گریند. دشمنون نُمین پاک چیگلِ نُمین بَشَن دُزدا و نابودیشن کَ و خیلی از نُمین بَشَن گشت. بَدِ نِکُ خیلی سال دشمنون،
 نومیشون اذیت شوکَ پَلی خدا دِ توبشون کَ و وَر خدا دَرخواستشون کَ کُ نُمین از دست دُشمنون نجات هاد.

هر قَرَتِ كُ تُمِينِ تَوَبِّشُونِ اَك، خدا ایی رِهانند شَكینا تا نجاتشون د. نُ اَدِمَ هادِ دشمنونُ تُمِينِ چنگ شَك و شِگسْتِشون شَدَا. نَزینی اَبُ كُ اَرامش دیم سَرَزَمینِ تُمِينِ برقرار اَبُ و نُ شَخَصَ هادِ خیبی تُمِينِ را فرمانروایی شَك. خدا رِهانندگون زیادی را نجات قوم اسرائیل شَكینا. بَدِ نِ كُ خدا اجازَ شادا تا گروهی از دُشمنونِ تُمِينِ به اسمِ مدیان قوم اسرائیل شِگست دِنْدَ، یَ قَرَبی خدا رِهانندهای تُمِينِ را بَشَكینا.

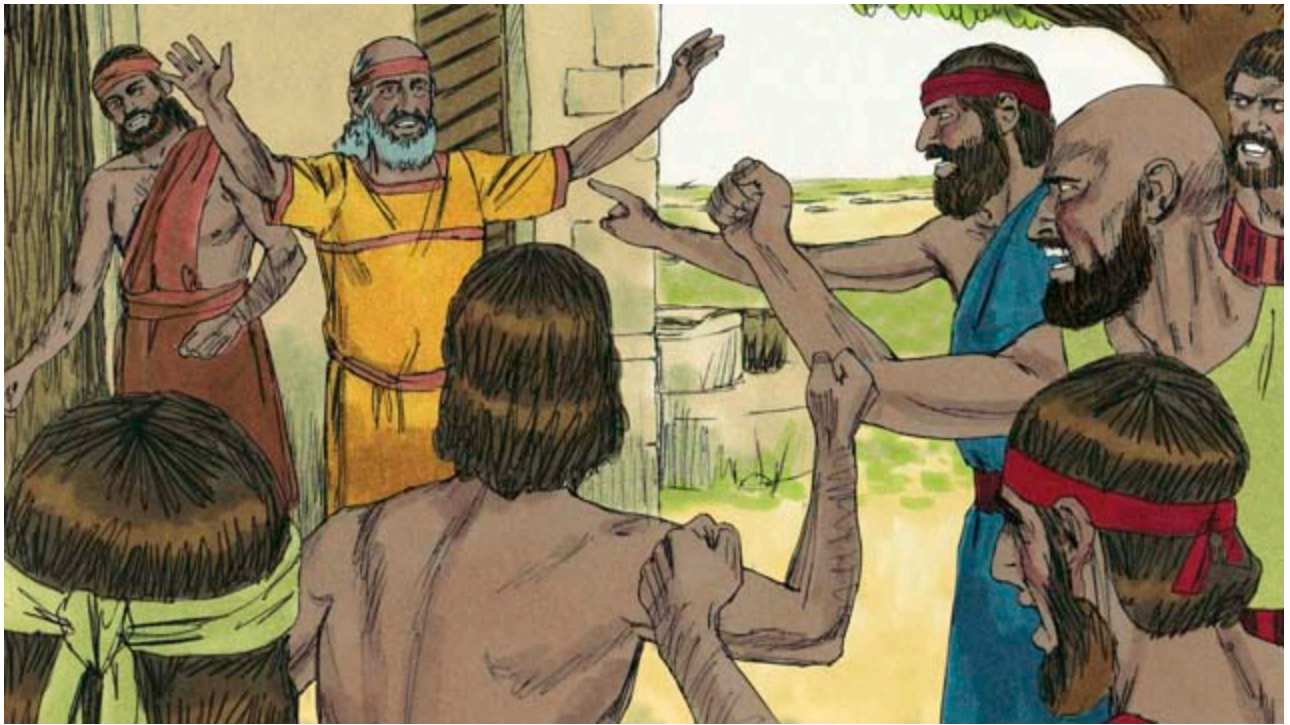
مدیانویون هفت سال، پاکِ محصولونِ قومِ اسرائیل را شُدَزدا. اسرائیلیون از تَرَسِ نِ كُ مدیانویون تُمِینِشون پیدا كِرند. اَشْدِنْدَ تو غارِ قایم اَبِدِنْدَ پَلْجَرَ از خدا بَشَنگا كُ نِجائِشون د.

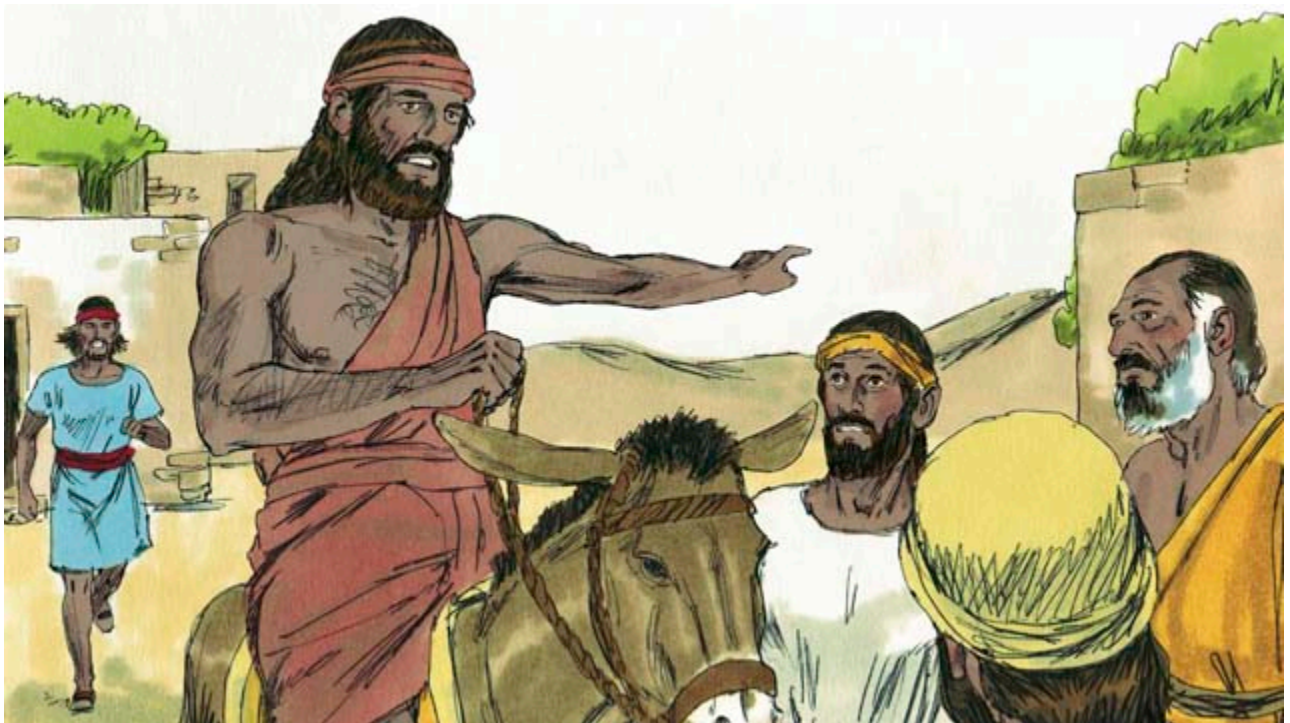
روبی مرد ایی ب اسم چدعون، پواشکی گندم شکوبنا تا مدیانیون نش پیدا نیکرند و بُدزندن. همون موقع د فرشته یهوَ ن را ظاهر گِردا و ب نش یوا: «ای جنگاور شجاع، خدا هاد تو. بش و اسرائیل را از چنگِ مدیانیون برآر.»

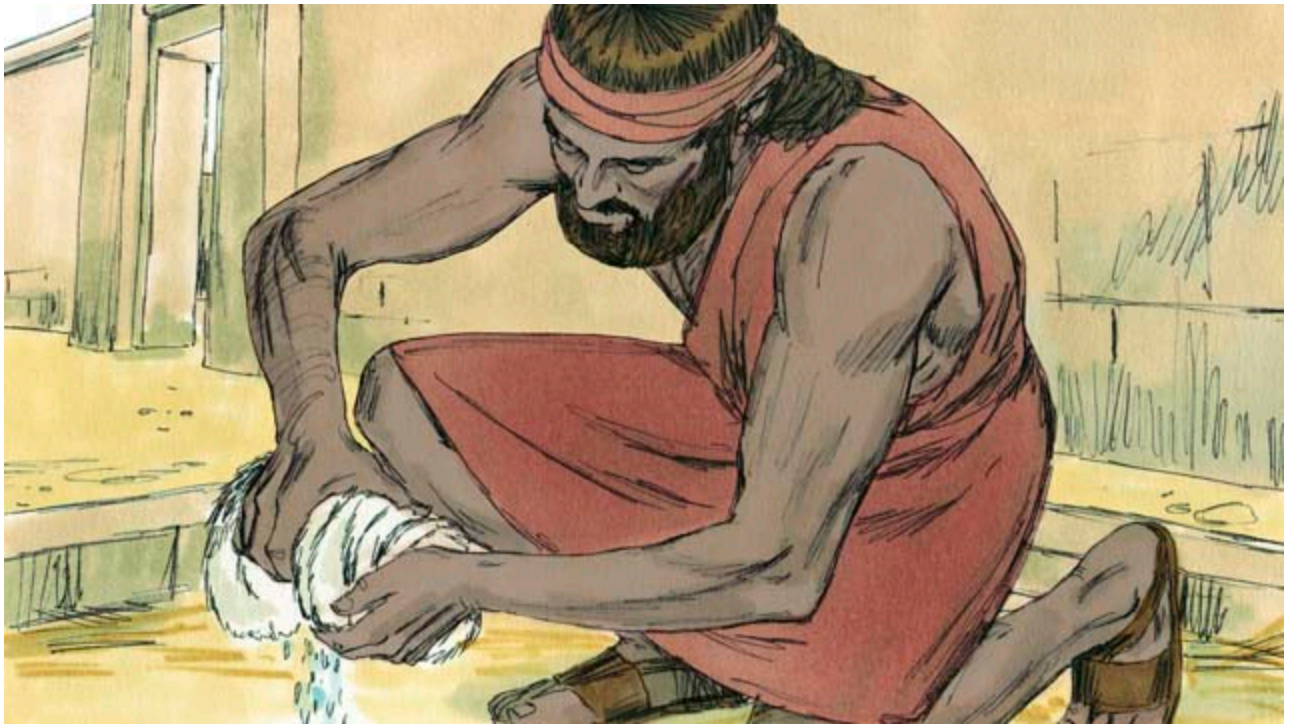
بُیای چدعون، قربونگاهش ب ایی بُتی تقدیمش کرد بُ. اولین درخواستی کُ خدا از چدعونش دَن بُ کُ ن قربونگاه نابود و ویرون کِر. ولی چون چدعون از مردم شترسا تا نصفِ شی صبرش کَ و قربونگاه را هیردش کَ و نابودش کَ. ن پَلی نین د ایی قربانگاه تازَ خدا را بشسات و دیم ن د قربانیش بودریا.

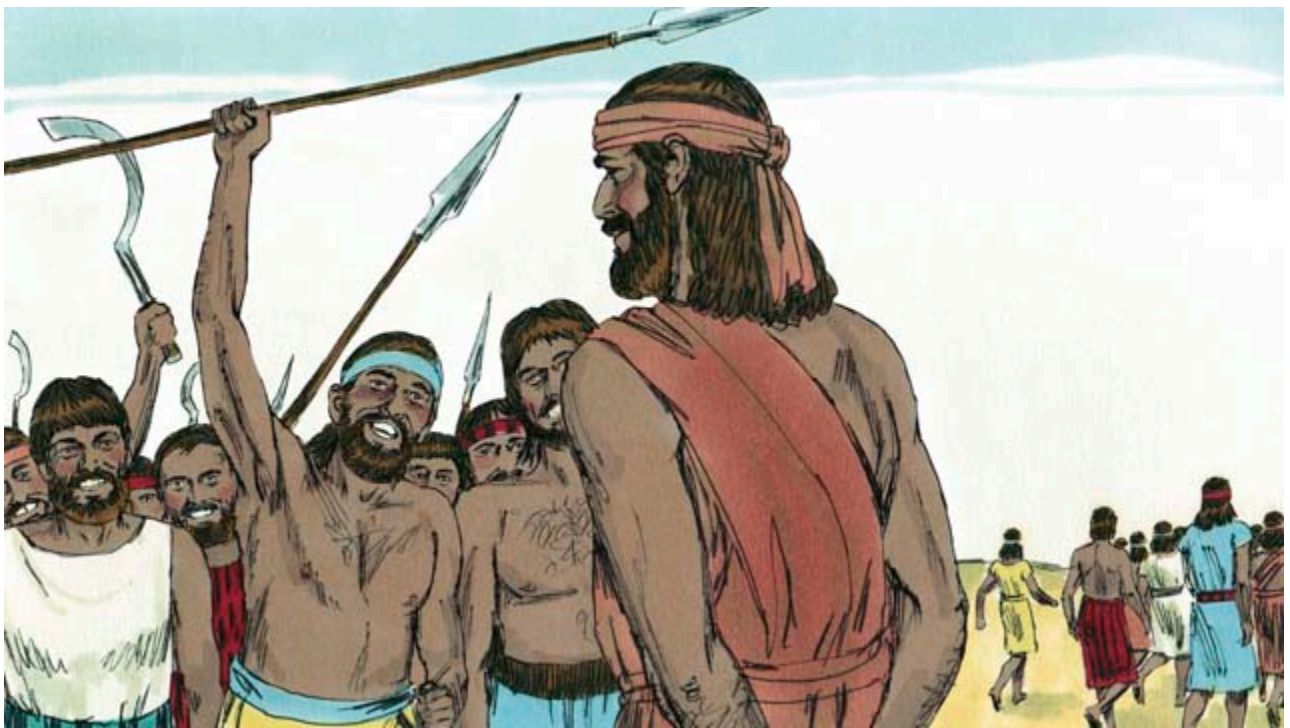
صُبحَ رَوو بَدَ مَرِدمِ وَقتی بَشَن دِی کُ ایی نَفَرِ بَمَدَ وَ قَرَبونگاہِ تُمِینِش بِتَهَمَرِیادَ وَ نابودش گَرَدَ خِیلی ناراحت وَ عصبانی بُدِنَد. تُمِینِ بُشِتِنَد وَ رِیبِ کِیی جَدعون تا نَش بُگُشِنَد، ولی بُبایِ جَدعون بَشوات: «چرا شَم تُو ای ب خدایِ خودون کَمک کِری؟ باریِ خوش از خوش محافظت کِری.» تُمِین نِ خاطرِ حرفی کُ نِ بَشکِشا، از گُشَتَن جَدعون صَرَفِ نَظَرشون کِ.

بَدِ نِ مَدِیانِیونِ آی جی بَمَدِنَد تا قَوْمِ اسرَائیلِ غارت کِرنَد. تُمِینِ نَدِیَقَرِ زیادَ بُدِنَد کُ وَا نَبَ اشوارِیَنَد. جَدعون پاکِ قَوْمِ را نِ خاطرِ جنگِ هادِمِ مَدِیانِیونِ وَاچَشِ پَک. جَدعون از خدا دو نُشونِ دَرخواستِش کُ تا مَطْمَنِ پَبِ کُ خدا از نِ دَرخواستِش گَرَدَ کِ اسرَائیلِش نُجاتِ هادِ.

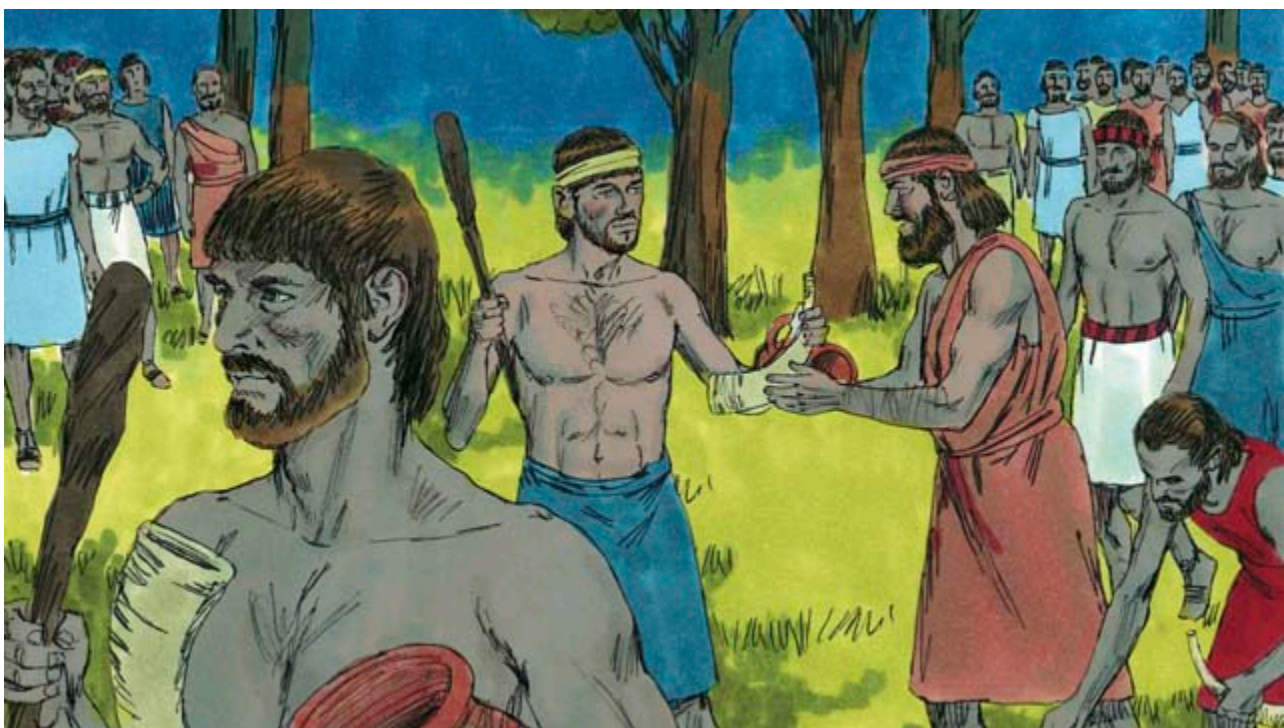
اولين نئون را، چدون ابي تيك از پوست ور ديم زمينش نا و از خدا درخواستش ڪ ڪو فقط ديم تيكه پوست شبنم هاجينه و باقى
ياقا خشڪ ب. خدا ن ڪار انجامش ٻڌا. روج بد از خدا درخواستش ڪ ڪو پاڪ زمين خيس بب و فقط تيكه پوست خشڪ بب. خدا ن
ڪارش جي انجامش ٻڌا. ن دو نئون چدونش قانعش ڪ ڪو خدا ز ن شي تا اسرائيل از دست مديانيون نجات ڏ.

۳۲۰۰۰ سرباز اسرائيلي بمدينه پلي چدون، ولي خدا ب نش بوات ڪو تعدادشون خيلي زياده. نريني چدون ۲۲۰۰۰ سربازي ڪو از
جنگ شترسا بشنڪينا ڪيشون. خدا يقربى ب چدونش بوات ڪو ن تعداد جي زياده. بدش چدون پاڪ نيا ب غير از ۳۰۰ نفرشون ب
ڪو واشن گردنا.

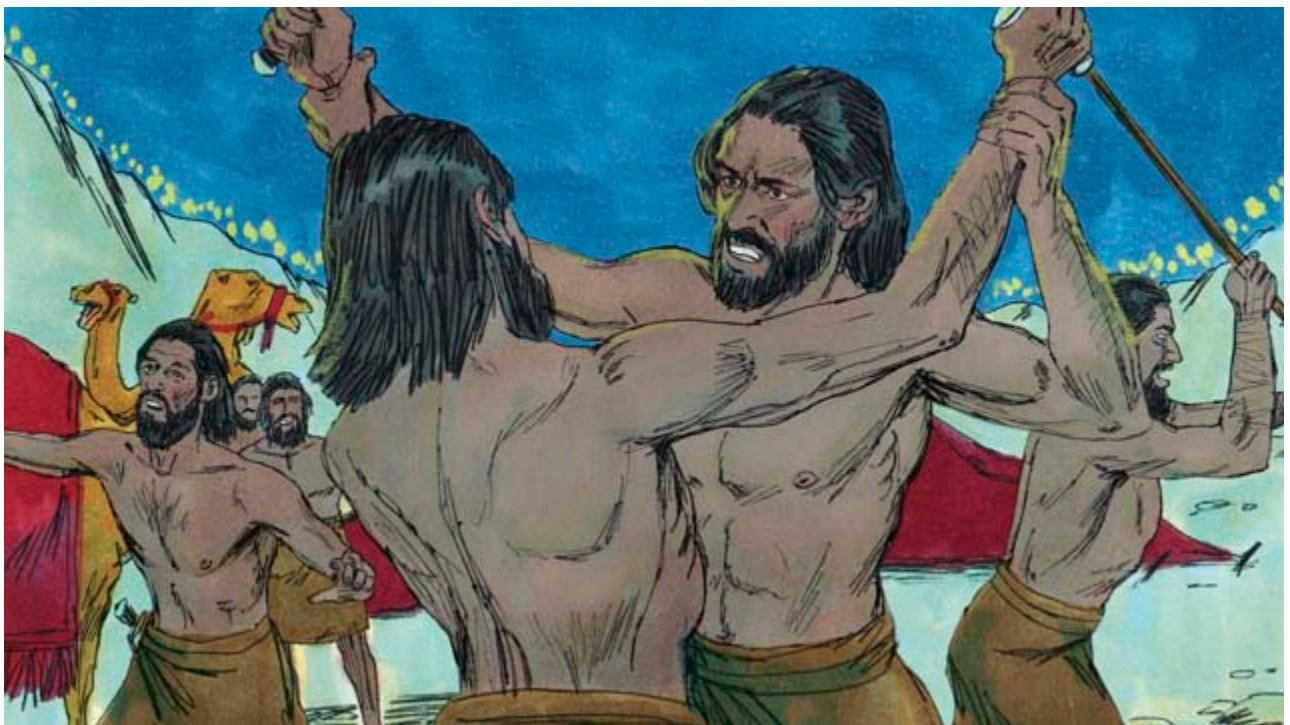
هَمون نُ شَيو خدا ب جدعونش بُوات: «يَواشَكي بَش ب اردوگاه مديانيون وقتي داستانِ ثمين گوش كِر، اَي نَتَرَس كُ ب ثمين حَمَل كِر.» جدعون بُش ب اردوگاه و بَشَنُفَت كُ ابي سرباز مدياني به دوستش نُ خُوي كُ بَشَدِيدَه بُ تَعْرِيفَش كَـ. دوستش به نُش بُوات: «مَنِي خُوي تون كُ سپاه جدعون سپاه هَم شِگست كيمي دا.» وقتي جدعون نُش بَشَنُفَت خداهش ستايش كَـ.

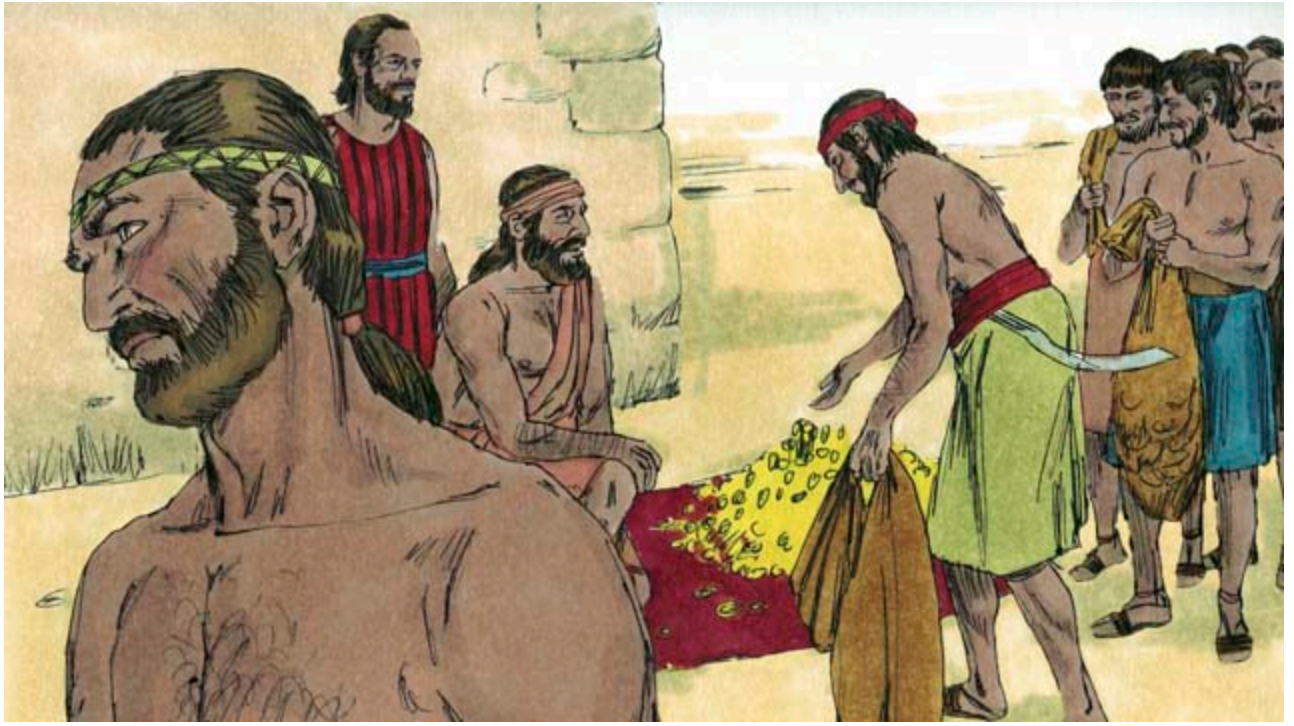
جدعون پلي سربازونش واگردا و ب هر كدوم از ثمين ابي شيبور و ابي كوزه سفالي شادا كُ ابي مشعل ديمش دِ بُ. ثمين وقتي كُ سربازون مديانيون خُوي بُدند اردوگاه ثمين محاصرَشون كَـ. ۳۰۰ سرباز جدعون مَشَعْلون خوشون داخلِ كوزِ قُرارشون دادِ بُ تا مديانيون نُتُونَد نور مَشَعْلون بِيَنَد.

بَدِش پاکِ سربازونِ جدعون، هادِ هُم کوزگلِ بَشَنَتَمَرَد و نورِ مَشْعُونِ نِمایانِ بُب. و در حالی کُ دیم شیپورونِ خوشون شَنَوَخت، داد شُ
اَک: «شمشیرِ یَهُوه و جدعون را.»

خدا طَوْری مدیانیونِ پَشِیمونِشون کَ، کُ شِروَعِشون کَ هُمِشون کُشْتَن و دِعوَا. جدعون جَلی بَقی قَوْمِ اسراییل را از کِیی گِلِشون فَرِاش
خوند تا کُمکِشون کِر مدیانیونِ تَعْقِیبِ کِرِنْد. نُمینِ اَدِمونِ زیادی از مدیانیونِ بَشَنگُشت و بَقِیشون از سِرزمینِ اسراییل بَرِشون کَ. نُ
روو ۱۲۰,۰۰۰ اَدِم از مدیانیونِ بَمَرِدِنْد. یَزِینی، خدا قَوْمِ اسراییلِش نِجَاتِ شادا.

مردم شواگا جدعون پادشاه خوشون کردند. نُو به ثَمین اجازه انجام ن کارشون دُدا، ولی از ثَمین شگا کُ ایی دَرّه از حَلَق طَلایی کُ از مدیانیون به دَسِتَشون اُورد بُ به نُو تَحویل دِنْد. مردم طَلای زیادی ب جدعون دا.

جدعون هاد نُو طَلاعون، چلیقه گلی مِثِل نُو چی کُ رئیس کانون دَرش آپوشت، بَشسات. ولی مردم مِثِل بُت، نُو چلیقه کُ بَشَن سات بُ اَشْنیرِستا. نِزینی بُب کُ خدا دوبار قَوْم اسرائیلش تَنْبیهش کُ چرا کُ بُتون شِپَرِستا و ب دشمنون ثَمین اجازَ شادا کُ ثَمین شِگست آدِنْد. بَدش ثَمین دوبار از خدا تَقاضای کُمِکشون کُ و دوبار خدا ایی رِهاننده ثَمین را بَشکینا.

ن گردونَ چندینَ قَر تکرار گِردا: قَوْمِ اسرائیل گناه شُ اکَ، خدا تَنبیهشون شُ اکَ، نَمین توبشون اکَ و خدا ایی رهانندَ بیشون را اکینا.
طی ن سالون دراز، خدا رهاننده گلی زیادی قَوْمِ اسرائیل را شکینا تا از دست دشمنونشون نجاتشون د.

آخری مردم از خدا در خواستشون کَ تا مثلِ بَقَیِ مَلَتون ب نَمین ایی پادشاه هاد. نَمین پادشاهی بلند قامت و قوی شُ آگا تا جَنگون را
نَمین رهبری کِر. خدا از درخواست نَمین خوشال نُب، ولی همونطَور کُ نَمین شگا ایی پادشاهی نَمینشون بَخشا.

داستانی بَرگیت از کُتاب مقدس: کُتاب داوران فصل ۱ آیه ۳ و ۶ تا ۸؛ کُتاب اول سموئیل فصل ۱ آیه ۱۰

١٧- عهدِ خدا هادِ داوود

شائول اولین پادشاه اسرائیل بُ. همون طوری کُ مردم شُ آگا قد بلند و خوشگل بُ. نُ اولون حکومتش خیلی پادشاه خیلی بُ. ولی کم کم ب ایی مردی خیلی شروری تبدیل گُردا کُ خداهش ستایش و پیرویش نَک. نَزینی بُبُ کُ خدا ایی مرد پادشاهی را انتخابش کُ.

خدا ایی چوونی ب اسم داوود را انتخابش کُ تا نُس آماد کُر جانشینی شائول پادشاه را. داوود، چوونی از اهالی بیتلحم بُ. نُ در حالی کُ نگهبانی و رگُل بُباشون انجام شُدا، دو قُر گُل از دست گُرگ و خرس نجات شادا و بُشنگشت. داوود ایی مرد فروتن و عادل بُ. نُ ب خدا اعتمادش د و از خدا اطاعت شک.

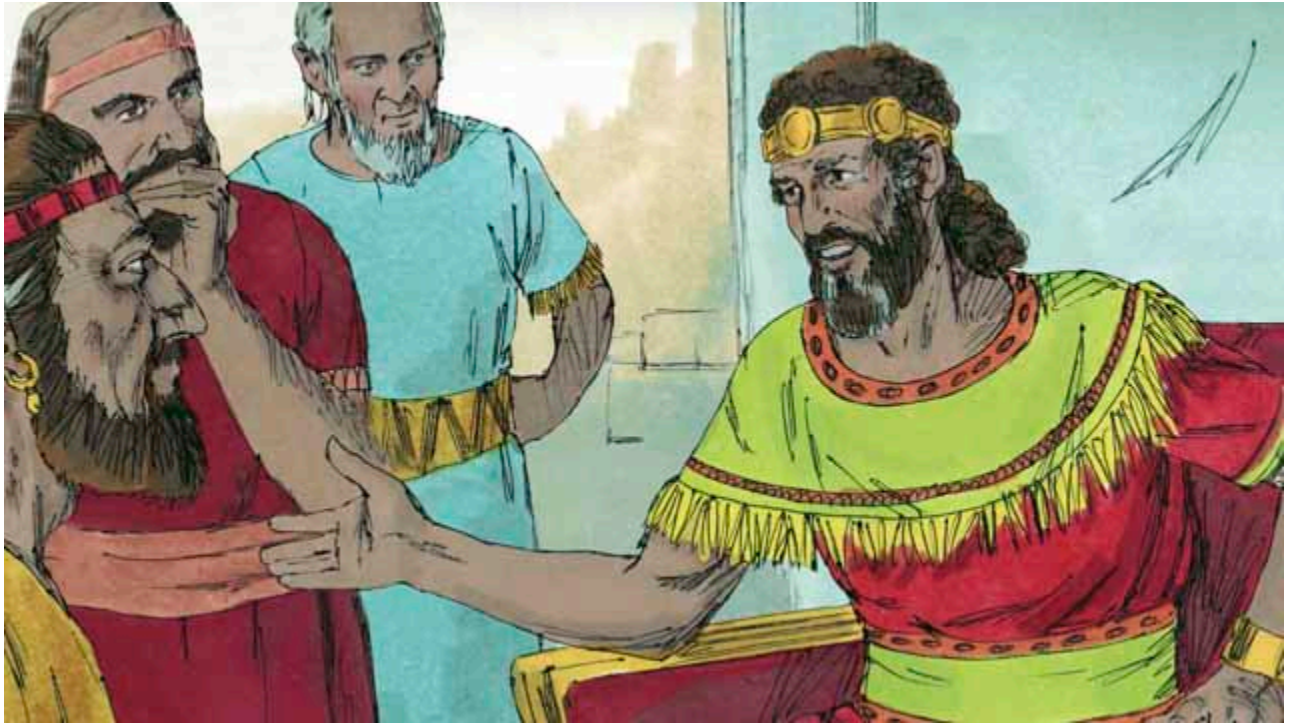
وَقَتِي كُ دَاوود هَنِي چوون بُ هادِ جليات غول پيكر كُ خيلي قُوي و چيره دست بُ و سه متر جِي قَدَش بُ مُبارَزَ شَك. ولي، خدا ب دَاوود كُ مَكش ك تا جليات شكست هادِ و اسرائيل نجات هادِ. بَدِ ن دَاوود چند قَر بر دشمنون اسرائيل پيروز گردا. ن ب ابي سربازي زرنگ تبديل گر داده بُ و توي خيلي از جَنگون قوم اسرائيل رهبري شك. پاكِ مردم نُماش خيلي تحسِين شُن اَك.

محبت مردم نسبت ب داوود باعث آبُ تا شاول به نُ حسادتِ کر. بِالْجَرِّ شاول تصمیمِش گئی تا داوودش بُگُش، ولی نُ ب بیابون فرارش ک و قائم گردا. ایی رویی کُ شاول هادِ سربازونش پی داوود بُدند، شاول اتفاقی بُش تو غاری کُ داوود نین د قائم بُد ب. شاول داوودش یدی. داوود خیلی به شاول نزدیک بُب و ایی تیک از پیرن شاول بُشبرید. وقتی شاول غاریش تَرکِش کُ داوود دایش ک و تیک لباس شاول به نُمائشونش دا. زیننی ب شاول ثابِتِش ک کُ نُ نثی هادِ کُشتنِ نما به پادشاهی پُرسه.

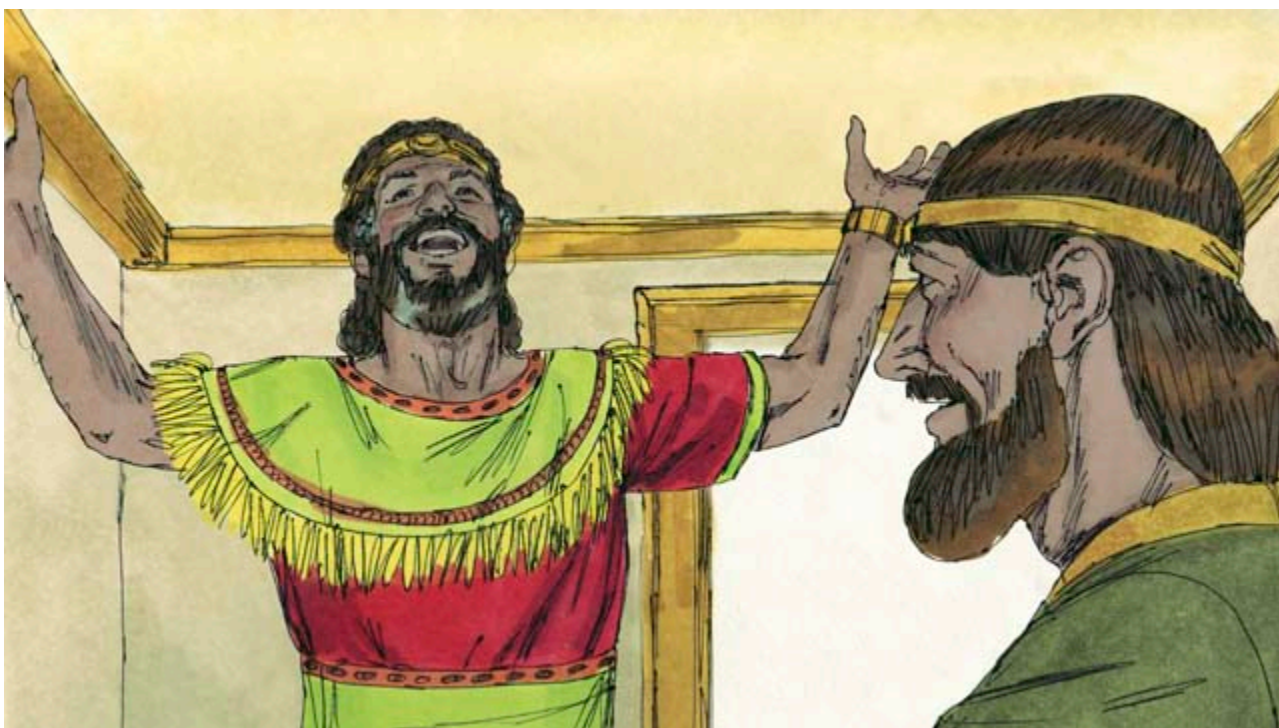
بَلَحَر، شائول تو ایی چنگی بمرّد و داوود پادشاه اسرائیل گِردا. نْ پادشاه خییی بُ و مردم دوسِشون د. خدا ب داوود برکت شادا و تو پاک کارویش نْما کامیابش ک. داوود تو جنگون زیادی شرکّتش ک و به کمک خدا دشمنون اسرائیل شکست شادا. داوود اورشلیمش فْتَحش ک و نین پایتختش ک. داوود همون نین زندگیش ک و بمرّد. نْ حدود ۴۰ سال پادشاه بُ و اسرائیلش قوی و ثروتمندش ک.

داوود شْگا معبدی بُساج کْ پاک قوم اسرائیل نین دِ بُتونند خدا پرستش کِرنَد و قربانی تقدیمش کِرنَد. نزدیک ۴۰۰ سال، بُ کْ مردم یاقایی عبادت و قربونی شوآک کْ خیمه ملاقات اسمش بُ و موسی بَشسات بُ.

ولی، خدا پیامبر ب اسم ناتان پلی داوود بشکینا و به نُس بُوات: «چون تو چنگون زیادی بُد، معبد مرا نَساج، بلکه پیرت نُ بناش کیمی ک. هاد ن وضع بازم م ب تو برکت کیمی ادم. آدمی از نسل تو تا قیومت ب قوم م حکومت بکر.» تنها آدمی از نسل داوود کُ شتونا تا ابد حکومت بکر، مسیح ب. مسیح ن برگزیده خدا ب کُ دنیا را از شر گناهونشون نجات شدا.»

وقتی داوود ن حرف بشنفت، خدا را شکر و ستایش ک. خدا جی نُس سربلند ک و برکت زیادی نُس دا. ولی داوود از از وقتی کُ وعِدگِل خدا عملی اگردِ اطلاعیَش نَد. ولی الان زونم کُ قوم اسرائیل ایگا، از زمان داوود، نزدیکه هزار سال ایگا آمدنِ مسیح را انتظار بکش.

داوود سالون زیادی حکومتش ک. ن حرفِ خدای گویا خدا جی نُس برکت شد. هاد ن آخرون عمرش گناه بزرگی در برابر خدا مُرتکب بُب.

یرو، وقتی کُ پاک سربازون داوود جنگ را بر بُند، ن از دست بوم کاخ به بر اسسواش پک و ایی جن قشنگیش بدی کُ حمام شک. ن جن آش نشناسا ولی بشقما کُ اسمش بتشیع.

یاقان کے از وسوسہ دوری کر، شخصیش پکینا تا ن جَنش بارند پلش. ن هاد ن جن همبستر بُ و بدش بشکینا کی شوند. بد وقت کمی بتشیع پیغام داوود را بشکینا کے حامل گرداد.

شیبہ بَشِیَع کے اوریا اسمش ب، بہترین سربازوں داوود ب. اوریا ن موقع دور از کیشون ب و جنگ د ب. داوود نَش واج کے و بیش بُوات بش کی و وَر جَند بی. ولی، اوریا قبیلش نیک کے بش چرا کے بقیہ سربازوں جنگ بُدند. بَلْخَر داوود یقرب اوریا را به جنگ بشکینا و از فرماندهون درخواستش کے کے نَش پیرند خط مقدم جنگ تا پمیرہ. نرینی بُ کے اوریا جنگ د پمرد.

بَد نِ كُ اوریا بِمَرَد، داوود هادِ بتشیع از دواچش كَ و ثَمایِ پیرِ بیش را با هارد. خدا نِ کارِ داوود خشمگین بُد ب، ناتان نبی بَشکینا تا زشتی گُناهی كُ داوود بَشکَرَد ب نِ گوشزد کر. داوود ب گناه خوش اعترافش كَ و خدا نُس بَخشا. داوود بقیه عمر خوش، حتی سخت ترون شرایطِ خدایش پیروی و اطاعت شَك.

ب عنوان مجازات گناهی كُ بَشکرده ب، پیرِ داوود بِمَرَد و خیلی از آیمون خاندانش از نِ سرپیچشون كَ و قدرتش خیلی زیاد گم آب. ولی، با وجود نِ كُ داوود سرپیچی شَك خدا هادِ عهدی كُ هادِ نُس دَرش بَسَته ب وفادار ب و نُس ب انجام بِرَسَنا. بَد نیا داوود و بتشیع صاحبِ پیری گرداندن كُ اسمش سلیمان زمینشون تا.

داستانی برگزیده از کتاب مقدس: کتاب اول سموئیل، فصل ۱۰؛ و فصل ۱۵ تا ۱۹ و ۲۴ و ۳۱؛ کتاب دوم سموئیل فصل ۵ و ۷ و ۱۱

و ۱۲

۱۸ - تقسیم پادشاهی اسرائیل

داوود پادشاه ۴۰ سال حکومتش ڪَ. بَد مرگش، پيرش سليمان ب پادشاهي قوم اسرائيل پَرسا. خدا هادِ سليمان دَمَش بُدا و از نَما بَشپُرسا: «از مَ چي دي تا دِ تو دُم؟» سليمان از خدا شَگا تا به نَ حَکمت هادِ. ن درخواست سليمان خداس خيلي خوشحالش ڪَ و نَش داناترين ايم ديم زمينش ڪَ. سليمان چي گل زيادي يادش گيت و خيلي خرمدند بُبُ و خدای چي نَش خيلي پيلدارش ڪَ.

سليمان رو شهر اورشليم ابي معبدش بُنا ڪَ ڪُ داوود برنامَش بريجاهه بُ و مَصالحي ڪُ شَگا آمادش پَگرده بُ. از نَ زمون ب بعد، مردم آي اَشنتونا ياقا خيمه ملاقات بَشيندَ نين خداس پَرسش ڪَرنَد و قرباني تقديمش ڪَرنَد. خدا روو مَعبدَ حضورش دَ و هادِ قوم خوش زندگي شَڪَ.

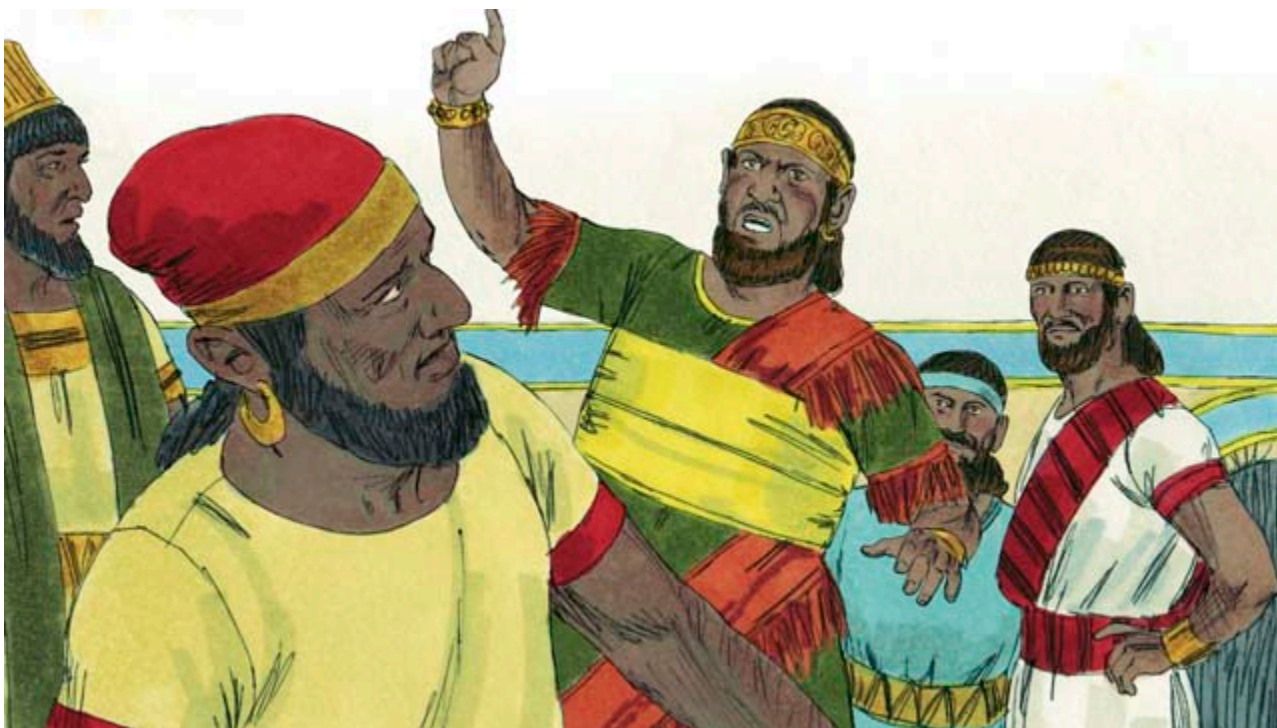
ولی سلیمان به جنگلی از ایبی قومون دل شَبَسْت و نُمینش ب همسری پِگیت. نُ تقریباً هادِ ۱۰۰۰ جَن از ازدواجش کَ و نِزینی بُبُ کُ از خدا نافرمانیش کَ. خیلی از نُ جنگل از سرزمین بیگانه بَمِد بُدند و هادِ خوشون بُتونِ بشارده بُ تا پَرَسَتِش کَرند. وقتی کُ سلیمون بیر جی بُبُ بُ نُ بُتون شَپَرستا.

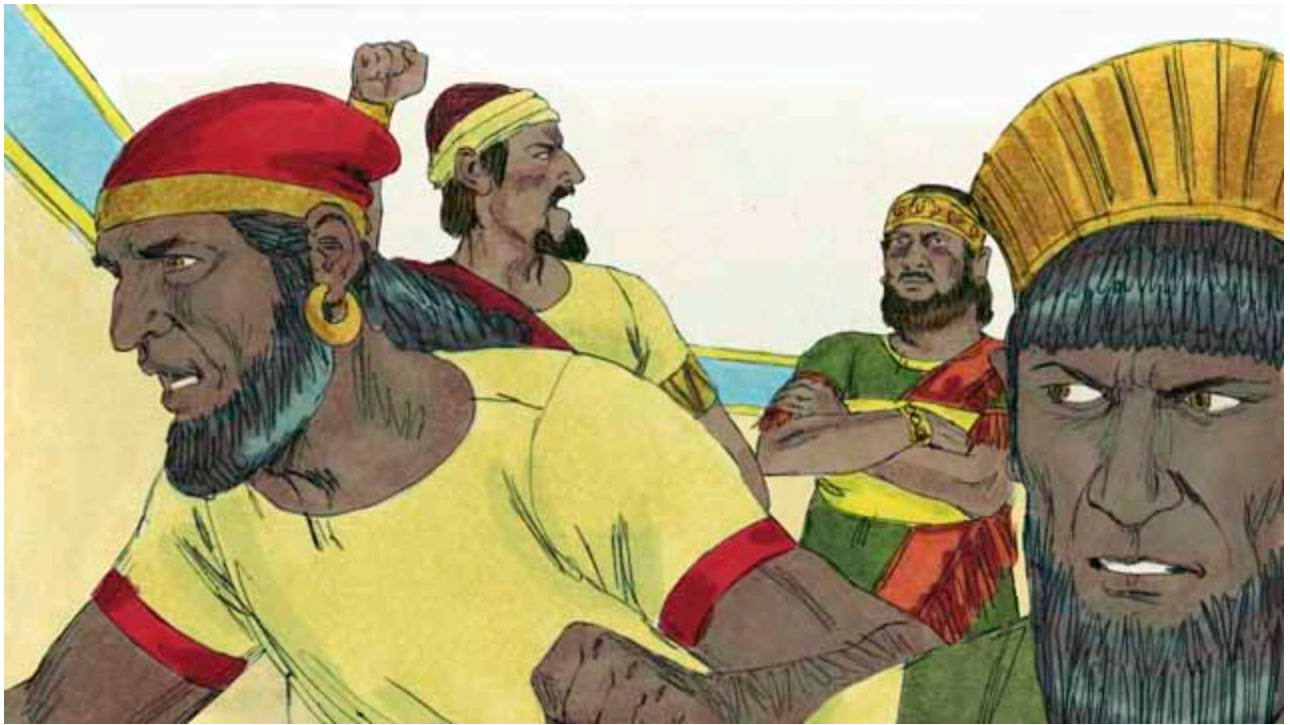
ن خاطر را خدا ناراحت و خشمگین بُبُ و به سلیمونش بُوات مجازات ن کار تو بَدِ مَرگِت پادشاهی اسرائیل را به دو بَخش تقسیم کیمیم کَ.

بَد نَ کُ سلیمون بِمَرَد، پیرش رحبام یاقا نُ پادشاه گَرِدا و پاکِ قَوْمِ اسرائیل جَمع بُبُیْنَد تا نَش یاقا پادشاه خوشون قَبیل کِرَنَد. نُمین به رحبام شکایتشون شَکَ کُ سلیمان خیلی از نُمین کار شَکِشا و مجبور بُیْنَد مالیات زیادی هادِنَد. نُمین از رحبام آشونگات کُ عین بُباشون سخت گیر نِب.

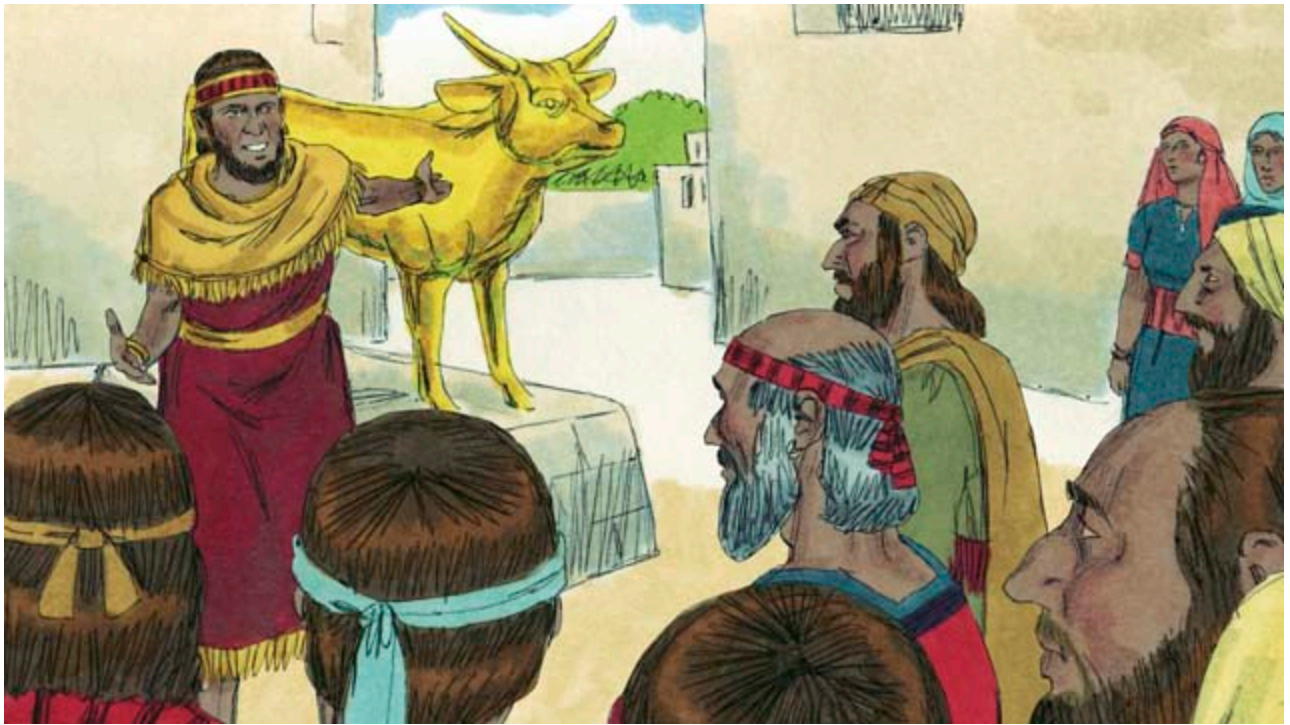
ولی رحبام جَوایش احمقانه‌ای به نُمینش دا و بَشُوا: «شَم فکر اَکَرِی کُ بُبا مَ سلیمان سخت گیری شَک، ولی مَ شَم بیشتر به کار وا اَدارُم و عذاب کیمیم دا.»

بَدَ نَ كُ حَرْفُونِ نُّش بَشْنَشْنُفَت، خِیلِی از مَرْدَم بَرِ عَلِیْهِش شُورِشُون كَ. دِه قَبیلَ از قَبیلَه اسرَائیلِ یَدَا بُبُندَن. فِقَطَ دَو قَبیلَ بَه نُّ وَفَادار
بَمَنَدَنَدَ وَ تُمِینِ اسْمِ خُوشُونِ پادشاهِی یَهُودا زَمِینَشُونِ نَا.

دِه قَبیلَ بی مَرْدِی بَ اسْمِ پَرِبعامِ پادشاهِ خُوشُونِ كَ وَ نِواحِی شَمالِی نِینِ دَ زَنْدَگی شَكَّ وَ خُوشُونِ پادشاهِی اسرَائیلِ بَشْنُخُوند.

بر بعام مطیع خدا نُب و باعث گِردا تا مردم ب سمت گناه بِشِند. نُو دو بُت بَشسات و از مردم درخواستش ک تا تُمینش بِپَرستِند. تُمین آی پَرستش خدا را به اورشلیم ک در پادشاهی یهودا قُرارش د نَشْدند.

پادشاهی یهودا و اسرائیل هاد هُم دُشمن بُبُند و ویشتر هاد هُم دعوا ش اَک.

پادشاهی جدید اسرائیل، پاک پادشاهونِ شَرور بُدند. خیلی از نَمین تَوَسُطِ آدمونی کُ شو آگا پادشاهی تَصاحُب کَرند، پَمَر دَند.

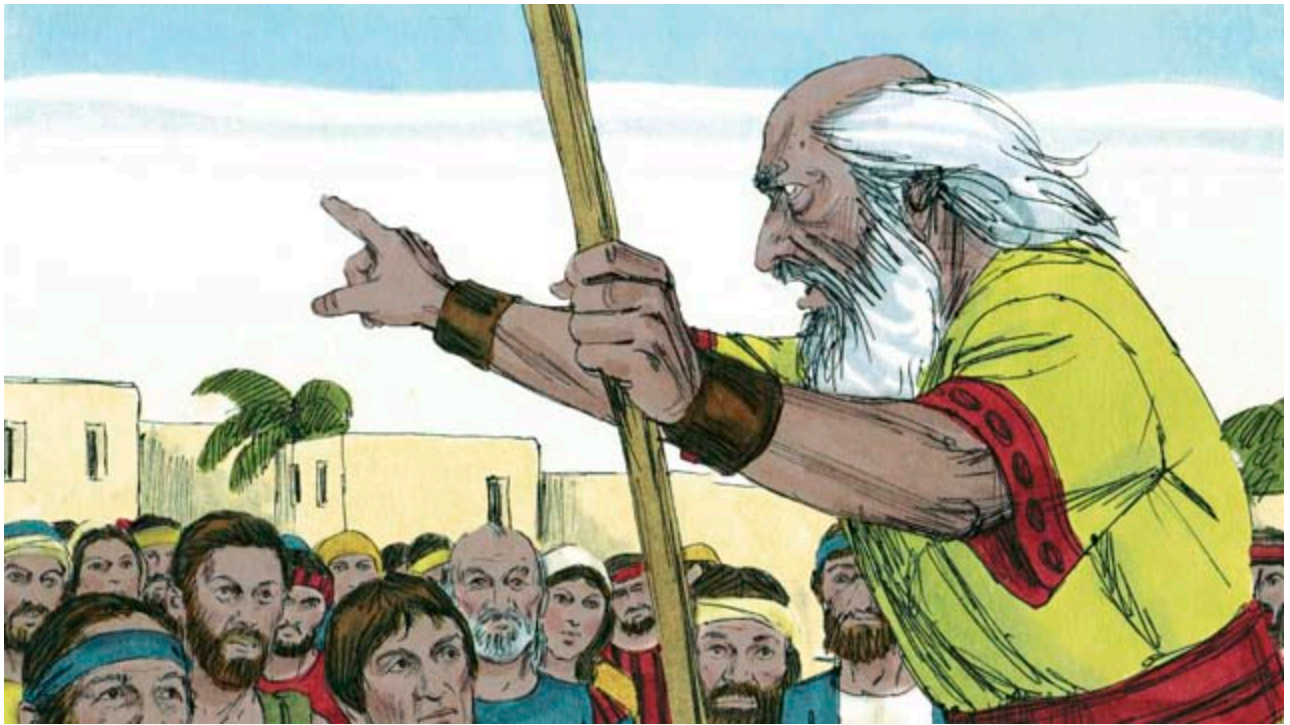
پاک نُ پادشاهون و ویشتر مردم اسرائیل بُتون شَپَر ستا. نِزینی کُ بُتون شَپَر ستا هادِ جَنونِ فاحشَه جی آوَسِند و حتی وَچَگَلشون را بُتون را قَربونی شُ اک.

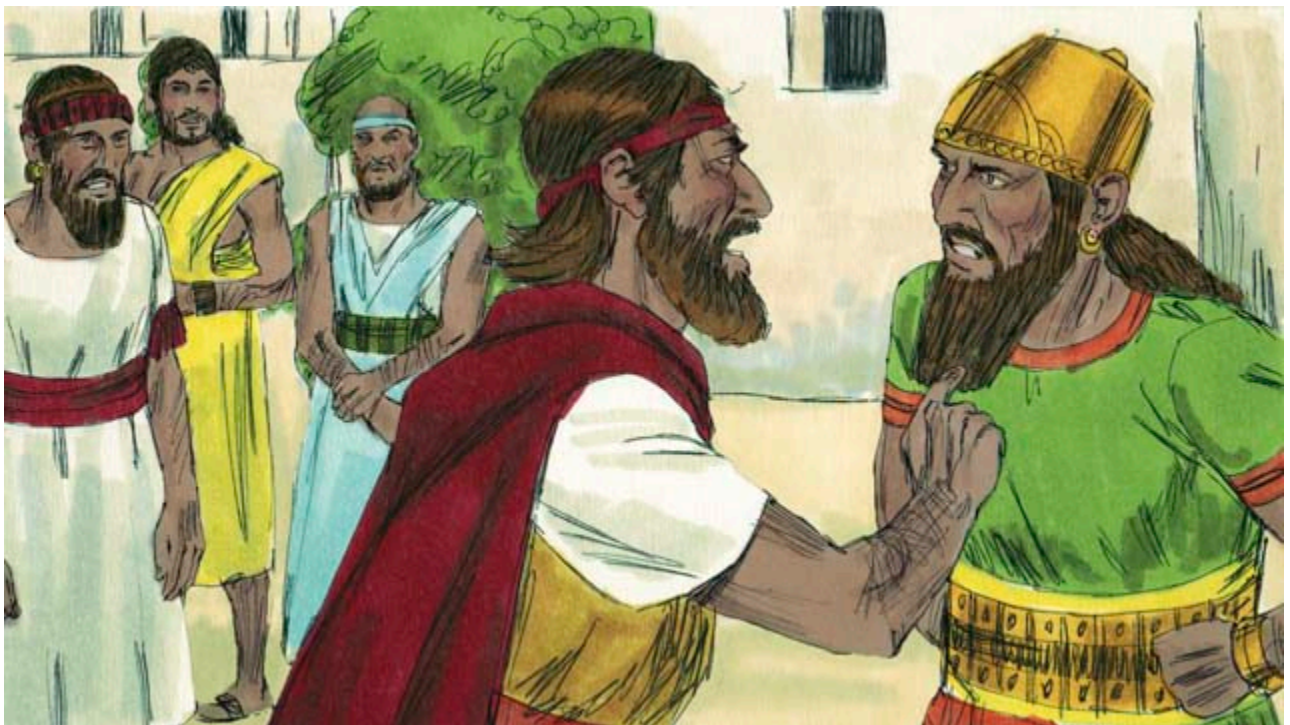
پادشاهون یهودا از نسل داوود بُدند. بعضی از نُ پادشاهون آدمون خییی بُدند، هادِ عدالت حکومت شُ اکَ و خدا اَشُنپَرستا. ولی، اکثر پادشاهون یهودا شَرور بُدند. بعضی از نُمین حتی وَچگَلِ خوشون بُتون را قربونی شُ اکَ. ویشتر اهالی یهودا ضِدِ خدا پائِدند و ایبی خدا اَشُنپَرستا.

داستانی برگِیت از کُتابِ مقدس: کُتابِ اولِ پادشاهون فصل ۱ تا ۶ و ۱۱ و ۱۲

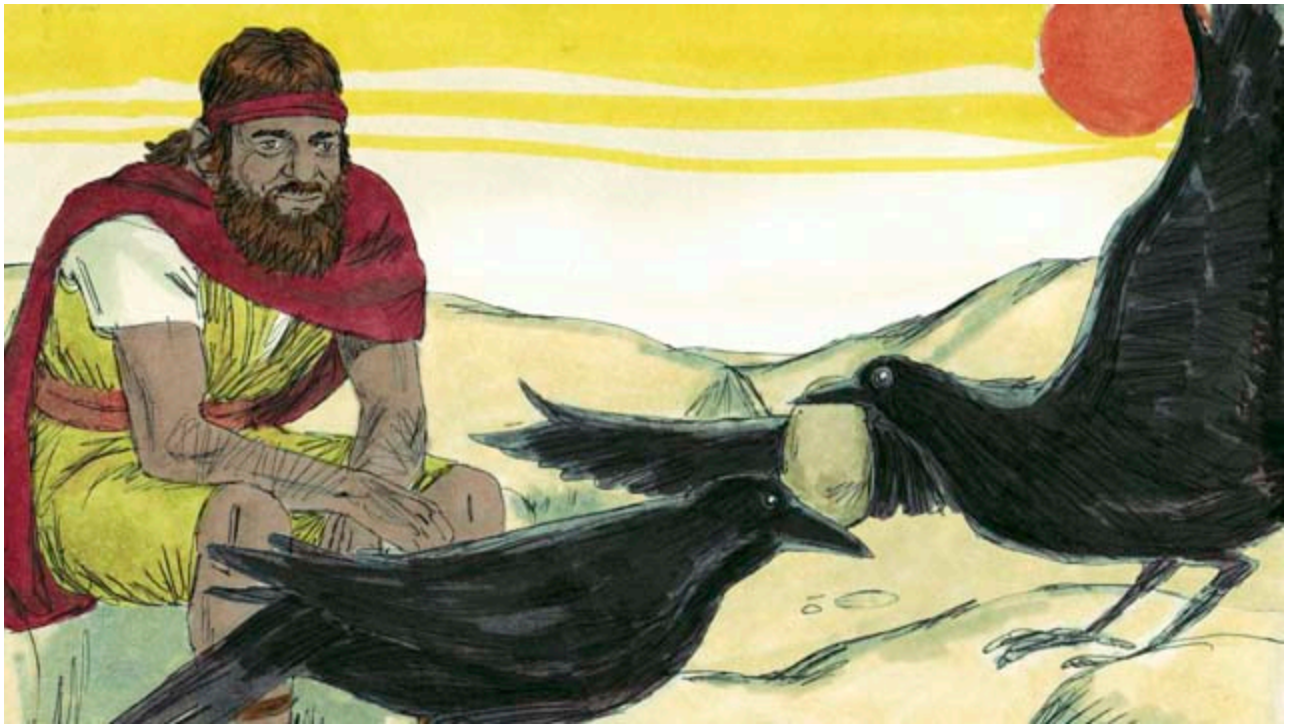
۱۹- پیامبرون

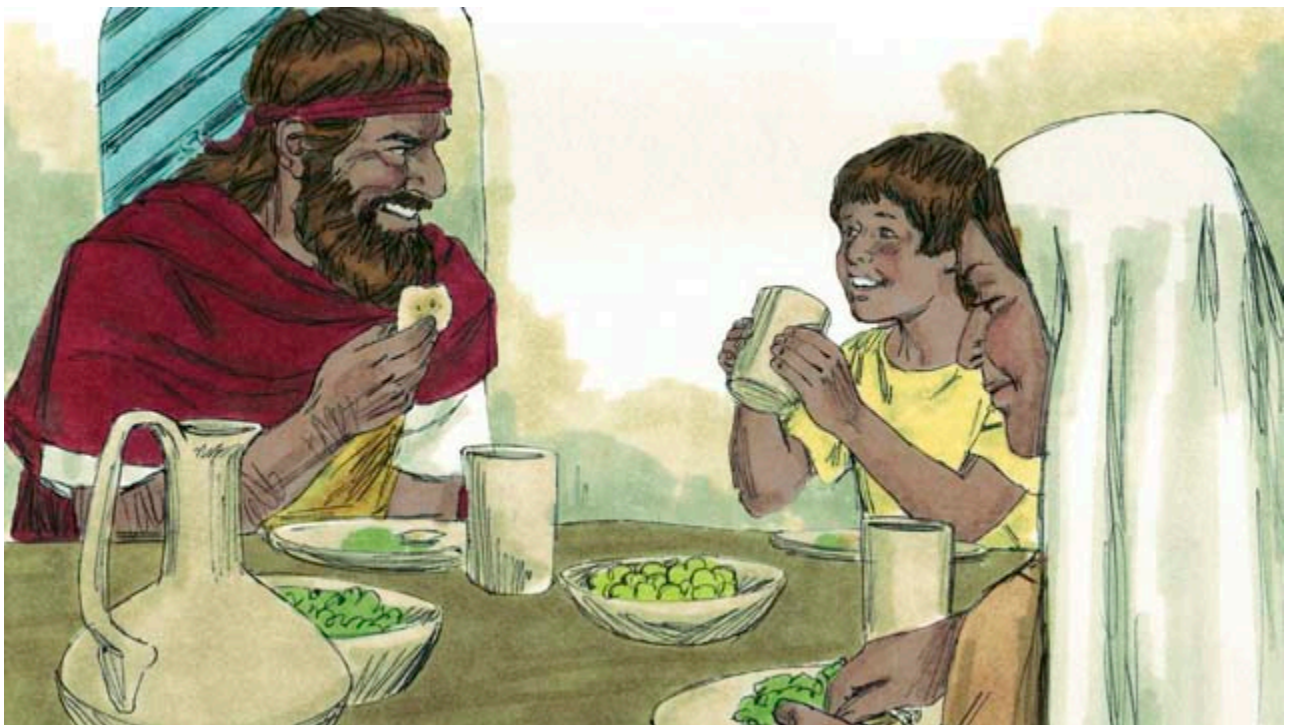
از قدیم تا ه اسرائیل، خدا پیامبرونی ئمین را بشکینا. پیامبرون از خدا پیامونی شاکیت و به مردم انتقال شادا.

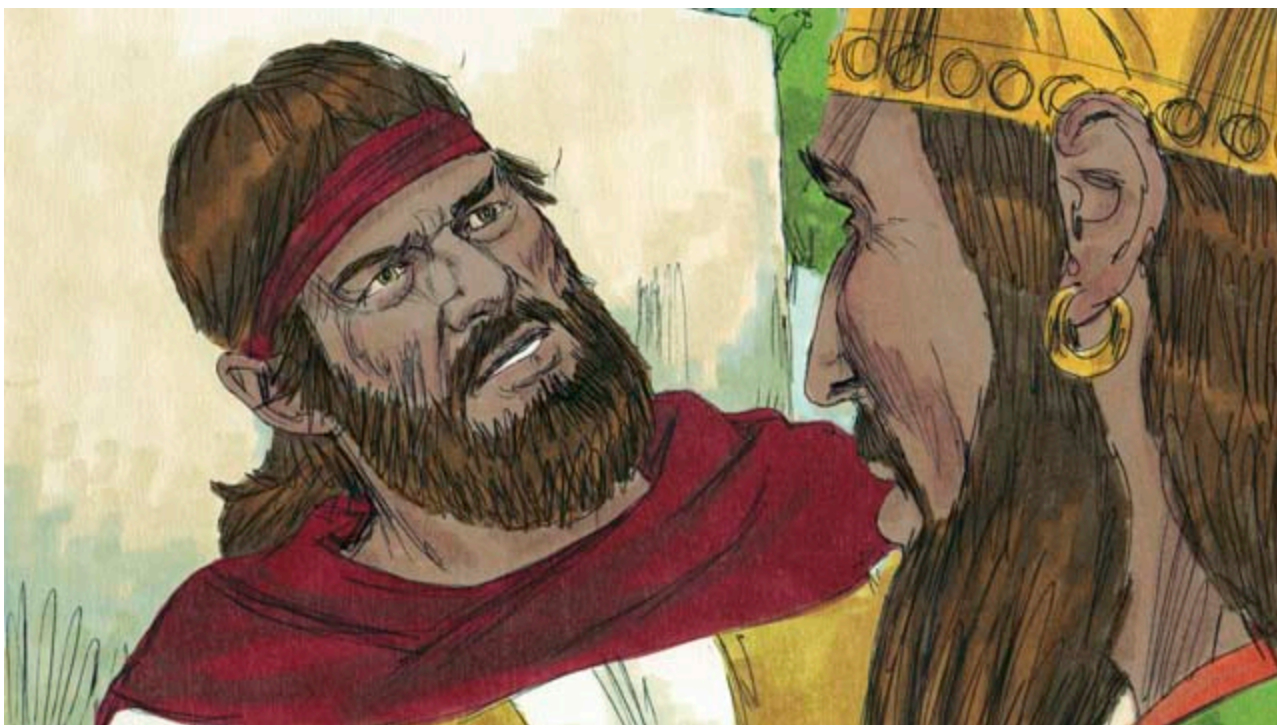
ایلیا پیامبری بُ کُ وقتی کُ آخاب حکومت شک زندگی شک. آخاب مردی شروری بُ کُ مردمش به پرستش بُتِ بعل تشویق شک. ایلیا به آخابش بُوات کُ خدا ئش مجازات کیمی کُ. نُ به آخاب بشوات: «دیم قلمرو اسرائیل، بدون فرمان مِ هیچ بارون و شبنم دیم زمین د نباره.» آخاب از حَرفِ ایلیا نندَقَر عصبانی بُبُ کُ تصمیمش بگی تا ئش بُکش.

خدا به ايلياش بوات پش بيايون و خود از اخاب مخفی ك. ايليا بُش بيايون و پلى جوي اووى كُ خدا نُش نُشون داده ب، ساكن بُ. هر روى صبحى و عصر، كُلاغون نُ را نون و گوشت شَتَتارد. ن مدّت اخاب و سپاهش پي ايليا اگردايند، ولى پَلد نُبُندن نُش پيدا كُرنَد.

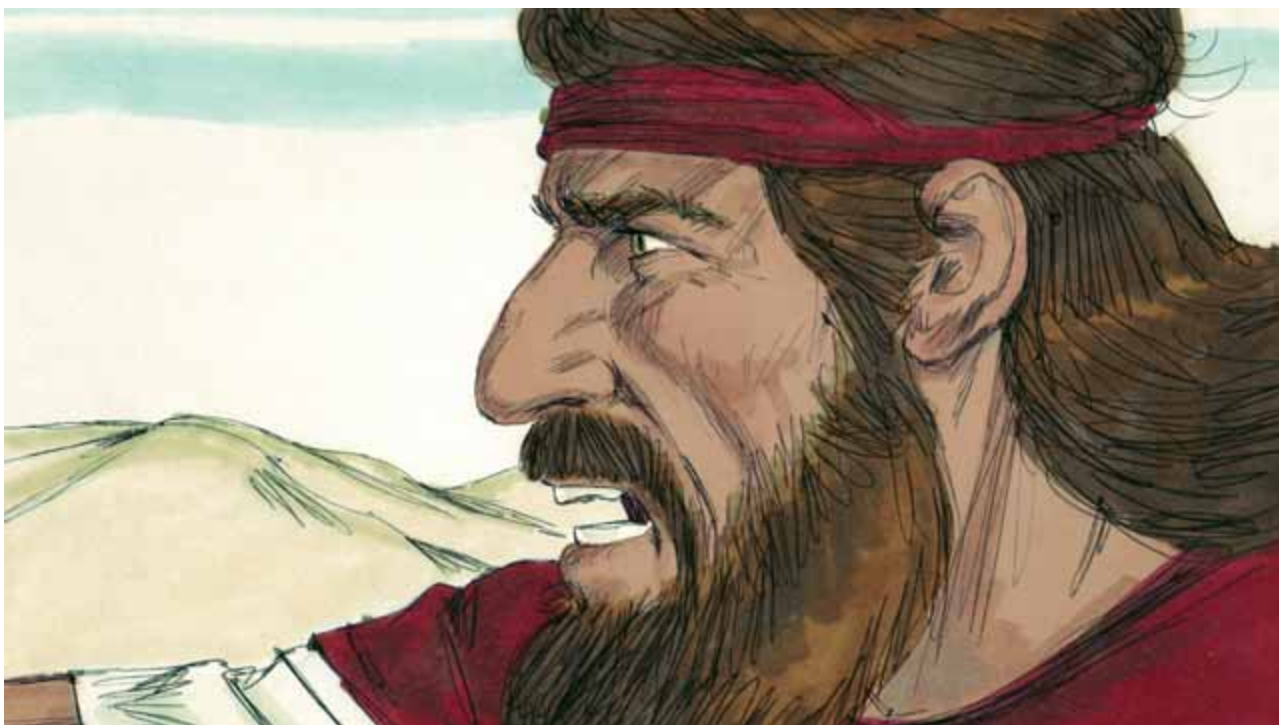
چون كُ واروون نَتَم، بَد ابي مدتي نُ نهر بُشكا. نزينى بُب كُ ايليا ب ياقاى بى بُش كُ نُ نزديكى د بُ. نين د ابي جَن پير هاد پيرش زندگى شَك كُ خاطر هُشك سالى آدوَقَشون خَرَدَن را نَد. هاد ن كُ نزينى بُ بازم پيرجَن از ايليا مراقبت شَك و خدا جى پاك نيازون ناش هاد پيرش شى دا. كيزه آرد و رووَانش هِچ وقت خالى نَب و پاك مدت هُشك سالى هميش نَمين غذاشون د. ايليا سه سال نين د بَمَنَد.

بَدِ سه سال و نیم، خدا ب ایلِش بُوات کُ دویارَ واررون بَتَّ. خدا از ایلِیا درخواستِش بِکَ کُ ب قلمرو پادشاهی اسرائیل واگَرَد و هادِ اخاب صحبت کِر. وقتی کُ اخاب ایلِش پدی ب نُش بُوات کُ: «تو ع کُ پاک ن مشکلونت ب وجود آرد!» ایلِیا در جواب نُش بُوات: «پاکِ مشکلون بدخاطر تو ع! تو یَهوَه کُ خدای واقعی ء تَرکِت بِکَ و بَعْل اَپَرَسَت. پاکِ قوم اسرائیل را ب کوهِ گَرِمل باز.»

پاکِ اسرائیل هادِ انبیا بَعْل کُ تعدادِشون ب ۴۵۰ آدم شَرَسا به کوهِ گَرِمل بَمِندَد. ایلِیا بَشُوا: «تا کی دُو ای دویل بُمونئ؟ اگر یَهوَه خدا ء، نُش پِپرَسَتئ و اَگِ بَعْل خدا ء نُش پیروی کِرئ.»

بَدِش ايليا به پيامبرون بُت بَعْل بَشوات: «ايي گاو نر قُربونيش كِرئ، گوشتيش تَكَ تَكَ كِرئ و ديم قربونگاه زمين نئ، ولي آتيش كارنُبغئ. مَ جى ديم اييي قربونگاه نَ كارَ اَكُرُم. خدايي كُ قربانگاه را آتيش بَكينِ خداى واقعيه.» نزينى بُبُ كُ پيامبرون بت بعل قربونيشون باهارد، ولي آتيششون كار نُبُغا.

بَدِش نُمين به سمت بت بعل دعاشون كَ: «اى بَعْل، صُداى هَمَ گوش كَ!» نُمين پاكِ روو دعا شُ اَك و داد شُ اَك و هادِ چاقو خوشون زخمى اَك. ولي از طرف بَعْل دِ آتيشى نَم و پاسخى جى نَم.»

پيامبرون بعل بعد ن كُ پاكِ روج دعا شُ اَك، خست بُب دند و دعاشون گوششَن د. بَدش ايليا ايبي گاو نَر ديم قربونگاه زمينش نا و به مردمش بوات كُ دوازه خُمَر اُوو ديم قربونگاه و چوو ووُن و بريچند كُ پاكِ نين و گوشتون كامل خيس بَب.

بَدش ايليا يزيني دعاش ك: «اَي يَهُوه، اَي خدای ابراهيم، اسحاق و يعقوب، ابروو به هَم نَشون هَاذ كُ تْ خدای اسرائيله و مَ خَدَمَتگزار تو. دعای مَ اجابت كَ تا ن قوم بُدونند كُ تو خدای واقعيه.»

جلی ایی آتیشی بَشکینا کُ پاک زمین و سنگون و گوشت و چوو و حتی اُوویی کُ نین بُ را بَشسوجنا. وقتی مردم نَشون پدی، جلی زمین گناد و بَشنوات: «یَهُوه خداه! یَهُوه خداه!»

بَدش ایلیا بَشوات: «نَهَرزئ ایی دون از پیامبرون بُت بعل فرار کَرندا!» مردم پاک پیامبرون بعل دستگیرشون کَ و از نین د بَشَنب و بَشَنگشت.

بَدِش ایلِیا به پادشاه اخایش بُوات: «جلی واگرد کیڈن، چون بارون کیمی آم.» هَمون وَقَت اَوورون سیاهی، آسمون بَشپوشنا و بارون شدید شُروش کَ . یِهوه هُشکسالیش تُمومش کَ و هادِن کارش تُونش دا کُ خدای واقعی کَ.

بَدِن کُ ایلِیا ماموریتش تُموم آبُ، خدا ایی مردی ب اسم اِلِیشع به پیامبری انتخابش کَ. خدا معجزگَل زیادی هادِ اِلِیشع انجامش بُدا. ایی دون ن معجز گَل نَعمان را اتفاقش افتا کُ فرمانده ارتش دشمن بُ. ن ایی مریضی وحشتناک پوستیش دَ. نَعمان در مورد اِلِیشع بَشپوش نفَت بُ و بُش پَلیش و درخواست کمکش کَ. اِلِیشع به نَعمانش بُوات خوش هفت قَر دیم رود اردن فرو کَ.

اولس ن حرف د خيلي ناراحت پې و چون فکر شک ک ن کار احمقانه ای ء، انجامش ندا. ولی بعدش تصمیمش عوض پې و خوش هفت قر رود اردن فروش ک. وقتی ک هفتمین قر خوش فروش ک شفاش گي و خدا نش شفاش داد پ.

خدا قوم اسرائيل را پیامبرون زیادی بی بشکینا د پ. پاک نمین ب مردم هشدارشون شدا ک بتون نپرستی و هاد هم عادلان رفتار کری، ب هم رحم کری و شرارت نکری و خداهش اطلاعت کری. آگ نرینی رفتار نکری، پلی خدا د گناهکاری و خدا شتم مجازات کیمی آکر.

خیلی از وقتون مردم خداشون اطلاعات نک و هاد پیامبرون بدرفتاری شک و حتی نُمین شگشت! یَقَر ارمیای پیامبر دیم چاهی دیرشون خوست تا بمیر. ارمیا ته چاه دیم گل و شُل فرو بُش. ولی بَدش، پادشاه دلش رحم آم و دستور شادا تا نُش برآرند قِبل ن کُ بمیر.

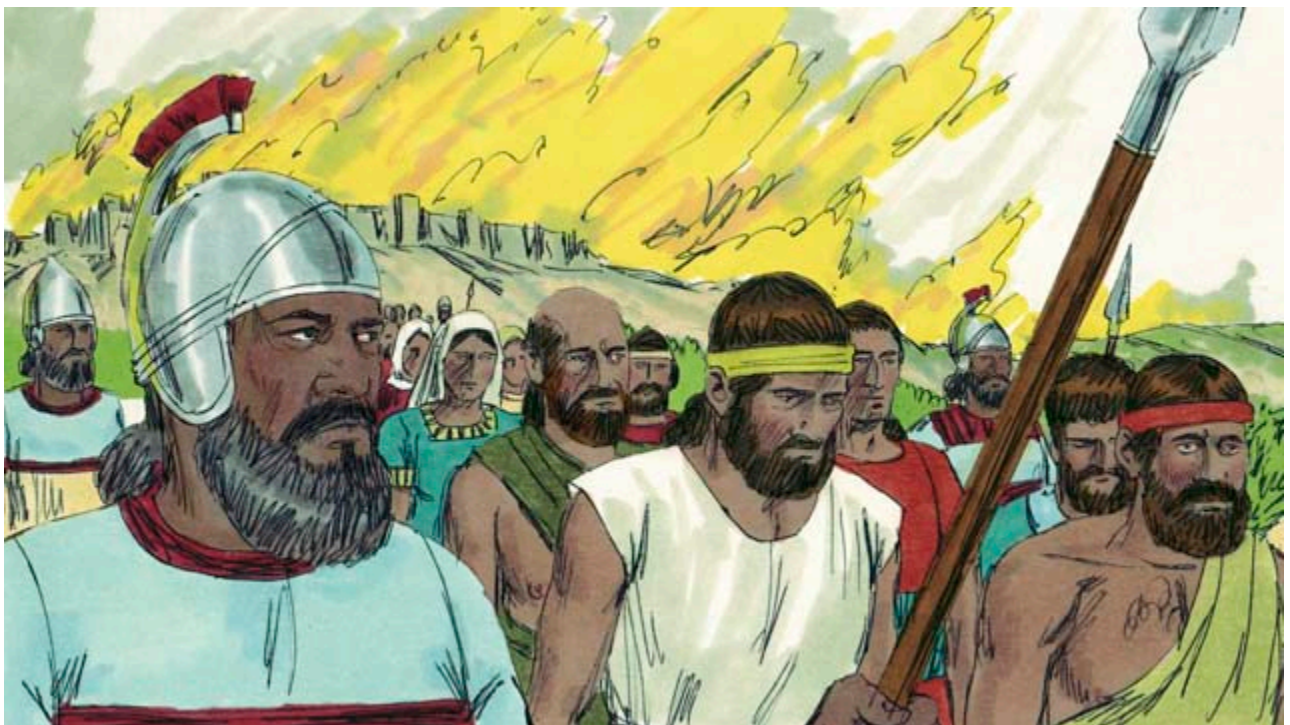
هاد ن کُ مردم از پیامبرون نَفَرَتشون دَ بازم نُمین در مورد خدا دَمشون شدا. نُمین به مردم هشدارشون شدا کُ اگ توب نِکری، بین د اشی. نُمین وعده خدا را کُ اَمَدَن مسیح بُ ب مردم یادآوری شک.

داستانی بَرگِیت از کُتاب مقدس: کُتاب اول پادشاهان فصل ۱۶ تا ۱۸؛ کُتاب دوم پادشاهان فصل ۵؛ کُتاب ارمیا فصل ۳۸

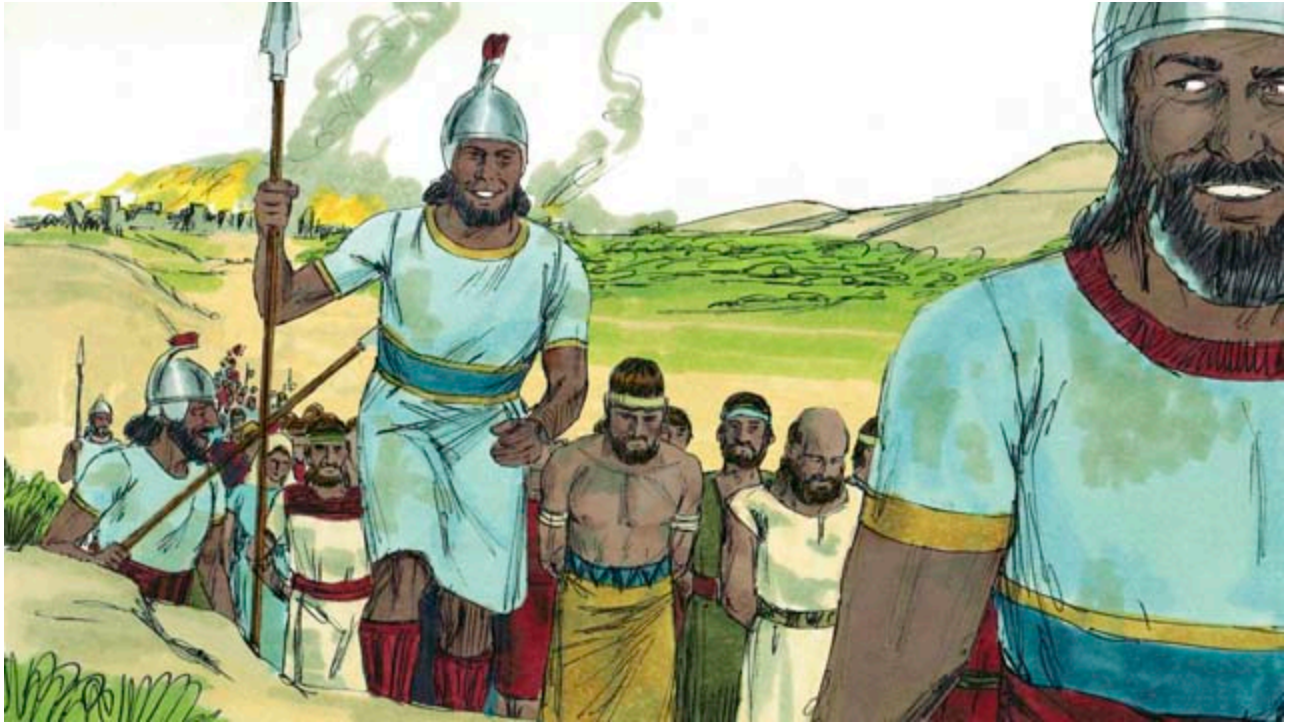
۲۰- تبعید و بازگشت

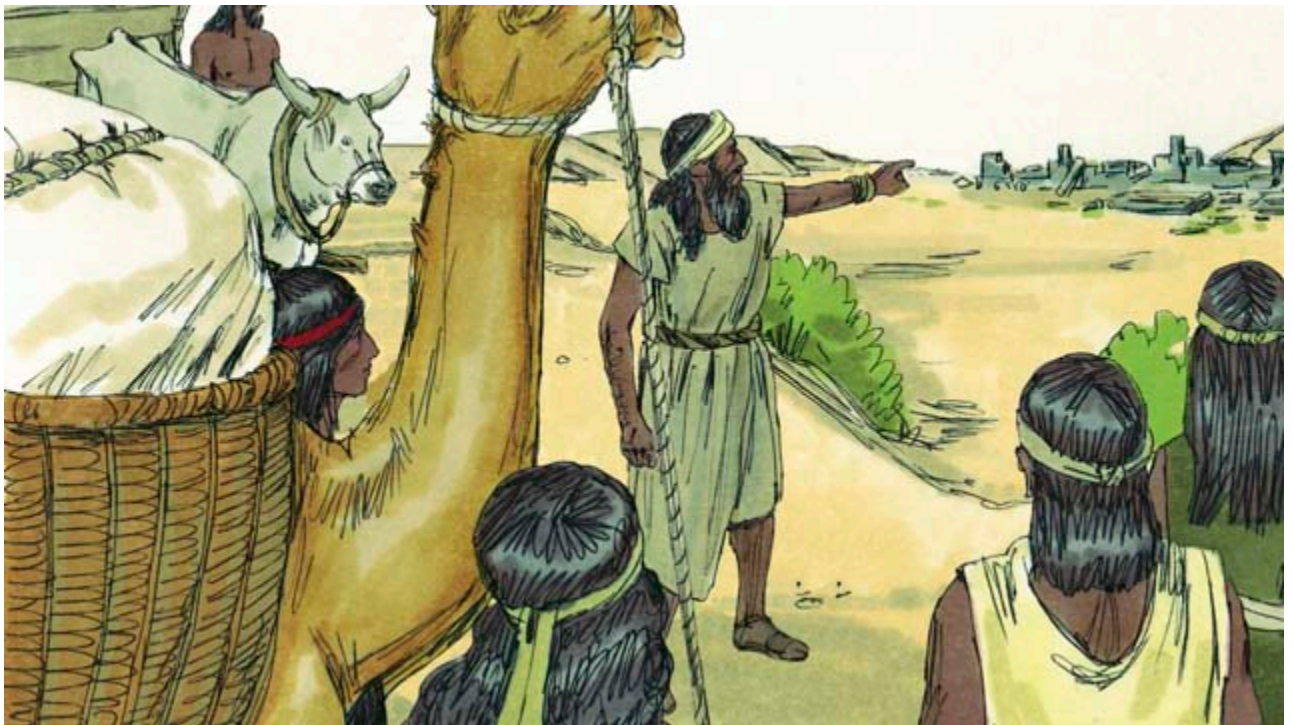
پادشاهی اسرائیل و پادشاهی یهودا هر دو فُنجشون ضد خدا گناهشون كَ. ثُمین عهدی كُ هادِ خدا دیم كوه سینا دَرشون بَسْتِ بُ، بَشْنَمَرْد. خدا هادِ پیامبرون ب ثُمین هشدارشون دا كُ واگردنَد و خداهش پرستش كرنَد، ولی ثُمین اطلاعیشون نَك.

نَزینی بُبُ كُ خدا ثُمین تنبیهش كَ و اجازَ شادا كُ دشمنونشون ثُمین نابود كِر. نُ وَقَتِ ایبی قَوْمِ قدرتمند وجودش دَ كُ اسمیش آشور بُ. آشوریون از بَقی قَوْمون خیلی بیرحم تر بُدَنَد. پادشاهی اسرائیل توسط آشوریون از بین دُ بُش. آشوریون خیلی از مردم پادشاهی اسرائیل را بَشْنُگشت، هر چ كُ شگا غارتشون كَ و قسمتونی از سرزمینشون را بَشْنُسوجنا.

آشوریوں پاکِ پیامبروں و آدمون پیلدار و آدمونی کے مہارتِ تیشون د ہادِ خوشون بٹن ب ب آشور۔ فقط آدمون گمی کے فقیر بُدند اسرائیل د پمندن۔

بدش آشوریوں، بیگانگوں ب سرزمین اسرائیل بٹنارد تا نین زندگی کړند۔ بیگانہ گل شہرون ویرون بازسازیون کے و ہادِ باقی مند اسرائیلیوں، ازدواجشون کے۔ نسل ازدواجش نیا را، سامری آشنخوند۔

مردم پادشاہی یہودا بَشَنَدی کُ خدا مردم پادشاہی اسرائیل را ہادِ خاطرِ بی ایمانی و نافرمانی کُ شِ اکَ مجازاتِ شون کَ ولی ہادِ نَ،
ہنی بَت و خدایون کنعانیان شِ پَرستادِنَ۔ خدا پیامبرونی بَشَکینا تا نُمین ہشدار دِ ولی نُمین کار خُشون شَک۔

نَزْدِيكَ صَد سال بَد نَابودی پادشاهی اسرائیل ب دست آشوریون، خدا نَبوگَدْنَصَّر پادشاه بابل را بَشْکینا تا ب پادشاهی یهودا حَمَل کَر .
بابلیون قَوْم قَوی بُدَنَد . پادشاه یهودا قَبیلش کَ به نَبوگَدْنَصَّر خدمت کَر و هرسال پیر زیادی نُش را شْکینا .

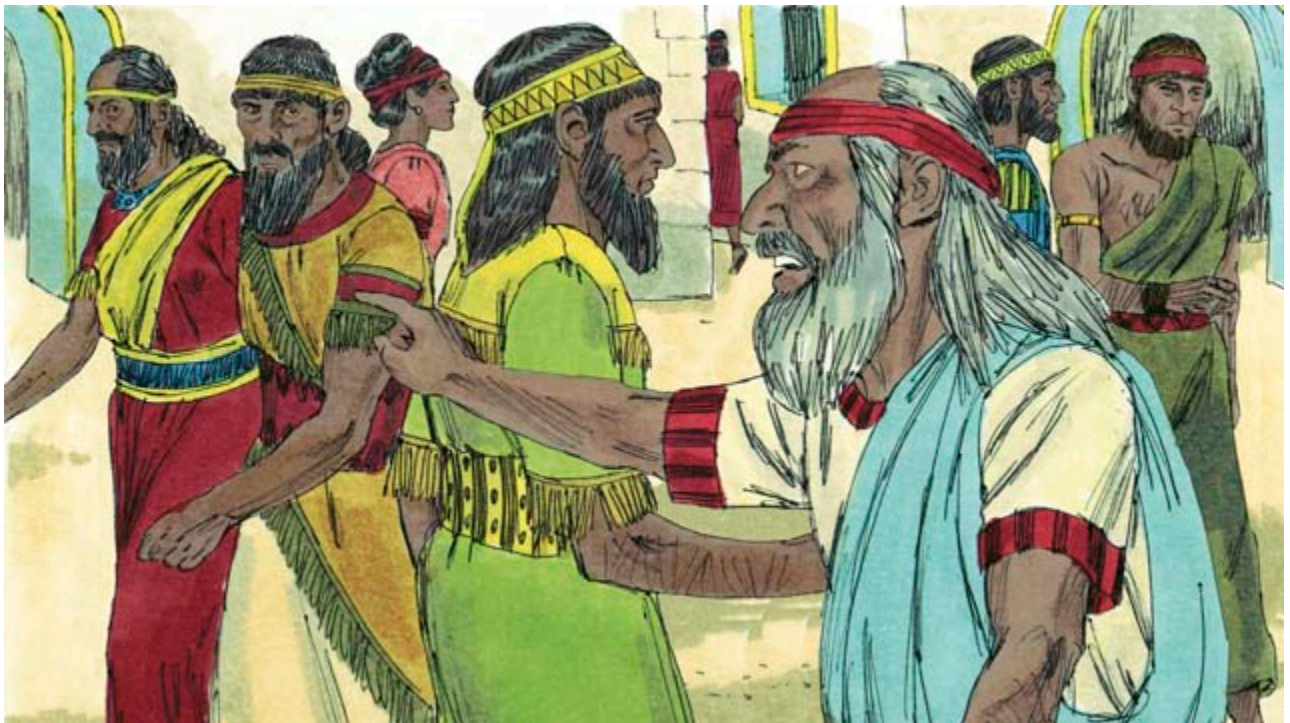
ولی بد چند سال پادشاہ یہودا علیہ بابل شورشش ک۔ ن خاطر را بابلیون دوبار واگرداند و بہ پادشاہی یہودا حملشون ک۔ بابلیون کل شہر اورشلیم تصرفشون ک، معبد نابودشون ک و پاک ثروتی ک معبد و شہر د ب بشنوب۔

نہ خاطر را ک پادشاہ یہودا تنبیہ کړند، سربازون نیوکدنصر بیرگلش چلی چیمونش بشنگشت و چیمونش کورشون ک۔ بد ن، نمین پادشاہ ہاد خوشون بشنوب تا زندان بابل د پمیر۔

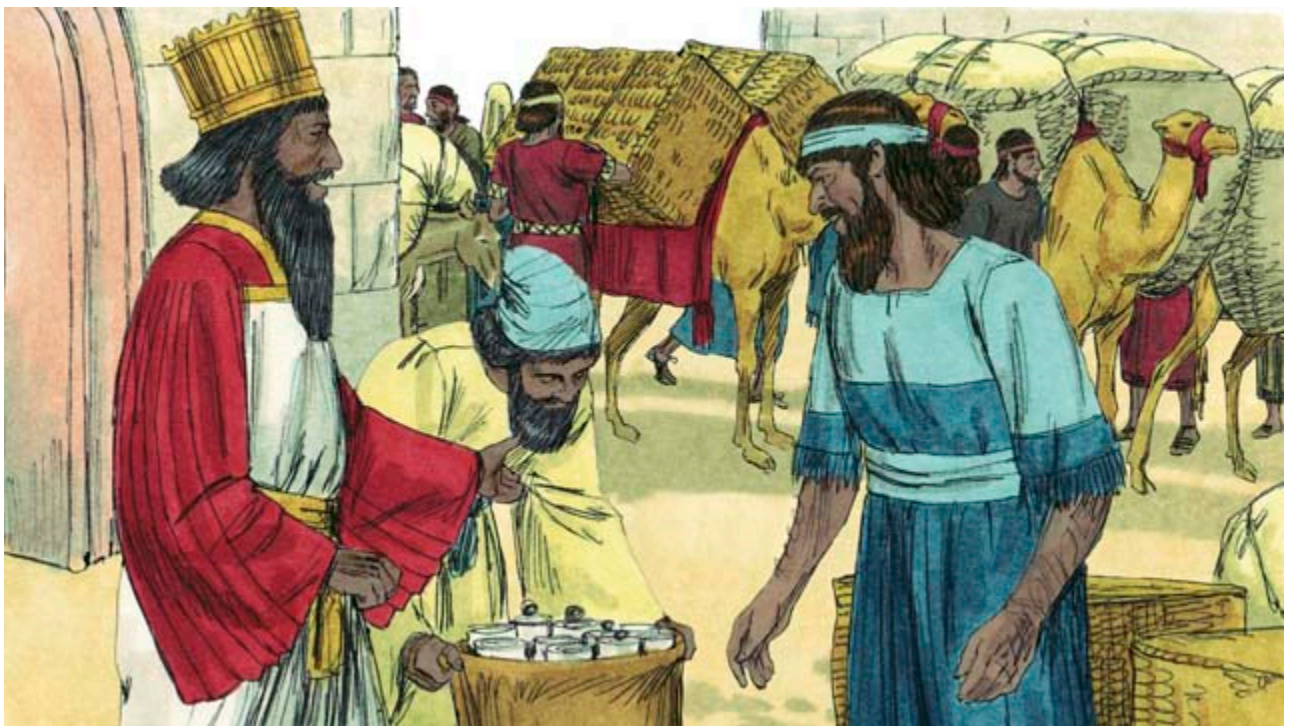
نبوگدنصر و سپاهیونش تقریباً پاک مردم پادشاه یهودا هادِ خوشون بَشْنَبَ بابل و فقط آدمون فقیر و کشاورز زمینشون نا تا کشاورزی کرنَد. به ن وقت کُ قوم خدا مجبور بُد ند سرزمین موعودشون ترک کرنَد، تبعید اواجند.

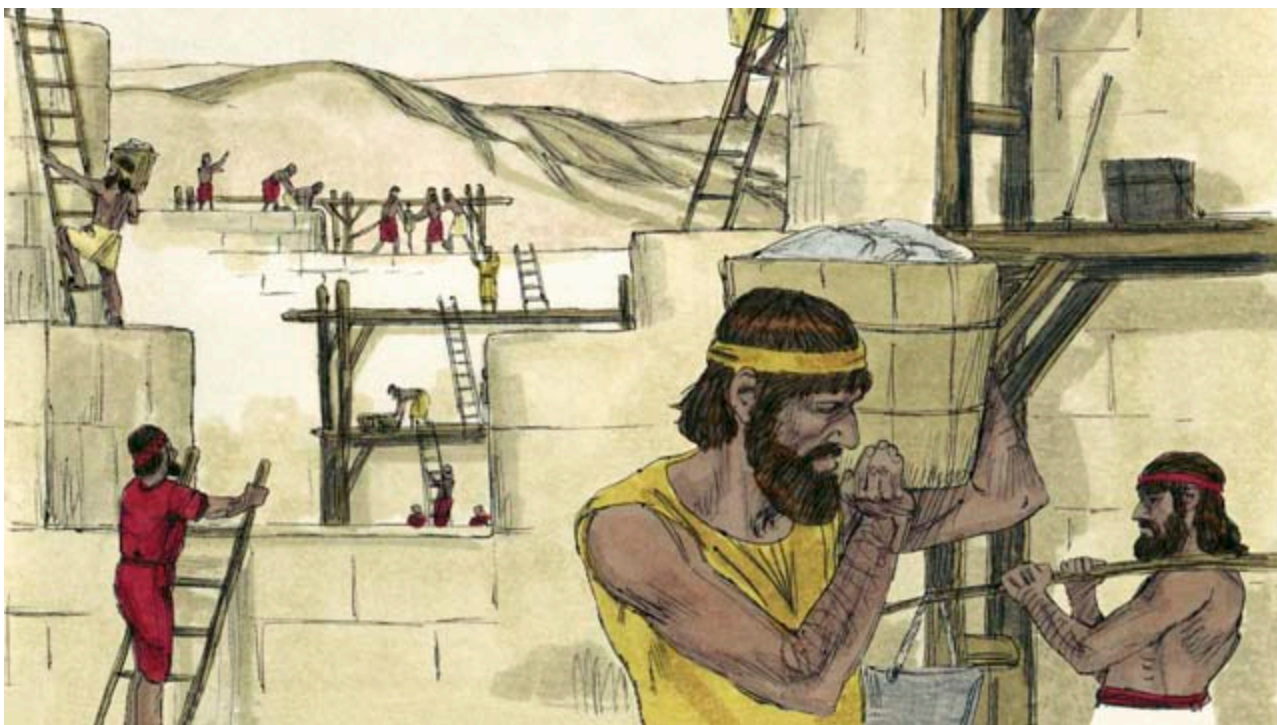
اگر چ خدا هادِ تبعید قوم خوش به خاطر گناهونشون مجازاتش ک، ولی نُمین و وعِدگی کُ شاداد بُ ویرش وائش. خدا هادر قوم خوش بُ و هادِ پیامبرون هادِ نُمین صحبت شک. خدا وعد شادا کُ بد هفتاد سال دوبار قومش به سرزمین موعود وا اگردن.

بَدِ ہفتاد سال، کوروش پادشاہ پارسیوں، بابلیونش شکست آدا و نِزینی بُبُ کُ امپراتوری پارسیوں بر امپراتوری بابلیون دیم خیلی یاقا و قومون د تسلطش پیدا کَ۔ نُو وَقَت د مردم اسرائیل را یہودی شَنامید و ثَمین ویشتر عمر خوشون را بابل زندگیشون کرد بُ۔ فَطَط ثَمین کُ خیلی پیر بُدِنَد سرزمین یہودا ویرشون بُ۔

پارسیوں ہا دِ ن کُ قَوی بُدِنَد، ہا دِ قومون زیر سُلطَ خوشون ہا دِ مہربونی رفتار شُ اَکَ۔ بَدِ مدت کمی کُ کوروش ب پادشاہی پارسیوں بَرسا دستور شادا ہر یہودی کُ شی ب سرزمین یہودا وَاگر دِ اجازَ دارہ تا سرزمین پارس ترک کِر و وَاگر دِ۔ نُو حتی پیل ب ثَمینشون دا تا معبد اورشلیم دوبارَ بازسازی کِرِنَد۔ ہفتاد سال بَدِ تبعید، گروہ کمی از یہودیوں ب شہر اورشلیم در سرزمین یہودا وَاگر دِ۔

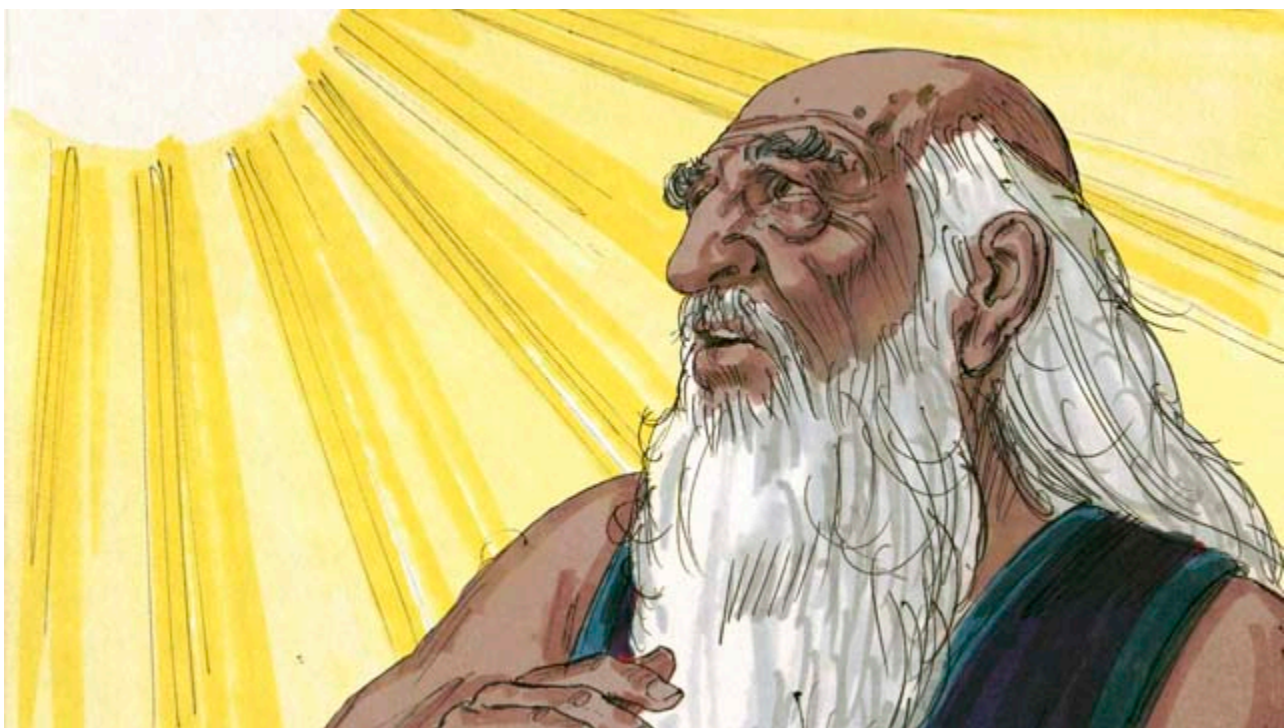
وقتی قوم ب اورشلیم واگردانند، معبد و گلِ دورِ اورشلیم بازسازی شوند که پارسِیون هنی دیم ثمین تسلطشون د ولی ثمین دوبار سرزمین موعود بُدند و شتونا خدا دیم معبد پَرسش کَرنند.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: کتاب دوم پادشاهان فصل ۱۷ و ۲۴ و ۲۵؛ کتاب دوم تواریخ فصل ۳۶؛ کتاب عزرا فصل ۱ تا ۱۰؛ کتاب نحمیا فصل ۱ تا ۱۳

۲۱- خدا وعده آمدنِ مسیح را شادا

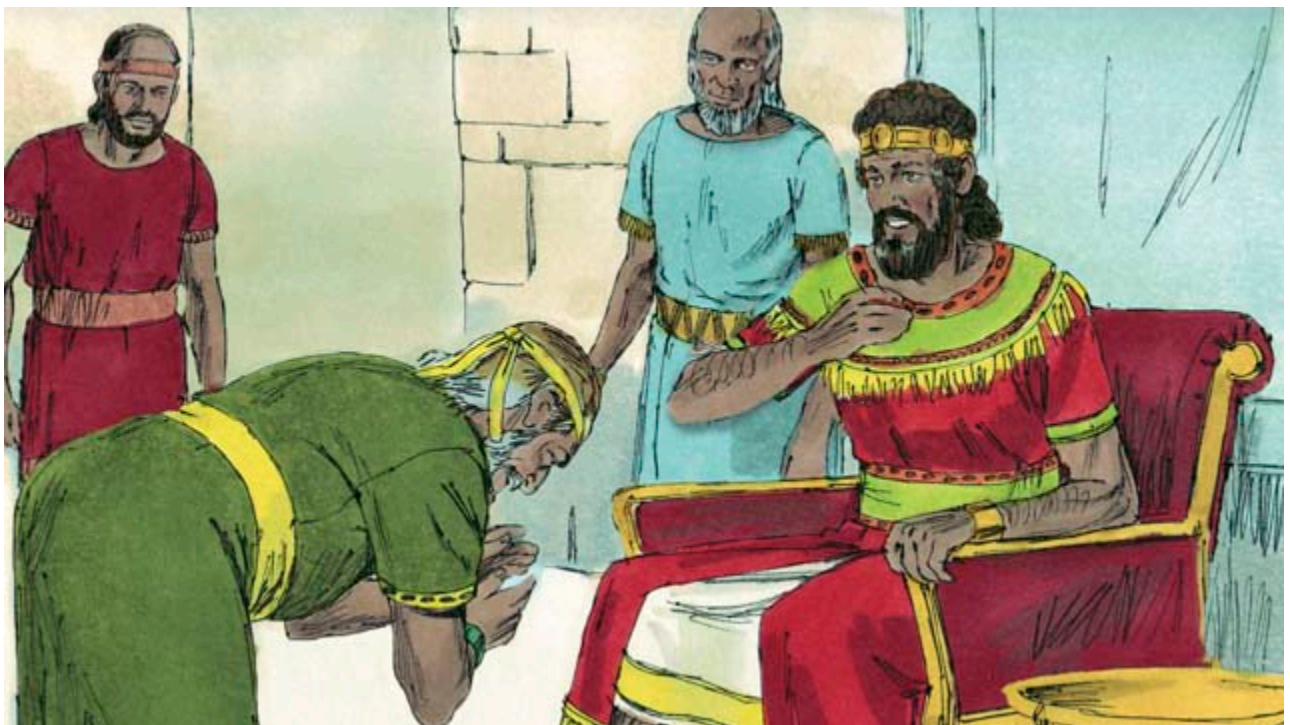
از همون اول خلقت خدا خیلی خیب شزونا کُ بد خیلی وقت کُ پوڊري مسیح موعودش کیمی اکین. نُ به آدم و حواس وَعَد شاداد بُ کُن کار بدون شک کیمی ک. خدا وَعَد شاداد بُ کُنسل حوا آدمی کیمی آم کُ گلّ مار کیمی کوبا. ماری کُ حواش گولش دا همون شیطان بُ. وَعَد ن بُ کُ مسیح، شیطانیش کامل شکست کیمی دا.

خدا ب ابراهیم وَعَد شادا کُ به خاطر نُ پاک ملتون جهان برکت کیمی یافت. نُ ب وَعَد خوش بد ن کُ وقتی پوڊريا هاد فرستادن مسیح عمل شک. مسیح موعود ایگا مردم را از هر قومی کُ هِنْد از گناهانشون نجات بخش.

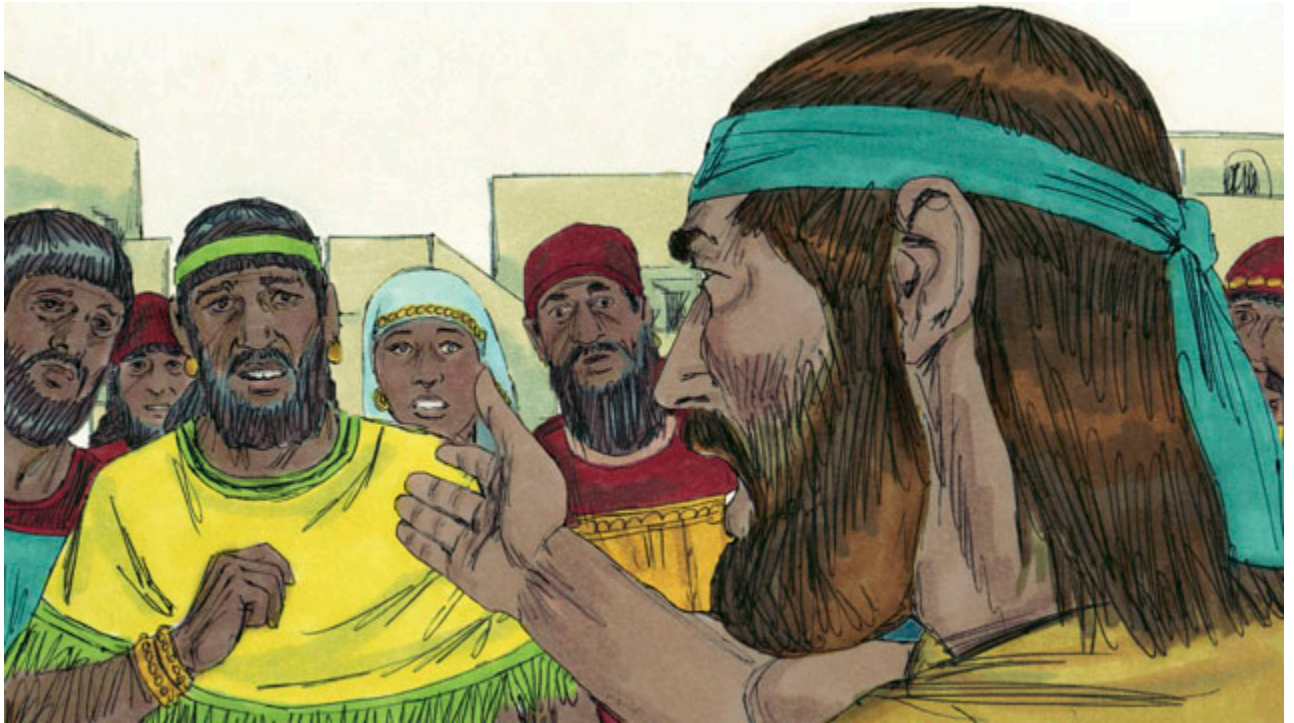
خدا به موسی وَعَدَ شادا کُ بَعْدَا این آیندَ د نجات دهنده ای مثل نُ پا آبِ. ن نجات دهندَ همون مسیحای موعود بُ. نِزینی خدا یَقَرَبی وَعَدَ بَمَدَن مسیح را شادا.

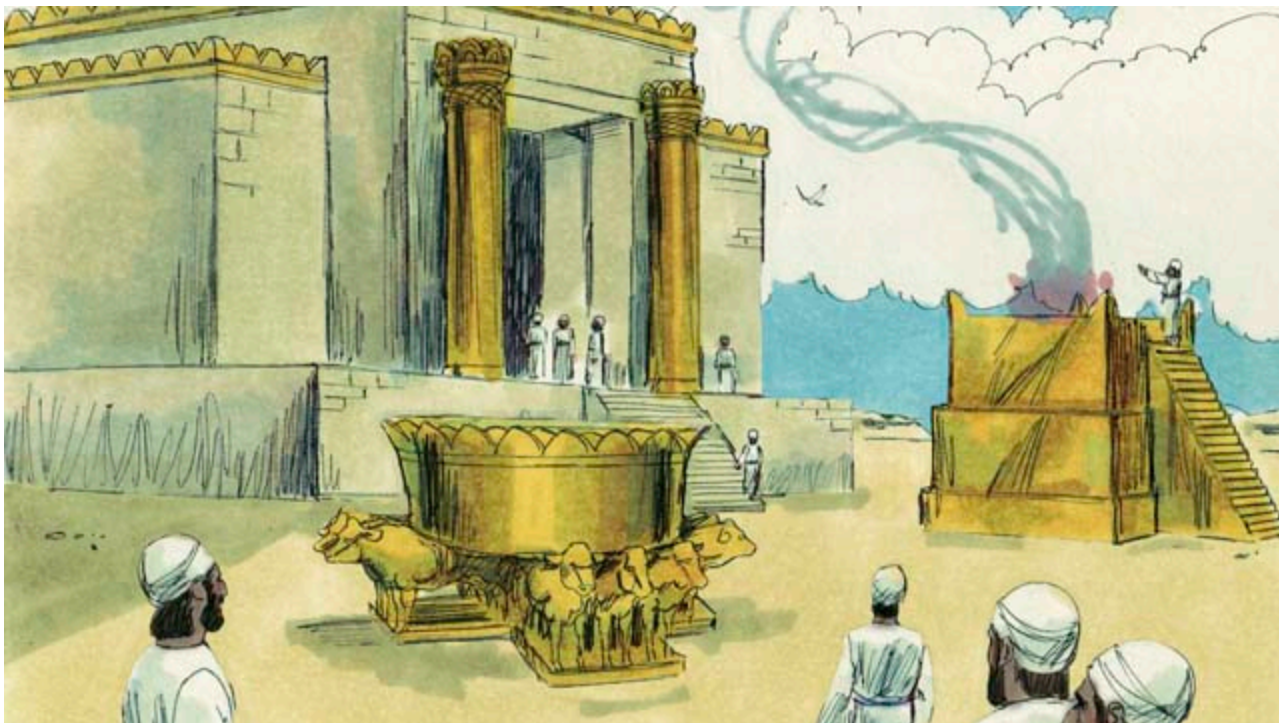
خدا به داوود پادشاه وَعَدَ شادا کُ آیمی از نسل نُ به پادشاهی کیمی رسا و تا آخری و ابد دیم قَوْم خدا سلطنت کیمی ک. ن ب ن معنی بُ کُ مسیح موعود از نسل داوود کیمی آم.

ب وسیلہ ارمیای نبی خدا وعدہ شادا کے پیمان و فراری جدید آمادہ کیمی آکر، ولی، ن شبیہ عہدی کے خدا ہاد اسرائیل دیم کوہ سینا شایستہ بے۔ دیم پیمان جدید، خدا قانون خوش دیم قلب مردم آنویس۔ مردم شخصا نش آشناسیند و بہ ن محبت آکرنند و از احکام ن اطلاعت آکرنند۔ مسیح آدمی بے کے ن پیمان جدید ہاد نمین درشتبست۔ نمین قوم ن آیند و خدا گناہون نمین آبخش۔

انبیای خدا همچنین بشنوات کے مسیح موعود، نبی، کاهن و پادشاہ کیمی بے۔ نبی آدمی کے گلام خدا گوش آکر و نش مردم را آواج۔ مسیح موعود خدا، نبی کاملی کیمی بے چون کے ن پیامون خدا را کامل آفہم و ن را ای طوری کامل مردم را بازگو آکر۔

کاهنون یهودی از طَرَفِ مردم خدا را قُربونی شُ اکّ کُ جایگزینی بُ مجازاتشون را همچنین کاهنون مردم را ب درگاه خدا دعا شُ اکّ. هادِن قُرار بُ کُ مسیح موعود کاهن گُردی ب کُ خوش را ب عنوان ایی قُربونی کامل تقدیم خدا آکر. یَنی نُ هج وقتی گُناه نکر و وقتی کُ خوش ب عنوان قُربونی تقدیم کر، احتیاجی به قُربونی بی آی ن خاطر گُناهون نّه.

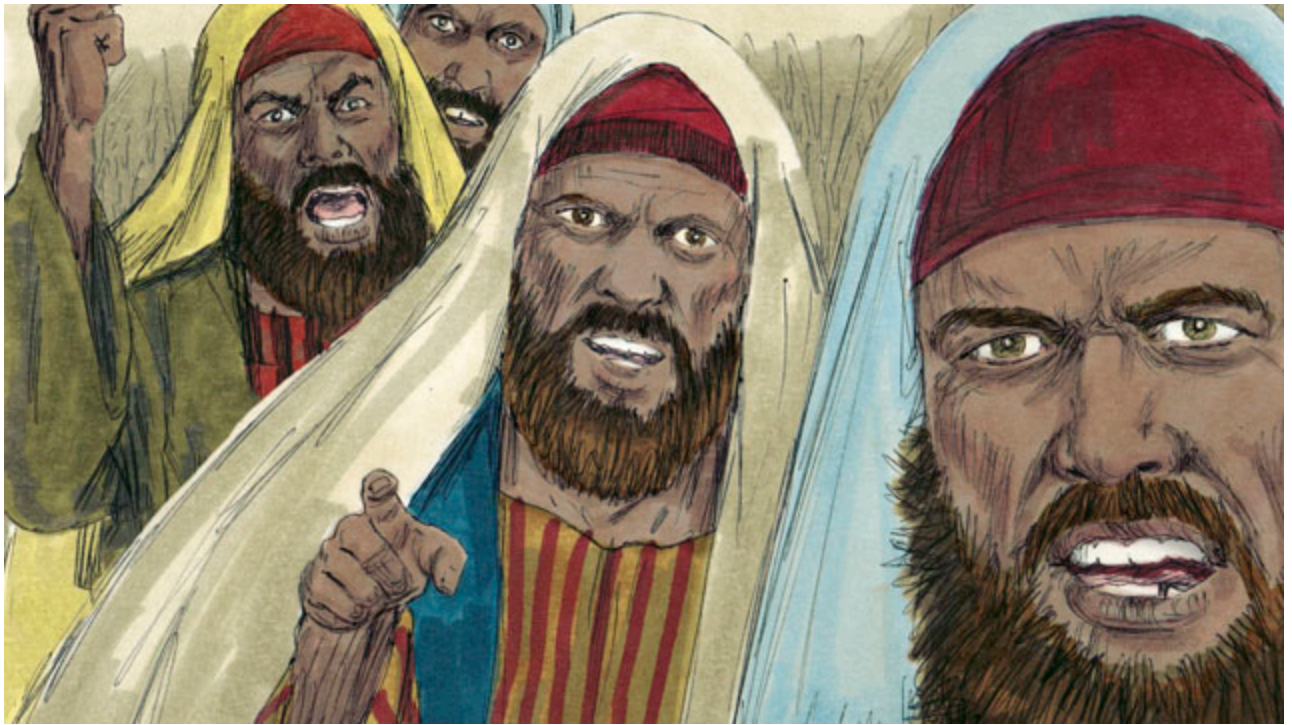
پادشاهون و رئیسون دیم گُروهونی از مردم حکمرانی شُ اکّ و بَضی وَقْتون اشتباهاتی شُ اکّ. داوود پادشاه فَقَط دیم اسرائیلیون حکمرانی شکّ. ولی، مسیح موعود کُ از نسلِ داوود ات دیم پاکِ دنیا حکومت کیمی ک. نُ عادلانَ حکومت کیمی ک و تصمیمون درستی کیمی گیت.

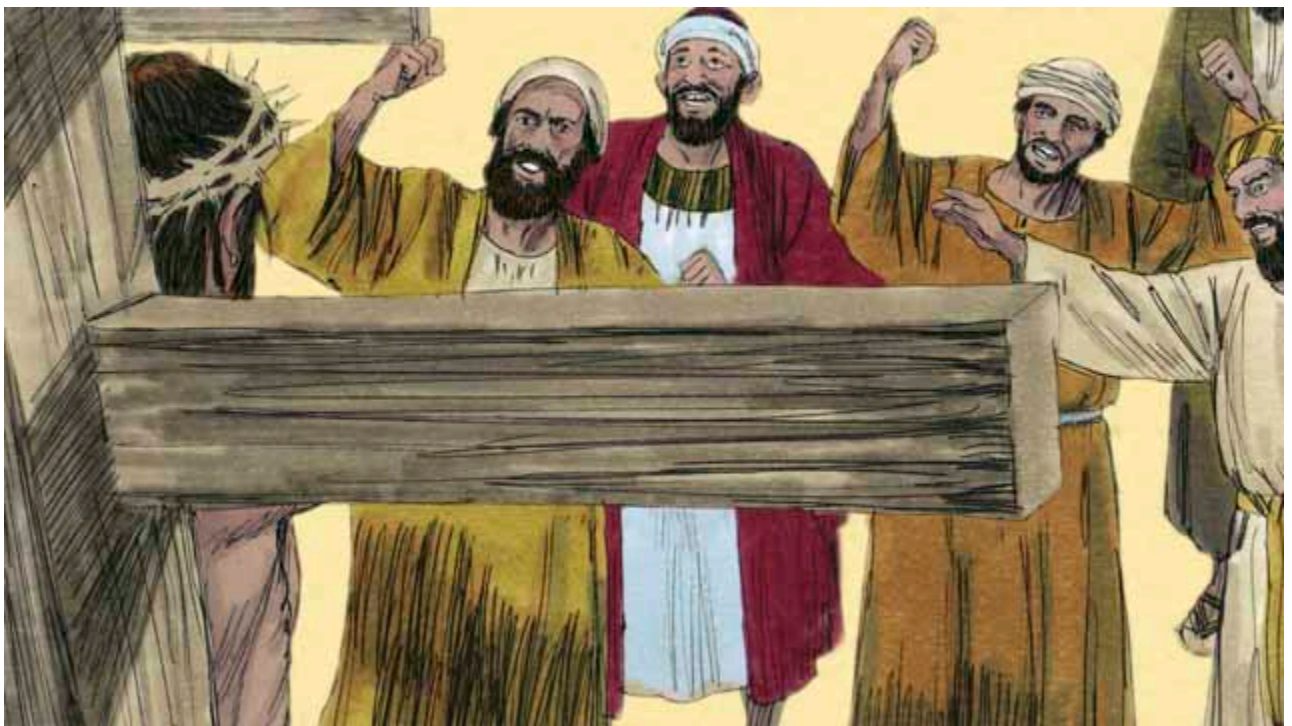
پیامبرونی کُ از طرف خدا بَمَدَنَد، نَبُوتون زیادی در مورد مسیح موعودشون پُگرد بُ. ملاکی نبی نَبوتش گرد بُ کُ پیش آمدن مسیح موعود، پیامبر گُردتری کیمی آم. اشعیای نبی نَبوتش گرد بُ کُ مسیح موعود از باکره ای به دنیا کیمی آم. میگاه نبی جی بَشوات بُ کُ ن دیم شهر بیت لحم به دنیا کیمی آم.

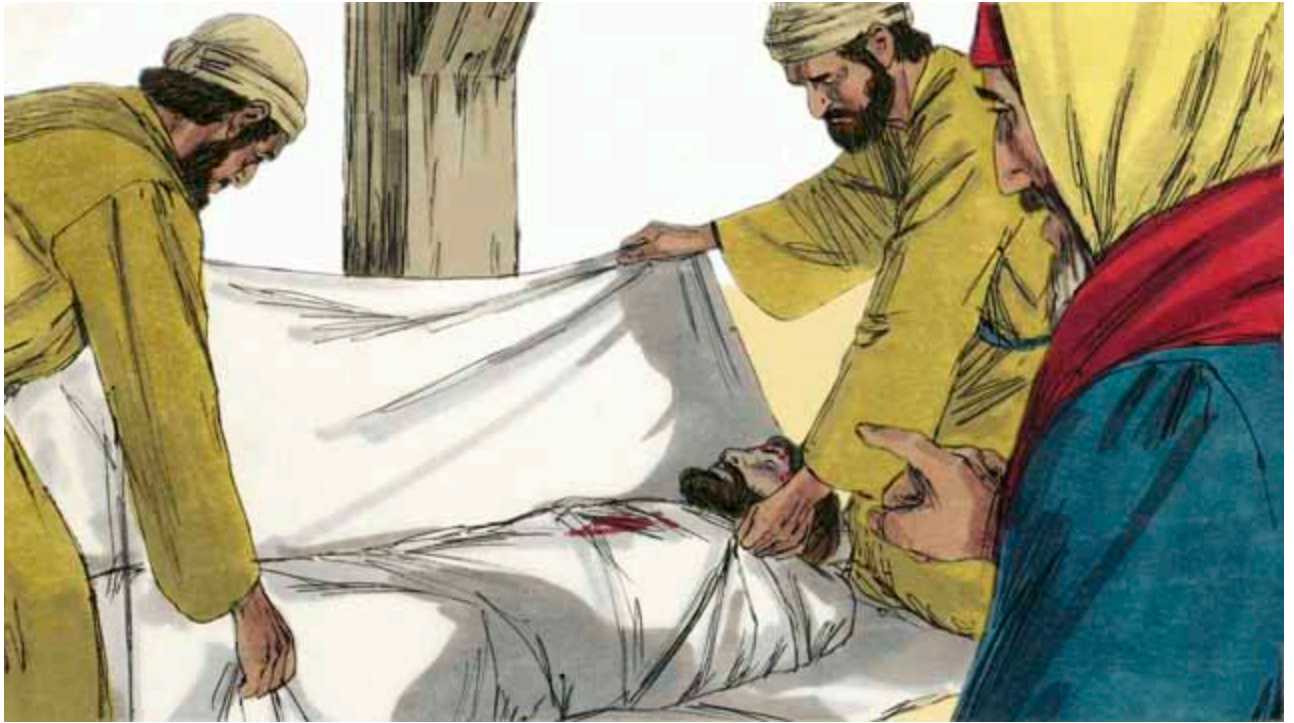
اشعیای نبی شَوات کُ مسیح این جلیل زندگی کیمی اکر. نُ قَلبون بَتَهَمَرِیاد آمون تَسَلی آد و اَسیرون آزاد کیمی ک. نُ هَمچنین نَبوتش کُ کُ مسیح موعود، مریضون، کور و لنگ و گر و لال شِفا آد.

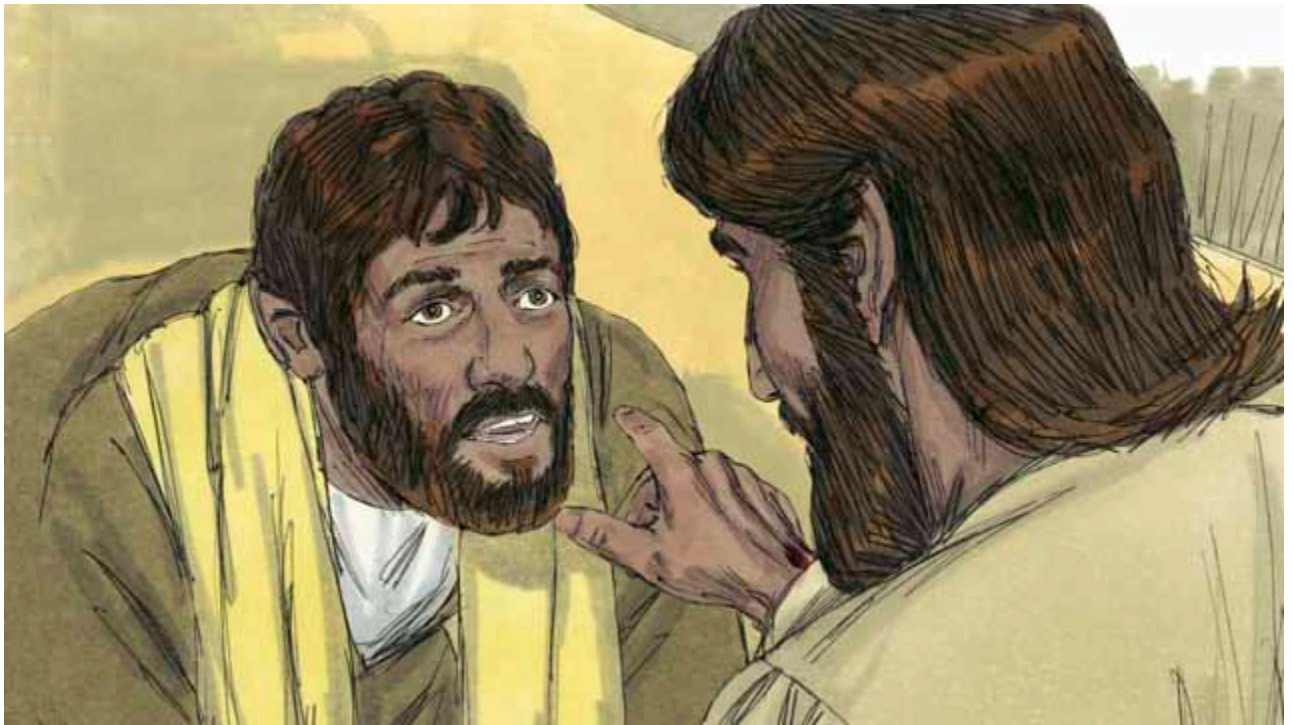
اشعیای نبی همچنين نبوتش ځرډ بڼ کڻ مردم از مسيح نبی وځشون کیمی آم و نځ قییل نکیمی کڻ. بقی انبیالځل جی نبوتشون ځرډ بڼ کڻ ایی ډون از رفیقون مسیح به نڻ پشت اځرندڻ. زکریا نبوتش کڻ کڻ نڻ دوست در مقابل سی سکه نفر ب مسیح خیانت کیمی کڻ. بقی انبیالوون جی نبوتشون ځرډ بڼ کڻ مسیح اځښندڻ و پیرن نڻ قُرع در اځوسندڻ.

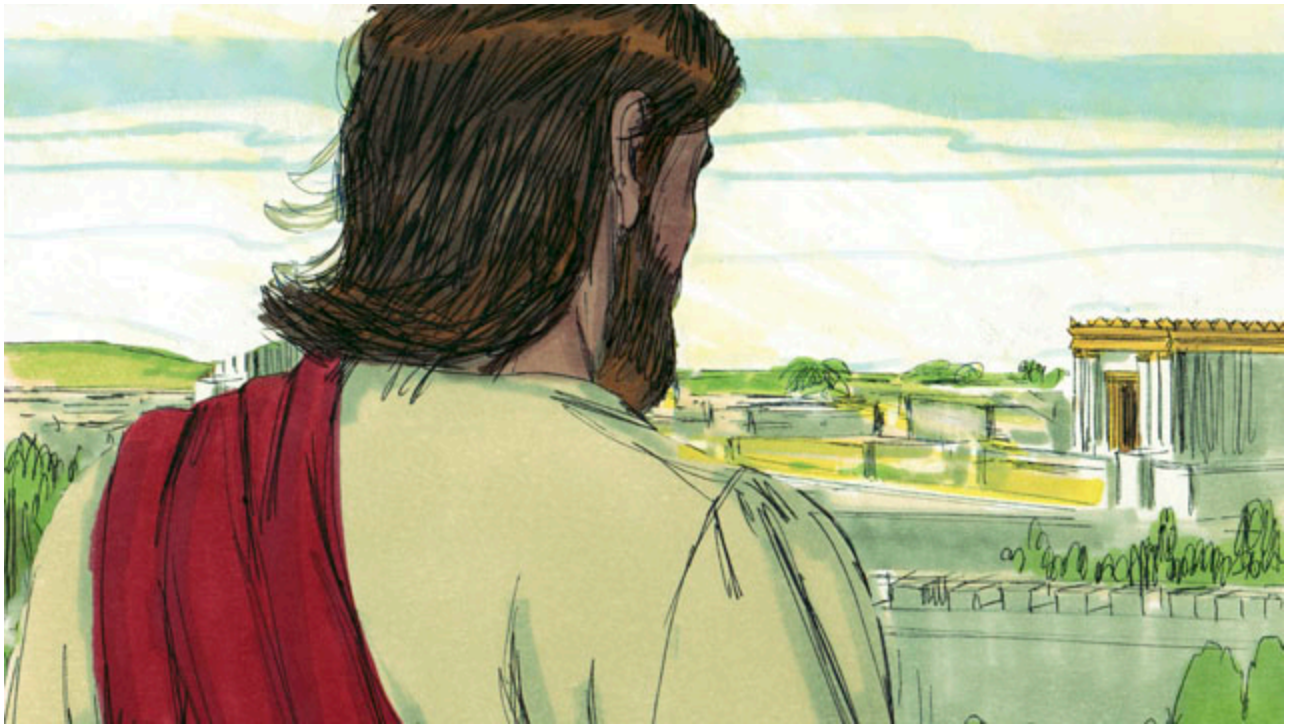
همچنين پیامبرون در مورد نڻ کڻ چطوری امیر نبوتشون ځرډ بڼ. اشعیای نبی بځواته بڼ کڻ مردم ب نڻ ثف پرتاب اځرندڻ و نځ کُتک کار اُبځندڻ و مسخرش اځرندڻ. بځش بځښ سوراخ اځرندڻ تا هادڻ درد ځردی پمیره. هادڻ نڻ کڻ هځ گناهیش مرتکب نځدڻ بڻ.

بقی پیامبرون جی نبوتشون بگرد بُ کُ مسیح ایگا آدمِ کامل و بدون هیچ گناهی ب. نُ ایگا یمیر چون کُ خدا نَش یاقا گناه پاکِ آدمون جهان مجازات کیمی ک. مجازات نُ باعث اَب کُ بین انسان و خدا آرامش و صلی برقرار بب. ن خاطر را، اراده خدا ن بُ کُ مسیح ضرب بخوره و یمیر.

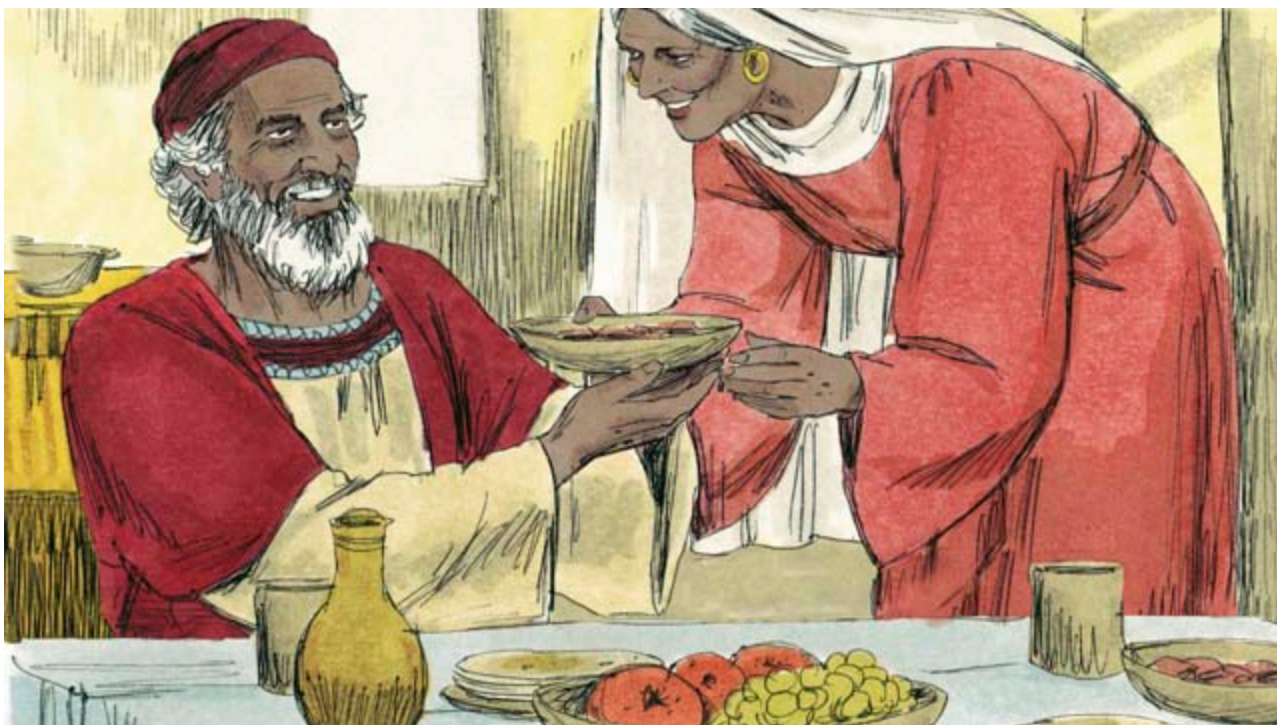
بقی پیامبرون نبوتشون بگرد بُ کُ خدا مسیح را بد مرگ بلند کیمی ک. زیننی هادِ مردن و پا بُنن مسیح از مرگ، خدا شگا کُ نقشه نجات گناهکارون کامل کر و عهد تاز هادِ بشر در بند.

خدای چِگَلِ زیادی دربارہ اَمَدَنِ مسیح بہ انبیا آشکارش کَ۔ ولی مسیح موقعِ ہِجِ کدوم از نِ پیامبرون ہَنی نَمِد بُ۔ ویشتر از ۴۰۰ سال قبل از آخرین نبوت، وقتی کُ انسان بہ کمال اَرس، خدا مسیحش ب جہان بَشکینا۔

داستانی بَرگیت از کُتابِ مقدس: کُتابِ پیدایش فصل ۳ آیہ ۱۵، فصل ۱۲ آیہ ۱ تا ۳، کُتابِ تثنیه فصل ۱۸ آیہ ۱۵، کُتابِ دوم سموئیل فصل ۷، کُتابِ ارمیا فصل ۳۱، کُتابِ اشعیا فصل ۵۹ آیہ ۱۶، کُتابِ دانیال فصل ۷، کُتابِ ملاکی فصل ۴ آیہ ۵، کُتابِ اشعیا فصل ۷ آیہ ۱۴، کُتابِ میکاہ فصل ۵ آیہ ۲، کُتابِ اشعیا فصل ۹ آیہ ۱ تا ۷ و فصل ۳۵ آیہ ۳ تا ۵ و فصل ۵۳، کُتابِ مزامیر فصل ۲۲ آیہ ۱۸ و فصل ۳۵ آیہ ۱۹ و فصل ۶۹ آیہ ۴ و فصل ۴۱ آیہ ۹، کُتابِ زکریا فصل ۱۱ آیہ ۱۲ و ۱۳، کُتابِ اشعیا فصل ۵۰ آیہ ۶، کُتابِ مزامیر فصل ۱۶ آیہ ۱۰ و ۱۱

۲۲- ب دنیا اَمَدَن یوحناى تعمید دهنده

از قدیم تا ه خدا هاد پیامبرون خوش هاد قوم خوش دم شدا. ولی، بعد از ۴۰۰ سال ک خدا هاد قوم خوش دم ش نداد ب، یقرط فرشته خدا دیم کاهن پیری ک اسمش زکریا ب ظاهر گردها. ثما و جیش الیزابت، آیمون خداترسی بُدند و الیزابت وچ دار نب.

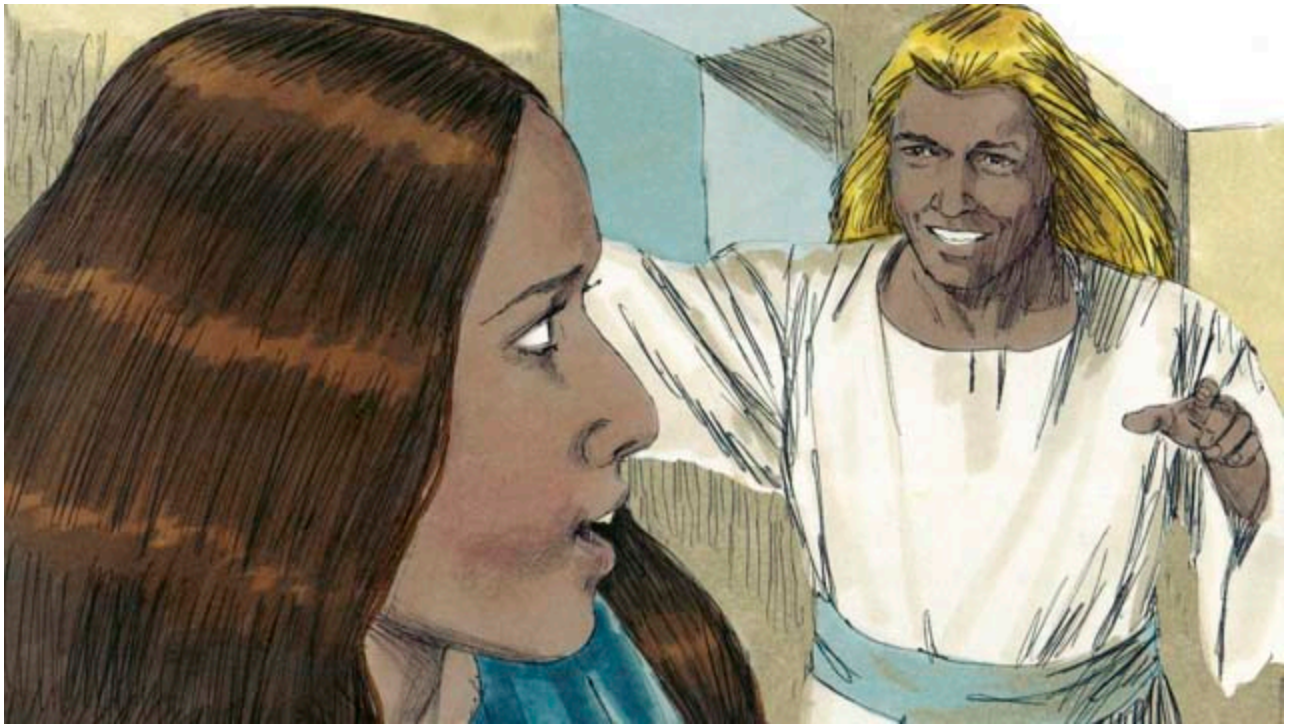
فرشته خدا به زکریاش بُوات: «جَن تو ایی پیر بَرای. تو اسم ن یوحنا کیمی نا. خدا ن را از روح خوش بساج و یوحنا مردم را برای آمدن مسیح موعود آماد کیمی ساخت.» زکریا در جواب بشوات: «م و جیم وچ دار بُدن را خیلی پیرم! چطوری زوونم ک راشنیش د م آواج؟»

فرشته خدا به زکریا جَوایش بُدا: «مَ از طَرَفِ خدا بَمِدُّم تا ن خِبَرِ خوش دِ تو دُم. ة کُ تو سُخُنون مَ باور نَکِر، قَدَرَتِ ن کُ دَم بِدِ از دست اَدِ تا وقتی کُ ن وَچَ ب دُنیا بور.» همون موقعِ آی زکریا دَم نَشْتونا بِدِ. بَدِش فرشته خدا پَلی زکریا د بوشو. زکریا به کیی واگردا و طولِش نِکِشا کُ جَنِش وَچَ دار بُبُ.

وقتی کو الیزابت شش ماه باردار بُ، همون نُ فرشتَ یَقَرطَ دیم فامیل الیزابت کُ اسمِش مریم بُ ظاهر گِرِدا. نوما باکِر بُ و نامزد مِرِدِهای بُ به اسم یوسف. فرشتَ به نُش بُوات: «تو وَچَهدار اَبه و پیرِهای کیمیزا و اسمِش عیسی کیمی نا. نُ پیرِ خدای متعال و سَلطَنَتِش اَبَدی کیم بُ.»

مریم جواب شادا: «چگونه نَر چی آبِ وَقتی کُ مَ باکره اُم؟» فرشتہ توضیح شادا: «روح القدس دیم تو اَنٹ و قدرت خدا دیم تو سائِ کیمی اکر. نرینی ن پیر، قدوس و پیر خدای متعال واج کیم اکرند.» مریم به چپگلی کُ ن فرشتہ بَشوات ایمانش باہارد و قبیلش کُ.

وَقتِ کمی بَد ن اتفاق، مریم به خانہ الیزابت بُش. همین کُ الیزابت صدای مریمش بَشَشَنَفَت، وَچ رو رَجِمش حرکتش کُ. نُمین ب خاطر کارونی کُ خدا نُمین را بَشگرد بُ خیلی شادیشون کُ. مریم نزدیک سہ ماہ پَلی الیزابت بَمند و بَدش ب کیی واگردا.

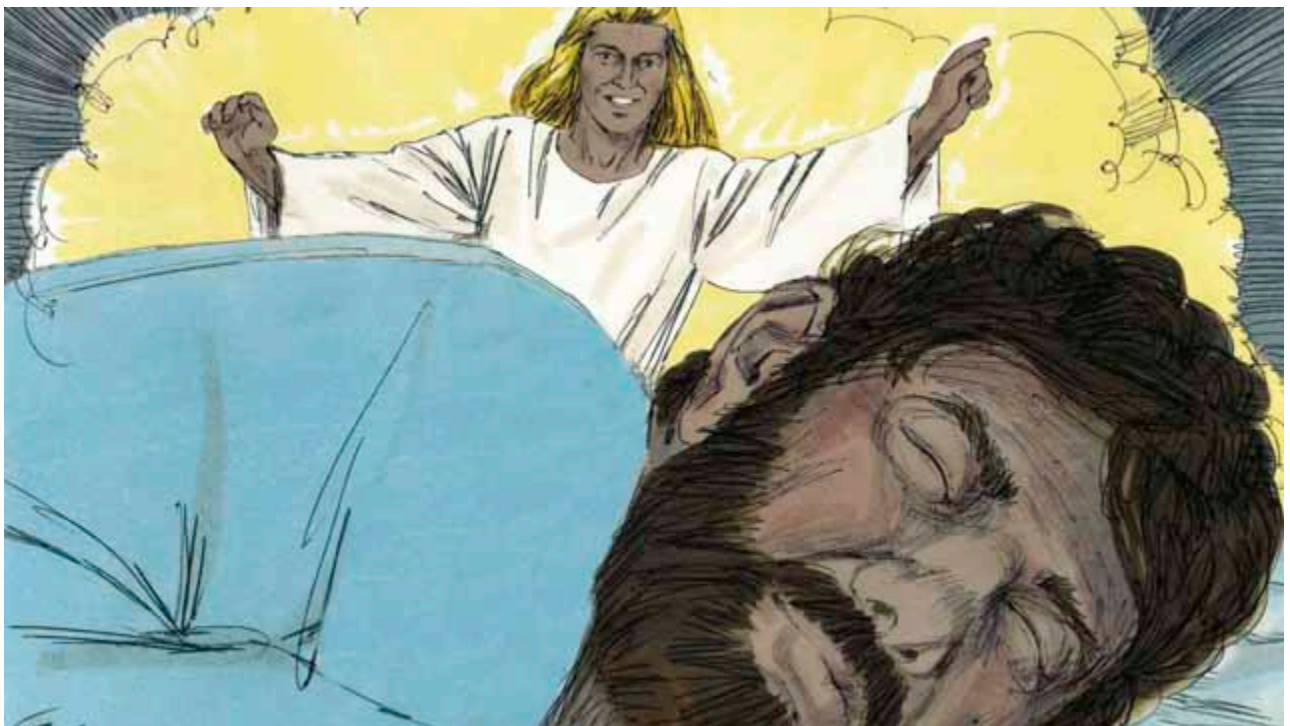
بدن اتفاق الیزابت پیرہ ای بہ دنیا ش باہارد۔ ن و زکریا اسم وچشون همون طوری ک فرشت بَشوات بُ یوحنا شون تا۔ بدش دوبار
خدا دهن زکریا داغیا و زکریا بَشوات: «خداروشکر، چون ک ب یاری قومش بمدا! و تو پیرم، پیامبر خدای متعال کیمی گرداد و
بہ آدمون بواج ک چطوری اتونید راہی پیدا کړند تا گناہانشون آمرزید کړد!»

داستانی برگیت از کتاب مقدس: انجیل لوقا فصل ۱

۲۳- تولد عیسی

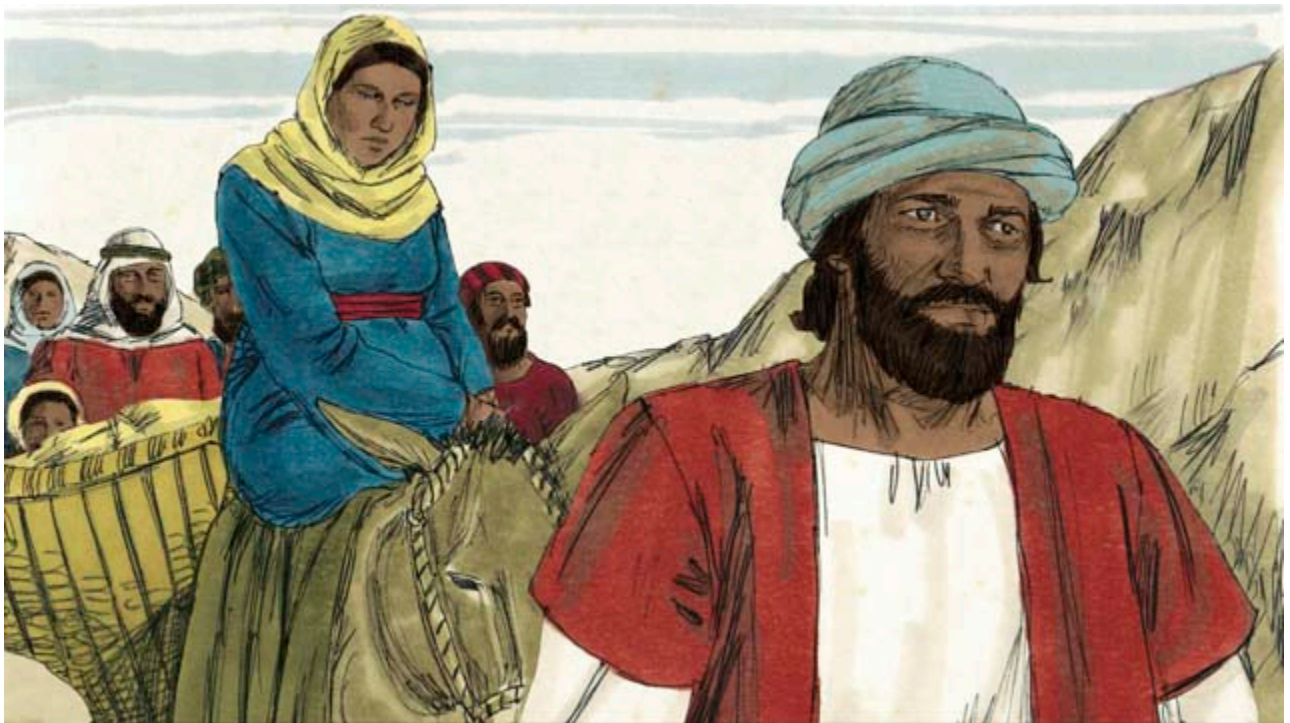
مریم ہاد ایی مردِ عادل و ذاتِ خیب، ب اسم یوسف نامزد گرداده بُ. وقتی کُ یوسف بَشْفَمَا کُ مریم حاملِ گرداد و شَرَوْنَا کُ وِچ مال نُ تہ. یوسف نَشْگَا کُ مریم رسوا و بی آبرو کر، نَزینی بُب کُ تصمیمش بَگی کُ بدون سر و صدا پِدا پِی. ولی قبل ن کُ ن کار پِکر فرشته ای رویا د ن را ظاهر گردا.

فرشته بہ یوسفش بوات: «از ازدواج ہاد مریم نَتَرَس. وِچہ ای کُ رَجِم نُ دِة از روح القدس. مریم پیرہ ای کیمی زاد و اسمش عیسی زمین ن (یہوہ نجات آبخش)، چون کُ ن مردم از گناہانِ خوشون رها اَکر.»

یوسف ھادِ مریم ازدواجش کے و نُمائش بَشَبِ کئی خوش. ولی تا زمانی کے وچ بہ دنیا نَم ھادِ نُ ھمبستر نِگَرْدا.

آخرین روجونِ بارادای مریم، امپراطوری روم دستور شادا کے برا سرشماری، ہر آدمی ایگا بہ شہر آبا و اجدادی خوش واگَرْد۔
یوسف و مریم ایگا مسافتی زبیدی از ناصره تا بیت لحم اَشْدِنْدَ، چرا کے جدِ نُمین داوود پادشاہ و شہر نُمین بیت لحم بُ۔

وقتی که مریم و یوسف به بیت لحم برسانند، یاقایشون ند که بُمونند. تنها یاقایی که نُمین آتونند بُمونند یاقای بُ که حیون گوش آدارند. نین د مریم و چش ب دنیاش باهارد و نش تو آخور بشوَسنا، چون که یاقای خییش ند. نُمین اسم نُ عیسی زمینشون نا.

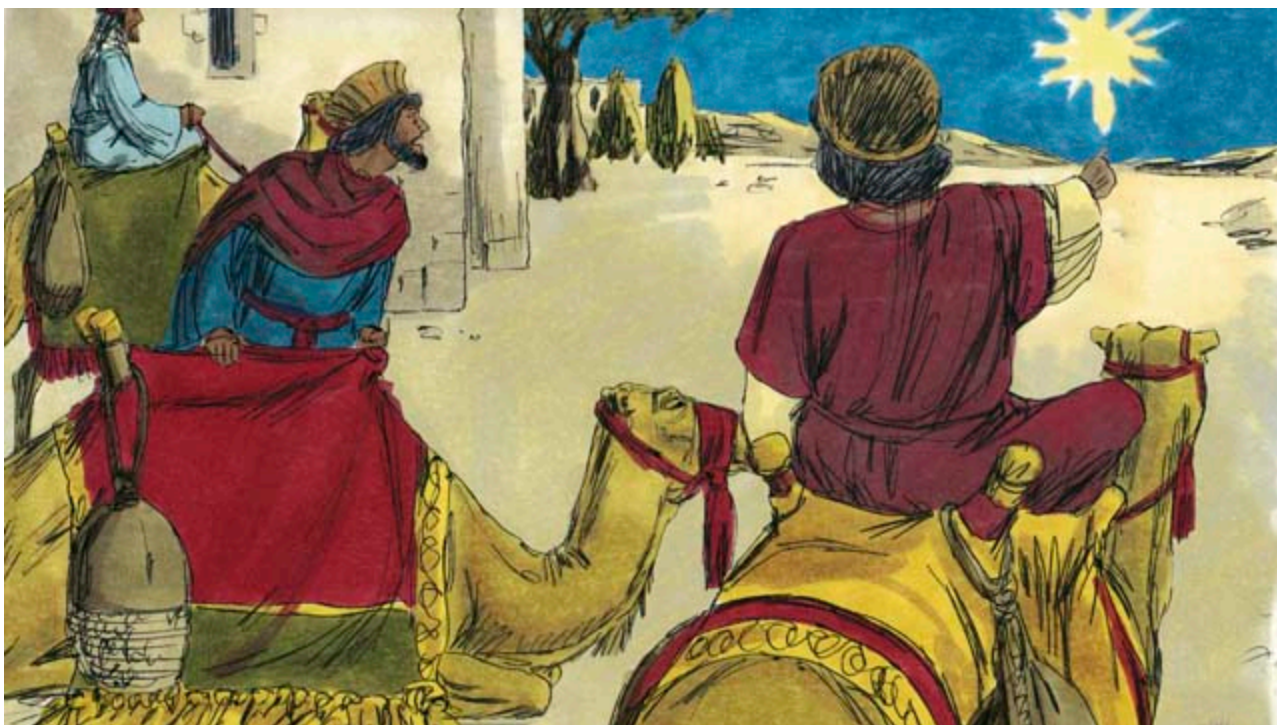
نُ شیو، چوپونونی صحرا د گِلگِل خوشون را نگهبانی شُ اک. یقرط فرشته ای نورانی در میون نُمین ظاهر گِردا و ترس و هراس نُمین فراشون گی. فرشت به نُمینش بُوات، «نترسی، چرا که م مژده ای شُم را دارم. مسیح موعود که خدا ە داخل بیت لحم ب دنیا بَم!»

فرشتہ بئِ نمینش بُوات: «شئِ و دُنبالِ وچِ بَگردئِ و نوزادی قنڊاق پیچِ رو آخور د پیدا کیمی ک.» یَقَرطِ گروهِ زیادی از فرشتگانِ آسمونی بئِ ن فرشتِ مُلحَق بُدِنَد. نُمین در ستایشِ خدا شَخوند و شِ آوات: «خدا رو آسمون جلال باد و دیم زمین صلح و آرومی مردم را کُ خدا به نُمین لطف داره!»

فرشتگانِ نُمین ترکشون کَ و چوپونون جی گِلِگِلِ خوشون را، ب یاقایی کُ عیسی نین بُ بَشَنرَسنا و وچِ را بَشَندی کُ آخور د بُوت. درست همون طُوری کُ فرشتِ بَشوات ب. نُمین خیلی هیجان زد بُدِنَد. چوپونون جی پَلی گِلِگِلِ خوشون واگِردادَنَد و خدا را ب خاطر نِ چی کُ بَشَندی و بَشَنشِنَفَت سپاسشون بُوات و ستایششون کَ.

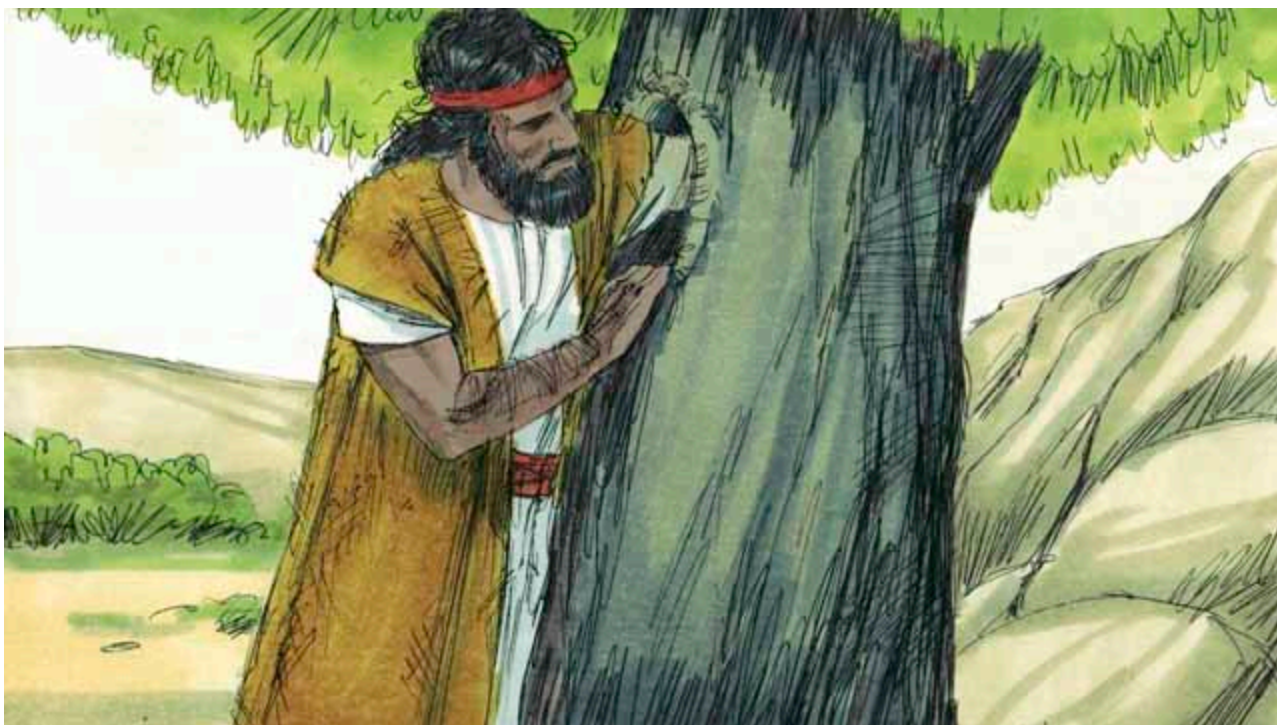
بَد نُ مَرِگَلِی از مشرق زمین کُ ستاره شناس و حکیم بُدند، ستاره ای خیلی شگفت انگیز دیم آسمون بَشُندی. نُمین پیشون بَ کَ پادشاه جدید یهود ب دنیا بَمَد. بنابراین، مسافت زیادی از سرزمین خوشون طیشون کَ تا ن وَچ بیند. نُمین ب بیت لحم بَمَدند و کیی ایی کُ عیسی هاد بُبا و نَنش نین د زندگی شُ اکَ را بَشنوشت.

وقتی کُ نُ مَرِگَلِی دانشمند عیسی هاد نَنش بَشُندی، زانوشون کار بُقات و نُس پرستشون کَ. نُمین ب عیسی هدیهگَلِ خیلی ارزشمندی شادا و بَدش ب کیی شون واگَر داند.

داستانی برگزیده از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱ و ۲ و انجیل لوقا فصل ۲

۲۴- یوحنا، عیسی را تعمید آد

یوحنا پیر زکریا و الیزابت، گرد آب و به پیامبر برگزید گردا. نُبیاون د زندگی شک، عسل صحرایی و مَلَخ شَخ و پیرنی از پشم شتر درشپوشت.

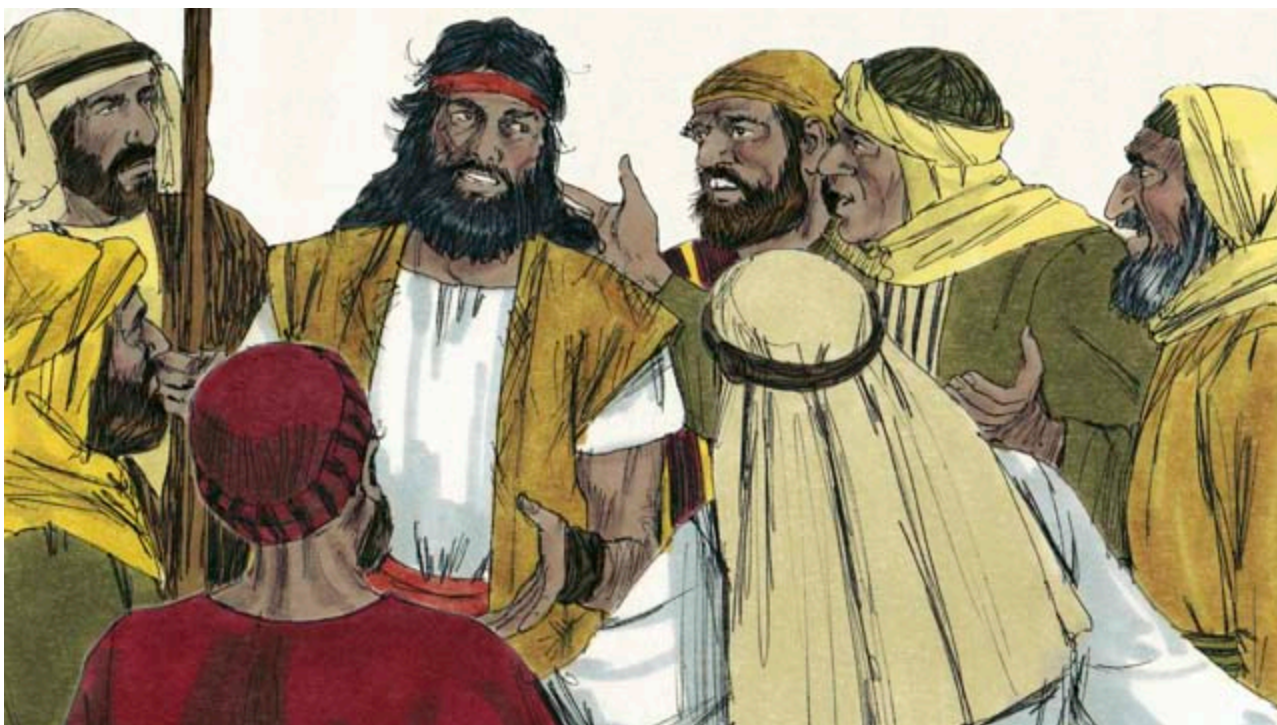
ایمون کمی به بیابون اَتَمَدِنَد و پَلی یوحنا و حرفون نُ گوششون آدا. نُ نُمین را موعظ شک و شوات: «توب کِری، چون کُ پادشاهی خدا نزدیک.»

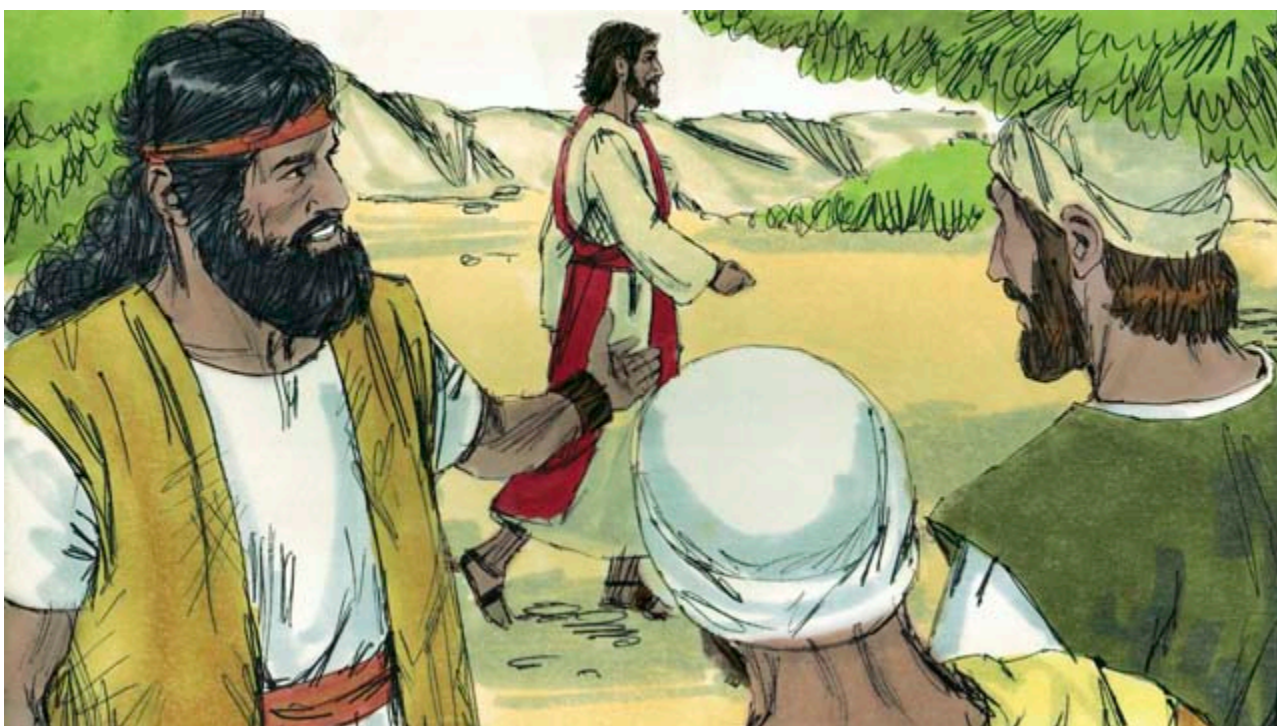
وَقَتِي كُ مَرْدَم پِيَام يوحناشون أَشْشَنُفَت، خيليشون از گناهانشون توبشون شَك و يوحنا نُمين را هادِ اُوو تعميد شدا. خيلي از رهبرون مذهبي پلي يوحنا بَمِدَنَد، ولي ب گناهون خوشون اعترافشون نَك و از نُمين توبشون نَك.

يوحناي تعميد دهنده به رهبرون مذهبي بشوات: «اي مارون سمى! توب كرى و رفتارون خودون تغيير دهى. خدا هر درختي را ك مىوه نيكو و خيب ن்தاره، اَبَرَن و ديم آتيش دير آخوس.» يوحنا پيشگويي پيامبرون را به آخرش بر سنا ك بشنوات ب: «اِسِوا كرى، الان م پيام آور حُم را پيش تو اكيُنم تا راه را براى تو هموار كِر.»

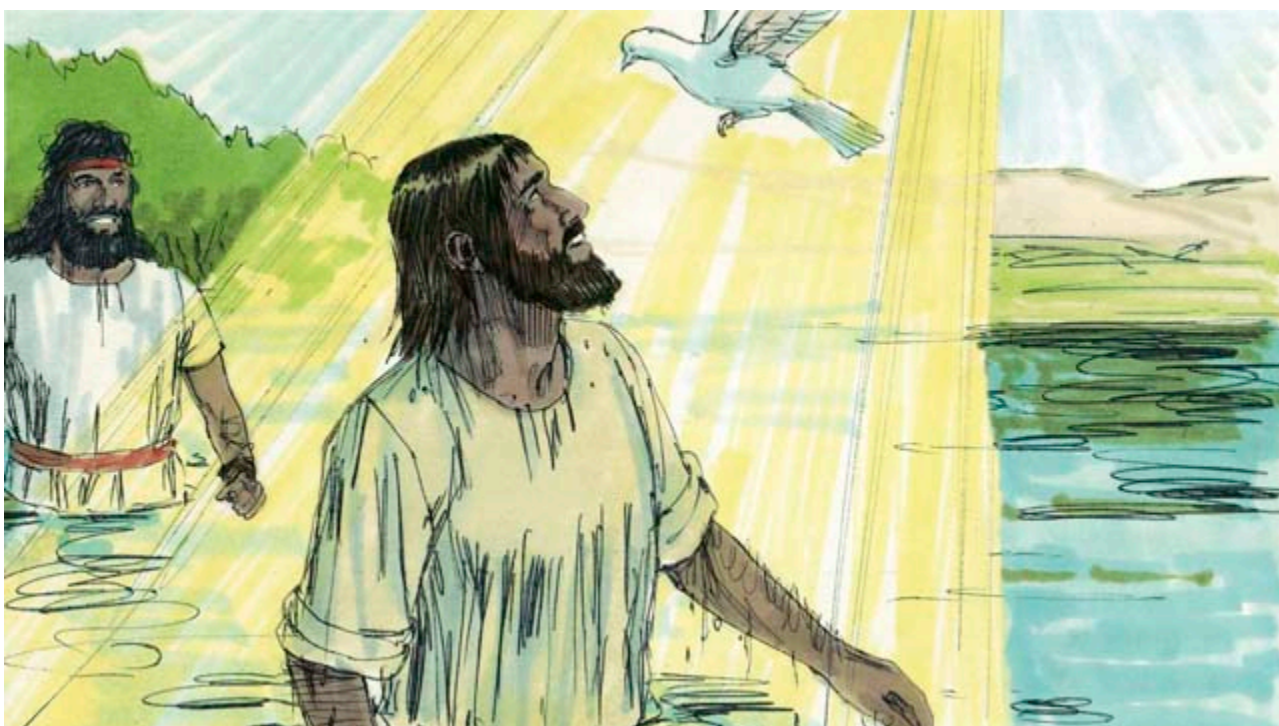
بعضی از رهبران مذهبی از یوحنا بشنیرسا: «آیا تو مسیحه؟» یوحنا جوابش دا: «مَ مسیح نُهم، ولی آدمی بَد مَ اَنّ کُ مقامش از مَ بالاتر. نندقر کُ مَ مقبیل نُهم بند کفشونیم هابندم.»

روچ بعد عیسی برای تعمید اوو بَم، پَلی یوحنا ی تعمید دهنده بَم. چون کُ یوحنا نش بدی بشوات: «ن همون بَند خدا ء کُ گناهون پاک جهان آر اگیر.»

یوحنا ی تعمید دهنده ب عیسی ش بوات: «مَ لایق نُهَم کُ تو تعمید دُم. نَ مَ هُم کُ ایگا از تو تعمید هاگیرُم.» اما عیسی بشوات: «مَ تعمید دَ، چرا کُ درست هَمین.» بنابراین یوحنا عیسی را تعمیدش دا، هاد نَ کُ عیسی هِچ وقت مرتکب گناهی نُبِد بَ.

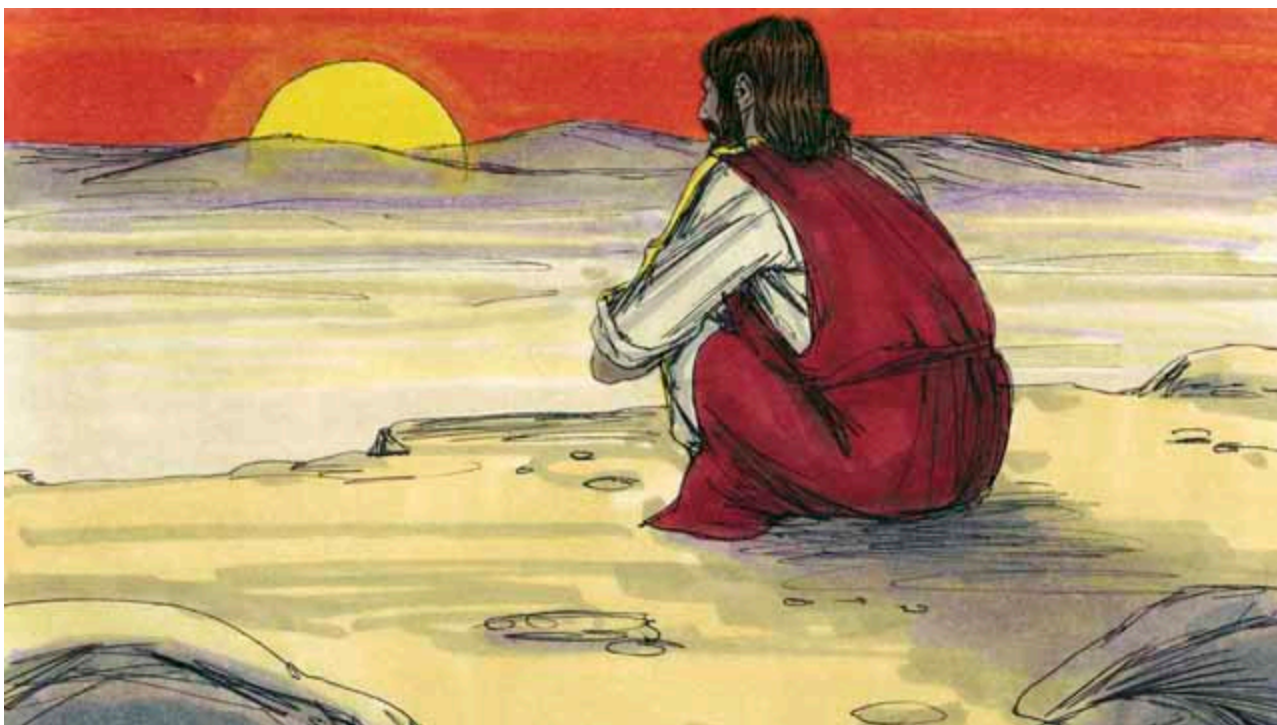
وقتی کُ عیسی بَد تعمید اُوو از اُوو بَرَامَ، روح خدا مثل کبوتری پدیدار گِردا و تَ بَمَ و دیم نُ قُرارش گِیت و همون دَم، یدای یخدا از آسمان بَمَ کُ: «نَ پیر مَ ة کُ دویش دارُم و از نُ خیلی خَشَنوَدُم.»

خدا ب یوحناش بَشَوَاتِ ب: «روح القدس دیم آدمی کُ تو نُ تعمید اَدِ کیمی اَم، نُ اَدِم پیرِ خدا ه.» خدا یگانَ ه و وقتی کُ یوحنا عیساَش تعمید شادا، صُدا یِ خدای بُبا بَشَشُفَت. خدای پیرِ یَنی عیسی را بَشَدی و روح القدس را در قالبِ کبوتر جی مشاهدش کَ.

داستانی بَرگیتَ از کُتابِ مقدس: کُتابِ انجیل متی باب ۳، کُتابِ انجیل مرقس باب ۱ آیه ۹ تا ۱۱، کُتابِ انجیل لوقا باب ۳ آیه ۱ تا ۲۳

٢٥- شيطان عيساش وسوسش اكر

بَد تعمید عیسی، روح خدا بدون معطلی ئش را به بیابون بَش بَ. یاقایی کُ نْ به مدت چهل روو، روزَ شاگَی. نُوقتی شیطان پَلی عیسی بَم و ئش و سَوسَش کَ تا مرتکبِ گناه پَب.

شیطان عیسی را و سَوسَش کَ و بَشُوا: «اگِ تو پیرِ خدا ه، به ن سَنگِون بُوا نون پَبِنَد تا بُتون بُخوره!»

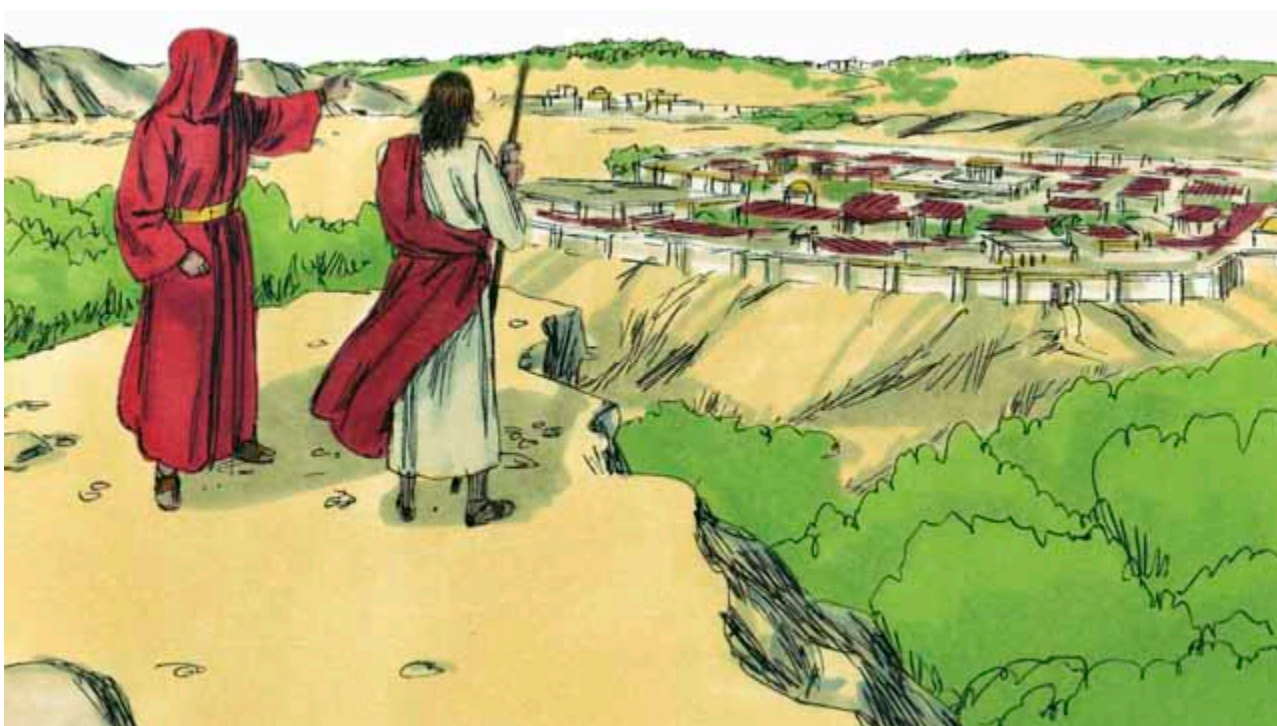
عیسی پاسخش دا: رو گلام خدا بَشَنوشت «آدم جید موندن را فقط به نون نیازی نَدار، بلکه ب هر کلمه ای کُ از دُهون خدا بَرَات!»

بَدش شیطان نُش ب بلندترین یاقای مَعبد بَش و بَشوات: «اگِ تو پیرِ خدا ه، خود از آند پایینِ خوس؛ چون کُ کُتابِ مقدس آواج: «خدا ب فرشتگون خوش دستور کیمی دا تا تو حَمَل کِرند، مبادا پا خود ب ایی سَنگی کار بُق.»

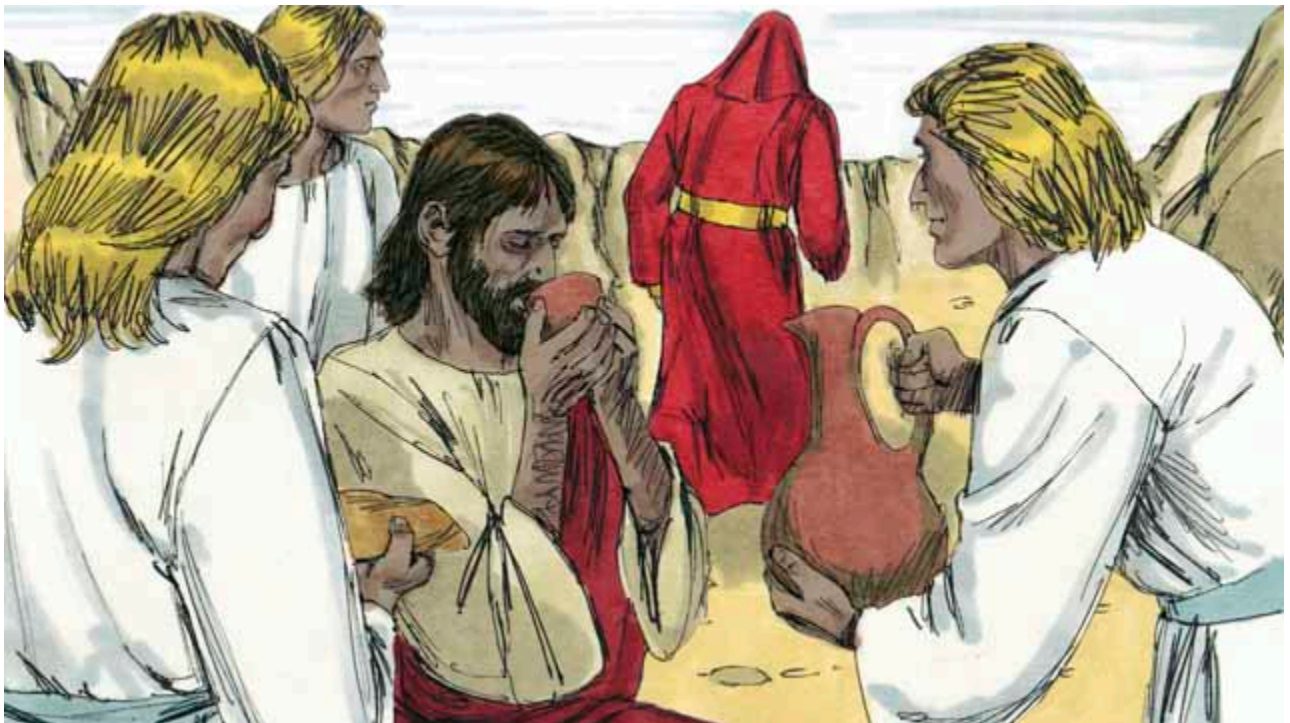
ولی عیسیٰ ب ن چی کُ شیطان بَشوات عملش نِک و جَوایش دا: خدا رو گلام خوش به قَوْم خوش دستور شاداد کُ: «خداوند خدای خوش را آزمایش نِک.»

بَدش شیطان نُش را ب قله کوه بلندی بَش ب و پاک کشورون جهان و قدرت و ثروت نُمین را به ن نُشونش دا و بَشوا: «اگ زانو کار بُقاي و م نیایش کر، پاک نیا ب ت اَبخشم.»

عیسی پاسخ شادا: «از مَ دور آو ای شیطان! رو گلام خدا، نُب قوم خوش فرمان شادا کُ: «فقط خداوند خدای خود پَرسِش کَ و تنها نُ خدمت کَ.»

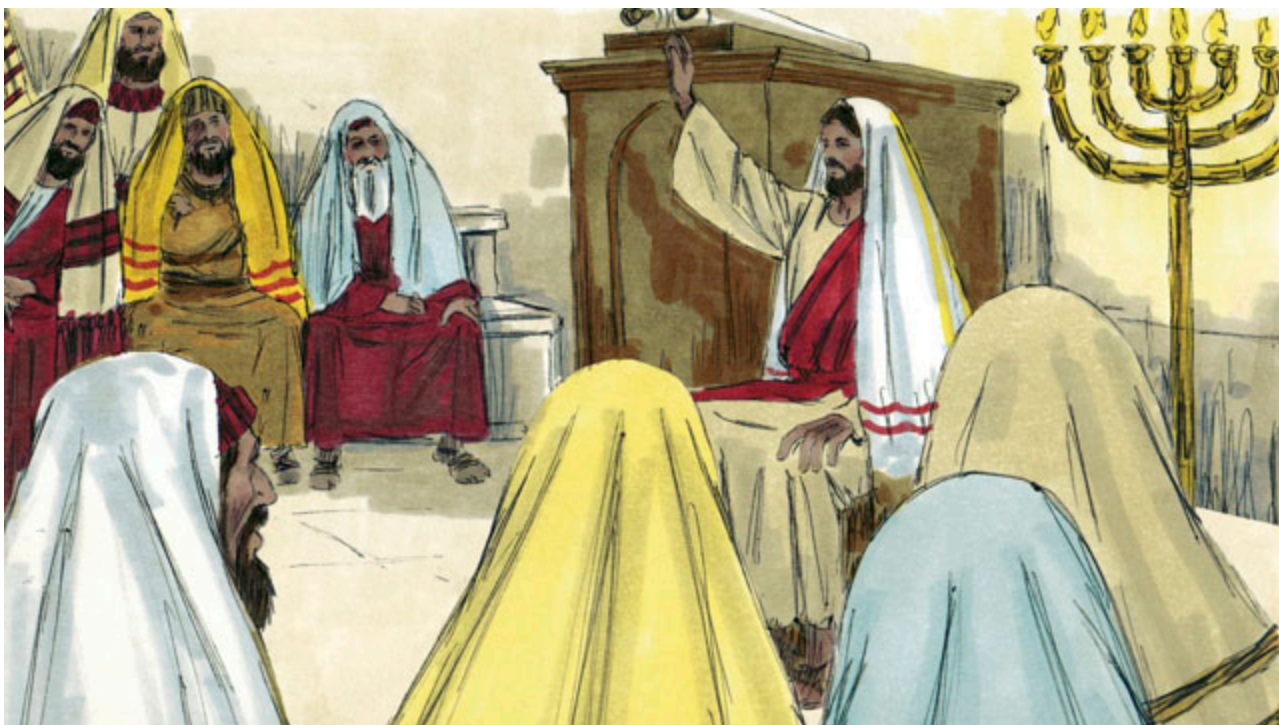

عیسی به دام و وسوسه گل شیطان گرفتار نُبُ. پس شیطان نُش ترکش کَ و فرشتِگل بَمِدَنَد و عیساَش خدمتِشون کَ.

داستانی بَرگِیتَ از کُتابِ مقدس: کُتابِ انجیل متی باب ۴ آیه ۱ تا ۱۱، کُتابِ انجیل مرقس باب ۱ آیه ۱۲ و ۱۳، کُتابِ انجیل لوقا باب

۴ آیه ۱ تا ۱۳

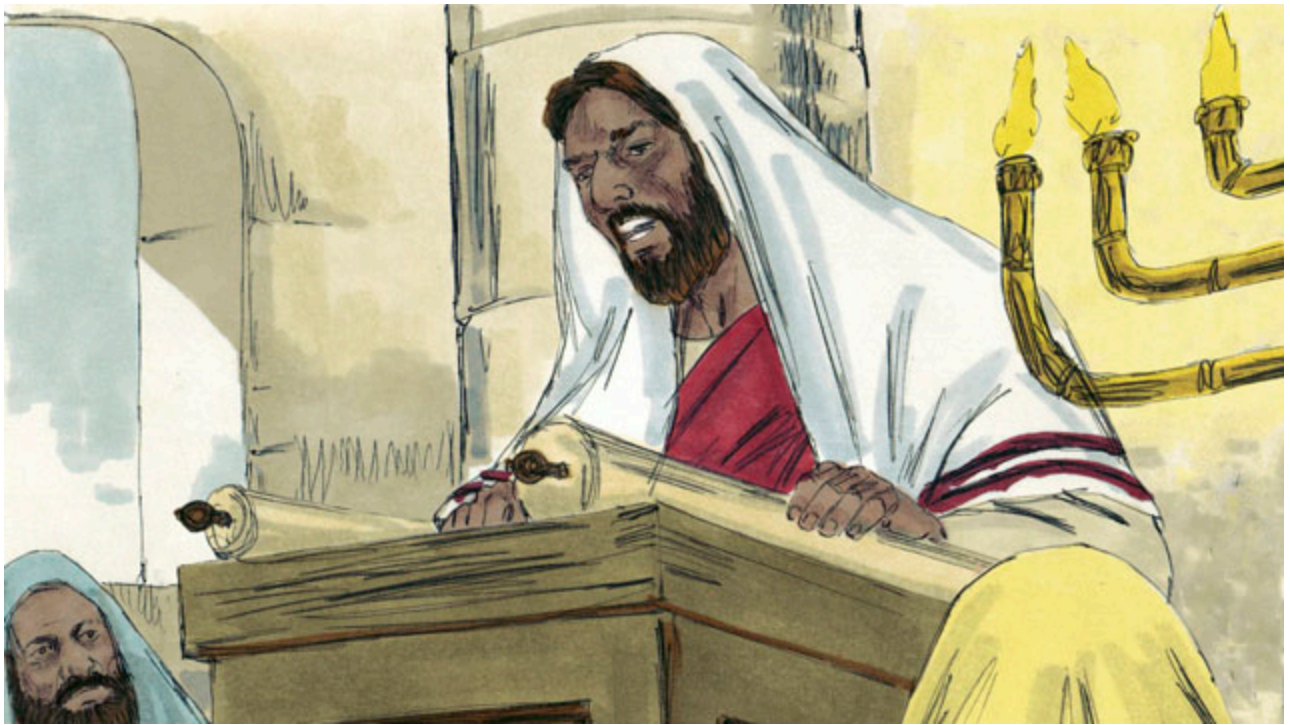
۲۶- آغاز خدمت عیسی

بَد نِ كُ عیسی ب وسوسِگل شیطان چیرِ گِردا، ب یاقایی كُ زندگی شَك، جلیلی واگِردا. روح القدس به عیسی قوت فراوونی شدا و نُ تعلیم را از یاقایی ب یاقایی بی آشو و پاکجِ درباره نُمَا ب خیبی یاد شُ اَك.

عیسی به ناصره، یاقای كُ وچگی خوش را نین د ب بُشُ. روح شَبات، نُ ب پرستشگاه بُشو. رهبرون مذهبی ایی نسخ از كُتاب اشعیای نبی به نُشون دا تا بُخون كُ عیسی طومارش داغ نیا و بخشی از نُ را مردم را بَشخوند.

نُ نَزینی بَشخوند: «خدا روح خوش مَ فَرارش نَادَ تا جَبَر خیب را ب بینوایون اعلام کُرم. نُ مَش پَکینادَ تا اسپیرون را آزاد و کورون را بینا و زَجَرکَشیدِگل آزاد کُرم. چرا کُ وَقَتِ رحمت خدا بَرَساد.»

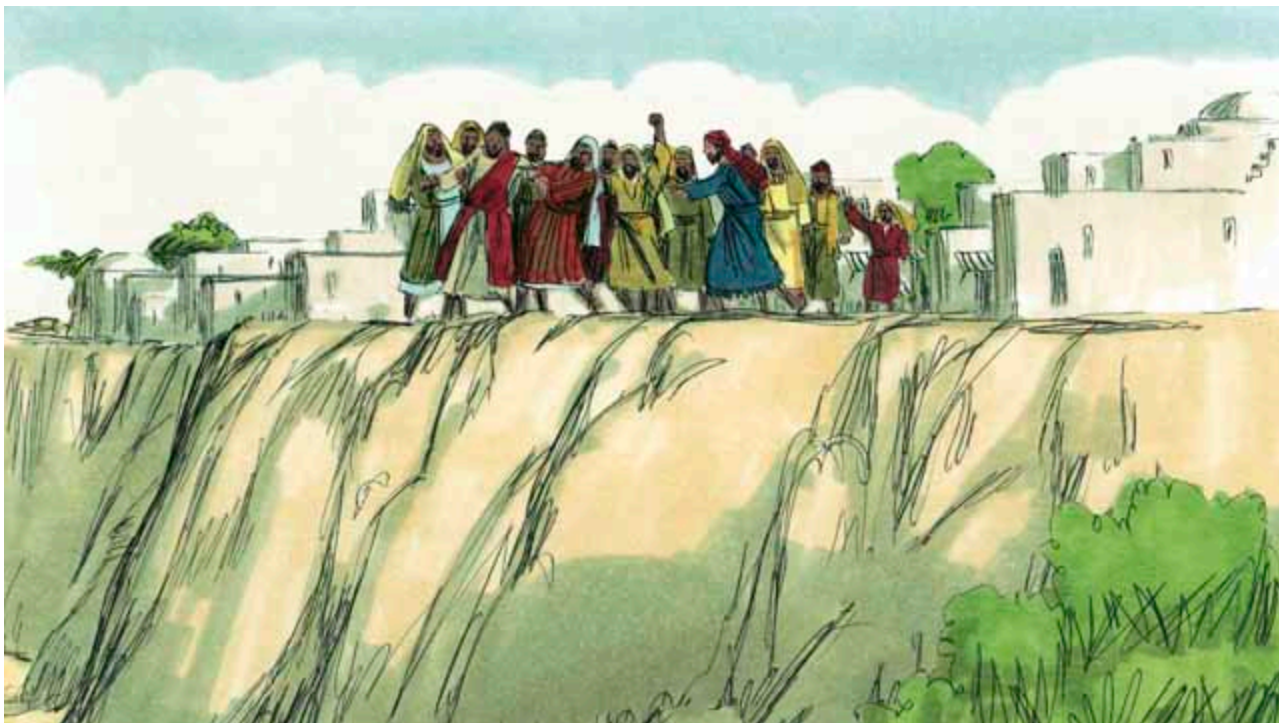
بَدِش عیسی هاجَشَت و پاکج هادِ دَقَت ب نُ چیمشون دوخت بُ. نُمین شَرِونا کُ ن بَخش از کُتابِ مقدس کُ بَشخوند ب عیسی اشارَ شَک. عیسی بَشوات: «کلامی کُ مَ بَمخوند شَم راء، الان در حال انجام.» پاکج شِگَفَت زَدَ بَبَدِنَد و بَشَنوات: «مَگِ نَما پیر یوسف نَه؟»

بَدِش عیسی بَشَفَرما کُ: «ای پیامبر دیم زادگاه خوش پذیرفته شد نَه. وقتی کُ در زمان ایلیا پیامبر سه سال و نیم وارونی نَم، هادِن کُ بیوه جَن زیاد بُ اسرائیل د، خدا ایلیاش ب کمک بیوه جَنی بَشکینا کُ ایی دیار بی زندگی شک.»

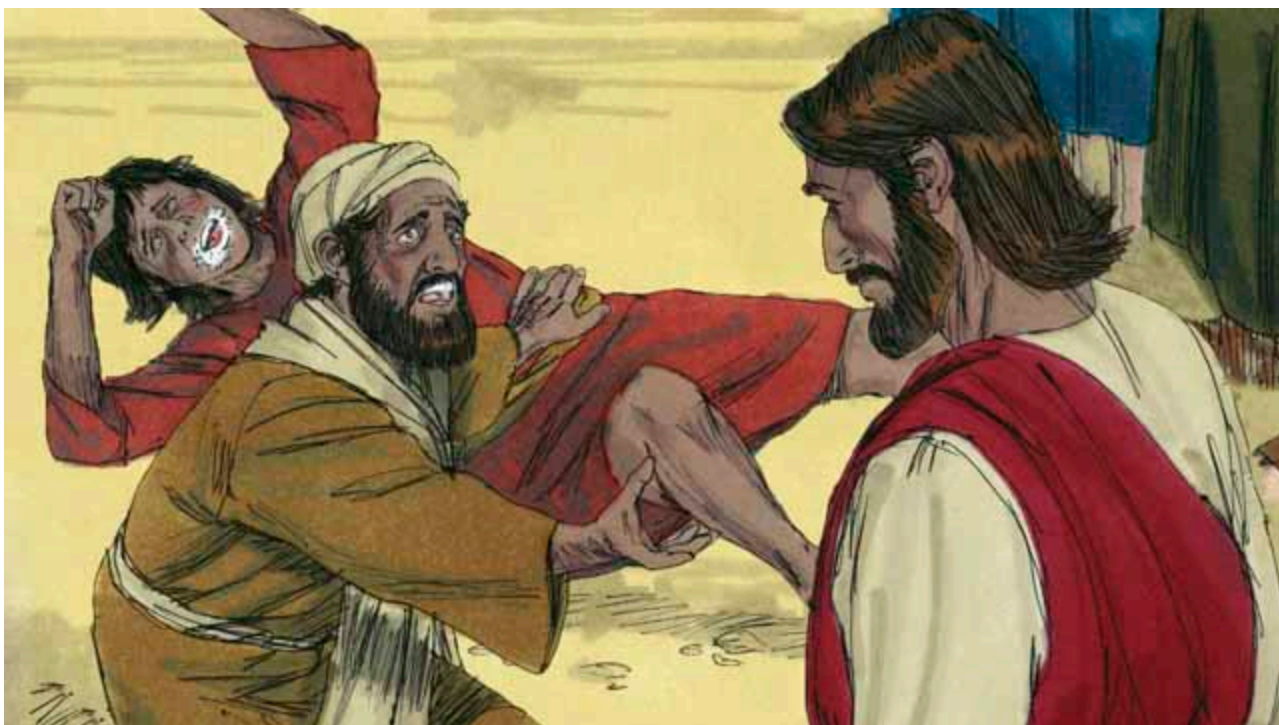
و نَزینی ادامَش دا: «در زمان الیشع پیامبر، آدمون زیادی در اسرائیل دچار بیماری پوستی بُبُند. ولی الیشع هِج کدوم از نُمین را شِفاش نَدا. نُ تنها نعمان سوری، فرمانده دشمن اسرائیل را از نُ بیماری شِفاش دا.» نُمینی کُ بَشَنَشَنَفَت یهودی بُد ند، از ن حرف خیلی عصبانی بُبُند و ب نَما حَشَمِشون بِگَی.

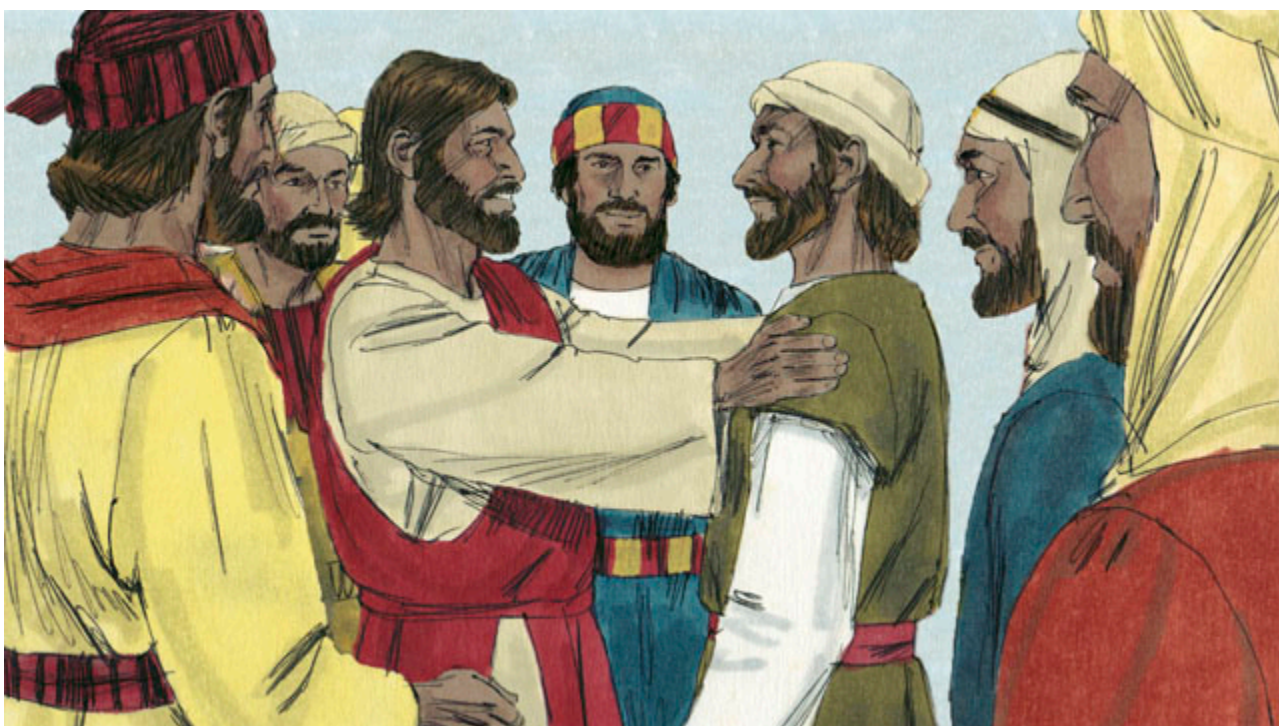
مردم ناصره، عیسی را از پرستشگاه برشون کِشا و بشون بَ لیو پرتگاه تا نَش تَ خو سیند و بِشگِشِنَد. ولی عیسی از میون ئمین عبورِش کَ و شهر ناصِرَ تَرکِش کَ.

بَدِش عیسی ب سراسر جلیل بُش. خیلی از مردم به سَمَتِ نَ بَمِیَنَد و بیماررون زیادی هادِ خوشون شاتارد. در میون ئمین عده ای معلول و کور و گر بُدِنَد، بعضیشون جی نَشَنَتونا دَم بِنَد و راه بِشِنَد. عیسی ئمین شفا شادا.

همچنين خيلى از آدمونى كُ گرفتار روح پليد بُدند جى پلى عيسى شتارد. ب دستور عيسى روحون پليد از مردم بر اُئَمَدند. خيلى از
 ئَمين داد شاك: «تو پير خداه!» و مردم شيگفت رَد خداشون ستايش شك.

نُ وقتى عيسى از ميون شاگردون خوش دوازده نفر انتخاب شك و ئَمين را رسولون شناميد. ئَمين هادِ عيسى مسافرت شاك و از نُ
 چى ياد شاگى.

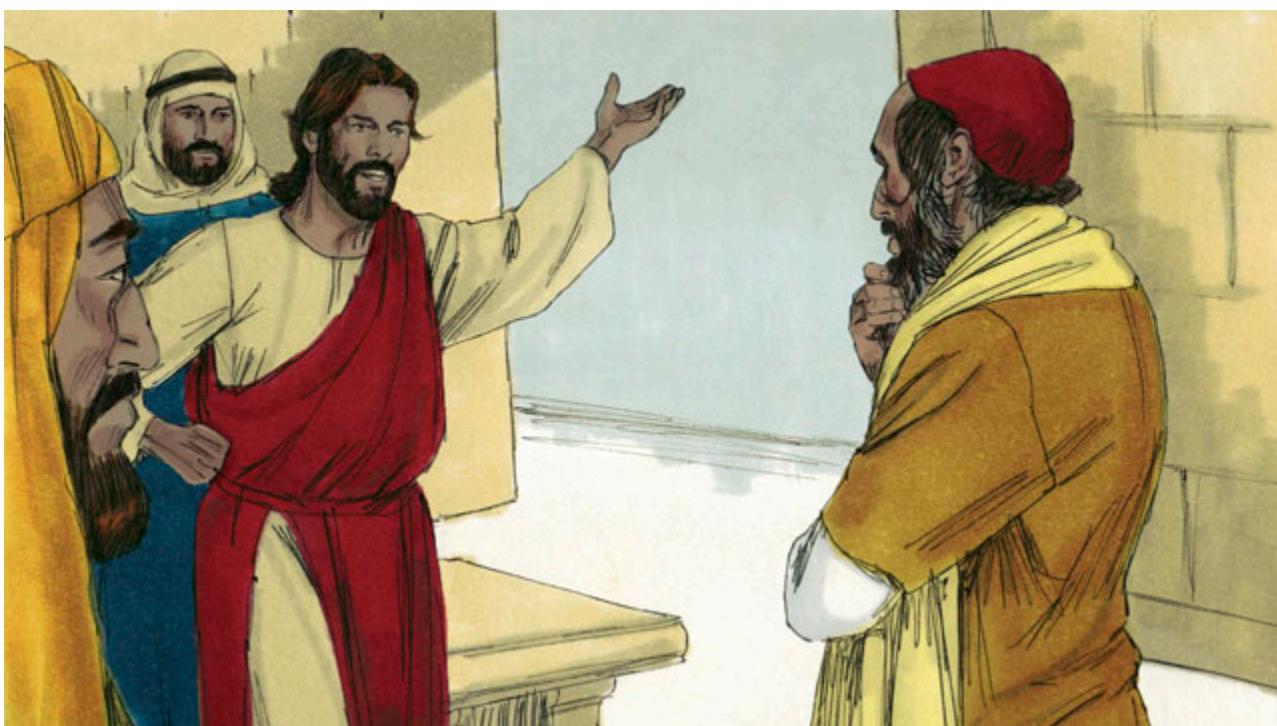
داستانی برگزیده از کتاب مقدس: کتاب انجیل متی باب ۴ آیه‌های ۱۲ تا ۲۵، کتاب انجیل مرقس باب‌های ۱ تا ۳، کتاب انجیل لوقا باب

۴

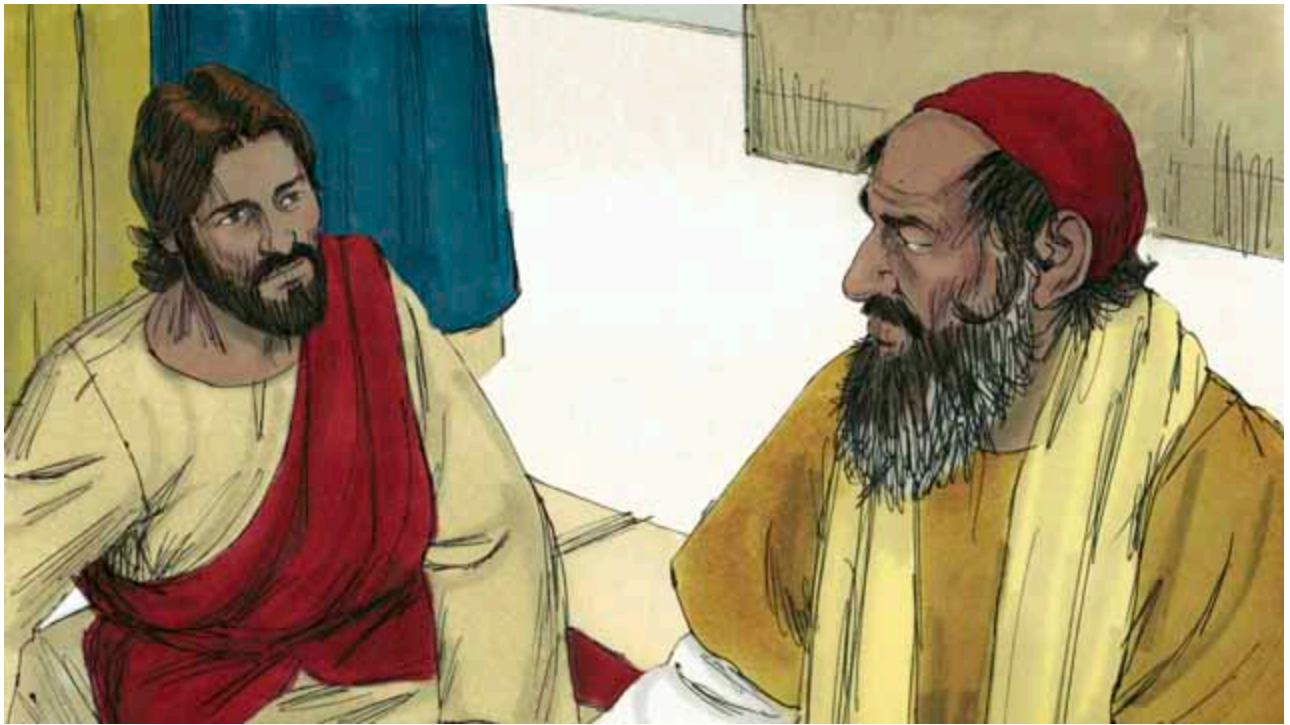
٢٧- قِصه سامري خيب

روبي ابي دواز استادون مذهبي يهود پلي عيسي بم. ن شگا ثابت کر ک تعليمون عيسي اشتباه. ن بشپرسا: «استاد، انسان ايگا چ کر تا زندگي جاودان دار ب؟» عيسي پاسخ شادا: «تو کتاب تورات در مورد ن چيچيش نوشت؟»

ن مرد بشوات: «خداوند، خدای خوش را با پاک دل و جون و هاد پاک قوت و هاد پاک فکر دوست دار ب. همسايه خود جي مثل خود دوست دار بي.» بيش عيسي بشفرما: «درست آواج! تو جي نريني ک تا زندگي جاودان دار ب.»

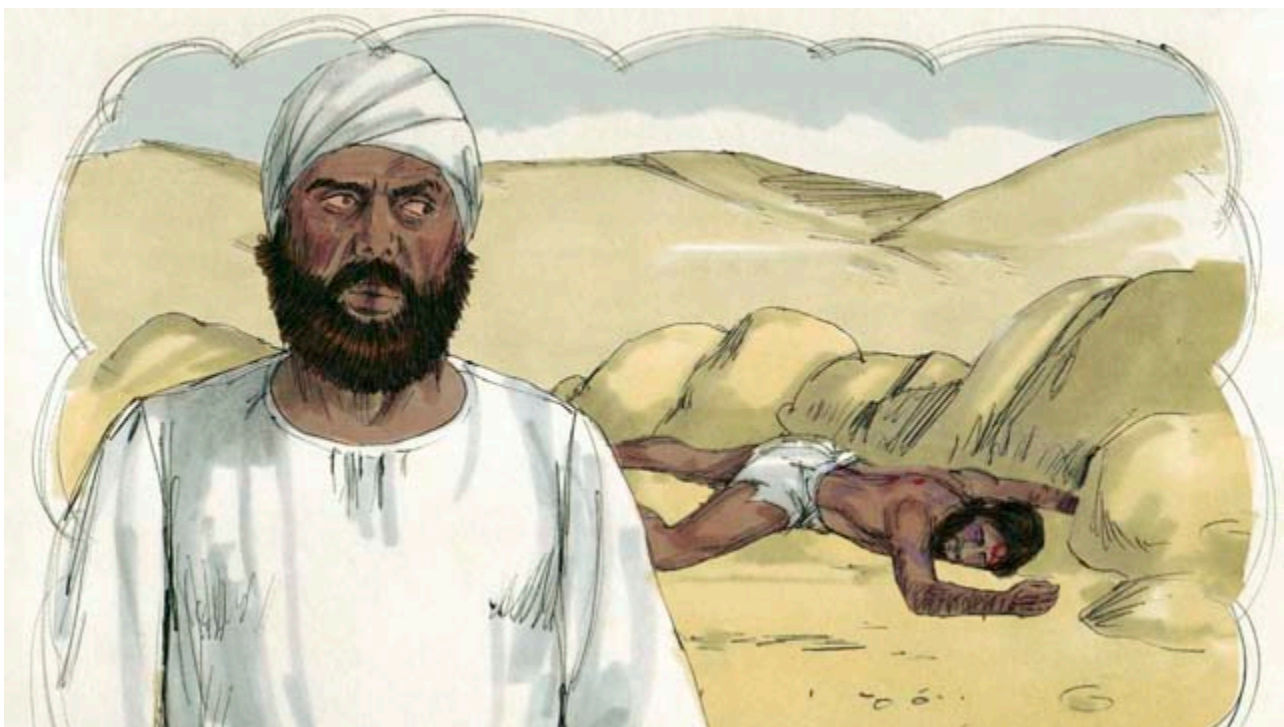
ولی نَ عالمِ مذهبی چون شَگا خوش پارسا نُنشون د، یَقَرَبی بَشِیْرَسا: «همسایه مَ کِه؟»

عیسی هادِ ایی داستان جُوابش نَ عالمِ مذهبی شادا: «مَرَدِ یِهودی از سمت اورشلیم به طَرَفِ اریحا در سَفَر بُ.

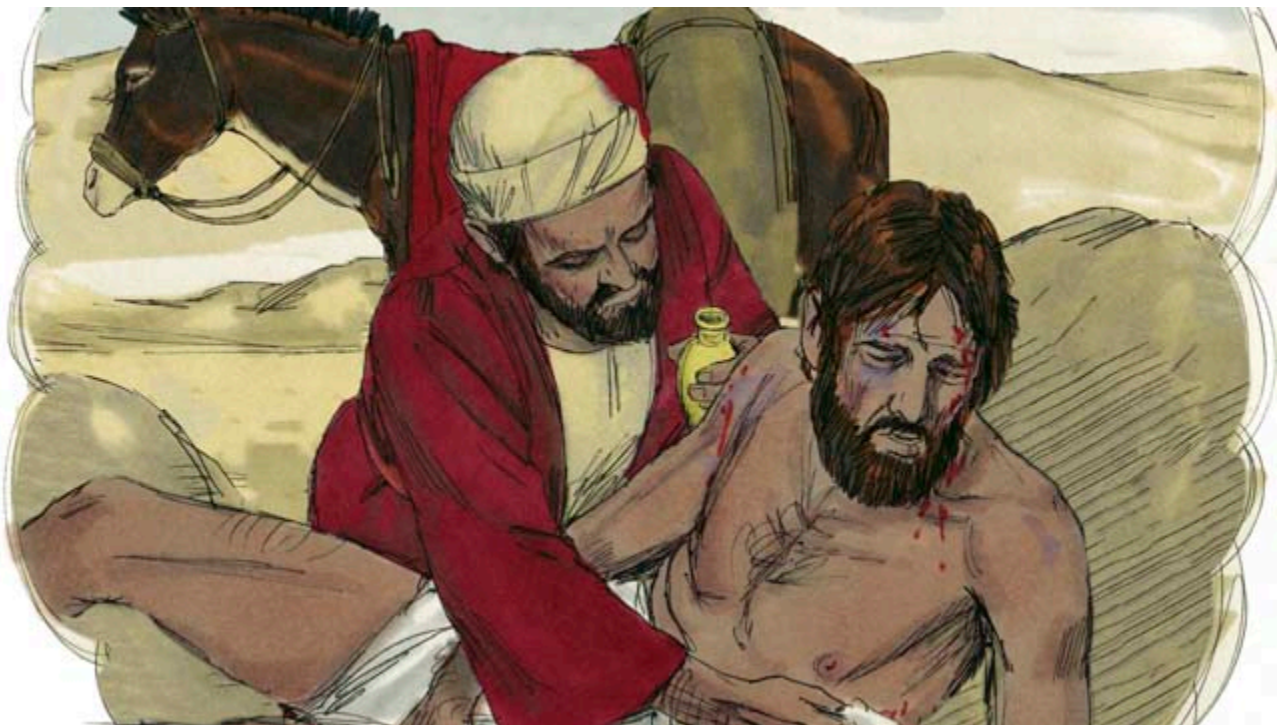
در راه، راهزنون به نَحْمَلُشون كَ و پاكِ دارايشون شاگي، نَش كَتكشون كار بُقاط و بَدَن نيمه جوش كُناَر جادَ وِلشون كَ.

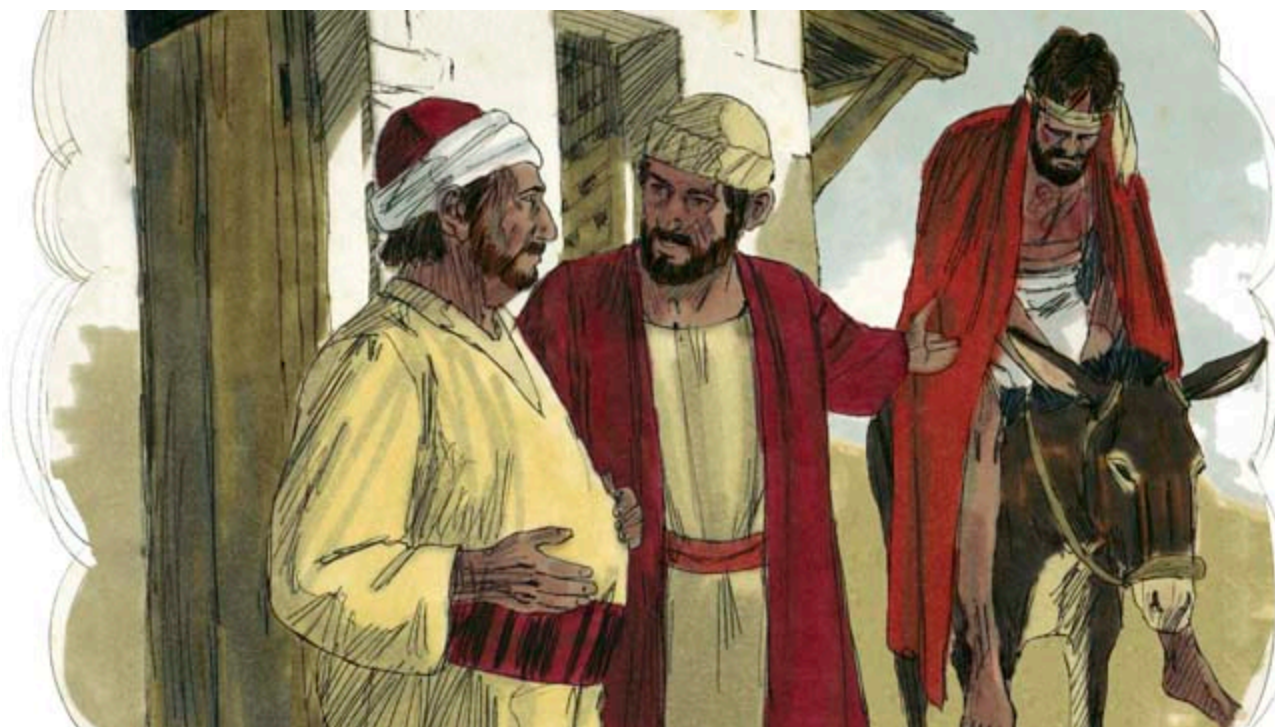
بَدَن مَاجرا، كاهنِ يهودي نين دَ عبور شَك. وقتي نَحْمَلُش بَدَي كُ كُناَر خيابونَ از نَحْمَلُش جادَ بَش و نَش كاملا ناديدش بَگيت.»

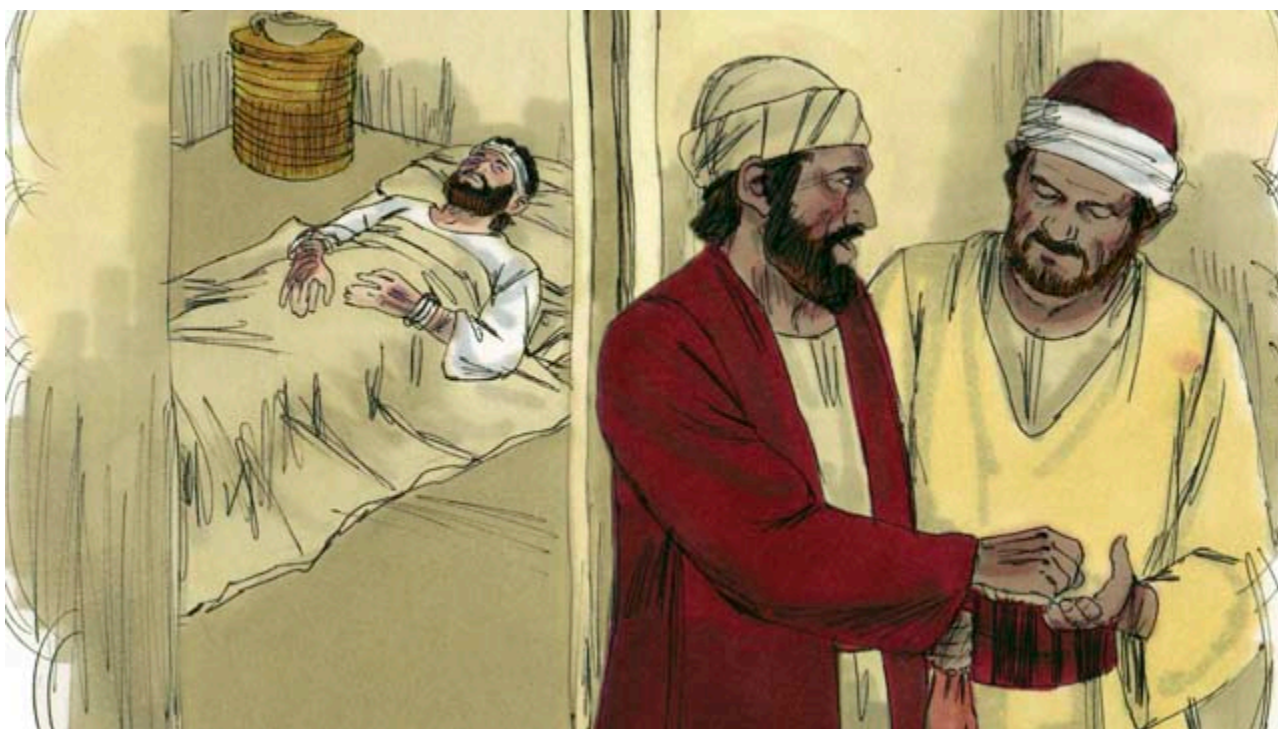
کمی بد ن لاوی بَم. (لاویون، قبیلہ ای از اسرائیل بُدند کُ کاهنون معبد کُمک شاک). ن جی ب ایبی طَرَفِ جاد بُش و نُش رسیدگی نک.

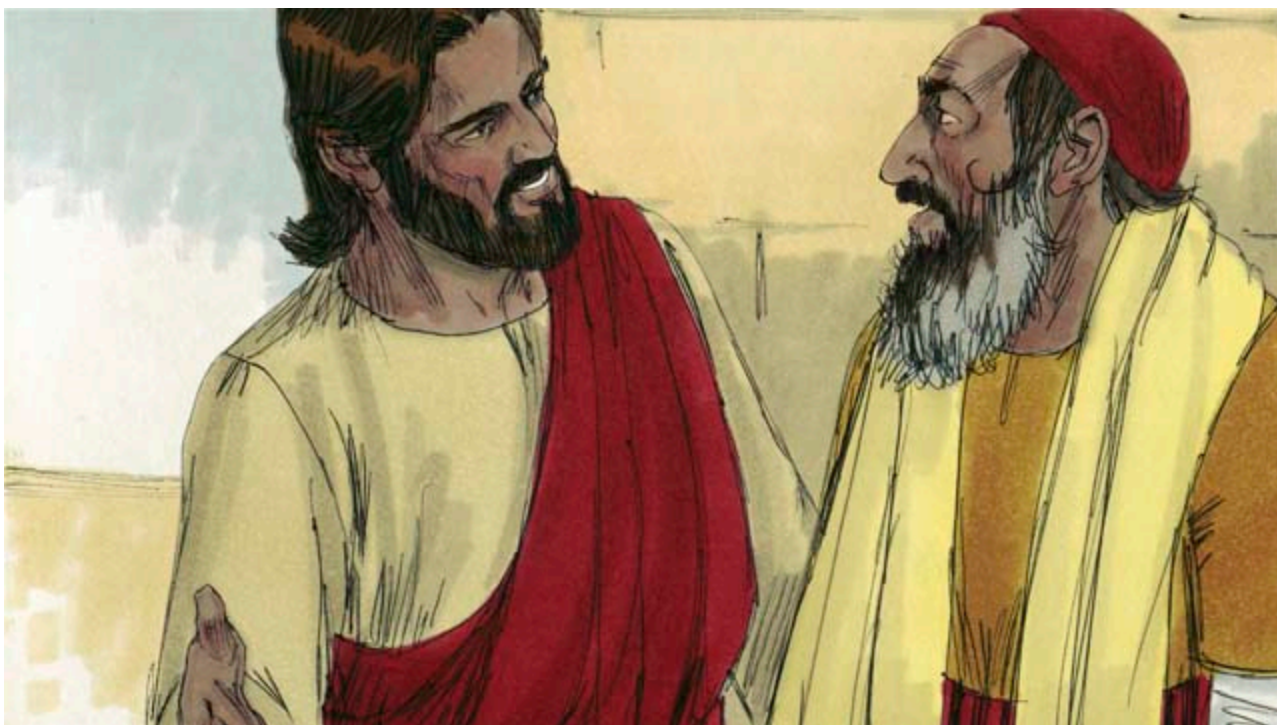
نوقتی ایبی مرد بَم کُ سامری ب. (سامریون و یهودیون از هُم نَفَرَتشون د). هاد ن کُ بُشدی مرد مَجروح بُبَد و یهودی جی ء، ولی دلش ن را بُسوجا و مرهمش باهارد و زخمونش دَرشَبست.

بَدِش مَرْدِي سامري نُش سِوارِ الاغِش كَ و بَش بَ مَهمون خونه اِي و نُش پَرستاري كَ.»

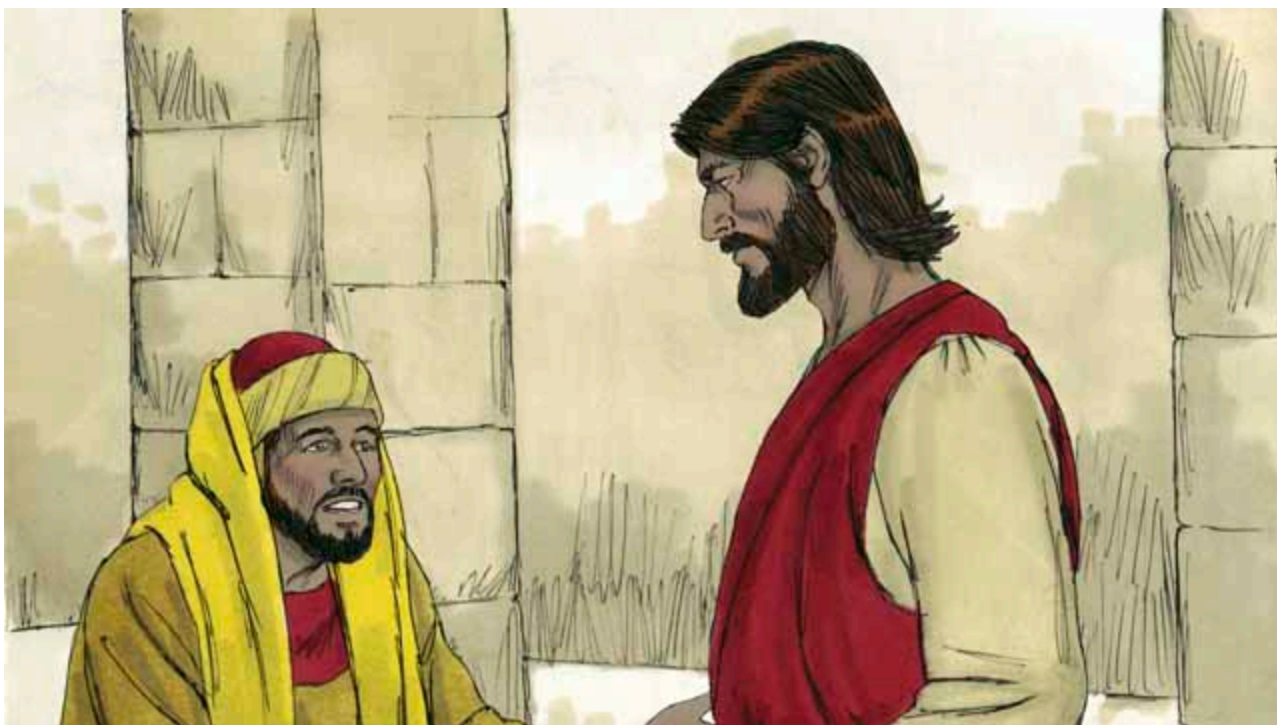
صُبای نُ روو، مَرْدِي سامري اِيگا ب مَسير خوش اِدام شَادا. نُ كَمي پُول ب صاحب مَهمون خُون شادا و بَشوا: «از نِ شَخص مَراقِبَت كَ و اِگر وِيشتر هَزِينَت كَ، وَقتي كُ وَاِگَر دَاثُم ب تو پَر دَاخت كِميَم كَ.»

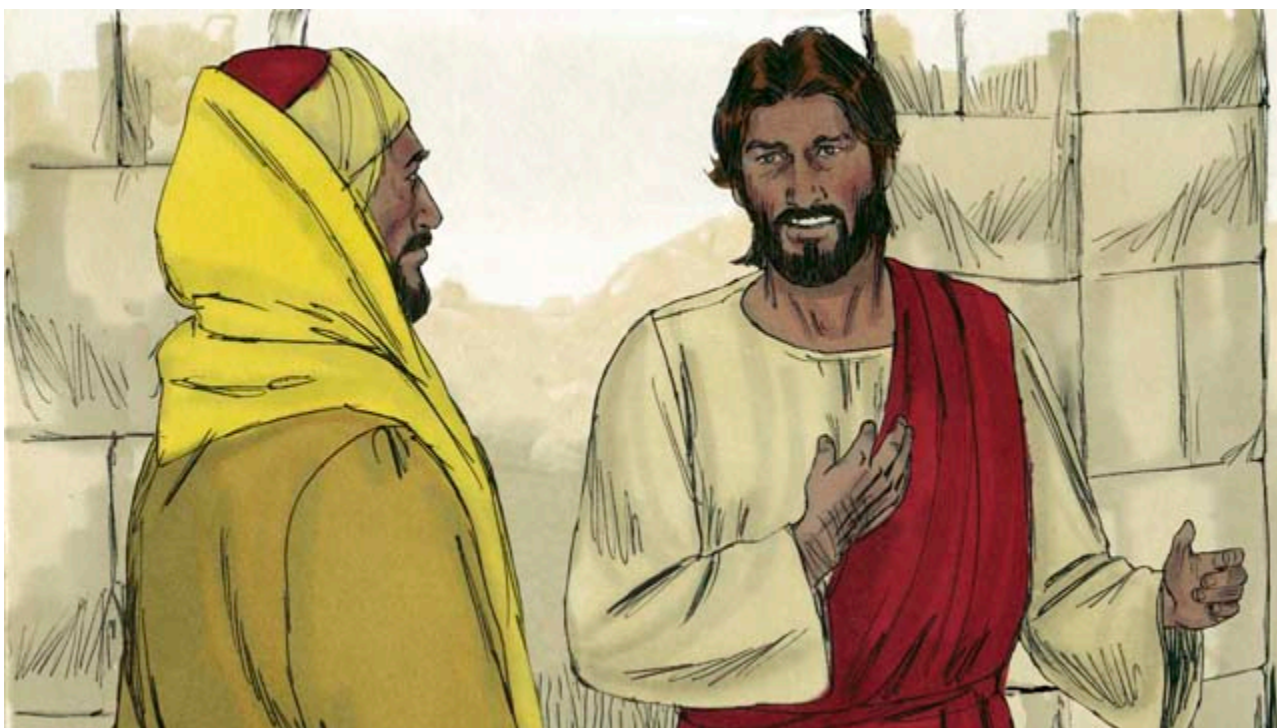
بَدِش عیسی از نُ عالمِ مذهبی بَشپُرسا: «الان فکر آکر کدوم مِرَد از ن سه مِرَد همسایه نُ مِرَد ه کُ مورد سرقت و خشونت قُرارش گیت بُ؟» عالمِ مذهبی پاسخ شادا: «نُ کُ نُ را دل بَشسوجنا.» عیسی به نُ پاسخ شادا: «تو جی بَش و نِزینی ک.»

داستانی بَرگیت از کُتابِ مقدس: انجیل لوقا باب ۱۰ آیه‌های ۲۵ تا ۳۷

۲۸- جوونِ پیلدار

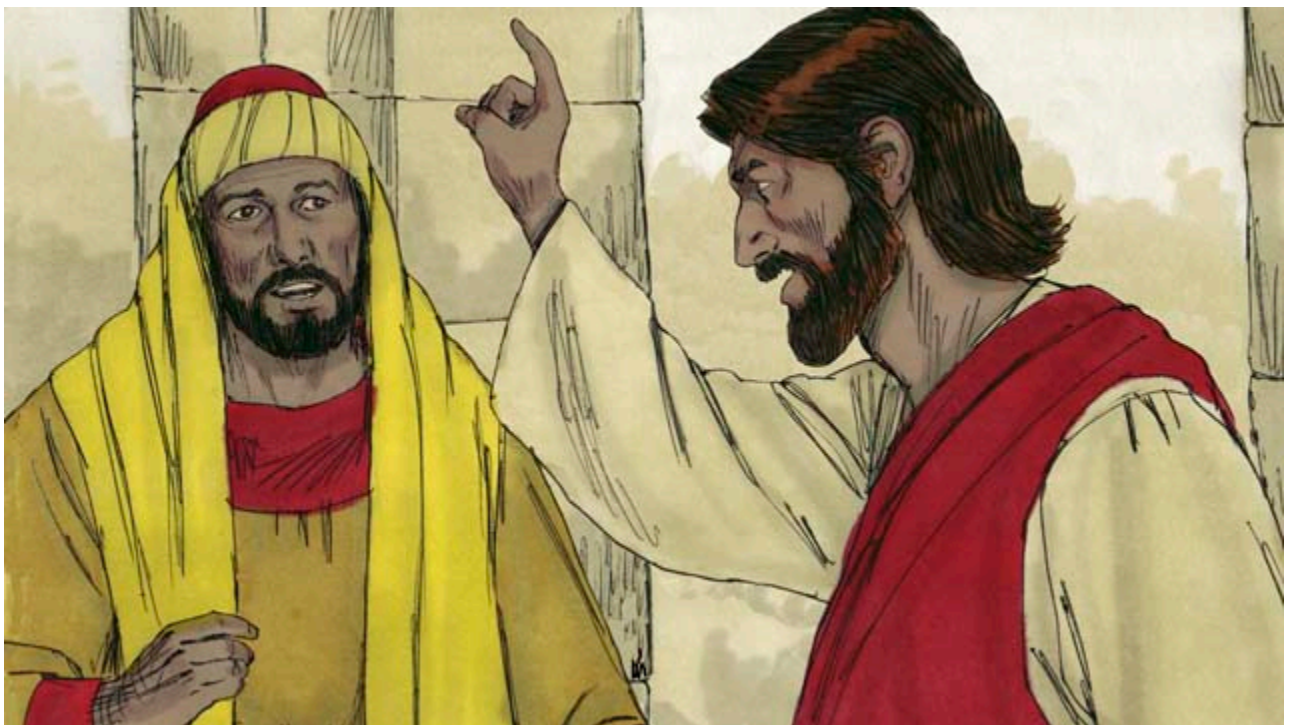
روبی ایی دون از رییسون پیلدار بَم پَلی عیسی و بَشپُرسا: «استاد خیب، ایگا چُگَرُم تا زندگی جاودان دار بُم؟» عیسی به نَش بُواتک: «چی چی را م خیب واج اکر؟ وقتی کُ، غیر خُدا هچکین خیب و نیکو نَه. اگ دی زندگی نیکو و جاودان دار بی از دستورون خدا بیروی ک.»

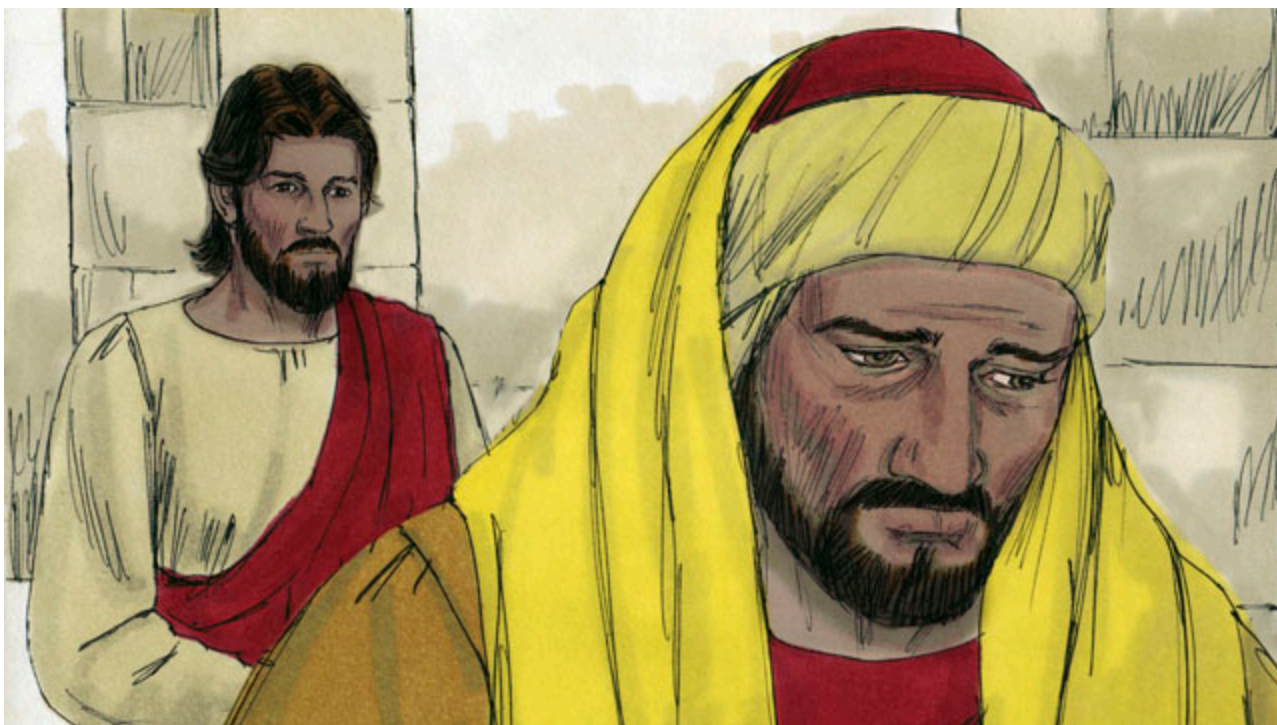
نُ بَشپُرسا: «از کدوم دستورون بیروی گُرُم؟» عیسی جُوابش دا: «قَتَل نِک، زنا نِک، دزدی نِک، دووروو نُواج، بُبا نِن خود احترام زمین ن و هُمسایت عین خود دوست دار بی.»

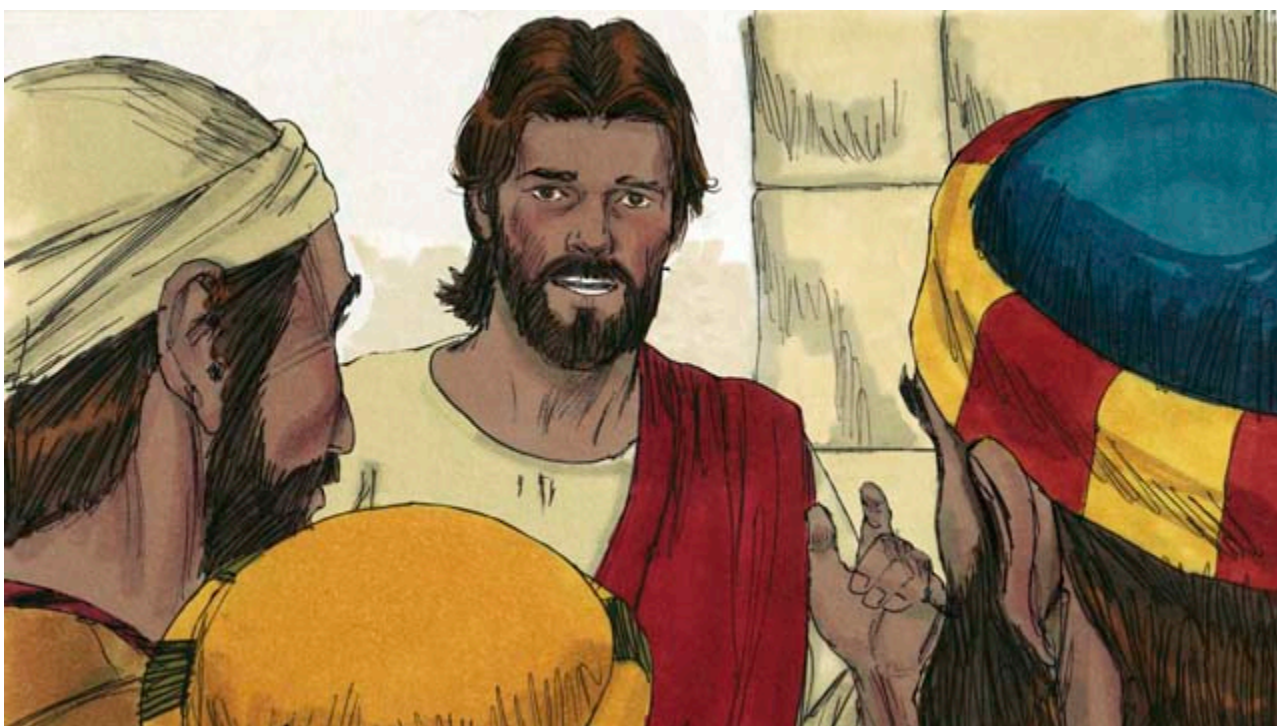
ولی مردی جُون بَشوات: «مَ از وچگی پاک نیا کُ آواج و فرمونون گوئیم داشت، آی ایگا چُکُرم تا زندگی جاودان دار بُم؟» عیسی
هادِ محبت نُمَاش اِسَواش کُ.

و جُواب شادا: «اِگ دی وکترین کار کِر، بَش و هَرچی کُ دار بَروش و پیلش به نیازمَندون هاد و گنج تو روو آسمون ب نَ دیم زمین!
نُ وقتی بور و مَ پیروی کُ!»

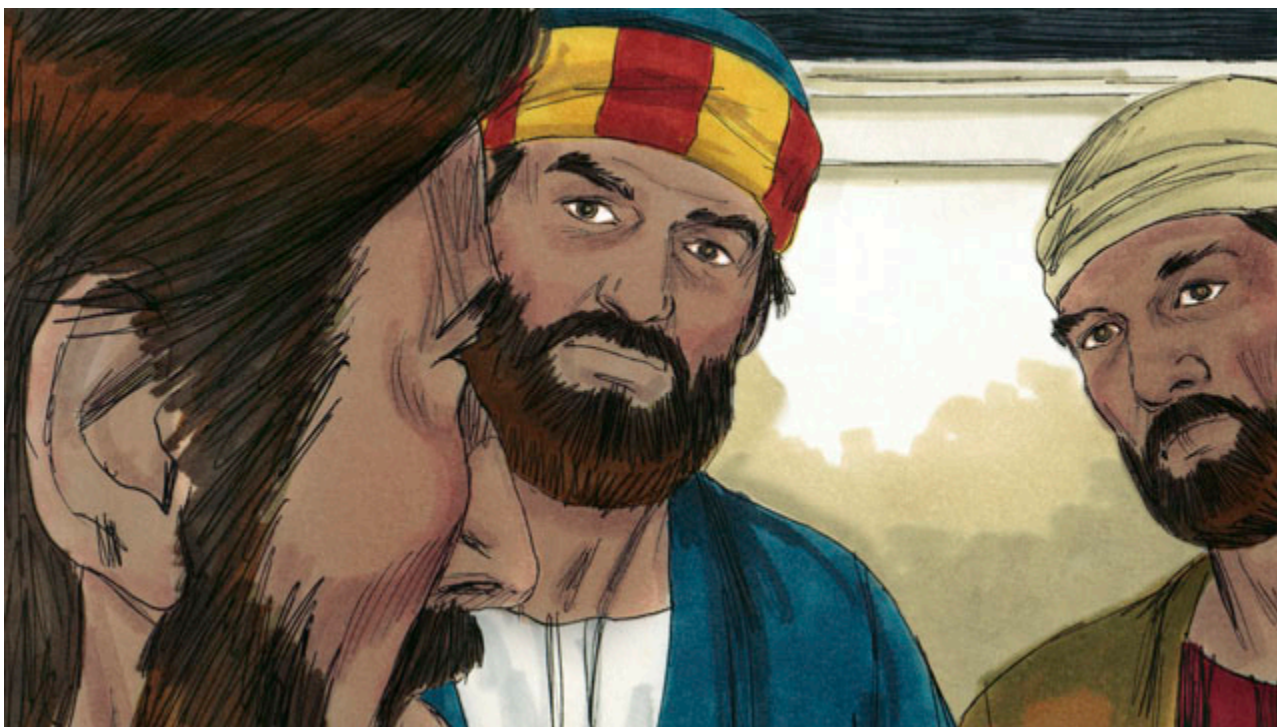
وَقْتِي نُ چوون پیلدار نِ سَخِنِ عیساښ بَشْنُفَت، خِیلی اندوهگین بُبُ و چِرا کُ خِیلی پیلدار بُ و نَشْگا پاکِ داراښِش بَرُوش و از دست هادِ. نِ رُوی خوش و اگَر دَنا و از عیسی دور گَرِدا.

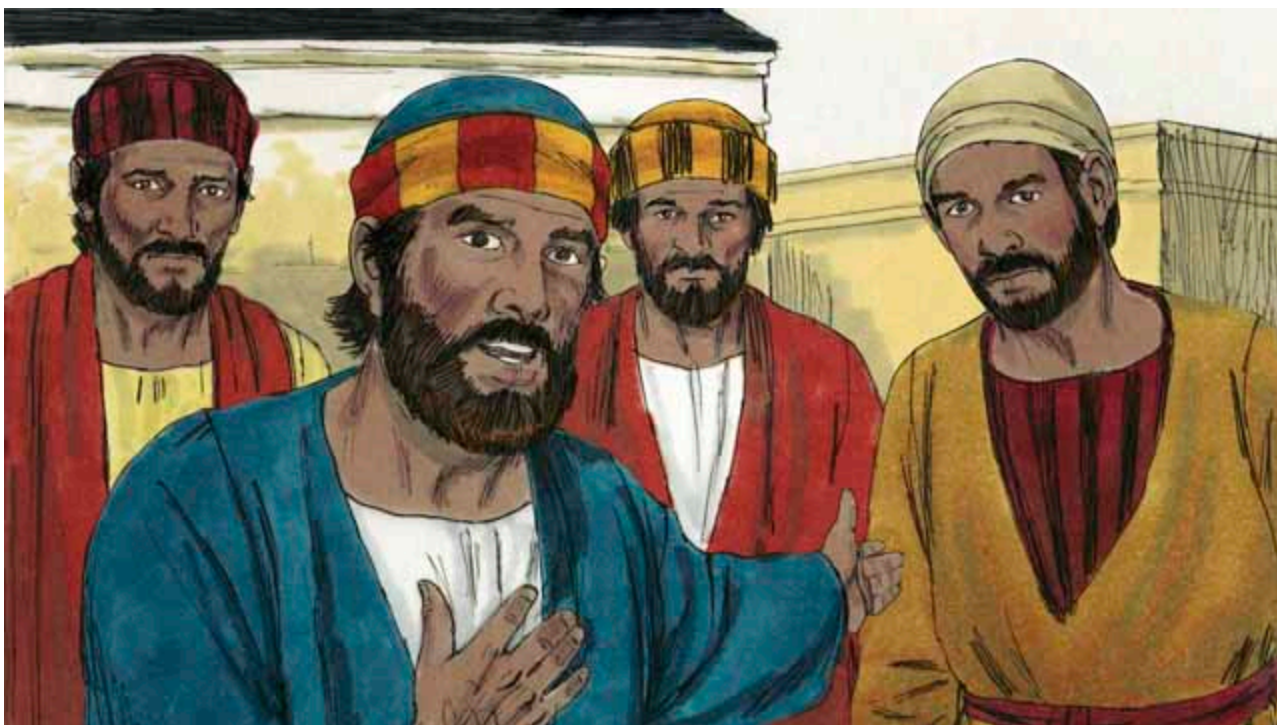
بَدِش عیسی به شاگَر دُونِش بُوات: «نِ زوونِبی کُ اَمَدَن اِیی مَرِدی پیلدار به پادشاهی خدا خِیلی سَخْت. هَنی جی اَواجُم، رَد بُیْدَن شُئَر از سوراخ سوزَن خِیلی آسونَتَر از بَمَدَن اِیی شَخْص پیلدار به پادشاهی خدا!»

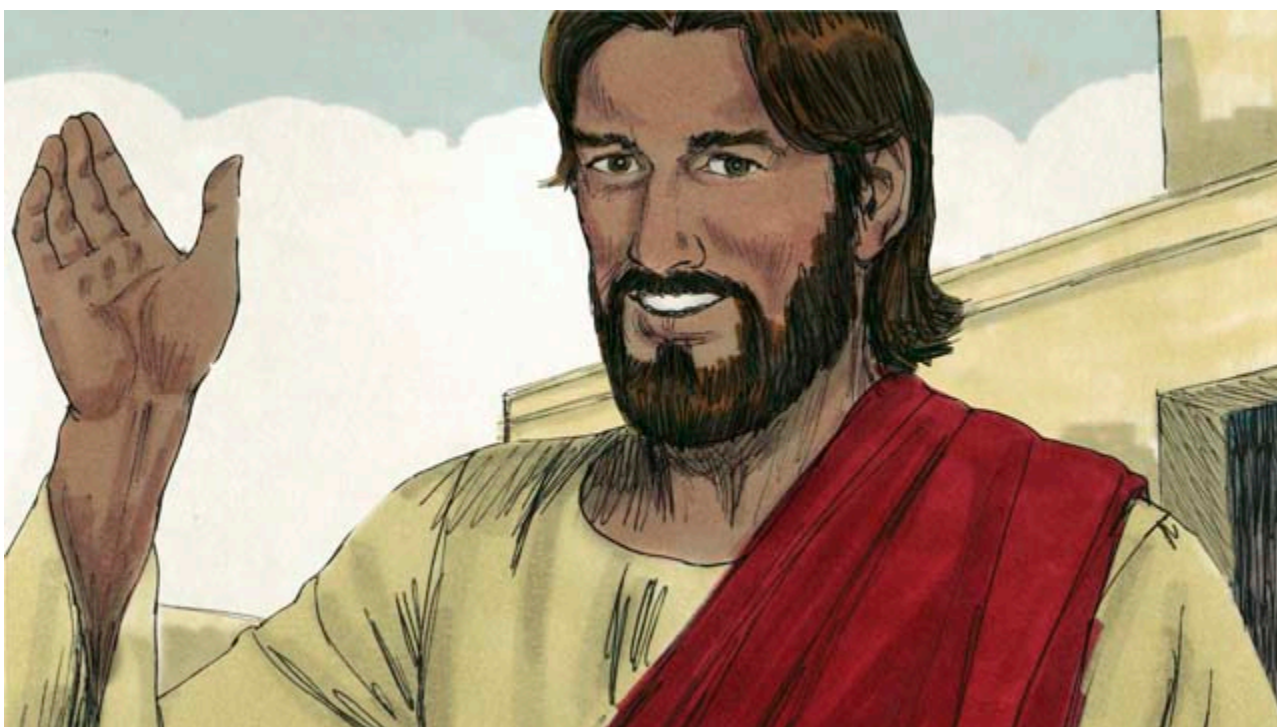
شاگردون عیسی از ن کُن حرفشون بَشْنَشْنِفَت خِیلی شِگَفَت رَد بُبِیْنَد و بَشْنِیْرَسا: «پَس کِ اتون نجات پیدا کِر؟»

عیسی به شاگردونش اِسْوَاش کَ و بَشْوا: «آدِمی نَتون خوش نجات دِ، ولی پَلی خدا دِ پاکِ چی آب.»

پتس به عيساش بُوات: «هَم از پاڪ چي خودمون دَسْتَمون كِشاد تا پيُرو تو يَم، الان پاداش هَم چي چي كيم بُ؟»

عيسي جُواب شادا: «هَر آيمي كُ م را از دَد و دُدا و بُبا و نِن و وَچ و كَي و زمين چشم پوشي كِر، صد برانِش وِشتر پيدا كيمي كَ و زندگي جاودان به دست كيمي اُتار. ولي خيلي از نُميني كُ اُولِنْد، اَخر اَبِنْد و خيلي از نُميني كُ اَخرِنْد، اَوَّل اَبِنْد.»

داستاني بَرگِيتَ از كُتابِ مقدس: انجيل متي فصل ١٩ آيه هاي ١٦ تا ٣٠، انجيل مرقس فصل ١٠ آيه هاي ١٧ تا ٣١، انجيل لوقا فصل

١٨ آيه هاي ١٨ تا ٣٠

۲۹- داستان خدمتکار سنگدل

روبی پترس از عیسی بشپرسا: «استاد، ددی کُ به مَ وِ دیش پِگرد، چند قَر ایگا بَشَبَخْشُم؟ هَفَت قَر خیب؟» عیسی بشوا: «نه هفت قَر، بَلکی هفتاد قَر!» عیسی شگا به هَم پَهمون کُ ایگا پاکش بَخْشُم. بَدش نِ داستانش بُوات.

نُ بشوا: «پادشاهی خدا مثله پادشاهی ه کُ شگا حسابِ خوش هاد خدمتکارونش صاف کِر. بدهیه ایی دون از خدمتکارون، برابر بُ با دستمزد ۲۰۰۰۰۰ سال کار.»

از یاقایی کُ خدمتکار نَشْتونا ن مقدار از بدهی پرداخت کِر، پادشاه دستور شادا تا در ازای بدهی نُ، نُ و جُن و وچش و پاک داراییش بَروشِنَد.

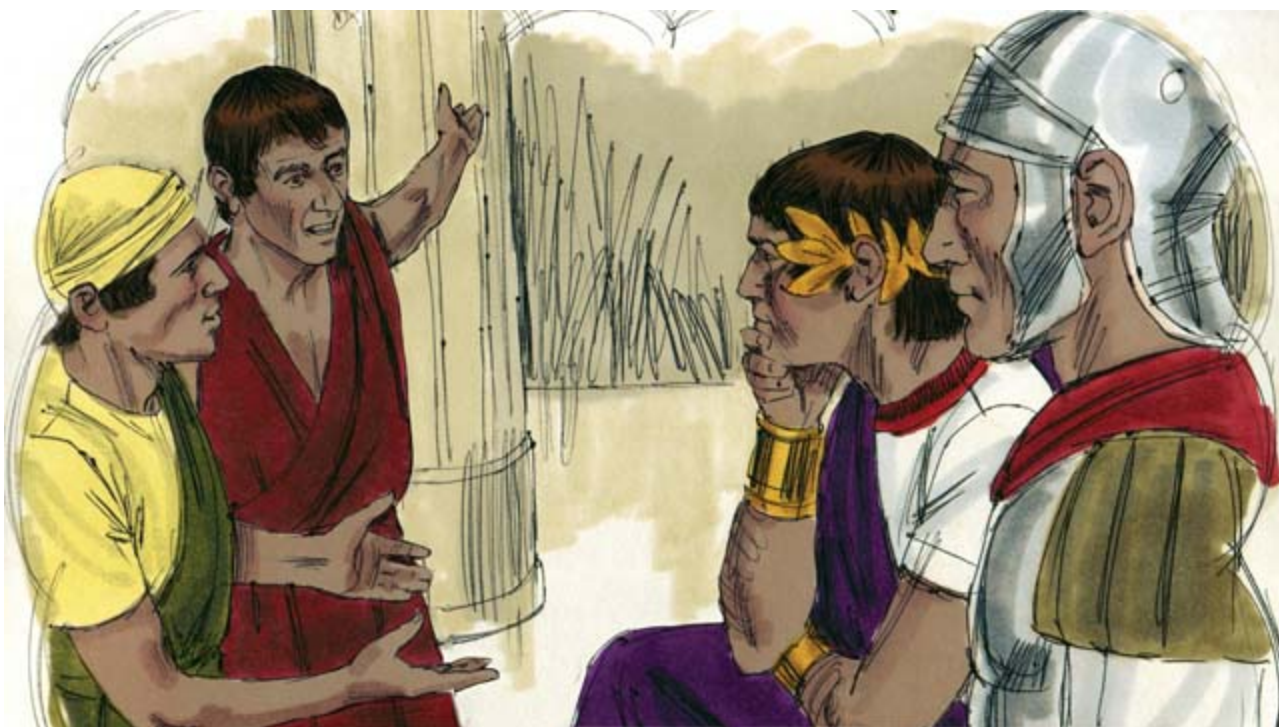
وَلِی نُمَا خوش دیم پای پادشاهش خوسئ و التماسیش کَ و بَشوات: «ای پادشاه به م مهلت هاد تا پاک بدهی خوم تا آخرش پرداخت کُرم.» پادشاه دِلش نُ را بُست، پَس نُش آزاد کَ و پاک بدهی نُش بَشَبخشا.

اما وَقتی کُ نْ خدمتکار از دربار پادشاه بر آم، ایی دون از همکارویش پدی کُ ب اندازه دستمزد چهار ماه به نْ بدهکار ب. پس خَلق
نُش فِشار شادا و بَشُوا: «طَلَبِت به مَ هاد.»

دوست بدهکارش دِ پا نْ کُت و بَشُوا: «خواهش اکُرُم ایی وَقتی دِ مَ دا تا بدهیم دِ تْ هادُم.» ولی طلبکار راضی نیگِردا و هُمکارش تا
پرداختِ پاکِ طَلَبِش زندونیش ک.

وَقَتِي كُ رَفِيقُونُ نُّ آدَمَ نِ جَرِيَانِشُونِ يَفْهِيْدَ پَاكَجَ نَارَا حَت بُيْدَنْدَ وَ پَلِي شَاه بُشْتَنْدَ وَ مَا جَرَا رَا بُشْنَوَات.

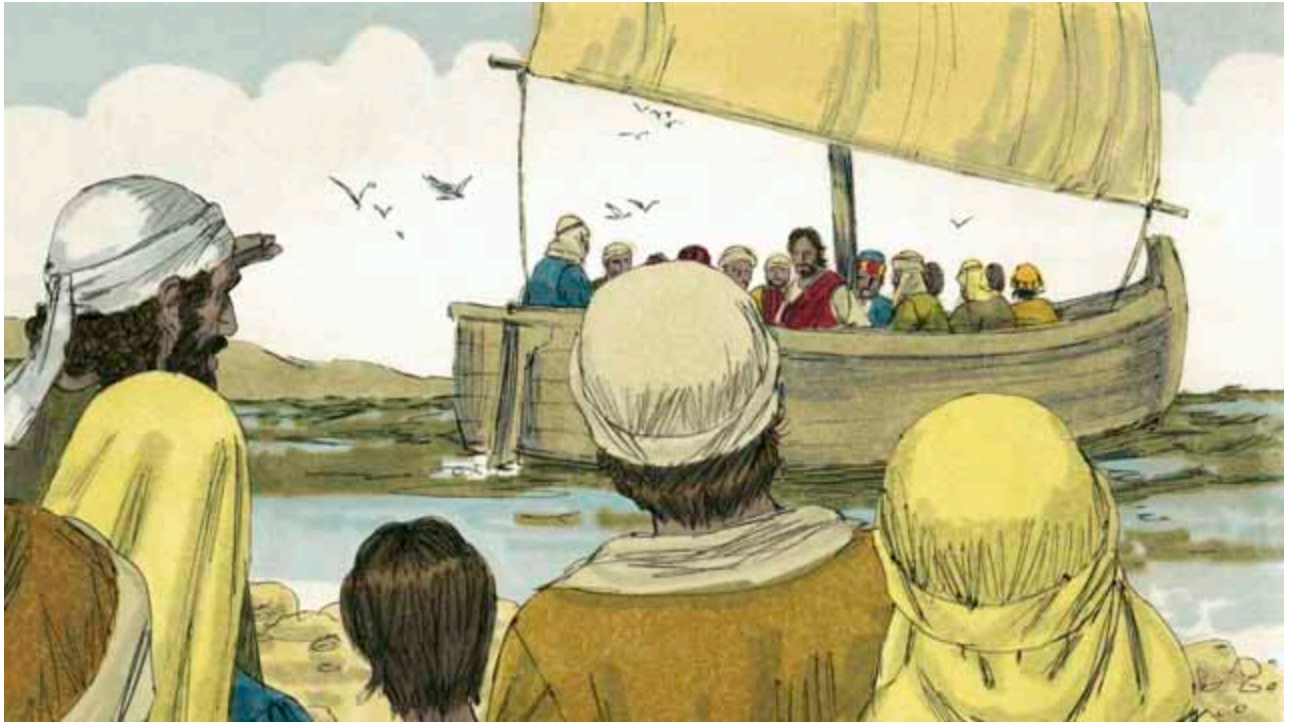
پادشاه جَلِي نُّ مَرْدَشِ شَگَات وَ بُشَوَات: «ای نوگرِ شر! مَ به خواهش تُّ نُّ بدهی زیاد بَمَبَخْشا. تو جی ایگا نِ رفتار هادِ هُمکارت بدِ
گَر دِ بُ.» پادشاه خبیلی خشمگین بُبُ وَ دَسْتور شادا تا نُمَاش به زندون بېرِنْدَ وَ تا پاکِ بدهیش پرداختیش نِکِر، نُّش آزاد نِکِرِنْدَ.

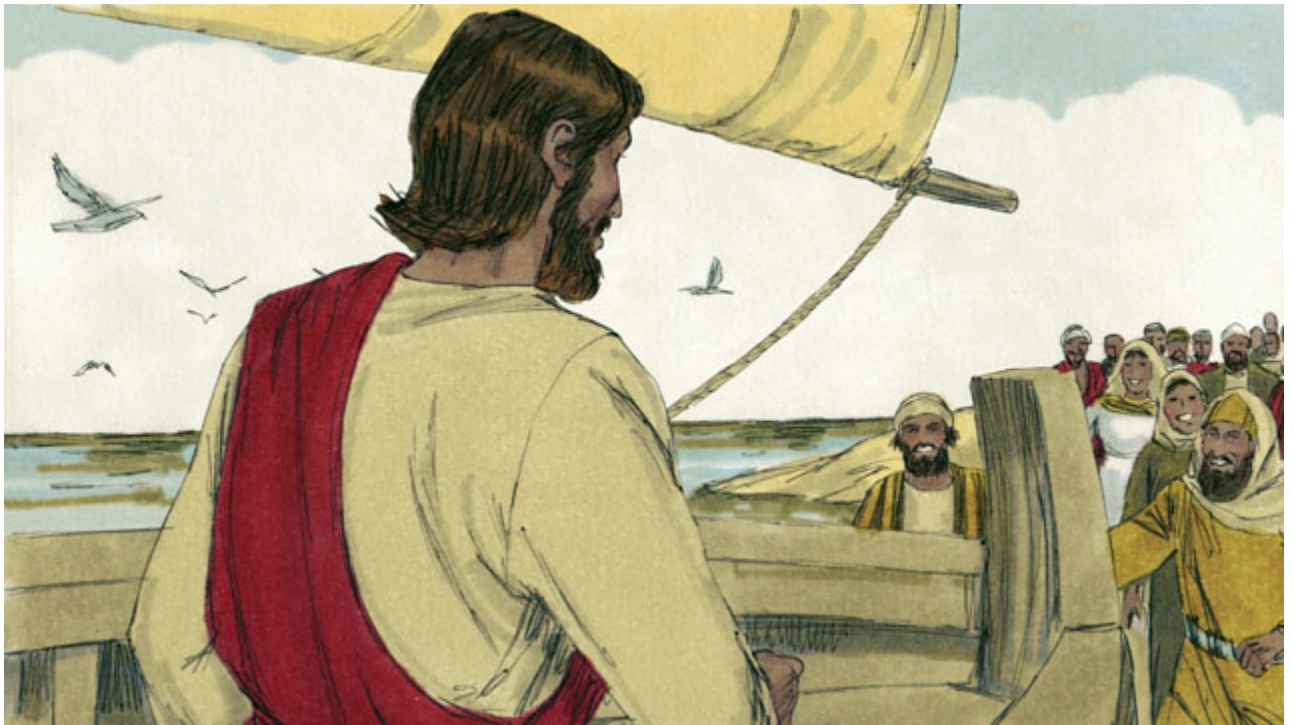
بَدِش عیسی بَشوات: «اَگ شَم دَدَن از تِه دِل نَبَخَشِ، بُّبا اَسْمونِی مَ جی هادِ شَم نَزینی رفتار کیمی ک.»

داستانی بَرگِیت از کُتابِ مقدس: انجیل متی فصل ۱۸ آیه های ۲۱ تا ۳۵

٣٠- عيسى مسيح د پنج هزار نفر قوت اِد

عيسى رسولنِش بشارت و آموزش را به روستاگِلِ زیادى شَكينا. بَدش كُ وَاگِردادِنَد ، نُمين عيساش اين كارونى كُ بَشكَرد بُ اطلاع شُ اِى دا. بَدش عيسى نُمينش به ياقايِ خَلوتى كُ نزديكِ دَرِياچ بُ بَشَب تا هال اوورِنَد. پاكَجيشون رو اِى قايق چَشَتِنَد و بُشَتِنَد رِيبِ نُ آلِ رودخون.

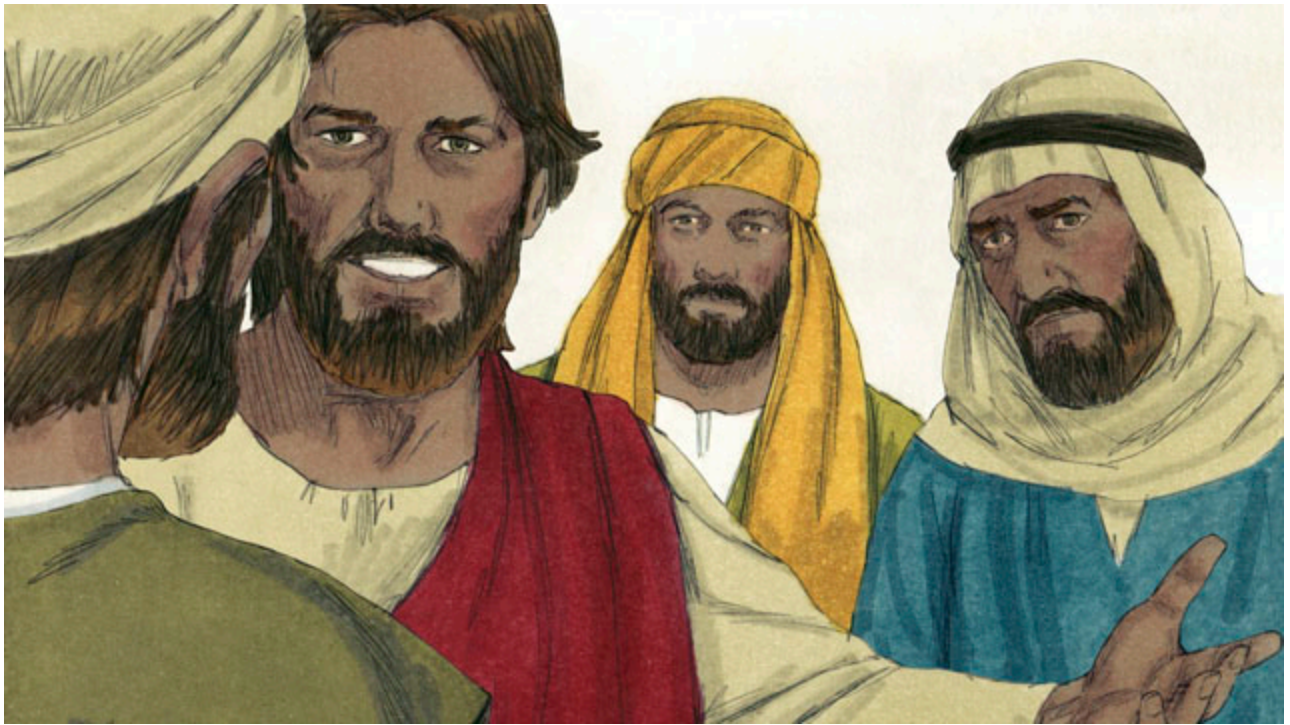
چون كُ مردم عيسى و شاگِردونِش كُ سوار قايق چَشَتِ بُدِنَد كُ نين وا بُشِنَد بَشَندى، كُنار دريا دِ شَرُوشُن كَ وَشَتَن تا قَبَلِ نُمين ب نُ طَرَفِ دريا بَرَسِنَد. بَدش جى وَقتى كُ عيسى و شاگِردونِش به نين بَرَسادِنَد، دَسَتَه گُردى مردم نين دِ چيم به راه بُدِنَد و ب نُمين استقبالشون كَ.

تعداد نمین ب غیر جن و وچگل نزدیک به پنج هزار نفر آدم ب. دل عیسی ب حال نمین بُست خیلی، مثله گل بُدند کُ چوپون نَشُند. پس شروش کُ ب آموزش دادن نمین و آیمونی کُ مریض بُدند، شیفاشون شادا.

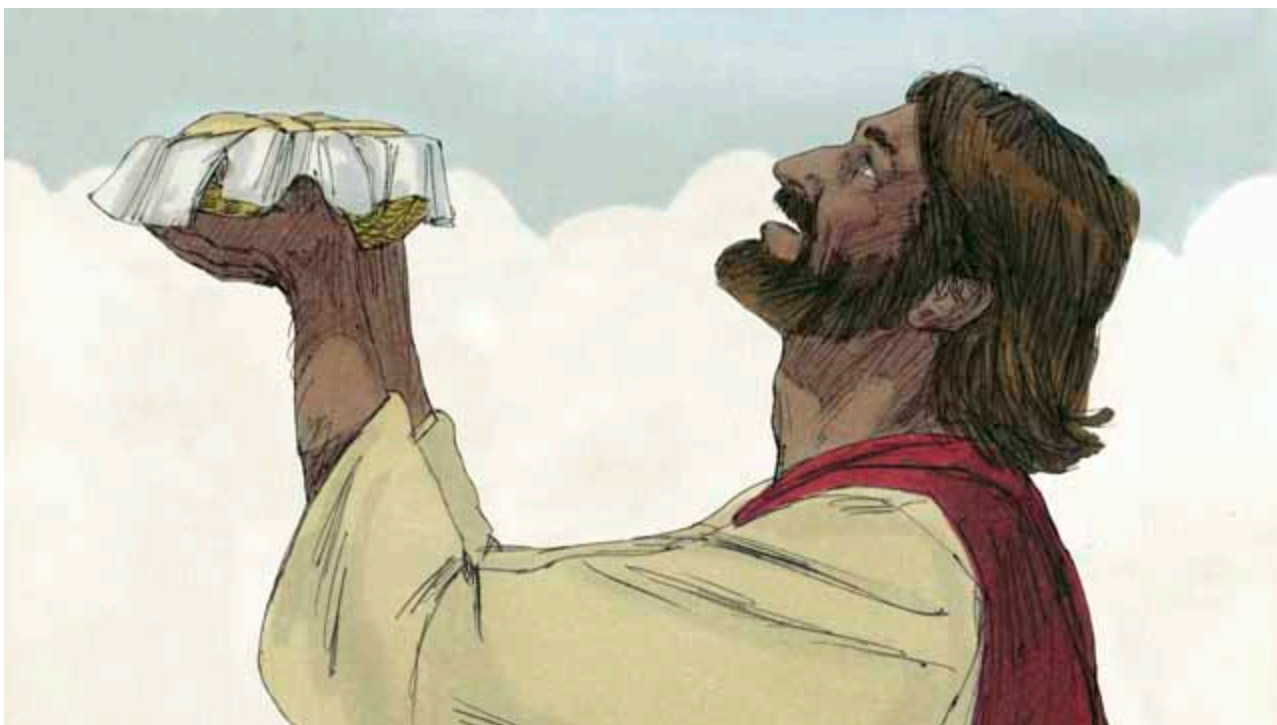
نزدیک شی، شاگردویش بَمَدند پَلِیش و بَشَنوات: «ای استاد، مردم بکین تا خوشون را غذا آمادَ کَرند، چون کُ دیم ن یاقا دور افتادَ چی خَرَدَن را نَه و پیدا نَب.»

ولی عیسیٰ به شاگردونش بوات: «شُم خودون به ئمین قوت هادی.» ئمین جوابشون شادا: «چطوری هَم نندقر آدم سیر کرَم؟! هَم فقط پنج نون و دو دون ماهی کوچولو دارم و بس.»

عیسیٰ به شاگردونش بوات کُ ب مردم بواجند کُ دیم سبز یگل گرو هون پنجاه نفری هاجیند.

بَدَش عیسی پنج نون و دو ماهیش دَسِتِش گِیت و به آسمون اِسْوَاش کَ و خدَاش ب خاطر ن غذا شُکْرِش کَ و نُش بَرکت شادا.

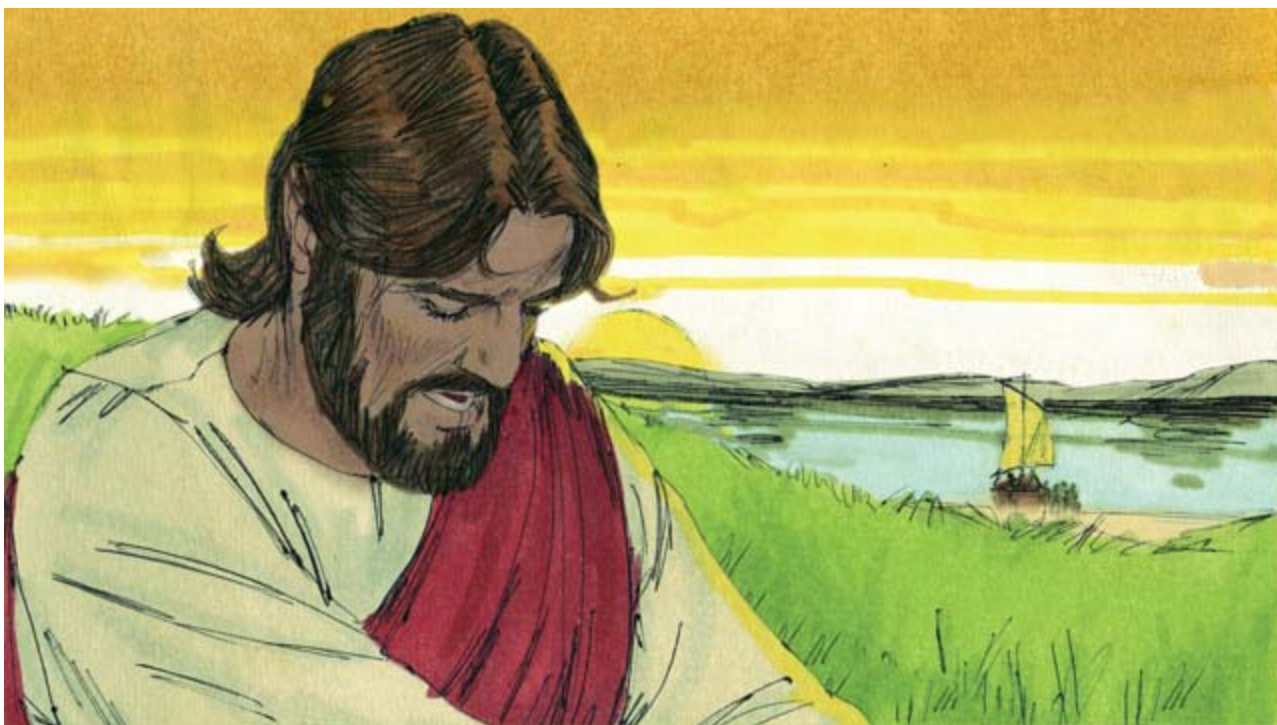
بَد ن عیسی ن نونون و ماهیون را تَک تَکَش کَ و ب شاگردونش شادا تا بین مردم پَخش کِرند. شاگردونش ب مردم غذا ش ادا و پاکج بَشَنخ و سیر اَبَند، ولی هِج از ن خوراکی گل گم نُب.

بَدش شاگردون اضافی و پسمندگلِ غذا را جَمِشون کَ و نَزینی بُبُ کُ دوازده سبد از بَقی نُ پنج نون و دو ماهی، دوازده سبد پُر گردا.

داستانی بَرگیت از کُتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۴ آیه های ۱۳ تا ۲۱ ، انجیل مرقس فصل ۶ آیه های ۳۱ تا ۴۴ ، انجیل لوقا فصل ۹ آیه های ۱۰ تا ۱۷ ، انجیل یوحنا فصل ۶ آیه های ۵ تا ۱۵

٣١- عيسى ديم اُو دِ را اَش

بَدَنِ كُ عِيسَى بَه جَمْعِيَّتِ قَوْتِش دَا، ب شَاكَرْدُونِش بُوات كُ سِوَارِ قايِقِ گَرْدِنْدَ وَ بَشِنْدَ نَ طَرَفِ رُودخُونِ، وَلِي خُوش مَدَتِ گَمِي رَا نِينِ
بَمَنَد. شَاكَرْدُونِش بُشْتِنْدَ وَ وَقْتِي كُ مَرْدَمِش رَاهِي كُ تَا بَشِنْدَ خُوش بُشُ بِالَا كُوه تَا دَعَا كِر. نَ نِينِ يَدَا بُ وَ تَا نِصْفِي اَز شِي دَعَاش كُ.

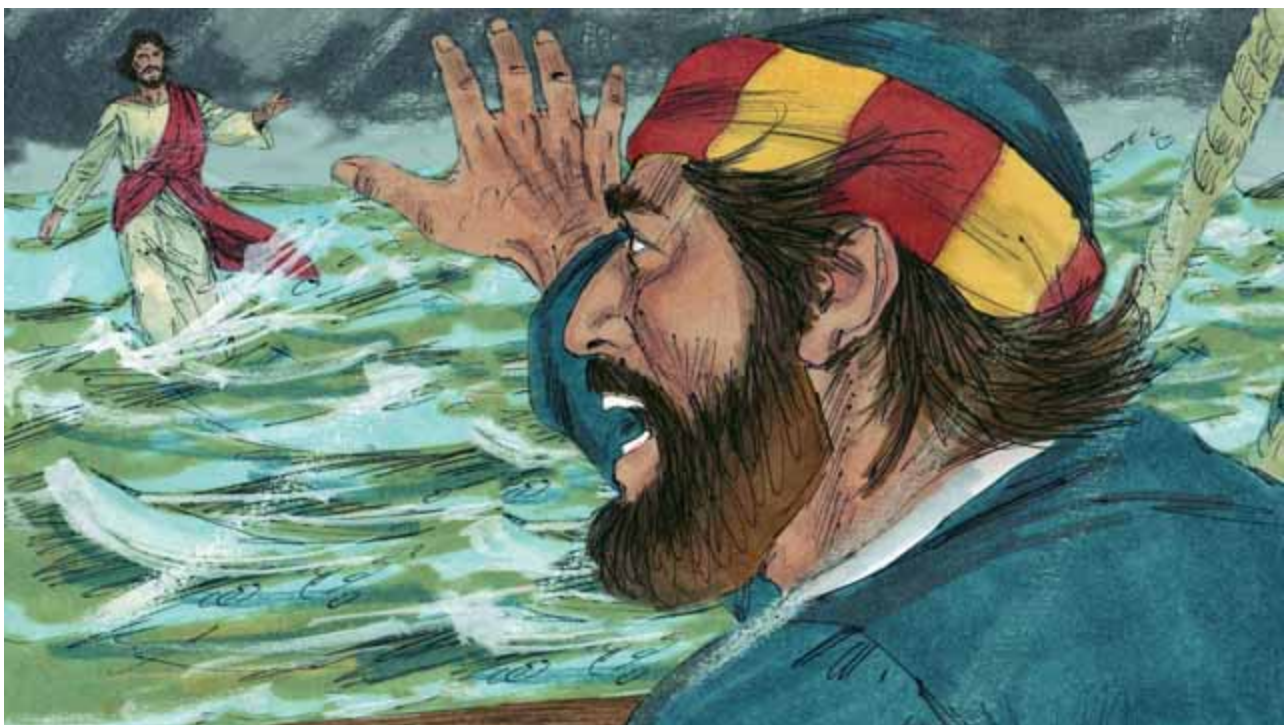
شَاكَرْدُونِش دِيمِ قايِقِ دِ پارُوشُونِ كَارِ اَبْقَاتِ، وَلِي بَادِ مَخَالَفِ شُرُوعِ ب وَزِيدَنِش كُ. نُمِينِ تَا نِصْفِ شِي فِقْطِ مَسِيرِ گَمِي اَز دَرِيَاچَشُونِ
رَا بُشْتِنْدِنْدَ.

نُوقَتی عیسی دُعای خوش مُومش کَ و به سمت شاگردونش بُئ. نُ سَمَت شاگردونش دیم اُوو دِ قَدَمَش کارشُبقات.

وَقَتی کُ شاگردون عیساڻون ٻدی خِلی بَشَنترسا چُونکو فِکر شُ اَکَ شَبَحَ. عیسی بَشَمَا کُ تُمین بَشَنترسَادَ، رُوبه تُمِیش کَ و بَشوات:
«نُترسی مَ اُم.»

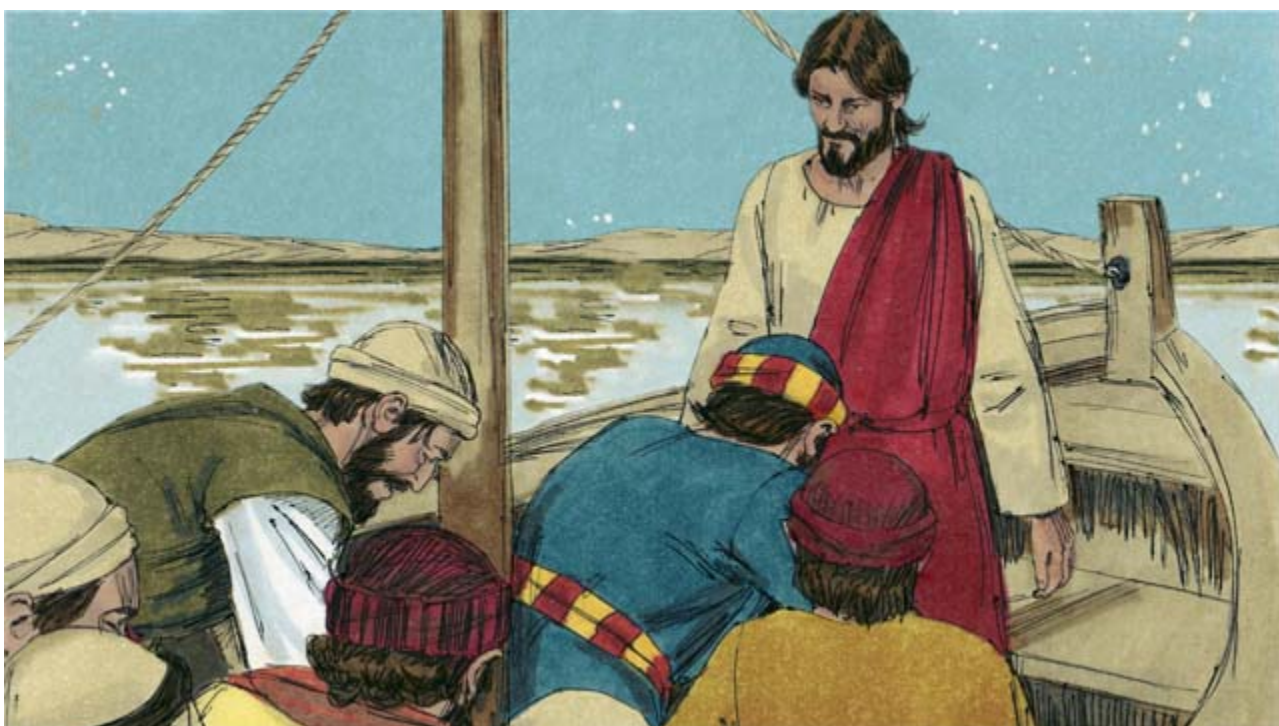
بَدش پترس به عيساش بُوات: «سرور مَ! اِگِ توعه، بُوا تا مَ ديم اُوو د بورم پلي تَ.» عيسى ب پترس بَشوات: «بور!»

پس پترس قايق د برآم و به سمتِ عيسى ديم اُوو د راه بُش. ولي وقتي كُ مِسافَتِ كمى بُش، ديم خوش از عيسى واگردنا و ب موجون بلند اِسْواش كَ كُ نُوَقَتِي قدرت شديد بادش احساس كَ.

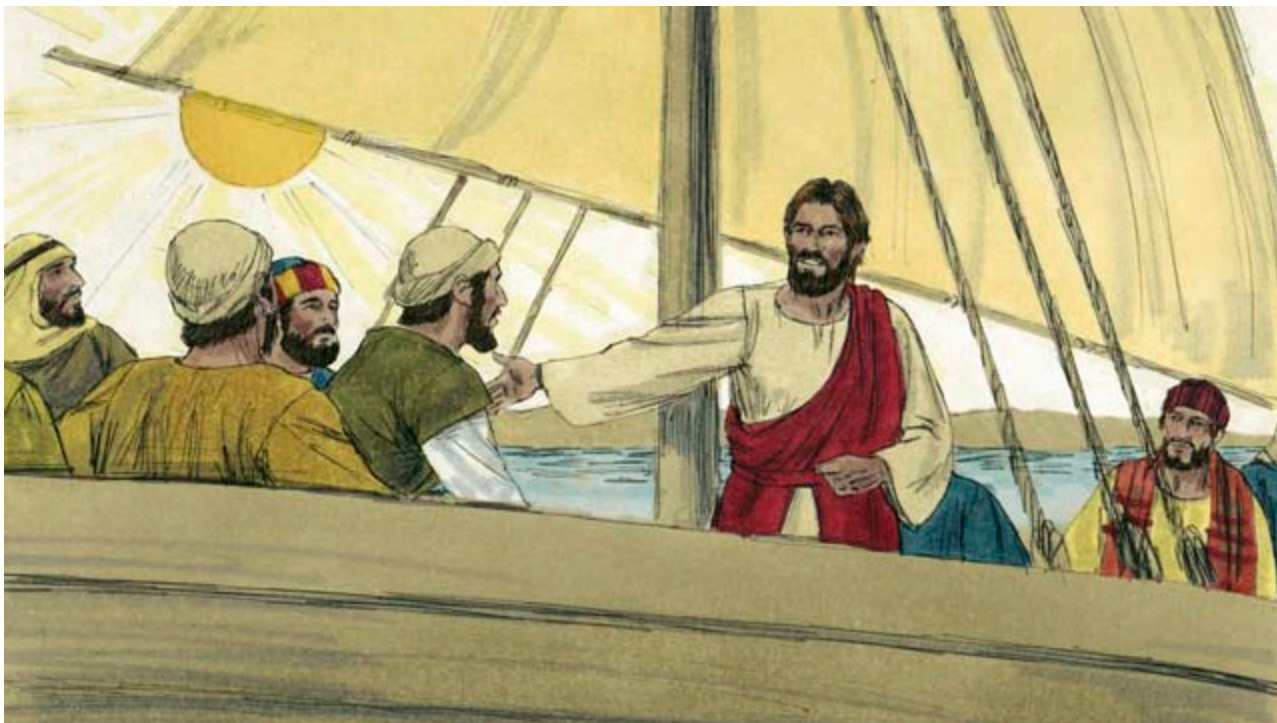
نُوقتي ترس پاڪ پٽرُش فراش گيت و درحالي ڪُ داخلِ اُوو ڊ فرو اَنُ دادشَبَقَات: «سرورم نِجَاتم هَاڏا!» عيسيٰ ب سرعت دستِ خوش درازش ڪَ و نُس بَرِكشَا. بَدش عيسيٰ ب پٽرُش بُوَات: «اِي گم ايمان! چي چي را ب مَد اعتماد نِڪ تا درِ امون بي؟»

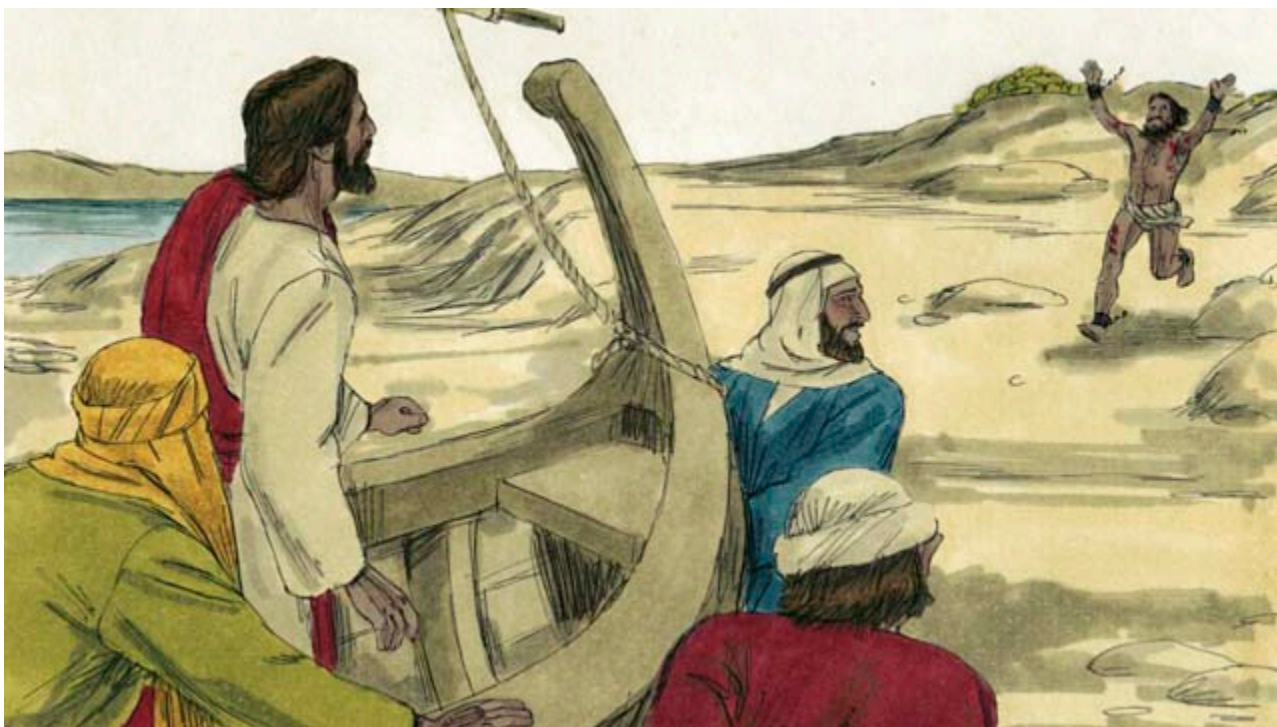
وقتي ڪُ عيسيٰ و پترس سوارِ قايق ڳردايندَ، وزش بادِ جَلِي ڊ واشتا و اُوو اَرومَش گيت. شاگردونش ڪُ خيلي شِگفت زَد ڳرداڍ بِنَدَ، عيساشون پَرَسَتشون ڪَ و به نُسُن بُوَات: «ب راستي ڪُ ت پير خدا ه.»

داستانی برگزیده از کتاب مقدس: کتاب انجیل متی باب ۱۴ آیه‌های ۲۲ تا ۳۳؛ کتاب انجیل مرقس باب ۶ آیه‌های ۴۵ تا ۵۲؛ کتاب انجیل یوحنا باب ۶ آیه‌های ۱۶ تا ۲۱

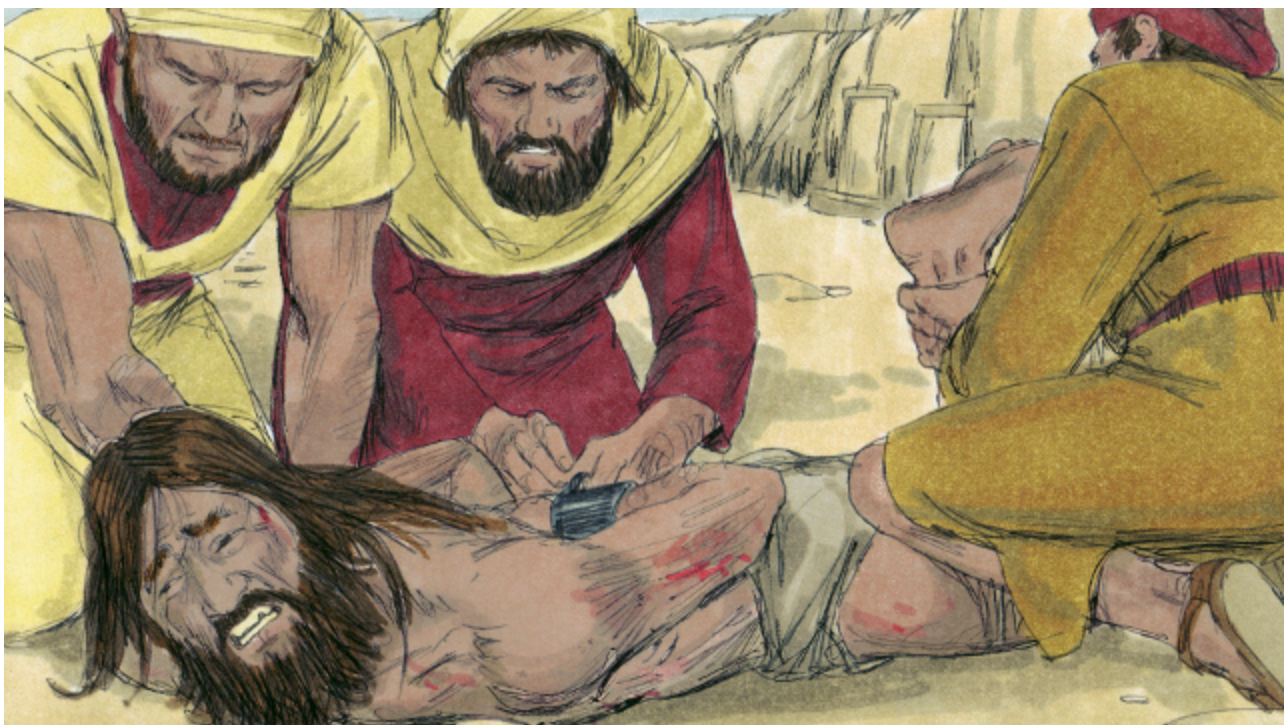
۳۲- عیسیٰ اییِ مَرْدِیِ دِیوُبُغَاتِ و اییِ جَنِ مَرِیضِ نِجَاتِ اَدِ

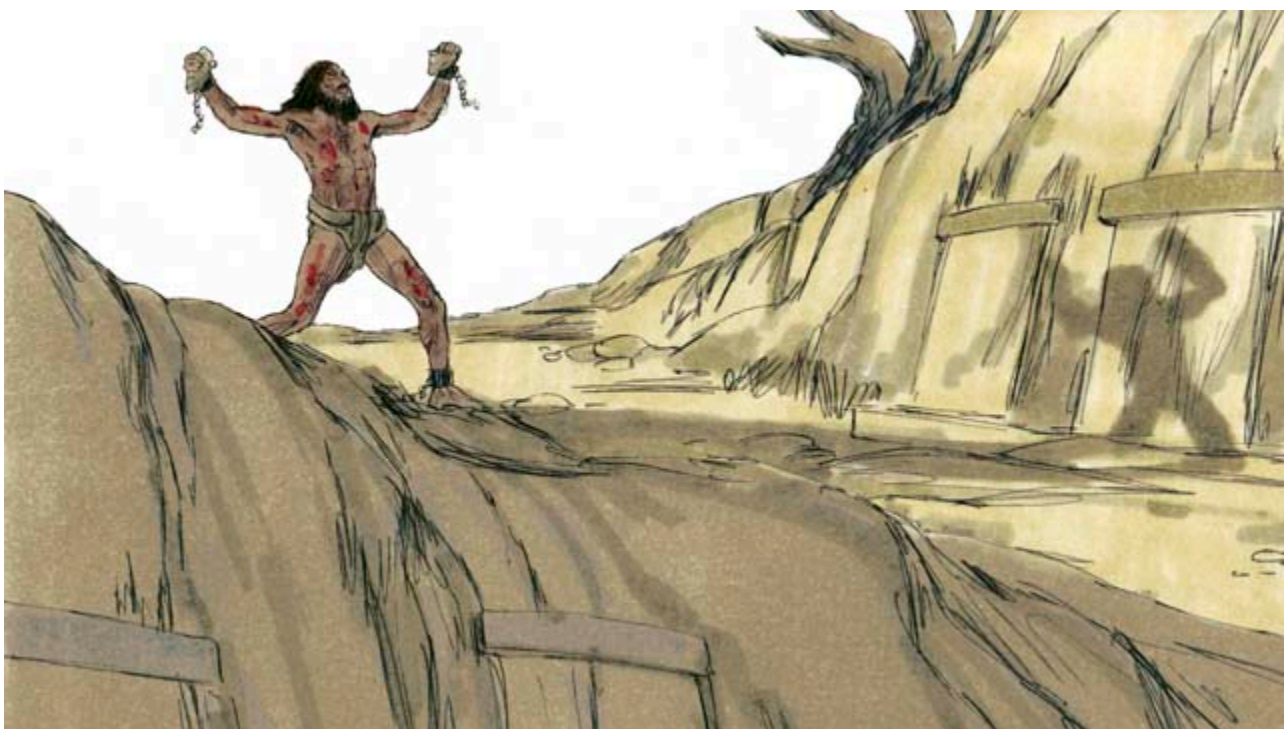
روبی عیسی و شاگردونش هاد قایق بُشتِنَد نْ طَرَفِ دریاچ ب سرزمینی ب اسم جَدْرِیان. وقتی کُ ب هُشکی پَرَسادِنَد از قایق بَرَأَمِنَد.

مَرِدِه ای نین بْ کُ گِرَفَتار ارواح پَلید بْ.

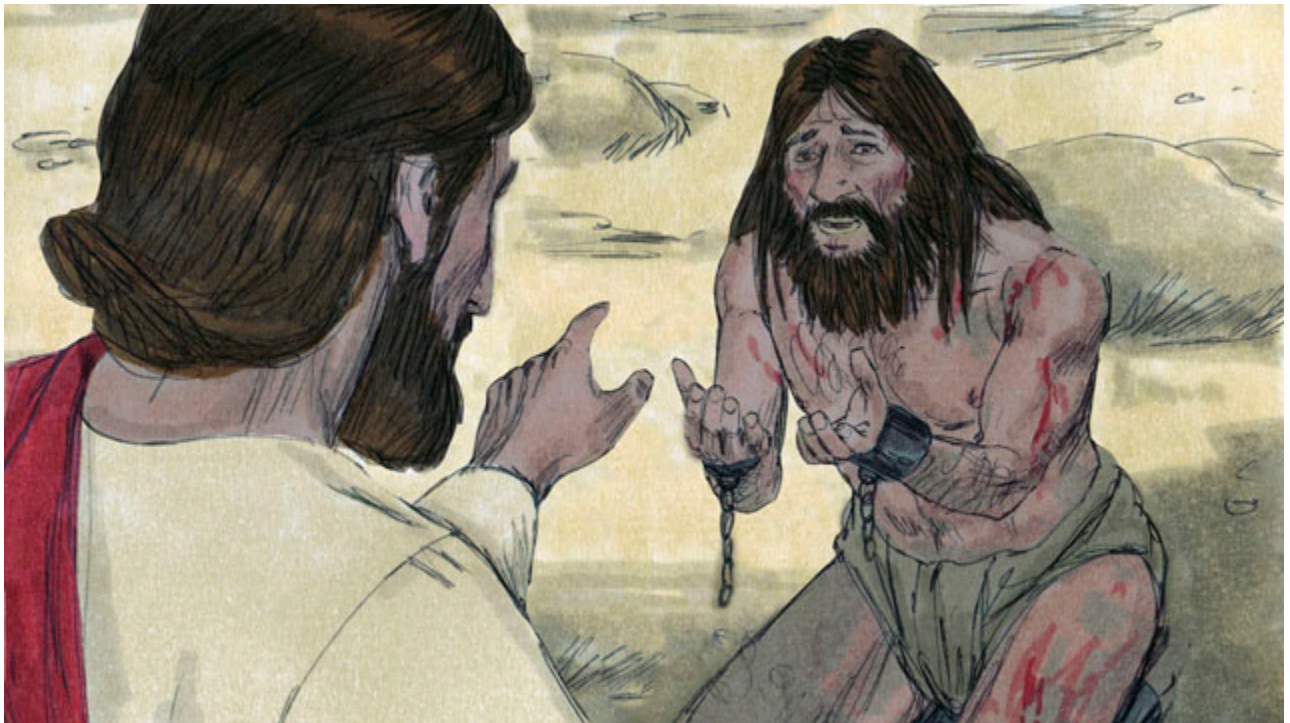
نُ مردَ نَدِیَر قوی بُ کُ هِچ آدمی جون ن کُ نُش رام کِر نَشَد. چَند قَر نُش ب زنجیر بَشَنکِشاد بُ، ولی نُ زنجیروئِش پارَش شَک.

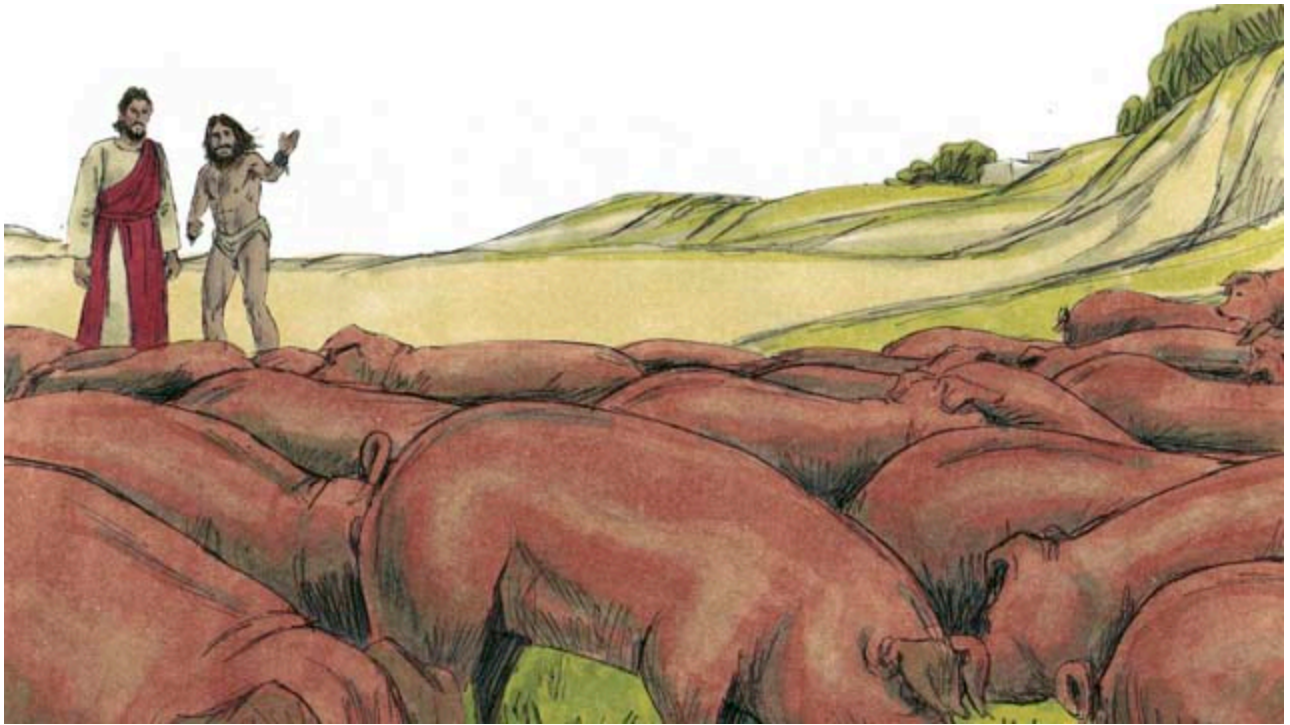
نُ مردَ میونِ گورونِ نُ مَنطِقَ زندگی شَک. نُ شی و روو نَر شَکِشا. هِچ لباس جی تَنِش نُب و خوش هادِ سنگونِ تیز زخمی شَک.

وقتی کُ ن پَلی عیسی بُشَن، در مقابل نُ زانوش بُقاط. عیسی ب نُ دیو دستور شادا: «از نِ مَرَدَ بَر اوور!»

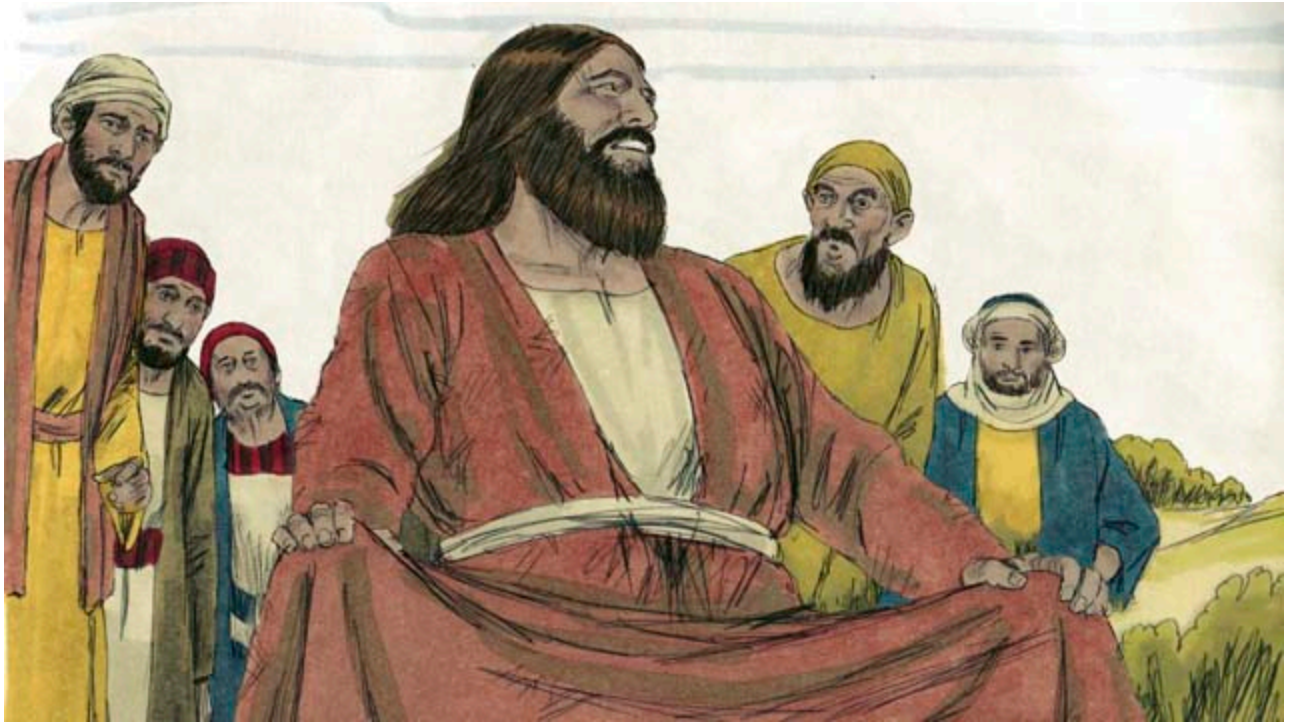
دیو فریاد بلندی بَشکِشا و بَشوات: «ای عیسی، پیر خدای متعال، از مَ چی چی دی؟ خواهش اَکُرُم مَ اذیت نِک و عذابم نِدا!» بَدِش عیسی از دیو بَشپُرسا: «اسم تو چیچی؟» نُ جُواب شادا: «اسم مَ لَژیون، چون کُ هَم خِلی هُم.» (لَژیون شامل چند هزار سرباز این ارتش روم بُ.)

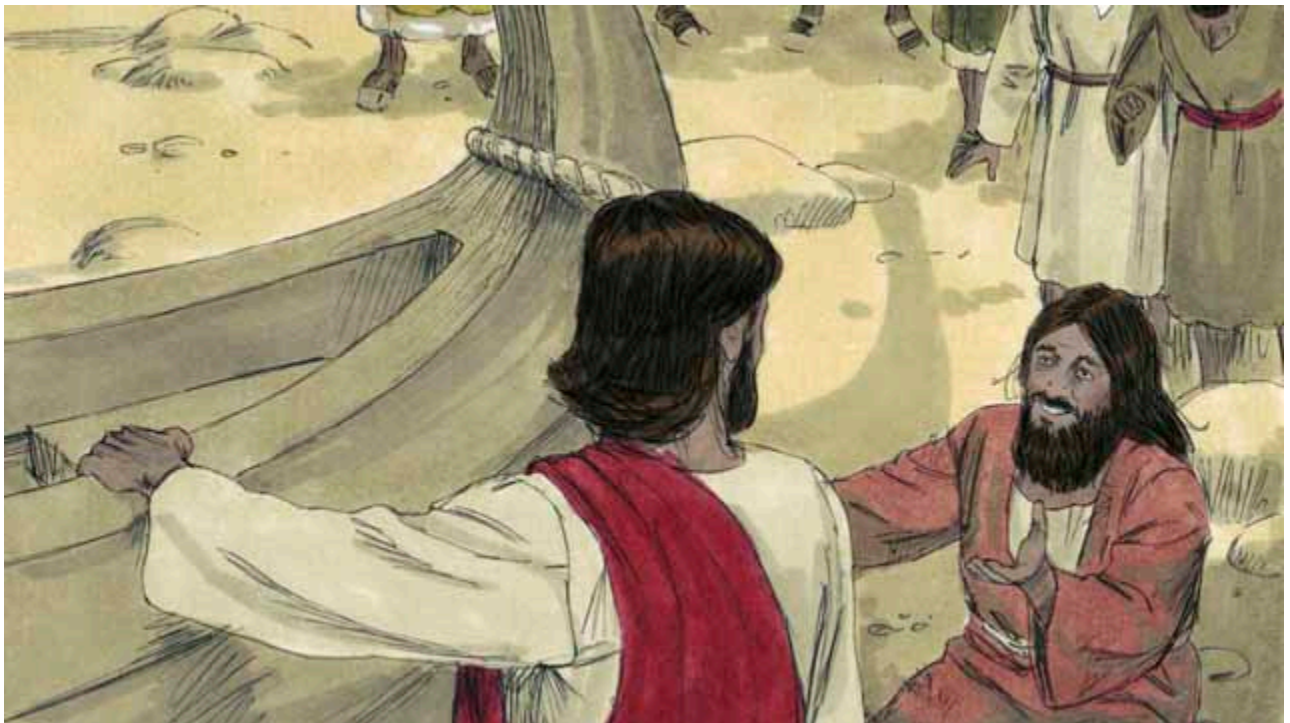
دیوون از عیسی خواهششون ک: «هَم از ن سرزمین بر نِک!» نین د گله ای از خوک بُ کُ دیم تپّ ایی درحال چِرا بُدند. روحون ناپاک و آلود ب عیسی التماسشون ک و بَشَنوات: «پس هَم ب درون خوکون رها ک.» عیسی اجاز شادا و بَشَفَرمود: «پشی.»

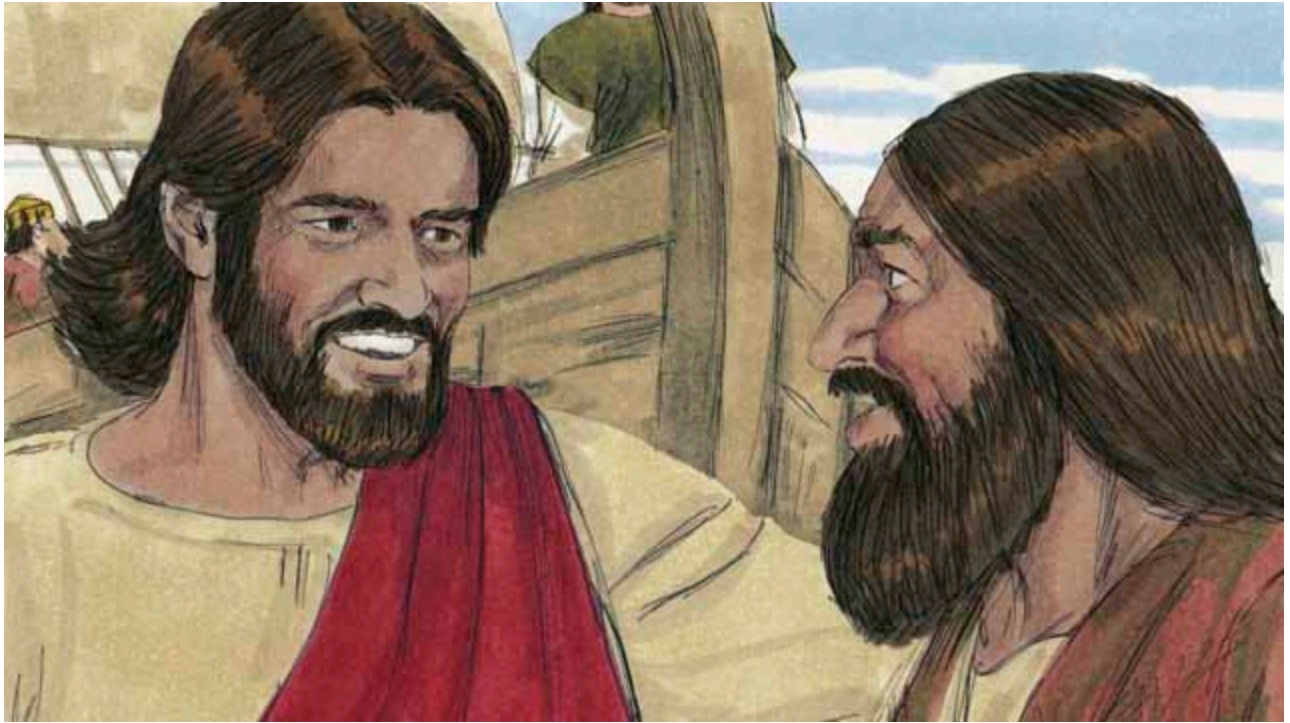
دیوون از نُ مرد بَرَامند و بُشَتند رو خوکون. پاک نُ خوکون کُ نزدیک دو هزار بُدند، از سَرَاجیریه تپّ ت دریاچ کُتند و غرق آئیدند.

خوڪبانون ڪُڙي ڳل ڳل محافِظِ شون شڪ هاءِ ڏيڊن ن اتفاق بڻيڻڊ ب سمت شهر و پاڪ مردم از ن اتفاقي ڪُڙي پيش آمد ب باخبر شون ڪُڙي. مردم شهر بيمند و ن مردی دیو زڏشون ڀڊی ڪُڙي آروم شاگييت و لباس درش پوشت و عاقل هاچشت.

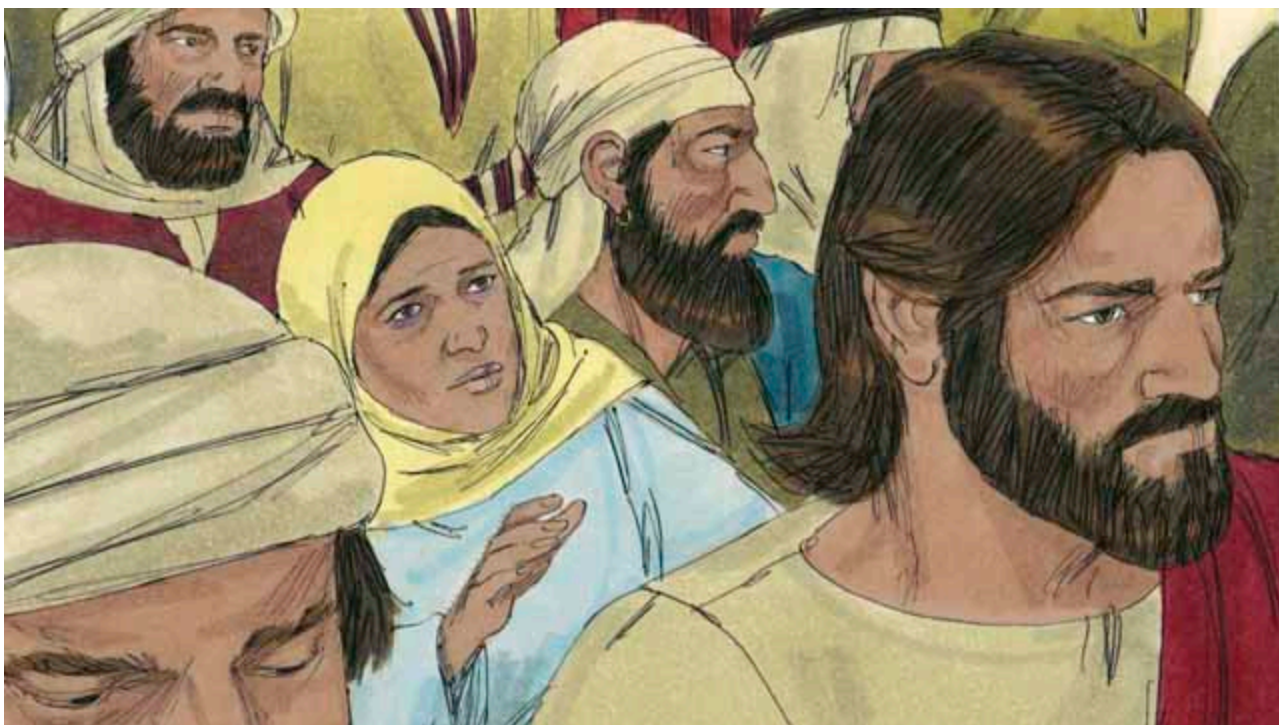
مردم ڪُڙي خيلي بڻيڻڊ ساءِ ب، از عيسى شاگا ڪُڙي نين ترڪ ڪر. عيسى سوار قايق ڪرڊا. ولي ن مرد ڪُڙي قبالا اسير دیو بڻيڻڊ ب از عيسى خواهش ڪَڙي تا همراه ن بش.

ولی عیسیٰ ب نُس بُوات: «به کییه خود واگرد و پاکج را تعریف کُ خدا تو را چش ک و چطوری رحمت خدا شامل حال تو گردا.»

نِزینی بُبُ کُ نُ مرد بُش و هر کینش کُ شدی بيشرا تعریف شک کُ عیسیٰ نُ را چش گرد. هر کین جی داستان نُس آششفت شگفت زَد اگردا.

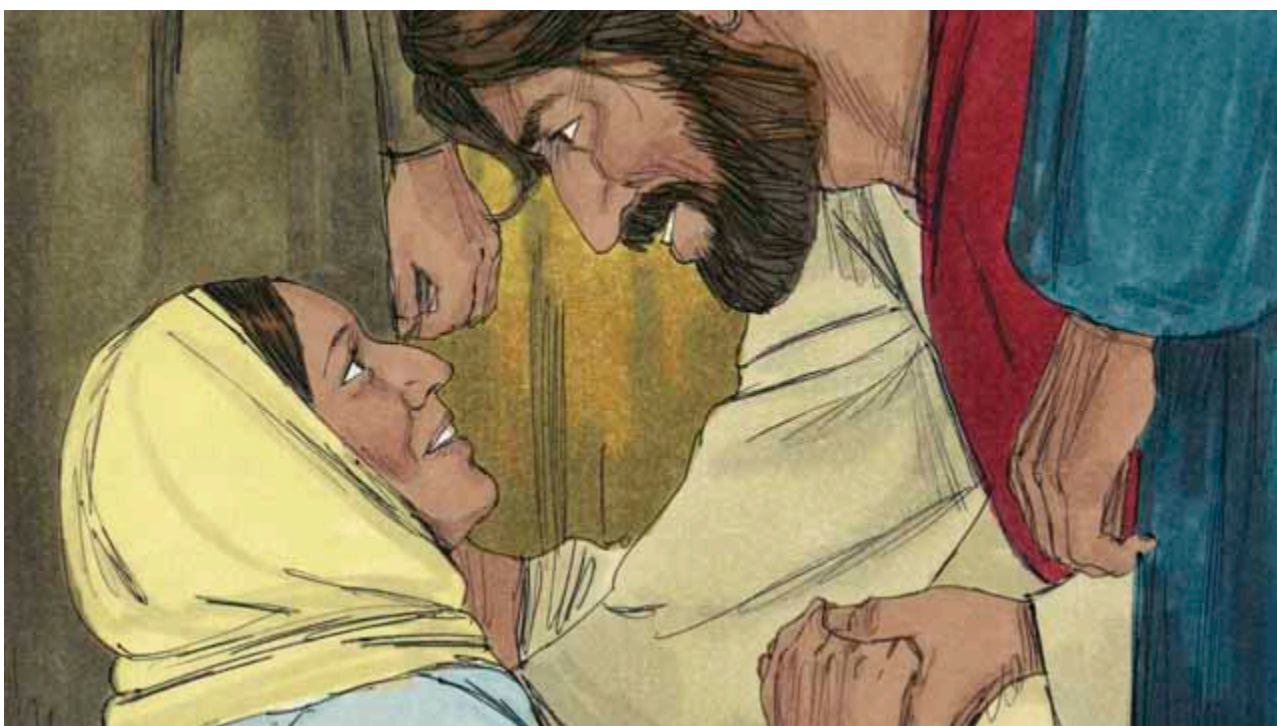
عيسى به نَ طَرَفِ درياچَ واگرِدا و وقتي کُ پَرِسا خيلي آدمِ دُورِش دِ جَمعِ آيِنَدَ و در ميونِ جمعيتِ زياد، جَنه اِي بُ کُ دوازده سال از خونريزي زَجَرِ شَکِشا. نَ پاکِ دارايي خوش را ب خاطرِ درمانيش بَشروَتِ بُ و دکترونيش شادادِ بُ، ولي هادِ نِ حالِ وَدَتَرِ جِي گِرِدادِ بُ.

نَ بَشَنَفَتِ بُ کُ عيسى مريضونِ زيادي را شِفا شادادِ بُ پس هادِ خوش بَشِواتِک «باور دارُم کُ اَگِ حَتي لباسِ عيسى جِي لَمَسِ کُرُم مَجِي شِفا اَگِيرُم.» نَ جَن خوش از ميونِ پاکِ مردم به پيَسَرِ عيساش پَرِستِنا و رَداش لَمِيشِ کَ. ب محضِ نَ کُ لِباسِ عيسى لَمِيشِ کَ خونريزِيش قَطِ گِرِدا.

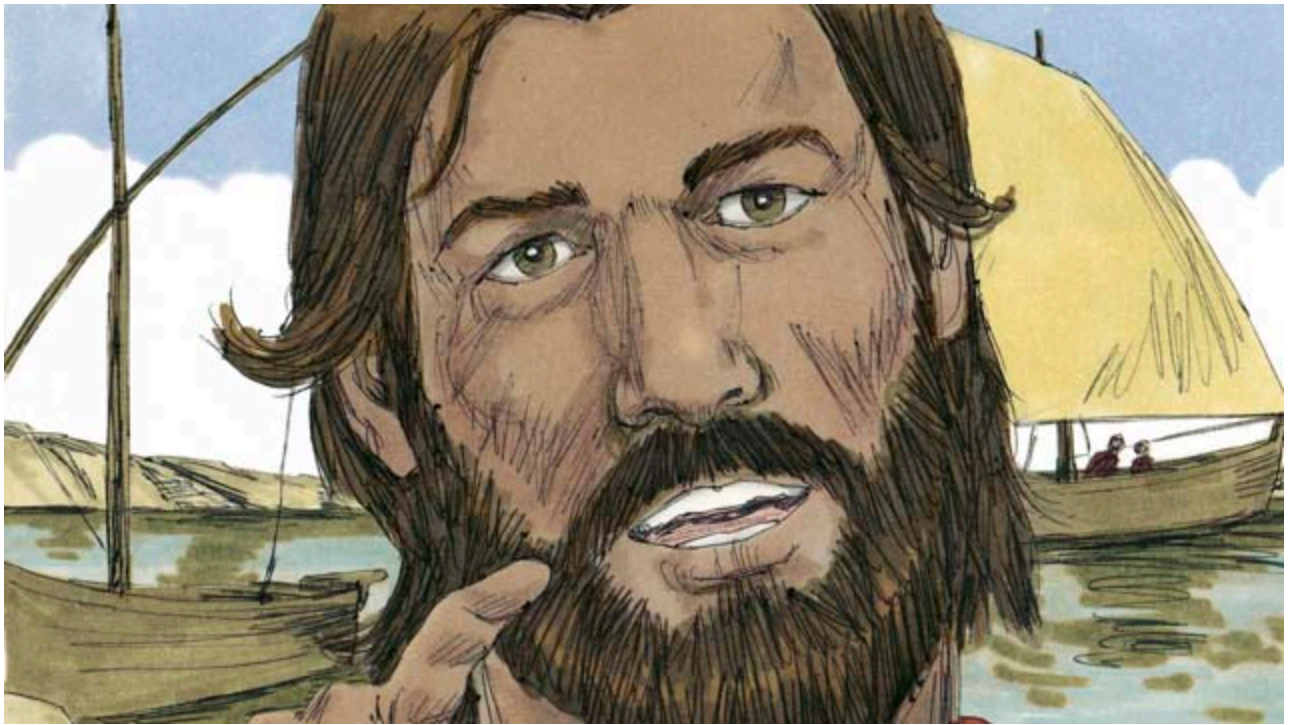
همون موقع عیسی احساسیش که کُ نیرویی از نُ خارج گِرداد. پس واگردا و بشپُرسا: «کِ مَش لَمِش کِ؟» شاگردون پاسخشون شادا: «مردم زیادی از هر طرف ب تو فشار ش اُتارد، چیچی را اُپرس ک ب م دَسِتیش بُقاط؟»

نُ جَن در حالی کُ شَلَرزا از ترس، چلی عیسی زانوش کاربُقاط و بَدش ب نَش بُوات کُ چش گِرد ک چطوری شِفاش گِیبت. عیسی به نُماش بُوات: «ایمانِت توش شِفاش دا! بَش به سیلامت.»

داستانی برگزیده از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۸ آیه های ۲۸ تا ۳۴؛ فصل ۹: آیه های ۲۰ تا ۲۲؛ انجیل مرقس فصل ۵؛ انجیل
لوقا فصل ۸ آیه های ۲۶ تا ۴۸

۳۳- داستان رعیت

روبی عیسی کنار دریاچہ د مشغولِ تعلیم ب گروہ گردی از مردم ب. نَدَقَر زیاد بُدند کُ عیسی یاقاش نَد کُ هادِ ئمین دَم بد. نَزینی گردا کُ سوار قابقی کُ کنار اوو د ب گردا و از نین د ب مردم تعلیم شادا.

عیسی ن داستان مردم را بَشَوَات: «کُشاورزی ب خاطر ن کُ بذری بُکار بُش بَر. نُوقتی کُ بذرویش نُ آل ن آل آپِششت، کمی از ئمین بریجیادند و پرندگل شوارچد و بَشَنخ.»

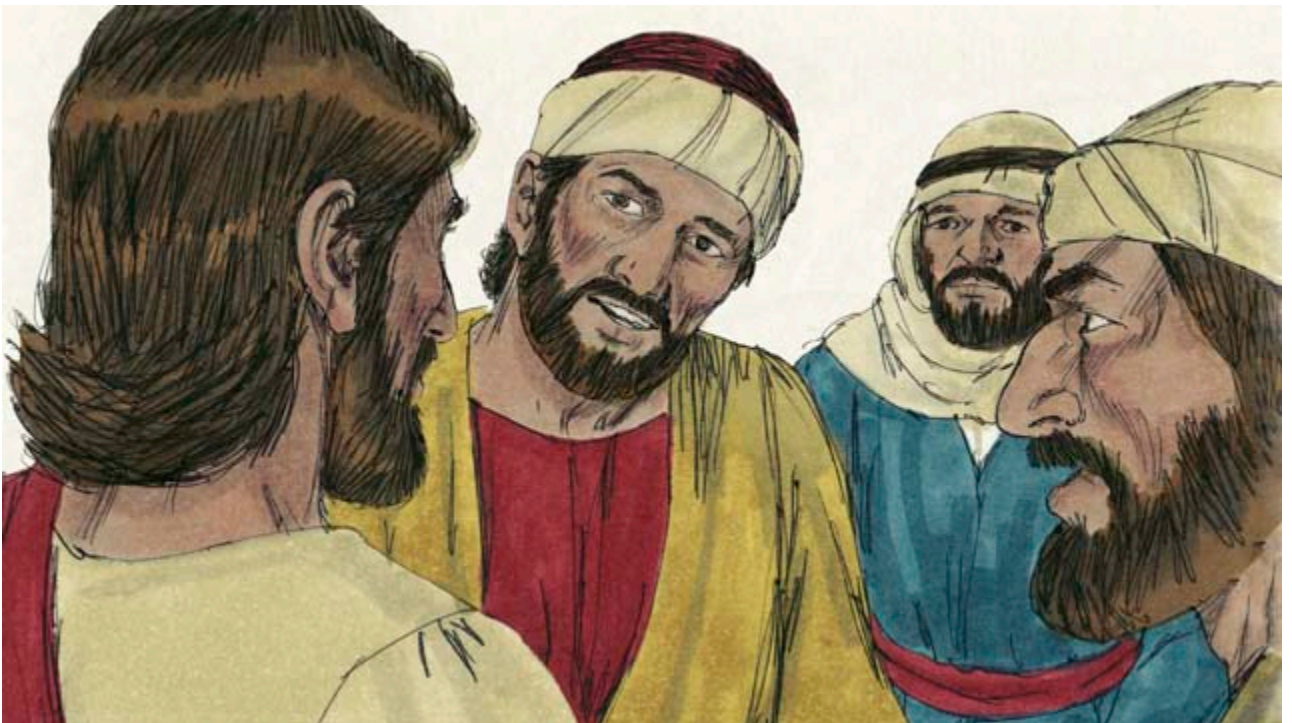
«بعضيشون ديم سنگ گتند ک ديم ن گمي خاک بشگيت ب. بذرون ديم ن خاک کم عمق ، جلی د سوز آبدند. ولی ریشه گل نمين به وسط خاک نش شدند، نرينی ک وقتی آختوی خیلی گرم ب نمين گنا، پاکج بشتند و بوشکادند.»

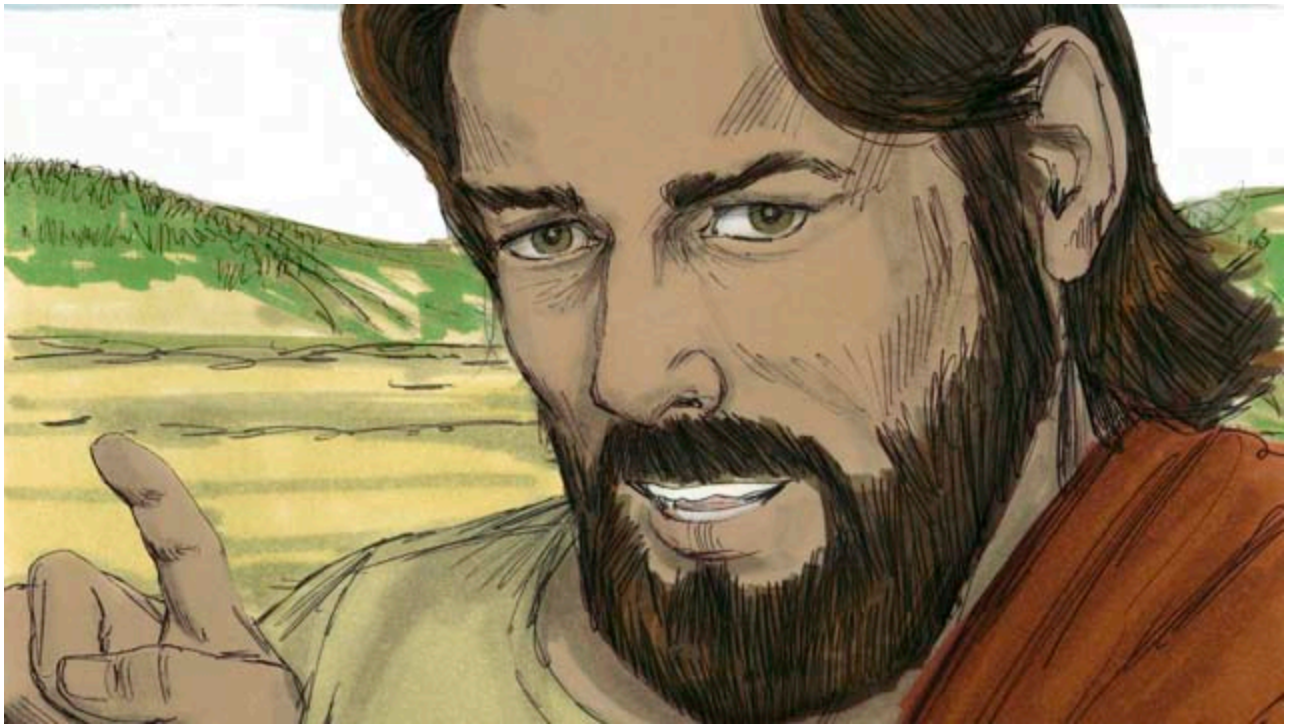
«بعضی از بذرون جی میون خارون درگتند. خارون و بذرون هاد هم رشدشون ک و ساقه گل تازه گیاهون جیر فشار خارون از بین بشتند و هچ بارشون ناهارد.»

«تعدای از بذرون دیم خاکِ خیبِ گِئند، و از هر دون بذر، سی، شصت و حتی صد برابر بار آم. هرکین شی خدا پیروی کر ب دمون مَ گوش کر.»

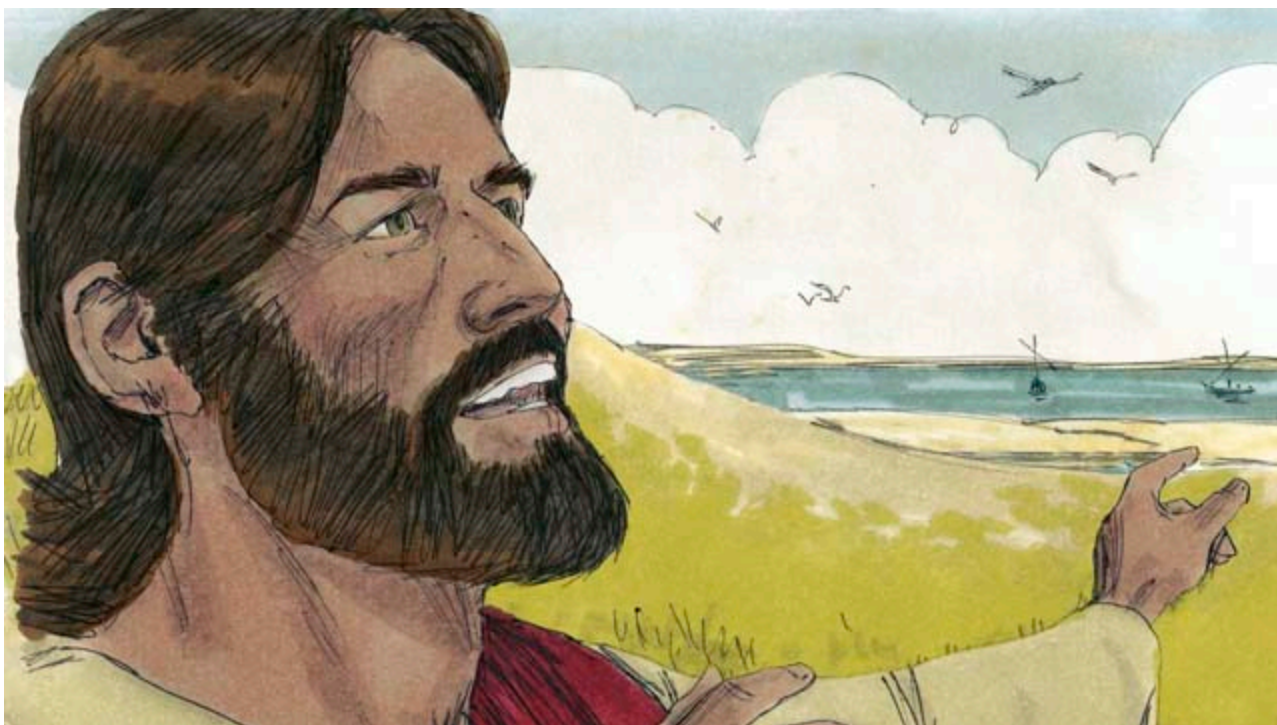
شاگردونش از ن کُ ن داستان بَشَنَشِئِفَت گِیج بُبِئند. پس عیسی ب ثَمین نِزینی توضیحش بُدا: «بذر، کلامِ خدا. گذرگاهِ آدمی کُ حرفِ خدا آفَم و درک نَکر و شیطانِ کلام از ن اَنزَر. درواقع شیطون نُ از ن کُ کلامِ خدا درک کر دیر شَکر.»

«زمین سنگی، فردی کے تا کلام خدا اُفہم فوری خوشحال آبِ ہادی شادی قبیل اکر، ولی وقت سختی یا وقتی کے مردم ب ن آزار ارسیند، از خدا وا اگرد. ب قولی بی ن از اعتماد ب خدا دست آراگیر.»

«زمینی کے ہادی خرون پُر ابد، فردی کے پیغام خدا اُفہم و ولی نگرانیکل زندگی و دلبستگی بہ پیل و کسب چینگل زیاد، بد زمان کمی ن از عشقورزی بہ خدا بازدارند. ای توان ن کے خدش خُشود کر بر اساس چی بی کے از کلام خدا یادش گیت نیکی د. ن مثل خوشہ گندمی اُمون کے ثمری نداره.»

«اما زمین خیب، آیمے کُ پیغام خدا اَقم، باور شَکِر و بہ ثَمَر اُتار.»

داستانی بَرگِیت از کُتابِ مقدس: انجیل متی فصل ۱۳ آیه های ۱ تا ۸؛ فصل ۱۳ آیه های ۱۸ تا ۲۳؛ انجیل مرقس فصل ۴ آیه های ۱ تا ۸؛ فصل ۴ آیه های ۱۳ تا ۲۰؛ انجیل لوقا فصل ۸ آیه های ۴ تا ۱۵

۳۶- عیسیٰ مِثْلُونِ چِ بی تعلیم آدِ.

عیسی داستانوں زیادی درباره پادشاهی خدا بیان آکر۔ نمونَ را نِزینی آواج: «پادشاهی خدا مِثلِ دون خردلی آمون کُ شخصی د مزرعہ خوش بَشکشت۔ شَم خِیلی خِیب زونی کُ دون خردل کوچیک ترین دونِگل۔»

«ہا د ن وقتی دون خردل رشد آکر، از پاک گیاهون باغ گرد تر آگرد۔ نَندِقر کُ پَرندِگل در میون شاخِگلش استراحت آکرنَد۔»

عیسی ایبی داستان بیانش ک و بشوات: «پادشاهی خدا مِتلِ همیر مایه ای آمون کُ جَنی نُ هادِ آرد قاطی اَکِر تا در گِلِ خَمیر پخش گرد.»

پادشاهی خدا، مثله گنجی ه کُ ایی شخصی دیم مزرعه خوش قایمِش گرد. ایبی نفر نُش پیداش گرد و دوبار جیر خاک قایمِش بگرد و از ذوق نُ بُشَنه پاک چی گِلش بشروت تا پیلِ کافی دَسِت آر تا نُ مزرع کُ گنج نین د خاک د ه، بخر.»

«پادشاهی خدا، مثلُ ایی مروارید خیلی زیبا و گرون کُ ایی تاجری، نُش بشویشَت و پاک چِی گِلش بَش اُروَت تا هادِ پیلش نُ بَحَر.»

نینِ دِ آدمونی بُدِنَد کُ فِکَر شُ اَکَ بِ خاطرِ کارونِ خییی کُ بَشَنگَرَدَ خدا نُمینشون قِیلش بَکَرَد. نُمین بَقی رَا کُ کارونِ خییب نَش اَکَ خارشون اَکَ. پِ عیسی نُمین رَا نِ داستانِ تعریفشون کَ: «دو نَقَر بِ مَعبدِ بُشِتِنَد تا دعا کِرِنَد. ایشُن رهبرِ مذهبی و ایشُن باجگیر ب.»

«رهبر مذهبی واشتا و نِزینی دعاش ک: «ای خدا تو شکر اَکْزُم ک عین بقی مردم، گناهکار، دزد، ستمکار، زناکار و حتی مِثِل ن
 باجگیر نُهم.»»

این هَفَت دو قَر روج اَکْزِرُم و از پاک پیلون و درآمدی ک ب دست اَنارُم، ایی دَهْمِش د ت اَدَم.»

ولی نُ باجگیر خیلی دیر تر از ن رهبر مذهبی واشتاد بُ و ب هنگام دعا، حتی سر خوش ب سمتِ آسیمون بلند نَشک و هادِ مَشْت به سینه خوش بُبْقَاط و بَشَوَات: «خدایا رَحِم ک، چرا کُ م گُناهکارُم!»

سپس عیسی اِدَام شادا: «حقیقت را به شَم اَوَاجُم؛ خدا دعای نُ باجگیرش بَشَشْتَفْت و نَش عادل قَبیلش ک. خدا هر کین کُ خودپسند ب، پَس اَبْقَای و هر کین کُ خوش را فروتن ساز پَلی خدا، خدا نَش سربلند اَکِر.»

داستانی برگزیده از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۳ آیه‌های ۳۱ تا ۴۶؛ انجیل مرقس فصل ۴ آیه‌های ۲۶ تا ۳۴؛ انجیل لوقا فصل ۱۳ آیه‌های ۱۸ تا ۲۱؛ فصل ۱۸ آیه‌های ۹ تا ۱۴

۳۵- داستان بُبایِ دلسوز

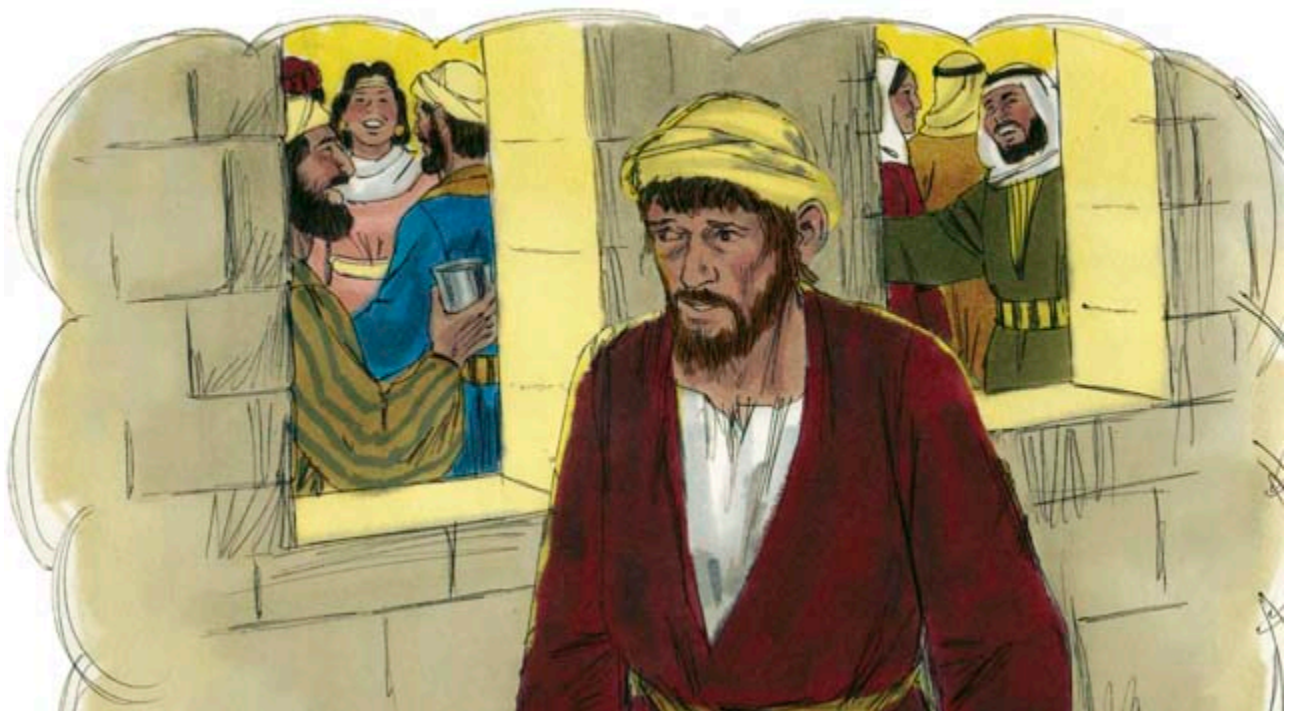
روپی عیسی خیلی از مردمی کُ دُور ش جَمع بُد بُد تا از نُ چی پُشنُفند، تعلیم شدا. ویشتر نُمین باجگیرون و مردمی بُدند کُ نش اگا شریعت موسی قبیل کُرد و اطاعت کُرد.

ولی رهبرون مذهبی کُ نین بُدند، ش ادی کُ عیسی چطوری هاد گناهکارون و عین دوست صمیمی خوش رفتار اکر. پس ب هُم شَاوا کُ عیسی کار اشتباهی اکر. وقتی کُ عیسی ن سخنون بَششُفت ن داستان نُمین را بازگوش ک.

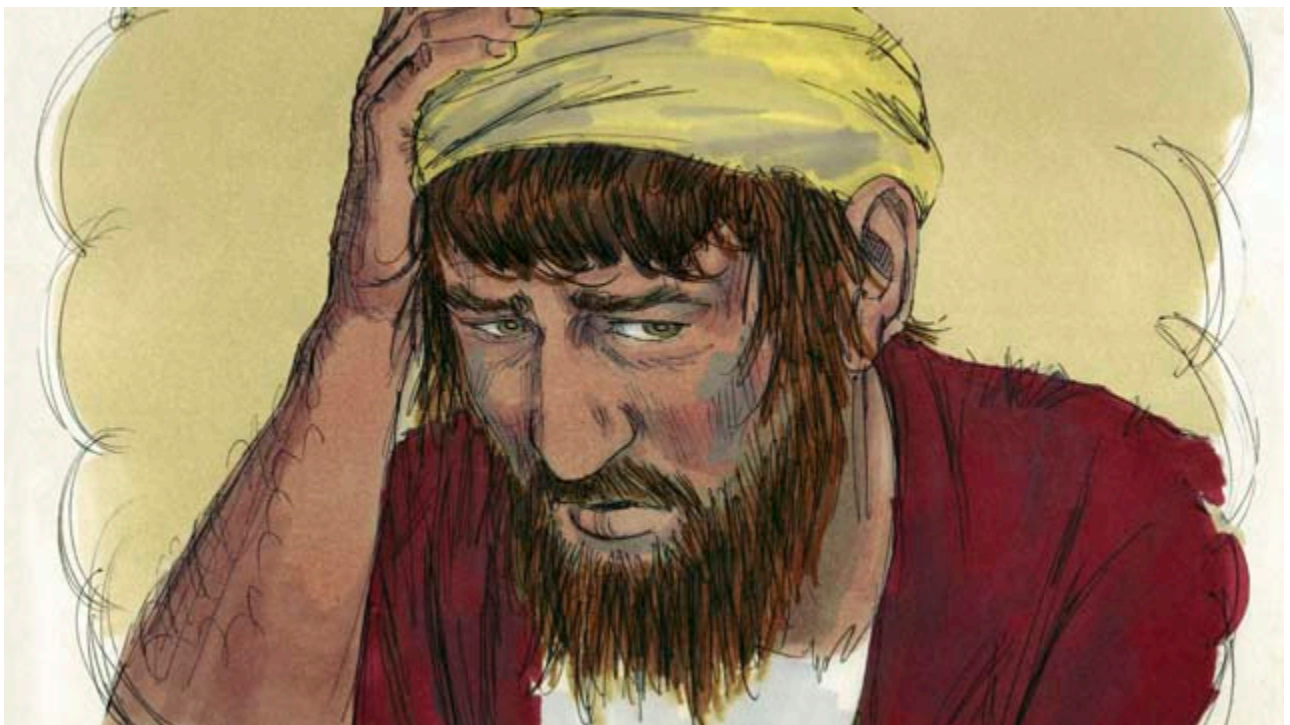
مړده ای کُ دو پیرش د. رویی پیر بوجول تر ب بُباش بُوات: «بُبا م سهم ارث خوم لون می!» بُبا جی سهم ن از دارایی خوش شادا.»

چی نوډریا کُ پیر بوجول تر پاک چی کُ اشد جَمش کَ و بُش ب ابی یاقای خیلی دیردست و پاک دارائی خوش هاد زندگی گناه آلود
بر باد شادا.

دیری نوډریا کُ قحطی خیلی شدیدی نین کُ پیر بَ بَم و نُ آی هچ پیلش نَد کُ حتی غذا هاگیره بُخوره. نَزینی بُب کُ از سر ناچاری ب تنها کاری کُ بَلَد بُ یعنی خوک چرونی مشغول بُو و نَنَدَقَر درمَاند بُو کُ شِگَم خوش هادِ غذا خوکون سیر شَک.

در آخر پیر بوجول تر هادِ خوش بُوات: «مَ اَنَد چ اَکَرُم؟ پاکدخدمتکارون بُبامون خوداک زیاد خَرَدَن را دارنَد و مَ اَنَد وِش ایی اَکِشُمو بَمیرُم. پس پَلی بُبای خوم وا اَگَرُدُم و از نُو درخواست اَکَرُم کُ ایی دون از خدمتکارونش بُم.»

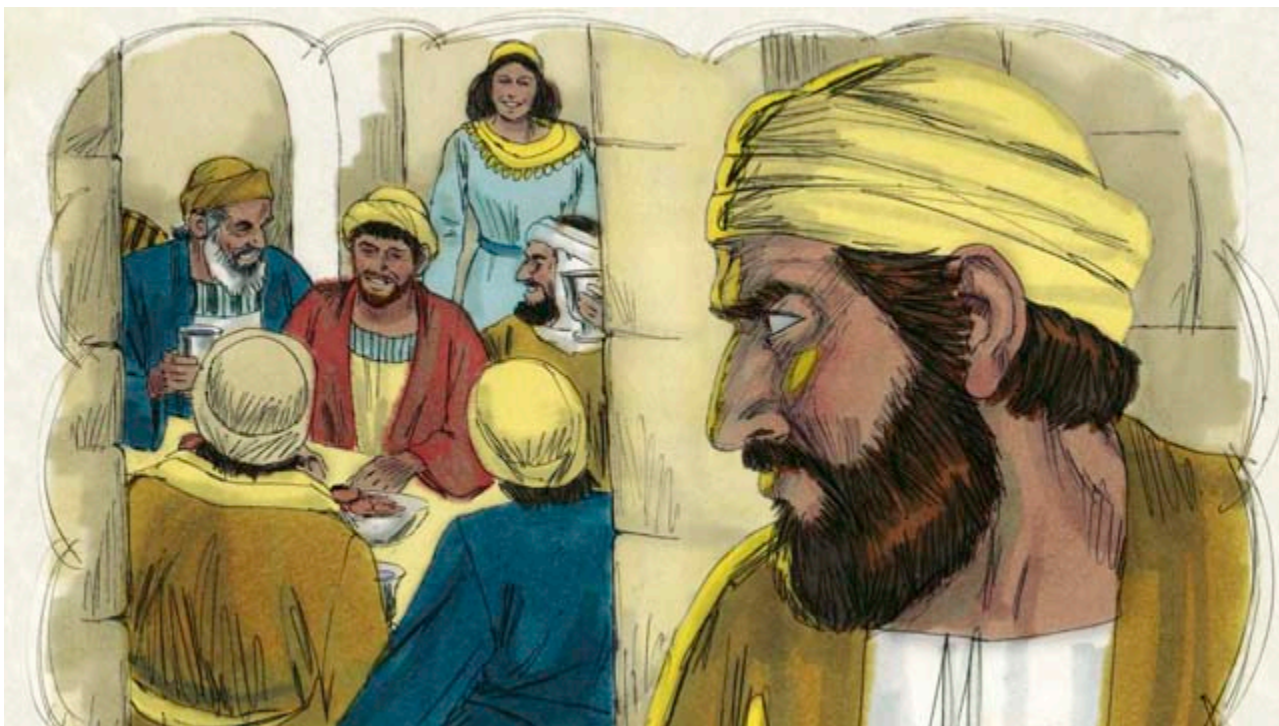
پس ب سمت کيي بُباش را گت. هنی از کي بُباش دیر ب کُ بباش نُش پدی و دلش حال نُ بَشسوئ و جلی سَمَت نُ بَشدووید، نُش آغوش گیت و بَشبوسا.

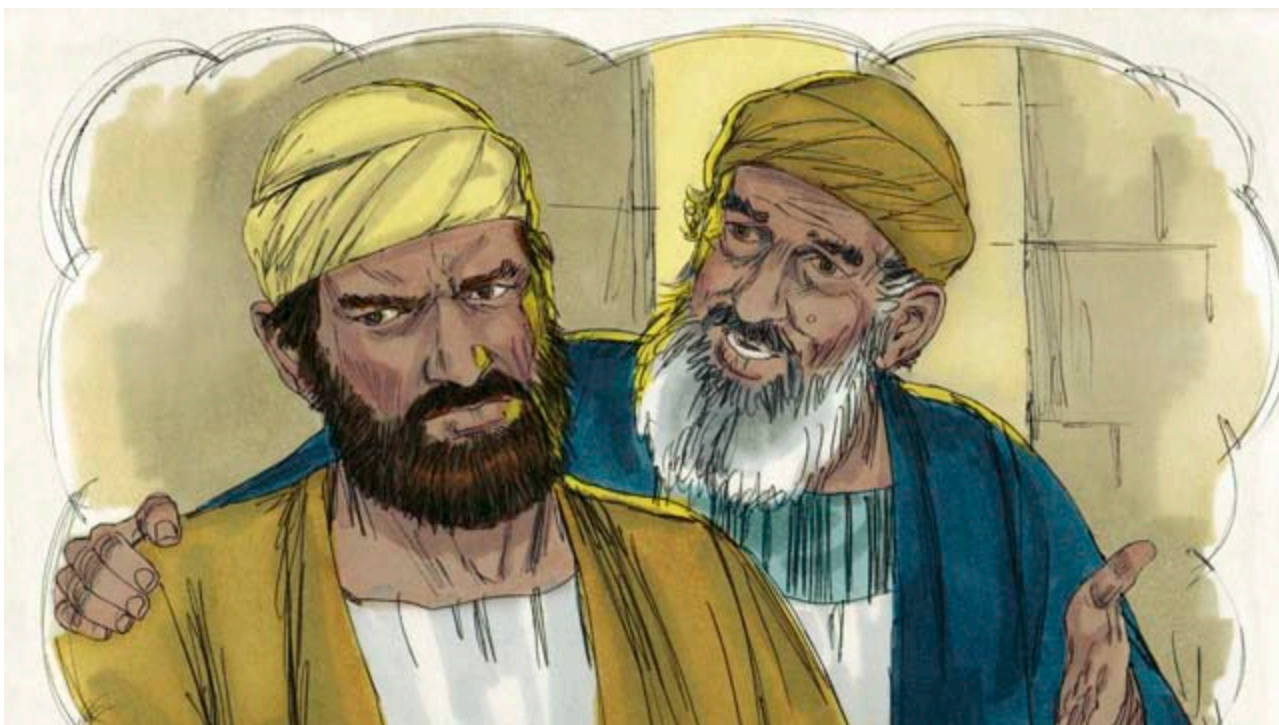
بیر ب بُباش بُوات: «بُبا م د تو و خدا گُناهم بگرد و آی شاپست نُهم تا پیر ت بُم.»

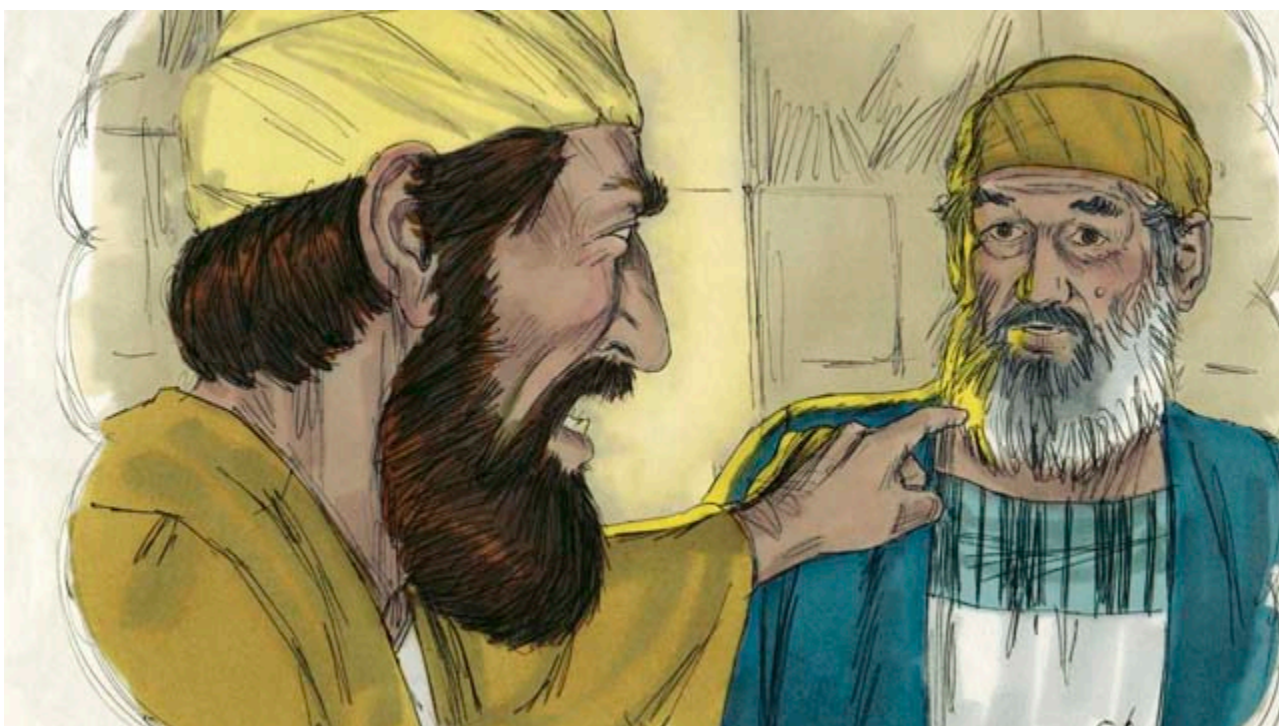
ولی بُباش ب ایی دون از خدمتکارونش بُوات: «بشی و وکترین پیرن باری و تن پیرم کری. انگشتري ب دستیش کری و و کفشی جی ب پاش کری و گوسال چاقی باری و سرش پیرینی تا جشن هاگیرم و شادی کرم. چون کُن پیرم، پمرد بُ و الان زند گِرداد. یموایدب و الان نش بمویشت.»

پاک، نمین جشن گردی برپاشون ک. وقتی نوډریا کُ پیر گردتر کُ از کار مزرع ب کی واگردا، صدای رقص و سازش بشنفت و گنجاکو گردا کُ چی چی بُد.

وَقَتِي كُ پِيرِ گُردَنَرِ بَشَمَا كُ نِ پايكوبِي بِ خَاطِرِ وَاگَرْدَاڊَنِ دَدَشَوَنِ خَشْمِگِينِ گِرْدَا وَ نَشْگَا كُ وَاڊِڊِ كِي بُباشونِ گِرْدِ. بُباش بَرَمَ وَ از
نُ خواهشِ كُ بَوَرِ رُووِ كِي وَ رُووِ مَهْمُونِي شَرَكْتِ كِر، وَلِي نُ دَرخواستِ بُباشِ رَدِشِ كَ.

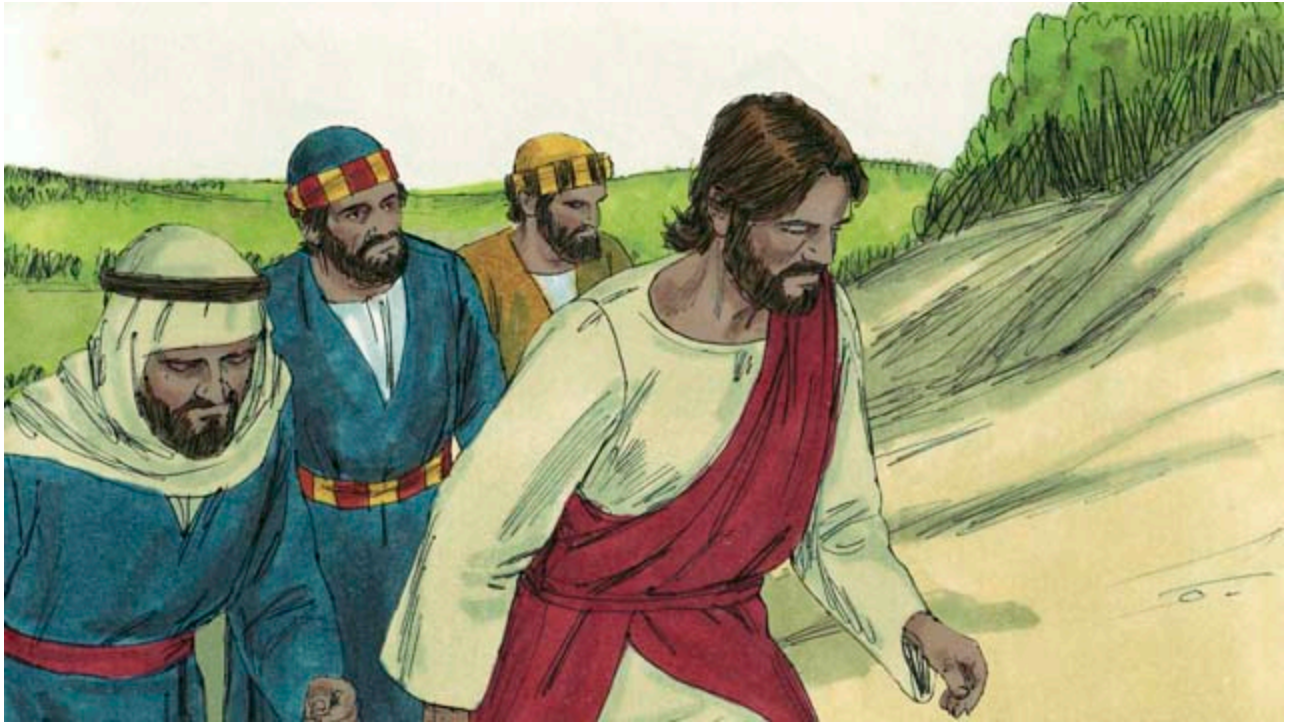
پِيرِ گُردَنَرِ بِ بُباشونِ بُوات: «پاکِ نِ سالونِ هَادِ وفاداري بِ تُو خَدَمَتِمِ كَ! هِجِ وَقتِ ازِ حَرَفَتِ سَرِپِچِمِ نَکِ وَ پاکِ نِ مَدَتِ، حَتِي
اي بَزْغَالِ جِي مَدِ نِدا تَا هَادِ رَفِيقُونُمِ جَشَنِ هَاگِيرُم. وَلِي نِ پِيرَتِ، پِيلِ تُو رُووِ رَاهِ گِناهِ آلودِ خَرَجَشِ كَ وَ ةِ وَاگَرْدَاڊِ بِ كِي وَ وِکْتَرِينِ
گُوسالِ نُ رَا سَرْدِ بِيرِينَا وَ جَشَنِتِ پِگِيت.»

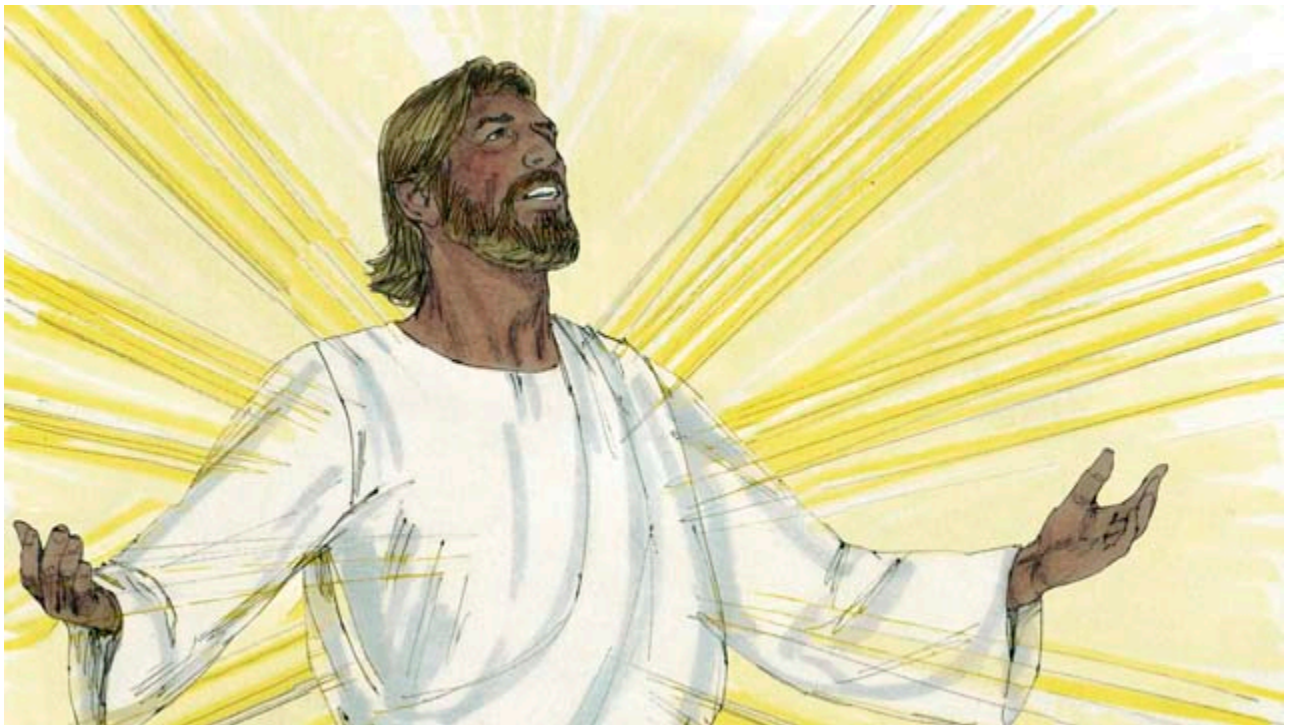
بُباش جُواب شادا: «پیر م، تو هَمیش کُنا ر م د ه و هر چ کُ دارم مالِ توغ. ولی بهترین کار الان ن ه کُ جَشن پِگیرم و شادی کِرم، چون کُ بدی تو بمر د بُ و الان زند گِرداد. یَموایدبُ و الان بَمویشَت.»

داستانی بَرگیت از کُتاب مقدس: انجیل لوقا فصل ۱۵ آیه های ۱۱ تا ۳۲

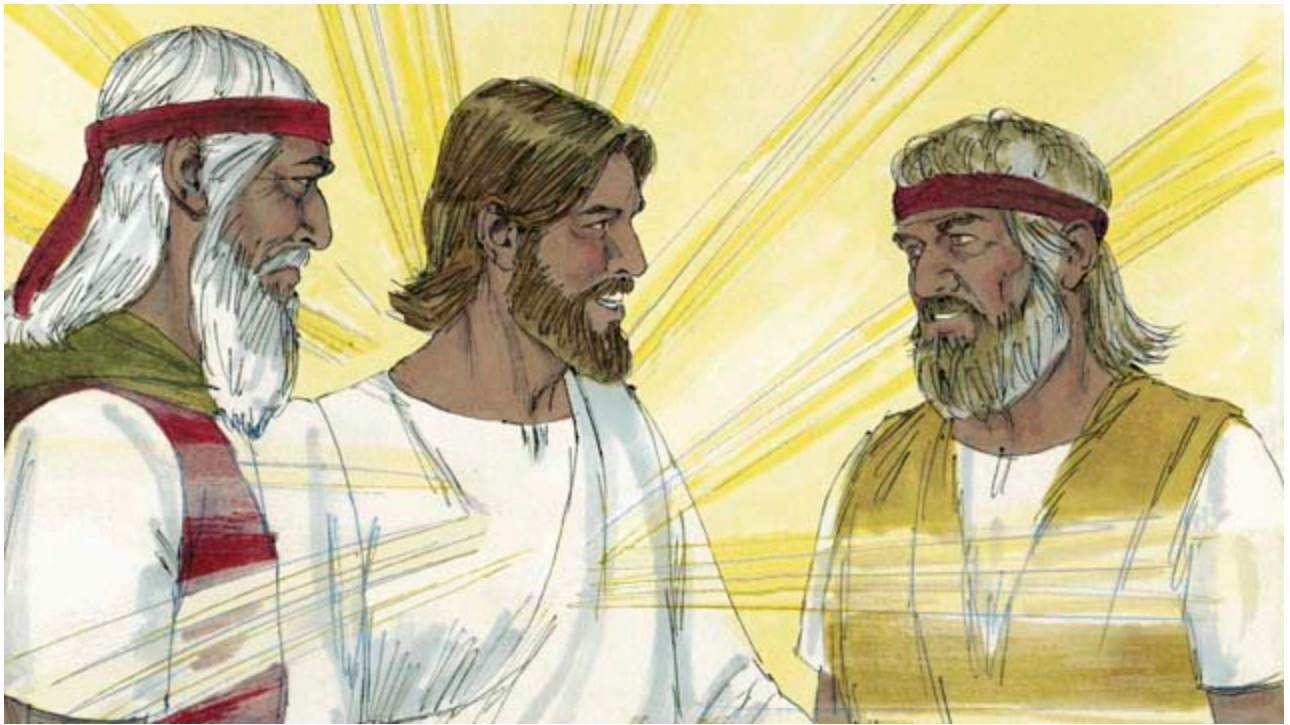
٣٦- عوض بُبْدَنِ صَوْرَتِ مَسِيحِ

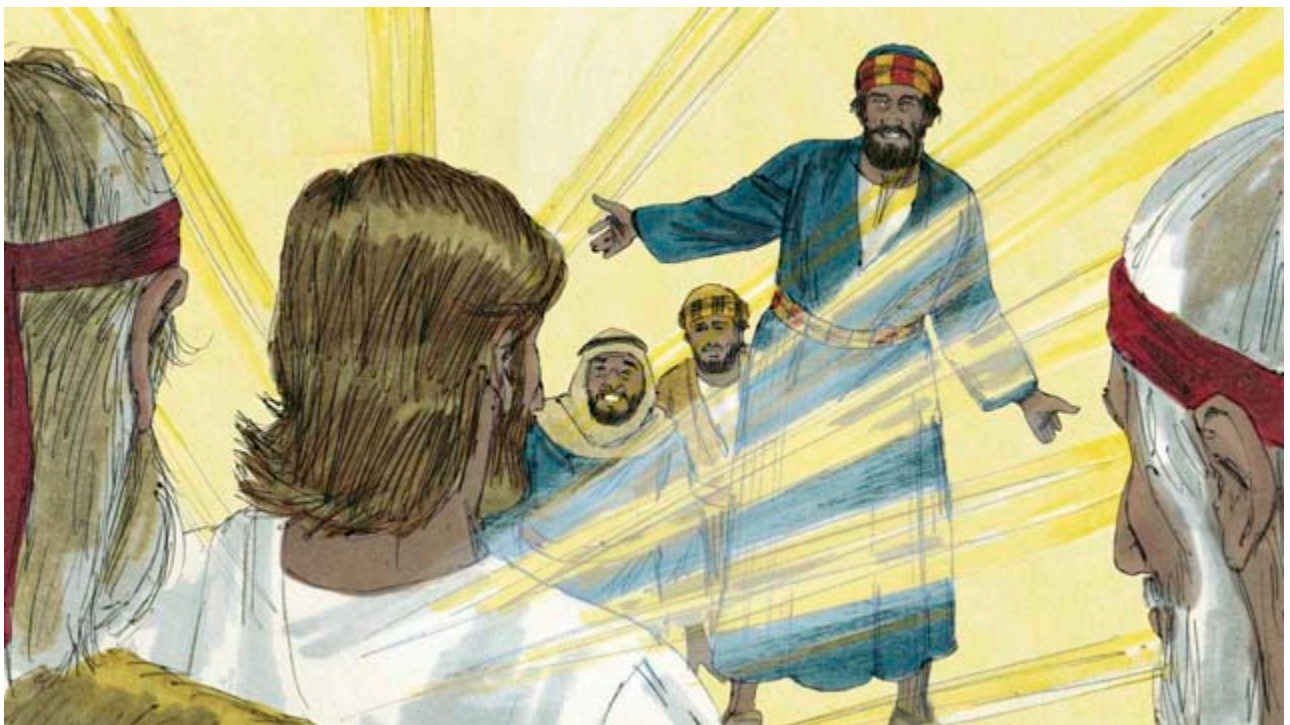
روبی عیسی یہ نفر از شاگردونش بنی پترس، یعقوب و یوحنا شارگی و بُشتِنَد تا دیم قُله کوه دعا کَرَنَد. (یوحنا یی کُ عیسا ش تعمید شادا، ایبی نَفر بُ.)

وَقَتِ دعا کَرَدَن صورت عیسی خیلی نورانی مثله خورشید و پیرنیش عین نور سفید آبُ. تَنَدَقَر سفید گِرِدا کُ دیم زمین مثل نُ ای پیدا نَبُ.

ٺوڦتي موسيٰ و ايلييا نبي ظاهر گر دايند. ن مريگل صدها سال قبل ن ديم زمين زندگي ش اڪ. ٺمين هاد عيسيٰ دربار مرگش ڪ ديم اورشليم د اتفاق کيمي افتاد، صحبتشون شڪ.

وڦتي ڪ موسيٰ ڪ ايلييا هاد عيسيٰ گفتگو ش اڪ، پترس ب عيسيٰ بشوات: «چ خيب ڪ هم اندهم. اجاز هاد سه سايون بساجم؛ ايدون تورا و ايدون موسيٰ را و ايدون ايلييا را.» پترس تشزونا چي چي اواج.

هَنی دِم پترس تُموم تَبُّد بُ كُ اُوری درخشان تَ بَم و تُمین درخوش گِیت و نِدایی از درون نُ بَرَام كُ: «نَه پیرِ عزیزم كُ خیلی از نُ خشنود و راضی هُم. ب سخن نُ گوش كَرئ.» سه شاگرد از ترس د دیم زمین گِئند.

عیسی دَسَنیش دیم تُمین ناد و بَشوات: «پابی و نِتَرسَ.» وقتی كُ تُمین به هر دیم اِسَواشون كُ، غیر عیسی اِیم بی نین د نَشَن دی.

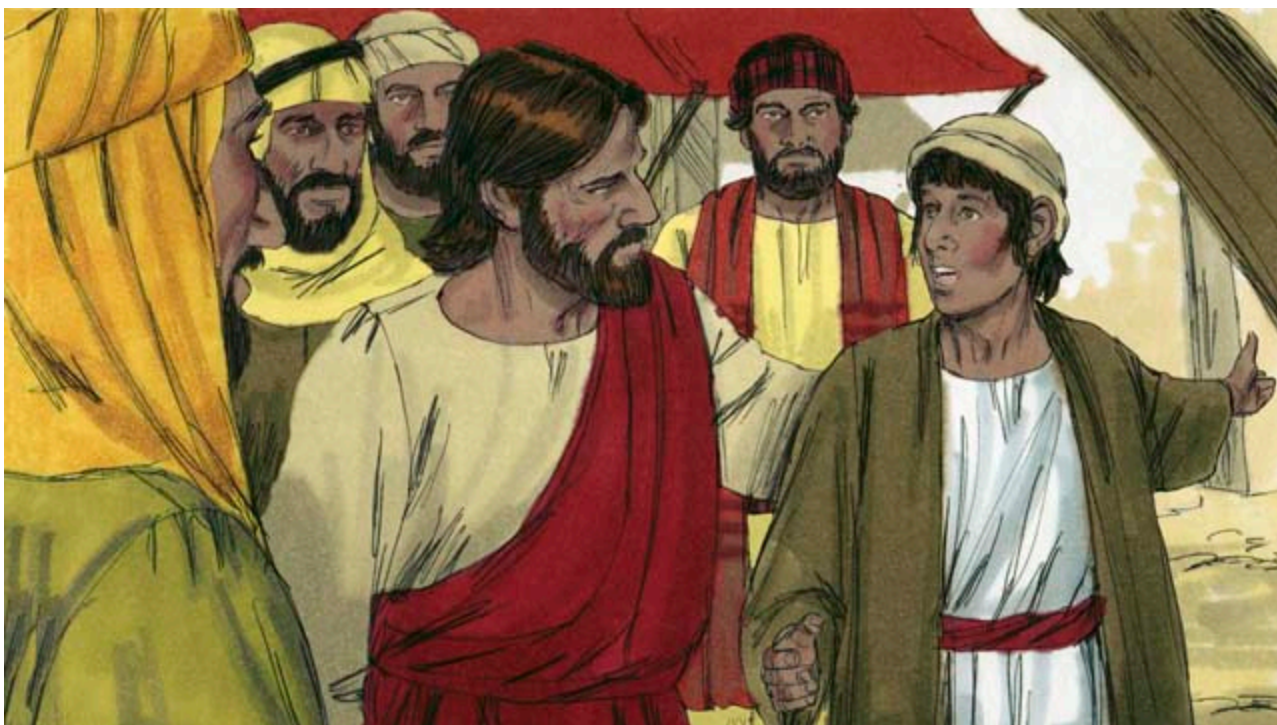

عیسی و سه شاگرد ب تِه کوه واگرداښد. نُوقتی عیسی به شاگردوښ بُوات: «الان نُ چی کُ بښندی ب هچکین نُواجی. مَ خیلی زی بَمیرُم ک دوبارَ جیدَ کیمی اگردُم. بَد نُ اَتونی ب بقی نُواجی کُ چی چی بښندیږ.»

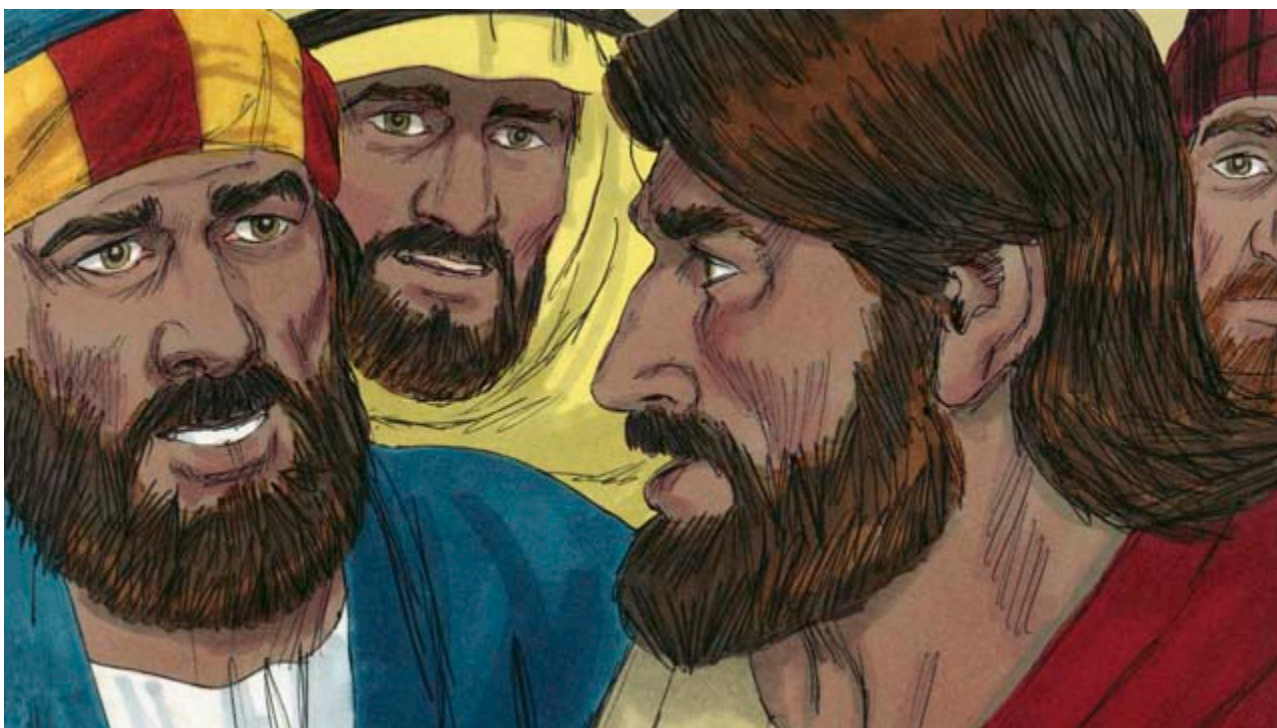
داستانی بَرگیتَ از کُتابِ مقدس: انجیل متی فصل ۱۷ آیه‌های ۱ تا ۹، انجیل مرقس فصل ۹ آیه‌های ۲ تا ۸، انجیل لوقا فصل ۹ آیه‌های

۲۸ تا ۳۶

٣٧- ﺧﺪا ﺍﻳﻠﻌﺎﺯﺭﺵ ﺟﯩﺪَ ﺍﻛﯩﺮِ

مردہ ای بُ اسم ایلعازر، کُ دو دُداش دَب اسمِ مریم و مرتا، کُ ثُمین دوست خیلی صمیمی و نزدیک عیسی بُدند. روبی، عیسی بَشَشْتَفَت کُ ایلعازر خیلی وِد مریض بُد. وقتی کُ عیسی ن خَبَرَش بَشَشْتَفَت، بَشَوَات: «ن مریضی نَش نَکَش، ولی بزرگی و جلالِ خدا بَقی را ظاهر کیمی گِردا.»

عیسی هادِ ن کُ ثُمینش خیلی دوسیش دَ، دو روو بی نین کُ بُ بَمَد. بَد ن کُ ن دو روو پودریا عیسی ب شاگردونش بَوَات: «بوریة ب یهودیه واگردُم.» ولی شاگردون بَشَوَات: «ای استاد، چَند رو پیش بُ کُ مردم یهودیه ش اگا تو بُکَشِنْد!» عیسی در جواب بَشَوَات: «دوستِ هَم ایلعازر بُوَت و م ای گا نو پاش گُرم.»

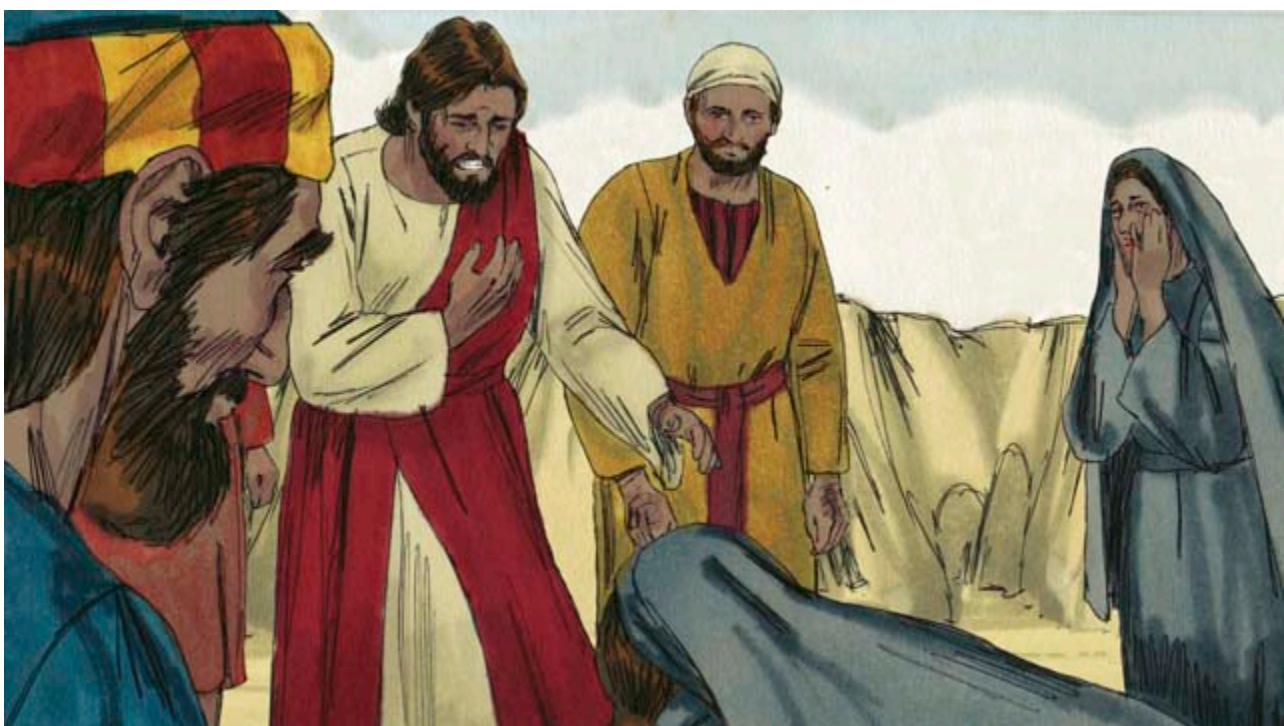
شاگردون عیسی پاسخشون شادا: «خداوندا، اِگِ نْ بُوتْ، خیب آب.» نُوقتی عیسی خیلی رُوشن بَشوات: «ایلعازر بِمَرَد. خوشحالم کُ نین نُبُدم تا شَم بُتونَی ب م ایمان باری.»

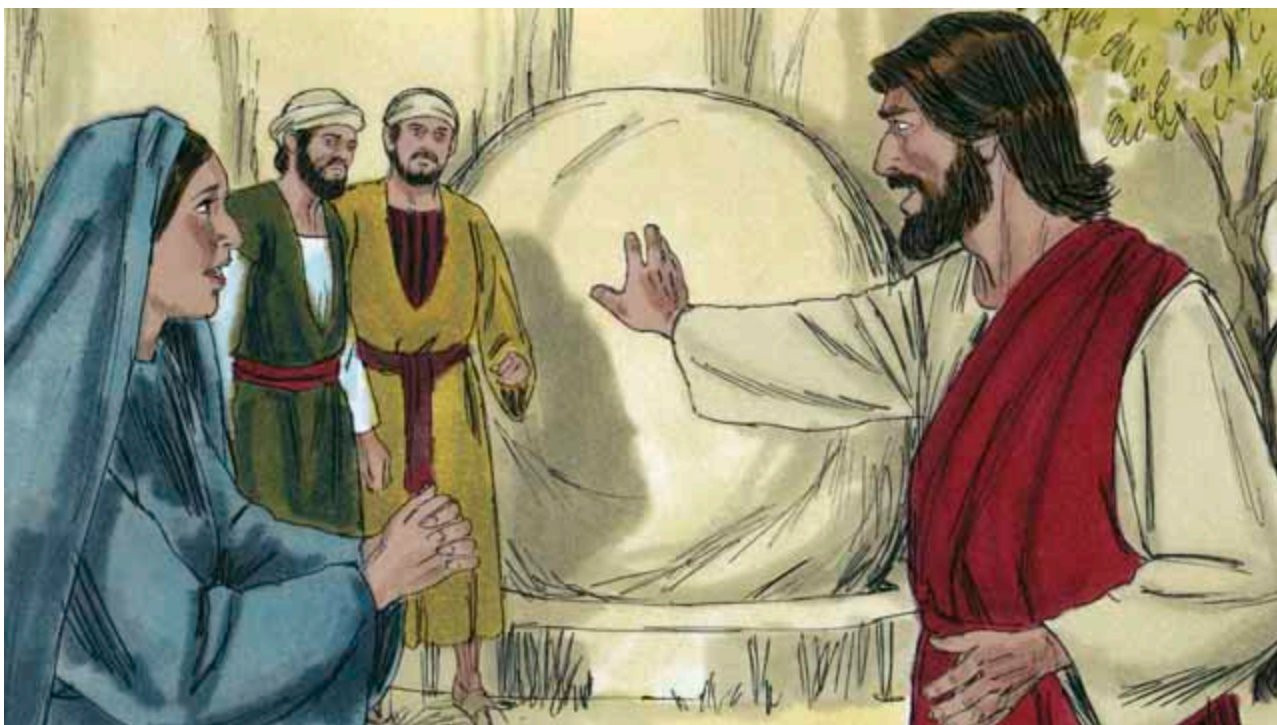
وقتی کُ عیسی ب شهری کُ ایلعازر نین د زندگی شک پَرسا. چهار روو از مَرگ ایلعازر بودریاد بُ. مرتا ب پیشواز عیسی بُش و بَشوات: «سرور م، اِگِ اَند بُد، یدَی م نَمَرَد. وَلی م ایمان دارُم کُ تو هر چ کُ از خدا دی، خدا دِ تو آد و کیمی بَخشا.»

عيسى پاسخ شادا: «مَ قیامت و زندگی هُم. هر کین ب مَ ایمانش باهارد، حتی اگ پمیر، جید کیمی گردا. هر کین ب مَ ایمان بار هچ وقت نمیره. آیا ب ن چی ک بَموات ایمان داره؟» مرتا جُواب شادا: «بله استاد، مَ ایمان دارم کُ تو مسیح، پیر خداه.»

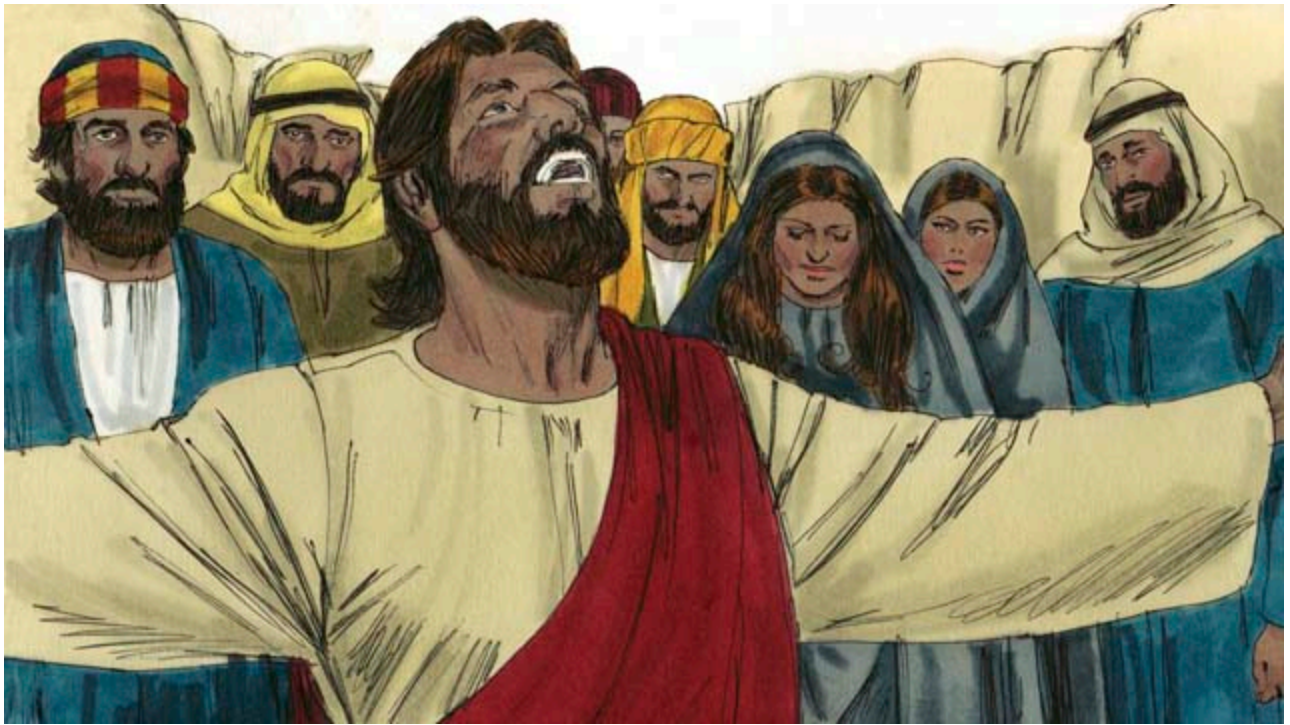
بَدش مریم پَلی عیسی بُش و التماسیش ک و بشوات: سرور م، اگ اَند بُد، دَم نَمرد.» عیسی از نَمین بشُرسا: «کیا ن دَفیتون گرد؟» نَمین پاسخشون شادا: «روو ایی مَقَبَر. بور و بین.» نُوقتی عیسی گَریش ک.

قبر ايلعازر غار گُردى بُو كُ دهانش اِيى سَنگ گُردى زمينشون ناد بُو. وقتى كُ عيسى ب مَقبر پَرسا بَشوات: «سَنگ كُناَر بارى!»
ولى مَرتا بَشوات: «چهار رُوو از مَرگ ن پُرياد و الان جَسَدش بو شاگيت.»

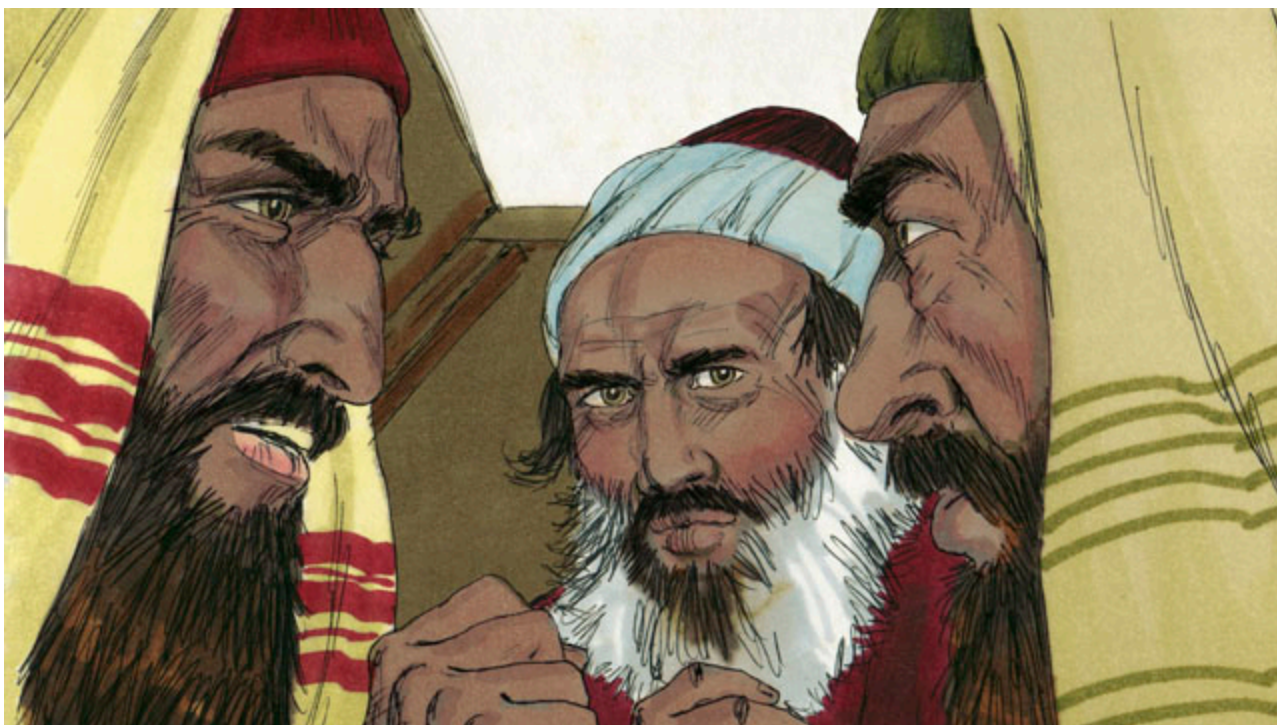
عيسى پاسخ شادا: «مَگ بِيديم نُوا اَگ ب م ايمان بار جَلالِ خدا آين؟» پَس نَمين سَنگ كُناَرشون نا.

نُوقَتی عیسیٰ ب آسمون اِسْیَواش کَ و بَشَوات: «بُیا مَ تْ شُکر اَکْرُم کُ مَ اَشَنَو. زوئُم کُ پاکش ب مَ گوش اَکَر، ولی ن را ب خاطرِ مردمی کُ اَنَد هِنَد اَواجُم تا ایمان بارند کُ تو مَد تُمین را بَدَرسَنَد.» بَدش هادِ صُدای بُلند بَشَوات: «ایلعازَر، بورَ بِر!»

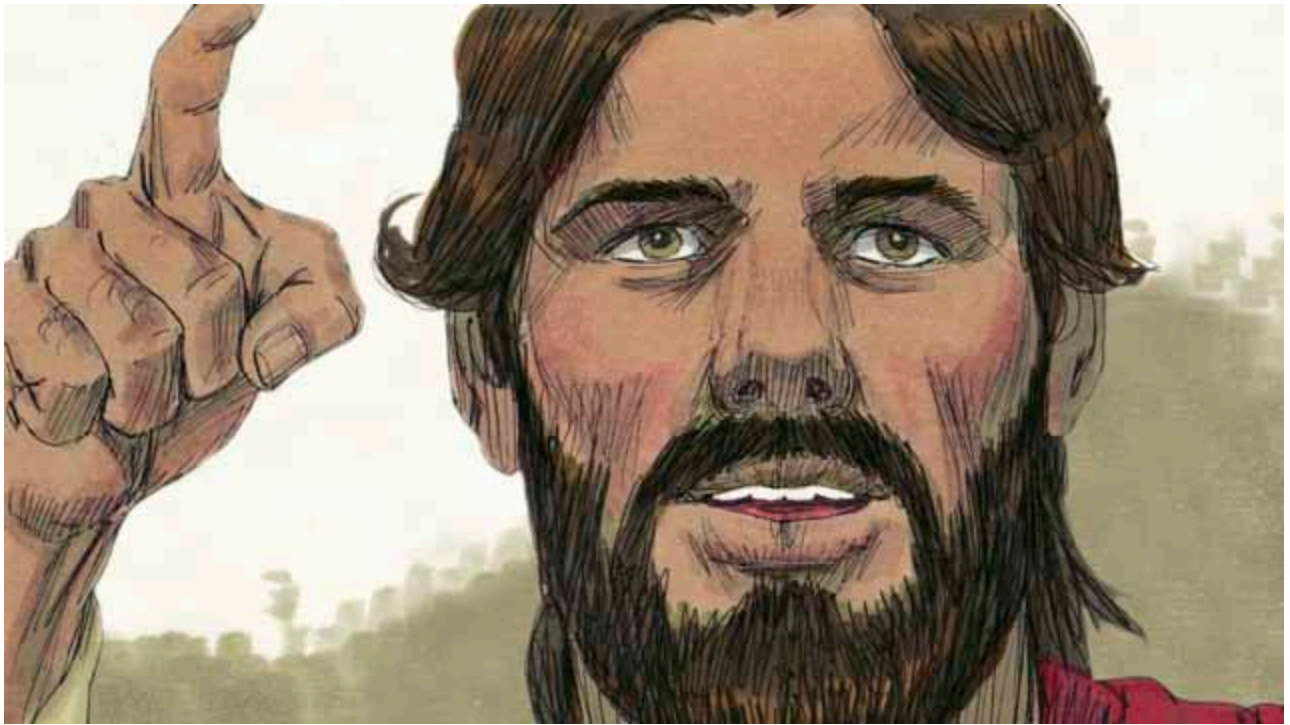
ایلعازَر در حالی کُ روو کَفَن دِ بَشَنیچید بُ، از قبر بَرَام. عیسیٰ ب تُمینش بُوات: «نُش داغ نی تا بُتون راه بِش.» خِلی از مسیحیون چون ن معجزَئون پدی ب عیسیٰ ایمانِشون باهارد.

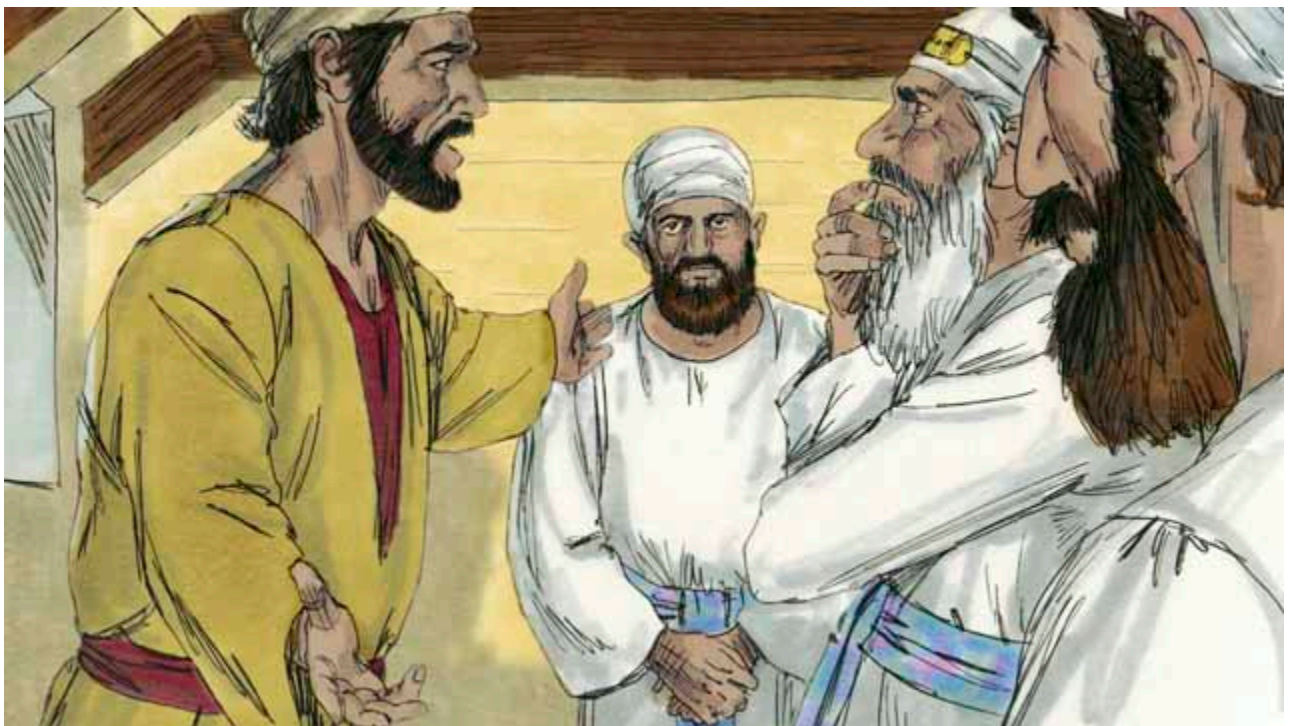
ولی سران مذهبی یهود حسادتشون شُ اکّ، پَس دور هُم جَمه بُبُندَن تا نقشه کُشتن عیسی و ایلعازَر را بِکُشینَد.

داستانی بَرگِیت از کُتابِ مقدس: انجیل یوحنا فصل ۱۱ آیه های ۱ تا ۴۶

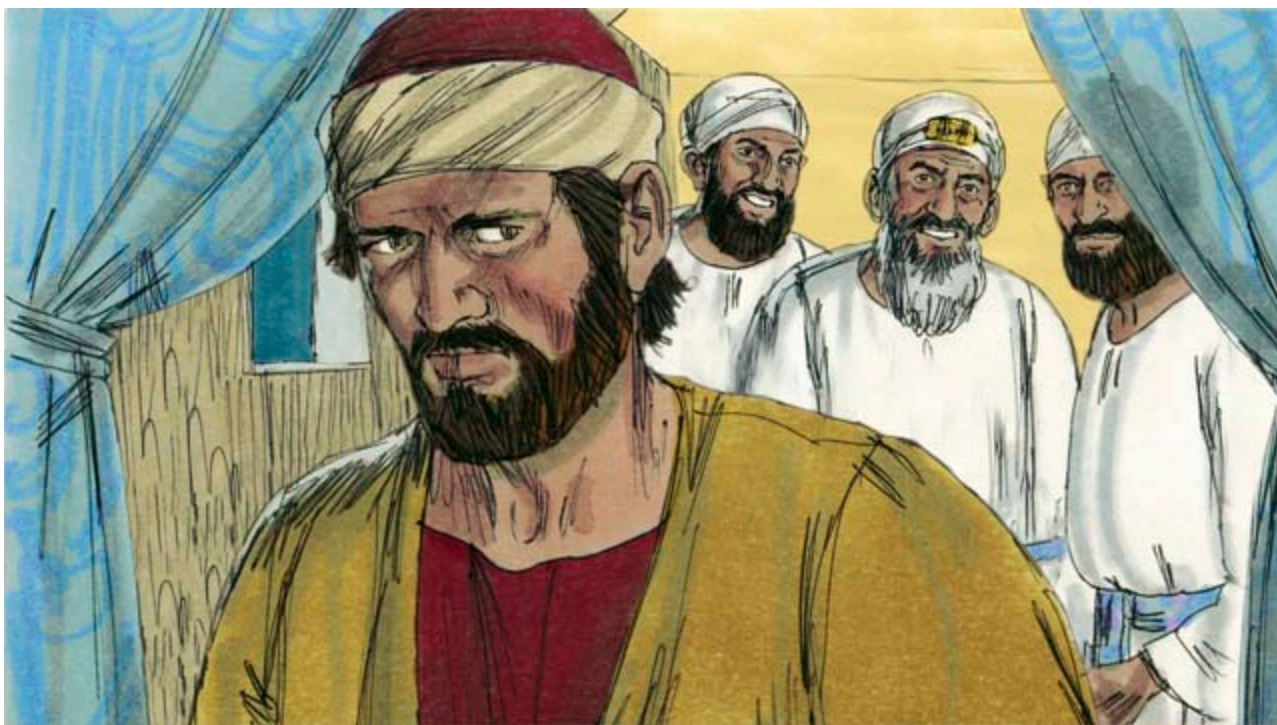
۳۸- خیانت ب عیسی

يهوديون هر سال، عيد پسخشون جشن شاگيت. ن جشن ن خاطر بُ تا يادشون باره كُ چطوري خدا بُباگيشون را صد ها سال پيش از بندگي مصريون نجاتشون دا. نزديك سه سال بد ن كُ عيسي شروع ب موعظ و پند و اندرز همگانش كُ، ب شاگردونش بُوات كُ شى عيد پسخ هاد نمارو و اورشليم د جشن هاگير. ن بُشوات جى كُ نين د امير.

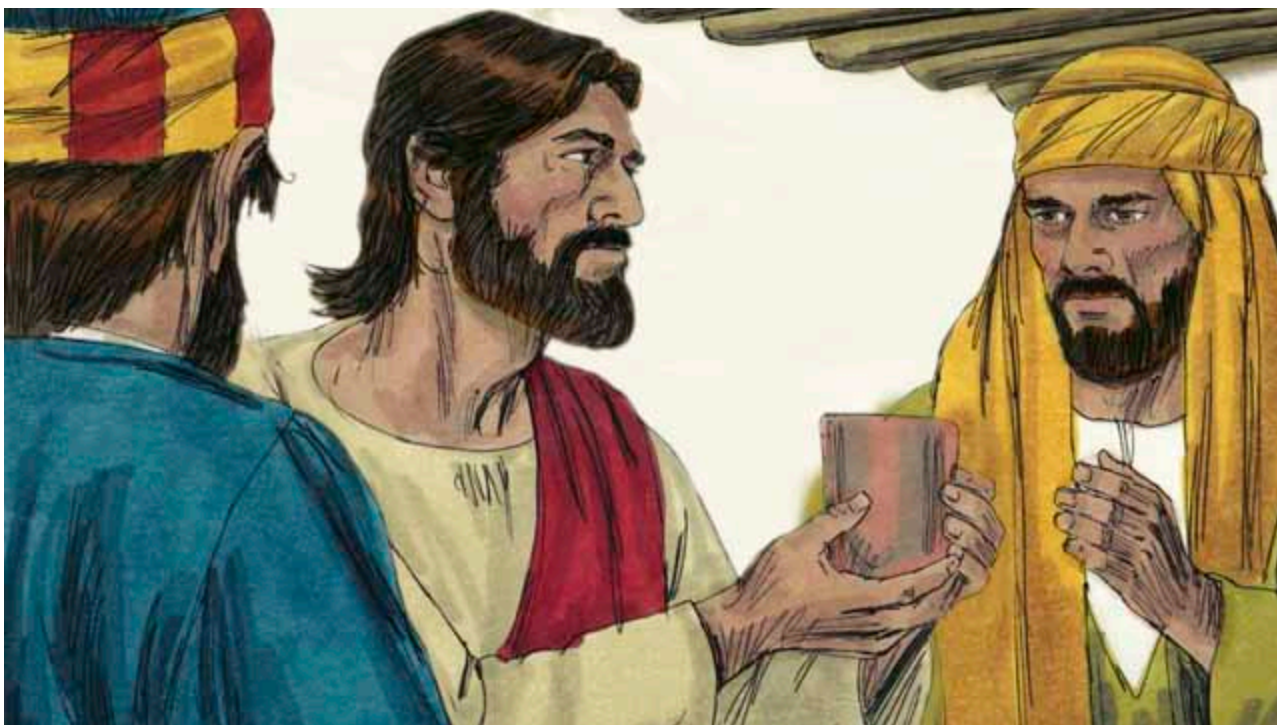
يهودا ايدون از شاگردون عيسى و خزاندان شاگردونش بُ. خيلى وقتون جى از ن پيل ش اُزدا. بد ن كُ عيسى و شاگردونش ب اورشليم برساندند. يهودا بُش پلى كاهنون اعظم يهود و بيشتن بُوات و پيشنهاد شادا كُ م در قبال پيل عيسى لوشون اُدم. ن شزونا كُ نمين پيامبرى عيسى قبيل ندارند و ش اى كُ ن پمير.

سَرونِ مذهبی یهود ب رهبری کاهن اعظم، خیانت یهودا و تحویل عیسی ب ثمین را سی سیگش ب یهودا شادا. درست نِزینی کُ پیامبرون پیش بینیشون گرد ب. یهودا قبیلش ک و پیلش بگیتو و راهی بُب. از ن موقع ب ک ن دنبال فرصتی ب تا عیساش ب ثمین تحویل د.

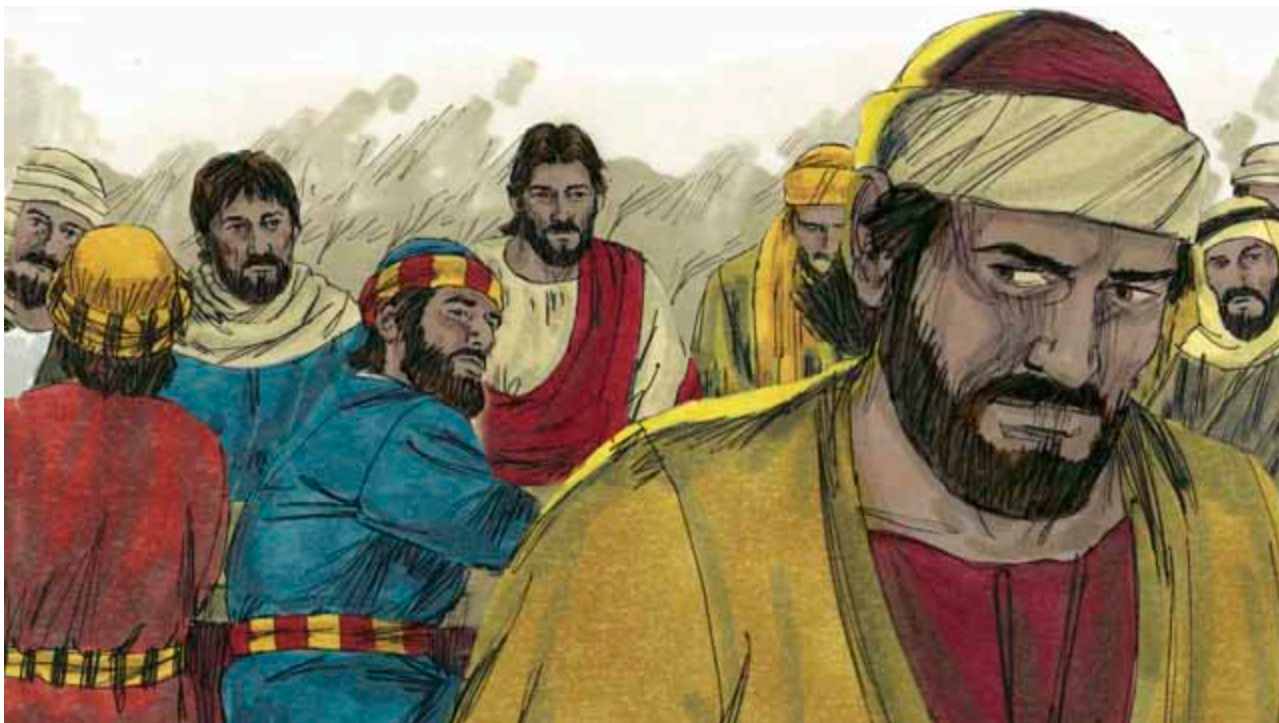
عیسی روو اورشلیم د عید پسخ را هاد شاگردونش جشن شاگیت. ب وقت خَرَدَن شام پسخ، عیسی تکه نون شاگیت و پازش ک و بشوات: «هاگیری و بخوری، ن بدن م ه کُ اخوری د شَم شادا. ن ب یاد م بخوری و م یاد کری.» نِزینی ب ثمینش بُوات ک م شَم را قربانی اَبُم و ب خاطر شَم جانم از دست کیمی دا.

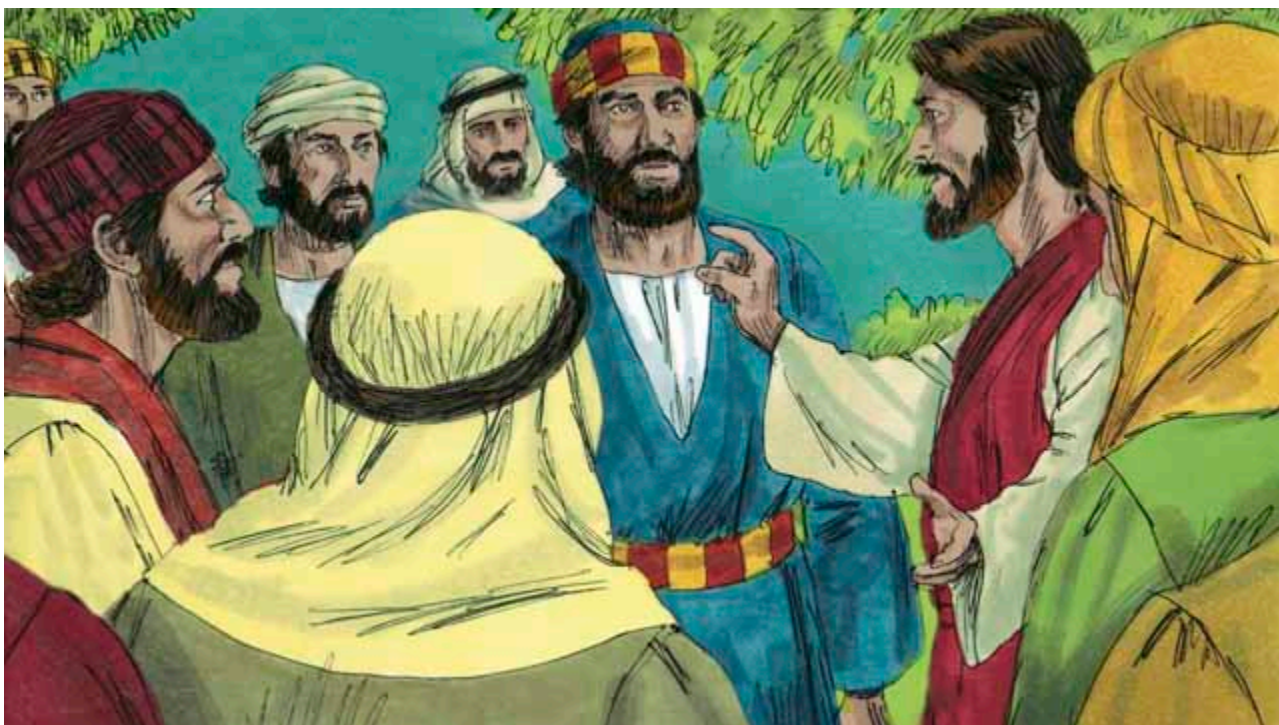
بَدِش عیسی جام شرابی شاگیت و ب ئمیش بُوات: «ن خین مَ دیم عهدِ جدیدِ کُ خاطرِ آمرزشِ گناهونِ بقی را آریچ، از ن بُخوری و ن کارِ روو آیندَ مرا انجامِ بدی.»

بَدِش عیسی ب شاگردونش بُوات: «ای دون از شَم ها ب مَ خیانتِ اکر.» شاگردون تَعَجُّبشون کَ و بَشَنوات کِ ن کاری بَکر. عیسی بَشواتک «ن کُ ن لَقَم از مَ اگیر، خیانتکار.» بَدِش نوَن ب یهوداش دا.

بَدَنَ كُ يَهُودَا نَوَنَ شَاكِيَت، شَيْطُون بَشُ دَرَوِش. وَ نُ بَشُ تَا ب سَرَانِ يَهُودِ دَسْتِغِيرِي عِيسَى كُمَك كِر. پَاكِ نِيَا دِيم شِيَوِ اتْفَاقِش أَفْتَا.

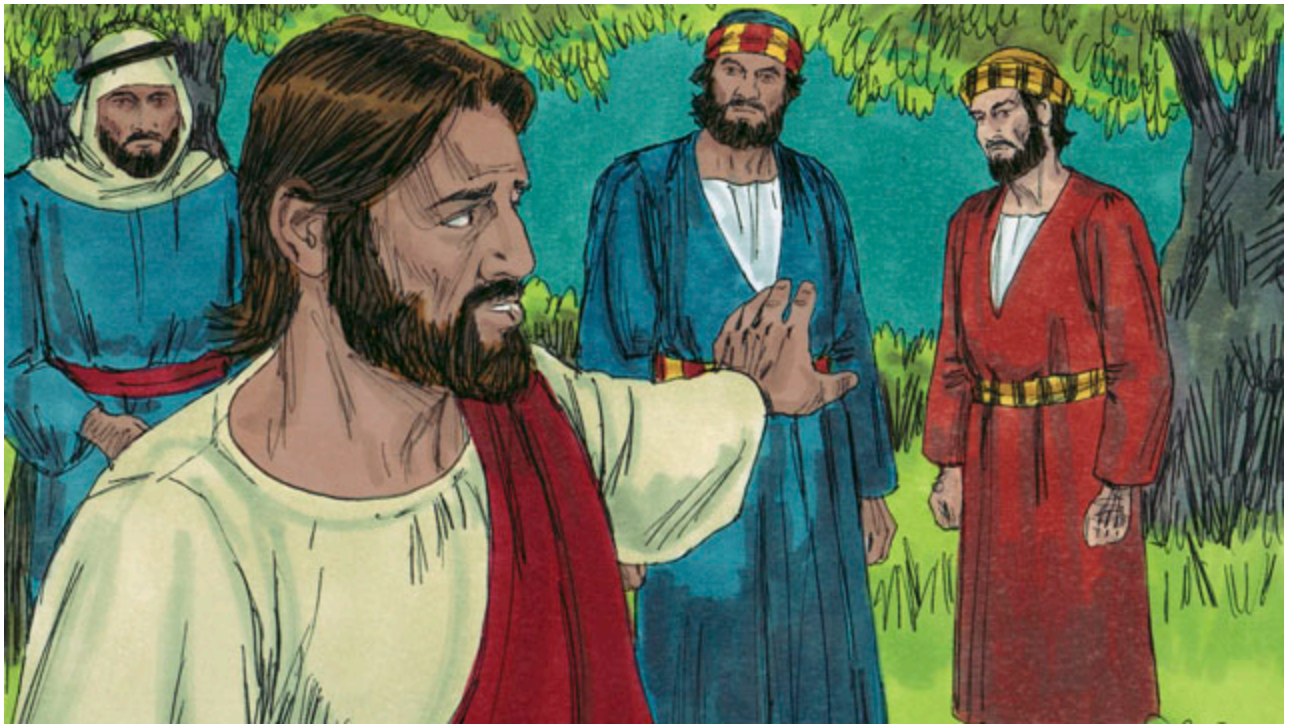
بَدَ خَرَدَنَ غَذَا عِيسَى وَ شَاكَرْدَوِش بَشْتِنَنَدَ كَوِهَ زَيْتُون. عِيسَى بَوَات: «اِبْشِي پَاكِ شَمَ مَ تَتَهَا كِيمِي زَارِي. چَرَا كُ نَوِشْت بُبَد: «چَوِیون
كَارِ اَبْقَمَ وَ پَاكِ گُوسْفَنْدُون پَرَاكَندَ اَبِنَد.»

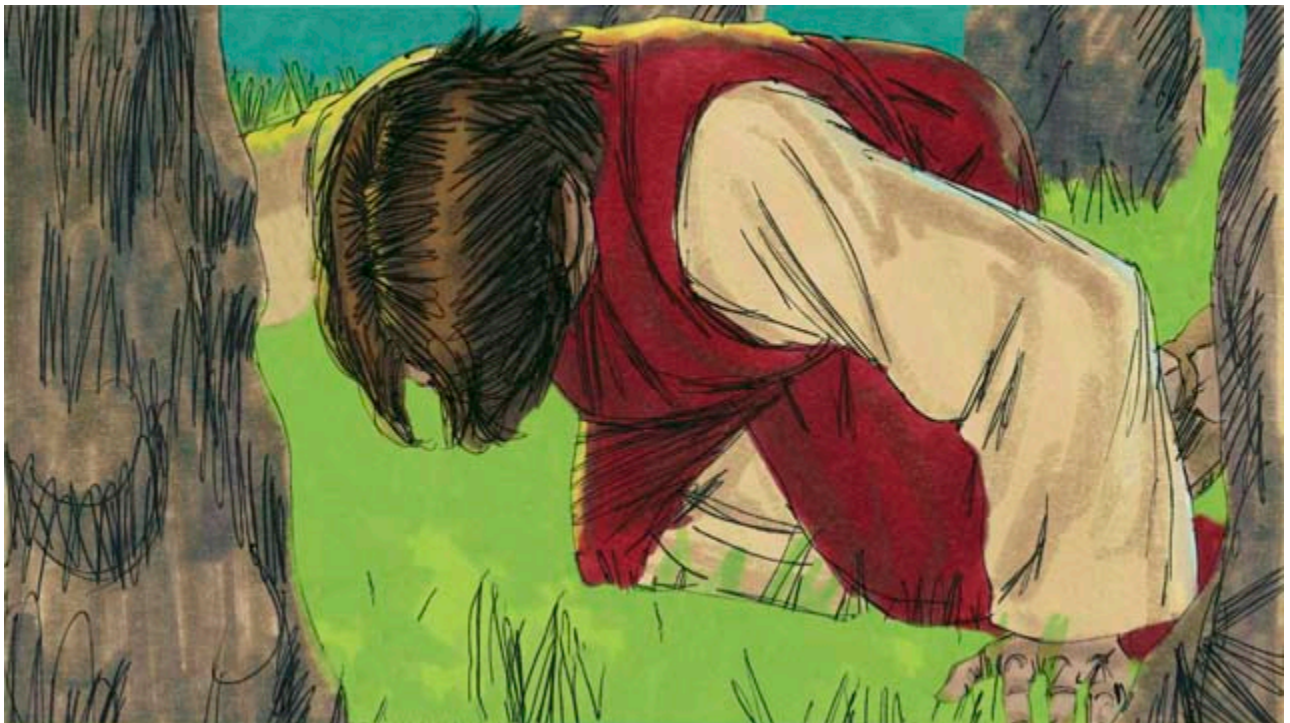
پتس بوات: «حتی آگ پاکج تو یدا زمین ښد، م تو یدا نهر رُم.» عیسی ب نُس بوات: «شیطان شی پاک شُم این خوش کر ولی م تورا دعا اکرُم ایمانت بین نش. هاد ن، تو ایثی، قبل خروس خون، سه قر انکار اکر ک م آشناس.»

پتس ب عیسا ش بوات: «حتی آگ م بمیرُم، تو انکار نکرُم.» بقیثون جی نرینیشون بوات.

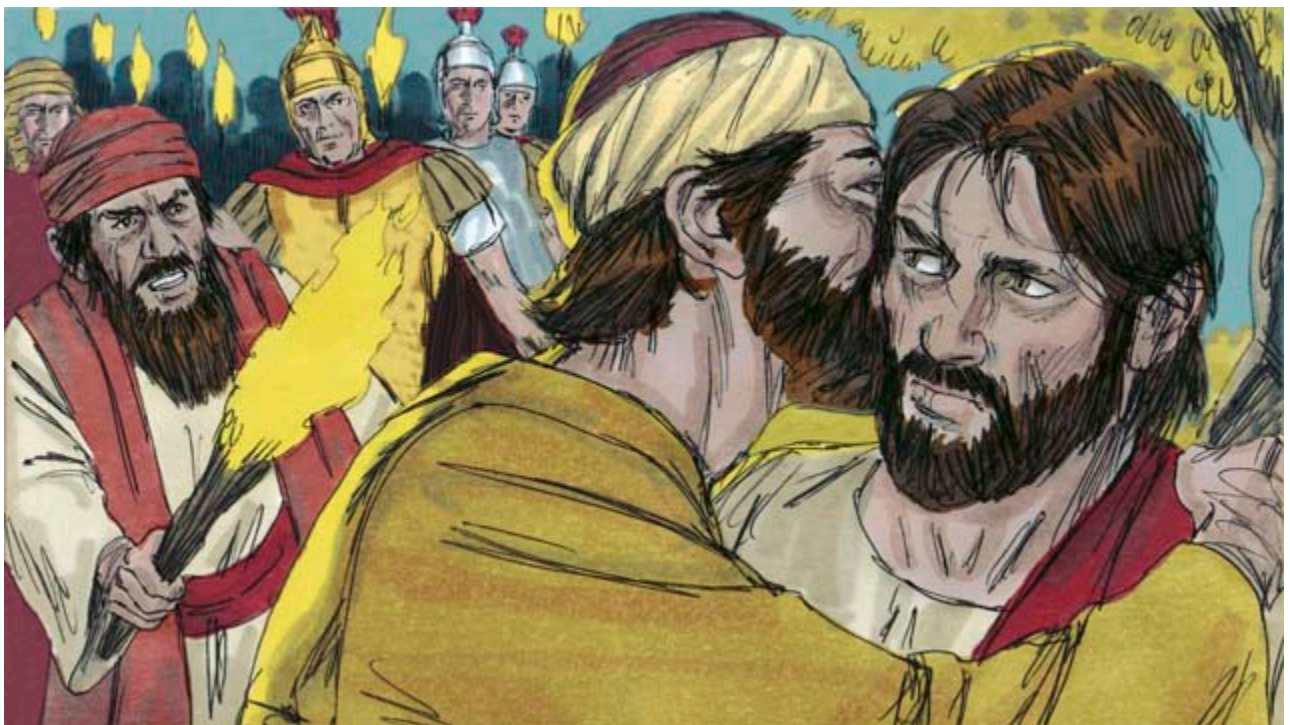
بَدش عیسی و شاگردونش ب باغ جتسمانی بُشتِنَد. عیسی به ئُمینشون بُوات کُ دعا کری تا شیطان ئئون شَم وَسَوس کری. بَدش ئُمین ترکش کُ تا پش ایی یاقا خلوتی و دعا کری.

عیسی سه قَر نِزینی دعاش کُ: «ای بُبای م، اِگِ آبِ اجازَ هادَ تا م ن جام رَنج نُخورم. ولی اِگِ راه بی نَه تا آمرزش گناهون بَشتر نجات هادِ ارادِ تو انجام گِرد.» عیسی نَنیقَر مضطرب گردادِ بُ کُ عَرَقَش مِثلِ قطرگَل خینِ گِردادِ بُ. خدا فرشته ای بَشکینا تا نُش تقویت کری.

بَدَ هَر قَر دَعَا عِيسَى پَلِی شَاگَرْدُونِش وَااگَر دَا، وَلِی تُمِینِش شَدِی کُ خُو بُدِنَد. بَارِ سَوْم کُ وَاشِگَر دَا بَشَوَات: «پَا بَی، نُ شَاگَر دِ خِیَانَتکار
اَنَدِ دَ.»

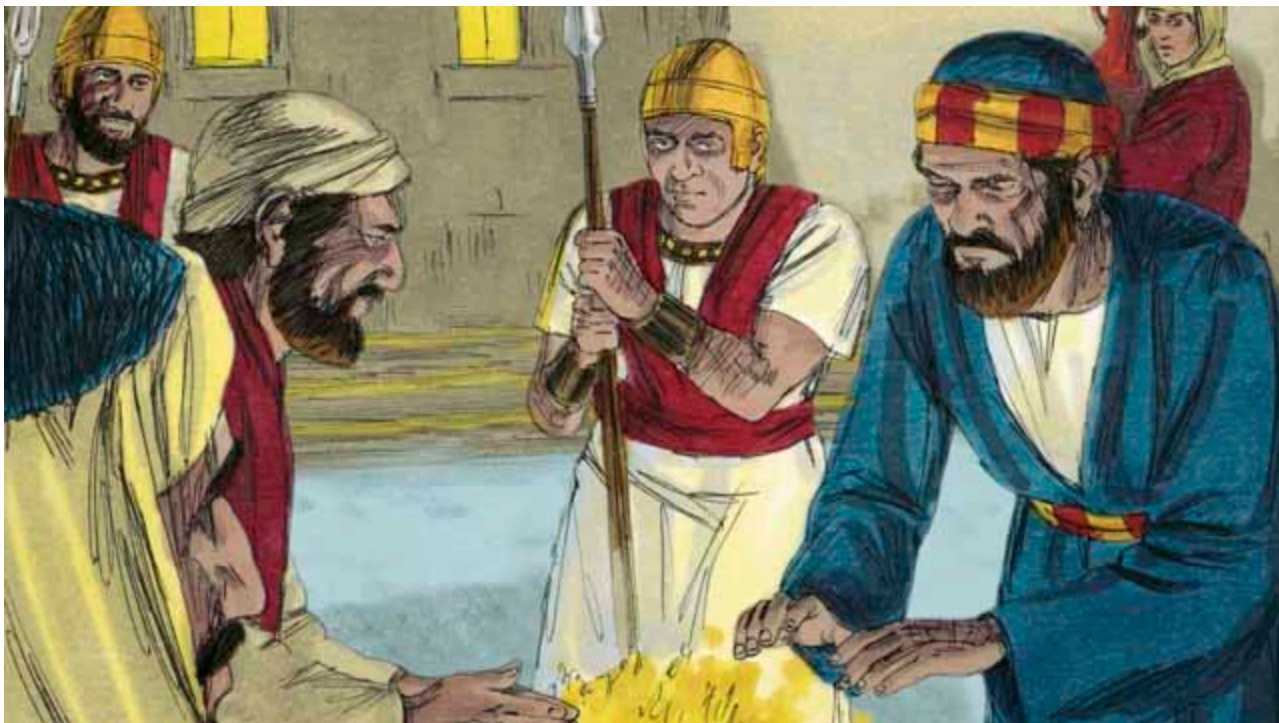
یَهُودا هُمَرَاه رَهبرون یَهُود، سَرَبازون و جَمعیَتی خِیلی بَم. تُمِین هَادِ خُوشون شَمشیر و چُمایشون دَ. یَهُودا ب طَرَفِ عِيسَى بَم و بَشَوَات:
«سَلام ای اسْتاد» و نُش مَوس کَ. نَ نُشَوَنه ای بُ تا عِيسَاش بَه سَران یَهُود نَ خَاطِر دِستگیری بَشِشَناسِنَد. عِيسَى بَه نُش بُوات: «یَهُودا
تو هَادِ ایی بوسه ایی دَم خِیانت اَکِر؟»

وقتی کُ سربازون عیسا_\ون دستگیر_\ون کُ، پترس شمشیر خوش بِکشا و گوش نوکر کاهن اعظمش را بِپرید. عیسی ب نَش بُوات: «شمشیرت غلاف کُ. مَ اتوئم از بُبامون درخواست کِرم تا لشگری از فرشتگل کمک مَ بِکین. ولی ایگا از بُبامون فرمون بُرم.» نُوقتی عیسی گوش نُ مرد شفاش شادا و پاک شاگردونش فرارشون کُ.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۲۶ آیه های ۱۴ تا ۵۶، انجیل لوقا فصل ۲۲ آیه های ۱ تا ۵۳، انجیل یوحنا فصل ۱۸ آیه های ۱ تا ۱۱

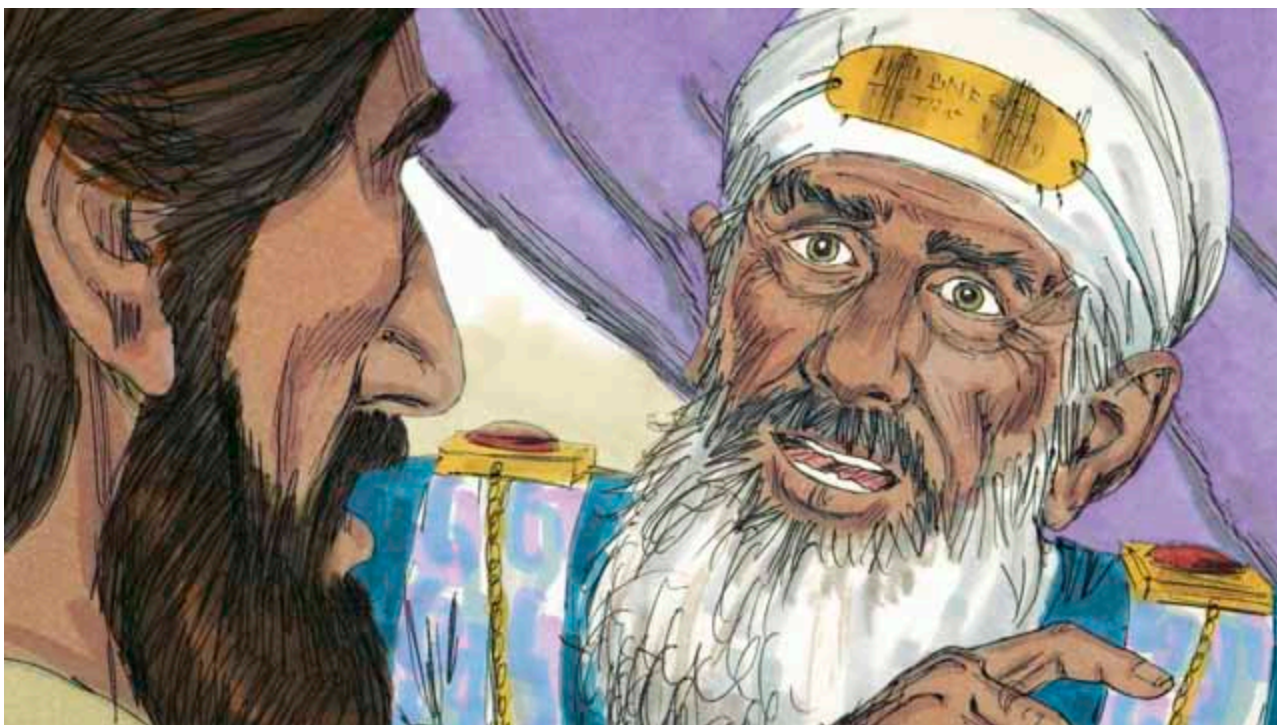
۳۹- محاکمه عیسی

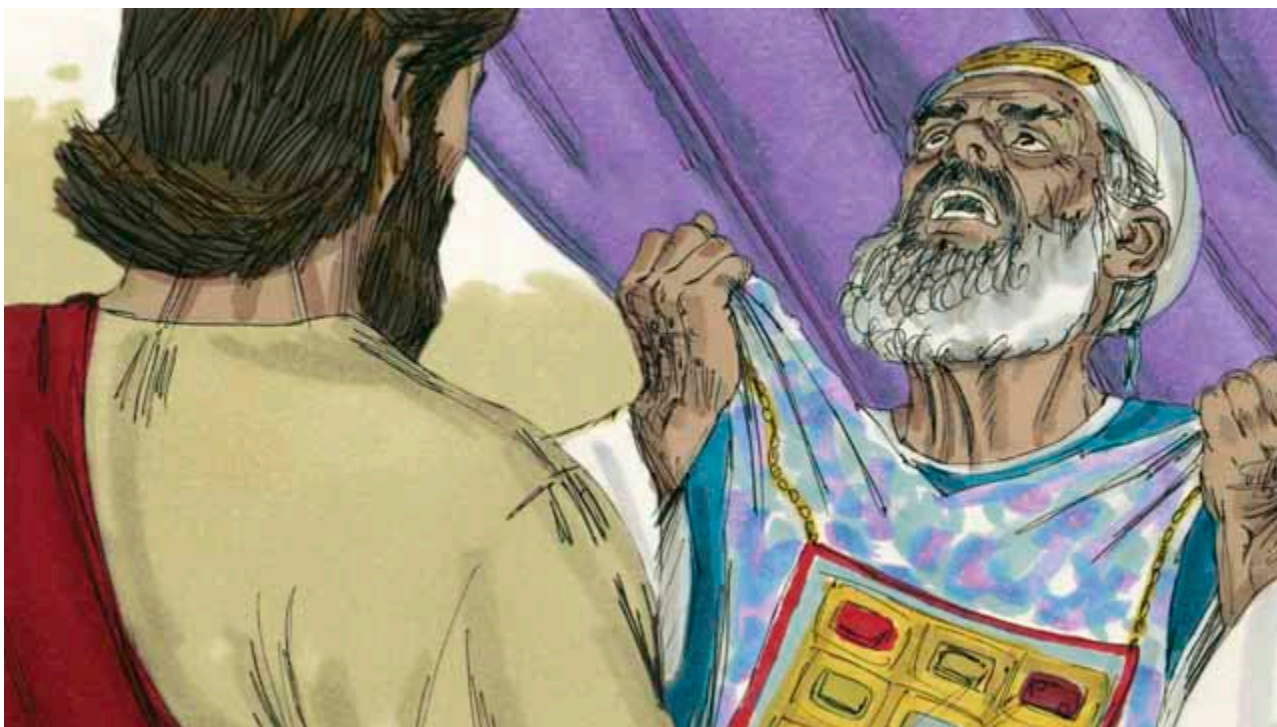
نصف شی، سربازون عيساشون پڄي کاهن اعظم تا بازجوپيش ڪرند. پترس جي از دور پيسر ٺمين اٿم. وقتي عيسيٰ را بڻڻب روو ڪي، پترس بر ڊ ڪنار آتپش واشتا تا خوش گرم ڪر.

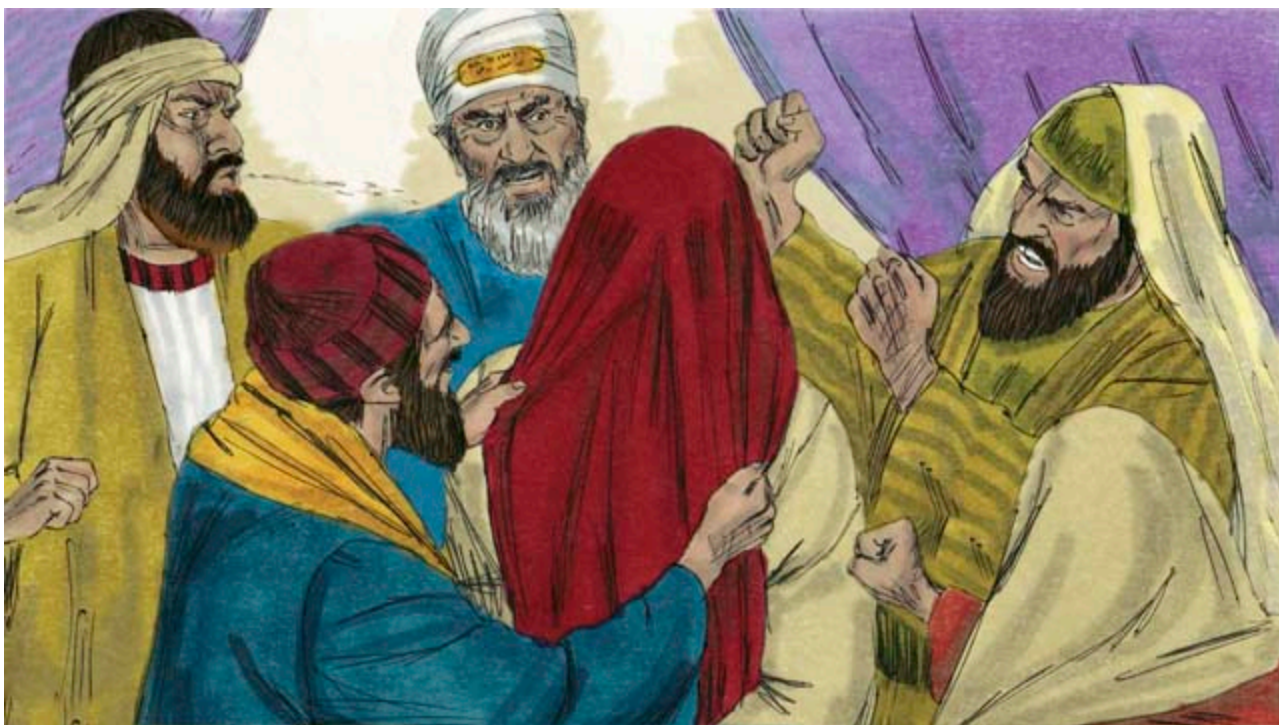
روو کي سران يهود از عيسيٰ بازجوپيشون ڪ. نمين شاهدون بيخودي و دروغي زياديشون باهارد ڪ تهمتوني ناروا به عيساشون ش ابقات. ولي، حرفونيشون ابي ٺب، زيني رهبرون يهود نشن تونا گناهي ب عيسيٰ ثابت ڪرند. عيسيٰ جي هچش ٺوات.

آخری کاہن اعظم ب عیسیٰ (سیواس ک و بشوات: «آیا تو مسیح پیرِ خدایِ جیدَ؟»

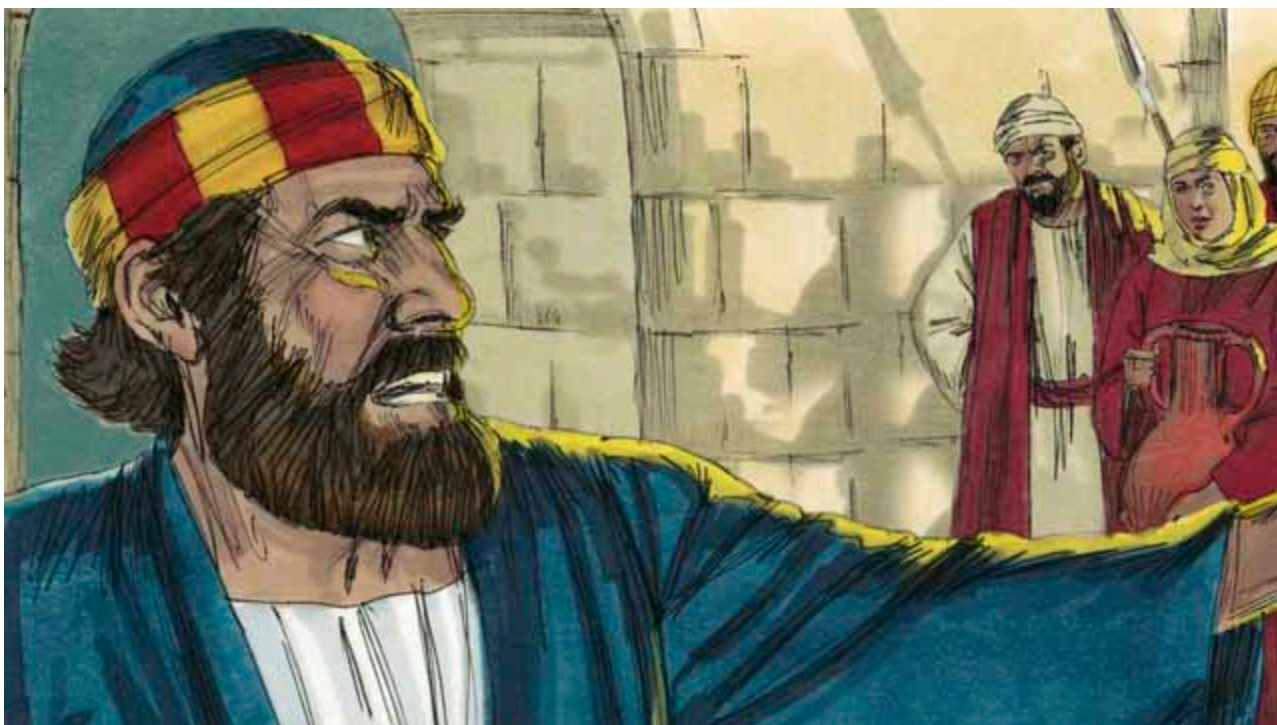
عیسیٰ بشوات: «آر مَہُم و رویی اَتِ کُ مَ دیم دستِ راستِ خدا هاچِشْتُم و از آسمون به زمین وااگرْدُم.» کاہن اعظم، کُ از نِ حرفون خیلی عصبانی بُبُ ب، لباسِ خوش پودِریا و هادِ داد ب بقی رہبرون مذهبیش بُوات: «ہم ب شاهدونی آی نیاز نُدارم. خودون شاهدی کُ بشوا مَ پیرِ خدا ہُم. چیچی رایِ ها اَدی.»

رهبرون يهود پاڪج در جوابِ ڪاهن اعظم بَشَنوات: «نُ سِزاوارِ مرگ» نُ وِقتي چيمون عيسي درشون بست، به ديم نُ تُفِشون ڪَ و نُ
گُتَڪِشون بُبقات و مسخرَشون ڪَ.

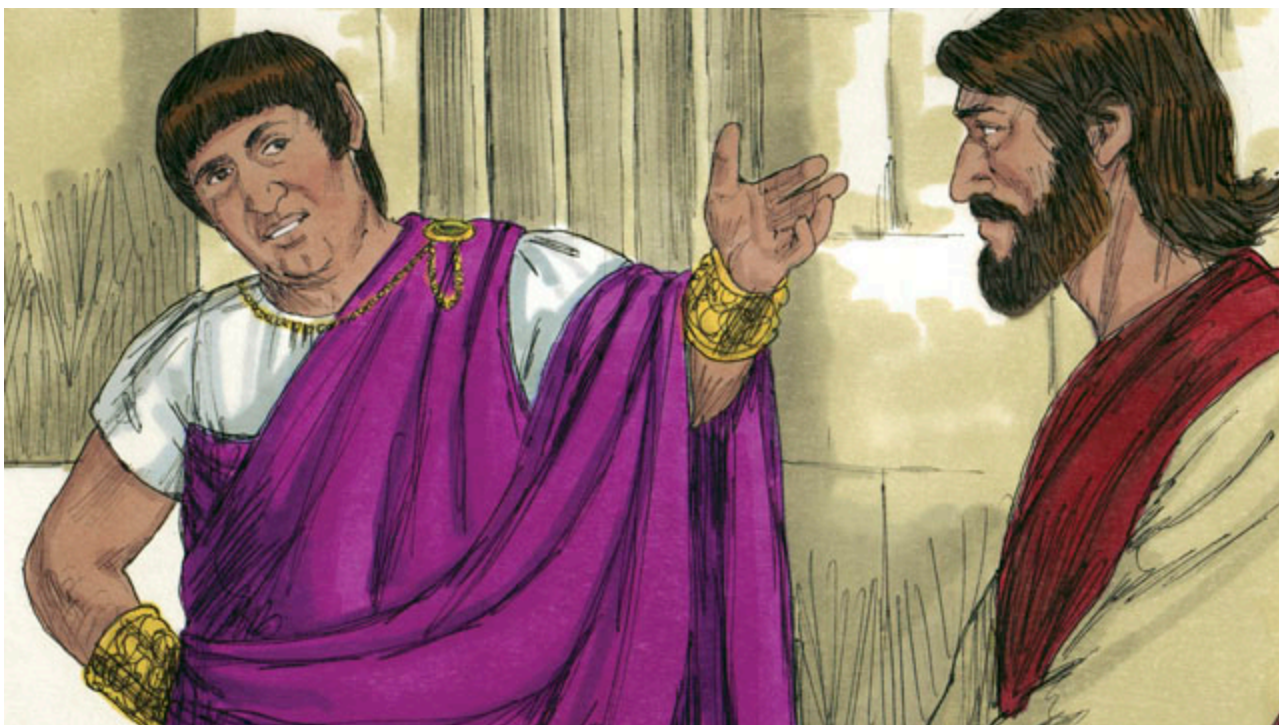
پترس برِ اِشتاد بُ. نوگري تُش پدي و بيشبُوات: «تو جي هاڊ عيسي بُد.» پترس انڪارش ڪَ. گمي بَدِش ايبي ڪِنيز ن خرف ب
پترس بوات يقربي انڪارش ڪَ. آخري، آدموني ڪُ نين بُدند بَشَنوات: «هَم زونم ڪُ تَ جي ايبي دون از شاگردون عيسي ه چون ڪُ
تو جي جليلي ه.»

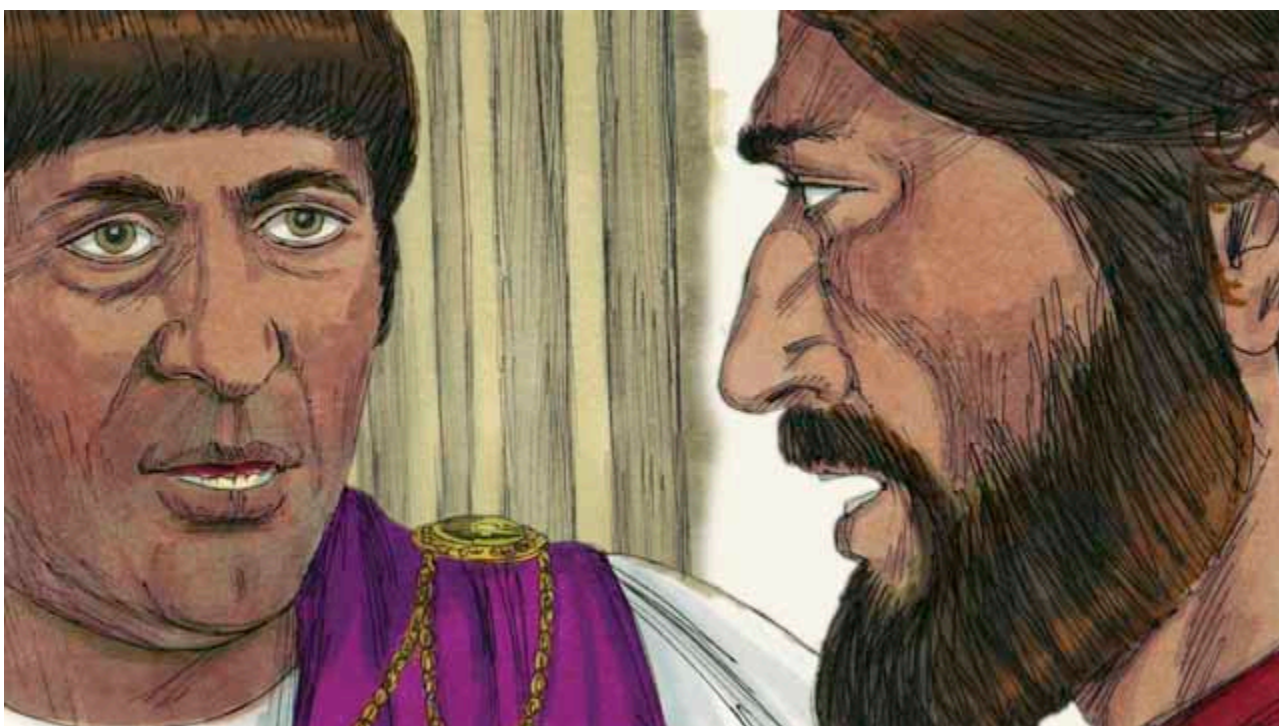
نوقتى پترس قسَمش پَخ و بَشوات: «خدا مَش لَنْت كِر اِگ نَش بِشَناسُم.» همون موقع خروس بانگش بُقاط و عيسى واگردا و ب پترس ايسواش كَ.

پترس بُش و زار زار بُرمَش كَ. همون موقع بُ كُ يهوداى خيانتكار بَشدى كُ رهبرون يهود عيساشون به مرگ محكومشون كَ. غَم و اندوه نَش بَگى، بُش و خودكُشيش كَ.

نُ وَقتی پیلاتس فرماندار رومی دیم یهودا حکمرانی شَک. سران یهود عیساشون پَب پَلی ن. خواست نُمین ن ب ک پیلاتس عیساش ب مرگ محکوم کر. پیلاتس از عیسی بَشپُرسا: «آیا تو پادشاه یهود؟»

عیسی جُوابش دا: «دُرست بدوات ولی پادشاهی م زمینی نَه. اِگ نَزینی ب پيروان م مَرا ش اِچنگا. ولی م ب ن دنیا بَمَد اَم تا حقیقت خدا را ب پاکج بواجُم. هر کیم ک حقیقت دوست دار ب م گوش کیمی اَد. پیلاتس بَشپُرسا: «راشتیش چیچی؟»

پیلاتس بد ن کُ هاد عیسی دَمَش بُدا بَشَن بَر و ب جمعیتش بَوَات: «م گناهی روو نِ مَرَدَ پیدام نِکَ کُ سَزَاوارِ مَرَدَن ب.» ولی سران
یهود و جمعیت دادشون شُ اَبْقَاط کُ: «مصلوبش ک.» پیلاتس جَوَابش دا: «نُ گناهکار نَه.» ولی نُمین هنی دادشون شُ اَبْقَاط. بَدِش
پیلاتس برای بار سوم بَشَوَات: «نُ گناهکار نَه.»

پیلاتس از ترس ن کُ شورش نَب عیسی ب سربازونش دا و بَشَوَا مصلوبش کَرِ. سربازون رومی عیسی را شَلَقَشون بَبْقَاط و عبای
سلطنتی ب دَرشون پوشنا و تاج از خار دیم سرش زمینشون نا. نُوقتی ب مَسَخَر شُ اَوَات: «زَنَد باد پادشاه یهود.»

داستانی برگزیده از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۲۶ آیه ۵۷ و فصل ۲۷ آیه ۲۶، انجیل مرقس فصل ۱۴ آیه ۵۳ و فصل ۱۵، انجیل
لوقا فصل ۲۲ آیه ۵۴ و فصل ۲۳ آیه ۲۵، انجیل یوحنا فصل ۱۸ آیه ۱۲ و فصل ۱۹ آیه ۱۶

۴۰- عیسیٰ مصلوب گردا

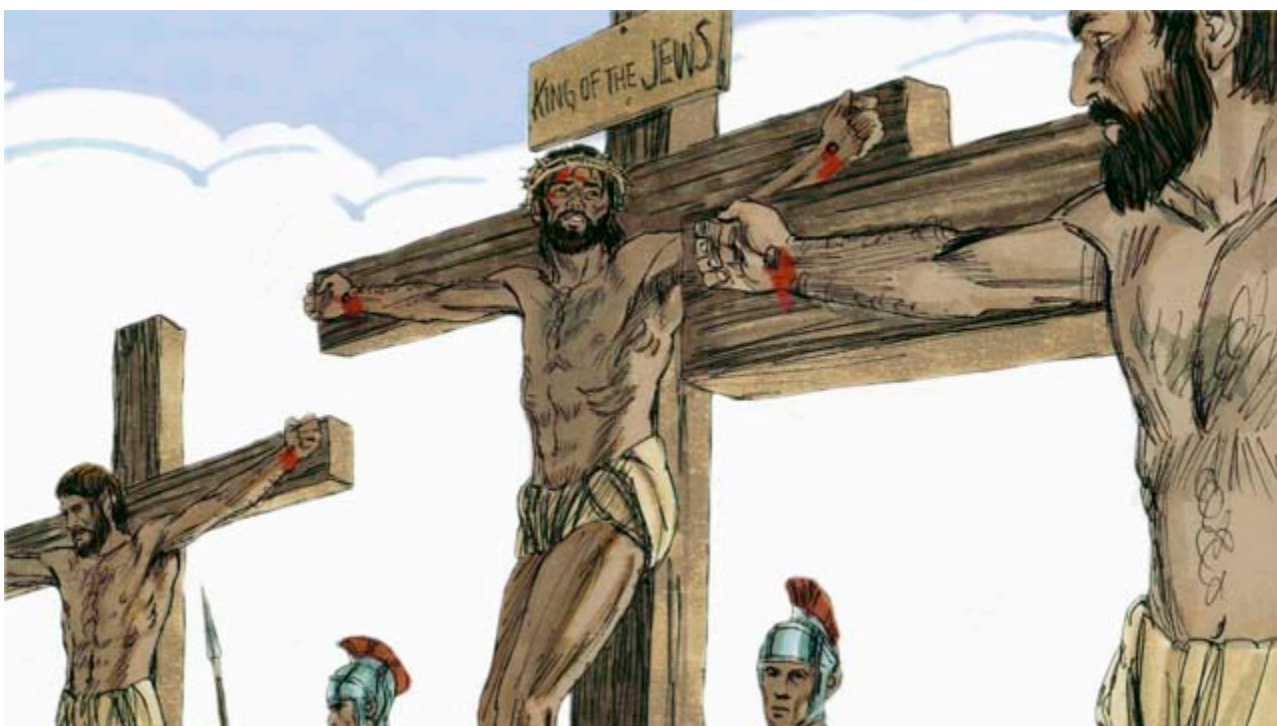
بَدَنَ كُ سَرَبازونِ عیسی را مسخَرَشونَ كَ نُش بَشَنَبَ بِرَ تا مصلوبش كِرند. ثَمین نُش مجبورَشونَ كَ تا صلیبِ خوشِ حملِ كِر.

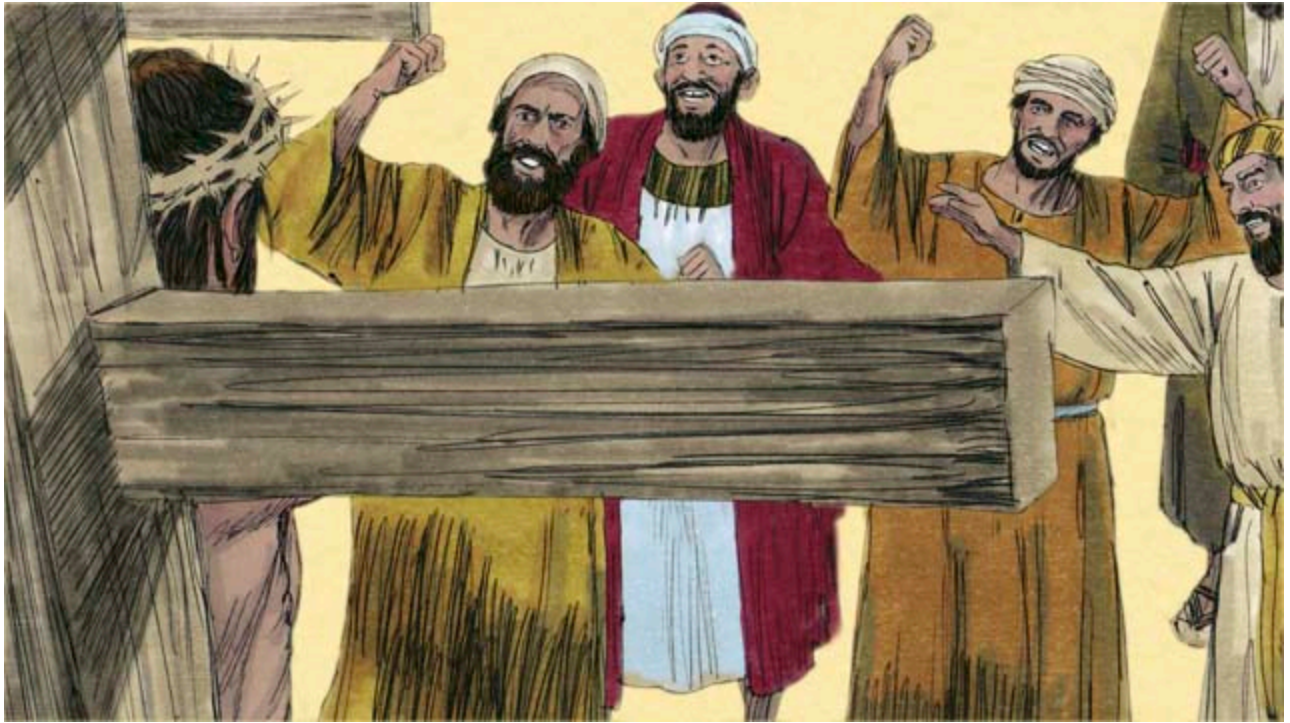
سَرَبازونِ عیسی ب یاقایشونِ بِبَ كُ جُلُجُتَا اِسْمَشَ بَ (بَنیِ جَمجمه سر) دَسْت و پاشِ دیمِ صلیبِ میخکوبَشونَ كَ. ولی عیسی بَشوات:
 «بُبا نِ مردمِ بَشَنَبَخَش، چونَ كُ نُزَوَنَدَ چَ اَكِرند.» بِ دَسْتورِ پِلاتسِ كَتیبهِ اِی بَشَنَ نُوشْت و بالا سرِ عیسی زَمینَشونَ نا كُ بَشَنُوشْتِ
 بَ: «ة پادشاهِ یهود.»

بَدِش سربازون ديم لباس عيسى فَرَعَشون خوست. هاد ن کار پيشگويي کتابِ مقدس درست برآم کُ شوات: «لباسون م بين خوشون تقسيمشون ک و ديم رُداي م فَرَعَشون خوست.»

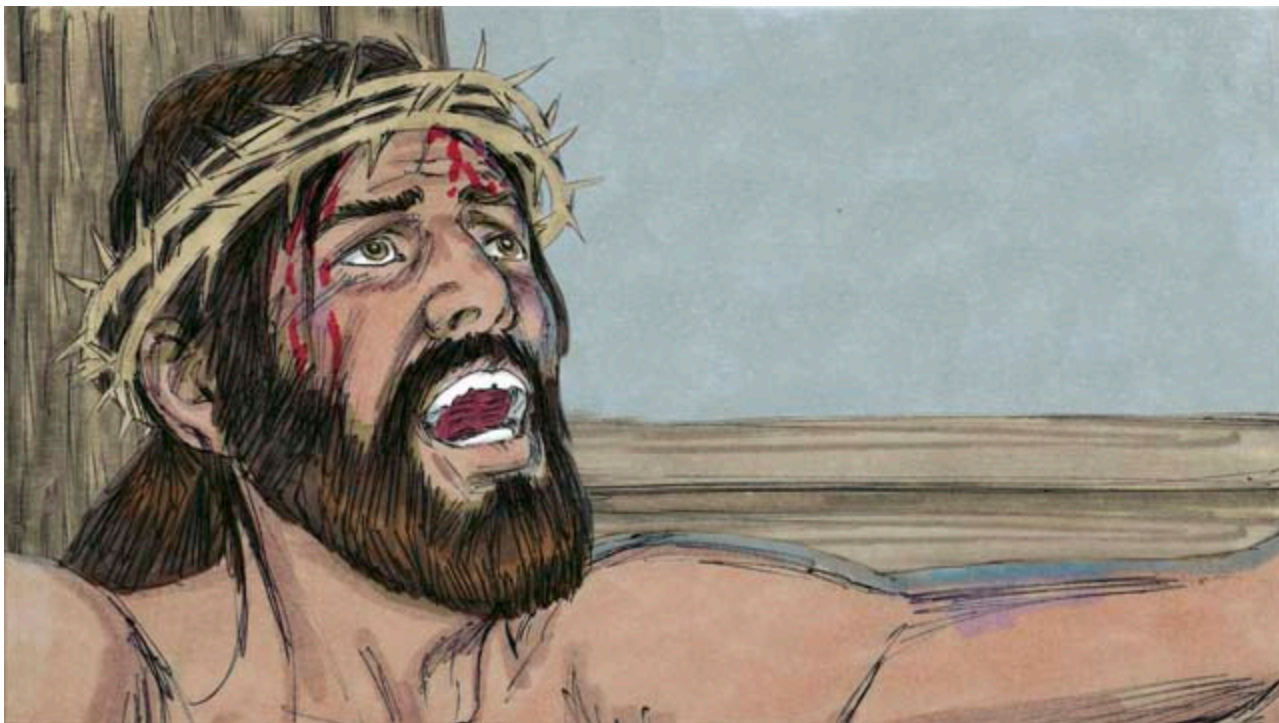
سربازون همون موقع دو دزد جي مصلوبشون ک و عيسى بين ثمين مصلوبشون ک. ابي دون از ثمين عيساش مسخرَ شک ولي ايبيش به ن شوات: «از خدا نترس؟ هم گناهکارم ولي ن بي گناه.» بَدِش ب عيساش بُواتک «ای عيسى! مرا رو پادشاهي خود ویرت ب.» عيسى بشوات. «تو همين اير و هاد م رو پهشت کيمي بُد.»

سرون مذهبی یهود و مردمی کُ نین بُدند عیساښون مسخَر شُ اک و شُ اوات: «تو اگ پیر خدا ه از صلیب بور ت و خود آزاد ک و نجات هاد! نُوقتی هم ب تو ایمان آتارم.»

اگرچ ظهر بُ، ولی آسمون نُ منطَق تاریک بُ. ن تاریکی مطلق سه ساعت ادامه دار بُ.

سپس عیسی فریادش بقاط: «ثُموم ب. ای بُیا، روح خوم ب دستون تو اَسپُرُم.» نُوقتی سَر خوش حَم شاک و روح خوش تسلیم خداهش ک. وقتی کُ جون شادا زمین ب لَرَز گت و پرده گُرد معبد، کُ مردمیش از حضور خدا یدَا شَک (قدس القداس)، از بالا تا ت دوبر پار گُردا و پوډریا.

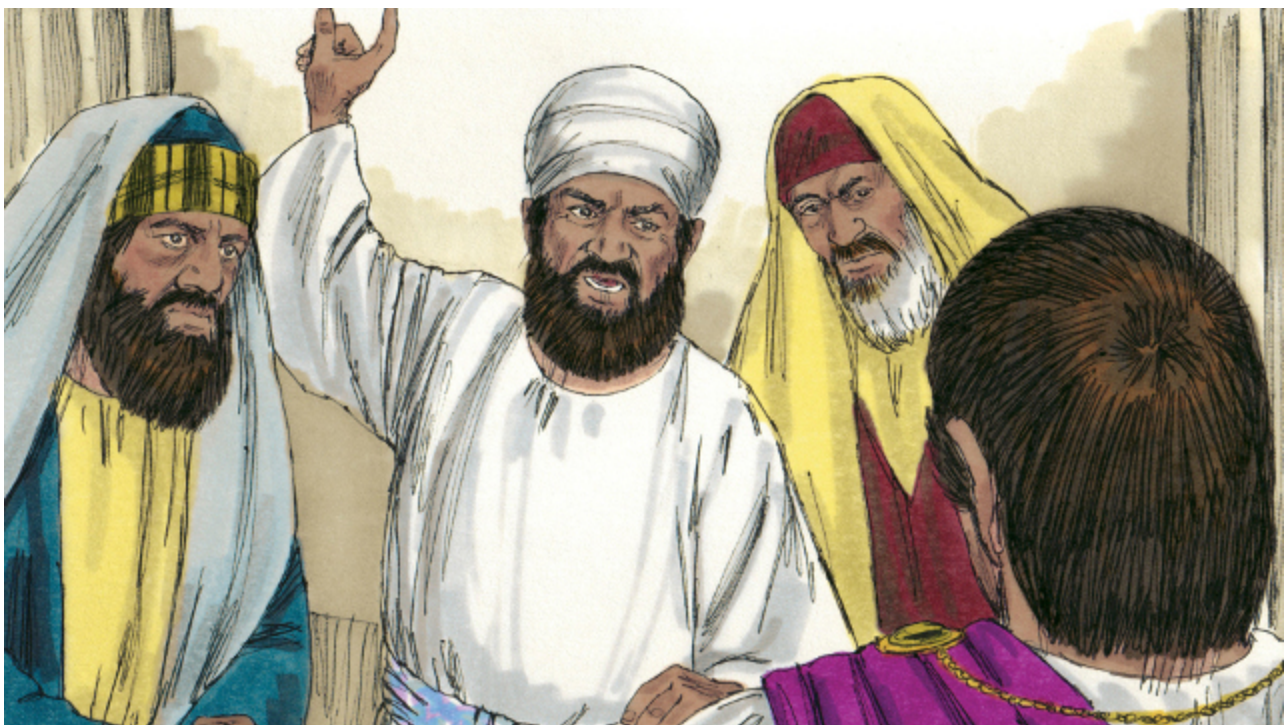
عیسی هاد مرگ خوش راهی داغش نا تا مردم بُتونند پَلی خدا بورند. وقتی کُ نگهبان رومی ن اتفاقویش بدی بشوات: «ب راستی کُ ن مرد بی گناه ب و پیر خدا ب.»

بَدش دو نفر از سرونِ یهود نیقودیموس و یوسف کُ ایمانشون دَکُ عیسی همون مسیح موعَد، پَلی پیلاتس بُشتِنَد و درخواستشون کَ تا جَسَدِ عیسی هاگیرنَد. نُمین جسد را هاد پارچه کتان درشون پیچید و روو مقبره سنگی زمینشون نا و سنگی گرد چلی در قَبر غلنیشون دا تا هابندی.

داستانی برگزیده از کتاب مقدس: کتاب انجیل متی باب ۲۷ آیه‌های ۲۷ تا ۶۱، کتاب انجیل مرقس باب ۱۵ آیه‌های ۱۶ تا ۴۷، کتاب انجیل لوقا باب ۲۳ آیه‌های ۲۶ تا ۵۶، کتاب انجیل یوحنا باب ۱۹ آیه‌های ۱۷ تا ۴۲

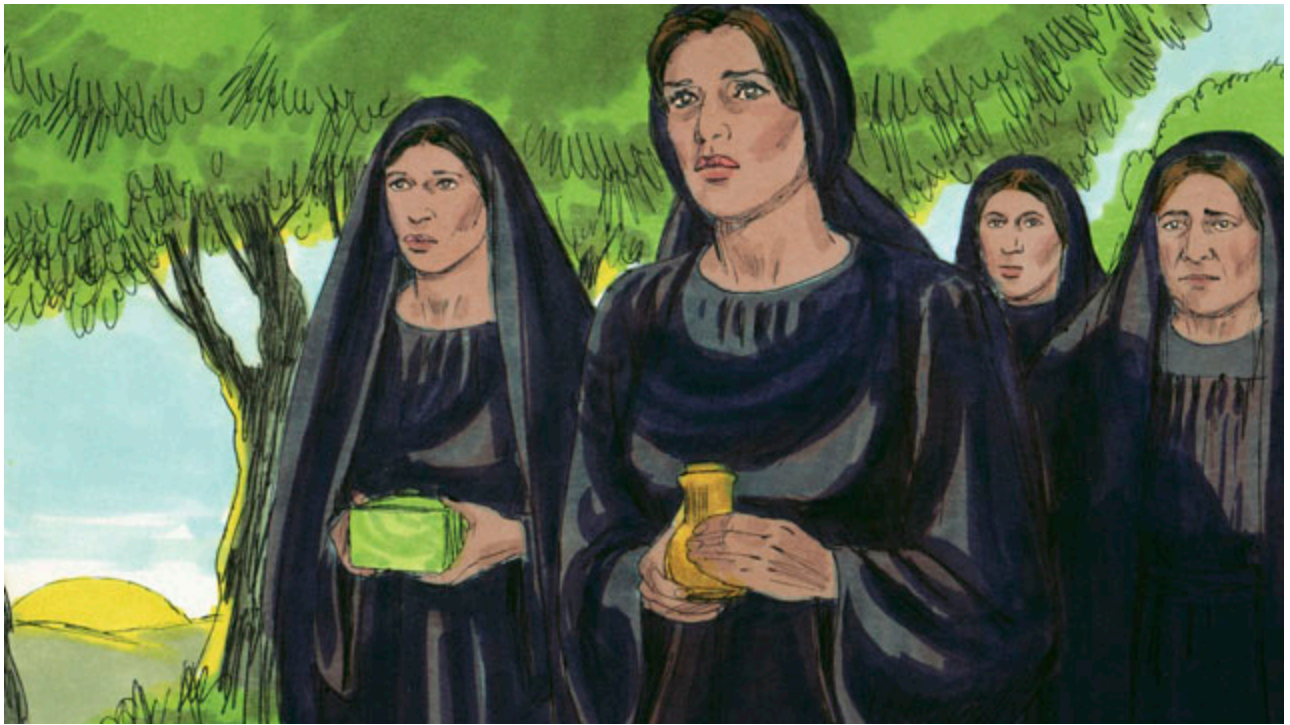
۴۱- خدا عیسی را از مردِ گل پاگیر

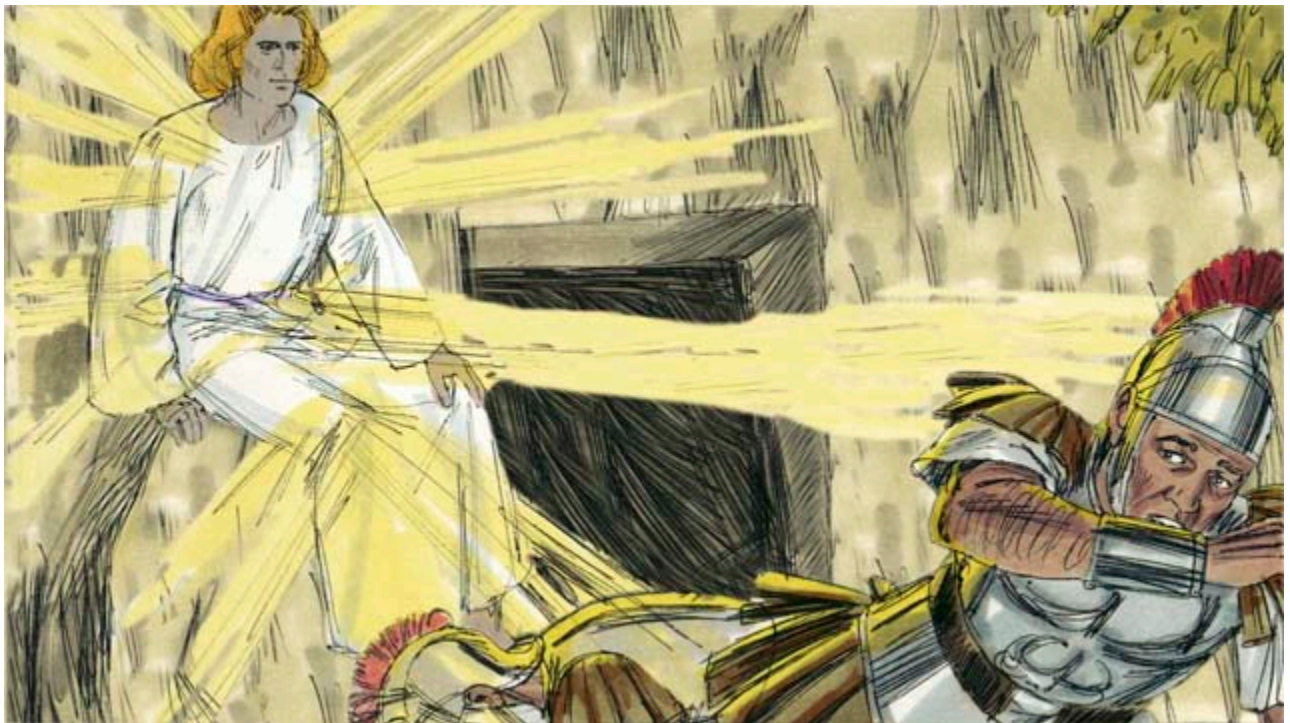
بَدِ نِ كُ سَرِ بازونِ عيساشونِ مصلوبشونِ كَ، سَرُونِ قومِ يهودِ بُشْتِنْدَ پَلِي پِلَاتِسِ وَ بُشْنَوَاتِ: «عيسى بِ دُرُووِ بُشْنَوَاتِ كُ بَدِ سَهِ رُوِ ازِ مَرِيگلِ پا آبِ. نِ خاطرِ را كُ شاگردونِشِ نُتونِنْدَ جَسَدِشِ بُذَرِنْدَ. اِيگَا اَدِمِي مامورِ كُرْمِ تا سَهِ رُوِ نَگِهاني قَبْرِ هَادِ. اَكِ بُتونِنْدَ جَسَدِ بُذَرِنْدَ نُوقْتِي ادعا كيمي گرِينْدَ كُ ازِ مَرِيگلِ پا بُينْدَ.»

پِلَاتِسِ بُشْنَوَاتِ: «هَادِ خودونِ سَرِ باز بيري وَ تا ياقابي كُ اَتُونِي ازِ قَبْرِ محافظتِ كَرِي.» نَزِينِي بُبُ كُ نَمِينِ سِنِگِ قَبْرِ مُهَرِ وَ مومشونِ كَ وَ سَرِ بازونِي نِينِ زَمِينشونِ نا، تا اَدِمِي نورِ وَ جَسَدِ نُذَرِدِ.

چون کُ رووی بَدِ دَفنِ عیسی، روی شَبَات بُ و کارکردنِ غَدَقنِ بُ، هِچِ کدومِ از دوستونِ عیسی نَشُتونا بِشِندِ سرِ قَبْرِش. ولی سحرگاهِ رُوجِ بَدِش، چنډِ نَفَرِ از جَنگِلِ آمادِ بُبُندِ بِشِندِ سرِ قَبْرِ عیسی تا جَسَدِشِ مَعطَر و خوشبو کَرند.

قَبْلِ نِ کُ جَنگِلِ بِ نینِ بِرَسِندِ، اییِ زمینِ لَرزِه خِیلیِ شَدیدیِ کُنارِ قَبْرِ عیسیِ بَم. فرشتهِ ایِ از آسمونِ بَم ت و سَنگِ قَبْرِشِ کُنارِشِ بُبُقات و بَشَعَلَتَنّا و دیمِ نُ سَنگِ هَاجَشَت. نُ فرشتِ مِثْلِ بَرَقِ آسمونِ شَدِرَخَشید. نَگهبانونِ وَقَتیِ نُشَنِ بَدیِ نَنِدَقَرِ بَتَرَسَاوَنَدِ کُ عینِ مَرَدِ دَرِ گَنَدِ دیمِ زمین.

وَقَتِي كُ جَنَگَل ب قَبَر پَر سَادِنْدَ فَرَشْت بَشَوَات: «نِئَرْسَی! عِیسی آند نَه. نُ هَمونجوری کُ وَعَد شَاداد بُ از مَر دِگَل پا بُ. رَو قَبَر اَسِوَا کَرِی و بِنِی.» جَنَگَل رَوو قَبَر اَسِوَا شَوَن کَ و یَا قَا یِی کُ جَسَدِ عِیسی نِیَن بُ رَا بَشَنْدِی وَلِی جَسَدِش نُبُ.

نُوقَتِی فَرَشْت ب جَنَگَلِش بُوَات: «بَشِی و ب شَاگَر دَوْنِش بُوَا جِی کُ عِیسی از مَر دِگَل پا بُ و قَبَلِ شَم ب جَلِیل کِیمِی شَو.»

جَنگَلِ همينطوري کُ خوشحال و شِگفت رَد بُدند، بُشتند طَرَفِ شاگردون تا خَبَرِ خوش ب نُمين هادند.

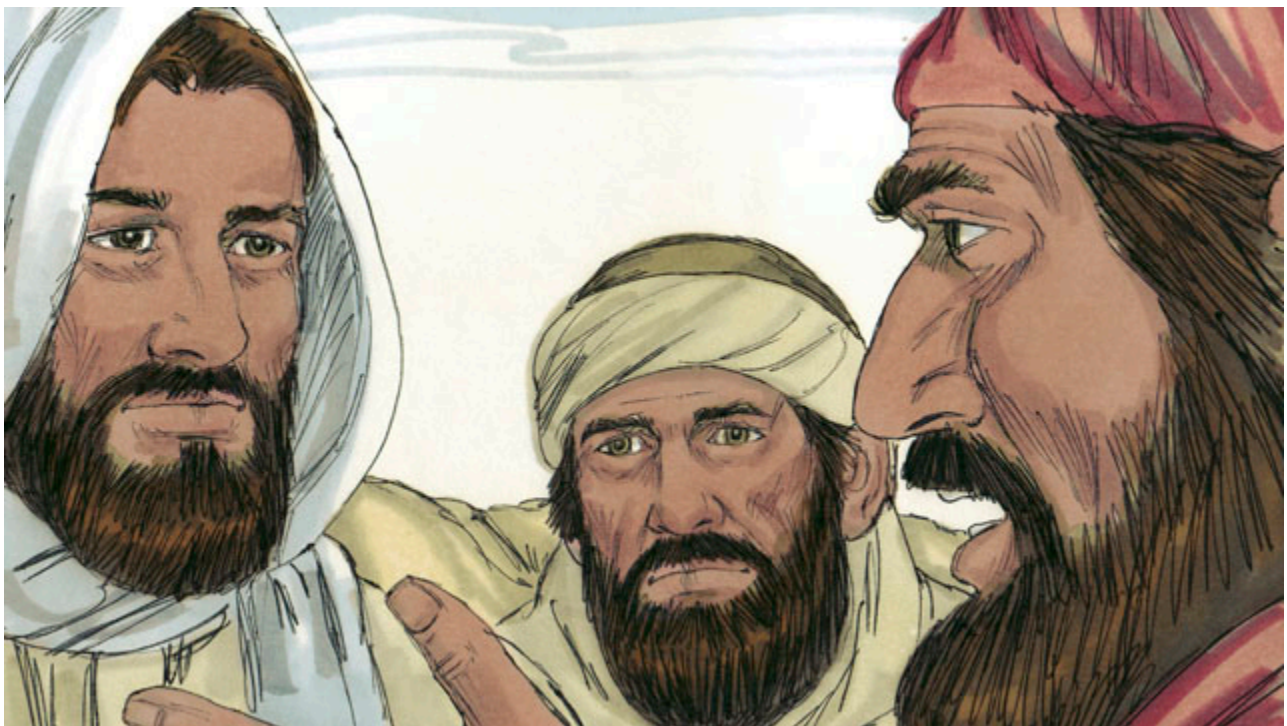
در حالی کُ جَنگَلِ اَوشتند تا خبر خوشحالی ب شاگردن هادند، ناگهون عیسی چلی نمين ظاهر گِردا و نُمين چلی عیسی سَجْدشون کُ.
عیسی ب نُمينش بُوات: «نترسی! بشی و ب شاگردون م بُواجی ب جَليل بشند و م نين د بينند.»

داستانی بَرگيت از کُتاب مقدس: کتاب انجيل متی باب ۲۷ آیه ۶۲ تا باب ۲۸ آیه ۱۵؛ کتاب انجيل مرقس باب ۱۶ آیه های ۱ تا ۱۱؛
کتاب انجيل لوقا باب ۲۴ آیه های ۱ تا ۱۲؛ کتاب انجيل يوحنا باب ۲۰ آیه های ۱ تا ۱۸

۴۲- واگردادنِ عیسیٰ ب آسمون

روبی کُ خدا عیسی را از مردِگل پاش ک، دو نفر از شاگردونش کُ اشدند ب شهرن نزدیک نین، دربارہ نُ چی کُ عیسی را اتفاقش افتاد بُ دم شُ آدا. ثمین امیدشون دَ عیسی همون مسیح موعود ب، ولی نُ کُشت بُد بُ. ولی ۵ جَنگل آواجند کُ ن جید بُد بُ. ولی شاگردون نَشَنزونا چیچیش قَبیل کُرنَد.

عیسی ب شاگردونش نزدیک آبُ ولی ثمین عیساَش نَشَنشناخت. عیسی از نمین بَشُرسا در بارہ چیچی صحبت اُکُرنَد. ب عیسی بَشَنوات کُ صحبتونشون در بارہ اتفاقونئ کُ تازگی عیسی را رخ شاداد. ثمین فکر شُ اکَ عیسی غریبه ای ۵ کُ از اتفاقون اورشلیم بی خَبَر.

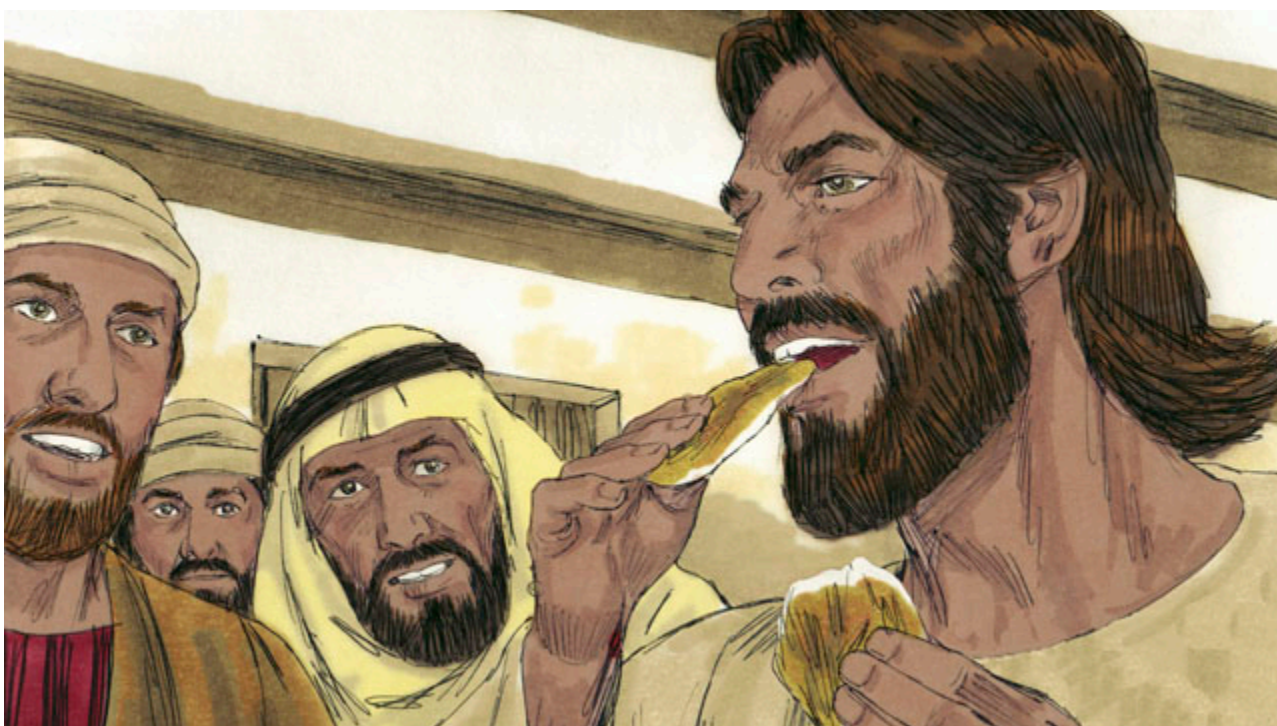
بَدش عیسیٰ ئُمین را توضیح شادا، کُ کلام خدا در بارِ مسیح چیچیش بُوات. خیلی وقت پیش پیامبرون بَشُنوات بُ کُ شریرون مسیحش شیکنج شُ آدا و نُش بَکُشِنَد، ولی نُ روج سوم زندِ کیمی گِردا.

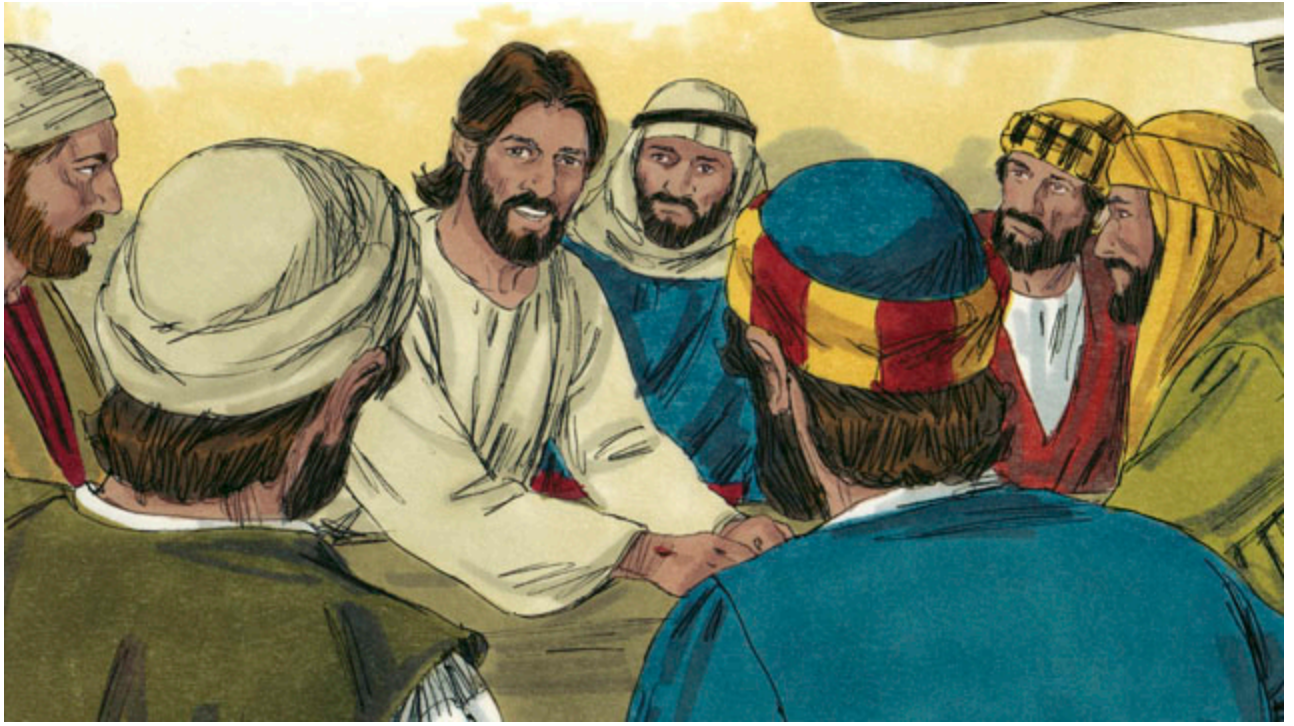
وقتی نُ دو مرد ب مقصد بَرَساينَد، شیو گِرداد بُ. ئُمین از عیسی دعوتشون کُ شیو پَلی ئُمین بَنَد، نُ جی هاډ ئُمین داخلِ کِیِ بُش. وقتی سَر سَفَر شام هاچَشِنَد، عیسی نون شارگیت و شکرگزاریش کُ و پارَش کُ. سریع چیمونشون داغ نیا و جَلی نُش بَشَنشناخت. ولی عیسی همون لَحظَ سریع از جَلی چیمونِ نمین غیب گِردا.

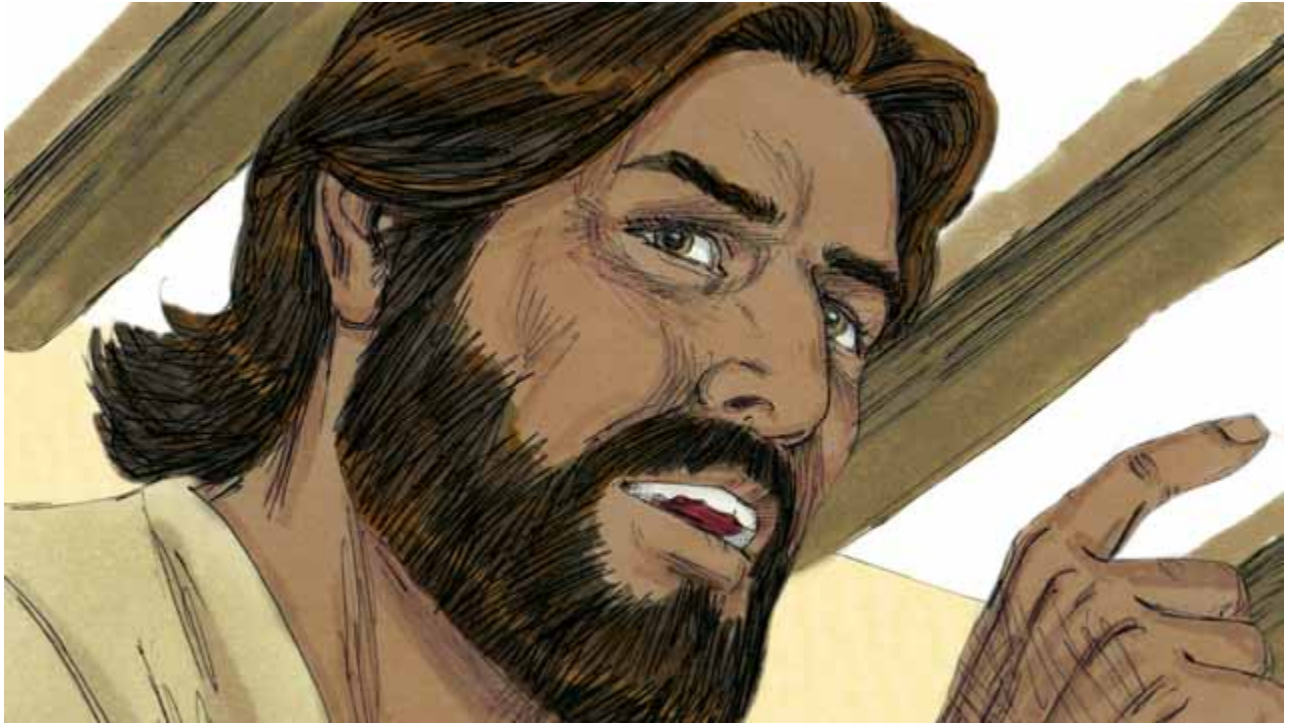
نُ دو نفر ب هُمِشون بوات: «نُ عیسی بُ، ن خاطر را کُ وقتی کُ چیگلِ کُتابِ مقدس را شَوَات، دل رو هَم شَتِپَا.» بَدِش جلی ب اورشلیم واگردايند، وقتی کُ پَرَسايند ب شاگردون بَشَوَات: «عیسی جیدَ! هَم نُ بَمُنْدی.»

همون موقع کُ هادِ هُم دَم شُ ادا، عیسی بین نُمین ظاهر گِرِدا و بَشَوَات: «سلامتی دیم شما باد!» شاگردون فِکر شُ اکَ کُ روح آيِنْد، ولی عیسی بَشَوَات: «چرا اَتَرَسی! شک داری کُ مَ عیسی هُم؟ ب دست و پای مَ اِسُوا کِرِی، ارواح شبیه مَ دست و پا و جسم نُدارنَد.» و ن خاطر را کُ ب نُمین نَشون هادِ روح نَه، از نُمین درخواستِش کُ ایی چی بی نُ هادِنَد تا بخوره. نُمین تکه ای ماهی ب نَشون دا و نُ بَشَخ.

عیسیٰ بہ نمینش بُوات: «م ب شُم بَموات کُ ہر چی کُ رو کلام خدا دربارہ م بَشوات، ایگا واقع گرد.» نُوقتی عیسیٰ ب نمین کمکش کُ تا کلام خدا وکتر درک کردند. بَشوات: «از دوران دیر، رو کُتابون انبیا بَشنوشت بُ کُ مسیح موعود ایگا رنج و درد زیادی پکش و بمیر و روح سوم از مریدگل پاب.»

انبیا ہمچین بَشنوشت کُ شاگردون م کلام خدا اعلام کیمی گردند و ب پاکج اوچند کُ ایگا توب کردند. ہر کین کُ توب کر، خدا گناہونش اُمرز. شاگردون م اعلام ن پیام از اورشلیم آغازشون کُ و بدش ب میون قومون و پاک یاقا آسند. شُم شاہد سخنون و کارون و پاک چپگیلی کیم بُدی کُ مرا اتفاقش افتاد.»

عیسی ب مدت چهل روو از پابُن و جید بُبُن از مَرِدِگَل، چندین قَر خوش ب شاگردونش نُشون شادا. حتی یَقَر نُ خوش ب ویشتر از ۵۰۰ نفر نُشون شادا. نُ ب روشون متفاوتی به شاگردونش نشون شادا کُ جیدَ ه و ب نُمین درباره پادشاهی خدا تعلیم شادا.

عیسی ب شاگردون بَشوات: «خدا پاک اختیار زمین و آسمون را ب م شاداد. بنابراین بَشی و پاک قومون شاگرد م کِری و نُمین را به نام بُبا و پیر و روح القدس تعمید دیی و ب نُمین یاد هادی کُ چَطوری دستورونی کُ ب شُم دا اطاعت کِرنَد. یاد دار بی کُ م هَمیش هادِ شُم کیم بُ.»

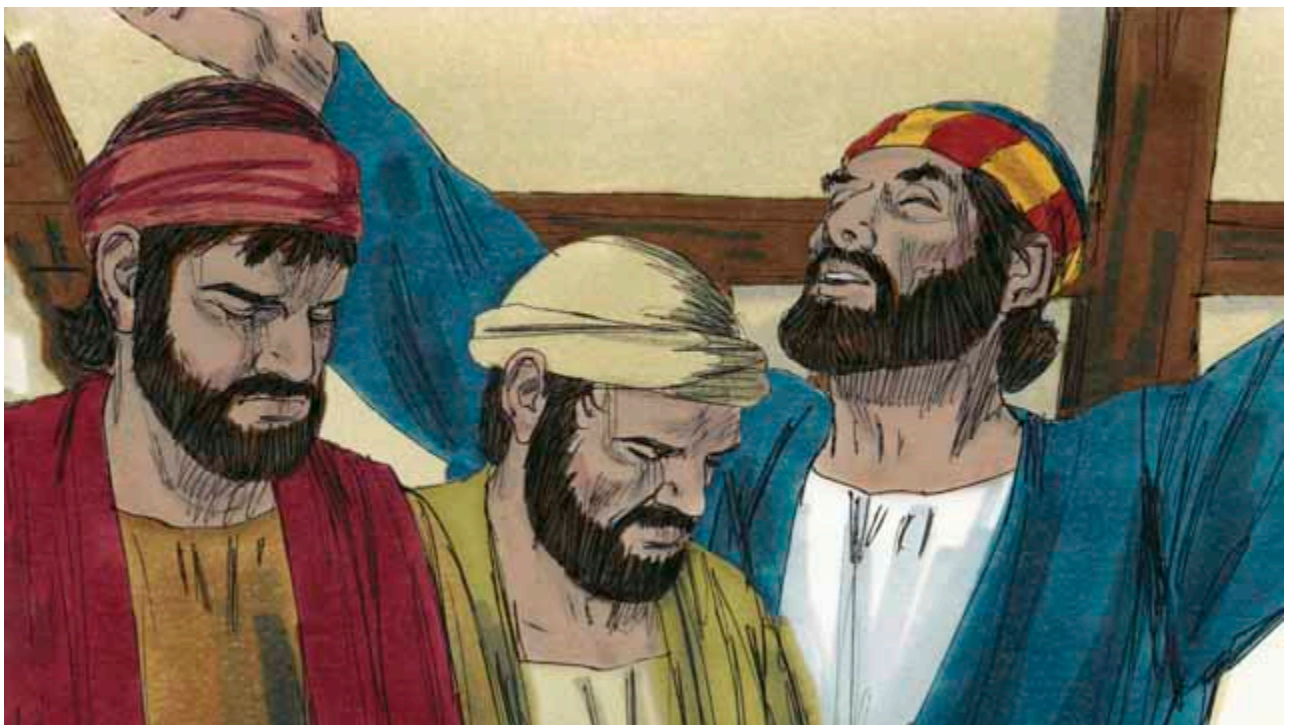
چهل رو بد ن کُ عیسی از مردگل پاید بُ ب شاگردونش نرینی بشوات: «در اورشلیم واشتی تا بُبای م هاد فرستادن روح القدس، ب شَم قدرت هاد.» بد ن عیسی در مقابل چیمون نمین بُش بالا ب طَرَف آسمون و روو آووری د ناپدید گُردا. عیسی رو دَسِت راشَت خدا هاجشت تا دیم پاک چی حکومت کر.

داستانی برگزیده از کتاب مقدس: کتاب متی باب ۲۸ آیه‌های ۱۶ تا ۲۰؛ کتاب مرقس باب ۱۶ آیه‌های ۱۲ تا ۲۰؛ کتاب لوقا باب ۲۴ آیه‌های ۱۳ تا ۵۳؛ کتاب یوحنا باب ۲۰ آیه‌های ۱۹ تا ۲۳؛ کتاب اعمال باب ۱ آیه‌های ۱ تا ۱۱

۴۳- آغازِ کلیسا

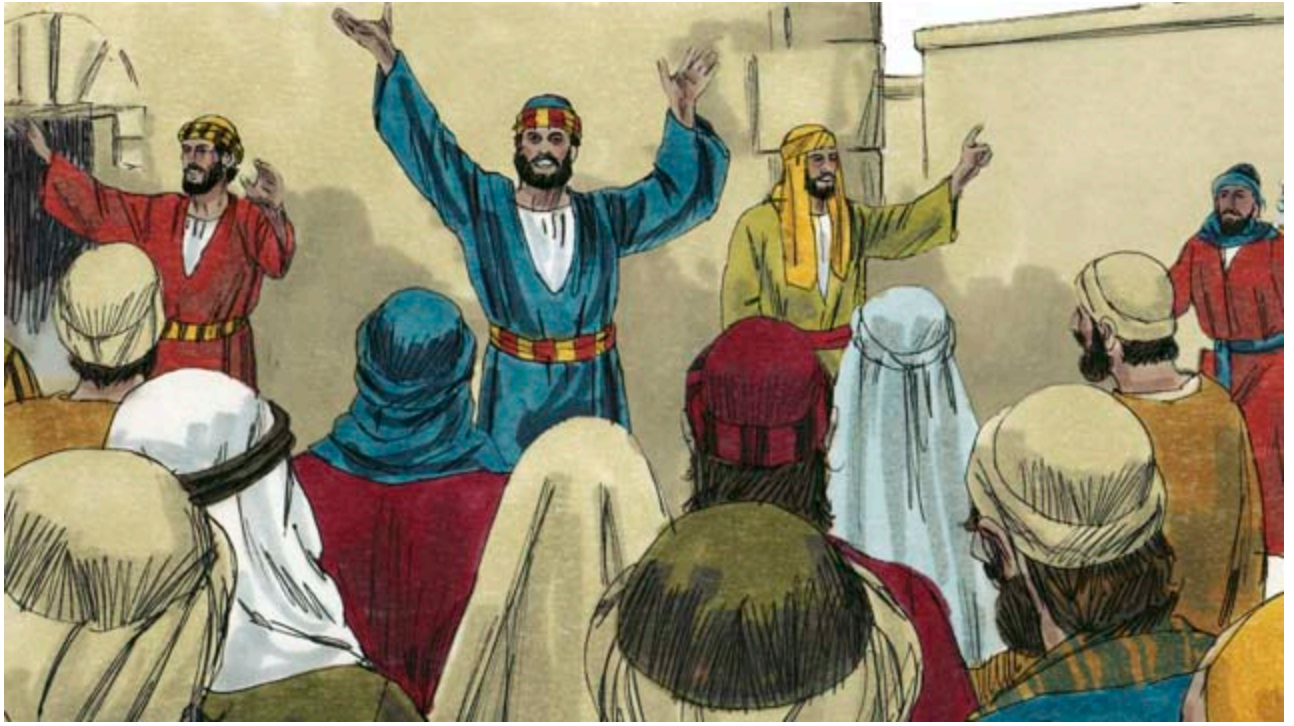
بَدِ نِ كُ عِيسَى بَ اَسْمونِ وَاِگَرْدَا، شاگردنِ همونِ طُورِی كُ عِيسَى بَشَوَاتِ بُو دُو اورشَلیم دِ یَمَنَدِنْدَ. ثُمینِ كُ ایمانِشونِ دَ مرتَبِ هَادِ
هُمُ جَمعِ اَبَدِنْدَ وِ دَعَا شُ اَكَ.

یَهُودِیونِ هَرِ سَالِ رُویِ مَهمی بَ نَامِ پَنَتیکاستِ رَا جَشَنِ شُ اَکِیتِ کِ مَصَادِفِ بُو هَادِ پَنجَاُمینِ رُوجِ بَدِ عیدِ پَسَخِ. پَنَتیکاستِ جَشَنِ
یَهُودِیونِ نِ خَاطِرِ بَرَدَاشَتِ گَنَدَمِ بُو. ثُمینِ اَزِ پَاکِ یاقَا دَنیا بَ اورشَلیمِ اَتَمَدِنْدَ تَا نِ جَشَنِ هَادِ هُمُ بَرگَزَارِ کِرَنْدَ. نُو سَالِ، جَشَنِ پَنَتیکاستِ،
حَدُودِ اییِ سَالِ بَدِ بُشَتَنِ عِيسَى بَ اَسْمونِ اَتَفَاقِشِ اُفتَا.

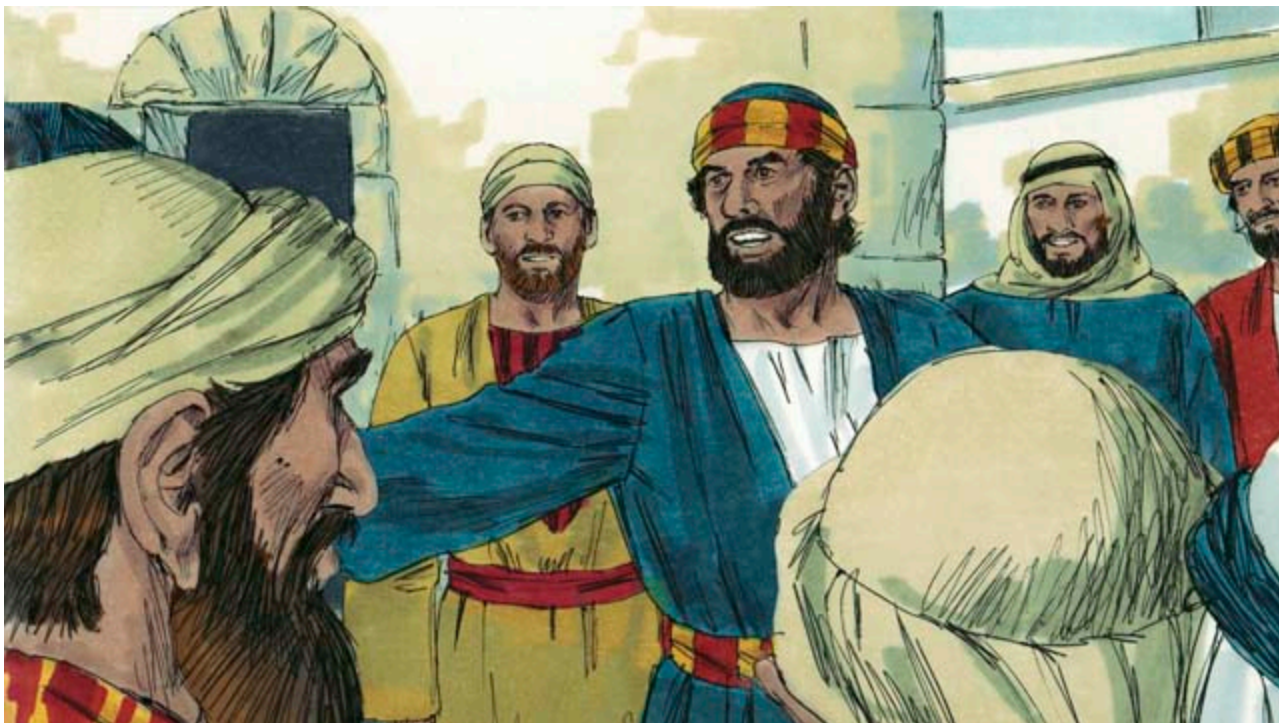
وَقَتِي پَاكِ اِيْمَانْدَارُون هَادِ هُم جَم بُيُودَنَد، يَفَرَطَه صَدَائِي مِثْلَه وَرَش بَاد بَشُن شِنُفَت. بَدَش اِيِي چِي مِثْلِ شَعْلَه آتَش سَرِ نَمِين فَرُود آمَ و
 شَعْلَه وَر گَرْدَا. نُ وَقَتِي پَاكِجَشُون از رُوح الْقَدَس پُر بُيُودَنَد و خُدا ب زَبُونِي كُ بِلَد نُيُودَنَد پَرَسِيشَشُون كَ. رُوح الْقَدَس قَدَرَت دَم دَادَن
 بَه زَبُونُون ب نِيَا بَشَبَخْشَادَه بُ.

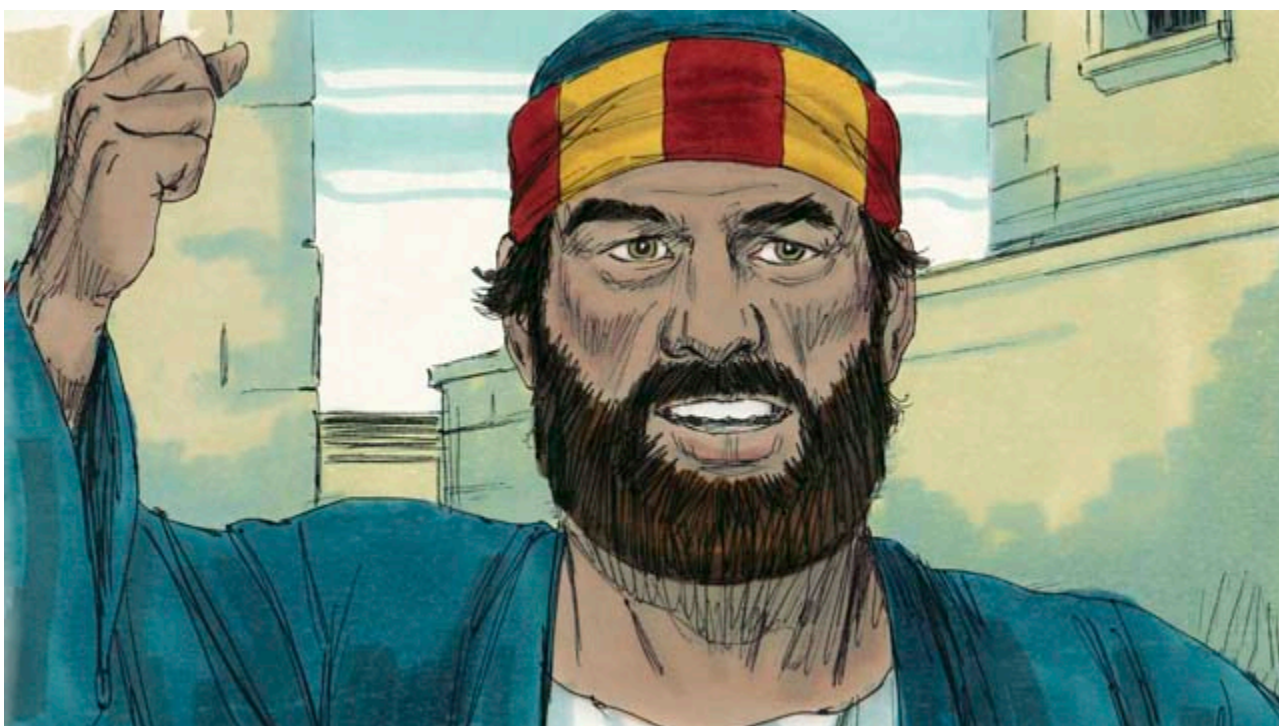
وَقَتِي مَرْدَمِي كُ ب اورشليم بَمِد بُدَنَد، ن صدا بَشْن شِفَت، دَر هُم جَمع بُدَنَد تا بِيِنَد چي چي بُب د. نَمِين بَشْن شِفَت كُ ايماندارون كارون گُرد خدا اعلام اَكِرَنَد. نَمِين از ن خَبَر شِگَفَت رَد بُدَنَد، چون كُ أَشون تونا حَرْفون نَمِين دَرَك كِرَنَد. رَوو كَشور نَمِين مَرْدَم زِبُونون مَتَفَاوَتِشون د. شاگَرْدون از اسرَائِيل بُدَنَد و فِقْط ش أَتونا فِقْط ب زِبُون آرامِي و عَرَبِي يا يُونَانِي دَم بُدَنَد. وَلِي نَمِين بَشْن شَنِيد كُ شاگَرْدون ب زِبُون نَنه اِي نَمِين كارون خدا اعلام اَكِرَنَد.

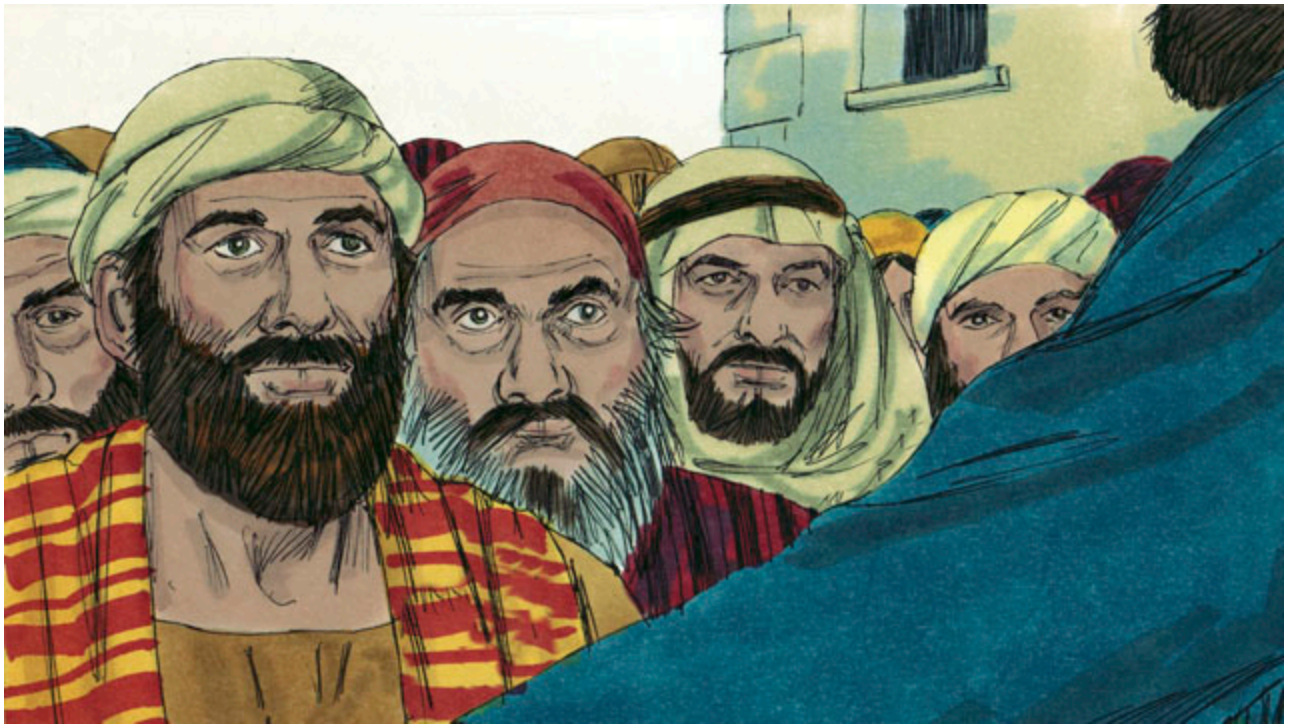
بَعْضِي جِي بَشْنَوَات شاگَرْدون مَسْت بُدَنَد. وَلِي پَتْرَس وَاشْتَا وَ بَشَوَات: «گوش كِرِي! ن مَرْدَمون مَسْت نِهَنَد! ن پِيشگُويِي يُونِيل نَبِي كُ خدا بَشَوَاتِه بُ: «مَ رُوجون آخَرِي، رُوح خوم دِيم پاكِ بَشَر بَرِجُم.»

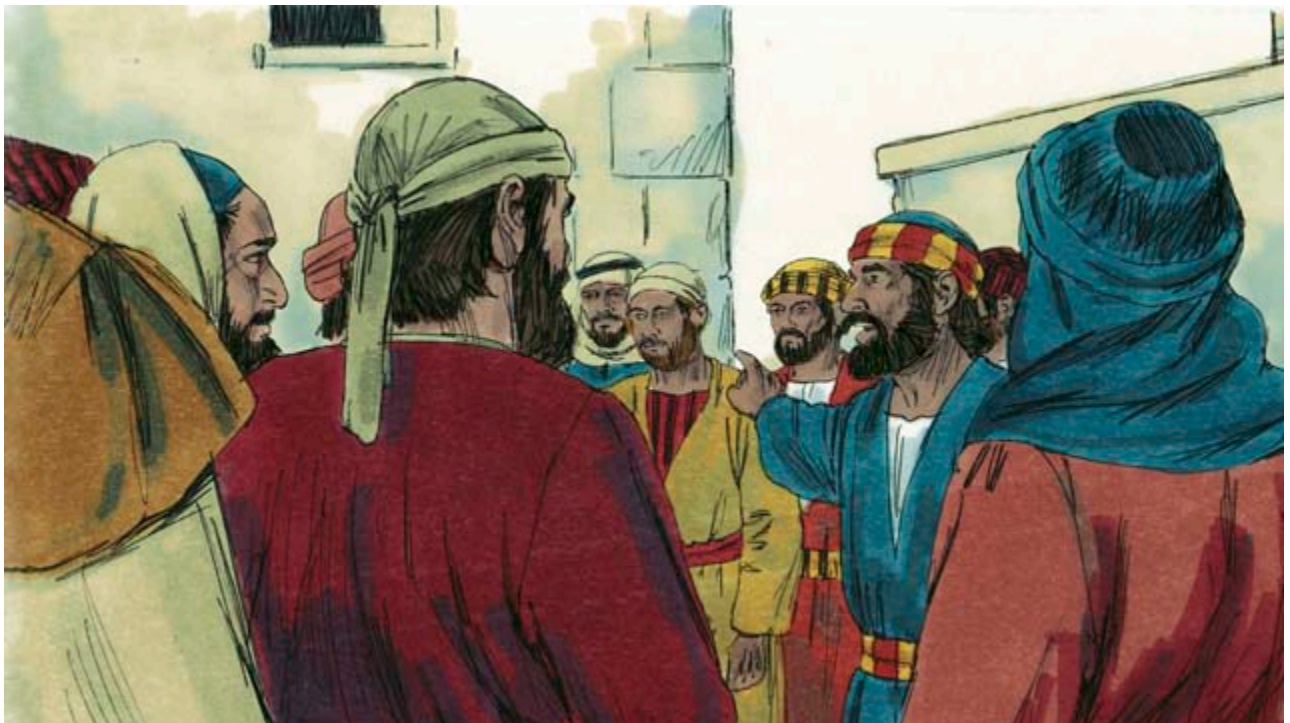
ای قوم اسرائیل، عیسی آدمی بُ کُ کارونِ خارق العادّ انجام شدّا تا خوش ب هَمّ بشناسون. نُ هادِ قدرتِ خدا کارونِ شِگفت انگیزی انجام شدّا. شَمّ ن زونی، چون شاهد کارونِ ن بُدی، ولی نُ ب صلیبدون بکشا.»

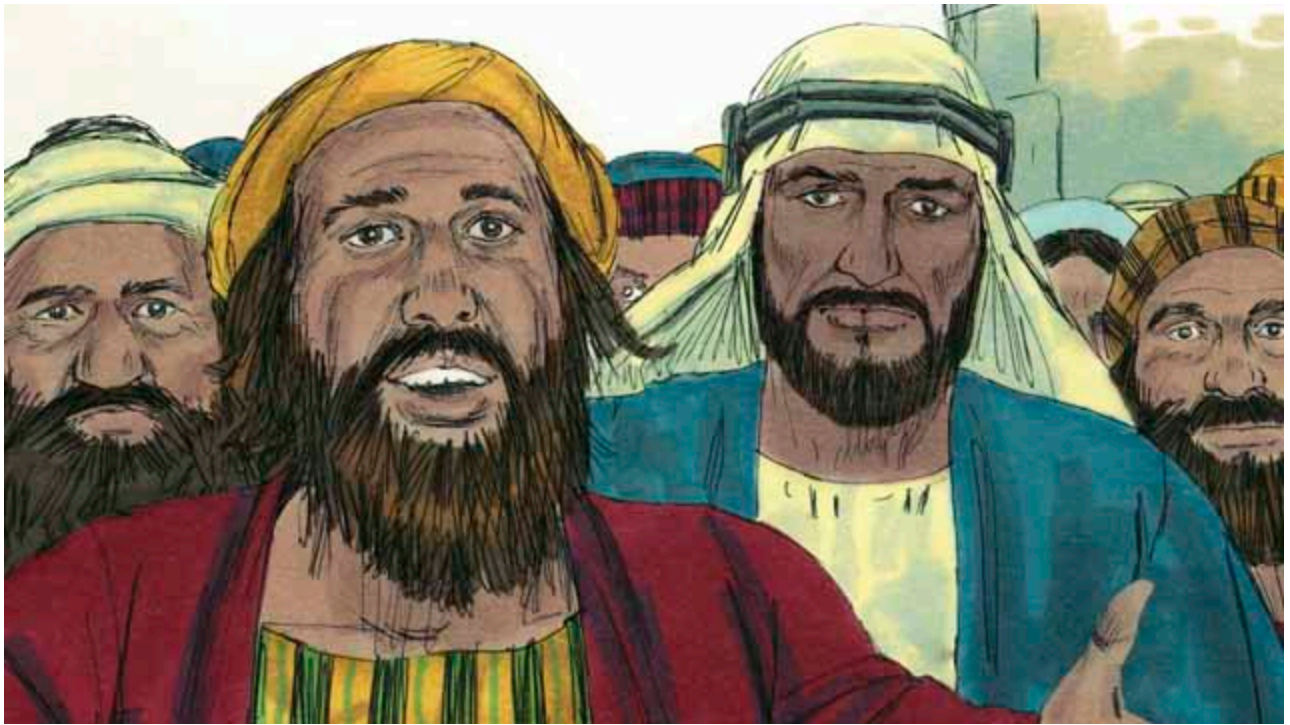
عیسی پمرد، ولی خدا نُش از میونِ مَرِیگلِ بَلَدیش کَ. ن تحقیقِ پیشگویِ پیامبری ه کُ شوات: «تو نَهَرز کُ بدنِ وِچِ مقدس خود رو قبر د بپیس. هَمّ شاهدَم کُ خدا عیساَش از میونِ مَرِیگلِ بَلَدیش کَ.»

خدای بُبّا، الان عیساښ ب بالاترین مرتبَ آسمونی ینی دست راستِ خوش هاچوند. عیسی همون طوری کُ وعد شادا روح القدس را همش پکینا. ن کارونی کُ ایروو آینی و آشنوی را روح القدس انجام آد.

شم عیسادون مصلوب ک، ولی یقین دار بی کُ خدا نش مسیح و خدا تعینیش پگرد.»

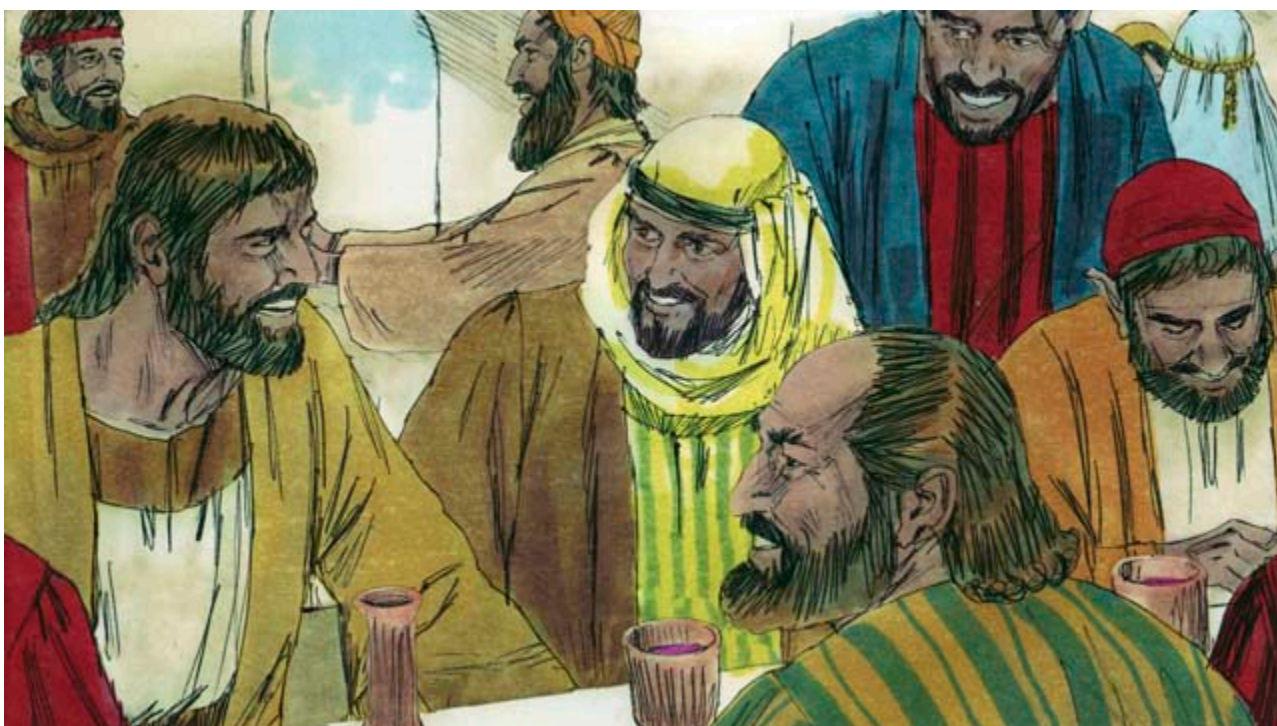
مردم خیلی زیاد تحت تاثیر حرفون پترس قرارشون گيت. نرينی بُبُ کُ از ن و بقی شاگردون بشنپرسا: «ای ددگل، الان ایگا چُکُرم؟»

پترس پاسخ شادا: «پاک شَم ب آمرزش گناهون نیاز داری. پس توب کُری و رو نام عیسی مسیح تعمید کُری. نُوقتی خدا هدیه روح القدس جی ب شَم ها اَد و کیمی بَخشا.»

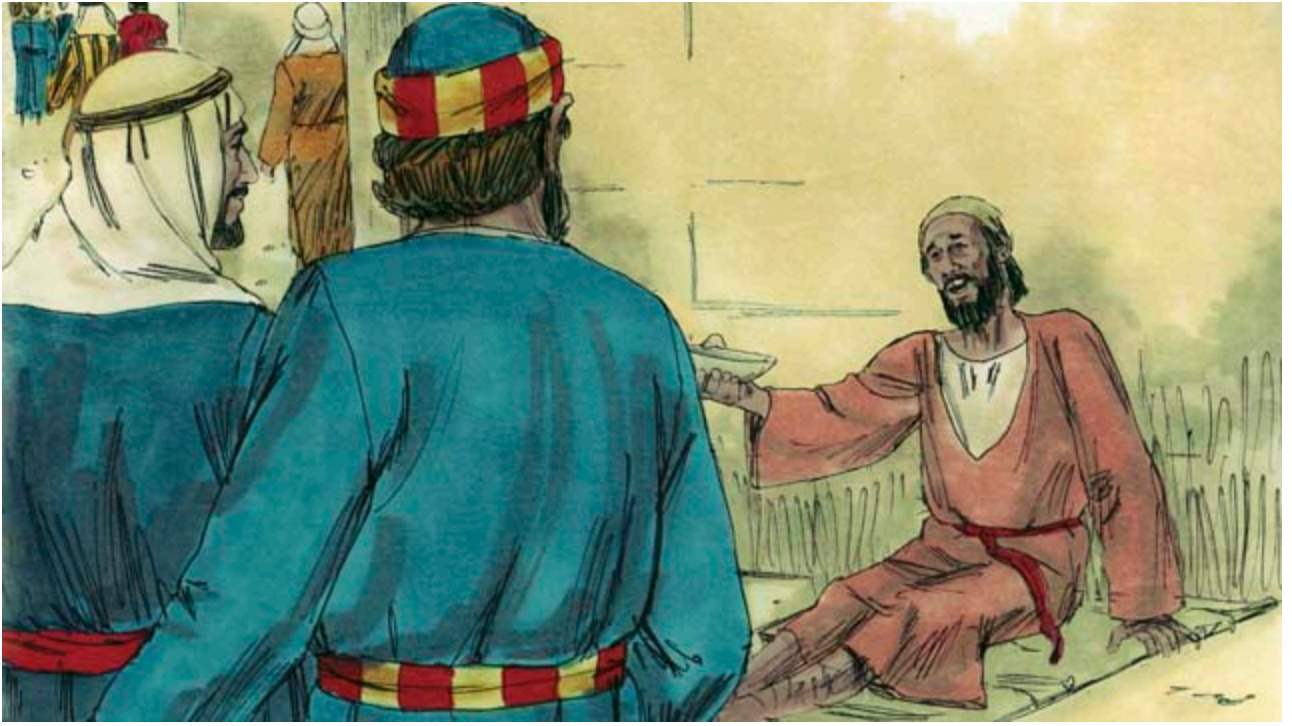
تقریبی ۳۰۰۰ نفر ب حرفون پترس ایمانشون باهارد و شاگرد عیسی بُیُندَ. ثُمین تعمید اُوو بُیُندَ و ب جمع ایماندaron رو کلیسای اورشلیم بیوندشون خَ.

ایماندaron هُموار ب تعالیم رسولون گوششون شَدا. هادِ هُم جمع آبیُندَ و دعا شُ اکَ و غذا شُ آخ. ثُمین رو جَم د دعا شُ اکَ و خدا پرستشون شک و هر چی کُ شُ آشون دَ هادِ هُم شیریک آبیُندَ. مردم دربارَ ثُمین ب خیبی دَم شُ ادا و هر رو تعدادشون زیاد اَبُ ویشتر ایمانشون شُ اُتارد.

داستانی برگزیده از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان فصل ۱ آیه ۱۲ تا ۱۴ و فصل ۲

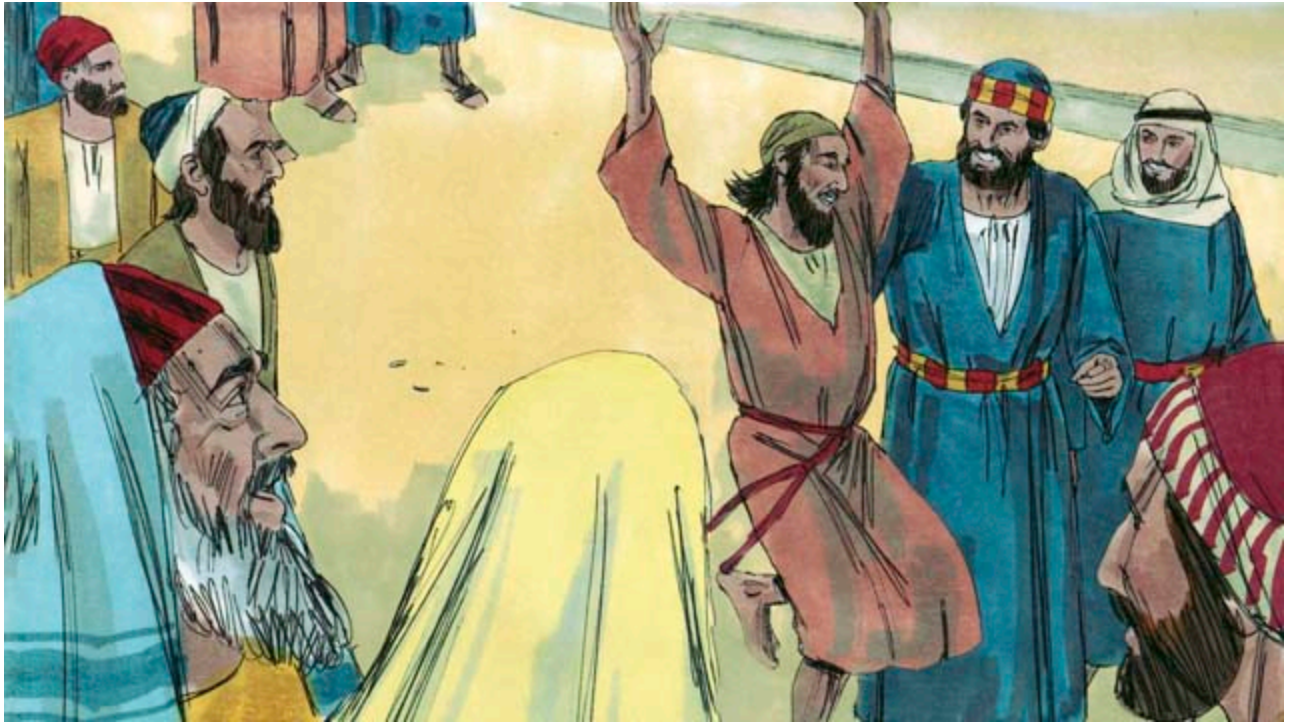
۴۴- شِفاى مِردِى گِدا توسط یوحنا و پترس

روبی یوحنا و پترس ب طَرَفِ پرستشگاه اُشودنَد. گُناَرِ دَرَوَازِ مَرِدِہ ایشون پَدی کُ گِدایی شَک.

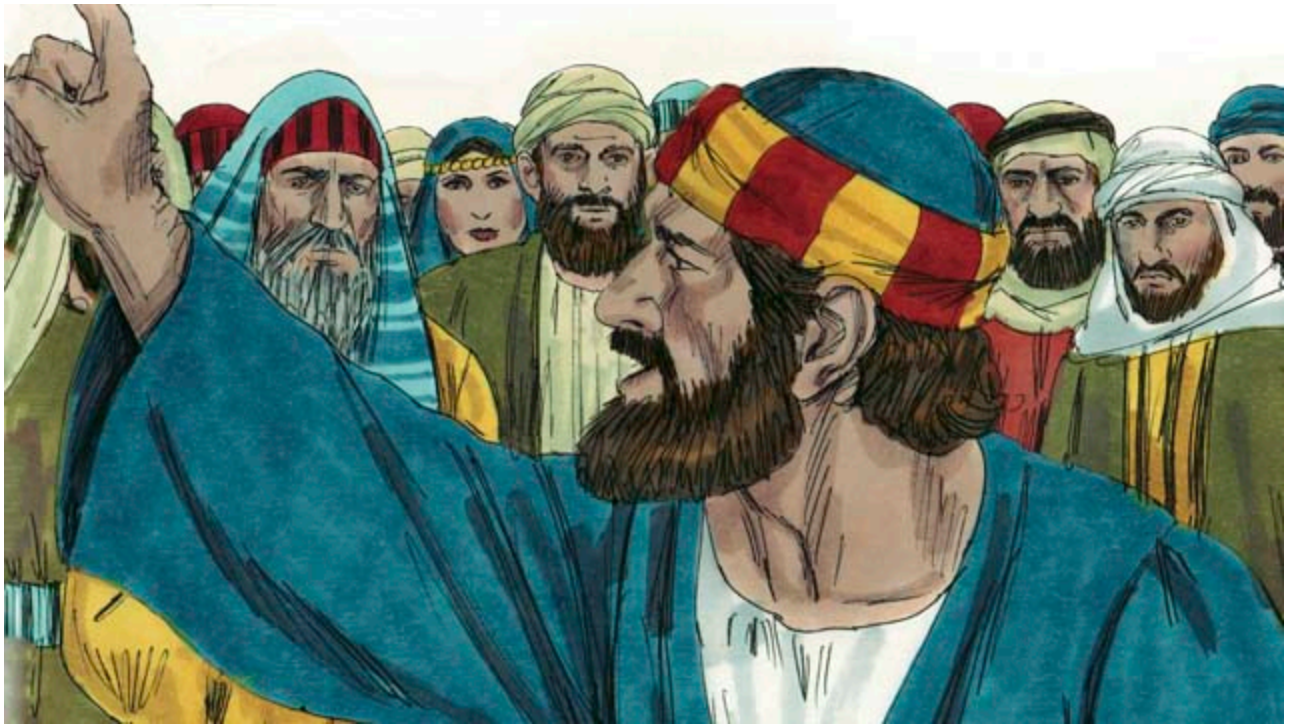
پترس ب نِ مَرِدِہ قَلَجِ اسّوِاش کِ و بَشَوَات: «مِ پِیلی نُدَارُم کُ دِ تو دُم. ولی نُ چی کُ دارُم دِ تو اَدُم دیم نام عیسی، پابی و راه بَش.»

خدا همون موقع نَش شِفائش شادا و نُ شروش كَ ب راه شُدن. اطرافِ ثُمین خوشحالی شك و خداهش شپَرستا. مردمی كُ روو حیاط پرستشگاه بُدند شِگف زَد بُدند.

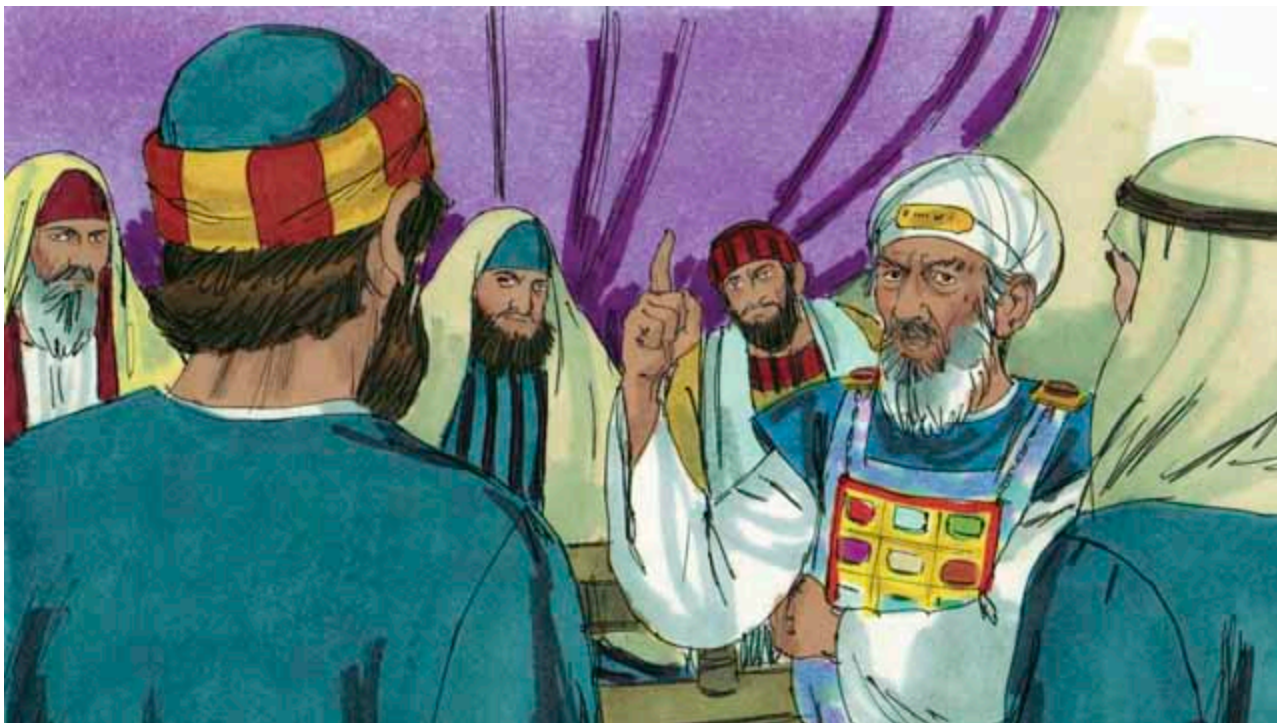
جمعیت خیلی جلی جَم بُدند تا نَش كُ شِفا شاگیت بُ بیند. پترس ب نُ جماعتش بُوات: «از ن كُ ن شِفا شاگیت تَعجب نِكری. هَم ن مرد ب خاطر قدرت یا دینداری خومون شِفامون یدا. بلكی ن قدرت عیسی ه كُ نَش شِفا شادا، چون كُ هَم ب نُ ایمان دارم.»

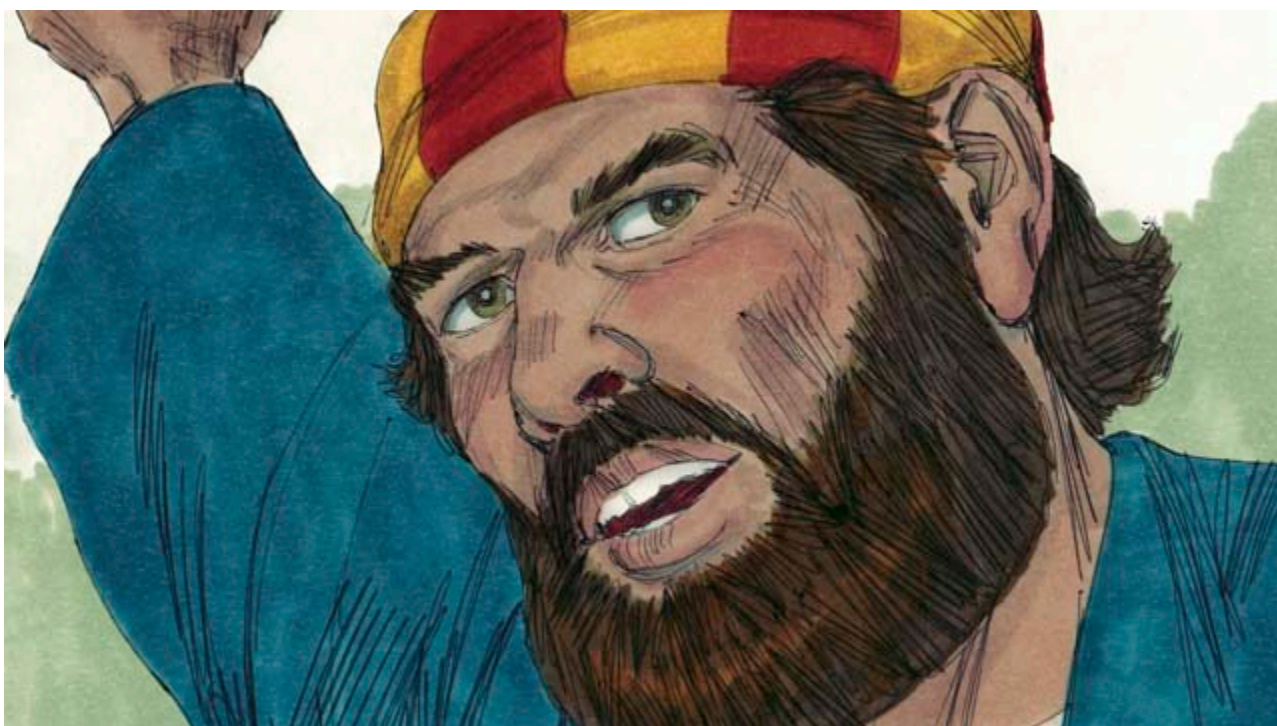
«شُم آيمونی هيئِ کُ از فرماندار رومی درخواستون کَ عيساش بُگش. شُم نُ کُ ب پاکجَ جون اَبخِش بَدَنگشت، ولی خدا نَش از مَرِگل بلَنديش کَ. اگر چَ شُم جی نَدَنونا دارِ چَ اَکَرِی، ولی پيشگویی انبيا کُ بَشَنواته بُ عيسي ايگا رنج و عذاب بَکَش و بَمير را عمليدون کَ. خدا شَگا نَزينی بب. پس توبَ کَري و ب سمَتِ خدا وا گَردِی تا خدا گناهونيدون پاک کَري.»

وقتي کُ رهبرون پرستشگاه حرفون يوحنا و پترسئون بَشِشون شِئفت، خیلی ناراحت بُيَدَنَد. نُمين دستگيرشون کَ و ب زندانِشون خوست. ولی خیلی از نُمين کُ پيغام پترسئون بَشِشون شِئفت ايمانئون باهارد و تعداد ايماندارون ۵۰۰۰ نَفر گَردا.

رووج بَعْدی، سرون یهود، پترس و یوحنا و ب هُمراهِ مَرَدی قَلَج پَلی کاهن اعظم و رهبرون مذهبی بَشْن اَرَد. ئُمین از پترس و یوحنا بَشْنون پُرسا: «هَادِ چِ قدرتی نِ مَرِدِه قَلَج شیفادون دا؟»

پترس پاسخ شادا: «نِ مَرَدِ کِ رِیبه ری شَمِ واشتاد هَادِ قدرت عیسی مسیح شِفا شاکِیت. شَمِ عیسادون ب صلیب کِشا، ولی خدا دوبارَ نَش جِیدِ کَ! شَمِ نِ رِیدون کَ، ولی راه نُجاتِ بی وجود نُداره، جز ب قدرت عیسی!»

رهبرون مذهبی از پتروس و یوحنا تعجبشون ک، چرا کُ ئمین آدمون معمولی و بی سواد بُدند. نْ وقتی ب یادشون باهارد کُ ئمین هاد عیسی بُدند. پس ب ئمینشون بُوات: «اگر یقر بی درباره عیسی هاد مردم دم بدی م شَم را به شدت تنبیه کیمی اکرُم.» ئمین بد ن کُ پتروس و یوحناشون تهدیدشون ک، آزادشون ک.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان فصل ۳ و فصل ۴ آیه ۲۲

۴۵- استيفان و فيليپس

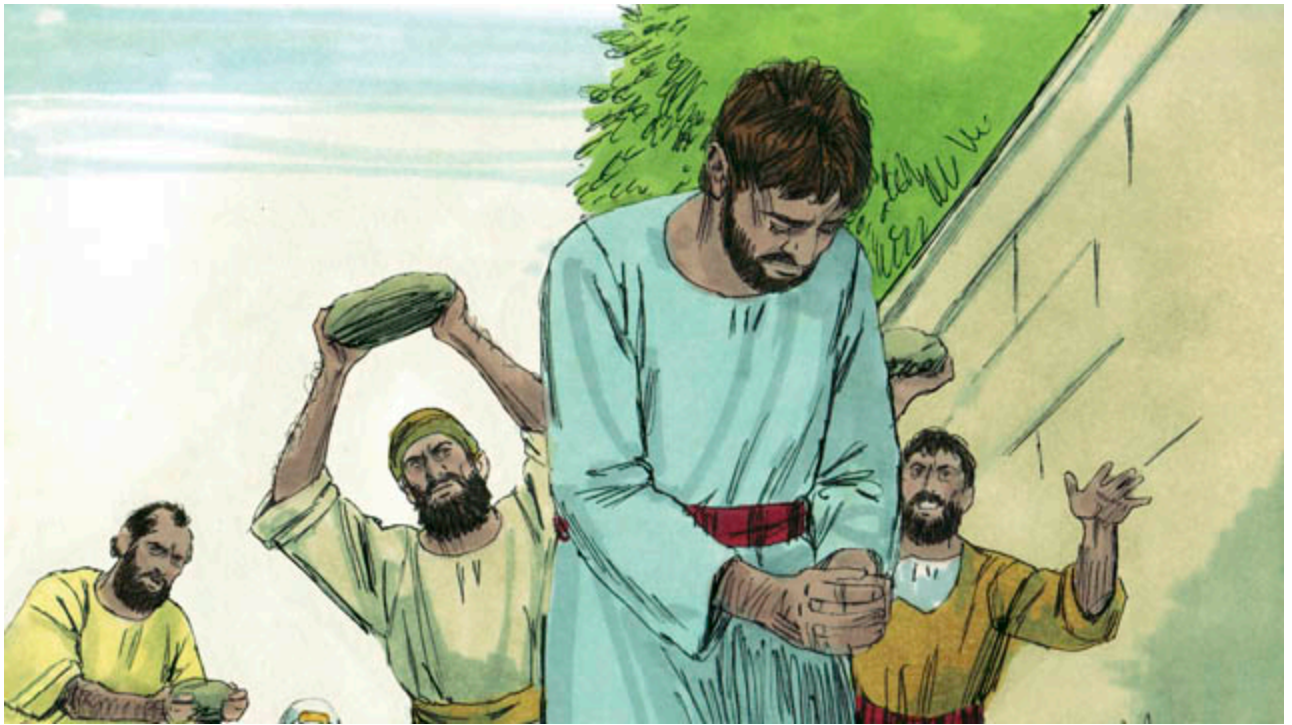
ای دین از رهبرون کلیسای اولون، آدمی ب ب اسم استیفان ک پاك ج نما را احترام قائل بُدند. روح القدس ب ن قدرت و حکمت شاداد ب. استیفان معجزات زیادی انجام شاداده ب و خیلی ب خاطر دَمون ن ب عیسی ایمانشون باهارد ب.

رووجی ک استیفان درباره عیسی تعلیم شدا، بعضی از یهودیون ک ب عیسی ایمانشون ناهارد ب شروعشون ک هاد استیفان جرو بحثشون ک. نمین خیلی ناراحت بُدند و ب رهبرون مذهبی در باره استیفان ب دروو بَشْنَوَات: «هَم بَمَنْشِنَفْت ک درباره موسی و خدا، دَمون خیلی زشت و پلیدی آواج.» رهبرون مذهبی جی واستیفانیشون دستگیرشون ک و بَشْن ب پلی کاهن اعظم و بقی رهبرون مذهبی. بَدِش شاهدون دروغی زیادی جی بَمِدند و درباره ن درووشون بوات.

کاهن اعظم از استیفان بشپرسا: «ن چی گلی کُ درباه تو آواجندَ راشْت؟» استیفان ن خاطر ن کُ جُوابش هاده خیلی هادِ کاه اعظم دَمِش بُدا. نُ بَشوات کُ خدا از رَمونِ ابراهیم تا دورانِ عیسی، کارونِ خیلی گُردی یهودیون را انجامش داد، ولی ن قوم چند قَر بُبَد کُ نافرمونیشون پُگرد. بَدش استیفان ب نُ بَشوات: «شُم قومی سرکِش در مُقابلِ خدا هی و در حق روح القدس وِیتون ک و رِیدون ک، درست نِزینی کُ بُباگِلِ هَم روح القدس را رِشون ک و پیامبرونش بَشَنگُشت. ولی شُم کاری وِدتَر از نُمین بَنُک. شُم عیسادون بُگُشت.»

وَقَتِي كُ رَهبرونِ مَذهَبِي نِ دَمونِ بَشَنَشَنُفَتِ خِيَلِي عَصَبَانِي بُدِنْدَ وِ گُوشَشونِ پِگِيتِ وِ دَايشونِ كِشا. تُمِينِ اسْتِيفانِ بَشَنَبَ وَرِ رِيبِ بِيرونِ شَرِ وِ سَنگَسارَشونِ كَ تا پِمير.

اسْتِيفانِ هَمِينَطُورِي كُ جَوونِ شَدَا فَرِيادِ شَكِشا: «اِي عِيسَى! رُوحِ مِ قَبِيلِ كَ.» نُوقَتِي زانوشِ كَارُبُقاتِ وِ فَرِيادِشِ كِشا: «اِي خُدا! نِ گَناءِ دِيمِ نَمِينِ دِ حَسابِ نِك.» وِ بَدِشِ جَوونِ شادا.

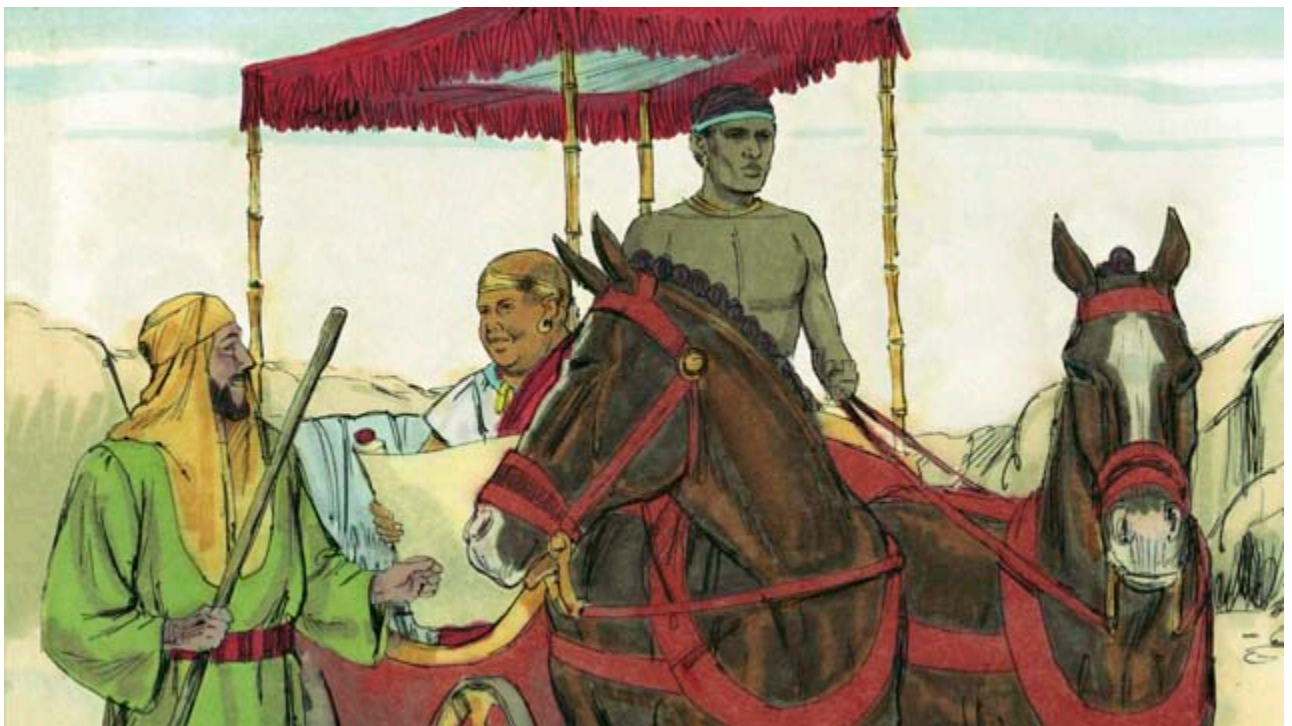
نُ رووگل خیلی از مردمون اورشليم يارون عيساشون اذيت شو اک و نُمینی کُ ایمانشون دَب یاقایی بی فرارشون شُ اک. ولی هادِن
وَضع نُمین هریاقا کُ اَشْدِنَد دربار عیسی موَعظَشون شَک.

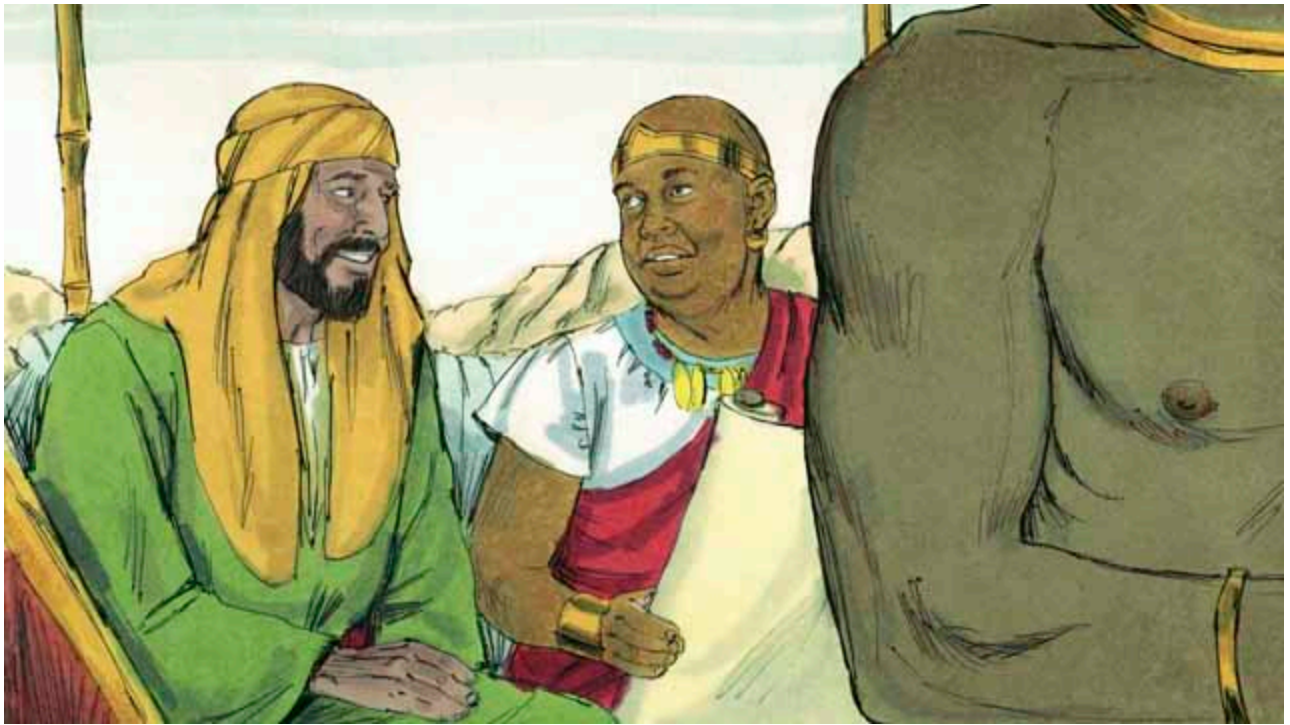
ایی دون از يارون و پيروان عیسی ب اسم فیلیپس هُمراه پاکِ ایماندارون در زمانی کُ نُمینَشون اذيت شو اک از اورشليم فرارشون
ک. نُب سامره بُش و نین دِ درمورد عیسی موَعظ شو اک و خیلی از مردم نین را نِجائَشون شادا. ایروو فرسته فرشته ای از طَرَف
خدا بَم و ب فیلیپس اَمَرش ک تا ب جاده ای رو بیابون دِ بِش. وقتی کُ ن روو نُب جاد بُ، ایی دون از مقامون مهم حَبَشش بِدی کُ هادِ
اراب خوش مسافرت شَک. روح القدس ب فیلیپس بَشوات کُ بِش و هادِن مَرَد دَم بِد.

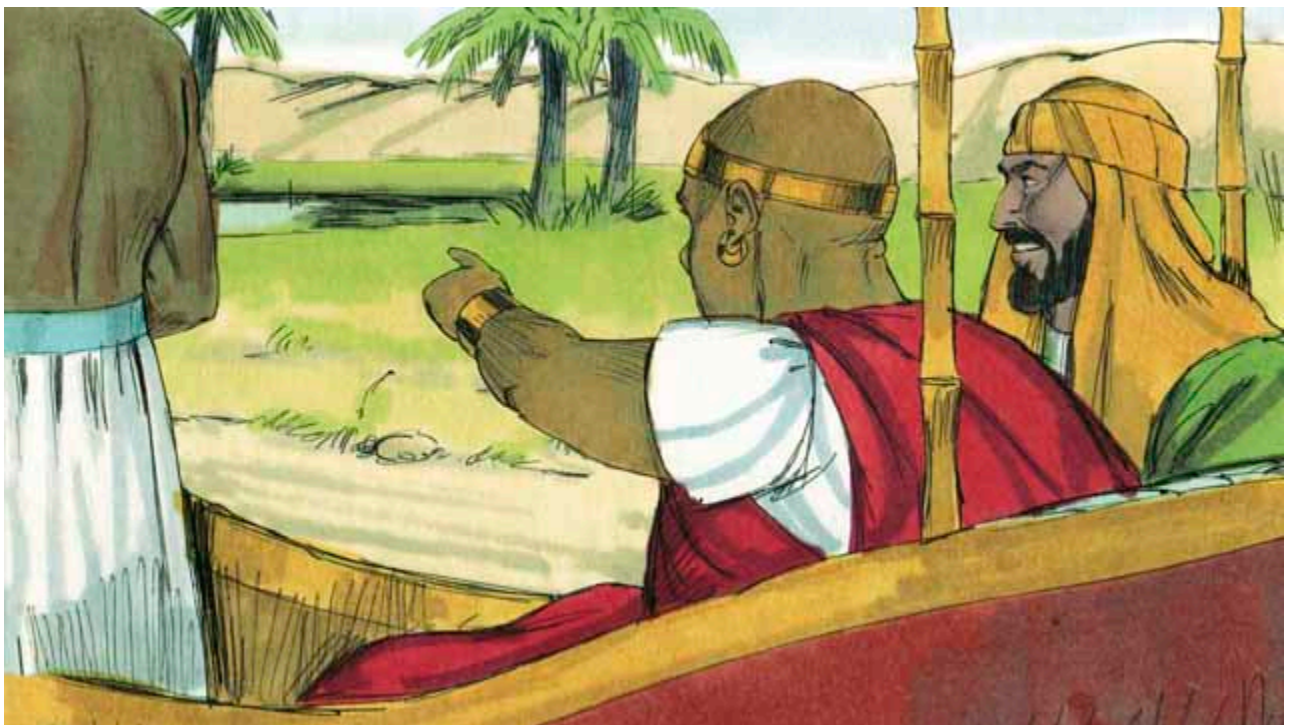
وَقَتِي كُفِيلِيئِسْ نَزْدِيكَ كَرْدَا، بَشِشْتَفْت كُفِيئِسْ مَرْدَ قَسْمَتِي اَز كُتَابِ اشْعِيَاي نَبِي آخُون. نِينَ كُفِيئِسْ: «عَيْنِ كُفِيلِيئِسْ كُفِيلِيئِسْ رَا
اَبَرِنْدَ و مَثَلِ بَرَه اِي كُفِيلِيئِسْ پَشْم چِينُون سَاكْت، هِيچ كَلَمَه ايش نَوَات. هَادِ نُفِيلِيئِسْ رَفْتَارِشُون كُفِيلِيئِسْ و اَحْتِرَام نَهْرَزَنْد. نُمِين جَانِ نَشُون
هَاكِيَت.»

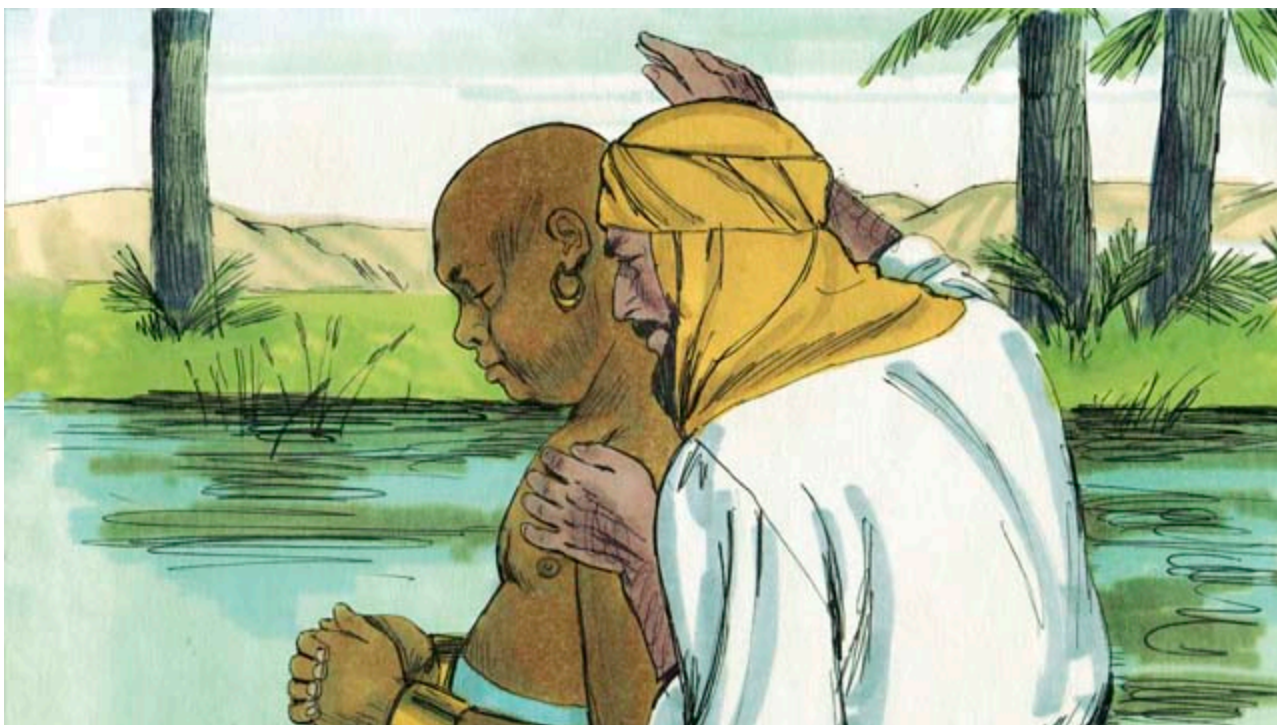
فِيلِيئِسْ اَز مَرْدِي حَبَشِي بَشِيرَسَا: «اَيَا قَادِر ب دَرَكِ نُفِيلِيئِسْ كُفِيلِيئِسْ؟» حَبَشِي پَاسَخ شَادَا: «نُفِيلِيئِسْ ن دَرَكِ كُفِيلِيئِسْ، مِگَر ن كُفِيلِيئِسْ
مَرَا تَوْضِيح هَادِ. خَوَاهِش اَكُفِيلِيئِسْ بُوَر و مَرَا تَوْضِيح هَادِ. اَيَا اشْعِيَا ن دَرْمُورِدِ خُوش يَا شَخْصِي بِي اَوَاچ؟»

فیلیپس بُشُ روو آراب و گُناش هاجَشٹ و نُ را توضیح شادا کُ اشعیا ن قِسْمَت را ب خاطر عیسی بَشْنوشت. فیلیپس قسْمَتون زیادی از کلام خدا را نُ را توضیحش بُدا و پیغام انجیل عیسی را ب نُ بَشْرسوند.

در حالی کُ فیلیپس و مرد حبشی پیش اَشْدِنْد، ب ایی برک اوو پَرَساِند و مرد حبشی بَشْوات: «اِسْوا کَ اَنْد اُوو! اَبِ مَ تعمید هاگِیْرُم؟» و ب خادمش بُوات کُ آراب گوش دار.

نڙینی ئُمین ب روو اُوو بُشْتِنَد و فیلیپس ئُس تعمید شادا. وقتی از اُوو بَرَمِدَنَد، پهو روح القدس فیلیپس بَشَب یاقا بی. فیلیپس نین د ب موعظ درمورد عیسی ادا م شادا.

مرد حبشی ب سِفَر ب سَمَتِ خان خوش ادا م شادا. ن از ن کُ عیسا ش بَشِشناساد خوشحال ب.

داستانی بَرگِیَت از کُتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان باب ۶ تا ۸

۴۶- پولس مسیحی اَگردِ

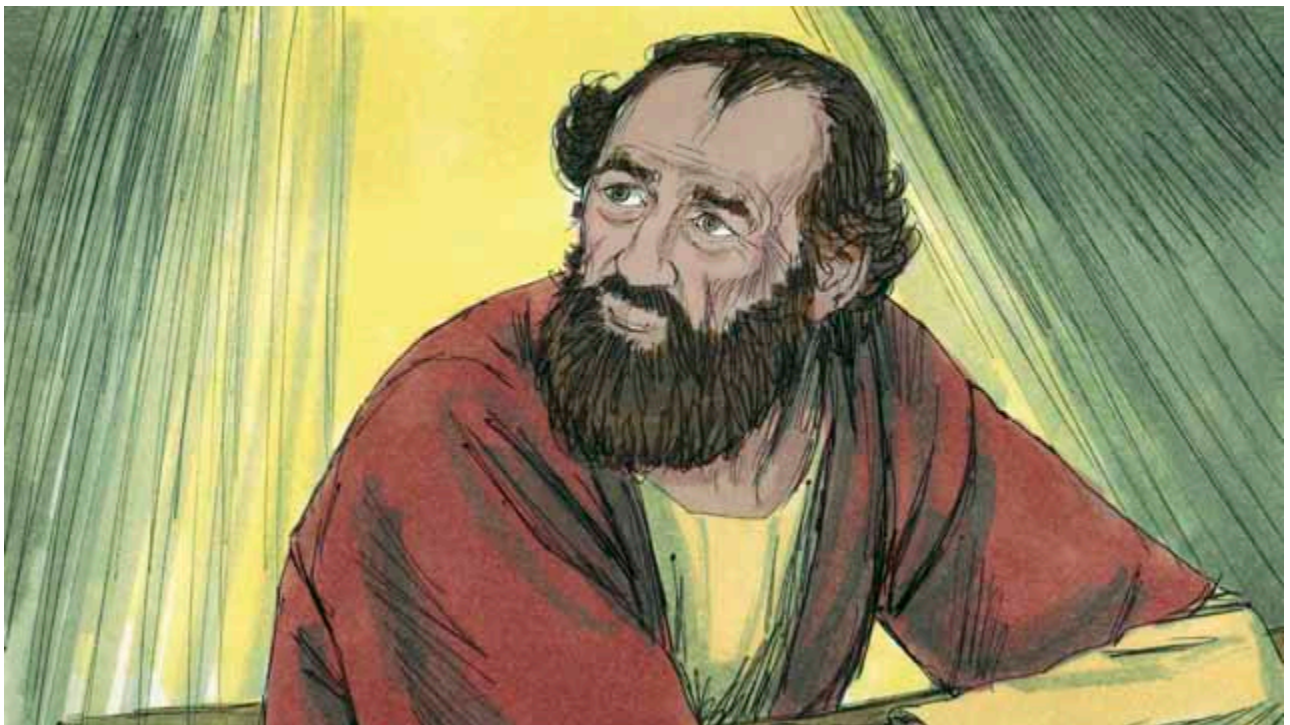
مردہ ای اسم سولس موقعی کُ استیفانِشون شگشت، از لباس یهودیون محافظت شک و ب عیسی ایمانِش نَد. نُ مسیحیون آزار شدا و روو اورشلیم د از کی ب کی بی آش و مردگل و جَنگل دستگیر شک و زندانِشون شَن خوست. کاهن اعظم ب نُ دستور شادا تا ب دمشق پش و مسیحیون نین را دستگیر کِر و ب اورشلیم بار و واگردَن.

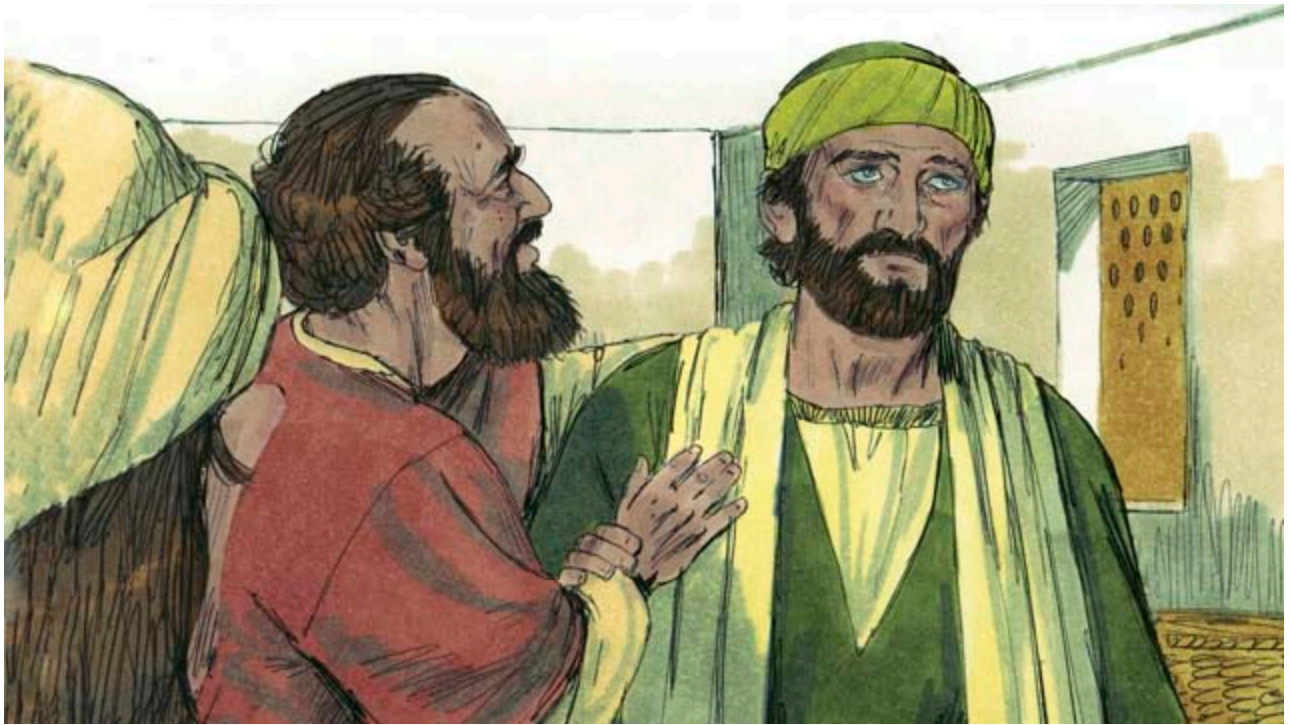
نزینی بُب کُ سولس راهی دمشق گِردا، قبلِ ن کُ ب نین پَرَس ایی نور خیلی زیادی اطرافِ نَش فَراش گیت و نَش زمینِش خوست. سولس صُدایی بَشَنفَت کُ ب نَش بُوات: «شائول، شائول، چی چی را ب مَ جفا آکِر؟» سولس بَشِپُرسا: «سرور مَ، تو کِه؟» عیسی ب نُ پاسخِش دا: «مَ عیسا هُم. همون کُ ب مَ آزار آرسَن!»

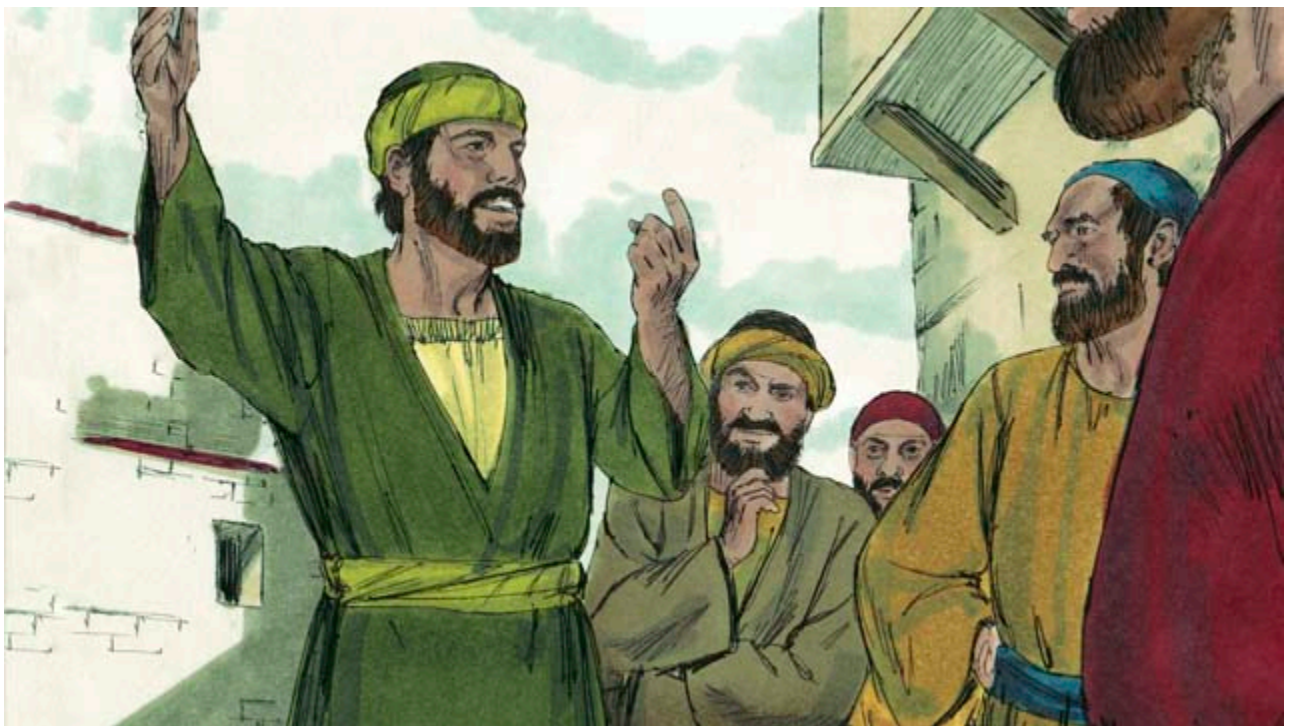
وَقْتِي كُ سُولُسْ اَزِ ياقاش پابُ، چيمونيش نَدِي. دوستونيش نُش ب سَمَتِ دمشق راهنماييشون كَ. سُولُسْ سِه رَوو چي نَشَخ .

روو شهر دمشق، شاگردی ب اسم حنانيا زندگی شَك. خدا ب نُش بَشَوَات: «به كي ابي بِش كُ سُولُسْ نينِ زندیگ اَكِر. دست خود ديمش نَ تا بينا گِرَد.» ولی حنانيا بَشَوَات: «خدایا! مَ بَمَدی كُ چَطُوری تُما در حَق ايماندارون جَفاش كَ.» خدا در جُوابش بَشَوَات: «بَش! مَ نُش انتخايم گِرَد تا اسم مَ را ب يهوديون و بقی قَبيله گل اعلام كِر. نُ ب خاطر اسم مَ، رنج و عذابِ زيادی کيمي كِشا.»

حنانیا بُش پُلی سولُس و دستِش دیم ن نا و بشوات: «همون عیسی کُ روو راه دیم تو د ظاهر گِرداد، مَش بیکناد تا تو بینایید ب دَسْت آره و از روح القدس پُر گرد.» سولُس جلی د بشتونا بین و بینایی خوش ب دستِش باهارد و حنانیا نُش تعمیدش دا. نُوقتی سولُس غِذاش بِخ و قُویش پِگیت.

سولُس جلی د موعظ و پندش، یهودیون دمشق را شروش ک و بشوات: «عیسی پیر خداه!» یهودیون خیلی شِگفت زَد گِرداد بُند، چونکُ مرده ای کُ تلاش شک ایماندارون را نیستِشون کِر ە خوش ب عیسی ایمانِش باهارد! سولُس هادِ یهودیون بحث و مجادل شک. نُ ثابتِش ک کُ عیسی همون مسیح.

بَد چنڊ رو يهوديون قصديشون ڪَ سولسشون بڻڻيندَ. ٺمين آدموني بڻنڪينا تا ٺس رو دروازِ گلِ شهر پيدا ڪرندَ و بڻڻيندَ. ولي سولس از نيت ٺمين آگاه ڳردا و هادِ ڪمڪ دوستونشون فرارشون ڪَ. اي شي ٺس ديم سبديشون ناد و از گلون شهر تشون ڪينا. بَد ن ڪَ سولس از دمشق فرارش ڪَ، هني دربار عيسيٰ موعظَ شڪَ.

سولس ب اورشليم بڻڻ تا هادِ رسولون ديدار ڪِر، ولي ٺمين از ن بڻنترسا. ٺوقتي ايي ايماندار ب اسمِ برنابا، سولس را بڻبَ پلي رسولون. ن ب ٺمينش ٺوات ڪَ چٽوري سولس هادِ شجاعت روو دمشق د موعظَ شڪَ. بَد ن ب ڪَ رسولون، سولسشون قبيلشون ڪَ.

بعضی از ایماندارون کُ از ظلم شهر اورشلیم فرار شون گرد ب، ب ایی یاقایی دوردست بُشتند ب اسم انطاکیه و نین جی درباره عیسی موعظشون شک. ویشتر مردمون انطاکیه یهودی بُدند و برا اولین بار ایمانشون باهارد. برنابا و سولس ب نین بُشتند تا به ایماندارون جدید درباره عیسی ویشتر چی یاد دند و کلیسا تقویت کُرنند. در انطاکی ب کُ ایماندارون به مسیح را اولین بار «مسیحی» واچشون ک.

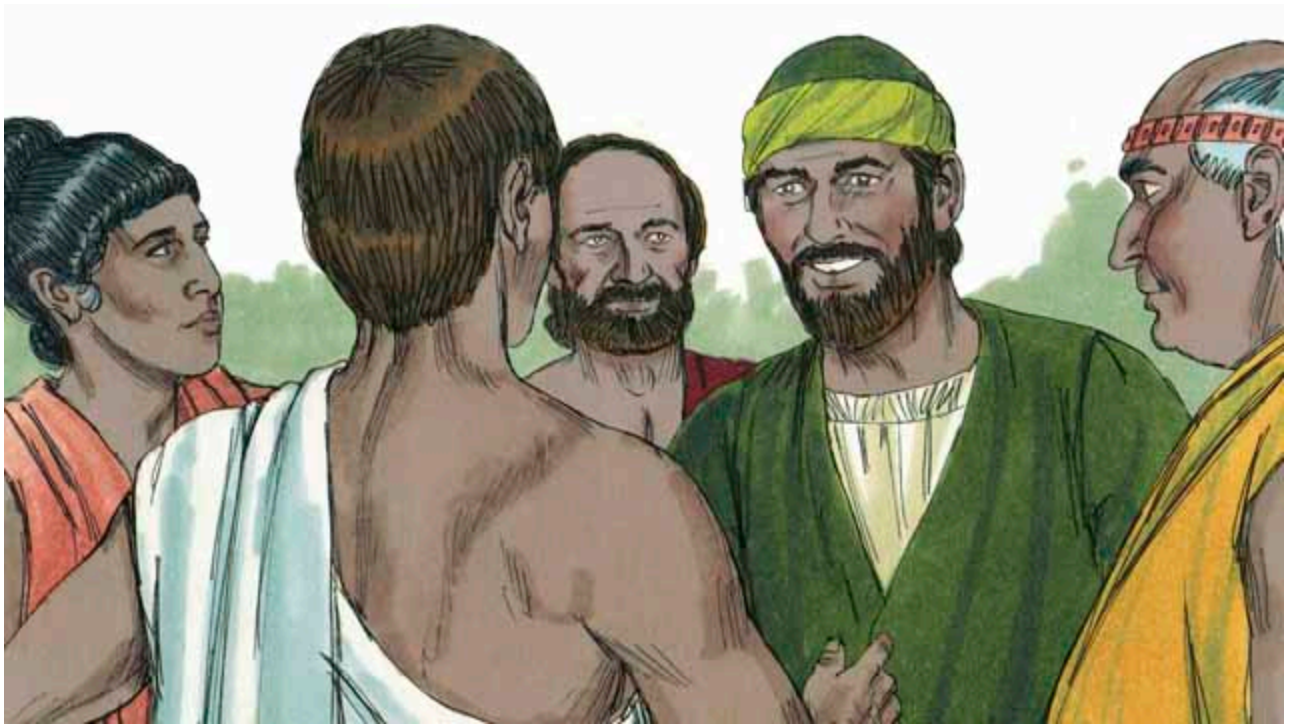

روبی مسیحیون انطاکیه مشغول ب عبادت و روج بُند کُ روح القدس ب نمین بشوات: «برنابا و سولس را برا کاری کُ ایگا انجام هادند، مِ ئمین انتخابم بگردَ پدا کری.» ئوقتی کلیسای انطاکیه دستون خوشون روو برنابا و سولسشون ناد و ئمین را دعاشون ک. بدش ئمینشون راهیشون ک تا خبر خوش عیسی یاقایی بی موعظ کُرنند. برنابا و سولس ب مردمون زیادی از قبیله گلی زیادی آموزششون دا و خیلی ب عیسی ایمانشون باهارد.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان باب ۸ آیه ۳؛ باب ۹ آیه ۱ تا ۱۳؛ باب ۱۱ آیه های ۱۹ تا ۲۶؛ باب ۱۳ آیه های

۱ تا ۳

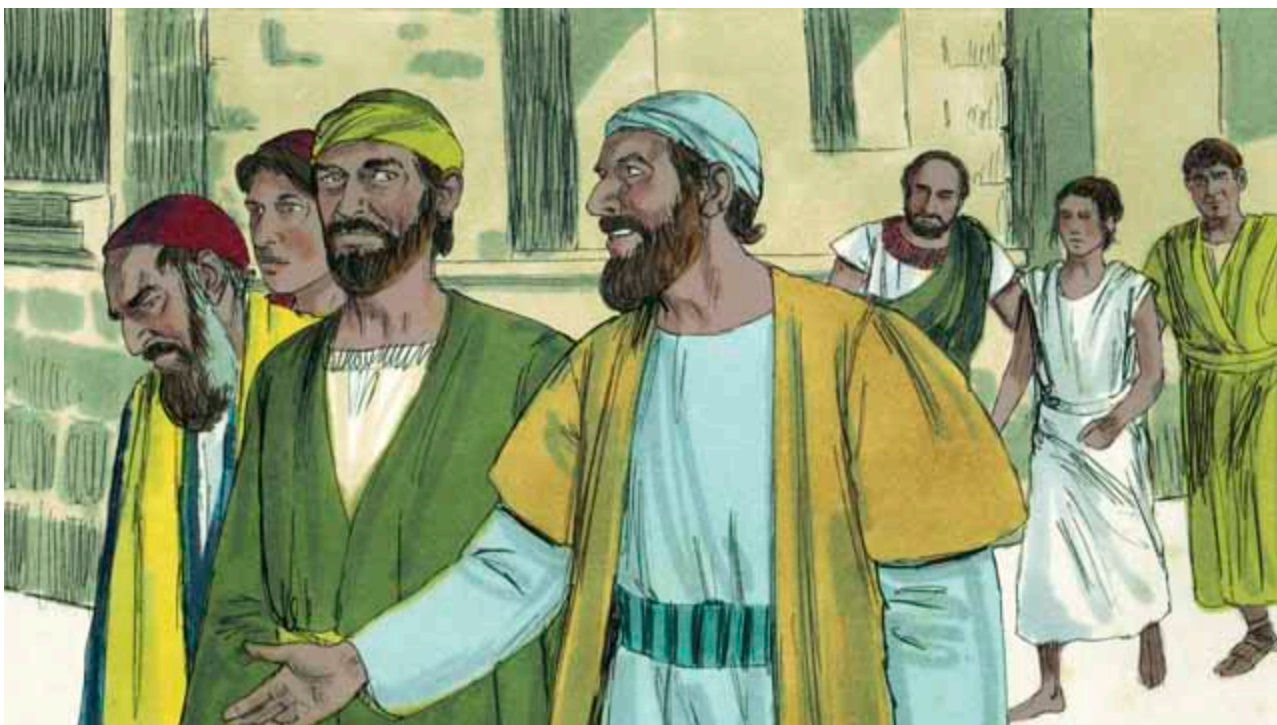
۴۷- پولس و سیلاس روو فیلیپی

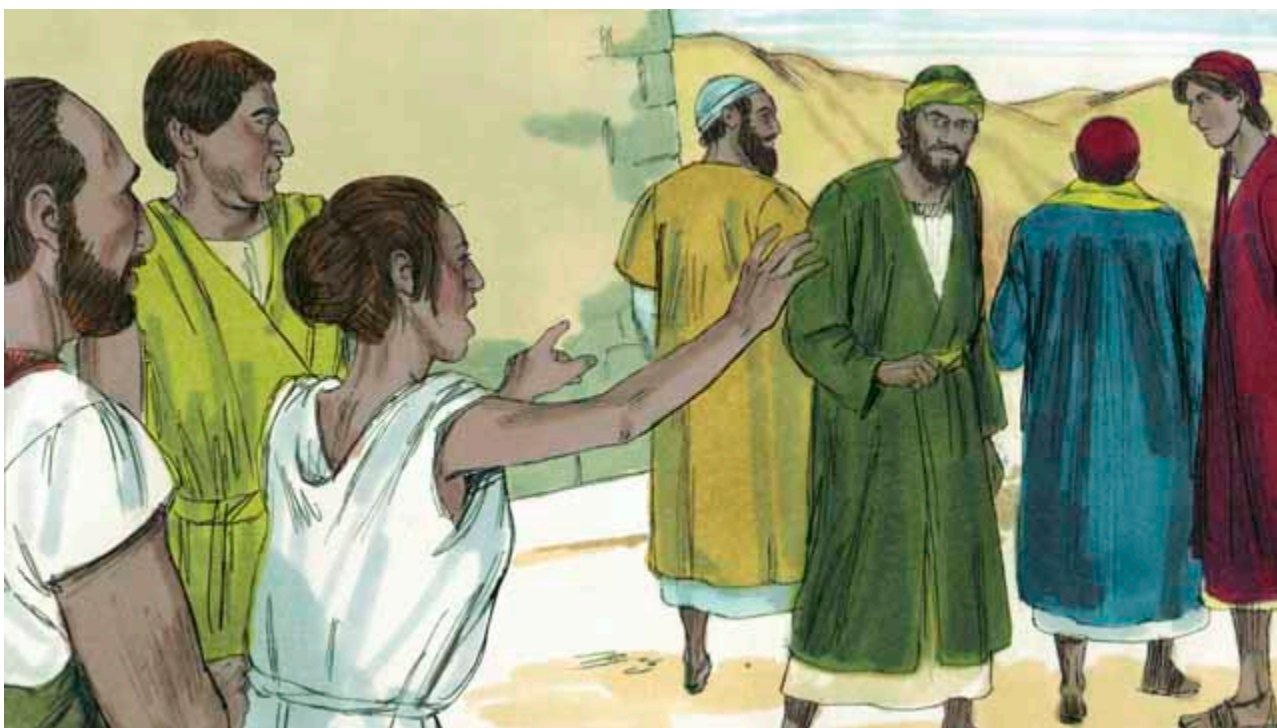
سولس وقتي ڪُ پاڪ ياقاي امپراطوري روم سِفر شڪ، تصميمش گيت ڪُ از اسم رومي خوش ڪُ پولوس بُ استفاد ڪِر. رويي، پولس و رفيقش سيلاس ب شهر فيليبي بُشتند تا خبر خيب عيسي را اعلام ڪرند. ثمين ب ڪُنا رووخونه اي ڪُ بيرون شهر بُ بُشتند و مردم نين ڊ جمع اُڀند تا دعا ڪرند. نين ثمين ڪُني ب اسم ليديه را بُشندي ڪُ ايي تاجر بُ. نُ خداش دوستش ڏ و شپَرستا.

خدا ليدپاش قادرس بُسات تا ب عيسي ايمان باره. پولس و سيلاس نَش هادِ خانوادش تعميدشون دا. بَدش نُ، پولس و سيلاس را دعوتشون ڪَ تا رو ڪيش بُمونند و ثمين جي قبيلشون ڪَ.

پولس و سیلاس یاقایی کُ یهودیون دعا را اَشْدِنْدَ مردم را ملاقات شُ اَک. نین د ایی گنیزی بُ کُ روحش پاک نُب و پاکش رَدِ نِمین اَتم. نُب کَمکن روح پَلید، آینه مرون پیشگوی شَک و ن طَریق را ب عنوان ایی ادم غیب گو سود خیلی زیادی نصیب اربابونش شَک.

نُ کنیز وقتی ک نِمین اَشْدِنْدَ فریاد شَکشا: «ن مردگل خدمتگزارون خدا هِنْد. نِمین راه نُجات ب شَم نشون اَیند!» ن روگلِ زیادی نِزینی شَک تا صبر پولس سَر بَم آی.

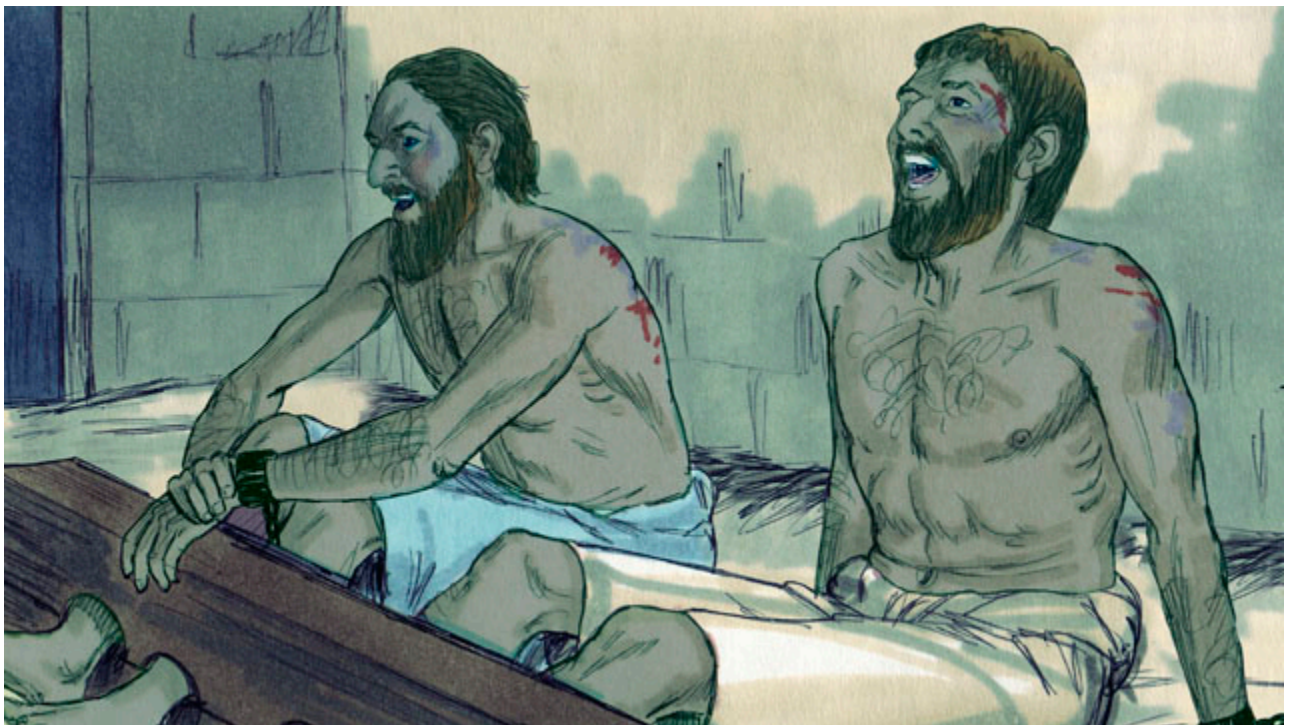
ایہ رویہ کُن پیرجِ داد شکِ پولس ب نِ استواش کَ ب روحِ ناپاکِش بوات: «ب اسمِ عیسیٰ از روو نِ دُتِ بورِ بر.» روحِ ناپاکِ جلی نُس رهاس کَ.

وقتی کُ اربابونِ گنیز بَشندی کُ چ اتفاقیش افتادَ خیلی ناراحت بُدند. نِ مَعنی شَدَا کُ ای ب اربابونِ نِ دُتِ پیلشونِ نَدَا تا پیشگویِ کر، چون کُ بَشَنفَمَا د ب نِ دُتِ بدونِ نِ روحِ پلیدِ آی نَشَتونا پیشگویِ کر.

نزمینی بے بے کے اربابوں، پولس و سیلاس بٹنہ پلے مقامات رومی. نمین پولس و سیلاس گتکشن کار بقات و روان زندانشون کے.

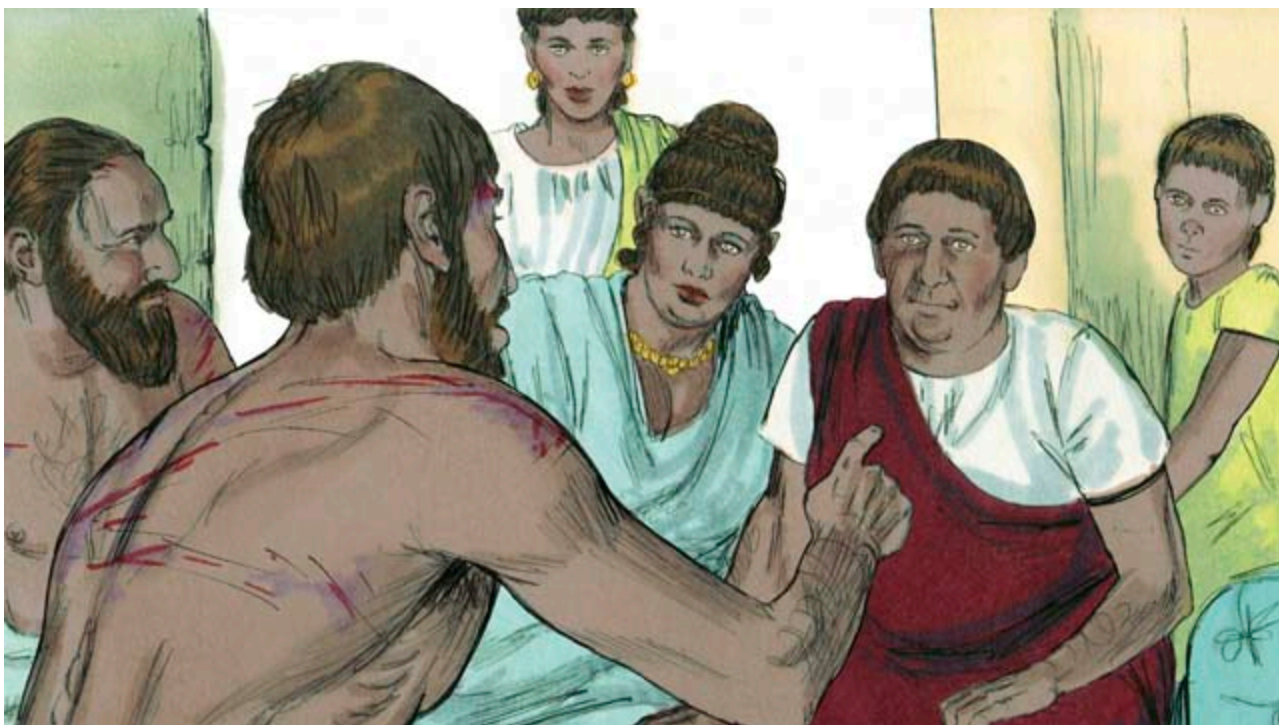
نمین پولس و سیلاسشون ب قسمتی از زندان کے نگہبانوں ویشتریشون د درشون خوست. نمین پای نمینش ہاد تک چوی گردی درشون بست. ہاد ن وضع نمین نصف شی شاعر و سرود در ستایش خدا آشنخوند.

يَقْرَطُ، زَمِينَ لَرَزَه شَدِيدِي بَمَ و پَاكِ بَرُونِ زَنْدَانِ دَاغِش نِيَا و پَاكِ زَنْجِيرونِ زَنْدَانِيونِ فَرْوَش رِيَت.

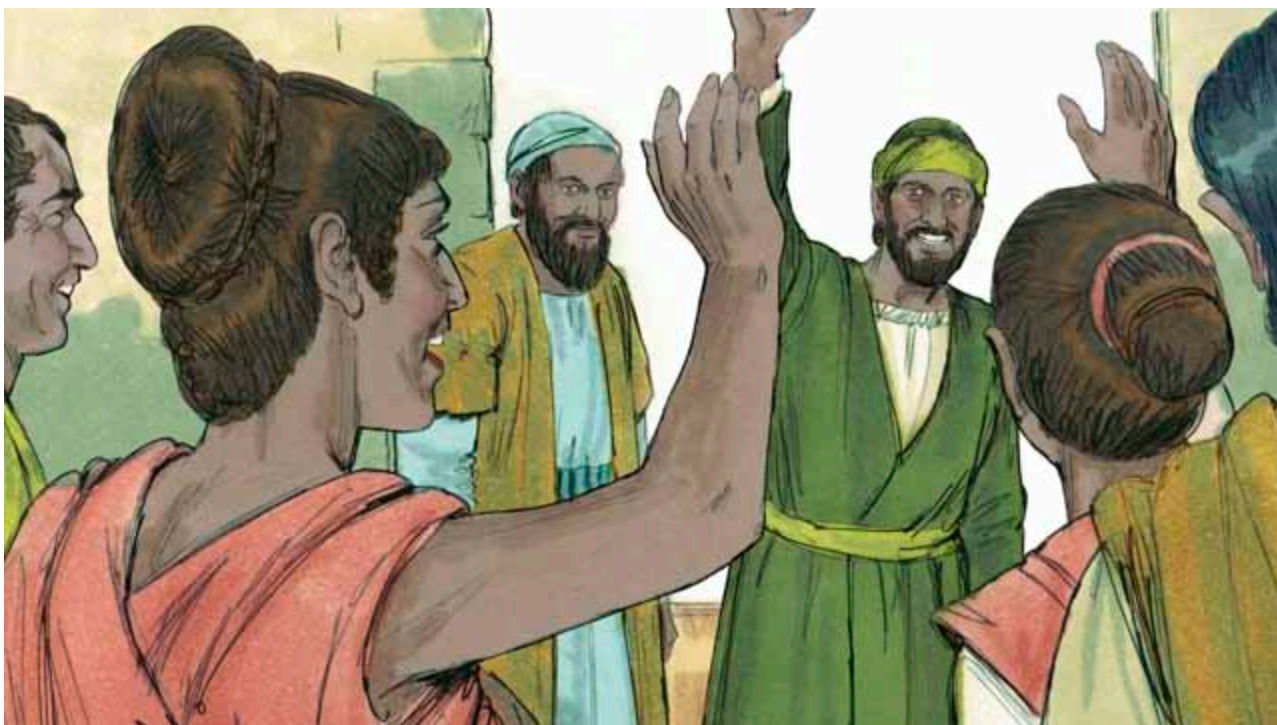
زَنْدَانِيانِ پَا بُ و بَشْدِي كُ پَاكِ بَرِ زَنْدَانِ دَاغِش نِيَاَدَ و خِيَالِش كَ كُ زَنْدَانِيونِ فَرَارِشُونِ بَگَرْدَ و نُ از تَرَسِ مَجَازَاتِ مَرِگِ مَقَامُونِ رُومِي كُ نُش بُگُشِنْدَ، تَصْمِيمِش كَيْتِ كُ خُوش بُگُش. وَلِي، پُولَسِ بَشِ دِي جَلِي و دَايشِ كَارِ بُقَات: «بِ خُودِ صِدَمَ كَارِ بُقَا! هَمَ پَاكِجَ اَنَدِهَم.»

زندانبان خيلي ترسون و لرزون بَم پلي پولس و بشپرسا: «چُ کُرْم تا نجات پيدا کُرْم؟» پولس پاسخ شادا: «به عیسی خداوند، ایمان بار. بَدش خدا تو و خانوادَت نجات کیمی دا.» نُوقتی زندانبان پولس و سیلاشون ب کي خوش بَشَب و زخمونشون بَش شُست. پولس خیر خوش عیسی را پاک نُمینی کُ رو کي بُدِنَد مو عَظَش کَ.

نُوقتی زندانبان و پاک خانوادَش به عیسی ایمانشون باهارد و پولس و سیلاس پاک نُمیشون تعمیدشون دا. نُوقتی زندانبان به پولس و سیلاس غَداشون دا و پاکجَشون هادِ هُم شادیشون کَ.

روح بعد رهبرون نین پولس و سیلاشون از زندان آزادشون ک و ب ئمینشون بوات شهر ترک کردند. پولس و سیلاس ب دیدن لیدیه و بعضی از دوستونشون بُشتند و بَدش شهرشون تَرکشون ک. خَبر خوش در بار عیسی گسترش پیدا شک و کلیسا جی رشد شک.

پولس و بقی رهبرون مسیحی به شهرون زیادی سَفَر ش اک. ئمین ب موعظشون و تعلیم درباره خَبر خوش عیسی اَشَنپرداخت. ئمین همچنین نامگل زیادی بَشَن نوشت تا ایماندارون را روو کلیسا گل تعلیم دند و تشویق کردند. بَضی از ن نامگل تبدیل گِردا به کُتابونی از کُتابون مقدس.

داستانی برگزیده از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان فصل ۱۶ آیه های ۱۱ تا ۴۰

۴۸- عیسی مسیحای موعود

وَقَتِي كُ خُدا چَهاڻِش شافَرِيَد، پاڪ چي كَامل بُ و گَناهي وَجودِش نِڌ. اَدم و حوا هُمِشون دوسِشون دَ و ب خُدا عِشَق شَوَرزا. هِچ بيمار و مرگي نُب و ن همون دَنياي بُ كُ خُدا شَگات.

شَيطان ب واسطه ماري ك روو باغ د بُ هاد حوا دَمِش بُدا، چون شَگا نُ گَناه كِر. در آخِر اَدم و حوا گَناهشون كَ. ب خاطر نافر موني نُمين پاڪ آيمون محكوم ب مرگ گِرداينَد.

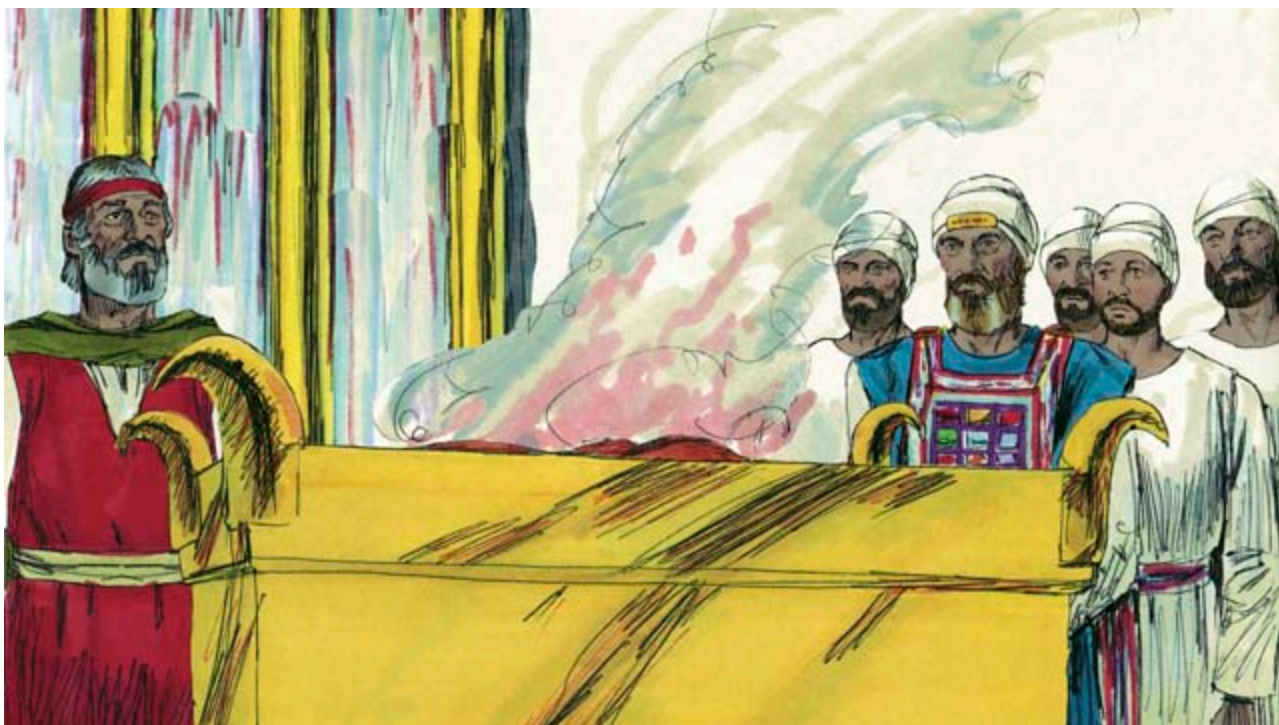
حتی ب خاطر گناهی کُ آدم و حوا بَشُنْگَرده بُ اتفاقون وحشتناک زیادی رُخ شادا. نُمین دشمن خدا گِرْدادِنْد. در نِتیج، از نُ موق تا ه پاکج گُناهشون ک. هر آدمی کُ ب دنیا آتَم دشمن خدا بُ. میون خدا و انسان رابطه خییی نُبُ ولی خدا شگا رابط صلح آمیزی بَرقرار کِر.

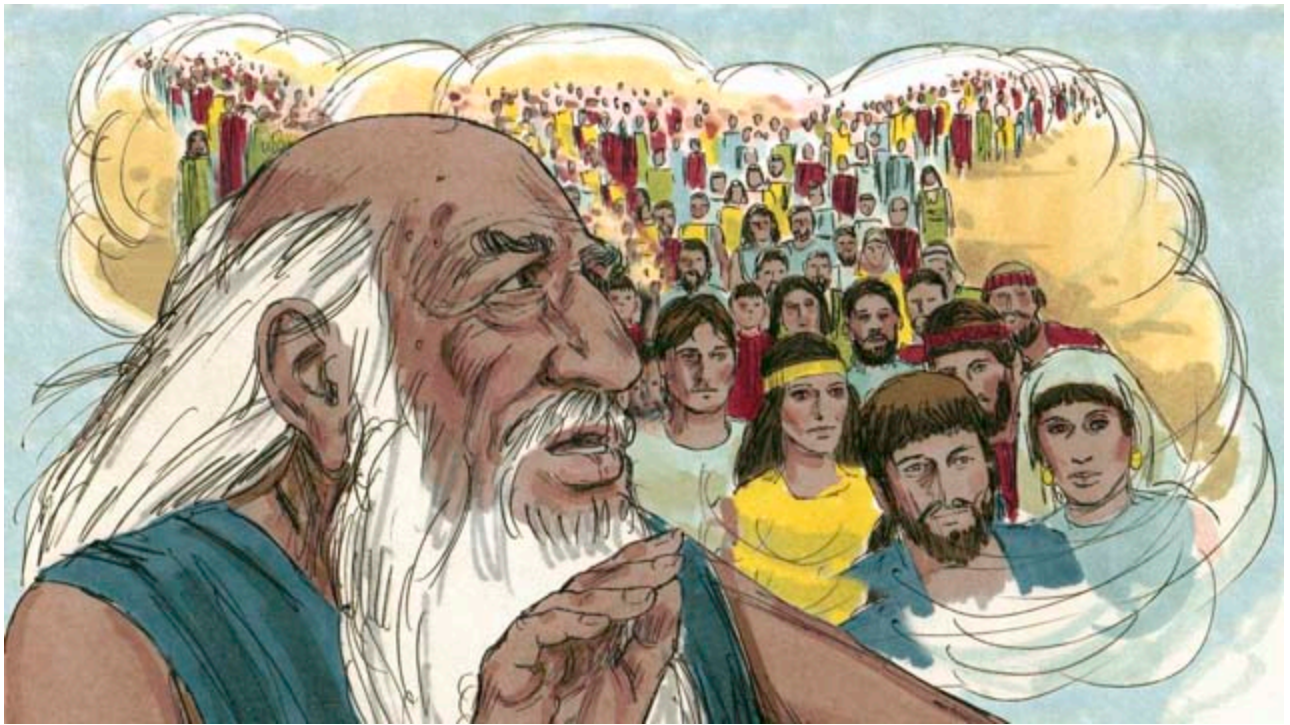
خدا وَ عَد شادا کُ شخصی از نسل حوا سر شیطون کیمی کوَبِنا و شیطان جی پاشنه نُ کیمی اَکِر. بدین معنی ه کُ شیطون عیساَش بَکُش و خدا دوبار نُش جید اَکِر. نُوقتی مسیح موعود همیش را قدرت شیطان را از میون آر اَگیر. بَد سالیان خیلی زیاد خدا آشکارش ک کُ عیسی همون مسیح موعود.

خدا ب نوح دستور شادا تا ایی کشتی بُساج تا خانوادش از توفانی ک روو راه دۀ نجات هاد. نرینی، خدا آدمونی کُ ب ایمانشون دَ را نجاتشون شادا. ب همین صورت پاکِ آدمون ب خاطر گناهانشون سزاوار مرگ هِنْدَ از طَرَفِ خدا، ولی، خدا عیساش بَشکینا تا آدمونی کُ ب نُ ایمان بارند، نجات هاد.

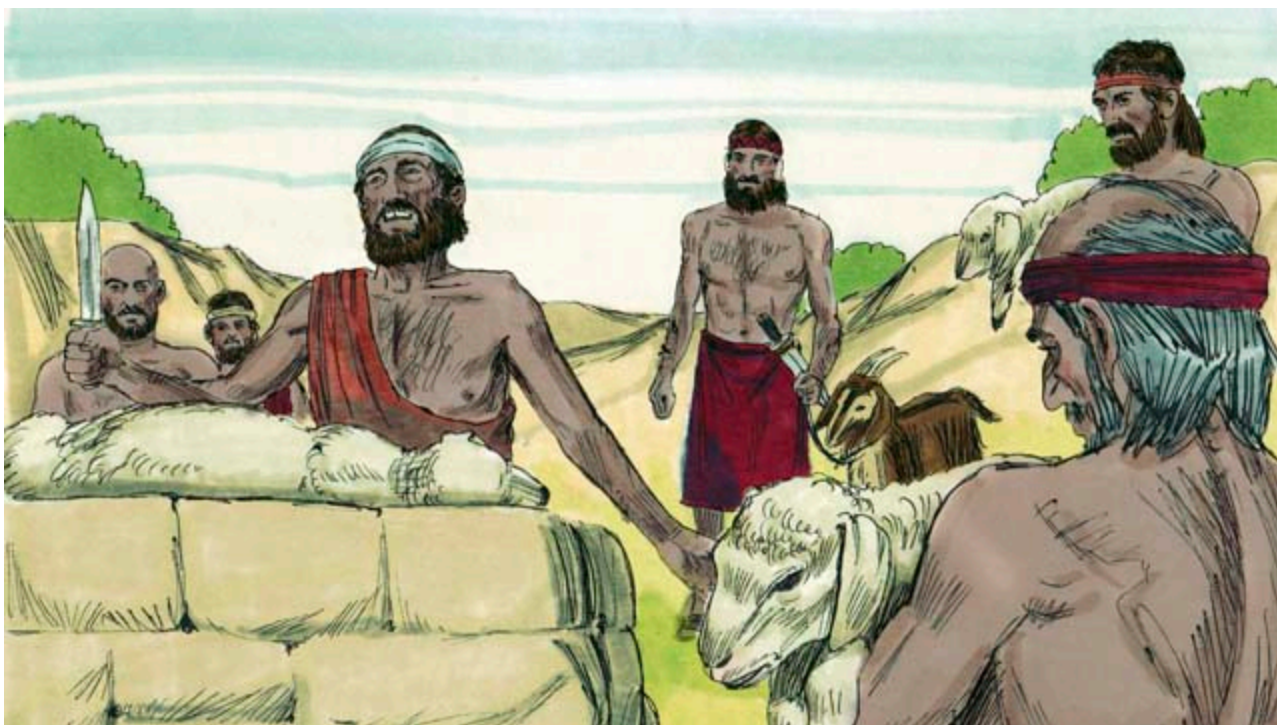
صد ها سال بُ کُ کاهنون برا آدمون ب درگاه خدا قربانی اَشَنگزانيد. ن کار ب مردم نشون شدا کُ گناه بَشَنگَرَد و سزاوار مجازات هِنَد از سوی خدا. ولی، نُ قريونيگل نَشَنَتونا باعث ن بِنَد کُ گناهانِشون بَبَخَشِنَد. عیسی کاهن گُرد بُ. نُ کاريش کَ کُ کاهنون از انجام نُ ناتوان بُيَنَد. نُ خوش فِداش کَ تا قربانی گناهون بَشَر را فِراهم کِر. نُ قَبيلش کَ کُ ب خاطر گناهون پاکِ آدمون مجازات کِرَد. بخاطر را عیسی کاهن اعظم.

خدا ب ابراهيم بشواته ب: «ب خاطر تو پاڪ قبيلا گِل جهان برکت کيميم دا.» عيسى از نسل ابراهيم ب. خدا پاڪ قومون جهان ب وسيله ابراهيم برکت ش ای آد، چون ک هرکين ب عيسى ايمان آتار، از گناه نجات آتار. وقتی ک ن مردم ب عيسى ايمان آتارند، خدا نمينش از نسل ابراهيم زون.

خدا ب ابراهيمش بوات تا پيرش اسحاق را قربوني کر. ولي، خدا وره ای ياقای اسحاق آمادش ک تا قربوني کر. پاڪجَمون ب خاطر گناهانمون ای گا بميرم! ولي، خدا عيساش ب دنيا بشبشا تا ياقا م قربوني گرد و بمير ب ن خاطر ب عيسى آواجند وري خدا.

وَقَتِي كُ خُدا آخِرِين بِلَاش مِصر رَا پَكِيناد، ب هَر خُونَوادِ اسرَائِيلِي دِسْتور شادا تا هَر كُوم اِي وَر بُكُشِينَد. ن وَر اِيگا عِيبي نُدار ب. بَدِش تُمِين اِيگا خِين وَر وَر بالا و كُنارِگَل چارچوبِ كِيشون پِيانِينَد. وَقَتِي كُ خُدا نُ خِين شَدِي، اَز نُ كِي رَد أَب و پِير اُولِي نُ خانوادَ نَشْكُشت. وَقَتِي ن اِتفاق دَرِگَت خُدا نُش پَسَخ نامِيد.

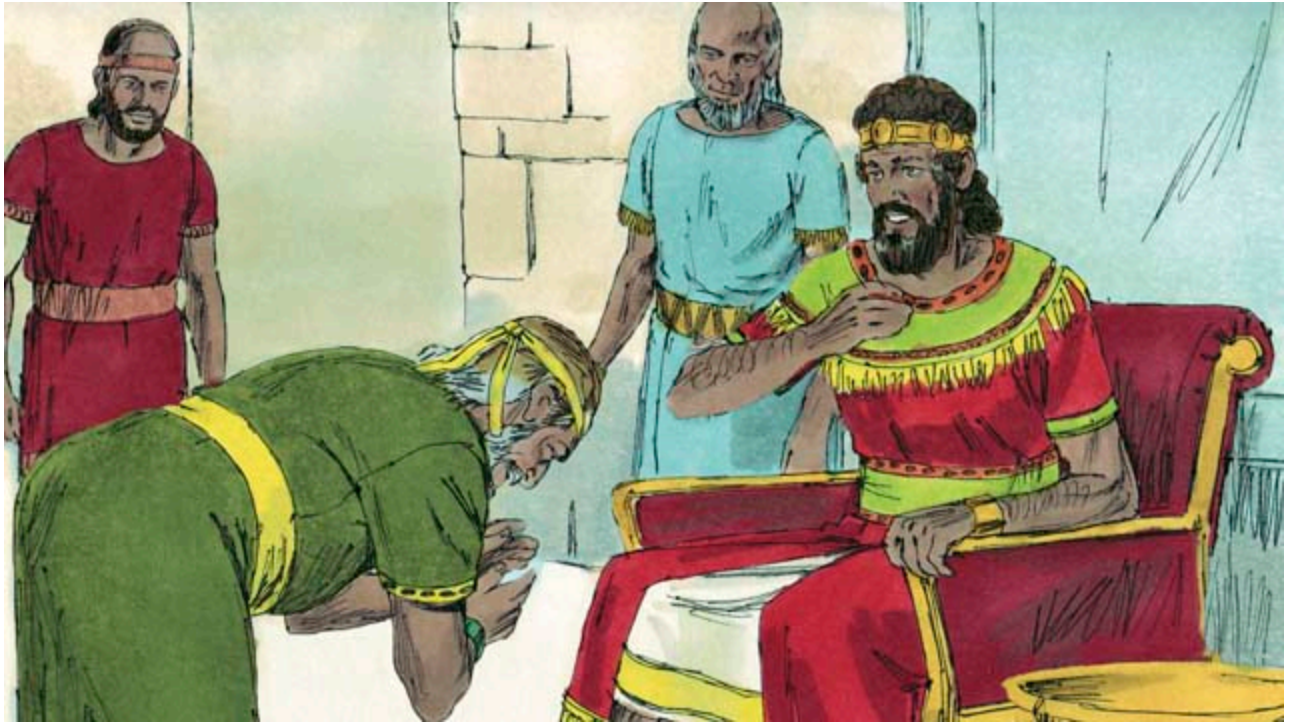
عِيسِي مِثْلِه وَرِه عِيد پَسَخ. نُ هِچ اِشْتباهِش نِگَرْدِه ب و هَرگِز جِي گِناهِش نِک. نُ هُمون رَووگَل عِيد پَسَخ بَمَرْد. وَقَتِي كُ آدمي ب عِيسِي اِيْمان اِتارِه، خِين عِيسِي، جَرِيْمِه گِناه نُش پَرِداخت اَكِر. اِنگَار كُ خُدا، هادِ مِجازات نِكردن نُ اَز نُ عبور اَكِر.

خدا ھاڊ بنی اسرائیل پیمان شابست، چون کُ نمین قومی بُدند کُ نُ انتخابش پگرده به تا به نُ تعلق داربند. ولی، ۛ خدا پیوند تازه ای دَرش بست تا کُ روو دسترس هرکینی ۛ. هر کین از هر قوم و قبیله ای اگ ن پیمان قبیل کر، ب خدا آپیوند. نُ ب خاطر ایمان ب عیسی ب قوم خدا آپیوند.

موسی پیامبری بُ کُ کلام خدا با قدرت زیادی اعلامش ک. ولی عیسی گُردترین پیامبرون. نُ خدا، پس هر چی کُ نُ بشوات و انجام شادا، دم و عمل خدا بُ. ن خاطر کُ کتاب مقدس عیسی را کلمه خدا واج اکرند.

خدا ب داوود وَعَدَ شادا كُ آيمى از نسل نُب عنوان پادشاه تا ابد روو قوم خدا حكومت كيمى كَ. عيسى پير خدا و مسيحاي موعودَ و نُب نسل داوودَ كُ اتون تا ابد پادشاهى كر.

داوود پادشاه قوم اسرائيل بُ ولى عيسى پادشاه پاك دنياۀ! نُب دوبارَ انت و هادِ عدالت و صلح تا ابد پادشاهى كيمى كَ.

داستانی برگیت از کتاب مقدس: کتاب پیدایش فصل ۱؛ فصل ۳؛ فصل ۶؛ فصل ۱۴؛ فصل ۲۲؛ کتاب خروج فصل ۱۲؛ فصل ۲۰؛
کتاب دوم سموئیل فصل ۷؛ کتاب عبرانیان فصل ۳ آیه های ۱ تا ۶؛ فصل ۴ آیه ۱۴؛ فصل ۵ آیه ۱۰؛ فصل ۷ آیه ۱؛ فصل ۸ آیه
۱۳؛ فصل ۹ آیه ۱۱؛ کتاب مکاشفه فصل ۲۱

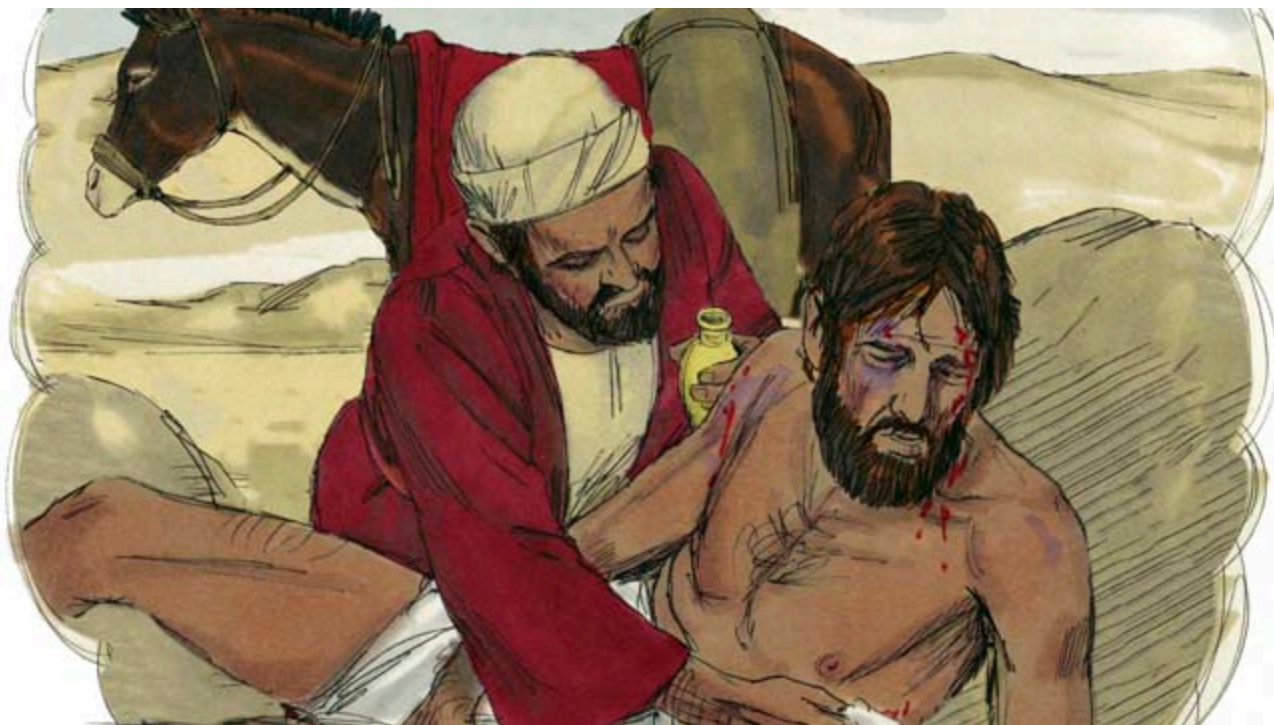
۴۹- پیمان تازه خدا

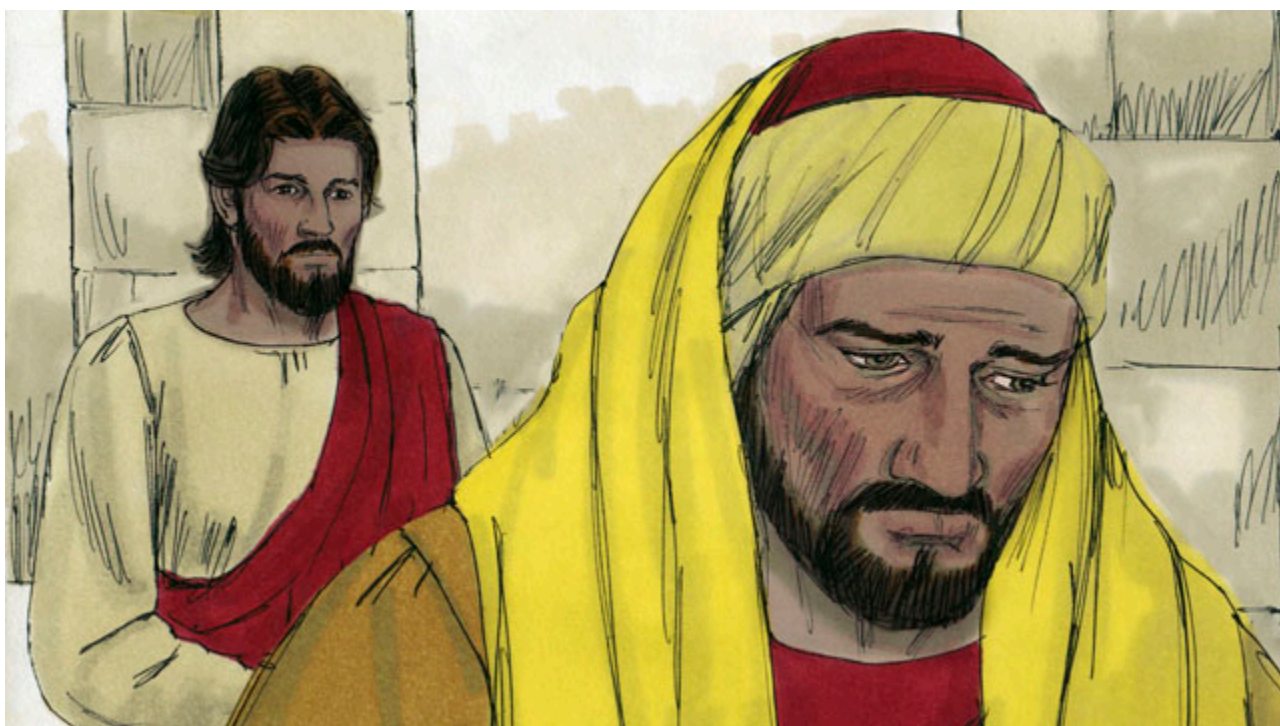
فرشته ای ب دُتِ چوونیش بُوات کُ تو پیرِ خدا ب دنیا آتاره. وقتی کُ مریم هنی باکرَ بُ روح القدس روو ئش پدما و آبستن گِردا. نُ پیره ای ب دنیاش باهارد و اسمش عیساَش نا. ن خاطر را عیسی هم خدا و هم انسان.

عیسی معجزات زیادی انجام شادا کُ ثابت اکرِ خدا. نُ دیم اُوو د راه بُش، توفان آرومیش کُ و مریضون زیادی شیفاش دا، از آدمون زیادی روح پلیدشون برشون کُ، مَرِیگَل زندش کُ و پنج نون و دو ماهی کوچیک را برکتش دا و تبدیلیش کُ ب غذای بیش از ۵۰۰۰ هزار نَفَر.

عيسى معلم گُردى جى ب. پاڪ چى گلى كُ ن شوات حقيقتيش پيوست. مردم هر چى كُ ن ب نمينش شوات ايگا انجام شدا، چون كُ ن پير خدا ب. برا نمون ن تعليم شدا كُ ايگا بقى مثل خومون محبت كُرم.

نُ همچنين به بقى تعليمش دا كُ ايگا خدا ويشتتر از پاڪ دار اييگل خودون دوست دار بى.

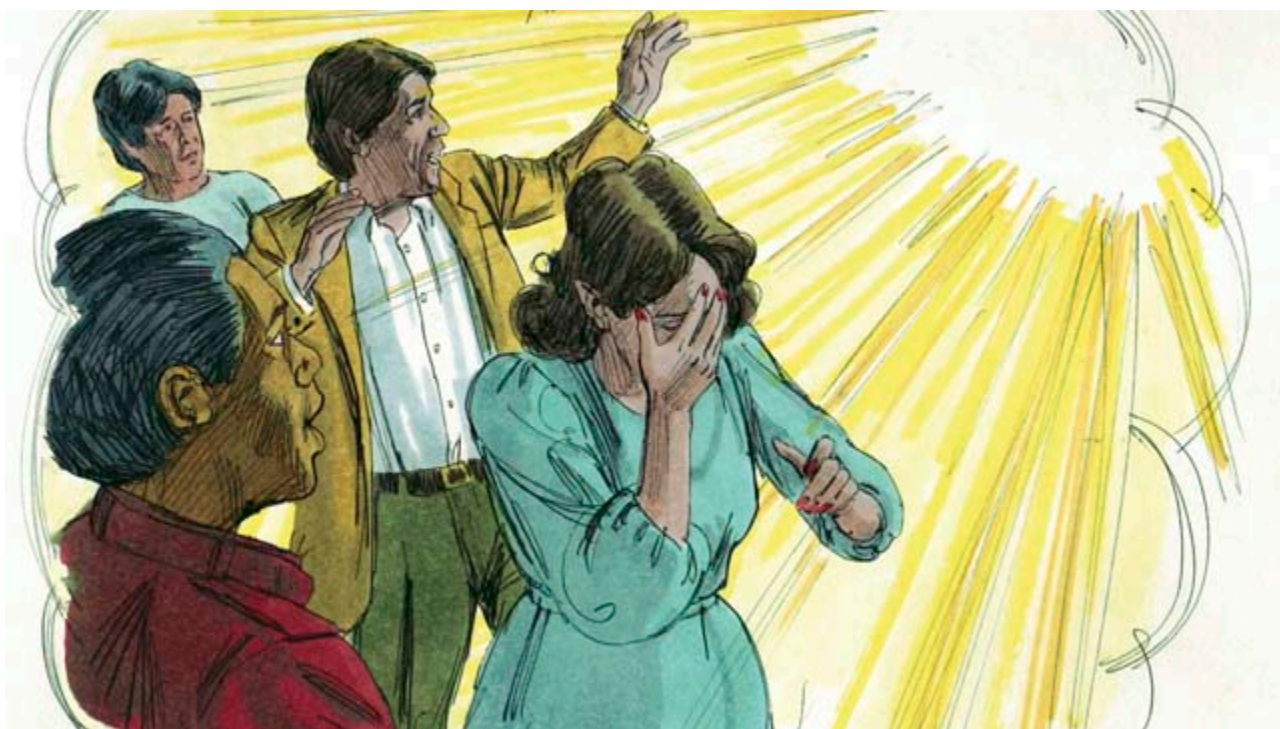
عیسی بشوات کُ بودن روو پادشاهی خدا از هر چی بی با ارزشتر. ب خاطر ن کُ ب پادشاهی خدا وارد گرد ایگا نُ تورا از گناهونتون رهایی بخش.

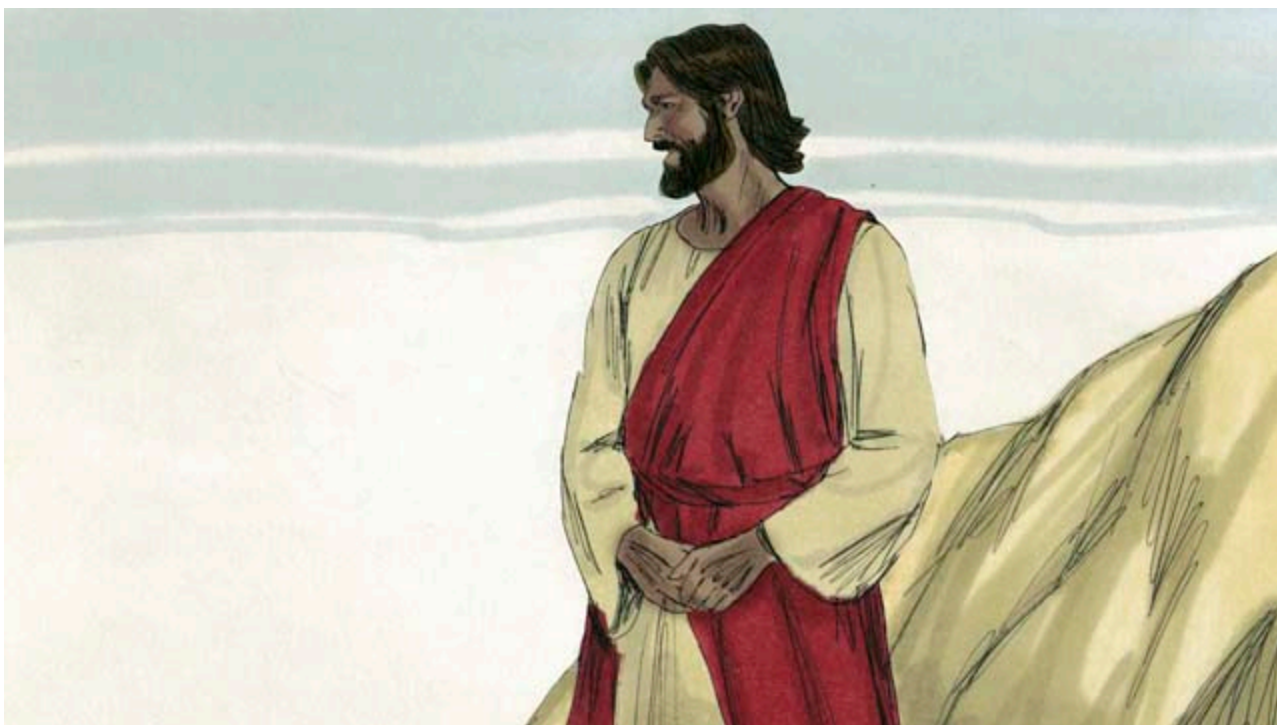
عیسی بشوات بضی از آدمون نُش قبیل کیمی ک، بَدش خدا نُش نجات کیمی آد؛ ولی، پاکج نُش قبیل نکیمی ک. نُ نش جی بُوات کُ بضی آدمون مثله خاکِ نیکو هِنْد، چون کُ خَبر خوش عیسی را قبیل اَکِرند و خدا نُمین نجات آد. بضی از نُمین جی مثل خاک کُناَر جَد سفت و سَخْتِند. کلام خدا مثله بَدَرئ کُ دیم نُ زمینش درگت، ولی، هِچ محصول هانْد. آندِ مردمی هِنْد کُ پیام عیساَش قبیل نَکِرند و نَشَنگی وارِد پادشاهی خدا گِرِند.

عيسى ب ئمىن يادشون دا كُ خدا گناهكارون خيلى دوس داره. ئُ شى ئمىن پېخش و وچگل خوش پكر.

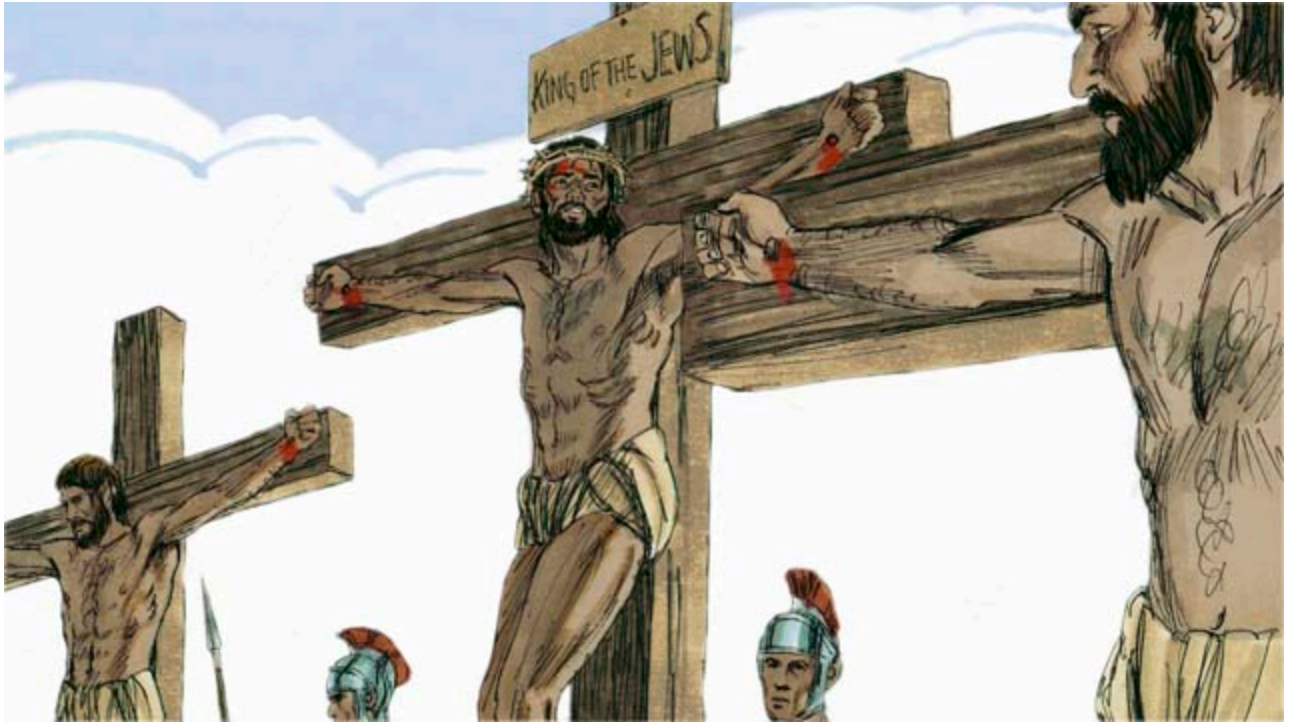
عيسى ب ئمىنش بوات كُ خدا از گناه نفرت دار. ب خاطر گناه آدم و حوا پاك نسل نمىن جى گناه اكرند. بىنابراين، هر آدمى كُ روو دنيا گناه اكر و از خدا يدا بُبَد، دشمن خدا.

ولی خدا چنوں مردم جهان را محبت اکر کُ عیسی تنها پیرش را شادا، تا هر کین ب ن ایمان باره ب خاطر گناہونش مجازات نگرِد، بلکی تا اَبَد ہاِد خدا زندگی کر۔

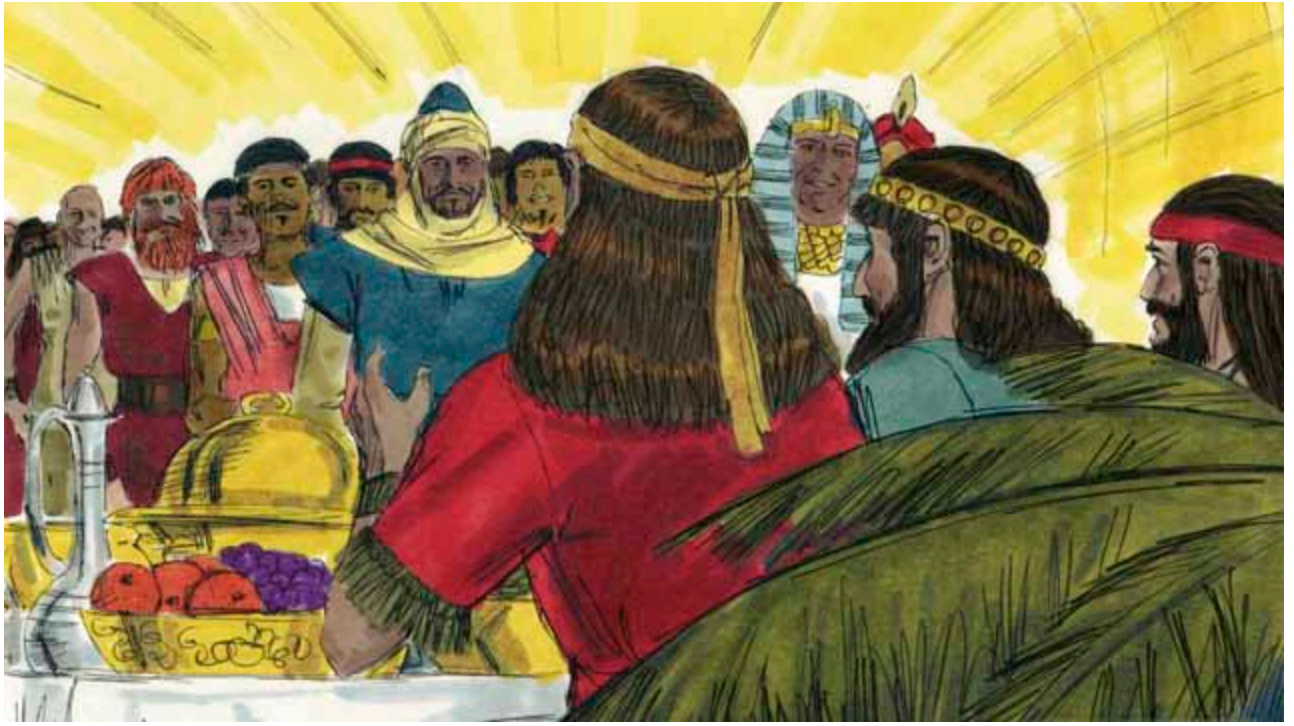
شَم ب خاطر ارتکاب گناہ، محکوم ب مرگی۔ خدا حق داره کُ خشمگین گرد، ولی عیسی ہاِد بُشتَن دیم صلیب و مرگش، کفر گناہون ہم را دیم خوش بَشگیت۔

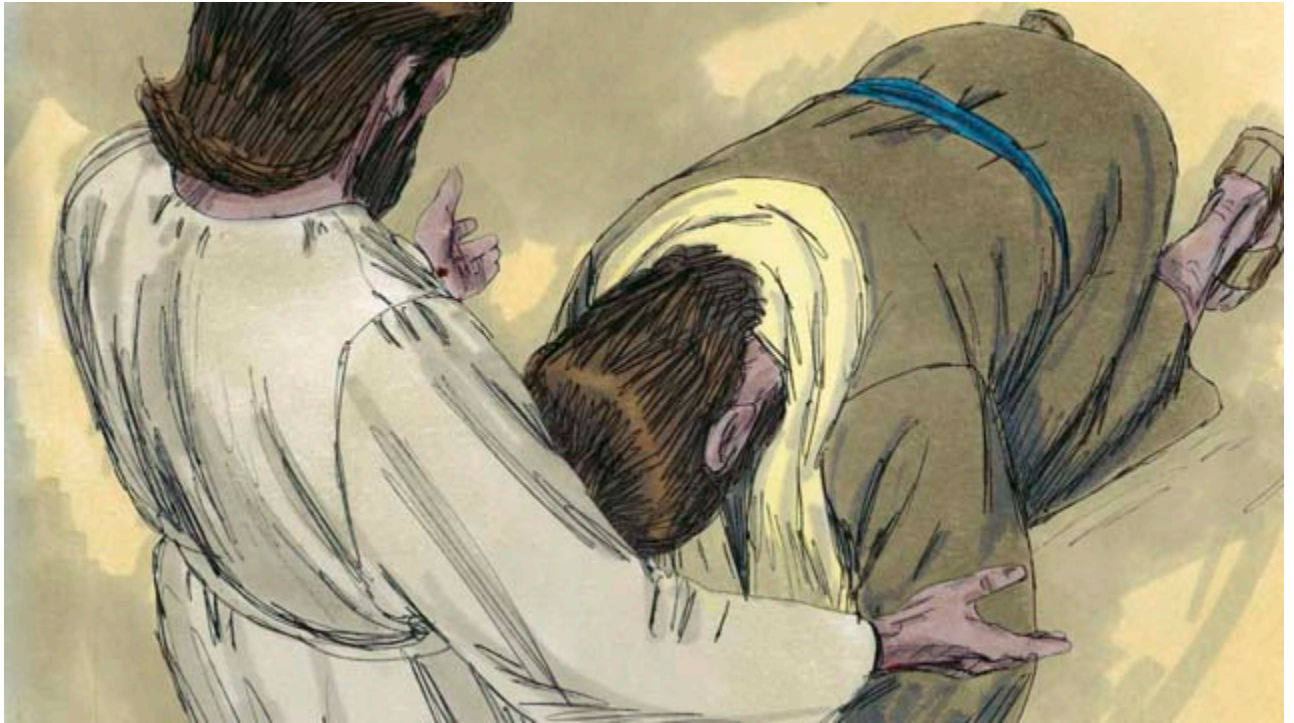
عيسي هِچ وقتوگناهيش نڪ، ولي قبيلش ڪَ ب خاطر گناهون آدمون مجازات ڳرد. نَ حتى سنگين ترين مجازات ڪُ مرگَ جي قبيلش ڪَ. بنايرين نَ قرباني ڪاملي بُ تا گناهون هر آدمي ڪُ ديم جهان انجام شادادَ پاڪ ڳرد. چون ڪُ عيسي خوش ب عنوان قرباني تقديمش ڪب خدا پس خدا گناهون آدمون حتى ثمين ڪُ خيلي وَدَ را ولي ب نَ ايمائشون باهارد را بَشَبَخشا.

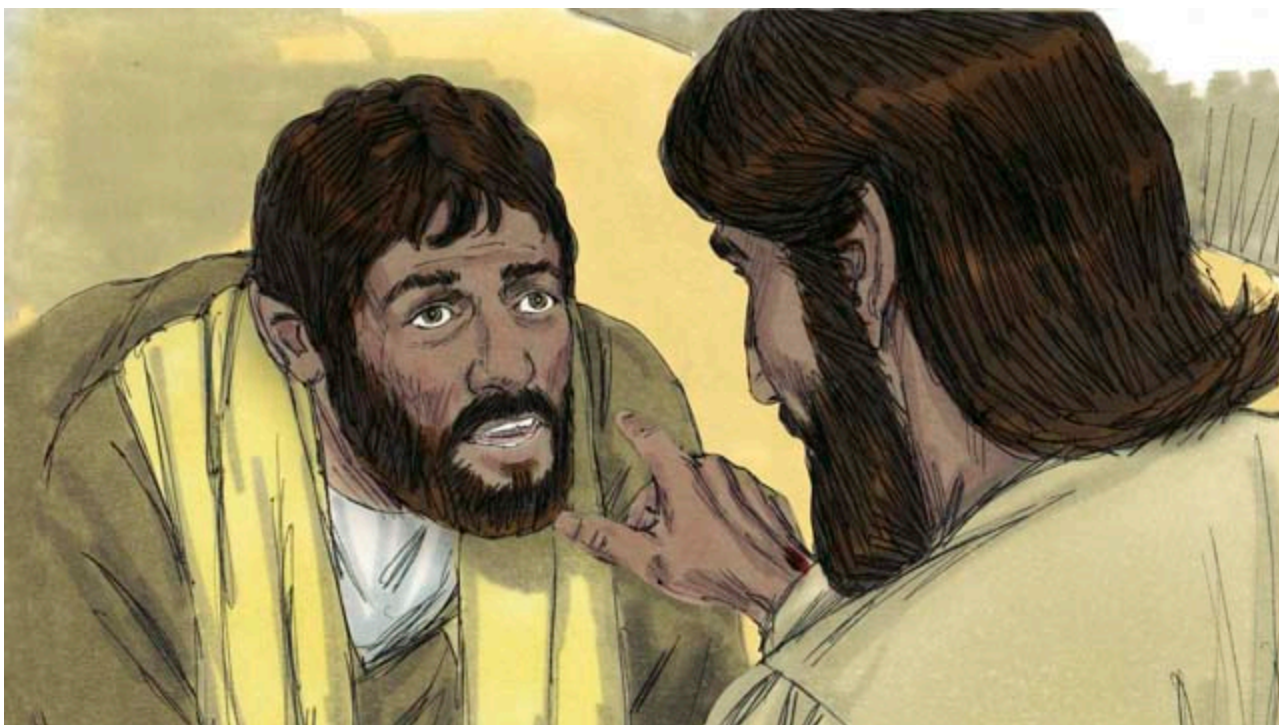
حتى ڪارون خيب شَم نتون شَم نجات هاد. ڪاري نَه ڪُ هاد انجامش بئونئ هاد نَ رابطه دوستي برقرار ڪري. ياقا نَ ايگا ايمان باري ڪُ عيسي پير خداه و ديم صليب ياقا شَم بمرد و خدا نَش از دنياي مَرڳل جِديش ڪَ دوبار. اڳ شَم ب ن حقيقت ايمان باري خدا پاڪ گناهون شَم اَبخش.

خدا هرکين کُ ب عيسى ايمان باره و ب عنوان خداى خوش قَبيل کِر اَبَخَش گناهونش ولى خدا اَيمونى کُ ب عيسى ايمان نارند نَبَخَش و نجات هاند. مهم نَه پير يا جوون فقير يا پيلدار، جَن يا مرد، بى يا اهلِ کيا بى. خدا شَم دوست داره و دوست داره کُ ايمان بارى ب عيسى تا ن بُتونه هادِ شَم رابطه دوستان برقرار کِر.

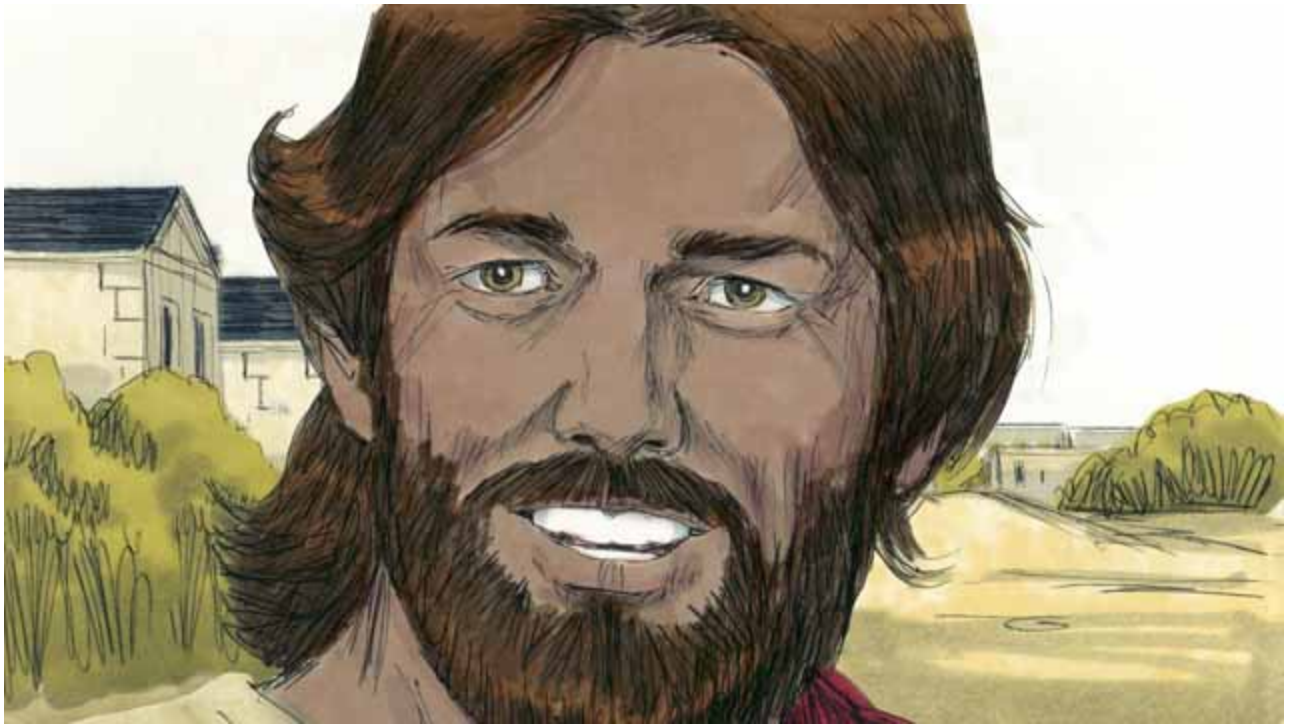
عيسى شَم دعوت اَکِر تا ب ن ايمان بارى و تعميد هاگيرى. آيا ايمان دارى ک عيسى هُمون مسيحائى موعود و تنها پير خدا؟ آيا قَبيل دارى کُ گناهکارى و سزاوار مجازاتِ خدايى؟ آيا قَبيل دارى کُ عيسى ن خاطر گناهون شَم ديم صليب بمرّد تا گناهونتون پاک آب؟

اڳ ب عيسى و ن چي گلي ک خاطر شَم انجامش شاداد ايمان دارئ پس شَم مسيحي! از ن ب بعد شيطان ديم پادشاهي تاريخ خوش ديم شَم حکومت نيکمي ک. الان خدا ديم پادشاهي نوراني خوش ديم شَم حکومت آکر. خدا شَم قادر کيمي ساخت تا مثل قبل گناه نيکري و ب شَم يادش داد تا درست زندگي کري.

اڳ مسيحي هئي، خدا شَم ب خاطر عيسى وکاري ک ک گناهانئون آبخش. الان خدا شَم مثل دوست نزديک توش آيندار ن دشمن.

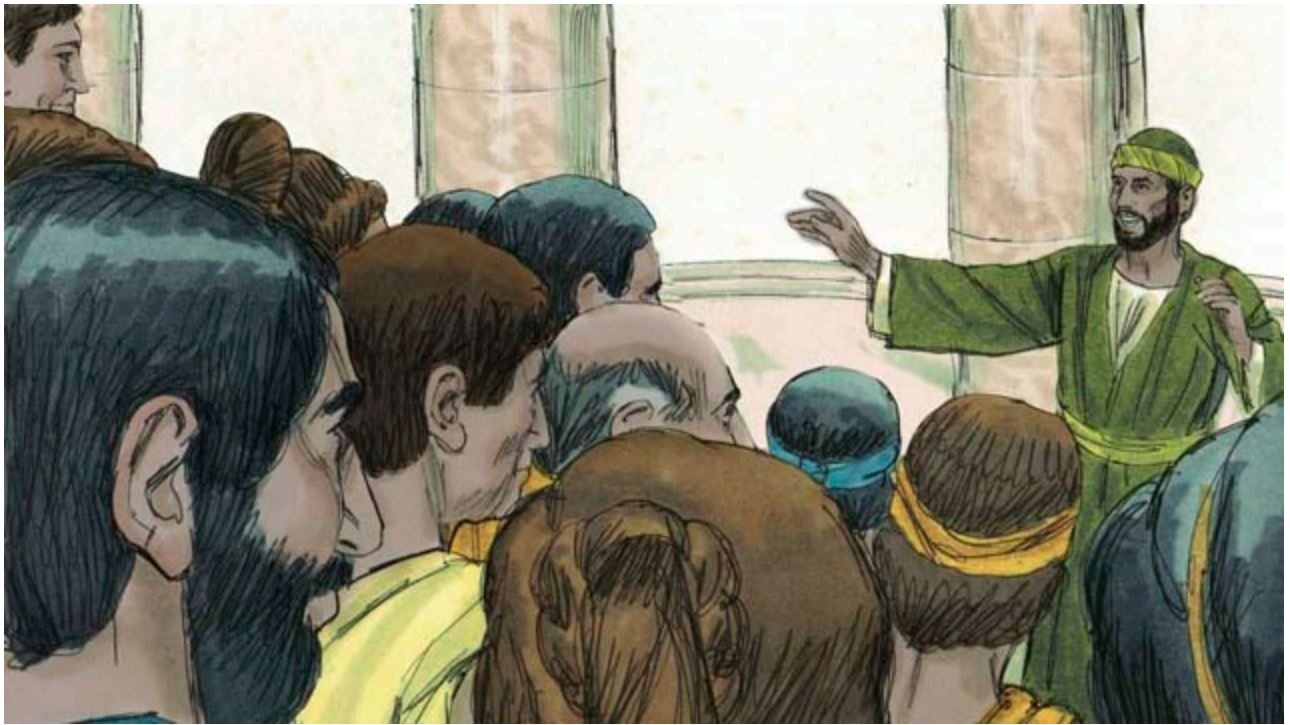
اڳ دوستِ خدا و خادم عيساي خدا هئي، مشتاقِي کيمي بُدئِ تا از چيڱلِ عيسي پيروي ڪري. هادِ نِ کُ ايي مسيحي هئي هني جي شيطون شي شَم وَسَوَس ڪر تا گناه ڪري، ولي خدا پاڪش ب و عِدڱلِ خوش عمل اڪر. تَما آواج اڳ ب گناهونِ خودون اعتراف ڪري شَم اَبَخش و ب شَم قدرت اَبَخش تا هادِ گناهونتون مبارز ڪري.

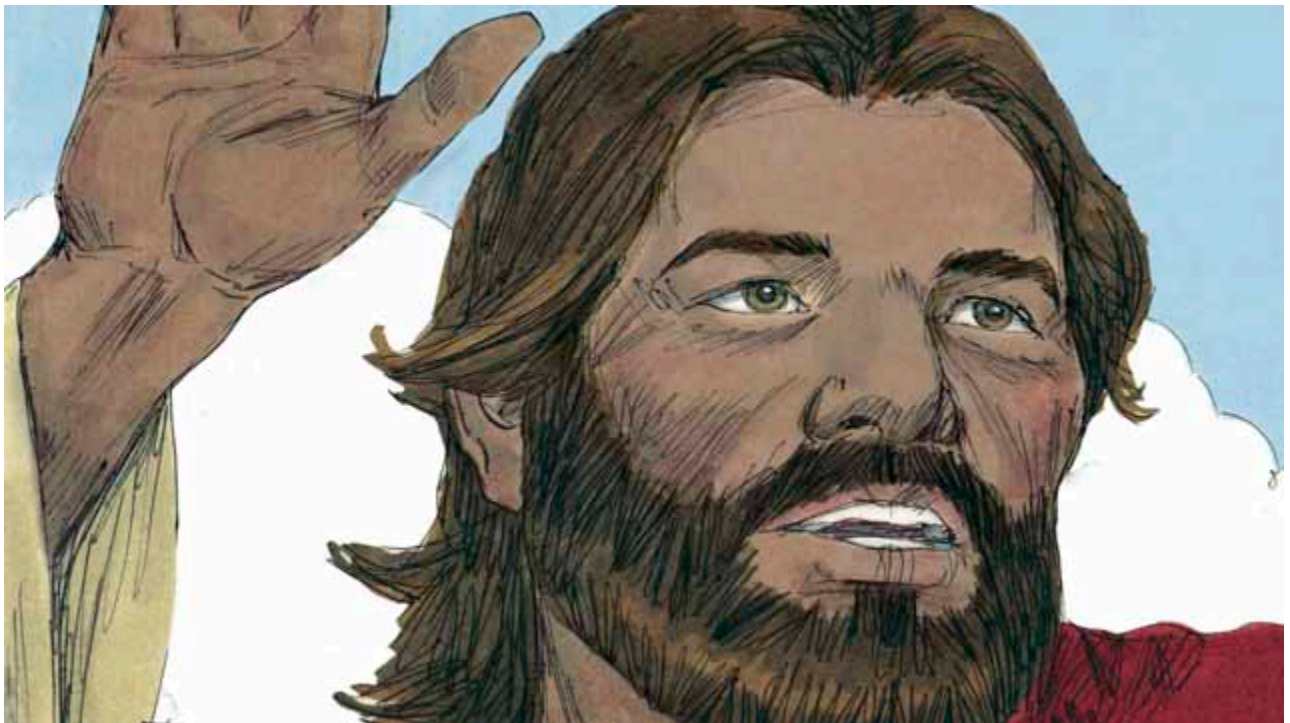
خدا ب شَم آواج مطالعه ڪري ڪلامشا و دعا ڪري. ن ب شَم آواج هادِ بقِي مَسِيحيون نَش پيرستي و ب بقِي جي بواجي کُ شَم را چش ڳرڌ. اڳ پاڪ نيا انجام هادي، دوستي خيلي قوي ميون شَم و خدا برقرار کيمي ب.

داستانی برگزیده از کتاب مقدس: رساله پولس به رومیان باب ۳ آیه ۲۱ تا ۲۶؛ باب ۵ آیه ۱ تا ۱۱؛ کتاب انجیل یوحنا باب ۳ آیه ۱۶؛ کتاب انجیل متی باب ۱۶ آیه ۱۶؛ رساله پولس به کولسیان باب ۱ آیه ۱۳ تا ۱۴؛ رساله دوم پولس به تسالونیکیان باب ۵ آیه ۱۷ تا ۲۱؛ رساله اول یوحنا باب ۱ آیه ۵ تا ۱۰

۵۰- عیسیٰ وا اگرد

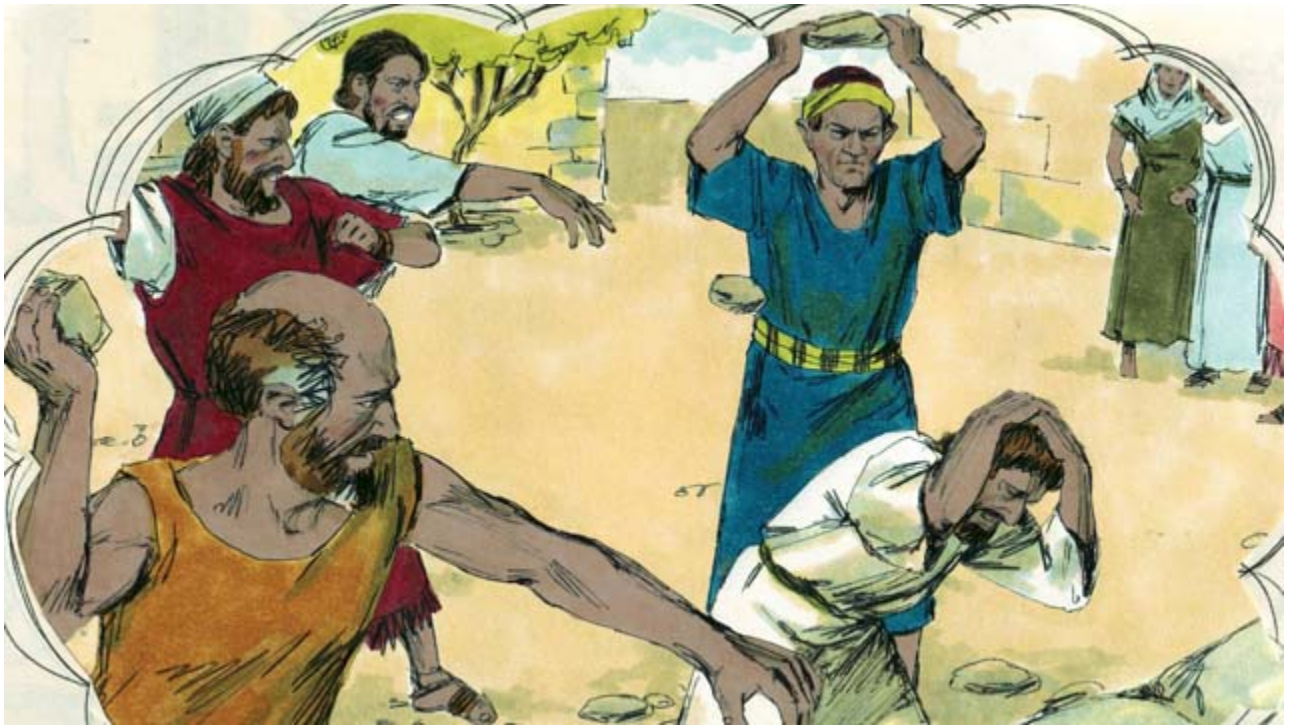
نزدیک ب ۲۰۰۰ سال کُ آدمون زیادی خَبر خوشِ انجیلِ عیسی مسیح را اَشنونَد. کلیسا در حال رُشد بُد و عیسی وَعَد شاداد کُ آخر دنیا واکیمی گردا. اگر چ عیسی نَمَد هنی و ب وعده خوش وفا کیمی کُ.

خدا از هَم شی هَمینطوری کُ منتظر عیسی مسیح هَم تا بوره، مقدس زندگی کُرْم و نُش تکریم کُرْم. نُ از هَم شی تا در مورد پادشاهی نُ هاد پاکج دَم بُدَم. وقتی کُ مسیح هنی دیم زمین زندگی شک، نِزینی شَوَات: «شاگردون مَ خَبر خوش پادشاهی مَ دیم جهان را موعظش اَکِرند، نُوقتی پایان جهان کیمی اَم.»

قومون زيادی ھنڌ کُ ھني در باره عيسي چي ٺُرونڌ. بڌ ن کُ عيسي ب آسمون واگردا، نُ ب مسيحيون بڻوات کُ ن خبر خوش را ب پاڪ آدموني کُ ھيچ وقت عيساشون نڊيد اعلام ڪري. عيسي بڻوات: «بڻي و پاڪ ملٽون شاگرد م ڪري، چون کُ قليون مٿي مزرعه آماده پرو ڪرڻ.»

عيسي نڻ جي ٻُوات کُ: «خادم از آقاي خوش والا تر نه. همون طور کُ اربابون از م نفريشون د، شَم جي ب خاطر م شڪنج آيند و کيمي گشت. ن جهان درنج کيمي ڪشا ولي دل قوي داري؛ چون کُ م شيطان را کُ حاڪم ن جهان شڪستم دا. اڳ تا آخر ب م وفادار بموني، خدا شما نجات کيمي دا!»

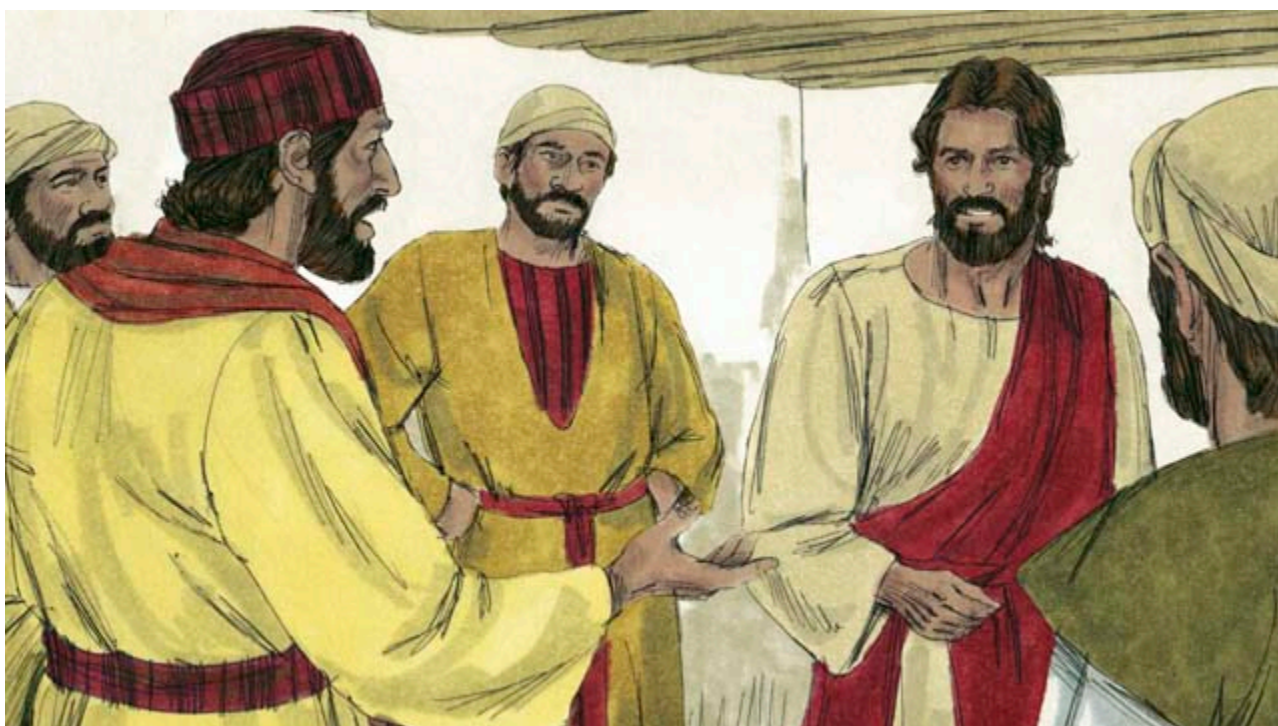
عیسی شاگردونیش را داستانی تعریفش که تا ب نمین بواجه چ بلایی سر جهان و مردم کیمی آم. نُ بشوات: «مرده ای دیم مزرعه خوش بذری بَشکشت. وقتی که خُوب، دشمن بَم و لای نُ بذر علف هرز بَشکشت و بُش.»

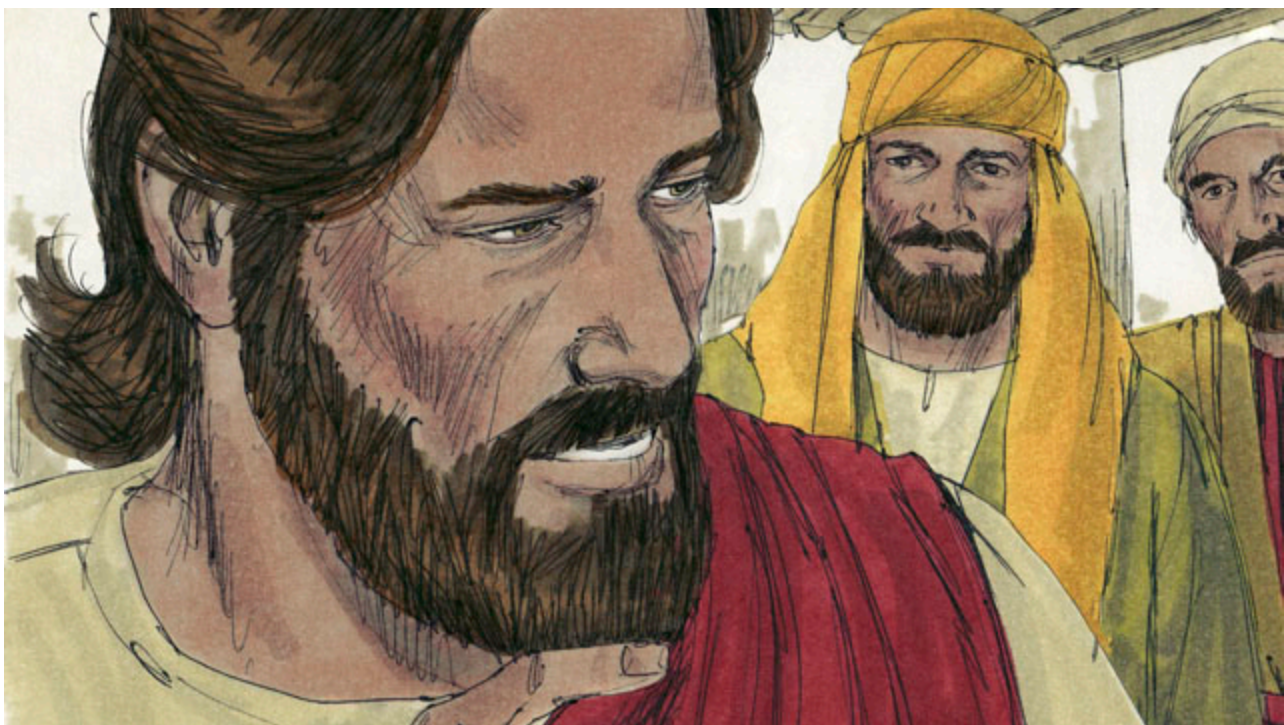
وقتی بذرون جوائشون که مردم بَشنوات: «اقا، شَم بذر خیب دیم ن زمین بَنگشت! چی چی را علف هرز بین نمین رشدش بگرد؟» نُ بشوات: «ن اتون کار دشمنون م ب که بَشنگشت ب. ایی دون از دشمنون م ن کارش بگرد.»

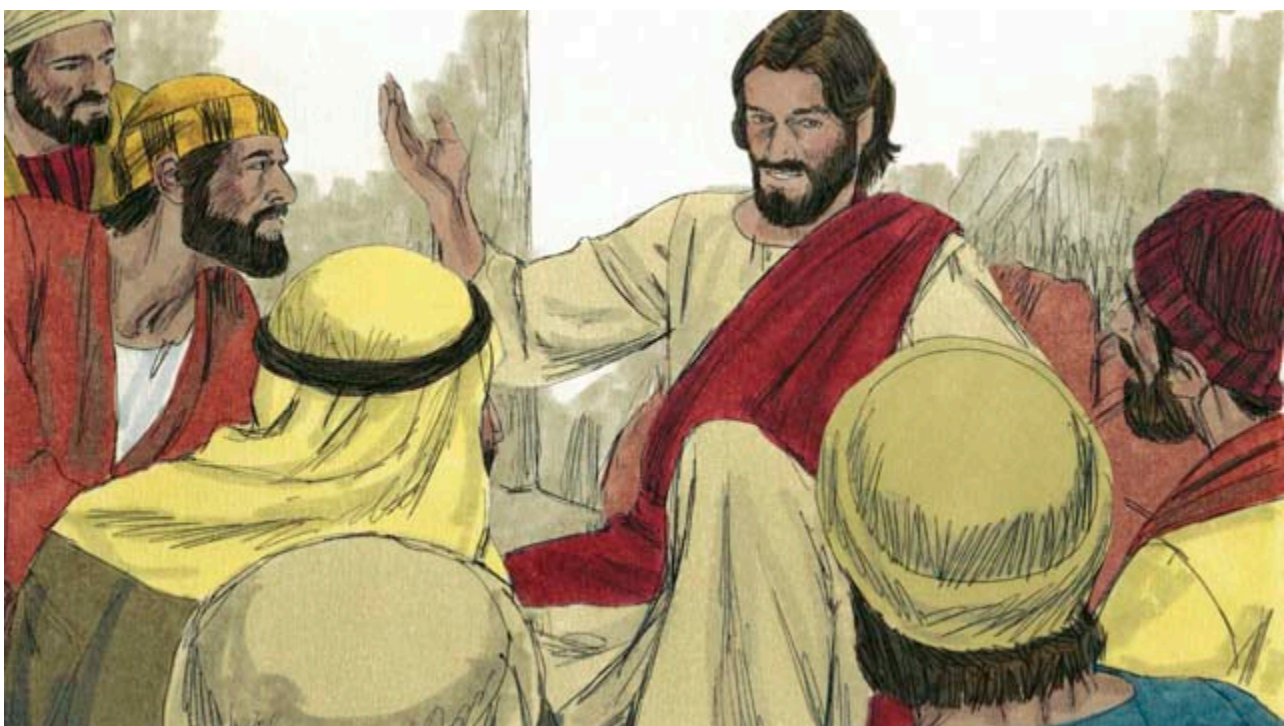
کارگرون در جواب ارباب خوشون بَشَنوات: «ایگا علفون بَرِکِشَم؟» ارباب پاسخ شادا: «نَ اگِ نِکار کِرئِ بعضی از گندمون جی هُمراهِ نمین بَرِاکِشی. تا موقعِ دروو صبر کِرئِ و بعدش علفون بُسوجَنی، ولی گندمون ب انبار م باری.»

شاگردون متوجه معنی ن داستان نُیْدَنَد و از عیسی درخواستشون کَ تا بیشون را توضیح هاد. عیسی بَشوات: «مردی کُ بذر خیب بَشگشت نشوندهنده مسیح. مزرعه نشوندهنده دنیا ة و بذر خیب نُشون دهنده مردمی هِنَد کُ ایمانشون باهارد روو پادشاهی خدا هِنَد.»

عَلَفِ هَرَزِ مَالِ اَدَمُونِي كُ مَالِ شَيْطُونِي وَ شَرُورِنْدِ. دَشْمَنُ مَرْدِ يَنِي نُ كُ عَلَفِ هَرَزِش بَشَكْشَتِ شَيْطَانُ. فَصْلِ دَرُو اَخِرِ دُنْيَا وَ دَرُوگَرُونِ فَرَشْتِگَلِنْدِ.

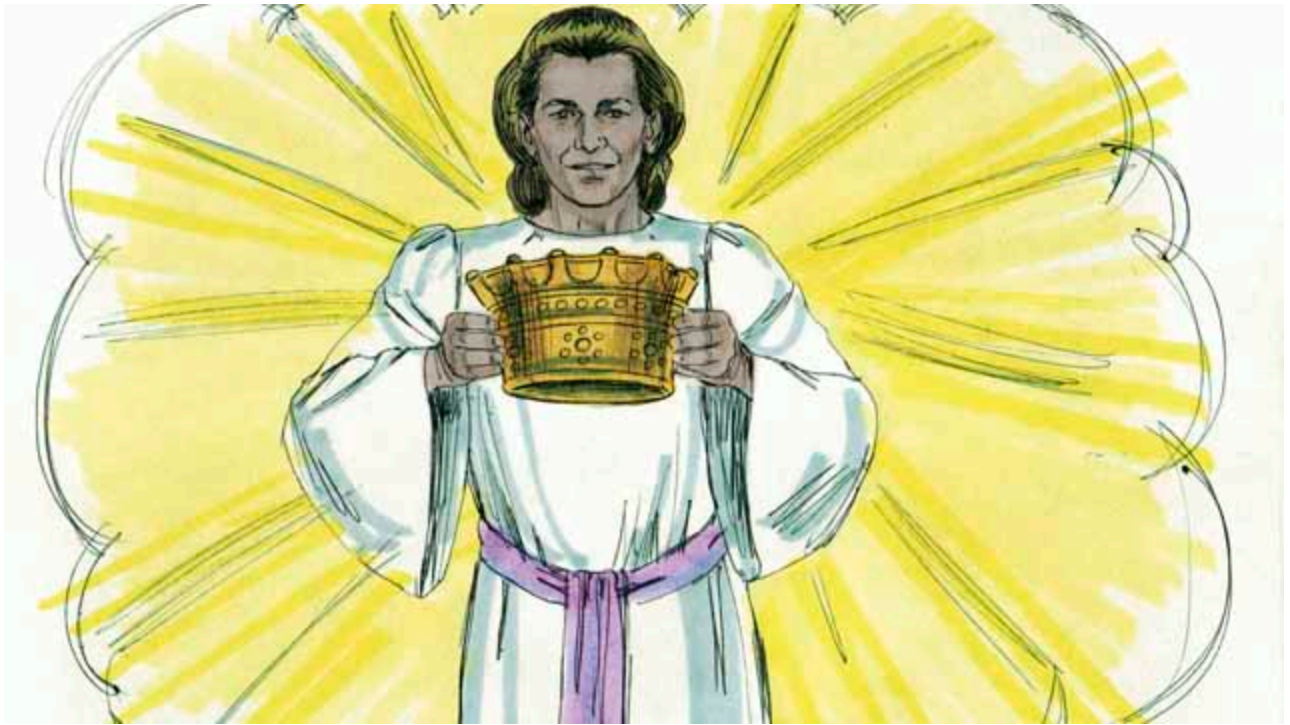
وَقْتِي كُ دُنْيَا ثُمُومِ بِي فَرَشْتِگَلِ پَاكِ مَرْدَمِي كُ مَالِ اِبْلِيسِنْدِ رَا اَزِ پَاكِ دُنْيَا جَمْعِ اَكِرِنْدِ وَ بِ دَرِيَاچِهِ اَتِيشِ اَخُوسِنْدِ. يَاقَايِي كُ هَايِ رَنجِ وَ عَذَابِ وَحْشَتْنَاكِي گَرِيهِ اَكِرِنْدِ وَ دَنْدُونِشُونِ بِ هُمِ اَسَايِنْدِ. وَلِي، عَادِلُونِي كُ عَيْسَاشُونِ پِيروِيشُونِ كُ مَثَلِهِ خُورْشِيدِ رُوِ پَادِشَاهِي پِدَرِ خُوشِ، خُودَا، كِيْمِي دَرِخْشَا.

عیسی ہمچنان بَشَوَات کے پیش از ن کے دنیا ٹوم گرد م وا اگردم. ن ہمون طوری کے زمینش ترکش کے وا اگرد، ینی ایی بدن فیزیکی کیمی د و دیم اوورون آسمون کیمی ام. وقتی کے عیسی واگرد، ہر مسیحی کے ہمدے، از مردگل پا آب و روو آسمون ہاد ن ملاقات کیمی کے.

بدش مسیحیگی کے جید ہند ب آسمون صعود کیمی اگردند و ب بقی مسیحیونی کے پادبند از مرگ آپیونبند. پاک ٹمین ہاد عیسی نین کیمی بڈند و عیسی ہاد قوم خوش زندگی اکر. ٹمین ہاد صلح ہمیشگی ہاد ہم زندگی کیمی اگردند.

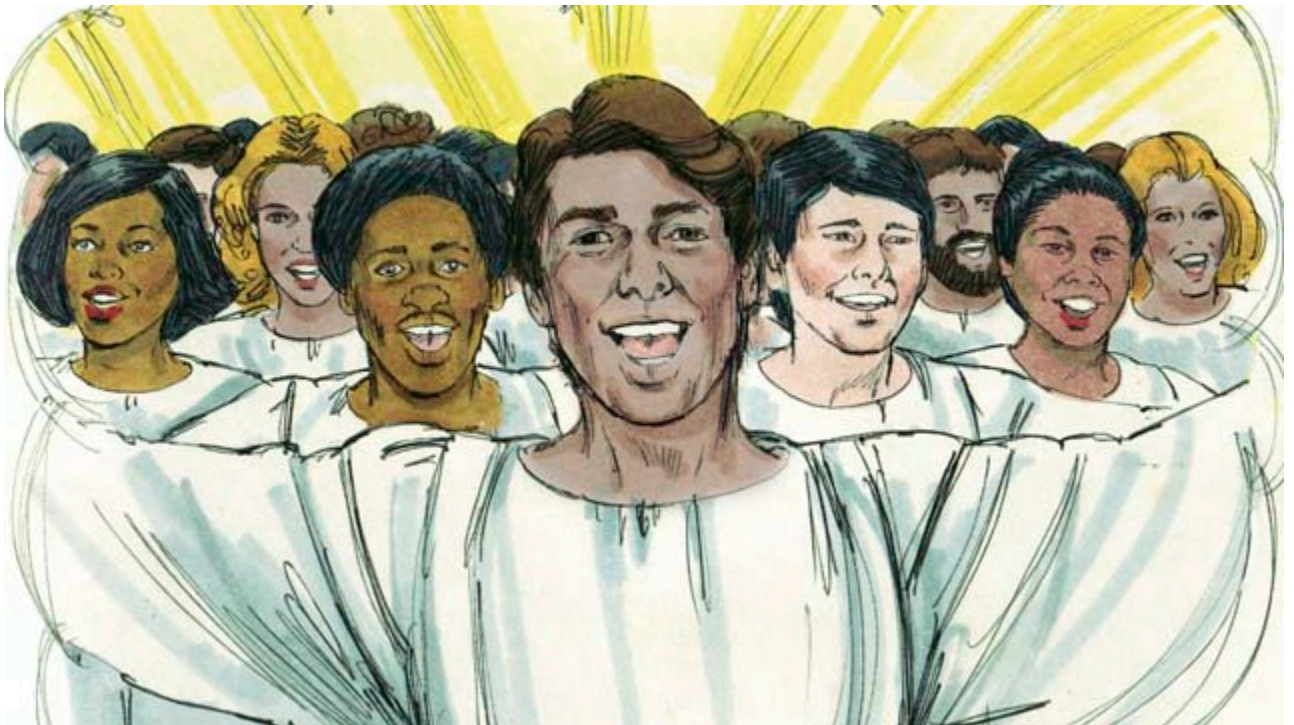
عيسى وعد شادا ب هر کين کُ ب ن ايمان داره، تاجي کيمي بخشا. نمين هُمراه خدا تا ابد ديم پاک چي حکومت کيمي اکرند و روو آرامش کامل کيمي بُند.

ولي خدا ايموني کُ ب عيسى ايمانسون ناهارد را قضاوت کيمي ک. ن نمين ب جهنم اخوس. نين ياقايي ه کُ نمين تا ابد گريه کيمي اکرند و دندونون خوشون ب هُم فشار اَند و رنج اَکَشنَد. آتِيشي کُ هچ وقت خاموش نب و نمين اسوجن و کرموني کُ از خَرَدن نمين سير نَبند و وانشنَد.

وَقَتِي كُ عِيسَى وَاگَرِد شَيْطُون وَ پَاكِ حَكُومَتِش نابود كِيمِي كَ. شَيْطَان هُمَرَاه بَا تَمُومِ اَدَمُونِي كُ يَاقَا خُدا تُش پِیرویشون بِك تا اَبَد نِین د بَسُوجَنَد.

بِ خَاطِرِ نَافَرْمُونِي اَدَم وَ حَوا وَ وَاَرَد بِكَرْدَنِ گَناه ب رُو دُنْیا، خُدا جَهاَنِش لَعَنَتِش كَ وَ تَصْمِیمِش گِیَت تا نَابُودِش كِر. وَلِي رُوبِي خُدا اَسْمُون كَ زَمِینِ جَدِیدِي كِیمِي اَفَرِید كُ كَامِل كِیمِي ب.

عیسی و قَوْمِش روو زمین جدید زندگی کیمی کړند و تا آخر دیم پاک چی کُ وجود داره حکومت اَکړند. نُو هر اشکی را از چیمون مردم پاک کیمی ک. آی غمی نکیم بُ و هچکین رنجی نکیم کشا. نُمین هچ وقت گری نکرند و آی کسی مریض نکیم گُردا و نَمیره. و هچ چی و د نین نکیم بُ و عیسی هادِ صلح و عدالت دیم پادشاهی خوش حکومت کیمی ک. از نُو ب بعد نُو هادِ قوم خوش تا ابد کیمی بُ.

داستانی بَرگیت از کتاب مقدس: کتاب انجیل متی باب ۲۴ آیه ۱۴؛ باب ۲۸ آیه ۱۸؛ کتاب انجیل یوحنا باب ۱۵ آیه ۲۰؛ باب ۱۶ آیه ۳۳؛ کتاب مکاشفه باب ۲ آیه ۱۰؛ کتاب انجیل متی باب ۱۳ آیه ۲۴ تا ۳۰؛ باب ۱۳ آیه ۳۶ تا ۴۲؛ رساله اول پولس به تسالونیکیان باب ۴ آیه ۱۳ و باب ۵